

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ ȘI DE
VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL PE DECEMBRIE

ȚIPĂRIT ÎN ZILELE PĂSTORIEI
PREA FERICITULUI PĂRINTE

TEOCTIST

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
CU APROBAREA SFÎNTULUI SINOD

EDIȚIA A ȘASEA

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MIȘIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI — 1991

MINEIUL PE DECEMBRIE

ARE TREIZECI ȘI UNA DE ZILE

ZIUA ARE 9 CEASURI ȘI NOAPTEA 15 CEASURI

ZIUA INTIIA

Pomenirea Sfintului Prooroc Naum.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile
pe 6 : 3 din Octol și 3 ale sfintului, glasul
al 3-lea :

Podoble : Mare este puterea Crucii
Tale...

Harul Sfintului Duh s-a să-
lăsluit întru tine, prooro-
cule al lui Dumnezeu, și cu stră-
lucirea lui te-ai făcut făclie prea-
luminată și prin tine propovă-
duiește Ninivei celei mari cele
ce au să fie.

Nor luminos te-ai arătat, proo-
rocul al lui Dumnezeu, Naum,

picurînd ploaia cunoștinței de
Dumnezeu ; și ai adăpat cu apa
judecății lui Dumnezeu cetatea
ninvitenilor, care din nou era
îngreuiată de păgînatate.

Făcîndu-te părtaş al strălucirii
celei neîmpuținate, proorocule
al lui Dumnezeu, Naum, și al
slavei celei tainice, al nespusei
bucurii și al desfătării celei
dumnezeiești, roagă-te pentru
noi Stăpînului tuturor, de Dum-
nezeu însuflăte.

Slavă... Și acum... a Născătoarei :

Mare facere de bine dobîn-
dind prin tine, Preacurată, îm-

preună cu proorocii cinstim pe Fiul tău, Care a binevoit a Se naște din pîntecele tău, pentru milostivirea Lui cea desăvîrșită și a zidit din nou neamul omenesc.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea :

Văzînd pe Cel născut din tine, spînzurat pe lemn fără suflare, ceea ce ești fără prihană, ai strigat cu amar : Fiul meu preadorit, cum a apus frumusețea chipului Tău, ascunzîndu-se de voie, în umbra morții ?

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octolh.

Troparul, glasul al doilea : Prăznuind pomenirea proorocului Tău... Slavă... Și acum..., al Născătoarei ; (caută-le la sfîrșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de două ori), Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După obișnuitele Catisme urmează Se-
delnele Octolhului, apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele din Octolh și Cano-
nul proorocului, pe 4.

Canonul Proorocului Naum

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 5-lea :

Irmosul :

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a surpat Hristos, «Cel ce a sfărîmat războaiele cu «braț puternic și pe Israel l-a «izbăvit, pe cel ce cînta cîntare «de biruință».

Naum, de Dumnezeu însuflate, bucurîndu-ne, fericim darul cel dumnezeiesc al minții tale, celei primite de la Dumnezeu și luminate de harul Lui ; o, de Dumnezeu însuflate !

De sus coborînd în sufletul tău harul Duhului, proorocule, ți-a însuflat ție după vrednicie, lucrare proorocească și ți-a pregătît limbă însuflată de Dumne-
zeu, vrednicule de laudă.

Slavă...

Organ atins de pana Duhului te-ai arătat, lăudînd pe Dumne-
zeu cel plin de rîvnă și spunînd tuturor că judecata Lui este ne-
părtinitoare, v r e d n i c u l e de laudă.

Și acum..., a Născătoarei :

Pr e a binecuvîntată, Fecioară preacurată, izbăvește pe cei ce te laudă pe tine cu credință și cu dragoste, ca pe o cinstită Maică a lui Dumnezeu, potolind neîmblînzita sălbăticie a pri-
mejdiilor.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce cu porunca Ta...

Cu împărtășirea făcătorului de viață și dumnezeiescu-
lui Duh te-ai făcut prealuminat la suflet. Pentru aceasta, din în-
suflare dumnezeiască, ai fost pus a vesti de mai înainte tutu-
ror, în chip lămurit, cele ce a-
veau să vină, de Dumnezeu în-
suflate.

Slavă...

Ca un bun văzător al celor dumnezeiești ai văzut de mai înainte, fericite, pedeapsa ce

avea să vină împotriva vrăjmașilor celor nelegiuți, care defăimau îndelungă-răbdarea, îngăduința și bunătatea dumnezeiască, din pricina răutății lor celei nevindecate.

Și acum..., a Născătoarei :

Iubitorul de oameni, Cel care odinioară din nimic a făcut toate, Se naște din sfântul tău pîntece, Preacurată, făcîndu-Se om, din iubirea de oameni, ca să mîntuiască pe oameni.

Imosul :

Cel ce cu porunca Ta ai înfipt «pămîntul pe nimic și ai ridicat «nereținut pe cel îngreuiat, în-«tărește Biserica Ta, Hristoase, «pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Unule, Bunule «și Iubitorule de oameni».

SEDEALNA, glasul al 5-lea :

Podoble : Pe Cuvîntul cel imprennă...

Păstrîndu-ți mintea neprihănită de întipăririle celor de jos, Mărite Naum, te-ai făcut vas preacurat al dumnezeiescului Duh, primind în chip luminat strălucirile Lui și împărtășindu-le tuturor. Pentru aceasta te rugăm : roagă-te pentru pacea lumii.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Minunea cea covîrșitoare a zămislirii și chipul cel negrăit al nașterii, întru tine s-au făcut cunoscute, curată, pururea fecioară. Gîndul mi se înspăimîntă și cugetul se uimește de mărirea ta, care se întinde peste

toți, Născătoare de Dumnezeu, spre mîntuirea sufletelor noastre.

A Crucli, a Născătoarei :

Prin crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, s-a nimicit toată rătăcirea idolilor și s-a călcat în picioare puterea demonilor. Pentru aceasta, credincioșii, după datorie, pururea te lăudăm și te binecuvîntăm ; și mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Cîntarea a 4-a :

Imosul :

Dumnezeiasca Ta economie, Hristoase, cunoscînd-o de «mai înainte Naum, cu frică «a strigat către Tine : venit-ai «spre mîntuirea poporului Tău, «ca să mîntuiești pe unșii Tăi».

Fiind luminat de raza Duhului, mai înainte ai vestit ninivitenilor amenințarea pustiirii, arătîndu-le, grăitorule de Dumnezeu, că nu vor scăpa de puterea lui Dumnezeu.

Judecata Ziditorului cea dreaptă hotărăște cumplita nimicire a poporului celui vrăjmaș, precum proorocind ai grăit, preafericite Naum, proorocule al lui Dumnezeu.

Slavă...

Împodobit fiind sufletul proorocului Tău cu cuget cumpătat, s-a înălțat mai presus de fire, către privirea Dumnezeirii Tale,

Bunule, și către strălucirea dumnezeieștii cugetări.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie, stăpîna făpturii, ca ceea ce singura ai născut pe Împăratul tuturor, prealăudată, scapă-mă de tirania patimilor, cu rugăciunile tale.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine a-«lerg dis-de-dimineată și către «Tine grăiesc : luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un milostiv».

Viață curată și fără de prihană petrecînd, te-ai învrednicit de lucrarea și de luminarea Sfîntului Duh, preacinstite Proorocule Naum.

Trupul l-ai supus cu osîrdie gîndului celui de sine stăpînitor, punînd suișuri în inima ta ; pentru aceasta ai dobîndit înfățișare vrednică de Dumnezeu.

Slavă...

Darurile celor cinstiți cu proorocia sînt mai presus de cele ce se văd ; că printr-înșii grăiește Duhul Sfînt, Cel care este Bun și Domn.

Și acum..., a Născătoarei :

Nici chiar vreo putere înțelegătoare din ceruri nu va putea cu adevărat să te laude pe tine, Născătoare de Dumnezeu, după cuviință, că ai născut pe Zidi-

torul, Care este lăudat de puterile cerești.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea patimilor...

Să lăudăm, credincioșii, pe cel care a fost casă a dumnezeiescului har ; pe cel care s-a făcut vas curat al arătării lui Dumnezeu, celei mai presus de minte.

Slavă...

Cel ce a primit lumina cea neapusă a dumnezeiescului Duh și a cîștigat cuget îndumnezeit, îndeamnă spre laudă pe dreptcinstitorii de Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Puterile cele înțelegătoare și toate neamurile oamenilor te măresc pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, cea pururea binecuvîntată și cu totul fără de prihană.

Irmosul :

Marea patimilor cea sălbăti-«cită de viforul cel de suflet «stricător, alineaz-o, Stăpîne «Hristoase, și mă scoate din «stricăciune, ca un milostiv».

CONDACUL, glasul al 4-lea :

Podoble : Arătat-Te-ai astăzi...

Luminîndu-se cu Duhul inima ta cea curată, s-a făcut locaș prealuminat de proorocie ; că cele de departe le vezi ca și cum ar fi de față. Pentru aceasta te cinstim, fericite Proorocule Naum, prealăudate.

S I N A X A R

În această lună, în ziua întâia, pomenirea Sfântului Prooroc Naum.

Proorocul Naum, al cărui nume se tilcuiește : «odihnă» ori «mingiere», sau «minte» ori «pricepere», era din seminția lui Simeon. A trăit cu 460 de ani înainte de Hristos.

Mai tirziu, după Proorocul Iona, a proorocit și el de cetatea Ninivei și a făcut minune în ea. A proorocit că cetatea va pieri de ape dulci și de foc ieșit din pământ. Și așa s-a și întâmplat. Căci lacul din jurul cetății, umflat de cutremur, a acoperit-o cu ape ; iar focul, venind din pustiu, a ars partea orașului necuprinsă de ape.

A murit în pace și a fost îngropat în pământul lui.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Filaret Milostivul.

Cuviosul Filaret a trăit pe la anul 780, pe vremea împăraților Constantin și Irina. Era de loc din țara Paflagonilor, fiul unor părinți de bun neam, Gheorghe și Ana. Și-a luat, după lege, femeie cu cununie și se îndeletnicea cu lucrarea pământului, din care-și agonisea cele de trebuință pentru trai și făcea bogate milostenii săracilor. Dar din pizma diavolului a ajuns pururea pomenitul Filaret la o atît de mare sărăcie, ca odinioară Iov, încît era lipsit chiar de hrana cea de toate zilele. Dumnezeu însă nu l-a lăsat ca să se zbată pînă în sfîrșit în lipsă. A rînduit, prin purtarea Lui de grijă, ca fiul împărătesei Irina, Constantin, să se căsătorească cu nepoata acestui Sfînt Filaret, cu Maria, fată frumoasă și la suflet și la trup. În urmă, Dumnezeu a rînduit ca și Sfîntul Filaret să fie cinstit cu dregătoria de consul și să ajungă stăpîn pe multe bogății, pe care le împărțea cu îmbelsugare săracilor.

Cînd fericitul Filaret a cunoscut că i se apropie sfîrșitul și mularea lui către Hristos, a chemat toate rudele sale și le-a prezis cele ce aveau să se îndeplinească. A adăugat însă și aceste sfaturi vrednice de pomenire : «Să nu uitați, fiilor și rudeniilor, iubirea de săraci ! Să cercetați pe cei bolnavi și pe cei din închisori ! Să apărați pe văduve și pe orfani ! Să nu poftiți lucrurile altora ! Să nu lipsiți de la slujbele și liturgiile Bisericii ! Și ca să spun pe scurt, să nu încetați de a face ceea ce m-ați văzut pe mine făcînd». După ce a spus acestea și s-a rugat pentru ei, a adormit în pace.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Anania Persul.

Sfîntul Mucenic Anania era din Avril, o cetate a Persiei. Pentru credința în Hristos a fost prins și a răbdat fericitul chinuri multe și de neîndurat. Iar cînd era aproape să-și dea lui Dumnezeu sufletul, a zis aceste cuvinte : «Văd o scară ce ajunge pînă la cer. Văd încă și niște tineri cu chip luminat, care mă cheamă și-mi spun : «Vino, vino cu noi și te vom duce în cetatea cea plină de lumină și de veselie de negrăit !». Și după ce a spus acestea, și-a dat duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Antonie cel Nou.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Onisim, arhiepiscopul Efesului, care în pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea celor între sfinți părinții noștri Anania și Solohon, arhiepiscopii Efesului.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Domnul părinților cel prea-înălțat văpaia a stins-o și «pe tineri i-a rourat ; pe cei ce «cîntau într-un glas : Dumnezeu, zeule, bine ești cuvîntat».

Ca cei ce avem mai-mare al cetei pe proorocul cel văzător de Dumnezeu, prăznuind cu cinste, dumnezeiește cîntăm : Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Cunoscîndu-te pe tine organ pus în mișcare de Duhul și trîmbiță însuflată de Dumnezeu, te chemăm ca ajutor al laudelor noastre, cîntînd : Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Domnul te-a încununat, dumnezeiescule prooroc, și har ți-a dat să vestești cele viitoare ; pentru aceasta Îi cîntăm : Dumnezeu, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Ușă neumblată te-a văzut pe tine, Fecioară preacurată, prin care singur a trecut Cel căruia cu toții Îi cântăm : Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Ție, Făcătorului a toate...

Îndumnezeit fiind de lumina cea nematerialnică a Stăpînitorei T r e i m i, proorocule, cînti veselindu-te : toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu sfințită cuviință cinstind sfîntă pomenirea ta, dumnezeiescule prooroc, cîntăm : toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Întărește, curată, vîrtutea sufletului meu cea slăbită din pricina greșelelor și a patimilor, ca să laud, Fecioară, nașterea ta, cea preamărită, întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preainălțîndu-L întru toți vecii.

Irmosul :

Ție, Făcătorului a toate, tinerii «cei ce dăntuiau în cuptor, închipuind toată lumea, cântau : «toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Isaie, dăntuiește...

Pe pămînt ai avut viețuire întocmai ca a îngerilor cu adevărat și acum te-ai sălășluit în ceruri, împreună cu cetele îngerești, lîngă lumina cea întreit strălucitoare ; de care umplîndu-te, îndrumezi pe cei ce te laudă pe tine.

Slavă...

Pe tine, fericite, te aducem rugător către Dumnezeu pentru lume ; roagă-te cu stăruință, folosindu-te de îndrăzneala proorocească, să se dea credincioșilor cu bună-cuviință izbăvire și iertare de greșale.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu în chip firesc și după cuviință, cu cuvinte dumnezeiești, credincioșii te numim Născătoare de Dumnezeu, curată, și cu numirea propovăduim preaadevărata cinstită nașterea ta, Prea-sfîntă Fecioară.

Irmosul :

Isaie dăntuiește, Fecioara a «avut în pîntece și a născut fiu «pe Emmanuel, pe Dumnezeu «și Omul. Răsărit este numele «Lui, pe Care slăvindu-L, pe «Fecioara o fericim».

LUMININDA

Podoble : Femei auziți...

Mîntea ta, fericite, ai făcut-o oglindă neîntinată a dumnezeieștilor străluciri, de Dumnezeu

grăitorule prooroc și organ atins de Preasfântul Duh, vestind de mai înainte nașterea lui Hristos din Fecioară.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulă, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUA

Pomenirea Sfintului Prooroc Avacum.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihlurile pe 6 : 3 din Octoih și 3 ale sfintului, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Minunatul Avacum, primind raza Duhului s-a făcut cu totul dumnezeiesc. Și văzînd nelegiuirea judecătorilor și judecata cea nedreaptă se tulbură, arătînd cu iubire de Dumnezeu dreptatea voită de Hristos și Stăpînul, și ca unul ce se găsea în greutăți, cu cuget fierbinte se înflăcărează de ea.

Ștînd la dumnezeiasca strajă, cinstitul Avacum a auzit taina cea nespusă a venirii Tale la noi, Hristoase, și a proorocit în chip lămurit propovăduirea Ta, văzînd mai înainte pe înțelepții apostoli, ca pe niște cai, tulburînd marea neamurilor celor numeroase.

Bucurîndu-te întru Domnul, mărite grăitorule de Dumnezeu, și veselindu-te întru Dumnezeu, Mîntuitorul tău, și de acolo pri-

mind raza strălucirii, luminîndu-te duhovnicește de lumina cea de Dumnezeu făcută, pe cei ce săvîrșesc cu credință preasfințită pomenirea ta scoate-i, cu rugăciunile tale, din supărări și din primejdii.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ai încăput în pîntecele tău pe Dumnezeu cel neîncăput, Care S-a făcut om, pentru iubirea de oameni, și luînd din tine frămîntătura noastră, a îndumnezeit-o cu adevărat, nu mă trece cu vederea, preacurată, pe mine, cel ce sînt acum necăjit ; ci te milostivește degrab și mă slobozește de toată vrăjmășia și de vătămarea celui viclean.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut Fecioara și Maica Ta, Doamne, spînzurat pe cruce, s-a spăimîntat și cu tînguire Îți grăia : O, răbdarea Ta cea nemărginită, Ziditorul meu ! Cum, de bunăvoie, ca un osîndit, cu judecată nedreaptă ești osîndit la moarte, de soborul cel vrednic de osîndă, și suferi patimi înfricoșătoare ?

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile din Octoih. Troparul, glasul al 2-lea : Prăznuind pomenirea proorocului Tău... Slavă... Și acum..., al Născătoarei. Caută-le la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfintului (de două ori), Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După obișnuitele Catisme urmează Seidelnele Octolului ; apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele din Octoih și Canonul proorocului, pe 4.

CANONUL proorocului

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Cînta-voi Ție, D o a m n e,
Dumnezeul meu, că ai
«scos pe popor din robia Egiptului și ai acoperit pe faraon
«cu carele și cu puterea lui».

Înțelepțește-mă, D o a m n e,
Dumnezeul meu, ca să laud pe dumnezeiescul T ă u Prooroc
Avacum, și luminează, Bunule,
inima mea cu harul Tău.

Pînă cînd, Doamne, zice proorocul, voi striga către Tine și nu mă vei auzi ? Și pentru ce mi-ai a r ă t a t nelegiuirea judecătorilor ?

Slavă...

Izbăvește, proorocule, de primejdii și de nevoi cumpline, cu rugăciunile tale, pe cei ce cu evlavie săvîrșesc cînstită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Dumnezeu cel Sfînt S-a arătat, la plinirea vremii, făcîndu-Se om din tine, Născătoare de Dumnezeu, ca să mîntuiască pe om.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Arcul celor puternici...

Înălțîndu-te cu g î n d u l la
Dumnezeu și luminîndu-te
cu luminile date de Dînsul, ai

văzut de mai înainte înfățișarea celor viitoare, grăitorule de Dumnezeu.

Către toată fapta bună te-ai nevoit și toată răutatea din cuget ai urît și cu dreptate ai defăimat pe cel fără de lege, prefăcîndu-te.

Slavă...

Ca celui ce ai fost curat și s-au încredințat graiurile Duhului Sfînt, și ai arătat de mai înainte, în chip limpede, plinirile celor ce aveau să fie, vrednicile de laudă.

Și acum..., a Născătoarei :

Munte umbrît de bunătăți te-ai arătat, Preacurată, din care a venit în chip de rob Stăpînul, ca să libereze pe oameni din robie.

Irmosul :

Arcul celor puternici a slăbit «și cei neputincioși s-au încins «cu putere. Pentru aceasta s-a «întărit întru Domnul inima «mea».

S E D E A L N A, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Ai stat la dumnezeiasca strajă, fericite, de Dumnezeu însuflăte, și cu ochi proorocești ai înțeles venirea lui Dumnezeu. Drept aceea ai și strigat cu frică, Proorocule A v a c u m : auzit-am, Doamne, venirea Ta cea înfricoșătoare, și Te laud pe Tine, că ai voit să porți trup pămîntesc din Fecioara.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești adăpostul celor ce sînt în nevoi, împăcarea cu Dumnezeu a celor ce greșesc, Preasfîntă Stăpînă, scapă-ne de toată primejdia și de răutatea oamenilor, de pedeapsa cea înfricoșătoare și de patimile necinstei, pe noi, cei ce cu credință neșovăielnică pururea te chemăm pe tine, Fecioară cu totul lăudată.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzîndu-Te pe cruce, Hristoase al meu, ceea ce fără de ispită bărbătească Te-a născut, sfîșiindu-se cele dinlăuntru ale sale, ca o maică a strigat : vai mie, preaiubitul meu Fiu ! Cum am să îndur patima Ta ? Mi se aprind cele dinlăuntru ale mele și sabie cumplită străbate acum, în chip vădit, inima mea ; laud însă milostivirea Ta, Doamne.

Cîntarea a 4-a :

Imnosul :

Vestind mai înainte venirea Ta pe pămînt, Hristoase «Dumnezeule, proorocul a strigat cu bucurie : slavă puterii «Tale, Doamne».

Întocmai ca lumina te-ai arătat prin fapta bună, de Dumnezeu însoflăte, și ai vestit Lumina cea neînserată, Căreia acum cu credință strigăm : slavă puterii Tale, Doamne.

Harul Duhului, cel a toate luminător, sălășluindu-se întru tine cu îndestulare, înțelepte, te-a arătat prooroc, ca să vestești tuturor pe Mîntuitorul.

Slavă...

Luînd aminte la glasul Atot-știitorului, cu evlavie te-ai înfricoșat, o, minunate ! Dar pricepînd lucrurile Lui, ai fost cuprins de uimire.

Și acum..., a Născătoarei :

Chivotul mărturiei pe tine te închipuie, Preacurată, care ai primit pe Cuvîntul cel împreună-veșnic cu Tatăl, Pîinea vieții celei adevărate.

Cîntarea a 5-a :

Imnosul :

La Tine, Cel ce-mi răsari lumina poruncilor Tale, «Doamne, aleargă dis-de-dimi-neață duhul meu și pe Tine Te laudă. Că Tu ești Dumnezeuul «nostru și la Tine este scăparea «mea, Împărate al păcii».

Acum cinstita Biserică privește la Soarele cel ridicat pe Cruce, precum ai proorocit mai înainte, Preasfînțite Avacum.

De la straja ta înălțîndu-ți gîndul, ai stat, preafericite, și ai cercetat venirea Domnului.

Slavă...

Cu glas mare ai strigat, înțelepte Avacum, preafericite : mă voi bucura și mă voi veseli de Dumnezeu Mîntuitorul.

Și acum..., a Născătoarei :

Îngreuiat fiind de lanțurile greșalelor mele cele multe, către tine alerg, stăpînă, Născătoare de Dumnezeu : Izbăvește-mă, ceea ce ești lauda credincioșilor.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Proorocul Iona...

Din Teman a venit Dumnezeu, întrupîndu-Se, precum mai înainte ai grăit, fiind luminat cu strălucire de Dînsul, Preafericite Avacum, și lumea a făcut-o să strălucească de lumină.

Luminează, Dumnezeule, sufletele celor ce Te laudă pe Tine, cu rugăciunile cinstitului și de Dumnezeu înțeleptitului Avacum, căruia cu dumnezeiasca însuflare i-ai luminat cugetul.

Slavă...

Graiul tău și puterea dumnezeieștilor tale cuvinte, de Dumnezeu grăitorule, au străbătut toate marginile pămîntului, arătîndu-ne mai înainte dumnezeiasca venire a Cuvîntului.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Fiul, Care este de o ființă cu Tatăl și este înțeles, cu adevărat, fără de început împreună cu Cel ce L-a născut, mai pe urmă întrupîndu-Se L-ai născut, Fecioară.

Irmosul :

Proorocul Iona mai înainte «închipuind în chîit îngroparea «Ta cea de trei zile, a strigat, «rugîndu-se : din stricăciune «izbăvește-mă, I i s u s e, împă-
«rate al Puterilor».

CONDACUL, glasul al 4-lea :

Podoble : Degrah ne întimpină...

De Dumnezeu grăitorule Avacum, văzut-ai pe sfinții ucenici ca pe niște cai, tulburînd vădit marea necunoștinței și înecînd înșelăciunea cu dogmele dreptei cinstiri de Dumnezeu. Pentru aceasta ca pe un adevărat prooroc te laudăm, cerîndu-ți a te ruga Domnului să ne miluiască pe noi.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a doua, pomenirea Sfintului Prooroc Avacum.

Proorocul Avacum, fiul lui Safat, era din seminția patriarhului Simeon. A trăit cu 600 de ani înainte de Hristos.

Înainte de luarea în robie a poporului iudeu, Avacum a văzut căderea Ierusalimului și a Templului și a plîns foarte. Cînd a venit Nabucodonosor în Ierusalim, proorocul a fugit și trăia ca străin în pămîntul lui Israel. Dar după ce s-au întors haldeii în Babilon, ducînd cu ei robi pe israelitenii găsiți în Ierusalim și în Egipt, s-a întors și el în pămîntul său.

Avacum a cunoscut mai dinainte că peste puțină vreme avea să se întoarcă poporul din robia Babilonului. A murit cu doi ani înainte de întoarcerea iudeilor din robie și a fost îngropat în țarina lui.

Proorocul Avacum a dat semn în Iudeea. Iar semnul este acesta : Vor vedea iudeii lumină în Templu și așa vor vedea slava lui Dumnezeu. Avacum a proorocit și de sfîrșitul Templului. A spus că Templul are să fie dărîmat de un popor din Apus ; că are să fie ruptă în bucăți mici catapeteasma lui David, adică a locului celui mai dinăuntru al Sfintei Sfintelor ; că au să fie luate acoperișurile celor doi stîlpi ai Templului și nimeni n-are să știe unde sint ; că acoperișurile acestea au să fie duse de inger în pustiul Sinai, acolo unde la început a fost întocmit Cortul mărturiei și că în ele are să fie cunoscut în sfîrșit Domnul și că ele au să lumineze pe cei prizoniți dintru început de șarpe.

Tot în această zi, pomenirea cuviloșilor părinților noștri și pustnici, Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil.

Acești cuviloși părinți erau de loc din cetatea Oxirih, care se află în Egipt, aproape de riul Nilului. Părinții lor au fost creștini. Îndeletnicindu-se îndelungată vreme cu citirea Sfintelor Scripturi, li s-a umplut sufletul de căință. De aceea au părăsit lumea și, povățuiți de Dumnezeu, s-au dus în cele mai adinci locuri ale pustului. Acolo au dat de un bărbat sfânt, tare bătrîn și au stat pe lingă el un an. După moartea bătrînului, au rămas în locul acela șaiszeci de ani, trăind în post și aspră viață. Se hrăneau numai cu poame și beau numai apă; și asta numai de două ori pe săptămână. Trăiau despărțiți unul de altul, umblau prin munți, locuiau în fel de fel de peșteri și se rugau lui Dumnezeu. Simbăta și duminica se întâlneau, săvârșeau Sfînta Euharistică și erau împărtașiți de îngerul Domnului cu Sfintele Taine.

Acestea ni le-a povestit marele pustnic Pafnutie, care i-a văzut și a scris viața lor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Miropa.

Sfînta aceasta Miropa s-a născut în Efes. Murind tatăl ei, a fost crescută de măică-sa. După ce s-a născut din nou prin sfîntul botez, stătea copila la mormîntul Sfintei Ermiona, una din fiicele Sfîntului Apostol Filip, și primea din mormîntul sfintei, mir, pe care-l dădea din belșug tuturor. De aici a primit și numele de Miropa. Cînd împăratul Deciu, care împărălea pe vremea aceea, a pornit prigoana împotriva creștinilor, mama și-a luat copila și s-a dus în insula Hios, unde avea o moștenire părintească. Și slăteau amîndouă în casă, rugîndu-se lui Dumnezeu.

Odată a venit în insulă un mare dregător împărătesc. Acesta a întemnițat pe un ostaș din oștirea de sub comanda lui, pentru că era creștin. Dar neputînd să-l facă să se lepede de credința în Hristos, a poruncit să i se taie capul, iar trupul să fie aruncat și să fie păzit de ostași, ca să nu fie furat de creștini.

Cuvioasa Miropa, miniată de dumnezeiască rîvnă, s-a dus noaptea cu slujitoarele ei și au luat sfintele moaște. Le-a uns cu mir și le-a îngropat într-un loc deosebit. Cînd a aflat dregătorul de furtul moaștelor, a legat pe paznici cu lanțuri de fier și le-a poruncit să umble prin tot orașul ca să le caute. Le-a mai spus

că le va tăia capul de nu vor găsi trupul furat, în vremea hotărîtă de el.

Sfînta Miropa, văzînd în fiecare zi că ostașii sufăr tare și din pricina lanțurilor de pe ei și din pricina rănilor făcute de lanțuri și din pricina gîndului că-i așteaptă moartea, a fost cuprînsă de mare durere sufletească și și-a zis întru sine: «Dacă ostașii aceștia mor de pe urma furtului săvîrșit de mine, îmi umplu sufletul de păcat și vai de mine în ziua judecării». Atunci ea a făcut cunoscută fapta ei și a înfruntat pe împărat care a poruncit să fie chinuită și apoi să fie închisă în temniță, unde sfînta și-a dat duhul lui Dumnezeu. Iar moaștele sfintei, cu voia dregătorului, le-au luat creștinii și le-au îngropat într-un loc deosebit.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfînți părintelui nostru Solomon, arhiepiscopul Efesului, care în pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Aviv cel nou, care prin foc s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Chiril Fileotu, care a pustnicit pe la anul 1060.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

În cuptorul din Babilon, tinerii lui Avraam de dorul «dreptei credințe fiind aprinși, «mai mult decît de văpaia focului, au strigat : Binecuvîntat «ești în Biserica slavei Tale, «Doamne».

Ajungînd la cunoștința cea mai presus de cuvînt, înțelepte, și dobîndind făclia cea mult strălucitoare a profeției, strigi acum : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Împărtășirea strălucirii celei în trei Lumini și a slavei celei negrăite ți-a dăruit Dumnezeu, pe Care L-ai slăvit, grăind : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Întru neamuri și neamuri te-ai arătat, Maică Fecioară binecuvîntată, născînd mai presus de cuget pe Cuvîntul întrupat ; pentru aceasta, te lăudăm, curată.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Fiind luminat de lumina cea întreit luminătoare, te-ai învrednicit, preafericite, de privești dumnezeiești și mai presus de fire strigînd și preainălțînd pe Dumnezeu în veci.

Bînd din izvorul desfătării și umplîndu-te de înțelegerea cea nematerialnică, te-ai împărtășit de mărirea și de cinstea proorocească și, bucurîndu-te, lauzi pe Hristos în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

O, frumusețea cea dumnezeiască și cinstită a proorocului Avacum ! Că acesta, veselindu-se împreună cu puterile îngerești, se bucură, lăudînd pe Dumnezeu în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu adevărat Maică a Celui ce a răsărit din Tatăl mai înainte de veci te-ai arătat ; că numai tu ai fost mai vrednică decît toți. Pentru aceasta te lăudăm, curată, în veci.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L întru toți vecii.

Irmosul :

Toate lucrurile lui Dumnezeu «și toată zidirea binecuvîntați «pe Domnul ; că El face să răsă-
«ră lumină oamenilor de pe pă-
«mînt și dăruiește lumii viață
«veșnică. Lăudați-L popoare
«și-L preainălțați întru toți
«vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Nașterea ta nestricată...

Pomenirea ta strălucește, proorocule, lăsînd ca raza cea luminoasă a grăirii tale de Dumnezeu și a învățaturii tale celei de taină și a luminii tale să fie văzută de cei ce te cinstesc, Preafericite Avacum.

Propovăduind pe Domnul slavei și vestind de mai înainte venirea Lui, pe care ai văzut-o săvîrșindu-se și arătîndu-se dintr-o fecioară sfîntă, te bucuri, Preafericite Avacum.

Slavă...

Toți proorocii veselindu-se, se bucură de ziua ta cea plină de veselie, de Dumnezeu înțelepți-

te, împărtășindu-se din bucuria și dumnezeiasca ta mărire ; cu care împreună rugându-te, scapă din nevoi pe cei ce te laudă pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu picăturile îndurărilor tale, curată, spală întinăciunea sufletului meu și fă să izvorască din mine neîncetat izvoare de lacrimi, Fecioară, oprind izvoarele patimilor mele.

Imosul :

Nașterea ta nestricată s-a arătat ; Dumnezeu din coapsele «tale a ieșit. Că S-a arătat purtător de trup pe pământ și cu oamenii a petrecut. Pentru «aceasta pe tine, de Dumnezeu «Născătoare, toți te mărim».

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rânduială, și olupustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREIA

Pomenirea Sfintului Prooroc Sofonie.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6 : 3 din Octoih și 3 ale sfintului, pe glasul al 4-lea :

Stihurile sfintului

Podobie : Cel ce de sus ești chemat...

Pe proorocul Tău Sofonie ca pe un nor însuflețit l-ai arătat, Nemuritorule, trimițându-l ca pe o apă din destul izvo-

ritoare spre viața cea cu adevărat veșnică și i-ai dăruit Duhul cel Sfânt și de o ființă cu Tine, Părintele cel Atotputernic, și cu Fiul Tău, Cel ce a strălucit din ființa Ta. Prin care mai înainte s-a vestit mîntuitoarea venire a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, și s-a proorocit tuturor neamurilor mîntuirea.

Cel ce în curăția minții ai primit raza luminii celei dumnezeiește atotstăpînitoare și ai fost grăitor de mai înainte al cuvintelor dumnezeiești și prevestitor și prooroc dumnezeiesc, gură a Duhului, de Dumnezeu mișcată, te-ai arătat, împărtășind tuturor cele arătate de El ție, și lămurind tuturor neamurilor mîntuirea ce avea să se dea și împărăția lui Hristos, preacinstite. Pe Acela roagă-l să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Cel ce după vrednicie te-ai luminat cu vederea lui Dumnezeu și ai fost cinstit cu proorocească întîietate și cu har, și te-ai învrednicit de dumnezeiasca fericire, de Dumnezeu însuflăte, folosindu-te acum de îndrăzneala și de bunăvoința pe care le-ai dobîndit pe lîngă Cel preabun, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te laudă pe tine cu credință și te cinstesc ca pe un grăitor de Dumnezeu și de Dumnezeu însuflat, ca să ne izbăvim din primejdii și să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ca să descoperi tuturor mulțimea milei și noianul cel nemărginit al bunătății tale, curată, șterge toate păcatele robilor tăi. Căci ca o Maică a lui Dumnezeu te milostivești, Preacurată, asupra făpturii, și mijlocești pentru toate precum voiești cu puterea ta. Că harul Duhului Sfânt locuind vădit întru tine îți ajută întru toate neîncetat, preafericită.

A Crucii, a Născătoarei :

Nu te tîngui, Maică, văzînd spînzurat pe lemn pe Cel pe Care L-ai născut fără stricăciune, Care a spînzurat pămîntul pe ape fără atîrnare și a întins lărgimea cerului cu cuvîntul ; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi sfărîma cu putere împărățiile iadului și voi pierde puterea lui și voi elibera din robia lui, ca un milostiv, pe oameni ; și la Părintele Meu îi voi aduce, ca un iubitor de oameni.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octoih. Troparul, glasul al 2-lea. Prăznuind pomenirea proorocului Tău... Slavă... Și acum..., al Născătoarei. Caută-le la sfîrșitul cărții.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de doua ori), Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După obișnuitele Catisme, urmează Sedelnele Octoihului ; apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele din Octoih și Canonul proorocului pe 4.

Canonul Proorocului Sofonie

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ca pe uscat umblînd Israel cu picioarele prin adînc, pe «prigonitorul faraon văzîndu-l «înecat, a strigat : Să cîntăm «lui D u m n e z e u cîntare de «biruință».

Pe tine te rugăm, proorocule, cel ce stai înaintea scaunului lui Dumnezeu, să mijlocești cu stăruință, să se dăruiască luminare nouă, celor ce lăudăm, cu credință, cinstită pomenirea ta.

Slavă...

Arătat-te-ai organ dumnezeiesc încăpător al luminilor și al darurilor dumnezeiescului D u h, Preaînțelepte Sofonie. Pentru aceasta credincioșii, bucurîndu-ne, pe tine te ferim.

Și acum..., a Născătoarei :

Soarele cel ce a strălucit din sfînt pîntecele tău, stăpîină, luminează cu raze strălucitoare tot pămîntul. Prin care luminîndu-ne, pe tine te cinstim, Maica lui Dumnezeu.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu este Sfînt precum Tu...

Cel ce toate le vede, ca un Dumnezeu, ți-a arătat cu dumnezeiască cuviință și ți-a

descoperit în chip vădit cunoștința celor viitoare și chipul celor ce vor să fie, fericite, vrednicile de laudă.

Slavă...

Întărindu-ți mintea, fericite, cu cucernică îndrăzneală te-ai plecat înaintea dumnezeiescului Duh și ai primit de la El dumnezeieștile îndrumări.

Și acum..., a Născătoarei :

Iată, toate neamurile te fericesc cu credință pe tine, ceea ce ai născut cu trup sub ani, mai presus de fire, pe Cuvîntul cel fără de ani, și iarăși ai rămas fecioară.

Imosul :

Nu este Sfînt precum Tu, «Doamne, Dumnezeuul meu, «Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai «întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

SEDE ALNA, glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărturisirea...

Primind dumnezeiască strălucire de la Domnul, ai proorocit lămurit că va să vină Împăratul slavei, răsărind izbăvire din Sion, și luminînd marginile lumii cu lumină pururea viețuitoare. Pe Acesta roagă-L stăruitor să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Făcutu-te-ai cort dumnezeiesc al Cuvîntului, ceea ce singură ești Născătoare de Dumnezeu, preanevinovată, întrecînd pe îngeri cu curăția. Deci și pe mine, cel ce m-am întinat mai mult decît toți cu patimile trupului, curățește-mă, Sfîntă, cu apele cele dumnezeiești ale rugăciunilor tale, dîndu-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua cea neîntinată a Cuvîntului, Fecioara, Maica cea nestricată, văzînd spînzurat pe cruce pe Cel ce a odrăslit dintr-însa fără durere, ca o maică, plîngînd, a strigat : Vai mie, Fiul meu ! Cum pătimești, vrînd să izbăvești pe oameni din necinstea patimilor ?

Cîntarea a 4-a :

Imosul :

Hristos este puterea mea, Dumnezeuul și Domnul, cîntă cinstita Biserică plină de «cuvîntă dumnezeiască, strigînd din cuget curat, întru «Domnul prăznuind».

Domnul tuturor S-a arătat nouă după proorocia ta, fericite, chemînd pe toți la cunoștința Sa și din robie i-a liberat.

Slavă...

Luminat fiind de har, ai proorocit, zicînd că toți cei ce se vor închina și vor primi credința și Domnului vor sluji vor fi sub un singur jug.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie preacurată, risipește tulburarea patimilor gândului meu și viforul ispitelor, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, Maică-Fecioară.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cu dumnezeiasca Ta strălucire, Bunule, luminează «sufletele celor ce aleargă «dis-de-dimineată la Tine cu dragoste, ca să Te vadă pe Tine, «Cuvinte al lui Dumnezeu, pe «Tine, Adevăratul Dumnezeu, «Cel ce chemi din negura greșelor».

Întoarce-mă de la nedreptate și din robia patimilor, fericite, la fapta cea bună cu rugăciunile tale, Mărite Proorocule Sofonie, și mă îndreptează cu fapta către lumina dreptei cinstiri de Dumnezeu.

Slavă...

Luminîndu-ți sufletul cu strălucirile faptelor bune, l-ai făcut vrednic de făcliile dumnezeiescului Duh ; din Care te-ai îmbogățit cu harul proorociei.

Și acum..., a Născătoarei :

Grăirile proorocești arată prin semne nașterea ta, Preacurată, ale căror împliniri văzîndu-le noi acum, pe tine te vestim cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea vieții văzînd-o...

Primind, mărite, ca o oglindă curată razele Duhului, ai răspîndit în lume sclipirile dumnezeieștii proorociri, arătînd cele viitoare ca pe niște lucruri de față.

Slavă...

Bucură-te, Sioane, și te veselește, văzînd cît de mare este Împăratul, Care a venit la tine și lumea a luminat cu strălucirile Dumnezeirii Sale și a biruit înșelăciunea demonilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Unindu-se cu trupul în pîntecele tău, Cel Unul-Născut din Tatăl, unul din amîndouă a ieșit, fără de stricăciune, păzînd fără vătămare cinstită fecioria ta, prealăudată.

Irmosul :

Marea vieții văzînd-o înălțînd «du-se de viforul ispitelor, la «limanul Tău cel lin alergînd, «strig Ție : scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive».

CONDACUL, glasul al 6-lea :

Podobie : Ușa milostivirii...

Curățîndu-ți mintea de întînăciune, înțelepte, ai făcut-o oglindă dumnezeiască, primind în ea razele dumnezeiescului Duh, și acum ai aflat loc la izvorul strălucirilor, bucurîndu-te, Proorocule Sofonie.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a treia, pomenirea Sfântului Prooroc Sofonie.

Sfântul Prooroc Sofonie, al cărui nume se filcuiește «straja Domnului» sau «cunoscătorul celor ascunse», a fost fiul lui Husi, din seminția lui Simeon. A trăit cu 600 de ani înainte de Hristos.

A primit harul proorociei și a proorocit despre căderea și pustiirea Ierusalimului și despre necazurile cele mari ce vor veni peste iudei. A mai proorocit că neamurile vor ajunge popor ales al lui Dumnezeu; că rușinare va fi pentru cei necredincioși și mărire pentru cei drepti; că Hristos Domnul va fi Judecător și Împărat a toată suflarea cuvântătoare și că va răsplăti fiecăruia după faptele lui. A murit în casa lui și a fost îngropat în țarina lui, așteptând învierea cea mare de apoi.

Sfântul Prooroc Sofonie se aseamăna la înfățișarea trupului cu Sfântul Ioan Teologul, numai că avea barba puțin mai rotundă.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului sfințitului Mucenic Teodor, arhiepiscopul Alexandriei.

Locuitorii din Alexandria Egiptului, și mai cu seamă elinii și necredincioșii, s-au purtat aspru și crud cu sfinții. Din pricina aceasta pe mulți i-au făcut mucenici. Unul dintre aceștia a fost și Sfântul Teodor. Când a aflat poporul alexandrinilor că el mărturisește pe Hristos, că slujește Lui și că învață pe elini să creadă în El, au tăbărit cu minie asupra lui și au pus mina pe el. Mai întâi l-au chinuit cu plăt, apoi au împletit o cunună de spini și l-au încununat cu ea; l-au bătut peste ochi, au ris de el și l-au batjocorit. În urmă a fost aruncat în mare. Dar pentru că a ieșit sănătos din mare, i-au tălat capul, din porunca dregătorului.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Teodul, care a fost eparh.

Cuviosul Teodul a trăit pe vremea împăratului Teodosie cel Mare. Era patrician și avea dregătorie de eparh al pretorilor. Era căsătorit și ducea viață nepătată. Scirbit de jafurile și de lăcomia dregătorilor, și-a părăsit dregătoria. După moartea soției sale a împărțit la săraci averea sa cea mare, și s-a dus la Edesa. Acolo s-a făcut monah; și pentru viața

lui sfântă a fost învrednicit cu daruri dumnezeiești. Că nu se hrănea cu mâncare tare, ci numai duminica se împărțăsea cu cinstitul Trup și Singe al Domnului nostru Iisus Hristos și cu puțină anafură.

A fost însă tulburat de gânduri și se ruga lui Dumnezeu să-i arate cu cine din cei ce au bineplăcut lui Dumnezeu se aseamănă el. Și a auzit un glas care i-a spus că este asemenea în împărăția lui Dumnezeu cu un comediant, Cornelie, care locuia în Damasc. Ducându-se la Damasc, a găsit pe Cornelie, și căzind la picioarele lui, l-a rugat să-i spună cu de-amănuntul viața lui. Cornelie i-a răspuns că e păcătos și nu se știe cu vreo faptă bună. Bătrînul însă stăruia cu lacrimi și cu rugăminți. Și Cornelie, lăsându-se convins, i-a spus:

«Eu, părinte, din fragedă vîrstă, am trăit printre comedlanți și printre jucătorii de teatru și multă vreme de acolo mi-am cîștigat hrana cea de toate zilele. Tîrziu de tot și cu greutate, dîndu-mi seama de multele răutăți și cugetînd la răsplătirea judecării ce va să fie, m-am lăsat de toate răutățile și am căutat să duc, pe cît am putut, o viață curată și să fac milostenii.

Astfel, de multă vreme, părinte sfințite, o femeie de bun neam, bogată și virtuoasă a fost căsătorită de ai ei cu un oarecare bărbat, desfrinat și risipitor, care a cheltuit nu numai averea femeii sale și pe a lui, ci a mîncat și alți mulți bani, luați cu împrumut. Pentru aceasta împrumutătorii lui l-au băgat la închisoare pentru multă vreme, pricinulînd femeii lui nemîngîlată întristare. Pe femeia aceasta am întîlnit-o eu, i-am aflat durerea și mi s-a întristat sufletul. Cu lacrimi în ochi am întrebato: «Cît de mare e datoria, femeie?». «Patru sute de galbeni» mi-a răspuns ea. Atunci am vîndut niște giuvaeruri și cele mai frumoase haine ale mele, și am strîns patru sute de galbeni. Am pus banii în mîinile femeii, grăindu-i așa: «Ia banii aceștia, femeie, și du-te în pace! Scoate-ți bărbatul din închisoare și te roagă din toată inima iubitorului de oameni Dumnezeu ca să mă miluiască în ziua judecării».

Teodul a ascultat totul și s-a minunat foarte și a mulțumit lui Dumnezeu. A mai trăit cîtăva vreme, apoi s-a dus la Domnul cu bune nădejdi.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ioan Sihastru, episcopul Coloniei.

Cel între sfinți părintele nostru Ioan s-a născut în cetatea Nicopole din Armenia, în al patrulea an al împărăției preabinecredinciosului împărat Marrian, adică în anul 454. A învățat Sfintele Scripturi, iar după moartea părinților lui a împărțit toată averea la săraci și a zidit o minăstire în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. În această minăstire a trăit el împreună cu alți zece monahi. Pentru că a ajuns vestit din pricina virtuții sale, a fost hirotonit episcop al Coloniei. Vreme de nouă ani s-a îndeletnicit cu punerea în bună rânduială a treburilor bisericești.

După ce a săvârșit bine toate, s-a dus la Ierusalim. Ajuns acolo, s-a închinat Sfintelor Locuri, apoi s-a dus la Lavra Sfintului Sava. Fericitul Sava l-a primit fără să știe cine este cel venit în minăstire și ca să-l încerce l-a pus să facă ascultare întâi la arhondărie, apoi la bucătărie. Când fericitul Sava a văzut că, peste așteptările sale, a îndeplinit bine cele două ascultări, i-a îngăduit să trăiască în isihie, adică în sihăstrie, într-o chilie de pustnic, cinci zile pe săptămână, fără să vadă pe cineva, fără să mănince și fără să bea ceva, iar simbăta și duminica să vină la sfintele slujbe, ca să cînte și să mănince cu frații. Văzîndu-l fericitul Sava că sporește în viața cea după Dumnezeu, l-a dus la preasfințitul Ilie, patriarhul Ierusalimului, și i-a cerut să-l cîntească cu harul preoției. Cuviosul Ioan însă i-a spus patriarhului: «Îngăduie puțin, stăpîne! Trebuie să cunoști mai întâi greșelile mele! După aceea fă ce vei hotări!».

Cînd au rămas singuri, s-a aruncat cuviosul la picioarele patriarhului Ilie, jurîndu-i să nu spună cuiva viața sa. Patriarhul a încuviințat, socotind că are să audă cine știe ce faptă cu păcat. Dar cînd a auzit că a fost episcopul Coloniei, s-a spăimîntat și a zis fericitului Sava: «Să nu-l mai superi pe Ioan, că el nu se face preot».

Fericitul Ioan ajungînd la adînci bătrîneți, a adormit în Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Agapie, Seleuc și Mamant, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Teodul.

Cuviosul Părintele nostru Teodul s-a născut în Cipru pe vremea împăratului Maximian. De tînăr s-a lepădat de lume. Pentru marea lui nevoiță pustnicească și pentru smerenia lui, i s-a luminat sufletul și a fost învrednicit cu darul de a vedea mai dinainte gîndurile celor ce se apropiau de el. Prefăcîndu-se nebun, pe mulți îi muștra și-i făcea să se pocăiască. Ducîndu-și, astfel, bine viața și mîntuind pe mulți, a adormit în pace.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului sfințitului Mucenic Gavriil, care a fost mai înainte episcopul Ganului, iar mai pe urmă a suferit mucenicia în Prusa, în anul 1659.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului noului Mucenic Anghel, care a suferit mucenicia în Hios, în anul 1713.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Imosul :

Dătător de rouă a făcut îngerul cuvioșilor tineri «cuptorul ; iar pe haldei porunca lui Dumnezeu arzîndu-i, «pe chinuitor l-a înduplecat a «striga : Binecuvîntat ești, «Dumnezeul părinților noștri».

Răsărit-a lumii ca un soare pomenirea ta, proorocule, luminînd cu strălucirile tale aruncătoare de raze, pe credincioșii ce cîntă cu un glas : Binecuvîntat ești Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

Mai îmbelșugat decît un nor arătîndu-te, fericite, ai trimis nouă ploaia cunoștinței de Dumnezeu, din izvoarele cele mîntuitoare ; prin care ne lumi-

**năm a striga : Binecuvîntat ești
Dumnezeul părinților noștri.**

Și acum..., a Născătoarei :

Cuvîntul, Cel ce a dat odinioară ființă tuturor, cu dumnezeiască voie, voind să cheme iarăși pe om la Sine, curată, S-a sălășluit în pîntecele tău. Binecuvîntată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Din văpaie ai izvorit...

Dăruindu-te cu totul Atot-
țiitorului, ai fost povățuit
cu purtare de grijă în rînduie-
lile proriei și ai învățat toate
neamurile. Pentru aceasta te
lăudăm, proorocule, de Dumne-
zeu grăitorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe
Sfîntul Duh, Domnul.

**Cîntare de rugăciune adu lui
Dumnezeu, pentru cei ce te
laudă pe tine, de Dumnezeu
grăitorule ; și potolește tulbura-
rea ispitelor noastre, ca să te
lăudăm pe tine, proorocule, de
Dumnezeu grăitorule.**

Și acum..., a Născătoarei :

**Pe Dătătorul de viață, Dum-
nezeu și Domn, născîndu-L,
Preacurată, ai oprit furia mor-
ții, cea neoprită, omorînd-o.
Pentru aceasta pe tine te lău-
dăm întru toți vecii.**

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne
închinăm Domnului, cîntîndu-I și prea-
înălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul :

**Din văpaie ai izvorît rouă cu-
«vioșilor și jertfa dreptului ai
«ars-o cu apă, că pe toate le faci,
«Hristoase, cu singură voirea ;
«pe Tine Te preaînălțăm întru
«toți vecii».**

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Pe Dumnezeu, spre Care...

În pămîntul celor blînzi te-ai
sălășluit, unde petrecînd, pri-
vești strălucirile îngerilor, So-
fonie preaînțelepte, proorocule
al lui Dumnezeu, blînd făcîn-
du-te și strălucind cu harul.
Pentru aceasta, credincioșii, bu-
curîndu-ne, pe tine te ferim.

Slavă...

**Văzînd în chip luminat împli-
nirea proorociilor tale, preafe-
ricite, ne minunăm de harul ce
ți s-a dat ție și de curăția cuge-
tului tău și lăudăm frumusețea
dumnezeiască a sufletului tău.**

Și acum..., a Născătoarei :

**Dintre cele de demult nimeni
nu este ca tine, Maica lui Dum-
nezeu, cu totul fără prihană,
ceea ce ești plină de har ; că
numai tu dintre toate ai avut
sfîințenie și curăție neasemăna-
tă. Pentru aceasta ai primit pe
Dumnezeu întru tine întrupat.**

Irmosul :

**Pe Dumnezeu, spre Care nu
«cutează a căuta cetele înge-
«rești, oamenilor nu le este cu
«putință a-L vedea ; dar prin ti-
«ne Preacurată, S-a arătat oame-**

«nilor Cuvîntul întrupat. Pe Care
«slăvindu-L cu oștile cerești, pe
«tine te fericim».

I U M I N I N D A

Podobie : Cel ce ai împodobit...

Curățit fiind, Sofonie, de toată materia, prin fapte bune, s-a învrednicit a vesti mai înainte cunoștința celor viitoare ; iar acum, ca cel ce a dus viață nematerialnică se unește cu cei nematerialnici.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A PATRA

Pomenirea Sfintei marei Mucenite Varvara și a Cuviosului Părintelui nostru Ioan Damaschin.

I A V E C E R N I E

După obisnuitul Psalm, se cântă Fericit bărbatul... slăvea înălțată.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8.

Stihirile sfintei, glasul al 2-lea :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Cînd preafericita Iuliana a văzut în locul cel înfricoșător al chinurilor, pe mărita muceniță Varvara chinuită cu bătaii și sfișiindu-i-se tot trupul cu felurite chinuri, cu lacrimi fierbinți a strigat : Cuvinte al

lui Dumnezeu, învrednicește-mă de acum să fiu și eu părtașă a acesteia, Iubitorule de oameni (de două ori).

Un singur cuget avînd cu adevărat pentru dreapta cinstire de Dumnezeu Sfintele Varvara și Iuliana s-au luptat cu vrăjmașul și, biruindu-l deplin, s-au învrednicit de mărire de la Hristos Dumnezeu. Pentru aceasta nimicind boala pierzătoarelor patimi, dau tuturor credincioșilor tămăduiri.

Cînd s-a hotărît împotriva ta moartea cea dulce, Preacinstită Muceniță Varvara ai sfîrșit alergarea, bucurîndu-te și sîrguind. Junghiată ai fost de mîinile cele fără de lege ale nelegiuitului tău părinte și te-ai adus prinos lui Dumnezeu. Pentru aceasta împreună cu fecioarele cele înțelepte, bucurîndu-te cu adevărat, privești strălucirea Mirelui tău, Hristos.

Stihirile cuviosului, glasul al 8-lea :

Podobie : Ce vă vom numi...

Cum te vom numi pe tine, sfinte ? Ioan cuvîntătorul de Dumnezeu, sau David alcătuito-
rul de dulci cîntări ? Alăută în-
suflată de Duh dumnezeiesc, sau
fluier păstoresc, care îndulcește
auzul și cugetul și veselește adu-
nările Bisericii ? Cî
cuvintele tale cele dulci ca mierea lumi-
nînd marginile, roagă-te să se
mîntuiască sufletele noastre
(de două ori).

Cum te vom numi, dumnezeiescule Ioane, dulce grăitorule ? Stea pealuminoasă, care ai vederea luminată de raza Treimii ? Că ai pătruns în norul dumnezeiescului Duh, te-ai povăţuit în cele tainice şi ca Moise ai arătat lămurit frumosul grai al cîntării. Roagă-te, să se mîntuiască sufletele noastre.

Cum te vom numi, pururea fericite ? Luceafăr purtător de lumină, sau dascăl strălucit ? Liturghisitor, sau adînc cugetător al tainelor lui Dumnezeu ? Stea care luminezi Biserica, sfeşnic luminător al celor din întuneric ? Organ preabine răsunător sau trîmbiţă frumos glăsuitoare ? Roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Părăsind locul tău de naştere, neamul şi avuţia, Varvară, şi urînd pe nelegiuitul tău părinte, ai iubit pe Dumnezeu, Căruia te-ai făcut mireasă şi ai ajuns mare pe drumul tău către Dumnezeu. Pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea :

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfîntă Fecioară ? Sau cine nu va lăuda, Preacurată, naşterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaşi din tine, curată, a ieşit, în chip de negrăit întrupîndu-Se ; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcîndu-Se pentru noi nu despărţit în două

feţe, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată, cu totul fericită, ca să miluiască sufletele noastre.

Vohod, Prochimenul zilei şi trei Parerii, Caută-le mai departe, în ziua a cincea a lunii, la Sfîntul Sava.

I A S T I H O A V N A

Se pun stihirile Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preaslăvită minune...

Părinte Ioane, preaînțelepte, Biserica lui Hristos cu cîntări ai înveselit-o, alcătuiind ^{caută} melodii cu însuflare dumnezeiască, prealăudate. Că atingînd, părinte, alăuta ta cu lucrarea Duhului, la fel cu cea a lui David, cu preaplăcute sunete ai arătat-o. Care fiind făcută să răsună cu dumnezeieşti melodii, pe toţi i-a încîntat.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfîntii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Părinte Ioane, mărite, depărţîndu-te de vîltoarea lumească cea plină de tulburare, ai alergat la liniştea lui Hristos, preacuvioase. Şi cu privirea la cele înalte şi cu fapta, cu adevărat te-ai îmbogăţit, în chip lămurit, cu străluciri, preafericite ; şi le-a împărtăşit şi credincioşilor, strălucind prin viaţa cea vrednică de Dumnezeu, preafericite.

Stih : Sfinţilor care sînt pe pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.

Veniți astăzi, pămîntenilor, cu evlavie să laudăm în cîntări sfințita prăznuire a Cuviosului Ioan. Că acesta s-a învrednicit, cu adevărat, a primi lumina dumnezeieștii străluciri. O, ne-grăita Ta milostivire, Doamne, prin care am cunoscut a Te slăvi pe Tine, Cel preabun.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Cuvioase părinte, în tot pămîntul a ieșit vestirea faptelor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale ; taberele demonilor le-ai pierdut ; cetele îngerești le-ai ajuns, a căror viață fără prihană ai rîvnit-o. Îndrăznire avînd către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, Tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit Rodul vieții ; ție ne rugăm : Roagă-te, stăpîină, cu apostolii și cu toți sfinții, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul sfintei mucenite, glasul al 4-lea :

Pe Sfînta Varvara să o cinștim ; că a sfărîmat cursele vrăjmașului și ca o vrăbioară s-a izbăvit din ele, cu ajutorul armei crucii, preacinstita.

Slavă..., al cuviosului, glasul al 8-lea : Îndreptătorule al Ortodoxiei... Și acum..., al Născătoarei-Învierii. Caută-te la sfîrșitul cărții.

LA UTRFNE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul mucenitei, de două ori, Slavă... al cuviosului, Și acum..., al Născătoarei-Învierii.

După Catisma întâia, se cîntă Sedealna sfintei, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Pomenirile sfinților săvîrșind cu credință, să prăznuim pomenirea purtătoarei de biruință ; că a omorît cu rugăciunea pe vrăjmașul, începătorul răutății, care de demult cu înșelăciune a lipsit pe Eva de nestricăciune, și se roagă Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Slavă..., a cuviosului, asemenea :

Înșelăciunea vieții lepădînd și crucea Domnului luînd, pustnicește ai îngrădit pe cel viclean și te-ai arătat cetățean al pustiu-lui, luminător și înțelegător al lumii, de Dumnezeu purtătorule, Ioane cuvioase. Roagă-te Mîntuitorului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te munte sfînt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te rug înșuflețit și nears. Bucură-te ceea ce singură ești lumii pod către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viață veșnică. Bucură-te nestricată Fecioară, care

fără ispită bărbătească ai născut pe Mîntuitorul sufletelor noastre.

După Calisma a doua, se cîntă Sedealna sfintei, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel Ce Te-ai înălțat pe Cruce...

Iubind pe Mirele tău Hristos și pregătindu-ți candela cu lumină, ai strălucit cu faptele bune, prealăudată. Pentru aceasta ai intrat împreună cu El în cămara de nuntă, și ai primit de la Dînsul cununa luptelor tale. Ci izbăvește-ne din primejdii, pe noi, care săvîrșim pomenirea ta, Varvara.

Slavă..., a cuviosului, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Fluier cu dulce viers, trîmbiță cu sunet mare, ceteră dulce cîntătoare, dumnezeiască liră răsunătoare, psaltire bine întocmită, organ frumos cîntător, însuflat de adierile Mîngîietorului, te-ai arătat, Ioane, și împodobești înțelegerile noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătîndu-te fecioară cu adevărat și după naștere, Maică a lui Dumnezeu te știm pe tine, toți cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pe tine te avem păcătoșii ajutătoare ; pe tine te-am agonisit izbăvire întru ispite, ceea ce singură ești fără prihană.

După Polieleu, se cîntă Sedealna sfintei, glasul al 6-lea :

Podobie : Chipul cel scris...

Dar de minuni primind, dăruiești tămăduiri celor din nevoi și ferești pe toți oamenii de moarte năpraznică și de toate durerile cele aducătoare de moarte. Pentru aceasta alergînd către Biserica ta, cîntăm pomenirea ta, strigînd : Scoate pe robii tăi din neputințele cele spre moarte, fecioară mucenită Varvara, cu rugăciunile tale, cele către Dumnezeu.

Slavă..., a cuviosului, glasul 1 :

Cîntăm cinstitele și sfintele chinuri pe care le-ai răbdat cu adevărat pentru Biserică și prăznuim cu cîntări cinstitele tale dulci viersuri, pe care le-ai așezat spre lauda Domnului, vrednicule de laudă, veselia credincioșilor, Ioane preafericite.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie, ceea ce ești cinstit locaș al Stăpînului, ridică-ne pe noi cei căzuți în prăpastia cumpletei deznădăjduiri și a greșelilor și a necazurilor. Că tu ești mîntuirea păcătoșilor și ajutătoare și folositoare și mîntuiești pe robii tăi.

Apoi Antifonul întii al glasului al 4-lea :
PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeuul lui Israel.

Stih : În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei (XXV, 1—13) :

Zis-a Domnul pilda aceasta : Impărăția cerurilor va fi asemenea cu zece fecioare... (caută simbătă în Săptămîna a 17-a după Rusalii).

Psalmul 50.

Slavă, glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Sfintei mării Mucenițe Varvara, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta... Și stihira, glasul al 6-lea :

Veniți credincioșilor să lăudăm prăznuirea de astăzi a purtătoarei de chinuri Varvara, căci pe aceasta nici sabia, nici focul, nici alte chinuri, nici meșteșugirile cele de multe feluri ale lui Veliar, nu au biruit-o. Roagă pe Hristos, muceniță preamărită, să ne dăruiască nouă mare milă.

CAN O A N E I F

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu, pe 6 (caută mai departe, în ziua a cincea a lunii, la Sfîntul Sava) și două canoane ale sfinților, pe 8.

Canonul sfintei

Alcătuire a lui Stefan Savaitul.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Întru adînc a așternut...

O, Treime cinstită, mai presus de toate, C e e a ce dai robilor Tăi darul cel mai presus de gînd, însuflă în mintea mea cea întunecată raza cea de lumină purtătoare, ca să laud pe mucenița Ta, Varvara, cea pururea fericită.

Toată rînduiala cuvintelor de laudă este covîrșită, cu adevărat, de mărirea mucenicilor Tăi, Iubitorule de oameni. Ci, primind lauda cea din credință și după putere, trimite-ne nouă, Stăpîne, răsplătire îmbelșugată.

Ca un trandafir preafrumos dintr-o rădăcină plină de spini odrăslind mărita Varvara, a umplut Biserica lui Hristos de dulce mireasmă, roșindu-se prin sînge cu roșeala nevoiței ; pe care după vrednicie o fericim.

Canonul cuviosului

Același irmos :

Laude voind a-ți aduce, aș avea nevoie de glasul tău cel dulce ca mierea, cuvioase, prin care ai luminat cu cîntări, Părinte Ioane, Biserica Ortodoxă, care prăznuiește pomenirea ta.

✙.

Slavă...

Ca un judecător înțelept și iscusit, cugetînd preabine la firea celor ce sînt, ai ales cele veșni-

ce, în locul celor trecătoare și ai schimbat cele vremelnice cu cele mai bune, Părinte Ioane. Pentru aceasta și Hristos acum te-a preamărit.

Și acum..., a Născătoarei :

Șarpele cel preaviclean, însuflându-mi pofta de a fi asemenea cu Ziditorul, ca pe un rob m-a răpit. Iar prin tine, Preacurată, am fost chemat iarăși la cele dintii, îndumnezeit fiind cu adevărat. Că tu, Maica lui Dumnezeu, ai născut pe Cel ce m-a îndumnezeit.

Catavasiu :

Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul sfintei

Cinstirea a 3-a :

Irmos : Înflorit-a pustiul...

Rănită fiind de săgeata cea preadulce a dragostei Tale, ca a unui Mire, Stăpîne, purtătoarea de biruință Varvara a urît toată necredința părintească.

Nici farmecul desfătării, nici strălucirea frumuseții și a bogăției, nici dulcele tinereții nu te-au amăgit pe tine, mărită Varvara, ceea ce ai fost mireasă a lui Hristos, bună fecioară.

Către luptele cele desăvârșite nici slăbiciunea femeiască, nici vîrsta cea tînără nu te-au împiedicat ; că s-au întărit, Hristoase, cu puterea Ta cea nevăzută.

Canonul cuviosului

Risipitu-ți-ai averea, dînd cu împrumut lui Dumnezeu; pentru aceasta ți s-a gătit Împărăția cerurilor, și ai luat răsplătire cu mult mai mare, Ioane.

Slavă...

Talantul înțelepciunii primind și cu faptele împodobindu-te, ai luminat, Ioane, Biserica lui Hristos ; pe care îl înmulțești și după ce ai ieșit din viață.

Și acum..., a Născătoarei :

Cetele îngerești s-au minunat, Preacurată, și inimile omenesci s-au înfricoșat de nașterea ta. Pentru aceasta cu credință te cinstim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Catavasiu :

Fiului celui mai înainte de veci...

CONDACUL cuviosului,

glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Pe scriitorul de cîntări și cînstitul grăitor de Dumnezeu, pe învățătorul Bisericii, pe dascălul și luptătorul împotriva vrăjmașilor, pe Ioan să-l laudăm. Că luînd crucea Domnului toată înșelăciunea eresurilor a alungat-o, și ca un cald mijlocitor către Dumnezeu tuturor cere iertare de greșale.

ICOS

Îndreptătorului Bisericii, învățătorului și slujitorului, ca unui făcător al celor negrăite,

cu un glas să-i strigăm : Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, deschide gura noastră și ne învrednicește să grăim cuvintele învățăturilor tale. Că te-ai arătat apropiat Treimii și ca un soare luminând în lume, ai strălucit cu minunile și cu învățăturile ca și Moise. Și în legea Domnului stăruind întotdeauna, cu cuvântul și cu fapta te-ai făcut luminător, rugându-te neîncetat să se dea iertare de greșeale tuturor credincioșilor.

SEDEALNA sfintei, glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei...

Îr v 11

Cu prilejul chinurii tale pe toți i-ai spăimântat ; că ai răbdat bătăi de la tirani, legături, chinuri și temniță, Varvara prefăcută. Pentru aceasta și cunună din ceruri ai primit de la Dumnezeu, pe Care L-ai iubit cu totul și ai alergat la Dînsul. Acela ți-a dat ție să izvorăști și tămăduiri oamenilor, muceniță.

Slavă..., a cuviosului, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mîntuitorule...

Lăudăm cinstitele și sfintele lupte pe care le-ai purtat cu adevărat pentru Biserică, cinstim cu cîntări sfintele viersuiri, pe care ni le-ai lăsat spre lauda Domnului și spre veselie credincioșilor, Ioane preaminunată, vrednicule de laudă.

Și acum..., a Născătoare ;
asemenea :

Minunea cea uimitoare a zămislirii și chipul cel negrăit al nașterii, întru tine, s-au făcut cunoscute, curată, pururea Fecioa-

ră. Mîntea mi se înfricoșează și cugetul mi se înspăimîntă de mărirea ta, ce se întinde asupra tuturor, spre mîntuirea suflete-
lor noastre.

A Crucii, a Născătoare ;

asemenea :

Lîngă Crucea Domnului stînd și plîngînd, ca o maică bună, curata striga : Vai mie, Fiul meu ! Vai mie, lumina ochilor mei ! Cum ai fost întins pe cruce, Tu, Care dumnezeiește ai întins cerul ca un cort și scoți din mare izvoare de ape, cu porunca Ta ?

Canonul sfintei

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Venit-ai din Fecioară...

Născîndu-Te din Fecioară, ai dăruit tinerelor fecioare să surpe trufia celui viclean. Pentru aceasta strălucita biruitoare Varvara a batjocorit îndrăzneala aceluia.

Cu Crucea Ta ai stricat puterea morții ; pentru aceasta, Hristoase, fecioara Varvara necruțîndu-și trupul său, cu minte preatare a răbdat preavitejește rănile.

Amăgită fiind strămoașa mai înainte, de meșteșugirile celui înșelător, alungată a fost din desfătarea raiului ; iar Varvara batjocorindu-l pe acela, sălășluiește acum în camera cerească de nuntă.

Canonul cuviosului

Supunându-te poruncilor lui Hristos ai lăsat frumusețea lumii, bogăția, desfătarea și strălucirea, și ai urmat lui Hristos, luându-ți crucea ta, Ioane.

Slavă...

Împreună sărăcind cu Hristos, Cel ce a sărăcit pentru mântuirea oamenilor, împreună cu El te-ai preamărit, precum Însuși a făgăduit, și împreună împărățești cu Cel ce împărățește pururea, Ioane.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine toți credincioșii te știm liman de mântuire și zid neclintit, Născătoare de Dumnezeu, stăpînă ; că tu, cu rugăciunile tale, izbăvești sufletele noastre din nevoi.

Catavasie :

Toiag din rădăcina lui Iesei...

Canonul sfintei

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Mijlocitor lui Dumnezeu...

Poruncind să se lumineze baia cu trei ferestre, ai zugrăvit în chip tainic botezul, Varvara, care este curățirea cea purtătoare de lumină a sufleteilor, prin lumina Treimii.

Varvara ferindu-se de nebunia cea cumplită a tatălui ei, muntele îndată despicîndu-se a primit-o, ca și oarecînd pe înțîia muceniță Tecla, cea pururea mărită, prin minunea lui Hristos.

Varvara cea lăudată, aprinzîndu-se de rîvna adevăratului Dumnezeu, a scuipat în fețele cele spurcate ale idolilor celor mincinoși, bătîndu-și joc, fecioara, de stăpînitorul lumii.

Canonul cuviosului

Începînd a te deprinde, părinte, cu frica lui Hristos, pentru viața cea dumnezeiască ai supus toată gîndirea cea trupească duhului, curățindu-ți simțirile, Ioane.

Slavă...

Curățindu-ți trupul și sufletul și mintea de toată întinăciunea, cu grijă ai primit, Ioane, de Dumnezeu înțeleptite, strălucirea cea de trei ori mai luminoasă decît soarele, care te-a îmbogățit cu daruri luminoase.

Și acum..., a Născătoarei :

Roagă, Fecioară curată, pe Fiul tău și Domnul să dăruiască celor robiți, care se încred în tine, izbăvire pașnică din împrejurarea cea potrivnică.

Catavasie :

Dumnezeu al păcii fiind...

Canonul sfintei

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Întru adîncul greșelelor...

Precum ai făgăduit, Mîntuitorule, ai dăruit înțelepciunea cea de Dumnezeu învățată celor ce pătinesc pentru Tine înaintea divanului judecătorului ; de aceasta și mucenița Varvara s-a umplut.

Înșelăciunea celor fără de Dumnezeu o ai vădit cu cuvîntul, de Dumnezeu înțeleptită, Varvara preamărită; și cu stăruința în fapte ai înspăimîntat mințile tiranilor.

Purtătoarea de biruință, cea fără de prihană, și-a dat trupul să-i fie sfîșiat în chinuri îngrozitoare și să fie strujit cu mănunchiuri de păr, pentru Hristos.

Canonul cuvlosului

Luminat fiind de harul Duhului și îmbogățit cu adevărat cu știința lucrurilor dumnezeiești și omenești, le-ai împărțit pe acestea din belșug, Ioane, celor ce aveau nevoie de ele.

Slavă...

Luîndu-te la întrecere cu cetele cerești, înțelepte, ai pus rînduială în cetele cîntăreților bisericilor, pentru a aduce Treimii cîntare de Dumnezeu grăitoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Fără ispită bărbătească ai născut, Fecioară, și fecioară în veci ai rămas, arătînd semnele adevăratei Dumnezeiri a Fiului și Dumnezeului tău.

Catavasie :

Din pintece pe Iona...

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Iui Hristos, Celui în Treime cu evlavie lăudat, urmîndu-i tu, purtătoare de biruință, ai nimicit templele idolilor ; și luptînd

în mijlocul locului de pătimire, Varvara, nu te-ai temut de amenințările tiranilor, ceea ce ai avut îndrăznire bărbătească, cu glas mare cîntînd pururea : cinstesc Treimea, Dumnezeirea cea una.

ICOS

Pe ceea ce prin mucenicie s-a făcut mireasă a lui Hristos, pe Varvara, adunîndu-ne, să o cinstim după vrednicie ; ca prin rugăciunile ei izbăvindu-ne de înșelăciunea cea de suflet pierzătoare și de ciumă, de cutremur și de surpare, să petrecem viața în pace, învrednicindu-ne cu toți sfinții, cei ce din veac au bineplăcut lui Dumnezeu, a umbla în lumină și a cînta cu vrednicie : minunate ai făcut, Minuitorule, milele Tale tuturor oamenilor, celor ce mărturisesc cu credință și cinstesc Treimea, Dumnezeirea cea una.

SINAXAR

În această lună, în ziua a patra, pomenirea pătimirii Sfintei marei Mucenice Varvara.

Sfînta Mucenită Varvara a trăit pe vremea împăratului Maximian. Era fiica unui păgîn cu numele Dioscur, care o ținea sub pază, într-un turn înalt, din pricina mării ei frumuseți trupesti. Fecioara aceasta credea în Hristos și n-a vrut să-și ascundă credința de tatăl ei. Odată, cînd tatăl ei a spus să se facă două ferestre la o baie pe care o zidea, fiica lui a poruncit să se facă trei. Întrebată fiind pentru ce a dat porunca aceasta, i-a răspuns că a făcut trei ferestre în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. La auzul acestor cuvinte tatăl ei s-a repezit îndată cu sabia să o omoare, dar sfînta a fugit și s-a ascuns într-o stîncă ce s-a deschis ca prin minune ; de acolo s-a dus în munți.

Tatăl ei a urmărit-o și a găsit-o ; a luat-o de cosițe și a dat-o domnului Iării aceleia.

Înainte a acestuia, Sfânta Varvara a mărturisit pe Hristos și a baljocorit pe idoli. De aceea a fost chinuită în multe feluri și în sfârșit ucisă cu sabia de tatăl ei, cu miinile lui. Se spune că tatăl ei, după ce a ucis-o, a fost lovit de trăsnet pe când cobora din munte și a murit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ioan Damaschin, monahul și preotul.

⊗ Sfântul Ioan Damaschin a trăit pe vremea împăratului Leon Isaurul și a lui Constanțin, fiul acestuia. Era de loc din Damasc, de neam ales, care strălucea în dreaptă credință. Având tată iubitor de fapte bune, a învățat toată știința elinească și a cercetat bine și adâncii Scripturii celei însuflate de Dumnezeu. Pentru credința în Hristos și-a lăsat averea părintească și a îmbrățișat viața călugărească împreună cu fericitul Cosma, care a ajuns mai târziu episcopul Maiumei. Amândoi fuseseră învățați de același dascăl, tot Cosma cu numele, numit și Asincrit, răscumpărat din robie de tatăl lui, împreună cu alți robi. Și pentru că Ioan și Cosma avuseseră parte de un dascăl așa de învățat, au ajuns amândoi înțelepți.

Când Ioan a îmbrățișat viața călugărească, starețul minăstirii l-a dat să învețe ascultarea la un bătrîn înțelept în cele dumnezeiești. Acesta i-a poruncit să nu cînte nici cea mai neînsemnată cîntare după meșteșugul cîntării muzicale pe care îl cunoștea. Ioan a îndeplinit fără împotrivire multă vreme porunca. Se spune însă că Preasfânta Născătoare de Dumnezeu s-a arătat în vis bătrînului și l-a spus să îngăduie ucenicului său Ioan să alcătuiască imne și cîntări spre slava Celui născut fără de sămînță din ea și spre folosul celor ce sînt datori să o mărească din adîncul inimii. Lucru pe care l-a și făcut, punînd acest temel scrierilor sale.

Fericitul Cosma petrecînd dar în nevoie pustnicești, după ce a lăsat Bisericii multe scrieri, s-a odihnit în pace.

Iar fericitul întru pomenire Ioan, după ce prin puterea cuvintelor lui și prin dovezile cele înțelepte ale Scripturilor a înfierat ca nimeni altul eresul păgîn al iconomahilor, adică al luptătorilor împotriva sfintelor icoane, și după ce a lăsat Bisericii lui Dumnezeu multe

scrieri, în care se găsește răspuns temeinic aproape la orice întrebare, și-a săvîrșit viața la adînci bătrîneți.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ioan, episcopul Polivatului, făcătorul de minuni.

Cuviosul Părintele nostru Ioan încă de pe cînd era tînăr ura desfătările și plăcerile și-i împodobeia viața cu post și înfrinare. Pentru aceasta a și fost hirotonit episcop al Polivatului, urcînd în chip legiuit toate treptele bisericești. După ce i s-a încredințat păstoria poporului, a adăugat la nevolnicele lui pustnicești de mai înainte, alte nevoițe, iar la osteneli alte osteneli.

Cînd Leon Isaurul a luat cu nevrednicie sceptrul împărăției și a început să hulească sfintele icoane, acest sfînt bărbat s-a dus la Constantinopol și a mustrat cu tărie necredința împăratului. Apoi s-a întors la turma sa, i-a învățat pe credincioșii săi cu de-amănuntul credința și i-a făcut să fie gata cu toții să-și verse sîngele pentru dreapta credință. Viețuind așa, a părăsit cele de jos și s-a mutat la Domnul pe Care Îl dorea.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenice Iuliana, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Hristodul și Hristodula, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noului sfînțit Mucenic Serafim, episcopul Fanariului, care a suferit mucenicia în anul 1601.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Canonul sfintei

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Porunca cea potrivnică...

Tiranul cel ce se semețea să cuprindă pămîntul și să piardă marea, zace ca o jucărie la picioarele fecioarei Varvara ; că pe acesta slăbindu-l Hristos,

ea l-a legat ca pe o vrabie nepu-
tincioasă.

Cu bătaii de neîndurat, chinuit
fiindu-ți tot trupul, și roșit de
curgerile de sânge, și coasta-ți ar-
să fiind, ai răbdat, muceniță
prealăudată, dînd mulțumită lui
Hristos, mărită Varvara.

O, cruzimea cea fără de ome-
nie și fără de simțire a tiranilor
și preamulta lor nelegiuire ! Că
au tăiat cumplit cu sabia ca în-
tr-o măcelărie sinii muceniței,
care și-a lipit mintea de Dătă-
torul de răsplată, Hristos.

Canonul cuviosului

De rîvnă fiind aprins, toată
vrăjmășia eresurilor celor
potrivnice Dumnezeirii ai sur-
pat, prin scrieri osîrduitoare lă-
murind tuturor în chip limpede
cele scrise de demult pe alocu-
rea, cu agerime, de cei înțelepți,
Ioane !

Slavă...

Prin cuvintele și dogmele cele
drepte, pe care le-ai alcătuit,
Ioane, ai defăimat cu căldură
nelegiuita hulă a ucenicilor lui
Manent, celor cu nume rău, care
se ispiteau să strice Biserica lui
Hristos.

Și acum..., a Născătoarei :

„fîntă a sfinților te cunoaș-
tem pe tine, ca pe ceea ce sin-
gură ai născut pe Dumnezeu cel
neschimbat, Fecioară neîntina-
tă, Maică nenuntită. Că prin naș-
terea ta cea dumnezeiască ai iz-

vorit tuturor credincioșilor ne-
stricăciunea.

Catavasiu :

Tinerii în dreapta credință...

Canonul sfintei

Cîntarea a 8-a :

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Arătat-ți-S-a Hristos în lu-
mină neapropiată, ție, ce-
lei ținută în temniță, Varvara,
îndemnîndu-te să îndrăznești,
vindecîndu-ți rănila și bucurie
dăruindu-ți. Pentru aceasta te-ai
întraripat de dragostea Mirelui
tău.

Înger luminat te-a îmbrăcat în
haină luminoasă pe tine, care ai
fost dezbrăcată pentru Hristos,
cinstită Varvara, purtîndu-te ca
pe o mireasă ; că ai dezbrăcat
împreună cu haina și patimile,
muceniță, primind schimbare
dumnezeiască.

Arătat-u-s-a plinită în chip lă-
murit proorocia Ta, Hristoase ;
că tatăl dă la moarte pe fiu, ti-
călosul părinte al muceniței Ta-
le, făcîndu-se însuși lucrător al
junghierii. Pentru aceasta cu foc
din cer a fost mistuit.

Canonul cuviosului

Vădit-ai limpede în scris,
Ioane, erezia lui Nestorie,
care despărțea cele două firi în
Hristos și erezia lui Sever care
le amesteca și nebunia monote-
lită și credința cea într-o singu-
ră lucrare ; și ai făcut să strălu-

cească tuturor marginilor lumina Ortodoxiei.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Semănat-a vrăjmașul, după obicei, neghina ereticilor în Biserica lui Hristos, pentru a nimici închinarea Lui în cinstitele icoane; ci te-a aflat neadormit pe tine, Ioane, smulgînd toată sămînța cea înșelătoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Cel nedespărțit de Tatăl, Care ca Dumnezeu și om a petrecut în pîntecele tău, fără sămînță L-ai zămislit și L-ai născut în chip de negrăit, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta pe tine te știm izbăvirea noastră a tuturor.

Catavasia :

Cuptorul cel răcoritor...

Canonul sfintei

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Fiul Părintelui...

Vrînd să dobîndești prin sâbie sfîrșit fericit muceniciei tale, Varvara, împreună cu Iuliana te-ai învrednicit cununilor, auzind glas dumnezeiesc, care a împlinit rugăciunile tale.

Hristos plinind cererea ta, Varvara purtătoare de biruință, dă tămăduiri tuturor celor ce săvîrșesc cu adevărat, cu credință pomenirea ta din fiecare an. Că minunile tale au covîrșit nisipul mării, mărită muceniță.

Unîndu-te acum cu Hristos, Mirele tău, Cel ce domnește peste toate și strălucind de slava dumnezeieștii lumini în cereștile cămări, Varvara, cauți spre cîntăreții tăi, scăpîndu-i de patimi și aducîndu-i la Dumnezeu cel viu.

Canonul cuviosului

Învățat-ai pe toți fiii Bisericii să cînte cu dreaptă credință cinstita unime cea în Treime, și să teologhisească dumnezeiasca întrupare a Cuvîntului, Ioane, lămurind în sfintele tale scrieri, cele cu anevoie de înțelese de cei mulți.

Slavă...

Cetele sfinților cu cîntări lăudîndu-le, cuvioase, pe curata Născătoare de Dumnezeu, pe Mergătorul înainte al lui Hristos, și pe apostoli, pe prooroci împreună cu sihăștrii, pe înțelepții învățători, pe drepti și pe mucenici, în locașurile lor acum sălășluiești.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca o lîă primind în pîntece ploaia cea cerească, ceea ce ești cu totul fără prihană, ai născut nouă pe Cel ce dă dulceață celor ce-L laudă cu dreaptă credință, și te vestesc pe tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul lăudată.

Catavasie :

Taină minunată văd...

LUMININDA sfintei

Podobie : Cu duhul în biserică...

Darul tămăduirilor primind de la Dumnezeu, Varvara preamărită, roagă pe Dumnezeu, Stăpînul tuturor, să tămăduiască bolile celor ce aleargă la tine cu credință, și să izbăvească pe toți de nevoi, de neputința cea vătămătoare, și de bolile sufletești.

Slavă..., a cuviosului :

Podobie Femei auziți...

Ca o lumină dumnezeiască ai luminat Biserica, părinte al nostru, îmbrăcînd-o în strălucirea cîntărilor tale și în lumina chipului în care arăți împodobite dogmele lui Hristos, pe Care nu înceta a-L ruga pentru noi, Ioane.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea :

Cu dreptate te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, stăpînă, cei ce ne-am mîntuit prin tine ; că ai purtat în pîntece în chip de negrăit pe Cel ce a sfărîmat moartea prin Cruce și a tras la Sine mulțimile cuvioșilor, împreună cu care te lăudăm, Fecioară.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6, glasul 1, în glasul :

Alcătuire a lui Ananie

Trecînd cu vederea dulceața desfătării pămîntești și urînd bogăția împreună cu mărirea

părintească, pe cerescul Mire L-ai iubit, Varvara, pururea mărită ; că tăindu-ți-se capul cu sabia, cu fecioarele cele înțelepte ai intrat împreună la Mirele Hristos. Pentru aceasta și boala purtătoare de ciumă alungînd, tămăduiești pe credincioși cu lucrarea Duhului și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre (a doua ori).

Glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Vizantie.

Te femeie fiind biruit, rușinat-u-s-a vrăjmașul cel plin de ură, care a avut pe strămoașa unealtă spre păcat ; că întrupîndu-Se Cuvîntul Tatălui din Fecioara, neschimbat și neamestecat, precum Însuși știe, a stricat blestemul Evei și al lui Adam, Hristos, Cel ce a încununat după vrednicie pe mucenița Varvara, Cel ce dăruiește printr-însa lumii curățire și mare milă.

A aceluiași :

A mucenița Varvara, cea de Dumnezeu chemată, a zis la locul ei de pătîmire : Cumplite sînt chinurile acestea de acum, o judecătorule ! dar nu dau nicidecum întîietate celor pămîntești față de cele cerești. Pentru aceasta, tăiați și strujiți trupul meu, dați-mă focului, că bucurîndu-mă, mă voi duce la Mirele meu, Hristos. Pentru ale cărei rugăciuni, Mîntuitorule, trimite nouă milele Tale, și mîntu-

iește pe cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ei (de două o.i.).

A aceluiași :

Veniți, astăzi, popoare să laudăm prăznuirea purtătoarei de biruință Varvara. Că pe dînsa n-a biruit-o nici sabia, nici focul, nici alte chinuri și nici meșteșugirile vicleanului Veliar. Roagă pe Hristos, bună muceniță preamărită, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul. 11 p^a

Calea luptelor străbătînd de sfatul părintesc ai fugit, Varvara preacinstită, și ca o fecioară înțeleaptă ai intrat purtătoare de făclie în curțile Domnului tău, iar ca o muceniță vitează ai luat darul de a vindeca ciuma cea rea a trupului. Deci și pe noi care te laudăm pe tine, ne izbăvește de durerile sufletești, cu rugăciunile tale, cele către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

„e Cel ce S-a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Dumnezeu Îl cunoaștem ; pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ectenille și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun : din Canonul muceniței, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul cuviosului, Cîntarea a 6-a, pe

4. Prochimen, 11a ul al 4-lea. Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri. Sînt : În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Ep. 2-a la Cor. (II, 2^a IV, 2^a : Fraților, mai înainte de venirea credinței... (caută tot în Saptămîna a 15-a după Rusalii). Aliluia gl. 1 : Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul. Sînt : Picioarele mele le-a pus pe stîncă - evanghelia de la Marcu (V, 24—34) : În vremea aceea, mergea după Iisus popor mult... (caută luni în Saptămîna a 15-a după Rusalii).

(Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Cuviosului Ioan Damaschin, caută-le la cuvios).

CHINONICUL

ucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A CINCEA

Pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Sava cel sfînt.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Văzător cu mintea al puterilor celor înțeleghătoare ai fost, iar ca un om al faptei ai pus cuvintele dumnezeiești în inima ta, întru care și înălțarea ca pe o scară ai așezat-o, Cuvioase Sava, părintele nostru ; și te rogi să se dăruiască nouă pace și mare milă (de două o.i.).

Sava preacuvioase, din pruncie ai închinat viața ta lui Hristos, Dumnezeului nostru; de Care fiind întărit ai supus cugetului patimile trupului, supunând cele ce erau mai rele celor mai bune. Pentru aceasta, roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

De Dumnezeu înțeleptite părinte al nostru, mare luminător te-ai arătat, luminând lumea cu strălucirile minunilor și ale faptelor dumnezeiești. Și așa, după adormire, Lumina cea neapusă te-a primit pe tine. Pentru aceasta, roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Cuvioase părinte, din pruncie deprinzându-te cu grijă cu fapta bună, ai ajuns organ al Sfântului Duh; și de la Dînsul luînd lucrarea minunilor, ai înduplecat pe oameni să urască plăcerile. Și acum de lumina dumnezeiască fiind cu totul înconjurat, luminează și mințile noastre, Sava, părintele nostru.

Și acum..., a Născătoarei :

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica Luminii; păzește-mă sub acoperămîntul tău.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Arătatu-te-ai din scutecele mamei tale, purtătorule de Dumnezeu, vas sfântit și casă a Sfântului Duh, părintele nostru.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Sava, părintele nostru, purtînd crucea Domnului cu mîinile tale, ai pierdut nălucirile demonilor, pînă în sfîrșit.

Stih : Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Biruind cu puterea crucii înșelăciunile viclenilor demoni, ai arătat slava lui Hristos, Sava, părintele nostru.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Stăpînă bună, ridică sfintele tale mîini către Fiul tău, Ziditorul cel iubitor de suflete, să miluiască pe robii tăi.

TROPARUL, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele din adînc ai făcut ostenele tale însutit roditoare și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Sava, părintele nostru, cuvioase! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :
Cel ce pentru noi Te-ai născut... (caută la sfîrșitul cărții). Și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obisnuitul Psalm, se citește Fericit bărbatul..., starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 5-lea :

Podobie : Preacuvioase părinte...

Sava, de Dumnezeu înțeleptite, cel deopotrivă cu îngerii, locuitorule împreună cu

cuvioșii, împreună-vorbitorule cu proorocii, cu apostolii, și cu mucenicii împreună-moștenitorule, care locuiești acum în lumina cea neînserată, și stai înaintea cu îndrăzneală, strălucit îndulcindu-te de vederile Lui și desfătându-te de frumusețea Lui, neîncetat roagă-te lui Hristos. Pe Hristos îmblânzește-L, cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă (de trei ori).

Sava, preafericite, făclie nestinsă a înfrînării, luminător preastrălucit al călugărilor, care strălucești de sclipirile dragostei, stîlp neclintit al răbdării, sprijinul și puterea celor ce te cinstesc pe tine cu credință, vistieria tămăduirilor; cetățeanul cu adevărat al pustiului, pe care l-ai arătat ca pe un rai dumnezeiesc, care aduce roadele dumnezeiești ale celor ce se mîntuiesc, roagă-te lui Hristos. Pe Hristos îmblânzește-L, cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă (de trei ori).

Sava, de Dumnezeu înțeleptite, stîlpul cel de foc al faptelor bune, farul cel luminos care îndrumezi pe popoare din marea cea lumească la dumnezeiescul liman; cel ce dobori duhurile înșelăciunii, vasul cel curat al Duhului Sfînt, îndreptătorul călugărilor, cumpăna cea dreaptă a înfrînării, înălțimea cea strălucită a smereniei, șipotul care izvorăște noian de tămăduiri,

roagă-te lui Hristos. Pe Hristos îmblânzește-L, cuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă (de două ori).

Slavă..., glasul al 6-lea :

Păzind întru tine chipul lui Dumnezeu nevătămat și pustnicește făcîndu-ți mintea stăpînă asupra patimilor celor pierzătoare, te-ai ridicat pînă la asemănarea cu Dumnezeu, pe cît este cu putință oamenilor. Că bărbătește strunindu-ți firea, te-ai nevoit a supune înclinările rele celor mai bune și a robi trupul duhului. Pentru aceasta, te-ai arătat cel mai de frunte dintre călugări, cetățean al pustiului, învățător al celor ce merg pe calea cea bună și dreptar preaales al faptei bune. Și acum, în ceruri, unde oglinzile au fost dezlegate, fericite, privești lămurit la Sfînta Treime, mijlocind de-a dreptul pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfîntă Fecioară ? Sau cine nu va lăuda, preacurată, nașterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, curată, a ieșit, în chip de negrait întru pîndu-Se ; din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcîndu-Se pentru noi, nu despărțit în două fețe, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela

roagă-L, cinstită, cu totul fericită, să mîntuiască sufletele noastre.

V O H O D : Lumină lină...

Prochimenul zilei și PARFMIILE

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(III, 1—9)

Sufletele dreptilor sînt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sînt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sînt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe zur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii care se lasă pe mîriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sînt partea aleșilor Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(V, 15—VI, 3)

Dreptii în veac vor fi vii și la Domnul este plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Pentru aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face armă

din mînia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mînie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcu puternic încordat al norilor. Mînia Lui, ca o praștie, va azvîrli noian de grindină; apele mării se vor întărita asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați, deci, regilor, și înțelegeți; luați învățătură, voi care judecați marginile pămîntului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gîndurile voastre.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire:

(IV, 7—15)

Cel drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețele cinstite nu sînt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și

amețeala poftelor schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curînd la desăvîrșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu ; pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sînt cu aleșii Lui și că poartă grijă de Sfinții Săi.

LA LITIE

Stihirile, glasul al 2-lea, însuși glasul:

Școală de nevoință pustnicească ai adunat pe pămînt, Cuvioase Sava, și toate năvălirile patimilor le-ai înecat în pîrîul lacrimilor tale. Viața ta cea plăcută lui Dumnezeu a fost cunoscută de toți ca o scară dumnezeiască și cinstită, care duce la ceruri. Că vădînd întru dînsa roadele drepte credințe, vindecî prin ele neputințele patimilor celor ce strigă cu credință către tine : Bucură-te steaua cea de dimineață ca aurul de strălucitoare, purtătorule de făclie al monahilor și păstorule ! Bucură-te pururea slăvite, mlădița cea preafrumoasă a pustiuului și sprijinul cel neclintit al Bisericii ! Bucură-te mare povătuitor al celor rătăciți ! Bucură-te lauda sihaștrilor și bucuria strălucită a lumii !

Pe îngerul cel de pe pămînt și pe omul lui Dumnezeu cel din ceruri, podoaba lumii, desfătarea bunătăților și a faptelor bune, lauda schimnicilor, pe Sava, să-l cinstim ; că răsădit fiind în casa lui Dumnezeu, a înflorit

după dreptate și ca un cedru în pustiu a sporit turma oilor celor cuvîntătoare ale lui Hristos, întru cuvioșie și dreptate.

Cuvioase părinte, deprinzînd, cu grijă, din pruncie fapta cea bună, ai ajuns organ al Sfîntului Duh ; și de la El luînd lucrarea minunilor, ai înduplecat pe oameni să urască plăcerile. Și acum mai curat fiind îmbrăcat în dumnezeiască lumină, luminează și mințile noastre, Sava, părintele nostru.

Slavă..., același glas :

Dor după bunătățile cele mai presus de minte primind, toate plăcerile cele din lume le-ai trecut cu vederea, de Dumnezeu în-suflate. Pentru aceasta, nu ai fost stăpînit ca Adam de fructul oprit și pe șarpe alungîndu-l prin înfrînare, viață îngerească ai petrecut. Și acum sălășluind în ceruri și îndulcindu-te de pomul vieții, roagă pe Dumnezeu, sfințite Sava, pentru noi cei ce săvîrșim cu credință pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

O, minune mai nouă decît toate minunile cele de demult ! Că cine a cunoscut ca o maică să fi născut mai presus de fire și să fi purtat în brațe pe Cel ce cuprinde toată zidirea ? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut ! Pe Care ca pe un prunc, Preacurată, purtîndu-L în brațele tale și îndrăzneală ca o mai-

că dobîndind către Dînsul, nu înceta a-L ruga, pentru cei ce te cinstesc, să miluiască și să mîntuiască sufletele noastre.

LA STIH OA VNA

Se pun stîhirile acestea, glasul al 5-lea:
Însăși podobia : 7 . .

Bucură-te cămara cea cu bun miros a pustniceștilor nevoițe cu adevărat ! Că ridicînd crucea pe umeri și făgăduindu-te pe tine însuși, preafericite, Stăpînu-lui Hristos, ai călcat în picioare trufia trupului cea rîvnitoare de cele de jos ; iar cu fapte bune sufletul ți-ai luminat și spre dumnezeiasca dragoste l-ai întraripat. Pentru aceasta, înconjurînd cinstită racla moaștelor tale, Prealăudate Sava, cerem să dobîndim, cu rugăciunile tale, dumnezeiasca iubire de oameni și lumii să se dăruiască mare milă.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Cărbune dumnezeiesc strălucitor te-ai arătat în lume împreunîndu-te cu focul Duhului, de Dumnezeu purtătorule Sava, luminînd sufletele celor ce cu credință se apropie de tine, de Dumnezeu înțeleptite, povățuindu-i la lumina cea neînserată, cuvioase. Și ai stins cărbunii pustiului, rourat fiind de sus cu dumnezeiescul har. Pentru aceasta și cununa biruinței ți-a dăruit ție cu adevărat, părinte, Împărtitorul dumnezeieștii drep-

tăți, Hristos, pe Care roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih : Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Scară înaltă pînă la cer a fost cu adevărat viața ta, de Dumnezeu înțeleptite ; prin care la înălțime te-ai suit și cu Stăpînul Hristos a vorbi te-ai învrednicit, preafericite, luminîndu-ți mintea cu strălucirile cele de acolo ; și cu razele Lui fiind luminat, ai luat îngereasca luminare. Căruia și acum, stîndu-I înaintea, roagă-te, cuvioase, ca cei ce săvîrșesc dumnezeiască și precinstită pomenirea ta, să-I stea împreună cu tine înaintea și lumii să se dăruiască mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Mulțimile călugărilor te cinstim pe tine îndreptătorule Sava, părintele nostru ; că prin tine am cunoscut a umbla cu adevărat pe cărarea cea dreaptă. Fericit ești că ai slujit lui Hristos și ai biruit puterea vrăjmașului, cel ce ești cu îngerii împreună vorbitor și cu dreptii și cuvioșii împreună-locuitor, cu care împreună roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoare :

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, primește rugăciunile robilor tăi. Ceea ce ești cu totul fără priha-

nă, care dăruiești tuturor curățire de greșeale, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mîntuim noi toți.

Troparul, glasul al 8-lea : Cu curgerile lacrimilor tale... Slavă... Și acum..., al Născătoarei : Cel ce pentru noi...(Caută-le la sfîrșitul cărții).

Iar dacă se face LITIE, se cîntă troparul sfîntului, glasul al 8-lea (de două ori) și al Născătoarei : Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te... (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de două ori), Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După Catisma întâia, se cîntă Sedealna, glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău...

Viață plină de cucernicie viețuind pe pămînt, te-ai arătat locaș curat al Duhului, luminînd, fericite, pe cei ce vin la tine cu credință. Pentru aceasta roagă pe Stăpînul tău, să lumineze sufletele noastre, ale celor ce te lăudăm pe tine, Sava, de Dumnezeu înțelepțite, părintele nostru.

Slavă..., tot aceasta ; Și acum..., a Născătoarei :

Maică a lui Dumnezeu, te știm noi toți, cei ce cu dragoste alergăm la bunătatea ta, care te-ai arătat fecioară cu adevărat și după naștere ; că pe tine te avem păcătoșii folositoare, pe tine te-am cîștigat izbăvire în ispite, una cu totul fără prihană.

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Crucea Domnului luînd, înțelepte, și Lui pînă la sfîrșit urmîndu-I, gîndul nu ți l-ai întors spre lume, de Dumnezeu înțelepțite ; cu înfrînarea și cu ostenelele ai omorît patimile și te-ai gătit pe tine însuși biserică Domnului tău. Pentru aceasta ai luat ca răsplată darul vindecării bolilor și alungării duhurilor, fericite, purtătorule de Dumnezeu. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., tot aceasta ; Și acum..., a Născătoarei :

Pe Înțelepciunea și Cuvîntul în pîntecele tău zămislind în chip de negrăit Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ține toate, și în brațe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătorul de hrană al tuturor, pe Făcătorul făpturii și Domnul. Pentru aceasta te rog, Preacurată Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă izbăvesc de greșeale, cînd va fi să stau înaintea feței Ziditorului meu. Stăpînă, Fecioară curată, ajutorul tău să mi-l dăruiești atunci ; că toate le poți cîte le voiești.

După Polieleu se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatul-Te-ai astăzi...

Răsărind ca un soare, cuvioase, împrăștii raze strălucitoare la toată lumea, cu învăță-

turile tale, dumnezeiescule Sava lauda plină de înțelepciune dumnezeiască a cuviosilor.

Slavă..., tot aceasta ; Și acum..., a Născătoarei :

Primind rugăciunea noastră, a celor ce scăpăm sub acoperământul tău, Preacurată Fecioară, nu înceta a te ruga Iubitorului de oameni să mîntuiască pe robii tăi.

Apoi Antifonul intii al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih :Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cite mi-a dat mie.

Toată suflarea.

Evangelia de la Luca (VI, 17—23) :

În vremea aceea, a stat Iisus la loc șes, unde erau mulți dintre ucenicii Lui... (caută la 6 decembrie).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Sava, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea :

Stih Miluiește-ne Dumnezeule, după mare mila Ta...

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale ; pentru aceasta în ceruri ai

aflat plata ostinelilor tale ; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngerești le-ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire avînd către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANONUL

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6 și al cuviosului, pe 8.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Apa trecînd-o ca pe uscat și din răutatea Egiptului scă-
«pînd israeliteanul, striga : Mîntuitorului și Dumnezeului nostru să-I cîntăm».

Sufletul meu cel întunecat prin desfătările vieții și tulburat de grijile lumesti, luminează-l cu strălucirea ta, Maica lui Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, deschis-au ușile cerești, prin nașterea ta, prin care dă și sufletului meu intrare, ca o milostivă, și către Dumnezeu mă povățuiește.

Sufletul meu cel săgetat cu săgeata celui viclean și rănit prin vicleșugurile și meșteșugurile aceluia, cu mila ta vindecă-l, Fecioară.

Nădejdea celor deznădăjduiți, îndreptarea celor căzuți, ceea ce ai născut Lumina cea

dumnezeiască, luminează sufletul meu, cel ce este în întuneric.

Canonul cuviosului

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Pe Faraon cel ce se purta...

Cu strălucirea luminii Sfîntului Duh, luminează Sava, pe cei ce cu dragoste creștinească, în cîntări te laudă ; cel ce ești lauda pustnicilor, strălucirea călugărilor, împodobitorul pustiului și dascălul fecioriei.

I în tinerețe tot dorul ți l-ai închinat lui Dumnezeu și tot a-vîntul tău spre Dînsul îndreptînd, zburdările trupului și năvala patimilor prin înfrînare le-ai ucis, Sava, de Dumnezeu purtătorule, prealăudate.

Biruind șarpele ce se ascundea în roadă, l-ai călcat în picioare, și cursele lui ușor le-ai trecut, ridicîndu-te pe aripile cinstirii de Dumnezeu, părinte, și bucurîndu-te ai cules viață din pomul cunoștinței.

Slavă...

trălucind de lumina harului în foc ai intrat ca și cei trei tineri și ai rămas nears, Dumnezeu păzindu-te pe tine și arătînd tuturor vrednicia și strălucirea pe care urma să o ai mai tîrziu, părinte.

Și acum..., a Născătoare :

Ca un potop fără de stavilă se revărsase moartea asupra noastră ; dar apropiindu-se de Cel

născut al tău s-a pustiit și atingîndu-se de El a fost nimicită, Născătoare de Dumnezeu Fecioară ; că ai născut în trup Viața cea cu adevărat veșnică.

Calavasiu :

Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul Născătoare de Dumnezeu

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne ; Tu «ești luminarea celor întunecați și pe Tine Te laudă duhul «meu».

toată dorirea mea în tine am pus-o, stăpînă curată. Pentru aceasta poftele mele cele trupești degrab le schimbă.

stăpînă, ceea ce ești ușa Luminii, fă să-mi răsară mie razele cele luminate ale pocăinței, și negura păcatelor mele îndepărtează-o.

Fina întru tot nevinovată, scapă-mă de toată răutatea, de ispitele cele ce vin asupra mea și de focul cel veșnic.

Preacurată, grăbește de mă cercetează și mă curățește de rănile cele cumplite și mă apără de toată supărarea, pe mine cel ce pătimesc.

Canonul cuviosului

Irmos Cel ce ai întărit...

Făcîndu-ți mintea stăpînă peste patimi, preafericite, ispravnic al dreptății te-ai ară-

tat ; că ai supus cu adevărat partea cea rea părții mai bune, și ai înflorit, părinte, ca un finic în mijlocul pustiului.

Înțelegînd să mergi pe urmele Stăpînului, te-ai înstrăinat de ai tăi și locuind în pustiu ai ridicat semn de biruință asupra celor împotriva-luptători, întărit fiind cu dumnezeiască putere.

Cu tăria minții, preafericite, fiind întărit, ai biruit felurilele meșesugiri ale vrăjmașului, înțelepte, și le-ai dat pe față înaintea tuturor, și îngîmfarea tru-fașă a aceluia ai nimicit-o.

Slavă....

Văzîndu-te pe tine, cu sufletul senin, cu înclinarea blîndă și împodobit cu fapte bune, Eftimie, Luceafărul cel preastrălucit te-a primit, arătînd proorocește strălucirea ta cea preafericită.

Și acum..., a Născătoarei :

Luminată poartă a mîntuitoarei iconomii a Cuvîntului cea pentru noi, tu, Maică-Fecioară, te-ai cunoscut cu adevărat; că tu ne-ai adus raza cea înțelegătoare a preaînaltei Dumnezeiri.

Calavasie :

Fiului celui mai înainte de veci....

S I D E A L N A, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Părăsind toate cele pămîntești și trupește în lume fiind, te-ai făcut părtaş îngerilor cu duhul;

pentru că patimile trupului în chip desăvîrșit omorîndu-le, te-ai arătat slujitor Treimii, fericite. Pentru aceasta și patimile celor bolnavi le vindeci și prin cuvînt alungi duhurile cu harul, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., altă Sedeală, asemenea :

Lepădînd tulburările vieții și crucea ta luînd-o pe umeri, te-ai dat cu totul pe tine Domnului tău; și afară de trup și de lume aflîndu-te, te-ai făcut sălaș Duhului Sfînt. Pentru aceasta, trezind popoarele spre rîvnă, ai desertat cetățile și ai prefăcut pustiurile în cetăți, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Sufletul meu smerit întinîndu-mi-l din pruncie, și cu cuvintele și cu faptele, eu spurcatul, pe mine însumi m-am pîngărit; și nu am cum să fac, nici loc de adăpost, nici altă nădejde în afără de tine, nu cunosc, Fecioară. Vai mie, netrebnicul! Pentru aceasta alerg acum rugîndu-te, Preacurată, și mărturisindu-mă strig ție : greșit-am ! Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu să-mi dăruiască iertare de greșeale, că

între tine singură mi-am pus
nădejdiile mele, Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, taina
iconomiei Tale, înțeles-am
«lucrurile Tale, și am preaslăvit
«Dumnezeirea Ta».

Sufletul meu cel întunecat de
păcate, luminează-l cu lumina
ta, pururea Fecioară, care ai
născut pe Soarele dreptății.

Scapă-mă de viforul ispitelor,
și al vieții celei stricătoare de
suflet, și de focul cel veșnic mă
izbăvește, dumnezeiască mi-
reasă.

Las sfințit al fecioriei și vese-
lia Celui neîncăput cu firea, su-
fletul meu cel întunecat de mul-
te patimi, luminează-l.

Între tot sfântă dumnezeiască
mireasă, stăpîna lumii, izbăveș-
te-mă pe mine ; din nevoi mă
scapă, și îndepărtează mulțimea
patimilor mele.

Canonul cuviosului

Irmos : Tu ești tăria mea, Doamne...

Starea sufletului curățindu-ți
și cu dumnezeiești vederi
lărgind-o, încăpătoare de daruri
dumnezeiești, cu adevărat, ai fă-
cut-o, de Dumnezeu fericite; și
cu atingerea mâinilor tale ai vin-
decat pe cei neputincioși, făcîn-
du-te următor Stăpînului.

Cel ce în chip cumplit era plin
de cutezare asupra ta, părinte,
ca Datan cel ticălos a fost înghi-
țit și ca Aviron nimicit. Căci pe
tine în chip nevăzut te-a păzit
dumnezeiescul har care a pur-
tat grijă de mulți ce s-au mîn-
tuit prin tine și au urmat învă-
țăturile tale.

Cu legea lui Dumnezeu întă-
rindu-ți simțirile, cuvioasc, ți-ai
îndreptat gîndul tău iscusit spre
înțelegerea celor netrupești și
duhovnicești, înaintînd hotărît
din mărire în mărire și din pu-
tere în putere, părinte.

Slavă...

Hotărîndu-te a face bine celor
de același neam, ai zidit în pus-
tiu cetăți minunate și de sufleii
folositoare și din pămînt înse-
tat, izvoare de apă ai scos, de
Dumnezeu înțelepțite; și în chip
minunat ploi din cer ai pogorît
peste țarini fără de ape.

Și acum..., a Născătoarei.:

Rai al nemuririi de curînd în-
florit și frumos cu adevărat te-ai
arătat, purtînd în pîntece Pomul
vieții cel sădit între tine, cu
dumnezeiască atotputernicie; pe
Care născîndu-L, picură nădejde
de viață purtătoare tuturor ce-
lor ce cu credință te socotesc pe
tine Născătoare de Dumnezeu.

Catavasiu :

Toiag din rădăcina lui Iesai...

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dis-de-dimineață grăim către
Tine, Doamne : mîntuiește-
«ne pe noi, că Tu ești Dumne-
«zeul nostru, afară de Tine pe
«altul nu știm».

Pe tine Fecioară te laudăm, în-
tru tot laudată, care ai încăput
pe Cuvîntul lui Dumnezeu în
pîntecele tău, ceea ce ești cu to-
tul fără prihană.

De focul cel nestins și de
viermi, scapă-mă, Maica lui
Dumnezeu, ceea ce dai vinde-
cări din milă.

Tu ești credincioșilor zid tare
și biruință, întru tot sfîntă, care
mîntuiești din ispite pe cei ce te
laudă.

Sufletul meu cel neputincios
vindecă-l, preacurată stăpîină,
ceea ce ai născut Mîntuirea tu-
tutor, pe Cel ce ridică neputin-
țele noastre.

Canonul cuviosului

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

Cu gînd neabătut tinzînd că-
tre Cel dorit de tine, de la
Dînsul ai luat, părinte, harul cel
bogat al marilor minuni; și pe
cei ce cu credință veneau la ti-
ne, cu dragoste i-ai vindecat,
cuvioase.

Sarcina greutăților trupești
lepădînd, te-ai făcut vas dumne-
zeiesc al alegerii Sfîntului Duh,
cuvioase, împodobindu-te cu în-
frînarea, cu răbdarea și cu gîn-
dul smerit.

Propovăduitor cu glas prea-
înalt al dumnezeieștilor dogme
ai fost așezat ; apărător al so-
boarelor sfinților părinți te-ai
făcut, pe împărați înțelepțind;
cărora vădit te-ai arătat, încon-
jurat fiind de zidul dumnezeies-
cului har, fericite.

Slavă...

Darul cel de la Dumnezeu, ca-
re ți-a fost dat ție, de Dumnezeu
însuflăte, s-a vestit și s-a dat tu-
tutor pînă la marginile lumii;
făcînd lămurite cu dumnezeias-
că cuviință dovezile și dumneze-
iasca lucrare a minunilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Tu ești folositoare credincio-
șilor, zid nestricat de apărare al
celor ce te laudă pe tine, ceea
ce te-ai arătat pricinuitoare de
mîntuire pentru tot neamul o-
menesc. Ca ceea ce ai născut pe
Dumnezeu, Cel ce S-a arătat
trupește, miluiește sufletul meu,
Preacurată.

Catavasiu :

Dumnezeu fiind al păcii...

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Curățește-mă, Mîntuitorule,
că multe sînt fărădelegile
«mele și Te rog, ridică-mă din

«adîncul răutăților, căci către
«Tine am strigat : auzi-mă, Dum-
«nezeul mîntuirii mele».

Marie, locaș curat și întru tot
cinstit al Făcătorului tuturor,
dă sufletului meu lacrimi cură-
țitoare și scoate-mă de la jude-
cata ce va să fie și din chinuri.

Ceea ce ești ușă dumnezeiască,
arată intrări dumnezeiești sme-
ritului meu suflet, prin care in-
trînd, să se mărturisească și să
ia dezlegare de răutăți, Născă-
toare de Dumnezeu.

Adîncul păcatelor și valurile
deznădăjduirii viscolesc mintea
mea; milostivește-te, stăpînă,
și-mi tinde mîna, și mă izbăveș-
te, ceea ce ai născut pe Mîntui-
torul.

Pe tine te avem folositoare și
zid toți credincioșii care puru-
rea sîntem necăjiți întru adîn-
cul răutăților, al tulburărilor și
al nevoilor, Născătoare de Dum-
nezeu, singura scăpare a credin-
cioșilor.

Canonul cuviosului

Irmos : Rugăciune vărs către Domnul...

Dragoste către Dumnezeu și
către aproapele agonisind,
ai împlinit temeiul Legii și al
proorocilor; că ai săvîrșit fapta
cea bună, care pe toate le covîr-
șește, fără asemănare, părinte.

Viață asemenea îngerilor ai
dus pe pămînt, iar Hristos ți-a
dăruit cinstire, deopotrivă cu

îngerii, dînd sufletului tău să
meargă laolaltă cu cetele sfin-
ților.

Slavă...

A rătăindu-te odraslă a înțelep-
ciunii, ai poftit începutul înțelep-
ciunii, frica de Dumnezeu,
căreia urmîndu-i, ai ajuns la de-
săvîrșirea cea cu puțință oame-
nilor, părinte.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ai născut cu trup pe
Mîntuitorul și Răscumpărăto-
rul, Dumnezeu tuturor și Dom-
nul, Cel ce a petrecut împreună
cu noi, izbăvește, Preacurată,
din nevoi pe cei ce te cheamă
pe tine, stăpînă.

Catavasie :

Din pîntece pe Ionă...

C O N D A C U L, glasul al 8-lea :

Podobie : Apărătoare Doamnă...

a unul ce din pruncie te-ai
adus lui Dumnezeu jertfă fără
prihană, prin faptă bună, Feri-
cite Sava, săditor al cucerniciei
te-ai arătat. Pentru aceasta ai
fost podoaba cuviosilor și cetă-
țean vrednic de laudă al pustiu-
lui. Drept aceea strigăm către ti-
ne: Bucură-te, părinte de trei
ori fericite !

I C O S

Cdraslă a înțelepciunii fiind,
Cuvioase Sava, din pruncie ai
prins dragoste de Înțelepciunea
cea ipostatică ; și Aceasta să-

lăşluind întru tine, te-a depărtat de la pământ şi te-a ridicat la cele înalte, împletindu-ţi cunună din flori nematerialnice şi punându-ţi-o pe sfinţitul tău creştet, înţeleptitule de Dumnezeu. Cu care fiind împodobit, fă-mi Dumnezeirea milostivă, spre a-mi da cuvânt plin de înţelepciune, ca să laud după vrednicie sfânta ta adormire, cu care şi Hristos, Dumnezeul nostru, te-a mărit. Pentru aceasta şi noi strigăm către tine: Bucură-te, părinte de trei ori fericite.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a cincea, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Sava cel sfinţit.

Cuviosul Părintele nostru Sava cel sfinţit a trăit pe vremea împăratului Teodosie cel Mic. De loc era din Capadocia, iar părinţii lui se numeau Ioan şi Sofia. Chiar de la începutul vieţii lui a îndrăgit vieţuirea călugărească, aşa că a intrat de mic într-o minăstire numită Flavian. Era atît de înfrînat încă din copilărie, că văzînd în grădină un măr şi dorînd să-l mănînce, a zis: «Frumos era la vedere şi bun la mîncare fructul ce m-a omorît». A luat mărul cu mîinile, dar nu l-a mîncat, ci l-a călcat în picioare şi lege şi-a pus să nu mănînce măr niciodată.

La vîrsta de optsprezece ani, a mers la marele Eftimie; acesta l-a trimis la cuviosul Teoctist în chinovie. Acolo a cunoscut vieţuirea dumnezeiască a fraţilor şi a mers pe urmele virtuţii celor pe care i-a cunoscut în chinovie. Din pricina covîrşitoarei lui înduhovniciri, marele Eftimie îl numea copil cu suflet de bătrîn. Şi cu cit creştea în vîrstă cu atît sporea şi în virtute. De aceea a şi făcut multe minuni. Printre altele, prin rugăciunea lui, a făcut să izvorască apă în locuri fără de apă.

A fost învăţătorul multor monahi. A fost în două rinduri sol la Constantinopol, trimis de patriarhia Ierusalimului din acele vremuri: o dată la împăratul Anastasie, iar a doua oară la împăratul

Iustinian. Ajungînd deci la vîrsta de nouăzeci şi patru de ani, s-a mutat către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Mucenic Anastasie.

Sfîntul Mucenic al lui Hristos Anastasie a văzut odată cum sint întrebaţi şi judecaţi de păgîni sfinţii mucenici şi cum li se taie măduarele pentru mărturisirea lui Hristos. Pentru că era creştin şi pentru că ştia bunătăţile pregătite de Dumnezeu mucenicilor, dorea şi el să lupte pe aceeaşi cale pentru Hristos.

Şi într-una din zile i s-a înfierbîntat inima lui, şi-a făcut semnul crucii şi s-a dus în stadion. Stînd în mijlocul adunării de lume a strigat cu glas mare: «Găsit am fost de cei ce nu m-au căutat, vădit m-am făcut celor ce nu m-au cercetat!». Privirile tuturor s-au îndreptat spre el. Atunci el a zis: «Ascultaţi, toţi slujitorii diavolului, ascultaţi! Sint creştin şi cred în Domnul meu Iisus Hristos; iar pe idolii voştri şi pe cei ce se închină lor îi dau anatemei şi-i urăsc». Mulţimea a rămas înmărmurită de curajul lui. Dar îndată l-au dezbrăcat, l-au biciuit cumplit şi au zis: «Asta pentru neruşinarea şi obrăznicia ta! Dar dacă cinsteşti pe Hristos şi nu te lepezi de El, ţi se va tăia capul şi vei fi mîncare peştilor, tiritoarelor şi păsărilor». Sfîntul nu s-a lepădat. Atunci călăii l-au apucat îndată, i-au tăiat capul şi ducîndu-l cu corabia departe puţin de ţarm, l-au aruncat în mare.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Mucenic Diogen, care s-a săvîrşit fiind lovit cu pietre.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Mucenic Averchie, care de sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Non, care în pace s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Grat, care în pace s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Nectarie, cel din chilia lui Iagari, care se află lingă Careca Atonului, şi a pustnicit pe la anul 1470 şi în pace s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Filotei Careotul, cel care a fost părintele duhovnicesc al lui Nectarie cel

mai sus pomenit și a fost invrednicit de darul mai înainte vederii, și care în pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea sfinților cuvioși mucenici cei ce au locuit în chiliile Atonului și au muștrat pe latino-cugetători, adică pe împăratul Mihail și pe patriarhul Bec. Cel dintii dintre acești sfinți cuvioși mucenici a fost spânzurat, iar ceilalți de sabie s-au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Tinerii evrei au călcat în cup-tor văpaia cu îndrăzneală și «focul în rouă l-au schimbat, «strigînd : Binecuvîntat ești «Doamne Dumnezeule în veci».

Ție mă rog, Preacurată, o-moară păcatul ce sălășluiește în mine, și mă învrednicește, Fecioară, să dobîndesc viața, ferindu-mă de partea celor ce vor fi chinuiți după moarte.

Multe feluri de patimi mă tul-bură, curată, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii; de biruința acelora și de focul cel veșnic mă scapă, Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale.

el ce din năravul cel slobod greșesc și de obiceiul cel nebu-nesc sînt robii, alerg acum că-tre obișnuita ta milostivire. Mi-luiește-mă, întru tot sfîntă, de Dumnezeu Născătoare, pe mi-ne, cel deznădăjduit.

Stinge văpaia patimilor mele, și-mi alinează tulburarea inimii, curată Maica lui Dumnezeu, și mă scapă, Fecioară, de tirania demonilor și de focul cel veșnic.

Canonul cuviosului

Irmos : De pogorîrea lui Dumnezeu...

Lepădat-ai cele vremelnice, ca unul ce ai rîvnit să ajungi la cele veșnice; cu îngerii dăntu-iești, ca unul ce ai petrecut via-ța îngerilor, cu care împreună ai cîntat : Binecuvîntat este Dumnezeul părinților noștri.

Cîntări de mulțumire îți aduce ție lavra ta cea mare și preacin-stită, arătîndu-te pe tine locui-tor, ziditor și cetățean al ei, în-țelepte ; și, bucurîndu-se, strigă către Domnul : Binecuvîntat es-te Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

I'eîncetat te roagă, Sava, de Dumnezeu înțeleptite, pentru turma ta și cu stăruință cere ca ostenele tale să rămîna în veci aducătoare de roadă, ca plină de dragoste să strige : Binecuvîntat este Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Cămara preacurată de mire a întrupării celei mai presus de cuvînt a cuvîntului, pat și scaun te numim pe tine, cei ce cuge-tăm cu dreaptă credință și, bucurîndu-ne, cîntăm Celui născut al tău : Binecuvîntat este Dumnezeul părinților noștri.

Catavasié :

Tinerii în dreaptă credință...

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Împăratul ceresc, pe Care
Îl laudă oștile îngerești, lău-
«dați-L și-L preaînălțați întru
«toți vecii».

Fecioară, de Dumnezeu Născă-
toare, ușurează-mi păcatele și
sarcina greșelelor mele, ca să
te măresc pe tine.

Ca ceea ce ai născut pe Jude-
cătorul și Dumnezeuul nostru, a-
rată-L, curată, cu blînde tale
rugăciuni, mie, milostiv, ca să
mă mîntuiesc de focul cel veș-
nic.

iruitu-m-au păcatele mele
cele multe, Născătoare de Dum-
nezeu ; dă-mi acum mîna de a-
jutor, și mă scapă din focul cel
nestins, pe mine nevrednicul.

Rogu-mă, Preacurată, luminea-
ză ochii inimii mele cei orbiți de
întunericul păcatului, și mă
arată primitor de dumnezeiasca
strălucire, ca prin tine să mă fac
curat Fiului tău.

Canonul cuviosului

Irmos : De șapte ori cuptorul...

Cu veselie, cuvioase, alerga-
t-au cetele sfinților întru în-
tîmpinarea preacuratului tău
suflet, în locul de odihnă, și în

locașurile cele luminoase, unde
sînt călăuzite cetele sfinților. Cu
care acum împreună cînti :
Preoți binecuvîntați, popoare
preaînălțați pe Hristos, în veci.

Uimitoare sînt minunile tale;
că fiarele le-ai îmblînzit, valuri-
le patimilor le-ai potolit, cu dar
proorocesc ai spus cele ce vor
să fie ; cetele demonilor punîndu-
le pe fugă le alungi, cu pri-
veghele cele îndelungate, cu
rugăciunile și cu postirile și cu
puterea cea nebiruită a crucii, de
Dumnezeu purtătorule.

Cel ce cu Moise mai înainte
din înălțime a vorbit, stîlp prea-
luminat care se întindea de pe
pămînt pînă la cer ție ți-a ară-
tat, unde zace acum și răbdăto-
rul și mult-nevoitorul tău trup,
lingă care și noi stînd cu credin-
ță, cu evlavie Îi cîntăm: popoa-
re preaînălțați pe Hristos în
veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și
pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu bucurie, prealăudate, se
săvîrșește prăznuirea ta; că
te-ai îmbrăcat cu fapta cea bu-
nă plină de bucurie ca și cu o
haină cu adevărat și cu îmbră-
căminte cea mîntuitoare și cu-
rată și luminoasă a veseliei; cu
care acum împodobit fiind,
cînti neîncetat : popoare prea-
înălțați pe Hristos, în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Neispitită de nuntă ai născut
și fecioară ai rămas și cu minu-
nată nașterea ta pe toate le-ai

adunat; că vechiul război și a-dîncă despărțire ai stricat-o, ceea ce ai purtat în sinurile tale, pe Hristos, Dătătorul de pace; pe Care cu credință binecuvîntîndu-L, cu dragoste te lăudăm pe tine, singura de Dumnezeu născătoare.

Catavasie :

Cuplorul cel răcoritor...

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim «pe tine, Fecioară curată, cei «mîntuiți prin tine, mărindu-te «împreună cu cetele cele fără «de trupuri».

Miluieste, Preacurată, ticălosul meu suflet și-mi omoară pierzătoarele patimi; îndepărtează chinuitoarea nepricepere, și izvoare de lacrimi sfinte, pururea în viață dăruiește-mi, prin care să scap de osînda cea cumplită, ce mă așteaptă.

Fecioară Preacurată, tu ești, zid creștinilor și scăpare lumii, întru care ne mîntuim; că din tine Dumnezeu întrupîndu-Se, pe tine te-a dat tuturor acoperămint mîntuitor, Dumnezeiască mireasă. Pentru aceasta, curată, miluieste-mă pe mine nevrednicul.

Cu tărie și cu putere duhovnicească, cu armă de biruință învinge smeritul meu suflet, Prea-

sfîntă Născătoare de Dumnezeu; îmbracă-l în arma Crucii și curățește rănile păcatului meu cu roua iubirii tale de oameni și cu mare mila ta.

Curată, fii mie stîlp de mîntuire, taberele demonilor arată-le neputincioase, și mulțimea ispitelor și necazurile îndepărtează-le, și întîmplările cele rele departe le alungă și izbăvire dăruiește-mi, curată.

Canonul cuviosului

Irmos : Spăimîntatu-s-a cerul...

Miros de bună mireasmă duhovnicească răspîndește raclea ta, veselind din destul pe fiii tăi, cei ce cu curăție stau în jurul tău, aducîndu-și aminte de viața ta cea îngerească, de strălucirea și de mărirea și frumusețea cea de-a pururea dată ție.

Izbucnit-a apă în pustiu și pămîntul cel însetat, în baltă s-a prefăcut, cu rugăciunile tale, părinte. Că cetele pustnicești au umplut pustiuul ca niște rîuri, ținutul Iordanului a înflorit ca și crinul, udat fiind cu lacrimile tale.

Strălucirea sfinților ți-a răsărit în ceruri ca unui drept, părinte; că ai iubit pe Hristos, Dreptatea cea adevărată, în chip vădit, și mergînd pe urmele vieții Lui ai înfăptuit în tine, preafericite, pe cît ți-a fost ție cu puțință, sfințenia Lui, cea de viață purtătoare.

Slavă...

in belșug strălucind de lumină, de Dumnezeu purtătorule, și văzînd cetele îngerilor cele luminoase străjuind în jurul întregii Lumini și primind harul razelor vederii lui Dumnezeu, nu înceta rugîndu-te, ca să ne învrednicim de iertarea de greșeale, cei ce te laudăm pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Văzută ai fost, o, Fecioară Maică a lui Dumnezeu, născînd cu trup, mai presus de fire, pe Cuvîntul cel Bun; pe Care din inima Sa Tatăl L-a născut mai înainte de toți vecii. Pe Acesta acum Îl cunoaștem mai presus de trupuri, deși trup a purtat.

Catavasie :

Taină minunată văd...

LUMINÎNDA

Podobie : Cu duhul stînd bătrînul...

„Iustiul l-ai prefăcut în cetate, cu obiceiurile cele iubitoare de înțelepciune, Sava, strălucirea părinților, părinte de Dumnezeu înțelepțite; și pe acesta l-ai făcut rai înțelegător, împodobit ca și cu niște flori dumnezeiești, cu mulțimile călugărilor, care săvîrșesc, cu vrednicie, cinstită pomenirea ta.

Slavă...

Podobie : Lumina cea nestricată...

Iustiul să se veselească și ca și crinul să înflorească, pentru că l-ai umplut pe el de fii, Sava,

de Dumnezeu înțelepțite ; ținutul Iordanului să se bucure cu veselie, acum, la dumnezeiasca ta pomenire.

Și acum..., a Născătoarei :

glasul al 3-lea :

Turn zidit din aur, cetate cu douăsprezece ziduri, scaun picurător de lumină, tron al Împăratului, minune necuprinsă de minte, cum hrănești cu lapte pe Stăpînul ?

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie Ceea ce ești bucuria cetelor...

Defăimătorul celor de jos și înstrăinatul de lume, iubitorul celor de sus și cetățeanul pustiiului, Sava cel de Dumnezeu înțelepțit, ne îndeamnă pe toți să sărbătorim cu credință ziua cinstitei mergerii lui la Dumnezeu (pe două ori).

Afară din trup și de lume prin fapte ajungînd și prin ele prea-slăvind pe pămînt prin viață pe Domnul slavei, părinte înțelepțite, după vrednicie te-ai preamărit și de la Dînsul te-ai arătat dumnezeiesc izvor de tămăduiri, Sava, de Dumnezeu însuflăte.

Cel ce ai fost smerit, fără răutate, blînd, neprefăcut și pașnic, părinte, cu adevărat mai presus de om, și nematerialnic în materie, casă a lui Dumnezeu prea-vrednică te-ai arătat, dîndu-ne nouă, cu milostivire, darurile care ți-au venit ție de la Dînsul.

Slavă..., glasul -al 6-lea :

Cuvioase Părinte Sava, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngerești le-ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire avînd către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm : roagă-te, stăpîna, împreună cu sfințitul Sava, să se miluiască sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

Și se face ungere de către preot cu untdelemn sfințit la Litie sau din candela sfintului.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun : din Canonul cuviosului, Cîntările a 3-a și a 6-a, pe glasul 6-lea : Dreptii să se bucure de izbinda lor. Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă. Cîntați laudele în adunarea credincioșilor. Apostolul din Epistola către Galateni (V, 22—VI, 2) : Fraților, roada Duhului... (caută simbătă în Evanghelia a 27-a după Rusalii). Aliluia, glasul 1 : Fericit bărbatul care se teme de Domnul. (caută în Psalmele de la Rusalii (XI, 27—30) : Zis-a Domnul ucenicilor Săi : Toate-Mi sînt date de către Tatăl Meu... (caută joi în săptămîna a 4-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘASEA

Pomenirea celui între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul din Mira Lichiei, făcătorul de minuni.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 4, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz între mucenici...

Dumnezeiescul har al Duhului, te-a uns cu mir dumnezeiesc pe tine, întîiul stătător al celor din Mira, și de mireasma faptelor tale umplînd, preasfințite, marginile lumii; cu rugăciunile cele înmiresmate alungi întotdeauna patimile cele rău mirositoare. Pentru aceasta cu credință te laudăm și săvîrșim preasfințită pomenirea ta, Nicolae (de două ori).

Ca pe un luceafăr neapus, ca pe un astru a toată lumea, care ai strălucit pe bolta Bisericii și lumea ai luminat, alungînd negura primejdiilor celor grele și îndepărtînd iarna necredinței în Dumnezeu și făcînd liniște deplină, Nicolae, pe tine, după datorie, te ferim.

Și de față fiind și în visuri arătîndu-te, Nicolae, pe cei ce trebuia să moară prin nedreptate i-ai izbăvit, ca un milostiv, ca un

iubitor de bine, ca un izbăvitor adevărat, ca un apărător fierbinte al celor ce cu credință cer sprijinul tău, preasfințite părinți, cel ce ești împreună-cetățean cu îngerii, cu apostolii și deopotrivă cu proorocii.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Moștenitorule al lui Dumnezeu și moștenitorule împreună cu Hristos, slujitorule al Domnului, Sfinte Nicolae, precum numele tău te-a arătat, așa și viața ta a fost. Că mintea ți-a strălucit deopotrivă cu bătrînețea; mărturisit-a lumina feții tale nerăutatea sufletului ; adevărit-a liniștea cuvîntului blîndețea ta; viața ta a fost mărită și adormirea ta laolaltă cu sfinții; roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții, și ție ne rugăm: roagă-te, stăpîină, împreună cu Ierarhul Nicolae, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul al 6-lea :

Potloble : A treia zi ai înviat...

Nicolae fericite, îndură-te de mine cel ce cad la tine, și te rog: Luminează, înțelepte, ochii sufletului meu, ca limpede să privesc pe atotmilostivul Dătător de lumină.

Stih : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Din mîna vrăjmașilor celor ce caută să-mi facă rău scoate-mă, sfinte, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Ierarhe Nicolae, preafericite, și de bărbății singiurilor izbăvește-mă.

Stih : Cinstită este Înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Îmman neînvîforat și zid nebruit pe tine, ierarhe, te-am dobîndit credincioșii, și turn de apărare și poartă de pocăință, îndreptător sufletelor și apărător.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Îizmuind vrăjmașul turma ta, Preacurată, în toate zilele caută, vicleanul, să și-o facă pradă; dar tu, de Dumnezeu Născătoare, scoate-ne din mîna aceluia.

TROPAR, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blîndețelor, învățător înfrînării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobîndit cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate ; Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :
Taina cea din veac ascunsă... (Caută la
sî: pîitul căruj) și oîpusul. /

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm se citește Fericit bărbatul... starea întîia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 2-ilea :

Podobie : Cind de pe lemn...

În Mira locuind după simțire, te-ai arătat mir cu adevărat, cu mir înțelegător fiind uns, Sfinte Nicolae, arhiereul lui Hristos; că umpli de mireasmă fețele celor ce cu credință și cu dragoste săvârșesc pururea preamărită pomenirea ta, dezlegându-i pe aceștia din primejdii, din nevoi și din necazuri, părinte, cu rugăciunile tale, cele către Domnul.

66

Ca cel ce ai purtat nume de biruință, biruință tare te-ai arătat, cu adevărat, credinciosului popor întru ispite, Sfinte Nicolae, slujitorul lui Hristos; că pretutindenea fiind chemat, degrab ești de față, înaintea celor ce cu dragoste aleargă sub acoperământul tău; că tu ziua și noaptea, prin credință fiind văzut, izbăvești din ispite și din primejdii.

Arătat-te-ai împăratului Constantin și lui Avlavie în vis și înspăimîntându-i pe ei, le-ai zis lor lămurit: dezlegați degrab pe cei pe care-i țineți cu nedreptate legați în temniță, că nu sînt vinovați de junghierea cea plină de fărădelege; dar de nu mă vei asculta, pîră voi face, împărate, împotriva ta, rugîndu-mă Domnului.

Sfinte mărite Nicolae, sfînite propovăduitor al lui Hristos, mare și fierbinte ocrotitor ești celor ce se găsesc în primejdii,

celor de pe pămînt și celor de pe mare, celor de aproape și celor de departe, ca un preamilostiv și tare rugător. Pentru aceasta adunîndu-ne, strigăm ție : roagă-te către Domnul, ca să fim izbăviți de toată nevoia.

Alte stihiri, același glas :

Podobie : Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe ierarhul, care cu trupul este în Mira și duhovnicește se găsește înaintea tuturor celor ce cu suflet curat îl doresc pe dînsul ? Pe mîngîietorul tuturor celor necăjiți și adăpostul tuturor celor din primejdii, turnul dreptei credințe, apărătorul credincioșilor, prin care a surpat mîndria vrăjmașilor Hristos, Cel ce are mare milă.

Cu ce cîntări melodioase vom lauda pe ierarhul, pe luptătorul împotriva nelegiurii și apărătorul cucernicie; pe întîistătătorul Bisericii, pe marele sprijinitor și învățător, care pe toți cei răucredincioși i-a rușinat; pe pierzătorul lui Arie și pe apărătorul cel fierbinte, prin care mîndria aceuia a surpat Hristos, Cel ce are mare milă ?

Cu ce cîntări proorocești vom lauda pe ierarhul, care pe cele ce sînt departe de mai înainte le vede și pe acestea ca și cum ar fi de față, de mai înainte le vestește și le hotărăște; pe cel ce toată lumea o vede și pe toți cărora li se face strîmbătate îi izbăvește, pe cel ce în vis s-a a-

rătat împăratului celui de Dumnezeu înțeleptit și pe cei ce mai înainte erau legați i-a izbăvit de junghierea cea nedreaptă, cu puterea lui Hristos, Cel ce are mare milă ?

Cu ce cîntări duhovnicești vom lăuda pe ierarhul, pe care Tatăl l-a ales și Fiul în chip vădit l-a binecuvîntat și dumnezeiescul Duh l-a sfințit, ca pe un vas preacinstit al alegerii și stîlp și întărire a Bisericii; pe cel ce s-a arătat lumină lumii și luceafăr dumnezeiesc, prin care negura înșelăciunii cu totul s-a împrăștiat și credința s-a propovăduit pe față ?

Slavă..., glasul al 6-lea : 130

e cel ce este frumusețea ierarhilor și fala părinților, izvorul minunilor și preamarele ocrotitor al credincioșilor, adunîndu-ne, să-l lăudăm, o iubitorilor de prăznuire, cu cîntări de laude, zicînd : Bucură-te păzitorul celor din Mira, cinstit întîi-stătător și stîlp neclintit ! Bucură-te luminătorule preastrălucit, care cu minunile luminezi marginile lumii ! Bucură-te bucuria cea dumnezeiască a celor necăjiți și apărătorul cel preacald al celor nedreptățiți ! Și acum, Preafericite Nicolae, nu înceta rugîndu-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste cinstesc pururea pomenirea ta cea de bucurie și întru tot lăudată.

Și acum.... a înaintepăznuirii, același glas :

Peșteră, pregătește-te, că vine mieluseaua purtînd în pîntece pe Hristos. Iesle, primește pe Cel ce cu cuvîntul ne-a dezlegat pe noi, pămîntenii, de fapta cea necuvîntătoare ! Păstori, cîntînd din fluier, fiți martori ai minunii celei înfricoșătoare și magi din Persia aduceți Împăratului aur și tămîie și smirnă ! Că S-a arătat Domnul din Maică-Fecioară, Căruia și plecîndu-Se întocmai ca o slugă, Maica I s-a închinat și a zis Celui ce era în brațele ei : cum Te-ai semănat întru mine, sau cum ai răsărit în mine, Izbăvitorule și Dumnezeul meu ?

V O H O D : Lumină lînă...

Prochimenul zilei și PAREMIILE :

De la Pilde, citire :

(X, 8 ; III, 13—16...)

omenirea dreptului cu laude și binecuvîntarea Domnului peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea. Că mai bună este îndeletnicirea cu acestea decît vistieriile de aur și de argint. Și mai scumpă este decît pietrele cele de mult preț ; și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Pentru că lungimea de zile și anii vieții sînt în dreapta ei și în stînga ei bogăție și mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o fiilor, că lucruri de cînte vă voi spune ; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că ieșirile mele sînt ieșiri de viață și vrerea de la Domnul se gătește. Pentru aceasta vă rog pe voi și pun glasul meu înaintea fiilor

oamenilor. Că eu, înțelepciunea, am tocmit sfatul și știința și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc pe mine ; iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar cei fără de răutate chibzuiala și cei neînvățați puneți la inimă. Ascultați-mă pe mine că iarăși lucruri mărețe vă voi spune. Și voi scoate din buzele mele cele drepte, că adevărul va învăța gitlejul meu, iar buzele mincinoase sînt urite înaintea mea. Cu dreptate sînt toate graiurile gurii mele, nimic nu este într-insele strîmb, nici încîlcit. Toate sînt drepte pentru cei ce înțeleg și netede pentru cei ce află cunoștința. Că vă învăț pe voi adevărul, ca nădejdea voastră să fie în Domnul și să vă umpleți de Duh.

De la Pilde, citire :

(X, 32 — XI, 12)

Cura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc bunăvoința, iar gura păcătoșilor strîmbătatea. Cîntarul strîmb este urgisit de Domnul și cîntărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mîndria, va veni și ocară, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei drepti, iar strîmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mîniei ; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei drepti iar cei vicleni vor fi prinși prin fapta lor. La moartea omului drept rămîne nădejdea, iar la moartea celui păcătos pierе nădejdea. Dreptul scapă din strîmtorare, și cel fără de lege îi ia locul. Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor drepti

va fi mîntuit. De propășirea celor drepti cetatea se bucură, iar cînd pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvîntarea oamenilor drepti, cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuință tace.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(IV, 7—15).

El drept, chiar cînd apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrînețile cinstite nu sînt cele aduse de o viață lungă, nici nu le măsoară după numărul anilor. Înțelepciunea este la om adevărata căruntețe și vîrsta bătrîneților înseamnă o viață neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit și, fiindcă trăia între păcătoși, l-a mutat de pe pămînt. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înșelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune și amețeala poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungînd curînd la desăvîrșire, dreptul a apucat ani îndelungați. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutății. Neamurile văd, dar nu pricep nimic și nu-și bat capul cu așa ceva, că adică harul lui Dumnezeu și mila Lui sînt cu aleșii Lui și că poartă grijă de Sfinții Săi.

IA LITIE

Se cîntă stihirile :

Glasul 1 :

ironindu-ți ochii cu statornicie la înălțimea cunoștinței și privind în taină la adîncul înțelepciunii, ai îmbogățit lumea cu învățăturile tale, părinte. Roagă-te pentru noi pururea lui Hristos, Ierarhe Nicolae.

C mule al lui Dumnezeu și **r**ob credincios, iconomule al tainelor Lui și bărbatul doririlor Duhului, stîlpule însuflețit și icoană însuflată, ca pe o vistierie dumnezeiască te-a primit cu multă rîvnă Biserica celor din Mira și ca pe un rugător pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea :

Îndreptător credinței și chip blîndeților te-a arătat pe tine turmei tale Hristos Dumnezeu, Ierarhe Nicolae ; că în Mira mireasmă răspîndind, strălucești luminat cu dumnezeieștile tale fapte, sprijinitorul săracilor și al văduvelor. Pentru aceasta nu înceta să te rogi ca să se mîntuiască sufletele noastre.

Țărinte Nicolae, chivotul plin de mireasmă al moaștelor tale ocrotește pe cei din Mira. Pentru aceasta și pe cei legați, care erau osîndiți fără judecată, arătîndu-te împăratului în vis, i-ai slobozit din moarte, din legături și din temniță. Ci și acum, și pururea, ca și odinioară, te arată rugîndu-te pentru **s u f l e t e l e** noastre.

Țărinte Nicolae, chiar dacă cele din Mira tac, dar lumea întreagă, cea luminată de tine cu plăcuta mireasmă a mirului și cu mulțimile minunilor, ca și cei osîndiți, izbăviți prin tine, strigă cu cîntări de laudă. Cu aceștia și noi strigăm, cîntînd : roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea :

Țărinte Nicolae, chivot cu mir al Preasfîntului Duh fiind, ca o primăvară plină de veselie toate le umpli de mirosul dumnezeieștilor miresme ale lui Hristos. Că, făcîndu-te următor Apostolilor, înconjuri lumea prîncuvintele minunilor tale. De aceea, arătîndu-te în vis și celor de departe și celor de aproape, izbăvești din moarte pe cei ce cu judecată nedreaptă aveau să moară, scăpînd, în chip minunat, din multe nevoi pe cei ce te cheamă, pe tine. Pentru aceasta, prin rugăciunile tale și pe noi, cei ce te lăudăm pururea pe tine, ne slobozește din nevoile cele cîmplite, care vin asupra noastră.

Glasul al 6-lea :

Fine rob bun și credincios !
Bine lucrătorule al viei lui Hristos ! Tu și greutatea zilei ai purtat și talantul cel dat ție l-ai înmulțit și pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuț. Pentru aceasta porțile cerurilor ți s-au deschis ție; intră întru bucuria Domnului tău și roagă-te pentru noi, Sfinte Nicolae.

Glasul al 8-lea :

Șpre lauda Domnului ai alergat, Nicolae, întru această viață vremelnică și El te-a preamărit în viața cea cerească și adevărată. Pentru aceasta, îndrăznire dobîndind către El, roagă-te să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Podul bărbăteștilor tale fapte, cuvioase părinte, a luminat inimile credincioșilor. Că cine, auzind, nu se va minuna de smerenia ta cea nemăsurată, de răbdarea ta, de blindețea ta față de cei săraci, de milostivirea ta față de cei necăjiți ? Pe toți cu dumnezeiască cuviință i-ai învățat, Ierarhe Nicolae. Și acum, fiind încununat cu nevestejită cunună, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznirii, asemenea :

Petleeme pregătește-te, împodobește-te iesle, peșteră primește, că adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu S-a arătat oamenilor din Fecioara, luând chip ca al nostru și îndumnezeind ceea ce a luat. Pentru aceasta Adam se înnoiește, împreună cu Eva, strigînd: pe pămînt Bunăvoirea S-a arătat ca să mîntuiască neamul nostru.

I A S T I H O A V N A

Se pun stihirile, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămara...

Bucură-te sfințite cap ! Locașule curat al faptelor bune, dumnezeiescule dreptar al îndumnezeitei sfințenii, păstorule cel mare, prealuminată făclie, care porți nume de biruință; cel ce te pleci cu milostivire spre cei ce au nevoie, care te îndrepți spre rugăciunile celor neputincioși, izbăvitorule grabnic, păzitorul mîntuirii tuturor celor ce săvîrșesc cu credință preamărită po-

menirea ta; roagă pe Hristos, preafericite, să ne trimită nouă mare milă.

Stih : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Bucură-te minte preasfințită, locașul cel curat al Treimii, stîlpul Bisericii, sprijinitorul credincioșilor, ajutătorul celor vlaguiți, steaua care cu strălucirile rugăciunilor celor bineprimite risipești totdeauna întunericul ispitelor și al necazurilor; Ierarhe Nicolae, limanul cel prealîn, în care adăpostindu-se se mîntuiesc cei cuprinși de furtunile vieții, roagă pe Hristos să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bucură-te cel plin de dumnezeiască rîvnă, care ai izbăvit din închisoarea cea rea pe cei ce erau să fie uciși cu nedreptate, prin înfricoșătoarea starea ta de față și prin arătările tale în vis; izvorule care ai izvorît din belșug miresme în Mira, Nicolae, și ai adăpat sufletele și ai alungat întinăciunea patimilor; secure care ai tăiat neghinele înșelăciunii, lopată care ai vînturat învățăturile lui Arie cele ca pleava; roagă pe Hristos să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Alcatuire a lui Ioan Monahul.

O mule al lui Dumnezeu și slugă credincioasă, slujitorule al Domnului, bărbatul doririlor,

vasul alegerii, stîlpul și întărirea Bisericii, moștenitorule al împărăției, nu tăcea a striga pentru noi către Domnul.

Și acum..., a înaintepăznuirii, același glas :

Alcătuire a lui Vizantie.

Ceea ce nu știi de mire, Fecioară, de unde ai venit? Cine este tatăl tău și cine este maica ta? Cum porți pe Ziditorul în brațe? Cum nu ți s-a stricat pîntecele? Mari minuni întru tine și înfricoșătoare taine pe pămînt vedem cu uimire săvîrșindu-se, Preasfîntă; și ca o vrednică datorie îți pregătim peștera pe pămînt și ne rugăm cerului să arate steaua; iar de la răsăriturile pămîntului magii vin la apusuri, ca să vadă mîntuirea oamenilor: un Prunc hrănindu-Se cu lapte.

La binecuvîntarea piinilor, troparul glasul al 4-lea: Îndreptător credinței...⁴⁶ de două ori. (Caută-ți cu vecernia mică); și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... odată. Și cealaltă parte a Privegherii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., cîntă troparul sfîntu..., de două ori. Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

După Catisma întîia, se cîntă Sedealna, glasul al 8-lea :

Podoble : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cuîndu-te la înălțimea faptelor bune și cu dumnezeiasca strălucire cea de acolo lumîndu-te, părinte, de minunile

Duhului te-ai arătat cu adevărat strălucit luminător, folositor nebiruit fiind întru ispite. Pentru aceasta în chip preamărit pe vrăjmaș biruind, minciuna ai alungat și pe oameni i-ai izbăvit de la moarte, Sfinte Nicolae. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău... 1 \ 8

Cu razele minunilor strălucești pe pămînt Sfinte Nicolae, înțelepte, și toată limba o îndemni spre slava și lauda Celui ce te-a preamărit pe tine pe pămînt; pe Care roagă-L să izbăvească de toată primejdia pe cei ce cinstesc cu credință și cu dragoste, pomenirea ta, cel ce ești alesul părinților.

Și acum..., a Născătoarei :

Marie, cinstit locaș al Stăpînului, ridică-ne pe noi cei căzuți în adîncul cumplitei deznădăjduiri, și al greșelelor și al necazurilor; că tu ești mîntuirea păcătoșilor și ajutorătoare și sprijinitoare tare și miluiești pe robii tăi.

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Înaintestătător al credincioșilor ești, acoperindu-i și păzindu-i pe ei, fericite, și cu adevărat de tot necazul izbăvindu-i, cel ce ești preafrumoasa laudă și mărirea ierarhilor, Nicolae, cuvioase.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești celor din nevoi a-
părătoare nebiruită și celor ce
nădăjduiesc spre tine grabnică
rugătoare, izbăvește-mă de pri-
mejdii și nu mă trece cu vede-
rea, ceea ce ești tuturor ajută-
toare.

După Polieleu, se cântă Sedealna, gla-
sul al 4-lea :

Podoble : Degrab ne întimpină...

Ocrotitor fierbinte al Bisericii
lui Hristos te-ai arătat Nicolae,
nimicind cu îndrăzneală, învăță-
turile eresurilor celor fără de
Dumnezeu și tuturor îndreptar
al Ortodoxiei te-ai arătat, rugîn-
du-te pentru toți cei ce urmea-
ză dumnezeieștilor tale învăță-
turi și îndemnuri.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Degrab primește, stăpînă, ru-
găciunile noastre și le du Fiului
tău și Dumnezeu, Doamnă, cu
totul fără prihană. Dezleagă de
asupriri pe cei ce aleargă la ti-
ne; sfărîmă meșteșugirile și sur-
pă, Preacurată, îndrăzneala ce-
lor fără de Dumnezeu, care se
întramează împotriva robilor
tăi.

Antifonul întii al glasului 4.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea :

Cinstită este înaintea Domnu-
lui moartea cuvioșilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pen-
tru toate cîte mi-a dat mie.

Toată suflarea...

Evanghelia de la Ioan

(X, 9—16) :

Zis-a Domnul : Eu sint ușa ; prin
Mine de va intra cineva, se va mîntui...

(caută la duminica a 2-a din Postul
Mare, Evanghelia ierarhului).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile ierarhului
Tău Nicolae, Milostive, curățeș-
te mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoa-
rei de Dumnezeu, Milostive, cu-
rățește mulțimea păcatelor
noastre.

Stih : Miluiește-ne Dumnezeule după
mare mila Ta...

Stihira glasul al 6-lea :

Line slugă bună și credin-
cioasă ! Bine lucrătorule al viei
lui Hristos ! Tu și greutatea zilei
ai purtat și talantul cel dat ție
l-ai înmulțit și pe cei ce au ve-
nit după tine nu i-ai pizmuit.
Pentru aceasta porțile cerurilor
ți s-au deschis ție; intră întru
bucuria Domnului tău și roagă-
te pentru noi, Sfinte Nicolae.

CANONULE

p C i nul al 31 Dum-
r u, cu irmosul pe și două C noane
al sfintului, pe 8.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea 1-a, glasul 1

Irmosul :

Cîntare de biruință să cîntăm
toți lui Dumnezeu, Celui ce
«a făcut minunate semne cu
«braț înalt și a mîntuit pe Is-
«rael, căci cu slavă S-a prea-
«slăvit».

Ceea ce ai născut adîncul înțelepciunii, curată, trimite-mi picături de înțelepciune, Izvorule cel plin de har, ca să slăvesc cu cîntări noianul harurilor tale.

Te tine te laud, prealăudată, pe care te laudă cetele îngerilor, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prealăudat, pe Care toată făptura Îl laudă, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Canonul sfîntului

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Intru adînc ai aşternut...

Furtătorule de cunună, stînd cu oştile îngereşti înaintea scaunului lui Hristos, preaînțelepte Nicolae, dăruieşte-mi lumina care să împrăştie întunericul sufletului meu, ca să laud, bucurîndu-mă, preafericite, pomenirea ta.

Domnul, Cel ce slăveşte pe toţi cei ce-L slăvesc pe Dînsul, adăpost te-a dat pe tine credincioşilor, care izbăveşti de ispite pe cei ce aleargă la acoperămîntul tău, Nicolae, şi te cheamă cu credinţă şi cu dragoste, preamărite.

A Născătoarei :

Sarpele cel preaviclean, însuflîndu-mi pofta de a mă asemăna Ziditorului, ca pe un rob m-a răpit; iar prin tine, Preacurată, am fost iarăşi chemat înapoi, îndumnezeindu-mă, cu adevărat; că tu, Maica lui Dumnezeu, ai

născut pe Cel ce m-a îndumnezeit pe mine.

Canonul al doilea al sfîntului

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmos : Hristos Se naşte, slăviţi-L...

Cu limbă şi cu buze nepricepute, vin să aduc laudă scurtă şi rugăciune înălţimii tale celei de Dumnezeu cinstite Nicolae; ci, ca un bogat dăruitor, dăruieşte-mi mie milostiv pe Mîntuitorul şi Dumnezeul meu.

Om ceresc fiind, întocmai ca îngerii te-ai arătat pe pămînt; văduvelor ai fost mare ocrotitor, celor apăsaţi, răzbunător şi tuturor celor necăjiţi, ajutător într-nevoi, Părinte Nicolae.

Tumea toată face cunoscute minunile tale, Nicolae, de trei ori fericite, celor de sub soare, şi noianul faptelor tale celor bune : cei lipsiţi fac cunoscut pe ocrotitorul, săracii şi văducele pe hrănitorul, orbii pe povăţuitorul şi toţi pe apărătorul.

Slavă...a Treimii :

Cinstesc Treimea cea nezidită : pe Tatăl şi pe Fiul, împreună cu Duhul ; o singură Fiinţă, o Dumnezeuire, o Fire neîmpărţită după fiinţă ; trei Ipostasuri pe Care le înţeleg după feţe şi după ipostas.

Şi acum...a Născătoarei :

...ară sămîntă ai zămislit pe Cuvîntul, pe Unul din Treime, Preacurată, şi pe Acesta cu trup L-ai născut, rămînînd după

naștere întreagă ca și mai înainte. Pe Acesta, ca pe Fiul tău și Dumnezeu, roagă-L pururea pentru noi.

Catavasile :

Hristos Se naște, slăviți-L ;
«Hristos din ceruri, întâmpina-
«ți-L ; Hristos pe pământ, înăl-
«țați-vă ; cîntați Domnului tot
«pământul și cu veselie lauda-
«ți-L, popoare, că S-a prea-
«slăvit !».

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

• Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Să se întărească inima mea
întru voia Ta, Hristoase
«Dumnezeule, Care ai întărit
«cerul a doua oară peste ape și
«ai întemeiat pământul întru
«ape, Atotputernice».

Cerul cel preacurat, locașul
Împăratului, raiul cel cu adevă-
rat fermecător și cu plăcut mi-
ros, nădejdea creștinilor, Născă-
toarea de Dumnezeu să fie lău-
dată.

Cu cuvîntul ai născut pe Cu-
vîntul, Cel ce cu cuvîntul a adus
la ființă toată firea cea cuvîntă-
toare împreună cu cea necuvîn-
tătoare ; Care a izbăvit pe oa-
meni de necuvîntare, ceea ce
ești preabinecuvîntată.

Canonul intii al sfintului

Irmos : Înflorit-a pustiul ca și crinul...

Nicolae fericite, ucenic ade-
vărat al Stăpînului făcîndu-
te, izbăvește din cumplitele

nevoi și din moartea amară, pe
cei ce aleargă la tine.

Mult-Milostive, curățește pe
robii Tăi, dîndu-le iertare de
greșeale, ca un Bun, pentru mij-
locurile cele către Tine, ale slugii
Tale, Nicolae.

A Născătoarei :

Alinează-mi tulburarea patimi-
lor mele, stăpînă, și cîrmuieș-
te-mi viața, Preasfîntă, ceea ce
ai născut pe Hristos, întru Care
s-a întărit inima mea.

Canonul al doilea al sfintului

Irmos : Fiului, Celui născut...

Placă de multe fapte bune,
scrisă de nemuritorul și
preacuratul deget al lui Hristos
Dumnezeu, dobîndind în inimă,
de D u m n e z e u înțelepțite
Nicolae, picuri din buzele tale
dulceață mai dulce decît fagu-
rul și mierea.

Harul a arătat asupra ta mi-
nuni uimitoare ; că viața ta cea
curată, Nicolae, mai străluci-
toare cu adevărat decît tot aurul,
prin strălucirea dumnezeiescu-
lui Duh, îmbracă cu totul în lu-
mină sufletele cele întunecate.

Și după moarte viezi, arătîndu-
te lămurit în vise ; și pe ti-
neri i-ai izbăvit de moarte în
chip minunat, strigînd limpede
împăratului : nu nedreptăți pe
acești bărbați, că din pizmă au
fost pîrîți.

Slavă..., a Treimii :

Milostivă fii mie, Preasfîntă
Treime, Dumnezeul nostru, ce-

lui ce cu greșeli nemăsurate mi-am întinat viața, Părinte și Fiule și Duhule cel viu, păzindu-mă pretutindeni și pururea nevătămat de tot necazul.

Și acum..., a Născătoarei :

Nădejde de mîntuire să dai, Născătoare de Dumnezeu, robilor tăi ; și în nevoi și primejdii cu grabnice rugăciuni fii de față, ca să-i aperi și să-i ajuți. Că tu, dumnezeiească mireasă, ești lauda noastră a credincioșilor.

Catavasie :

Fiului, Celui născut fără stri-
«căciune din Tatăl mai înainte
«de veci, și mai pe urmă din
«Fecioară întrupat fără de să-
«mîntă, lui Hristos Dumnezeu
«să-I cîntăm : Cel ce ai înălțat
«fruntea noastră, Sfînt ești,
«Doamne».

S E D E A L N A. glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Rîu îmbelșugat de tămăduiri și izvor de minuni neîmpuținat te-a arătat pe tine, Nicolae, adîncul milostivirii ; că cei amarnic apăsăți de boli, și cumplit cercați de nenorocirile vieții, află doctorie tămăduitoare, cu adevărat, la toată mîhnirea, în calda ta ocrotire. Pentru aceasta grăim către tine : roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșale celor ce prăznuiesc cu iubire sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., iarăși aceasta,

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Înțelepciunea și Cuvîntul în pîntecele tău zămislind în chip de negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ține toate ; și în brațe ai purtat pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor, pe Făcătorul făpturii și Domnul. Pentru aceasta te rog, Preacurată Fecioară, și cu credință grăiesc către tine, să fii izbăvit de greșale, cînd va fi să stau înaintea feței Ziditorului meu. Stăpînă, Fecioară curată, ajutorul tău să mi-l dăruiești atunci, că p o ț i toate cîte le voiești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 4-a :

Imosul :

Cu duhul văzînd mai înainte, Proorocule Avacum, «întruparea Cuvîntului, propo-
«văduit-ai grăind : cînd se vor
«apropia anii, Te vei cunoaște,
«cînd va veni vremea Te vei
«arăta. Slavă puterii Tale,
«Doamne !».

Pricina morții oamenilor a fost Eva cu povățuirea șarpelui, curată ; iar tu, Fecioară, născînd prin cuvînt pe Cuvîntul, te-ai arătat mijlocitoare nemuririi și a vieții. Pentru aceasta după vrednicie te laudăm pe tine.

Cu duhul mai dinainte te-au văzut, curată, proorocii : munte, poartă, masă, chivot sfînt,

sfeșnic, scaun al vieții, năstrapă și pat, arătându-te pe tine, astfel, Maică a lui Dumnezeu întru închipuiri, a căror plinire o vedem.

Canonul întâi al sfântului

Irmos : Venit-ai din Fecioară...

Trăind sub puterea apropiată a razelor Duhului, ai ajuns purtător de lumină, luminând marginile lumii ; înaintea tuturor stînd și izbăvind pe toți cei ce cu credință aleargă la tine.

Precum te-ai arătat mai înainte, izbăvind pe tineri de moarte, cuvioase, așa și acum mîntuiește-mă pe mine, de toată priemejdia, de ispite și de nevoi, preafericite.

Strălucit-ai ca o făclie a faptelor bune, preafericite, făcîndu-te următor preaales al Stăpînului tău și fiind chemat, izbăvești pe cei ce cu bună evlavie și cu dragoste te măresc pe tine.

A Născătoarei :

Venit-a la tine Stăpînul și Domnul, întrupîndu-Se și mîntuindu-mă, ca un milostiv, pe mine tot omul. Pentru aceasta strigăm către tine : Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesei...

Numele tău singur, ori de cîte ori este chemat, izbăvește îndată, cu adevărat, din

toate cursele vrăjmașilor pe cei ce grăiesc către tine cu căldură, Sfinte Nicolae. Deci, precum ai izbăvit mai înainte pe voievozi, izbăvește-ne și pe noi de toată nevoia cumplită.

Stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu, nu înceta a te ruga cu sîrguință, înțelepte, pentru noi toți credincioșii robii tăi, minunate Nicolae, ca să fim izbăviți de focul cel veșnic și de vrăjmași, de gîrîdul cel viclean și de răutate.

Pretutindeni izvorăști tămăduiri celor ce cu credință aleargă la tine, și izbăvești pe toți din legături. Pentru aceasta schimbă întristarea noastră în bucurie, cu rugăciunile tale cele bine-primate, Nicolae luminate, sfărîmînd trufia vrăjmașilor noștri.

Slavă..., a Treimii :

Cinstesc stăpînia Dumnezeirii celei fără de început : pe Tatăl și pe Fiul și pe Preasfîntul Duh, împărăția tuturor ; Unimea nedespărțită, Cea a toate făcătoare, una, neîmpărțită, în trei chipuri și fețe osebită pururea.

Și acum..., a Născătoarei :

Tu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, te-ai arătat cu adevărat mai cinstită și mai presus decît oamenii și decît îngerii ; că pe Făcătorul tuturor în pîntece L-ai zămislit, îmbrăcat în trup de rob născîndu-L fără de sămînță. O, minunată priveliște!

Catavasle :

Toiag din rădăcina lui Iesei
 «și floare dintr-însul, Hristoase,
 «din Fecioară ai odrăslit, Cel
 «lăudat, din muntele cel cu um-
 «bra deasă. Venit-ai, întrupîn-
 «du-Te din cea neispitită de băr-
 «bat, Cel fără de trup și Dum-
 «nezeu. Slavă puterii T a l e,
 «Doamne».

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Fă să răsară lumina cea stră-
 lucitoare și cea neapropia-
 «tă nouă, celor ce dis-de-dimi-
 «neață alergăm la judecățile po-
 «runcilor Tale, Stăpîne, Iubito-
 «rule de oameni, Hristoase,
 «Dumnezeul nostru».

Ca un chivot cinstit al sfințe-
 niei și ca un scaun sfînt în chip
 de foc și ca un palat sfîntit ai
 încăput, stăpîna, pe Dumnezeu
 Atotîitorul.

Maică neispitită de bărbat, în-
 tre fecioare și iarăși, tu singură,
 în chip de negrăit, fecioară în-
 tre maici te-ai arătat, Preacura-
 tă ; că ai născut pe Dumnezeu,
 Cel ce schimbă firea.

Canonul întii al sfîntului

Irmos : Luminează-ne pe noi...

Cu viață plină de dumneze-
 iască cuviință strălucind,
 de trei ori fericite, de față stînd,
 ai izbăvit pe cei osîndiți cu ne-
 dreaptă judecată să fie uciși,
 care strigau Stăpînului Hristos:
 alt Dumnezeu afară de Tine nu
 cunoaștem.

Cel ce privești acum în ceruri,
 slava cea pururea veșnică și te
 desfătezi de prealuminatele stră-
 luciri ale Razei celei negrăite
 și dumnezeiești, acoperă-mă pe
 mine cu ocrotirea ta, cuvioase,
 preacinstită slugă a lui Hristos.

A Născătoarei :

Ca să cauți chipul tău cel aco-
 perit de nisipul patimilor, Mîn-
 tuitorul, ascunzîndu-Te de pu-
 terile cele cerești și întrupîn-
 du-Te din Fecioară, Te-ai arătat
 celor ce strigă : alt Dumnezeu
 afară de Tine nu cunoaștem.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

Propovăduiește și acum, pă-
 rinte, marea cetate a celor
 din Mira și ținutul Lichiei și
 toată seminția, minunatele tale
 fapte, prin care ai izbăvit pe
 toți din dureri și din întristări,
 vrednicule de laudă, Nicolae.

Adăpost al văduvelor și pă-
 rinte al orfanilor, ajutător prea-
 ales al celor din necaz, mîngî-
 iere a celor ce plîng, păstor și
 povățuitor al tuturor celor ce
 rătăcesc fiind, Nicolae, izbăveș-
 te-ne și pe noi din nevoi cu ru-
 găciunile tale.

Mutatu-te-ai de pe pămînt la
 locașurile cele fără materie, un-
 de privești negrăita frumusețe
 a lui Hristos, arătîndu-te deopo-
 trivă cu oștile îngerești. Pentru
 aceasta, cu apostolii și cu muce-
 nicii dăntuind, roagă-te cu de-a
 dinsul Mîntuitorului, Părinte
 Nicolae.

Slavă..., a Treimii :

Slăvesc cu cinste trei Fete împreună fără de început, de același scaun și singure stăpînitoare ale unei Dumnezeiri nedespărțite ; de Care am fost adus din neființă la ființă, împreună cu îngerii cîntînd ; Sfînt, Sfînt, Sfînt ești, Doamne!

Și acum..., a Născătoarei :

Acoperămîntul cel mîntuitor și nădejdea tuturor, ceea ce ești degrab de față și miluiești, milostivește-te acum și de noi, grăim către Tine, curată, cei ce te chemăm totdeauna în nevoi, că altă ocrotitoare, după Dumnezeu, nu avem.

Catavasie :

Dumnezeu fiind al păcii, Ta-
«tă al îndurărilor, pe îngerul
«sfatului Tău celui mare, dă-
«ruindu-ne pace, L-ai trimis
«nouă ; deci, fiind povățuiți la
«lumina cunoștinței de Dumne-
«zeu, dis-de-dimineată venind,
«Te slăvim pe Tine, Iubitorule
«de oameni».

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Proorocului Ionă urmînd
grăiesc către Tine : liberează
«viața mea din stricăciune, Bu-
«nule, și mă mîntuiește, Mîntui-
«torul lumii, pe mine, cel ce
«cînt : Slavă Ție !».

Ocrotitoarea credincioșilor și
bucuria celor întristați, umple
de veselie și de bucurie pe robii

tăi, cei ce se încred în ocrotirea
ta.

Cerul cel înțelegător, Biserica
cea curată, chivotul cel sfînt,
raiul cel preaplin de desfătare
al lui Dumnezeu, în care este
pomul vieții, sînt lăudate de
mine.

Canonul întii al sfîntului

Irmos : Întru adîncul greșelelor...

Cunună de biruință ți s-a
pus după vrednicie pe cap,
Nicolae. Deci, ca un biruitor
preaales, izbăvește pe cei ce te
cheamă pe tine.

Pe mine cel omorît de greșeale,
fericite, și dat la fund de furtu-
nile patimilor, arătîndu-te, mă
izbăvește la limanul dumneze-
ieștii voiri.

A Născătoarei :

Spre tine mi-am pus nădej-
dea mîntuirii mele, Maică, pu-
rura fecioară, și pe tine te pun
ocrotitoare tare și neclintită a
vieții mele.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Din pîntece pe Ionă...

Ca un nou Avraam te-ai ară-
tat, Nicolae, aducînd min-
tea ta, ca pe un fiu singur năs-
cut al tău, Stăpînului tău și
jertfe fără de sînge pururea a-
ducînd. Pentru aceasta ai fost
binecuvîntat, ca un iubitor de
străini, părinte, și te-ai făcut
Treimii locaș dumnezeiesc și
fără de prihană.

limitoare și înfricoșătoare minuni lucrează în tot pământul și pe mare departe, stînd de față celor primejduiți cu rugăciuni grabnice : celor neputincioși doctor și săracilor hrănitor și ca unul ce porți nume de biruință, biruință te-ai arătat poporului celui credincios împotriva vrăjmașilor.

Cu ochiul minții mai dinainte văzînd cele ce aveau să fie, ai umplut de drepte dogme pe toți, vestindu-ne nouă pe Fiul, de o ființă cu Tatăl ; și nebunia lui Arie ai pierdut-o, punînd înaintea, ca stîlp credinței ortodoxe, cinstitele tale fapte.

Slavă..., a Treimii :

Laud și cinstesc Treimea cea nedespărțită, Cea în trei Fețe despartită pururea și unită în Ființă și în Fire, ca pe o stăpînie una : pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh ; Care pe toți îi stăpînește cu puterea și pe toate laolaltă le păzește precum voiește.

Și acum..., a Născătoarei :

Plecînd cerurile, Hristos voinde S-a sălășluit întreg în pîntecele tău, Preacurată ; că nesuferind să vadă zidirea mîinilor Sale sub tirania celui înșelător, a venit în chip de rob să izbăvească neamul omenesc.

Catavasie :

... în pîntece pe Ionă ca pe un «prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvîntul în Fecioară sălășluindu-Se

«și trup luînd, a ieșit lăsînd-o «nesticată ; că Cel ce n-a păti-
«mit stricăciune pe cea care L-a
«născut o a păzit nevătămată».

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat ; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău ; scăpat-ai de moarte pe cei nevinovați. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare cunoscător al Harului lui Dumnezeu.

ICOS

Să laudăm acum în cîntări pe ierarhul, pe păstorul poporului celui din Mira și pe învățătorul, ca să ne luminăm prin rugăciunile lui. Că iată s-a arătat întreg, curat și nesticat cu duhul, aducînd lui Hristos jertfă fără de prihană, jertfă curată și lui Dumnezeu bine primită, ca cel ce este ierarh curat și cu sufletul și cu trupul. Pentru aceasta cu adevărat ocrotitor și apărător al Bisericii s-a arătat, ca un mare preot al harului lui Dumnezeu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șasea, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni.

Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Mai întîi a strălucit prin viețuire călugărească ; iar pentru viața lui îmbunătățită a fost făcut arhieru. Dar pentru că sfîntul propovăduia cu îndrăzneală credința în Hristos a fost prins de mai-marii cetății, a fost bătut și chinuit, apoi aruncat în temniță, împreună cu alți creștini.

Cînd marele și binecredinciosul împărat Constantin a ajuns, cu voia lui Dum-

nezeu, împărat al romanilor, au fost eliberați din legături toți cei închiși și, odată cu aceștia, și Sfântul Nicolae, care s-a dus în Mira.

Nu după multă vreme a fost adunat de marele Constantin cel dintii sinod de la Niceea, la care a luat parte și minunatul Nicolae.

Sfântul Nicolae a făcut multe minuni așa cum arată istoria vieții sale. A izbăvit de la moarte pe trei bărbați năpăstuiți pe nedrept. Pe cînd aceștia erau în închisoare au aflat de timpul cînd aveau să fie omoriți și au chemat pe sfînt în ajutor; i-au pomenit și de binefacerile ce le făcuse cu alții, cum izbăvise de moarte pe alți trei bărbați din Lichia. Iar Sfântul Nicolae, cel grabnic spre ajutor și gata spre apărare, s-a arătat în vis împăratului și eparhului; pe eparh l-a mustrat pentru că a defăimat împăratului pe cei trei bărbați, iar împăratului i-a arătat și i-a dovedit că bărbații acela sînt nevinovați și că din pizmă au fost piriți că au uneltit împotriva lui. Și așa i-a izbăvit Sfântul Nicolae de la moarte.

Pe lingă acestea a făcut încă și alte minuni. A păstorit dumnezește poporul ortodox și ajungînd la adînci bătrînețe, s-a mutat către Domnul.

Dar Sfântul Nicolae nici după moarte nu și-a uitat turma sa. Că în fiecare zi face cu imbelșugare bine celor ce au nevoie și-i izbăvește de tot felul de primejdii și nevoi. Căci și acum, ca și atunci, Același Dumnezeu lucrează prin sfîntul Său minunile Sale cele fără de număr.

Tot în această zi, pomenirea înfricoșătoarei amenințări a cutremurului, ce a fost adus peste noi cu iubire de oameni.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noului Mucenic Nicolae Caraman, care a suferit mucenicia la Smirna, în anul 1657.

u ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintulește pe noi. Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Cuptorul, Mîntuitorule, se răcorea, iar tinerii dănțu-
«înd, cîntau : Binecuvîntat ești

«Doamne, Dumnezeuul părinților
«lor noștri».

Cel Preaînalt te-a arătat pe tine rai însuflețit și cămară curată, îngrădită cu har, porfiră și cer de aur.

Întărește mintea mea cea răzvrătită și cugetul meu cel tulburat îl așază pe piatră neclintită, cu acoperămîntul tău, Maică Fecioară.

Canonul întii al sfîntului

Irmos : Chitul de aur...

Cu tăișul ispitelor sînt tăiat, cumplit fiind înțepat, și de porțile iadului m-am apropiat, de necazuri fiind împresurat; mîntuiește-mă cu rugăciunile tale, fericite, și mă ridică pe mine, cel ce cînt : Binecuvîntat ești Dumnezeuul părinților noștri.

De sclipirile cele fără materie ale Luminii celei neapuse fiind luminat, smulge pe cei chinuiți din întunericul necazurilor și povățuiește la lumina veseliei pe cei ce cîntă : Binecuvîntat ești Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoarei :

roagă pe Hristos, Fiul tău și Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, să izbăvească cu cinstit sîngele Său pe cei încercați de cumplite greșale și de înșelăciunea șarpelui pe cei ce cîntă : Binecuvîntat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul al doilea al sfintului

Irmos : Tinerii fiind crescuți...

Doctor preaales al tuturor
cumplitelor boli arătîndu-te, Părinte Nicolae, vindecă neputința sufletului meu, și dă-mi sănătate, ca să cînt : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Izbăvind de moarte pe voievozii cei de demult, sfinte, i-ai îndemnat să cînte cu credință fierbinte și să mărească pe Hristos Mîntuitorul, care au cîntat : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

De paharul înțelepciunii apropiindu-ți tainic buzele tale, Părinte Nicolae, de aici ai scos izvoare mai dulci decît mierea și fagurele, strigînd popoarelor : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Slavă..., a Treimii :

O, Treime Preasfîntă, pe Tine Te laudăm, Unime întreit strălucitoare, de o ființă, Părinte și Fiule și Duhule Sfinte, întru Care toți botezîndu-ne, cîntăm : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

De la toți primind rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului Tău și Dumnezeu, să izbăvească de pedeapsă pe cei ce cu adevărat te cinstesc pe tine și cîntă : Dumnezeuul părinților bine ești cuvîntat.

Catavasie :

Tinerii, fiind crescuți în dreaptă credință, păgîneasca poruncă nebăgînd-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimîntat ; ci în mijlocul văpăii stînd au cîntat : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Acela de Care se înfioară îngerii și toate oștile, ca pe Făcătorul și Domnul laudați-L «preoți, slăviți-L tineri, bine-cuvîntați-L popoare și-L prea-înălțați întru toți vecii».

Ca o cămară însuflețită, și ca o mantie de porfiră însuflată și ca o hlamidă cu roșu vopsită a Împăratului tuturor, te-ai arătat, Fecioară, și ca o porfiră din care totodată s-a vădit trupul Cuvîntului, Dumnezeu-Omul.

Zămislit-ai, Preacurată, pe Cel ce ține toată făptura cu mîna, pe Ziditorul și Dumnezeuul nostru, Care în chip de negrăit și de nespus S-a făcut om pentru noi, precum sîntem noi, nedespărțindu-Se de ceea ce era mai înainte.

Canonul intii al sfintului

Irmos : În cuptorul cel cu foc...

Ca un blînd și milostiv, liberează, fericite, din nevoile cumplite care i-au cuprins pe cei ce se găsesc în adîncul ispitelor, dăruindu-le dezlegare, cu rugăciunile tale cele către Mîn-

tuitorul Hristos, Învățătorule al celor de taină.

Povățuitor al tainelor celor mai presus de minte, slujitor al celor sfinte și cerești fiind, de Dumnezeu înțeleptite, și arhieru credincios, cere iertare de greșeale de la Mîntuitorul nostru, grăitorule de cele tainice.

A Născătoarei :

Mintea mea slăbește acum, căzînd întru adîncul necinstei, ca una ce de acolo, este cuprinsă de tot felul de rele. Ci tu, Fecioară, vindecă-mă, îmbrăcîndu-mă în lumina nepătimirii.

Canonul al doilea al sfintului

Irmos : Cuptorul cel răcorit...

Cetele patriarhilor și ale Apostolilor, adunările sfinților mucenici, soboarele proorocilor și toată mulțimea pustnicilor, fericesc dumnezeiasca ta viață ; cu aceia și noi împreună te rugăm pe tine : nu înceta rugîndu-te pururea către Domnul, să ne păzească pe noi de toată vătămarea.

Preaînalte Împărate a toate, mare Stăpînitor, cu rugăciunile cuviosului păstor împacă viața creștinilor, Cuvinte, și dă, rugămu-ne, binecinstitorilor de Dumnezeu biruință și putere asupra celor rău-credincioși, ca toți pururea să laudăm puterea Ta și să Te preaînălțăm întru toți vecii.

De Lumina cea neapropiată fiind luminat, părinte, reversi

lumină asupra sufletelor celor ce sînt în necaz, risipind toată pîcla întunericului ispitelor, și strălucind totdeauna cu raze de veselie inimile noastre ; întru care cu strălucire fiind luminați, cîntăm : să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvintăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Ca pe o singură Viață și trei Vieți și ca pe o singură Lumină și trei Lumini laudăm cu credință, Treimea : pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, urmînd cu adevărat învățăturile părintești. Cu care împreună mărturisind dreapta credință, să cîntăm : să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Rugul cel ce ardea de demult fără mistuire în Muntele Sinai a arătat de mai înainte un chip uimitor de lucru, Preacurată Fecioară, dînd pe față taina nașterii tale ; că focul Dumnezeirii, cel ce s-a sălășluit întru tine, te-a păzit nevătămată. Pentru aceasta te laudăm întru toți vecii.

Catavasie :

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-L și preaînălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Cuptorul cel răcorit a închi-
«puit chipul minunii celei mai
«presus de fire, că n-a ars pe ti-
«nerii pe care i-a primit, precum
«nici focul Dumnezeirii n-a ars

«pîntecele Fecioarei în care a în-
«trat. Pentru aceasta, cîntînd
«să zicem : să laude toată făp-
«tura pe Domnul și să-L prea-
«înalțe întru toți vecii».

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Izvorul cel de viață primitor
și pururea curgător, sfeșni-
«cul cel de lumină purtător și
«cu totul de aur, Biserica cea în-
«suflețită, cortul cel preacurat,
«mai desfătat decît cerurile și
«decît pămîntul, pe Născătoa-
«rea de Dumnezeu, credincioșii
«o mărim».

Din izvorul harului tău, ada-
pă-mă pe mine cel aprins de vă-
paia necazurilor, care mă topesc
cumplit, izvorule dătător de har,
care ai născut Izvorul cel mare
al harurilor, din care cel ce bea,
nu va mai înseta niciodată.

Ca pe o cămară împodobită
de mire, ca pe un palat însufle-
țit al Stăpînului, ca pe o porfiră
cu totul de aur, ca pe un palat
desfătat al lui Hristos, pe tine,
stăpîna tuturor, rugîndu-te, ai
milă și mă miluiește.

Canonul întîi al sfîntului

Irmos : Fiul Părintelui celui fără de
inceput...

Cu strălucirile harului fiind
luminat, de Dumnezeu în-
țeleptite, și luceafăr al dreptei
credințe lămurit ajungînd, pe
cei din ispite îi scapi și pe cei
din adîncul mării îi izbă-
vești, și pe cei flămînzi îi hră-

nești în chip minunat, prea-
fericite.

El ce acum în raiul desfătării
te sălășluiești și vezi limpede
slava cea negrăită, din bolțile
cerești privești la cîntăreții tăi,
izbăvindu-i din patimi, purtăto-
rule de Dumnezeu, preafericite.

A Născătoarei :

Te Înțelepciunea și Puterea și
Cuvîntul cel ipostatnic al Tată-
lui, Maica lui Dumnezeu curată,
L-ai născut din preacuratele tale
sîngiuri ; biserică luîndu-Și, și
cu dînsa împreunîndu-Se prin
unire în chip nedespărțit.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Taină minunată văd...

Săltați cu duhul toți iubito-
rii de praznic ; veseliți-vă
ceruri, munți și dealuri, Biseri-
că și cetele fecioarelor și ale
pustnicilor de pomenirea prea-
fericitului ; întru care adunîn-
du-ne, pe Mîntuitorul să-L slă-
vim.

ă cînte cîntări de laudă toate
marginile, împodobind cu toții
creștetul dumnezeiescului Ni-
colae, sluga lui Hristos-Dumne-
zeu, cu cununi de laudă ; prin
care să ne izbăvim din patimi și
din primejdii.

Trimește, Nicolae, ca vred-
nică de tine cîntarea acestei mici
osteneli, precum Hristos a pri-
mit cei doi bănuți ai văduvei.
Nu te scîrbi de fapta mea, căci
din dragoste, iar nu fălindu-mă,
am îndrăznit una ca aceasta, de
trei ori fericite.

Slavă..., a Treimii :

Treimea este una cu voia, cea de o ființă, și se desparte în fețe fără despărțire, păzindu-și pururea puterea : Tatăl și Fiul și Duhul cel viu ; un Dumnezeu în trei Fețe, pe Care Îl slăvim.

Și acum..., a Născătoarei :

S-a șters toată întristarea cu nașterea ta ; și Domnul a ridicat plîngerea și toată lacrima de la toată fața, curată Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană ; prin tine ne împlinim și noi datoriile.

Catavasie :

Taină minunată și neobișnuită văd, cer fiind peștera, scaun «de heruvimi Fecioara, ieslea «sălășluire, în care S-a culcat «Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care, lăudîndu-L, Îl «slăvim».

LUMININDA

Podobie : Femei auziți glas...

Te marele arhipăstor și ierarh, pe întîiul-stătător al celor din Mira, pe Nicolae, toți să-l lăudăm ; că a izbăvit pe cei trei bărbați care cu nedreptate aveau să moară și împăratului arătîndu-se în vis și lui Avlavie, a nimicuit judecata cea nedreaptă.

Slavă..., asemenea :

Foarte te-a preaslăvit Domnul întru minuni, Ierarhe Nicolae, precum în viață și după moarte. Că cine, de va chema numai din toată credința sfînt numele tău, nu va fi îndată auzit, aflînd în tine un cald ocrotitor ?

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară, ceea ce ai născut pe Înțelepciunea cea ipostat ică, pe Cuvîntul cel mai presus de ființă și Doctorul tuturor, pe Hristos, Care vindecă plăgile și rănilor sufletului meu cele cumplite și îndelungate și potolește gîndurile cele necuviincioase ale inimii mele.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Zburînd ca un pui din cuibul cel de sus al îngerilor, prin florile Bisericii, Nicolae, de trei ori fericite, te roagă pururea lui Dumnezeu pentru noi toți, cei ce ne găsim în nevoile primejdiilor și ale ispitelor și ne izbăvești cu rugăciunile tale.

Podoaba hainei sfințite ai făcut-o și mai strălucitoare prin sîrguința faptelor bune, părinte, purtătorule de Dumnezeu. Pentru aceasta săvîrșești nouă lucrurile cele înfricoșătoare ale umitoarelor tale minuni, slujitorule de cele sfinte, izbăvind-ne pe noi de cele cumplite.

Ajungînd cu mintea la frumusețile cele nevăzute, ai înțeles slava aceea înfricoșătoare, sfînte al sfinților. Pentru aceasta vestești cereștile cuvinte ale celor priveliști pururea vii, preasfințite.

Precum în vis te-ai arătat înaintea dreptcredinciosului împărat, părinte, și pe cei legați i-ai scăpat de la moarte, roagă-te

neîncetat ca și acum, cu rugăciunile tale, să ne izbăvim din ispite, din primejdii și din dureri noi, cei ce cu credință te lăudăm pe tine.

Slavă..., glasul al 5-lea : 1

Să trîmbițăm cu trîmbiță de cîntări, să săltăm sărbătorește și să dănuim, bucurîndu-ne de prăznuirea cea din fiecare an a purtătorului de Dumnezeu părinte. Împărații și conducătorii să alerge împreună și să laude pe cel ce, prin arătarea cea înfricoșătoare în vis, a plecat pe împăratul să libereze pe cei trei voievozi, ce erau închiși fără de vină. Păstorii și învățătorii adunîndu-ne să lăudăm pe păstorul cel întocmai rîvnitor Bunului Păstor ; cei din boli să lăudăm pe doctorul, cei din primejdii pe izbăvitorul, păcătoșii pe ocrotitorul, săracii vistieria, cei din supărări pe mîngîietorul, călătorii pe cel împreună-călător, cei ce sînt pe mare pe cîrmuitorul și toți, pe marele ierarh lăudîndu-l, pe cel ce pretutindenea întîmpină cu căldură, zicînd așa : Preasfinte Nicolae, întîmpină-ne și ne scoate din nevoia aceasta de acum, și izbăvește turma ta, cu rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei, același glas :

Să trîmbițăm cu trîmbiță de cîntări, că împărăteasa a toate, Maica-Fecioară, privind de sus, încununează cu binecuvîntări pe cei ce o laudă pe dînsa. Împă-

rații și credincioșii să alerge împreună și să o laude cu cîntări pe împărăteasa, care a născut pe Împăratul, Cel ce bine a voit a libera, cu iubirea de oameni, pe cei stăpîniți odinioară de moarte. Păstorii și învățătorii, adunîndu-ne, să lăudăm pe preacurata Maica Bunului Păstor, sfeșnicul cel lucitor ca aurul, norul cel purtător de lumină, pe cea mai desfătăată decît cerurile, chivotul cel însuflețit, scaunul Stăpînului cel în chipul focului, năstrapa de aur cea de mană primitoare, ușa Cuvîntului cea încuiată, izbăvirea tuturor creștinilor ; și cu cîntări de Dumnezeu cuvîntătoare lăudînd-o, așa să zicem : cămară a Cuvîntului, învrednicește-ne pe noi smeriții de împărăția cerurilor ; că nimic nu este cu neputință mijlocirii tale.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

Și se face ungere de preot cu untdelemn sfințit la Litie sau din candela sfîntului.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pun : din Canonul întii al Ierarhului, Cîntarea a 3-a, pe 4 ; și din Canonul al doilea, Cîntarea a 6-a, pe 7. Prochimer, glasul al 7-lea : Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. Stih : Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie ? Apostolul din Epistola către Evrei (XIII, 17-21) : Fraților, ascultați de conducătorii voștri... Allluia, glasul al 2-lea : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Stih : Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui. **Evangelhia de la Luca (VI, 17-23) :** În vremea aceea a stat la loc șes...

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ȘAPTEA

Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Ambrozie, episcopul Mediolanului.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria cetelor...

Împodobindu-ți scaunul de conducere cu faptele bune, ai câștigat scaunul de ierarh, cum se cuvine, din însuflarea dumnezeiască. Pentru aceasta făcându-te iconom credincios al harului întru amîndouă, Ambrozie, îndoită cunună ai moștenit.

Întru cumpătare și osteneli, întru multe privegheri și rugăciuni neîncetate ți-ai curățit sufletul și trupul, de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta vas ales al Dumnezeului nostru arătîndu-te, ai primit daruri, întocmai ca Apostolii.

Pe dreptcredinciosul împărat, care odinioară greșise, cu îndrăzneală certîndu-l, ca Natan pe David, Ambrozie Preafericite,

cu înțelepciune l-ai supus despărțirii de Biserică și învățîndu-l cu cuviință dumnezeiască, l-ai adăugat, prin pocăință, în numărul turmei tale.

Alte stihiri, glasul al 5-lea :

Podobie : Cuvioase părinte...

Cuvioase părinte, Preasfințite Ambrozie, alăuta dogmelor ortodoxe, care glăsuiește tuturor cîntare mîntuitoare, plină de încîntare pentru sufletele credincioșilor, chitara cea dulce răsunătoare a dumnezeiescului Mîngîietor, marele organ al lui Dumnezeu, trîmbița cea vrednică de laudă a Bisericii și izvorul cel prealimpede al darurilor, care spală întinăciunea patimilor, lui Hristos te roagă, pe Hristos îmblînzește-L, precucuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte, Preafericite Ambrozie, arătîndu-te în mijlocul soborului purtătorilor de Dumnezeu părinți, ai propovăduit în chip lămurit un Fiu în cele două firi, Care S-a întrupat din cea neispită de nuntă, arătîndu-Se nouă, de o ființă cu Tatăl și veșnic ca și El, și de o fire cu El. Pentru aceasta cu puterea Duhului ai veștejit grăirea cea plină de hulă a lui Arie ; lui Hristos te roagă, pe Hristos îmblînzește-L, Precucuvioase, să dăruiască Bisericii unire, pace și mare milă.

Cuvioase părinte, vrednicule de laudă Ambrozie, harul Preasfîntului Duh aflînd sufletul tău

curat de toată întinăciunea, întru el s-a sălăsluit ca o lumină neapusă ; cu a cărei lucrare totdeauna duhurile înșelăciunii le alungi și tămăduiești bolile și neputințele celor ce se apropie de tine cu inima curată și săvîrșesc pomenirea ta, cea purtătoare de lumină ; lui Hristos te roagă, de la Hristos cere, gînditorule de Dumnezeu, să dăruiască Bisericii bună înțelegere, pace și mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea :

De rîvna credinței aprinzîndu-te, Ierarhe Ambrozie, și cu păstoreasca îndrăzneală înțărîmîndu-te, te-ai împotrivit, ca și Natan oarecînd lui David, binecredinciosului împărat ce greșise. Pentru aceasta oprindu-i lui și intrarea în dumnezeieștile locașuri, l-ai înduplecat cu lacrimi de pocăință să ceară dumnezeiască milă ; iar credincioșilor prin această înțeleaptă chibzuire le-ai dat semn de adevărată pocăință, lămurindu-le limpede iubirea de oameni a lui Dumnezeu. Și acum stînd de față înaintea lui Hristos Dumnezeu, cere curățire de păcate, celor ce cu credință săvîrșesc, sfințită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Șpre tine ne-am pus nădejdea, Născătoare de Dumnezeu, să nu cădem din așteptare ; izbăvește-ne pe noi din nevoi, ajutătoarea celor nepricepuți, și surpă sfaturile potrivnicilor. Că tu

ești izbăvirea noastră, ceea ce ești binecuvîntată.

A Crucii, a Născătoarei :

Strugurele cel întru totul copt, Preacurată, pe Care în chip nelucrat L-ai purtat în pîntece, dacă L-ai văzut spînzurat pe lemn, tînguindu-te ai strigat, zicînd : Fiule, izvorăște must, prin care să se înlătore toată beția patimilor, Făcătorule de bine, milostivindu-Te pentru mine, care Te-am născut, prin îndurarea Ta.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octoih :

Siavă..., a sfintului ; glasul al 4-lea :

Arătîndu-te plin de înțelepciune și de har, povățuitorule în taine, Ambrozie, ai slobozit ca un rîu pîraiele sfințitelor tale dogme, ca să adape în scris toată fața pămîntului, și să sporească în cugetele ortodocșilor spicul cel mult roditor al dreptei cinstiri de Dumnezeu și să înăbușească neghinele defăimărilor ereticilor. De aceea și apărător al dreptei credințe te-ai arătat și ai ajuns adevărat păstor al Bisericii, numărat fiind laolaltă cu sfinții părinți ; cu care, nu înceta rugînd pe Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor ; ca toți să-ți strigăm ție : Bucură-te ceea ce

ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre !

A Crucii, a Născătoa

Iacă Te-a văzut pe Tine, Doamne, Fecioara și Maica Ta, spînzurat pe cruce, se minuna și, privind, zicea : cum Ți-au răsplătit Ție, Stăpîne, cei ce s-au îndulcit din darurile Tale cele multe ! Însă, mă rog, nu mă lasa pe mine singură în lume, ci grăbește de înviază, ca să scoli împreună pe strămoși !

Troparul, glasul al 4-lea : Îndreptător credinței... Slavă... Și acum..., al Născătoarei, (canta-le la sunșitul canții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Tatăl
Troparul sfîntului (de două ori, Slavă...,
Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

După obișnuitele Catisme urmează

CANOANELE

Se pîn Canioanele din C toih și Cano-
nul ierarhului.

Canonul ierarhul

Alcătuire a lui

Cîntarea 1-a, gla

Irmosul

A dîncul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecînd «du-l Israel cel de demult, cu «mîinile lui Moise, în chipul «crucii, puterea lui Amalec în «pustiu a biruit».

u dumnezeiești revărsări de lumină fiind luminat, cuvioase, povățuiește spre lumină cu rugăciunile tale, pe cei ce cinstesc

cu evlavie această purtătoare de lumină și strălucită și sfîntă a dormire a ta.

Cuvîntul lui Dumnezeu ți-a dăruit ție, Ierarhe Ambrozie, cuvînt de înțelepciune, împodobit cu adevărată cunoaștere, care face să amuțească gîndul cel rău și fără de judecată al ereticilor.

Curățindu-ți mai înainte puterea și înțelegerea minții de negura patimilor, întru tot lăudate, ai făcut-o primitoare a curătelor străluciri ale Preasfîntului Duh, preafericite.

u preaînțeleptele și sfintele tale învățături, ai îndepărtat necurăția cugetării lui Arie și ca un păstor ai îndrumat cu credință la iarba verde a Ortodoxiei oile tale cele cuvîntătoare, preaînțelepte.

A Născătoarei :

ără de sămînță, cu voia Tatălui, ai zămislit în pîntece, din Dumnezeiescul Duh, pe Fiul lui Dumnezeu, și ai născut pentru noi cu trup pe Cel născut din Tatăl fără de maică și din tine fără de tată.

canon al ierarhului, glasul al 8-lea :

Irmos Piatra cea tăiată...

A lungă, Soare preastrălucitor, cu dumnezeiasca Ta lumină, pîcla păcatului meu ; că Te milostivești de suflete cu milostivirea Ta cea firească și le slobozești din întunericul patimilor, numai cu bunăvoința Ta,

Atotstăpînitorule Doamne, Cel ce singur ești îndurător.

Cu frumusețea dumnezeieștilor tale dogme, părinte, Biserica în chip strălucitor se împodobește și cu credința cea tare înfrumusețată se arată, și toată, ca o apropiată și plină de frumusețe, stă de-a dreapta slavei Marelui Hristos, strălucind de dreapta credință.

Slavă...

Întărindu-te, părinte, cu armele sfințeniei și luminîndu-ți mintea cu dumnezeiasca slavă, te arăți credincioșilor ca o sabie scilpitoare și ca o trâmbiță a slăvitei sărbători, tăind în bucăți trufia eresurilor și pe toți îmbărbătîndu-i.

Și acum..., a Născătoarei :

Acel ce din veci este împreună-veșnic cu Tatăl a luat din tine trup, dumnezeiască mireasă, și firea muritorilor îndumnezeind, a preamărit-o. Pentru aceasta te-am dobîndit pe tine, pe lângă Cel din tine, început de izbăvire și lumii împăciuitoare, Născătoare de Dumnezeu, stăpîină.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu întru înțelepciune...

Pătrunzînd, cuvioase, ca un ierarh îndumnezeit, toată înțelegerea Scripturii, ai lămurit în chip limpede celor ce nu înțegeau cele cu greu de priceput, Părinte Ambrozie.

Primind de la Dumnezeu har preamare și putere ai tămăduit cu atingerea de haina ta feluritele boli ale celor ce s-au apropiat de tine, Părinte Ambrozie.

Pe preaspurcata aceea, care fără de minte fiind, a dat năvală, cu obraznicie, să se apropie de tine, cel împodobit cu înțelepciune, degrab ai împiedicat-o cu dumnezeiască certare.

A Născătoarei :

Neamul omenesc tu singură l-ai înnoit, născînd pe Ziditorul firii noastre și Domnul. Pentru aceasta te mărim pe tine, cea de Dumnezeu cu har dăruită.

Irmosul :

Nu întru înțelepciune și întru «putere și nici întru bogăție ne «lăudăm, ci întru Tine, Înțelepciunea Tatălui cea ipostatnică, «Hristoase ; că nu este Sfînt «afară de Tine, Iubitorule de «oameni».

Alt canon al ierarhului

Irmos : Tu ești întărirea...

Rîul darurilor Duhului Sfînt izvorăște în inima ta, cuvioase, adăpînd brazdele credinței.

Toată vederea minții ți-ai curățit-o, cuvioase, și la înălțimea cugetării celor dumnezeiești te-ai ridicat, cu strălucirea Duhului.

Slavă...

Biserica se încununează, cuvioase, cu cuvintele tale ca și cu niște pietre scumpe și rămîne în

veac, împărășind asupra celor credincioși.

Și acum..., a Născătoarei :

Asemenea :

Fii mie milostivă, Preacurată, celui ce mă gălesc în cursa multelor păcate rugînd neîncetat pe Cel ce S-a născut din tine.

SEDEALNA, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Dobîndind cuvinte de viață, înțelepte părinte, adăpi cugetele credincioșilor și cu harul le arăți întotdeauna roditoare, iar mințile ereticilor le îneci și, izvorînd har de tămăduiri, speli cu adevărat întinăciunile de tot felul ale patimilor, povățuitoarele în cele tainice, gînditorule de Dumnezeu, Ambrozie.

Slavă..., altă Sedealnă, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Rîvnind Proorocului Ilie și tot așa și lui Ioan Botezătorul, ai înfruntat bărbătește pe împăratul cel ce a săvîrșit nedreptatea; împodobit-ai scaunul ierarhiei dumnezeiește și ai îmbogățit lumea cu mulțimea minunilor. Pentru aceasta, folosindu-te de dumnezeieștile Scripturi, pe credincioși i-ai întărit și pe necredincioși i-ai întors la credință, Ierarhe Ambrozie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșale, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe ceea ce este ușă și chivot ceresc, munte cu totul sfînt, nor plin de lumină, scară cerească, rai cuvîntător, mîntuirea Evei și podoaba cea mare a toată lumea, să o lăudăm ; că întru dînsa s-a săvîrșit mîntuirea lumii și iertarea greșalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dînsa : roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșale celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua văzînd pe Cruce pe Mielul și Păstorul și Izbăvitorul, se tînguia cu lacrimi și amarnic striga : lumea se bucură primind izbăvirea, iar cele dinlăuntru ale mele se aprind, văzînd răstignirea Ta pe Cruce, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, îndelung-Răbdătorule Doamne, adîncul și izvorul cel nesecat al milei ! Milostivește-te și dăruiește iertare de greșale celor ce laudă cu credință dumnezeieștile Tale patimi.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Pentru dragostea chipului Tău, Milostive, ai stat pe «Crucea Ta și neamurile s-au topit. Că Tu ești țaria și lauda mea, Iubitorule de oameni».

Arătat-te-ai ierarh, uns fiind cu mirul preoției, sfînțind preoți și dăruind tuturor curăția cea de mîntuire.

Apărat-ai turma de toată vătămarea potrivnicilor, preafericite și toată rătăcirea lui Arie ai făcut-o neputincioasă, cu lumina cuvintelor tale.

Fiind îngrădit cu puterea Duhului, preafericite, alungi dururile cele viclene ale răutății, neputînd suferi certarea ta.

A Născătoarei :

Cel ce a zidit toate cu voirea Se zidește, voind, din preacuratele tale sîngiuri ; mîntuind pe cei ce te cunosc pe tine, curată, Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon al ierarhului

Irmos : Auzit-am, Doamne...

Pajiștea înflorită a învățăturilor tale și viața ta cea dumnezeiesc-strălucitoare, Prea-lăudate, îmbălsămează simțirile noastre ca o tămîie cu două miresme.

Jertfă și jertfitor și prinos te-ai făcut, cuvioase, și te-ai mistuit cu sîrguință ca o jertfă de ardere de tot lui Dumnezeu, aducîndu-te jertfă pe masa lui Hristos.

Slavă...

Domnul cerului întru întărirea credinței te-a pus pe tine ca pe o stea, care să luminezi lumea cu învățăturile tale.

Și acum... a Născătoarei :

Nu schimbîndu-Se cu Dumnezeirea, Cuvîntul S-a deșertat întreg pe Sine și cu oamenii a vorbit, luînd trup din tine, Fecioară.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Tu, Doamne, lumina mea în lume ai venit, Lumina cea «sfîntă, care întorci din întunericul necunoștinței pe cei ce Te «laudă pe Tine cu credință».

Minte luminată cu lumina cea fără materie dobîndind, ai fulgerat raze de tămăduiri și de minuni, Ambrozie fericite.

Ridicatu-te-ai pe tine însuși locaș sfințit al Duhului, sfărîmînd templele idolilor, de Dumnezeu însuflăte, Ambrozie.

Luminat fiind de lumina preamarelor fapte bune, s-au temut de tine împărații și nu au călcat hotarul poruncilor tale.

A Născătoarei :

Cel ce cu înțelepciune a făcut toate cu voirea, voind să înnoiască pe oamenii cei stricați, S-a sălășluit în pîntecele tău, Fecioară.

Alt Canon al ierarhului

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

La dumnezeiasca ta pomenire, părinte, adunarea preoților se bucură și a credincioșilor dănuiește și împreună cu îngerii cei nematerialnici se veselește ; și Biserica duhovnicește săltînd se desfătează cu cuvintele tale, Părinte Ambrozie.

Ca un plugar te-ai arătat, desțelenind cîmpul cel neted al credinței ; și însămînțîndu-l cu învățăturile dogmelor și făcînd să

crească spice, rodești Bisericii
pâinea cerească a Duhului.

Slavă...

Jertfa și credința cea fără de
pată a lui Avraam le-ai arătat
întru tine, punându-ți în minte
sufletul să ți-l jertfești, ca și
acela pe Isaac, din dragoste
pentru Ziditorul ; și nefiind ră-
nit de necredință, prieten al Zi-
ditorului tău te-ai numit.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndrăzneală tare câștigînd pe
lîngă Fiul tău, Preacurată, nu
trece cu vederea, rugămu-ne
purtarea ta de grijă față de noi,
cei ce sîntem de un neam cu ti-
ne ; că numai pe tine te avem
creștinii rugătoare binevoitoare
pe lîngă Stăpînul.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Roma laudă cinstitele tale
însușiri, că pretutindeni ai
împrăștiat, ca o stea luminoasă,
razele minunilor, ierarhe, cu
credință fiind lăudat.

Alergînd dis-de-dimineață că-
tre Hristos, te-ai luminat de aco-
lo, din destul, cu strălucirile și
te-ai umplut de lumina cea în-
dumnezeită și luminezi totdeau-
na pe cei ce cu credință te cin-
stesc.

Trupul și sufletul tău le-ai în-
chinat lui Dumnezeu, și inima
ta ai făcut-o primitoare de daru-
ri, părinte, luînd aminte neînce-
tat la dorirea cea dulce.

A Născătoarei :

Vindecă rănile sufletului meu,
Fecioară, cu dumnezeiasca ta
umbrire și luminează cugetul
meu cel întunecat de trîndăvie
și de răutatea vrăjmașului lup-
tător.

Irmosul :

Jertfi-voi Ție cu glas de lau-
«dă, Doamne, strigă către Tine
«Biserica, de sîngele demonilor
«curățindu-se, cu sîngele cel
«curs prin milostivire din coas-
«ta Ta».

Alt Canon al ierarhului

Irmos : Milostiv fii mie, Mîntuitorule...

Primind, înțelepte, talantul
Cuvîntului, ca o slugă cre-
dincioasă l-ai înmulțit pe el, pu-
nîndu-l în zărăfie, și l-ai adus
înapoi Stăpînului tău, curat,
împreună cu dobînda, Am-
brozie.

Cu suferințele tale, înțelepte,
ai făcut să strălucească veșmîn-
tul cel sfințit și te-ai arătat păș-
tor al oilor celor cuvîntătoare ;
pe care cu cîrja ta le îndrumezi
la unitatea de credință.

Slavă...

Cu rîvna ta, fericite, ai urmat
rîvnei lui Ilie ; că pe credincio-
sul împărat, cel pîngărit cu văr-
sări de sînge, muștrîndu-l, l-ai
înlăturat de la dumnezeieștile
locașuri, ferind sfințenia lui
Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Acoperămînt, loc de scăpare
și zid cu adevărat neclintit te-a

cîştigat pe tine, stăpînă, cetatea ta, care se izbăveşte cu rugăciunile tale, de toate greutăţile cele din necazuri şi din primejdii.

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărlurisirea...

Cu dumnezeieşti învăţături strălucind, ai îndepărtat înşelăciunea lui Arie, povătuitorule în cele de taină şi Păstorule Ambrozic ; şi minuni făcînd, cu puterea Duhului, ai vindecat cu înţelepciune felurite patimi, părinte cuvioase ; pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

SINAXAR

În această lună, în ziua a şaptea, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ambrozic, episcopul Mediolanului (Milan).

Cuviosul Părintele nostru Ambrozic era de loc din cetatea Romei. Era senator : bărbat destoinic la cuvînt, cîntar şi cumpănă a dreptăţii. Nu dădea hotărîrile după faţa oamenilor, ci cu nepărtinire şi cu dreptate. De aceea i s-a încredinţat stăpînirea întregii Italii, de către binecredincioşii împăraţi Constantin şi Constant, fiii marelui împărat Constantin. Nu era încă luminat cu dumnezeiescul Botez ; era încă printre catehumeni, dar întru nimic nu era mai prejos în virtute şi în viaţă curată decît cei ce se împărtăşeau cu Sfintele Taine. Prin hotărîrea împăratului Valentinian, Sfîntul Ambrozic a fost ales episcop al Bisericii Milanului, la moartea episcopului acelei Biserici. Mai întîi a fost botezat, apoi a urcat toate treptele bisericeşti pînă a ajuns la cea mai de sus.

Ca episcop a învăţat pe popor drept şi bine dreapta credinţă ; a păzit neatinşă Biserica de orice erezie ; a stat alături de cei ce duceau război ereziilor lui Arie, Sabelie şi Eunomie ; a scris multe şi felurite cărţi pentru dreapta credinţă ; pe împăratul Teodosie, care venise în Milan, după ce săvîrşise area

nelegiuită vărsare de sînge în Tesalonic, l-a oprit să intre în biserică ; l-a făcut să-şi dea seama de nelegiulrea lui, l-a arătat cît de mare deosebire este între un preot şi un mirean, chiar împărat de-ar fi el, şi l-a sfătuit să nu mai îndrăznească să se apropie de cele dumnezeieşti cu atîta sfruntare şi obrăznicie. După ce a săvîrşit fapte îmbunătăţite şi-a sfîrşit viaţa, după o bună bătrîneţe.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Atinodor.

Sfîntul Mucenic Atinodor a trăit pe vremea împăratului Diocleţian. Era de loc din Mesopotamia şi din copilărie a îmbrăţişat viaţa călugărească. A fost pirît că e creştin, şi fiind dus înaintea lui Eleusie, domnitorul ţării, a mărturisit pe Hristos. Pentru aceasta a fost înţins între doi stilpi şi i-au fost arse cu făclii toate părţile trupului lui. Şi a fost supus la multe şi felurite chinuri, pe care le-a răbdat cu tărie şi seninătate, neptînd fi biruit de chinuri. Atunci sfîntul, rugîndu-se, şi-a dat Domnului duhul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Neofit, care s-a săvîrşit, fiind aruncat în mare.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Dometie, care de sabie s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntilor Isidor, Achepsima şi Leon, care prin foc s-au săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Amun cel din Nitria, care în pace s-a săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntilor mucenici Gain şi Gaie, care în foc s-au săvîrşit.

Tot în această zi, pomenirea celor 300 de Sfînţi Mucenici din Africa, care de sabie s-au săvîrşit.

Aceşti Sfînţi Mucenici au trăit pe vremea împăratului romanilor Zenon. Domnitor al Africei era Onoric, care urma-se la domnia lui Ghizeric, tatăl său. Onoric era eretic arian. Episcopii eretici arieni Chiril şi Villnard l-au induptat pe Onoric să pornească prigoană împotriva ortodocşilor. Şi a deslănţuit Onoric prigoană aşa de mare, că a întrecut prigoanele de pe vremea împăraţilor păgîni Diocleţian şi Maximian.

A poruncit să fie izgoniţi toţi preoţii din cele 15 oraşe cîte erau în Africa,

după ce mai întâi fuseseră luate toate vasele sfinte și odoarele bisericilor. Ortodocșilor le mai rămăsese numai o singură biserică și acolo săvârșeau Sfînta Liturghie. Barbarii, aflînd de ea, au înconjurat-o, au adus lemne și alte lucruri uscate, le-au clădit în jurul ei, le-au aprins și au ars biserica împreună cu toți ortodocșii care se aflau în ea și slăveau pe Dumnezeu.

Onoric a lăudat fapta aceasta și a mai poruncit să fie ucîși îndată toți cei ce nu s-au botezat din nou cu botezul eretic arian. Ortodocșii care nu puteau îndura grozăviile chinurilor și-au găsit scăparea prin fugă, părăsind casele și țara, iar cei care erau mai întăriți în credința ortodoxă s-au dat pe ei înșiși cu dragă inimă morții celei mucenicești. Așa 300 de ortodocși din Cartagina, care au fost pirîți lui Onoric că nu voiesc să creadă, așa cum cred arienii, au fost dați morții, tăindu-li-se capetele. Pentru preoți arienii au născocit pedepse mai cumplite. Pe doi dintre ei i-au tăiat cu fierăstrăul; la 60 dintre cei mai învățați le-au tăiat limbile chiar din rădăcină. Despre acești mucenici vorbesc mulți scriitori și istorici.

Acestea au fost cele îndrăznite de vandali în Africa împotriva creștinilor care mărturiseau deofințimea lui Dumnezeu-Cuvîntul cu Tatăl.

Iar în bătrîna Romă, în aceeași vreme, Sunilda, soția lui Odoacru, care stăpînea Roma, ariană fiind, a silit pe femeia unnia din căpeteniile Romei să se boteze din nou cu botezul arienilor. Cum însă n-a putut-o convinge, a fost băgată în apă fără voia ei de episcopul arian al Milanului. Cînd ea a ieșit, din colimvitră, i-a dat episcopului doi bănuți, zicîndu-i: «Iată plata pentru că m-ai îmbăiat!». Sunilda mîniindu-se a ars-o de vie.

Tot în această zi, pomenirea dreptcredincioșilor care lăudau în biserică pe Dumnezeu, și care prin foc s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea celor doi sfinți preoți, care de fierăstrău s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea sfinților 60 de preoți, cărora li s-au tăiat limbile, dar continuau să vorbească.

Tot în această zi, pomenirea femeii ortodoxe, care prin foc s-a săvîrșit la Roma.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Pavel monahul.

Cel între sfinți Părintele nostru Pavel, pe cînd era în lume nu era nici bogat, nici sărac; era dintr-un neam de oameni care aveau cu ce trăi și care putuseră să învețe pe fiul lor Sfîntele Scripturi.

Cînd s-a făcut mai mare, Pavel a socotit că îl este mai de folos să părăsească lumea și să intre în una din sfîntele minăstiri ale țării sale. A îmbrăcat sfîntul și ingerescul chip și se nevoia să săvîrșească orice virtute, așa că ajunsese ca un vas de virtuți. Și atît de mult a întrecut pe toți frații din minăstirea aceea că a făcut un leu plin de minune și a arătat fraților că are ascunse în el mari puteri.

Fericitul Pavel a plecat din minăstire și s-a dus la Ierusalim. După ce s-a închinat Sfîntelor Locuri, a plecat în Cipru. Acolo a petrecut mulți ani într-un munte înalt și mulți creștini se suiau la el. Dar pentru că numele său se răspîndise pretutindeni, a plecat și de acolo și s-a dus în părțile din apropierea Constantinopolului. Bineplăcînd și aici lui Dumnezeu, a fost invrednicit, ca și altădată dumnezeiescul Moise, să audă o voce de sus care i-a zis: «Suie-te, Pavle, în munte și sfîrșește-te!». Și s-a suiat Pavel într-un munte înalt, numit de localnici Parigoria, adică Mîngiere, s-a închinat lui Dumnezeu și după ce a mai trăit cîtva vreme acolo, a adormit în Domnul.

Tot în aceasta zi, pomenirea Sfinților Mucenici Prisc, Martin și Nicolae, dintre care unul prin foame s-a săvîrșit, altul tăiat cu secura, iar al treilea prin foc. Pomenirea lor se săvîrșește în biserică de lingă zidurile Vlahernelor.

Tot în această zi, pomenirea tirnosirii bisericii Preasfîntei Născătoarei de Dumnezeu din Curator.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului și isihastului Grigorie, ctitorul sfîntei Minăstiri a Sfîntului Nicolae din Muntele Atos care în pace s-a săvîrșit.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintuiește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

În cuptorul din Babilon tinerii lui Avraam, de dorul «dreptei credințe mai virtuos decât de văpaia focului fiind aprinși, au cîntat : Binecuvîntat ești în Biserica slavei Tale, «Doamne».

Dumnezeiescul sunet al dogmelor tale, părinte preaînțelepte, a străbătut ca un fulger tot pămîntul și arătarea minunilor tale a strălucit ca o lumină, luminînd inimile cele din întuneric.

Așezămintelor Mîntuitorului urmînd, părinte, ai înmulțit cu grijă talantul cel dat ție, ca o preabună slugă, învrednicindu-te de bucuria cea de la Domnul.

Deschizînd larg izvorul gîndului tău cel de Dumnezeu grăitor, ai lăsat să curgă din destul rîul sfintelor dogme, adăpînd mulțimea credincioșilor, povățuitorule în cele de taină, Părinte Ambrozio.

A Născătoarei :

Iată, Fecioară, ai zămislit în pîntecele tău pe Cuvîntul cel fără început al Tatălui și L-ai născut cu trup, dăruind tuturor celor căzuți din Adam, readucerea la ce au fost mai înainte, ceea ce ești fără prihană.

Alt Canon al Ierarhului

Irmos : Cel din Iudeea...

Oglindă nepătată a faptelor bune vădindu-te, după cuviință, preafericite, arată curate chipurile credinței și luminează pe cei ce cîntă : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Cinstit la chip și înalt la cuvînt, cumpătat cu viața și tare în credință te-a arătat, Părinte Ambrozio, și neclintit atunci cînd cîntai : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Viața ta, de Dumnezeu înțeleptite, s-a arătat cu limpezime arhierilor pildă și hotar ortodocșilor, celor ce cu credință cîntă lui Dumnezeu și dulce rodesc : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Îndrăzneală de maică avînd către Cuvîntul pe Care L-ai născut, curată, roagă-l să izbăvească de greșeale și de întinăciuni sufletele celor ce cu credință cîntă : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Cîntarea a 8-a :

Irmos Miinile întinzîndu-și Daniel...

Omorîndu-ți măduarele și făcînd mort cugetul trupului, ai dat viață sufletului, cuvioase, și ai făcut să iasă izvor de minuni, care dă viață celor omorîți de patimi, care cîntă : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cunoscut-ai proorocește, prin Dumnezeiescul Duh, mutarea ta din trup, înțelepte, și pe aceasta ai tâlcuit-o celor ce erau cu tine și ai alergat cu bucurie către cer, cîntînd : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Curățindu-ți mai înainte trupul, inima și cugetul de tulburarea patimilor, ai primit de sus strălucire purtătoare de focul Duhului, ca și dumnezeieștii ucenici, Ambrozie, cîntînd : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

A Născătoarei :

Arătatu-te-ai mai înaltă decît cerurile, Preacurată, născînd pe Dumnezeul din ceruri, Care a unit cele de pe pămînt cu cele cerești și a dat cunoștința Sa tuturor celor ce cîntă : toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Irmosul :

Mîinile întinzîndu-și Daniel, «gurile leilor cele deschise în «groapă le-a încuiat ; și puterea «focului au stins, cu fapta cea «bună încingîndu-se tinerii cei «iubitori de dreapta credință, «cîntînd : Binecuvîntați toate «lucrurile Domnului pe Domnul».

Alt Canon al ierarhului

Irmos : Muziceștilor organe...

Organ al nepătimirii te-ai arătat, adormind poftele patimilor ; și ai ridicat inimile credincioșilor ca să cînte : pe Domnul lăudați-L și preaînălțați-L întru toți vecii.

Dobîndit-ai puterea Cuvîntului cea mijlocitoare de mîntuire, preafericite, prin care ne-ai lămurit nouă pe Cel unul din Treime, Care a luat din Fecioară trup de o ființă cu oamenii, în chip de nespus.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Norii învățăturilor tale izvorăsc picături de tămăduiri, din care se adapă inimile credincioșilor, care cîntă : pe Domnul lăudați-L și preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Cetele îngerilor te fericesc pe tine, curată ; firea pămîntenilor pe tine te mărește. Că întru tine har am aflat cei ce cu credință te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Hristos piatra cea netăiată...

Ridicîndu-te cu mintea mai presus de toate, părinte, ai văzut bunătățile cele hotărîte sfinților din veci ; către care te-ai mutat, ca să iei răsplatirile ostenelilor tale, bucurîndu-te, mărite.

Ca un strugure copt te-ai adunat în linurile cele de sus, după vrednicie, de Dumnezeu înțelepțite Ambrozie, izvorînd vin de nemurire și haruri de tămăduiri celor ce cu dreaptă credință se apropie de tine.

Strălucind cu înțelepciunea și cu harul, povățuitorule în cele de taină, arunci lumină în mijlocul păstorilor cu ortodoxia dogmelor, Părinte Ambrozie; pentru aceasta cu credință și cu dragoste, după vrednicie, cu cîntări te ferim.

Biserica, dobîndindu-te pe tine stea care luminezi ca ziua, scapă de întunericul a toată rătăcirea, preafericite, și cu strălucirile sfințitelor tale învățături luminîndu-se, te fericește.

A Născătoarei :

Glasul Arhanghelului cu mare bucurie îl strigăm ție, Fecioară: Bucură-te dezlegarea blestemului ! Bucură-te izbăvirea din tot felul de nevoi ! Ceea ce ai îndumnezeit pe oameni cu nașterea ta, cea mai presus de cuget.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată de «mînă, cea din capul unghiului, «din tine muntele cel netăiat, «Fecioară, S-a tăiat, adunînd fi-
«rile cele osebite. Pentru aceas-
«ta veselindu-ne, pe tine, Năs-
«cătoare de Dumnezeu, te mă-
«rim».

Alt Canon al ierarhului

Irmos : Spălmîntatu-s-au de aceasta...

Arătatu-te-ai, părinte înțelepte, în casa Domnului, ca un măslin roditor, din undelemnul căruia înțelepțește ai umplut candela faptelor bune; cu care ai și intrat întru veselie cerului; în care te desfătezi de viața cea nestricăcioasă și nematicialnică a celor fără de trup.

Îmbogățindu-ți sufletul cu faptele bune, învățător înfrînării te-ai arătat, povățuitor al arhieriei celei de taină, pildă de viață, Bisericii luminător și stîlp dogmelor, înfierînd fără de încetare rătăcirea eresurilor.

Slavă...

Plinit-ai călătoria, părinte înțelepte, și credința cea fără de greșală ai păzit și ai ajuns în cămările cele cerești, în care ți s-a și gătit ție cununa și mărirea răsplătirilor. Ci, cu rugăciunile tale, îndură-te și izbăvește din răutăți sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Văzutu-te-ai, o, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, născînd mai presus de fire cu trup, pe Cuvîntul cel Bun, pe Care Tatăl cel Bun L-a vărsat din însăși inima Sa, pentru toți vecii; pe Care acum Îl înțelegem și mai presus de trup, cu toate că în trup S-a îmbrăcat.

LUMINÎNDA

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Apărător al Ortodoxiei, temelie a Bisericii, întărire a arhie-

reilor și înțelept arhipăstor te-ai arătat Ambrozie, îndreptind turma către pășunile drepte credințe și îndepărtind cetele celor rău-credincioși ca pe niște fiare neîmblinzite, lămurești deoființimea Sfintei Treimi, cel ce faci Dumnezeirea cunoscută.

A Născătoarei .

Infrișătoare este minunea că ai născut în chip de negrăit, ceea ce ești fără prihană, pe Cuvântul cel de o ființă, Care a strălucit din Tatăl mai înainte de veci. Pentru aceasta, stăpână, te mărturisim pe tine, în chip cu totul deosebit cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ca pe o adevărată Maică a lui Dumnezeu, pe Care roagă-L, de Dumnezeu fericită, pentru neamul oamenilor.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octoih.

Slavă..., a sfintului, glasul al 8-lea :

Cu veșmîntul ierarhiei îmbrăcîndu-te, Părinte Ambrozie, și ca un iconom credincios al harului, înmulțind talantul ce s-a dat ție, ai păstorit Biserica lui Hristos, după Evanghelie, cu sfințenie și dreptate. Pentru aceasta ai împodobit-o cu faptele și cu cuvintele, și ai sprijinit-o cu îndrumările înțelepte ale învățăturilor tale, făcîndu-te pildă a adevăratei păstoriri ; și primind în ceruri cununa dreptății, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Acoperămîntul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, este doctorie sufletească ; și întru dînsul scăpînd, ne izbăvim de neputințele sufletești.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua și Fecioara, cînd Te-a văzut pe Tine, Mielul, dîndu-Te la junghiere, cu lacrimi Te urma și striga : Unde Te grăbești, Fiul meu ? După Tine vin, Preadulcele meu Fiu, că nu pot răbda să nu Te văd pe Tine, Iisuse al meu, mult-Milostive.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

TOT ÎN ACEASTA ZI

Se face prăznuirea Sfintei Filoteea fecioara ale cărei sînte moaște se află întregi în Paracîlsul Sfintei Minăstiri Curtea de Argeș.

Însemnare :

Slujba Sfintei Filoteea s-a introdus pentru întia dată în Minei, cu binecuvîntarea Arhiepiscopului și Mitropolitului Moldovei, Meletie, așezîndu-se în luna decembrie, după slujba Sfintului Ambrozie. (A se vedea «Mineiul» tipărit la Minăstirea Neamț, în anul 1846).

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Și cu bețe fiind bătută, și de sfîntul păr trasă și în tot felul chinuită, n-ai slăbit alergarea cea bună pînă ce, prin sfîr-

șit mucenicesc, nu ai intrat în locașurile cerești ; și acum dându-ți îndrăzneală împreună cu mucenițele fecioare, roagă-te să ne mîntuim și noi, cei ce săvîrșim cu dragoste sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Nici asupririle demonilor, nici răutatea maicii tale vitrege, nici bătăile celui ce te-a născut, n-au putut să te împiedice pe tine de la fapta bună ; ci ai răbdat cu bărbăție toate ispitele, pînă ce te-ai încununat cu cunună de biruință. Pentru aceasta, în camera cea de nuntă te-ai sălășluit, cu fecioarele cele înțelepte, ca o fecioară preînțeleaptă.

Cu platoșa credinței îmbrăcîndu-te, Fericită Filoftea, cu arma crucii intrarmîndu-te și cu bărbăția întărindu-te, ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașilor și desăvîrșit biruindu-i, cu mucenicească cunună te-ai încununat dreapta lui Hristos Dumnezeu, ca pe o adevărată muceniță ; și acum stînd înaintea Lui, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

De Dumnezeu iubitoare Filoftea, sălășluind pe doritul tău Mire, Hristos, în inimă și dor neslăbit avînd către Dînsul, plată de la El ai luat, ca de mîinile celui ce te-ai născut să te săvîrșești, prin sînge. Pentru aceasta, deschizîndu-ți-se porțile împărăției cerești, te sălășluiești împreună cu cetele mucenițelor ; cu care acum desfătîndu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Stăpînă, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și întristarea.

LA STIHIAVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea :

Podoble : Casa Efratului...

Cînd pe cei săraci miluiai și pe cei flămînzi cu bucate îi hrăneai, atunci cu sfîrșit mucenicesc îndată te-ai și săvîrșit, prin mîinile celui ce te-a născut.

Stih : Minunat este Dumnezeu intru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Dacă te-a văzut tatăl tău întinsă pe pămînt, moartă fără de suflare, de spaimă cuprinzîndu-se, de multă jale s-a umplut.

Stih : Intru adunări binecuvîntați pe Dumnezeu.

Dacă au auzit cei din cetate uimitoarea minune, că trupul tău este strălucitor ca o lumină cerească, toți au alergat cu evlavie la dînsul.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Făcîndu-te iubitoare de fapte bune din pruncie, și în acestea bineșporind, te-ai făcut neguțătoare de lucruri mari, cumpărînd cu cele pămîntești pe cele cerești, cu cele vremelnice pe cele veșnice, cu viața cea stricăcioasă ; pe cea nestricăcioasă intru care desfătîndu-te acum, împreună cu fecioarele cele înțelepte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, sub acoperământul tău alerg; că știu că voi dobîndi prin tine mîntuire, că poți, curată, ca să-mi ajuți.

TROPARUL sfintei, glasul al 8-lea :

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Fericită Filofteea, întru ispite neîncetat răbdînd, în bătaia suferind, în necazuri binevoind, pe săraci miluîndu-i și pe flămînzi săturîndu-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :
Cel ce pentru noi Te-ai născut... (Caută la sfîrșitul cărții). Ectenia și otpustul.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm se citește Fericit bărbatul...starea întîia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 8-lea :

Podoble : O, preaslăvită minune...

O, uimitoare minune : sprînceana cea înaltă a celui ce se lauda să piardă pămîntul și marea, a smerit-o la pămînt o tinăra și cu totul fără prihană fecioară și măiestrii lui le-a biruit. O, puterea Crucii și a darului Tău, Hristoase, care cu adevărat a întărit neputința omenească (de două ori).

O, uimitoare minune : că slăvita Filofteea sălășluindu-se în locașurile cerești după vredni-

cie, la un loc cu cetele fecioarelor, și cu oștile mucenicilor, izbăvește, cu rugăciunile ei, pe cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ei și cu dragoste se apropie de acoperământul ei; și iertare de greșeli de la Dumnezeu le cere, mîntuire și mare milă (de două ori).

O, uimitoare minune : pe mult-lăudata Folifteea nici bătaile mamei celei vitrege, nici barda plugărească a tatălui său, nici desfătările lumești și nici zburdările tinereților n-au despartit-o de dragostea faptei bune, celei pentru Hristos. Că a dorit să dobîndească frumusețea cea mai presus de minte a Mirelui său; de care s-a învrednicit, de Dumnezeu fericita (de două ori).

O, uimitoare minune : în cer și pe pămînt a strălucit bucurie astăzi, la pomenirea Sfintei Filofteea, care de îngeri cu laude se încununază, și de la oameni primește cîntări. O, cum a viețuit, cît de bine s-a nevoit și lui Dumnezeu a bineplăcut ! Prin care vrăjmașul cel viclean a căzut, Hristos biruîndu-l pe el (de două ori).

Slavă..., glasul al 8-lea :

Risipit-a, dat-a săracilor, dar dreptatea Lui rămîne în veacul veacului, a zis David. Acest lucru l-a plinit Filofteea; că ea, fericita, cu podoabele sale cele feciorești a încălzit spatele celor săraci și a saturat cu bucate pîntecele celor flămînzi. Pentru

care a și trecut la Hristos, Mirele ei cel dorit, și în camera cea de taină în veci se veselește, cu fecioarele cele înțelepte, cu care se și roagă, să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., același glas :

Alcatuire a lui Sofronie al Ierusalimului.

Betleeme gătește-te ! Ieslea să se pregătească ! Peștera să primească ! Că adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor din F e c i o a r ă S-a artat, întrupîndu-Se în firea noastră și îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam înnoindu-se, împreună cu Eva strigă : Pe pămînt bunăvoința s-a arătat ca să mîntuiască neamul nostru.

VOHOD : Lumină lină...

Prochimenul zilei și PAREMIILE :

Din proorocia lui Isala, citire :

(XLIII, 9—14)

Acestea zice Domnul : Neamurile toate laolaltă să se adune și să se strîngă popoarele ! Care dintre ele ne-au dat de știre aceasta și ne-au făcut proorocii ? Să-și aducă martorii și să dovedească, să audă toți și să zică : «Adevărat !». Voi sînteți martorii Mei, zice Domnul, și Sluga pe care am ales-o, ca să știți, să credeți și să pricepeți că Eu sînt : înainte de Mine n-a fost Dumnezeu și nici după Mine nu va mai fi ! Eu, Eu sînt Domnul și nu este izbăvitor afară de Mine ! Eu sînt Cel care am vestit, Cel ce am izbăvit și Cel care am prezis și nu sînt străin la voi. Voi sînteți martorii Mei, zice Domnul. Eu sînt Dumnezeu din veșnicie și de aici încolo Eu sînt ! Ni-

meni nu poate să iasă de sub puterea Mea și ceea ce fac Eu, cine poate strica ?». Așa zice Domnul, Izbăvitorul vostru, Sfîntul lui Israel.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(III, 1—9)

Sufletele dreptilor sînt în mîna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sînt morți cu desăvîrșire și ieșirea lor din lume li se pare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sînt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scînteii care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpîni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul ; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sînt partea aleșilor Lui.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(V, 15 — VI, 3)

Însă cei drepti vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mîna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său ; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din minia Sa și cu ele va întări făptura mîinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor.

Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită ; iar din cumplicita Sa minie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minie. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburînd din arcu puternic încordat al norilor. Minia Lui, ca o praștie, va azvîrli noian de grindină ; apele mării se vor întărita asupra lor și rîurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul, îi va vîntura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pămînt și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pămîntului.

Luptă-vă din nou, voi cei ce stăpîniți peste mulțimi și care vă mîndriți cu mulțimea popoarelor voastre». Pricepeți că stăpînirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gîndurile voastre.

LA IITIE

Stihurile, glasul 1 :

Bucură-te întru Domnul Țară Românească, avînd întru tine, ca o comoară de mult preț, trupul nestricat și fără de prihană și fecioresc al Filofteii, izvorînd tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dînsa cu credință. Că această fericită, defăimînd dezmiardarea trupeză și desfătarea tinereților și cu moarte mucenicească săvîrșindu-se, a primit de la Dumnezeu însuși, pentru ostenele sale, veselin-

du-se în cămara cea cerească împreună cu fecioarele cele înțelepte. Și acum se roagă lui Hristos, Mirelui său, pentru sufletele noastre.

Veniți toți iubitorii de praznic, să lăudăm pe Filoftea, fecioara și mucenița ; că ea, fericita, deprinzîndu-se din pruncie cu fapta bună a milosteniei, a îmbrăcat cu hainele sale pe cei goi și pîntecele flămînd al săracilor l-a săturat. Pentru aceasta se veselește în sînurile lui Avraam cu fecioarele cele înțelepte, cu care se roagă lui Hristos, să mîntuiască sufletele celor ce cu dragoste săvîrșesc pomenirea ei.

Glasul al 2-lea :

În locașurile cele mai presus de lume, preacinstită Filoftea, a pus Mirele tău, Hristos Dumnezeuul nostru, sufletul tău cel fără prihană ; că tu, bună Fecioară, pentru dragostea Lui toate le-ai trecut cu vederea ; dezmiardarea tinereților, împodobirea trupului, dulcele lumești, toate le-ai urît ca pe niște lucruri vătămătoare de suflet. Pentru aceasta prin mîinile părintești ai trecut în cortul lui Dumnezeu, Cel ce veselește acum tinerețile tale.

Glasul al 7-lea :

Veniți, credincioșilor, să lăudăm astăzi pe purtătoarea de biruință Filoftea ; că pe aceasta nici barda plugărească, nici bătăile mamei celei vitrege, nici ocările răbdate pentru fapta

bună, nici cursele mult-măiestritului Veliar nu au biruit-o ; ci pe toate cu bucurie le-a răbdat, ca pe Hristos să-L dobândească. Pe Care și dobîndindu-L, acum se roagă să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., același glas :

De-a dreapta Mîntuitorului stînd Filoftea îmbrăcată și înfrumusețată cu podoabele fecioarei și avînd candela luminată cu untdelemnul milostivirii, strigă către Dînsul cu bucurie : La mireasma mirului Tău, Hristoase, am alergat, că de dragostea Ta sînt rănită ; nu mă despărți de cămara Ta, Cerescule Mire ! Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, trimite nouă mare milă.

Și acum..., același glas :

Alcătuire a lui Roman Melodul

Se apropie Hristos, Betleeme, pregătește-te ! Că iată mîntuirea neamurilor va străluci din Fecioara ; împodobește-te iese ! adună pe păstori, cheamă pe magi din Persia, și voi, oștile firilor celor fără de trup, strigați : Împăratul cerurilor, Hristos, sosește !

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea :

Podoble : Cînd de pe lemn...

Cînd sufletul tău cel fără prihană de dumnezeiescul dor al lui Hristos, Mirele cel fără de moarte, s-a aprins, atunci toate cu bucurie le-ai răbdat : necazurile, ispitele și bătăile cele pen-

tru faptele bune ; pentru aceasta candela ta înfrumusețîndu-ți, ai intrat la nunta cea veșnică și nestricăcioasă. De unde acum, roagă-te Mirelui tău, să mîntuiască sufletele noastre.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Cînd tu, bună fecioară, prin faptele bune ale fecioarei și ale milosteniei, îți agoniseai untdelemn în vasul sufletului tău și prin hrănirea celor flămînzi îți cîștigi desfătarea raiului, iar prin îmbrăcarea celor goi, îți neguțătoreai mărirea cea cerească, atunci și moarte mucenicească ai răbdat, din mîinile celui ce te-a născut. Pentru aceasta acum te desfătezi în veselie cea cerească, îndulcindu-te de rodul ostenelilor tale. Roagă-te pentru cei ce săvîrșesc preacinstită pomenirea ta.

Stih : Sfinților care sînt pe pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate volle Sale într-înșii.

Cînd Cuvîntul lui Dumnezeu a strălucit în inima ta, Filoftea, atunci cu adevărat mireasă a lui Hristos te-ai arătat, strălucind cu frumusețea dumnezeieștilor fapte și cu harul veștejîndu-ți patimile cele tinerești și cu înfrînarea potolindu-ți zburdările ; pentru aceasta te cinstim pe tine și preasfințită pomenirea ta cu dragoste o săvîrșim și racla moaștelor tale acum îmbrățișînd-o și sărutînd-o, dar de tămăduiri de la dînsa luăm.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Strălucit-a, ca un soare, pînă la margini prealuminatul praznic al Filofteii și neîncetat luminează pe cei credincioși, dărîind tămăduiri, bolile îndepărtînd și patimile vindecînd celor ce aleargă la dînsa cu credință; și se roagă pururea lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască sufletele noastre mare milă.

Și acum..., a Născătoarei :

Același glas :

Nu te întrista, Iosife, privind pîntecele meu ; că vei vedea pe Cel ce Se va naște din mine și te vei bucura și ca unui Dumnezeu te vei închina ; grăia Născătoarea de Dumnezeu către logodnicul său, mergînd să nască pe Hristos. Pe aceasta să o lăudăm, zicînd : Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine, și prin tine cu noi !

Troparul, glasul al 8-lea :

Intru răbdarea ta ți-ai agonisit... (Caută la Vecernia mică).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

Cel ce pentru noi Te-ai născut...

La binecuvîntarea pîlilor, troparul sfintei (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul sfintei (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

După Catisma întîia se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podoble : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Semănînd cu lacrimi semintele milosteniei, și pe calea cea strîmtă cu necurmăte necazuri umblînd, ai împărțit celor săraci podoabele tale cele feciorești, și cu bucate ai săturat pîntecele celor flămînzi. Pentru aceasta la înălțimea raiului cea desfătată și la bogăția cea veșnică ai ajuns, unde te îndulcești de frumusețea Mirelui tău, cea de negrăit ; Căruia te roagă, prea-fericită, să mîntuiască sufletele noastre (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Spăimîntatu-s-a Iosif, cea mai presus de fire văzînd, și în minte a luat ploaia cea de pe lînă, întru zămislirea ta mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu : rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron cel ce a odrăslit ; și mărturisînd logodnicul tău și păzitorul, preoților a strigat : Fecioara naște și după naștere iarăși rămîne fecioară.

După Catisma a doua se cîntă Sedealna, glasul al 3-lea :

Podoble : De frumusețea fecioriei...

Cu fecioria înfrumusețîndu-te și cu milostenia îmbogățîndu-te, Preafericită Filofteea, ca o înțeleaptă fecioară ai intrat în cămara cea cerească de nuntă, la fecioarele cele înțelepte, cu care stînd înaintea lui Hristos, roagă-te Mirelui tău să ne mîntuiască pe noi (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu : ce laudă vrednică voi aduce ție ? Sau cum te voi numi pe tine ? Nu mă pricep și mă minunez ! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție : Bucură-te ceea ce ești plină de har !

Polieleul și Mărimurile.

După Polieleu, se cântă Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe înțelepciunea...

Urînd toate cele pămîntești și de cele cerești grijindu-te cu toată silința, cu bărbăție ai suferit toate ispitele cele întristătoare, care au venit asupra ta, de la maica ta cea vitregă, și n-ai luat în seamă bătăile tatălui tău, aprinsă fiind de dragostea pentru Mirele tău, Hristos. Pentru aceasta mucenicește te-ai și săvîrșit, și prin mîinile cele părintești la Cel dorit ai ajuns. Pe Care roagă-L, cu totul fericită, să lumineze și să mîntuiască sufletele celor ce cu dragoste săvîrșesc sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Ușa cea cerească, sicriul cel sfînt, muntele cel cu totul sfînt, norul cel prealuminos ; scara cea cerească, chivotul cel cuvîntător, izbăvirea Evei, odorul cel mare a toată lumea, să-l laudăm ; că întru dînsa s-a lucrat mîntuirea lumii și iertarea greșalelor celor de demult. Pentru

aceasta strigăm către dînsa : roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască celor ce cu credință se închină preasfintei nașterii tale.

Apoi Antifonul întii al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea :

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

Stih : În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu.

Toată suflarea...

Evangelia de la Matei (XXV, 1-13) :

Zis-a Domnul pilda aceasta : Împărăția cerurilor va fi asemenea cu zece fecioare...

(Caută simbătă în Săptămîna a 17-a, după Rusalii). Apoi Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Sfintei fecioarei și mucenice Filofteea, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea :

Lucrat-a vrăjmașul cel viclean prin părinții tăi și multe feluri de ispite și necazuri a adus printr-înșii asupra ta, ca să te oprească de la fapta cea bună. Dar tu, bună fecioară, pe toate cu bărbăție le-ai suferit. Pentru aceasta, cu sfîrșit mucenicesc

te-ai și săvârșit și cu cunună de biruință te-ai încununat, din dreapta lui Hristos, Mirele tău. Căruia cu de-adinsul roagă-te să mîntuiască sufletele noastre.

C A N O A N E L E

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, al Paracლისului, cu Irmosul pe 6, și Canonul sfintei, pe 8.

Canonul sfintei

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Pe Faraon cel ce se purta...

Mie, celui ce voiesc a lăuda nevoințele tale, cele de biruință purtătoare, cere-mi de la Hristos, Mirele tău, să-mi dea dar de cuvînt și luminare, minte cuprinzătoare și iertare de greșeale, ca să laud vitejile tale, Filofteea, de-a pururea pomenită, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Din pruncie deprinzîndu-te cu fapta bună și cu nevoie plăcute lui Dumnezeu, prin ele te-ai îmbogățit, fericită fecioară, cu untdelemnul facerii de bine și cu curăția ai strălucit. Pentru aceasta în cămara cea veșnică de nuntă ai intrat și cu fecioarele cele înțelepte te veselești.

Slavă...

Socotind vrăjmașul cel foarte **i s c u s i t** că va slăbi tăria răbdării tale, a adus asupra ta mulțime de necazuri și multe feluri de ispite. Dar lovindu-se de turnul răbdării tale, cel întemeiat pe Piatra din capul unghiului, în spume și-a risipit valurile sale.

Și acum..., a Născătoarei :

Dă-mi biruință, preasfîntă, ceea ce ești cu totul neîntinată, mie, celui ce alerg sub acoperă-mîntul tău, scoțîndu-mă de-a pururea, cu rugăciunile tale, din ispite și din primejdii. Că tu ne-ai născut nouă pe Cuvîntul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul și de-a pururea împreună-ve-cuitor și de un scaun.

Catavasle : Hristos Se naște, slăviți-L...

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu fapta și cu viața ta cea fără prihană, numele tău, iubitoare de Dumnezeu, încărcîndu-l, daruri împărțești celor ce au trebuință ; că primind darul cel desăvârșit, care se pogoră de sus, de la Mirele tău, îmbogățești pe toți cei ce te cinstesc pe tine.

Cel ce prin tiranii cei de demult a adus asupra sfinților mucenici chinuri și dureri de multe feluri, neputînd suferi să vadă viața ta cea plăcută lui Dumnezeu, a pornit pe părinții tăi să aducă asupra ta ispite, necazuri, și bătăi, mai pe urmă și moarte mucenicească ; prin care ai zburat către cămara cea cerească.

Slavă...

Încingîndu-te cu tărie de la Dumnezeu, din pruncie, și cu pricepere îmbogățindu-te, ai supus mai întîi toate plăcerile trupului cu bărbăție, iar mai pe urmă ai surpat și semeția vrăj-

mașilor demoni, fericită fecioară, și cu ajutorul Sfântului Duh nebiruită ai rămas.

Și acum..., a Născătoarei :

Carte nouă te-a văzut mai înainte proorocul, avînd scris, fără condei omenesc, întru tine, pe Cuvîntul lui Dumnezeu, Care a rupt zapisul păcatului strămoșilor, Fecioară fără prihană, și a izbăvit din blestemul cel de demult tot neamul omenesc.

... S F D F A I N A, glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

Cu faptele bune ale milostivirii te-ai îmbogățit și cu fecioria ai strălucit ; patimile trupului le-ai biruit ca o luptătoare a lui Hristos și mulțimea demonilor ai rușinat-o, purtătoare de biruință făcîndu-te, Filoftea preamărită ; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Minune preamare : cum ai purtat în brațe, Maică-Fecioară, pe Cel ce pe toate le ține în palma Sa și ai hrănit la sînul tău pe Hrănitorul și Ziditorul a toată făptura, Fecioară preacurată, Aceluia roagă-te cu de-adinsul, să ne dăruiască nouă mare milă.

Cîntarea a 4 a :

Irmos : Tu ești țaria mea, Doamne...

Tu ești odrasla cea preafrumoasă a Tîrnovei, lauda României, ocrotirea cea tare împotriva tuturor primejdiilor, caldă

mijlocitoare către Dumnezeu ; tu ești folositoarea cea grabnică a celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta toți te fericim, ca pe o mireasă prea de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Filoftea de Dumnezeu primită.

Înjugînd fecioria cu milostenia, cu aceste două fapte bune, ca și cu două aripi preaușoare ai zburat la înălțimea faptelor bune și ai ajuns pe cît este cu putință firii omenești la măsura vîrstei lui Hristos. Pentru aceasta și ușile cămării celei de nuntă, ca unei fecioare înțelepte, ți s-au deschis și ai intrat la nunta cea nestricăcioasă și veșnică, bucurîndu-te.

Slavă...

O cîrmuitoare a vieții mele te pun pe tine, mireasa lui Hristos, Filoftea prealăudată. Ocîrmuiește-mă cu vetreala rugăciunilor tale și îndreptează-mă la limanul mîntuirii. Și cu dumnezeieștile suflări ale adierilor celor blînde ale rugăciunilor tale, preafericită, izbăvește-mă din învăluirile patimilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine, fără schimbare, curată, rămînînd ceea ce era după fire întocmai cu Tatăl, și cu tine făcîndu-Se de o ființă, roagă-L să dăruiască iertare de greșeale și mîntuire sufletelor celor ce te laudă pe tine cu credință.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

Întrarmîndu-te cu arma crucii ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașului, și ai înfrînt toată mulțimea demonilor și cu totul ai biruit-o, și din cursele lor te-ai izbăvit. Iar acum stai înaintea lui Hristos, Mirele tău, ca o muceniță purtătoare de biruință, împreună cu mucenițele; cu care roagă-te să mîntuiască pe cei ce săvîrșesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Arzînd de dragoste fierbinte după Dumnezeu, ai urît lumea și pe toate ale ei cele frumoase și ca să dobîndești bunătățile cele din ceruri, pe toate cele pămîntești deșertăciune le-ai socotit. Pentru aceasta ai suferit și lovitura bardei părintești, și bucurîndu-te, moarte ai primit din mîinile celui ce te-a născut.

Slavă...

Sfîntă Muceniță Filoftea ai biruit, dar nu ai fost biruită; că pe demonii cei ce se sîrguiau să te împiedice de la fapta bună i-ai biruit, întărită fiind cu puterea lui Hristos, fericită fecioară, departe de picioarele tale i-ai alungat pe ei și ai alergat după Mirele tău, ca să-L ajungi; de a Cărui dragoste te-ai și aprins și acum cu Dînsul împărățești.

Și acum..., a Născătoarei :

Cei ce te-am cîștigat pe tine zid de apărare și sîntem păziți cu ocrotirea ta și ne lăudăm cu mă-

rirea ta cea dumnezeiască, cu credință te fericiu pe tine. Că tu, Preasfîntă Fecioară, ai născut cu trup pe Ziditorul tuturor fapturilor, Care ne-a dăruit nouă veselie, bucurie și veșnică mîntuire.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Curățește-mă, Mintuitorule...

Nici năvălirile demonilor, nici bătăile maicii tale celei vitrege, nici chinurile ce le-ai răbdut de la tatăl tău, nu te-au putut opri pe tine de la lucrarea faptei bune, pînă ce pentru dînsa cu sfîrșit mucenicesc te-ai săvîrșit și la Mirele tău te-ai dus. Înaintea Căruia stînd, fă pomenire pentru cei ce te laudă pe tine.

Uimită fiind de dulceața mirosului mirurilor lui Hristos, Mirele tău, ai uitat toate cele frumoase ale lumii, desfătarea tinereților și săltările trupului, și te-ai afierosit pe tine toată lui Hristos și moștenitoare împărăției Lui te-ai făcut. Întru care desfătîndu-te, roagă-te pentru cei ce săvîrșesc pomenirea ta și laudă nevoințele tale.

Slavă...

Arătat-te-ai porumbiță curată, cu auritele aripi ale fecioarei și ale milosteniei, cu care ușor ai zburat și te-ai făcut mi-reasă de aproape a Împăratului ceresc. Căruia acum stîndu-I înaintea și de vederea feții Lui îndulcindu-te, roagă-te să împace lumea aflată în războaie.

Și acum., a Născătoarei :

Sălășluindu-Te trupește într-o fecioară, Doamne, Te-ai arătat oamenilor pe cât puteau ei să Te vadă pe Tine ; și pe aceasta Născătoare de Dumnezeu și Maică-Fecioară cu adevărat ai arătat-o, ajutătoare credincioșilor și sprijinitoare întru primejdii, Unule, Iubitorule de oameni.

CONDACUL, glasul al 8-lea :

Podoble : Apărătoare, Doamnă...

Filoteea preafericită, din pruncie te-ai adus prin fapta bună jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce mai înainte de a te naște te știa pe tine, care te-ai făcut podoaba fecioarelor și locuitoare cămării celei de nuntă, vrednică de laudă. Pentru aceasta cîntăm ție : Bucură-te fecioară pururea pomenită !

ICOS

Iată a strălucit purtătoarea de lumină și dumnezeiasca pomenire a prealăudatei fecioarei Filoteea, care luminează fețele și inimile credincioșilor, cu lumină neînserată și, bolnavilor, celor ce aleargă la dînsa cu credință, sănătate le dăruiește. Veniți dar, iubitorilor de praznic, ca să săvîrșim cu bucurie dumnezeiescul ei praznic, cel de peste an și cu cuvinte de cîntări să încununăm creștetul ei și către dînsa să strigăm : Bucură-te fecioară pururea lăudată !

S I N A X A R

În această lună, în ziua a șaptea, pomenirea Sfintei Mucențe Filoteea fecioara, ale cărei sfinte moaște se află în Paraclisul Sfintei Mînăstiri Curtea de Argeș.

Această frumoasă stilpare, aducătoare de roduri vrednice de împărăția cerurilor, Sfinta Filoteea fecioara, s-a născut în marea cetate Tirnova, din părinți creștini, bulgari cu neamul, lucrători de pămînt cu meșteșugul și simpli cu cunoștința. Maică-sa s-a mutat la Domnul după ce copila a ajuns în vîrsta cea primitoare de învățăturile faptei bune și după ce a semănat în inima și în sufletul ei cel bun semințele faptelor bune ale fecioriei și ale milosteniei, că din rod se cunoaște pomul.

Iar copila rămînînd orfană de maica ei cea firească și avînd în inima ei înțipărite învățăturile ei, a început a lucra cu osîrdie faptele bune cele începătoare, înțelepțind-o Duhul Sfînt, adică: a merge la biserică, a asculta dumnezeieștile Scripturi cu luare aminte, a posti, a păzi neîntinată fecioria cea trupească și cea sufletească, a milui pe cei săraci, a sătura pe cel flămînz, a adăpa pe cel insetați și a îmbrăca pe cei goi. Își împodobește cu acestea candelă sufletului ei, își agonisește untdelemn în vasele ei și se gătea către intrarea în camera de Mire cea cerească, ca fecioarele cele înțelepte. Toate faptele bune le săvîrșea copila cu statornicie și cu răbdare, nebăgînd în seamă ispitele și necazurile cele de la uritorii binelui, așa precum grăleşte Scriptura : «Gătitu-m-am și nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale». Dar, fiindcă fapta bună totdeauna este pîzmuită de cei răi, n-a fost cu puțință să nu pătimească și sfînta mlî de ispite, pînă și moarte mucenicească.

Și iată cum: după ce a murit mama sfintei, tatăl ei și-a luat altă soție și fiindcă mai totdeauna se întîmplă că mamele vitrege nu iubesc pe fiicele ce nu sînt ale lor, aceasta s-a întîmplat și fetei. Că mama vitregă văzîndu-i milostivirea și alte fapte bune ale ei, îndemnată fiind de diavolul, uritorul binelui, îi făcea necazuri neîncetate, bătînd-o și pîrînd-o tatălui ei și pornindu-l spre minie. De multe ori văzînd fericita pe săraci și pe flămînz, biruită de milostivire își da hainele ei și le împărțea din bucatele pe care mama vitregă i le da să le ducă la țarină, tatălui ei.

Pentru fapta aceasta a ei de multe ori el o bătea fără milă pînă ce, în cele din urmă și moarte a pătimit din miinile tatălui ei.

Mergînd ea după obicei în toate zilele să ducă bucate tatălui, care era cu plugul la țarină, și ieșindu-i înainte săracii și flămînzii, că știindu-i milostivirea și așezarea sufletului cea iubitoare de săraci, de-a pururea îl ieșeau înainte cerîndu-l milostenie, și ea neavînd altceva să le dea, le împărțea din bucatele ce le ducea tatălui său, și îi hrănea. Această făcînd-o de multe ori, și tatăl ei rămînînd flămînd, a certat pe femeia sa, care l-a incredințat că trimite totdeauna bucate de ajuns, încă și de prisos. Și diavolul a pus în mintea lui să pîndească pe fericita ca să vadă ce face cu bucatele.

Deci mergînd la vremea la care știa că vine fericita cu bucatele, s-a așezat la loc potrivit și, pîndînd-o, a văzut ce făcea fiică-sa cu bucatele, fiind de minie biruit și uitînd dragostea părintească, s-a pornit asupra ei, ca totdeauna, să o apuce de coște și să o bată pînă ce își va astîmpăra fierberea miniei sale dobitocești; și fiind în mare aprindere a azvîrît în ea cu barda ce o avea la brîu și lovînd-o a rănit-o la un picior, și îndată, o, minune! și-a dat sfîntul și fericitul ei suflet în miinile lui Dumnezeu.

Iar sfîntul și feclorescul ei trup rămînînd pe pămînt și încă sînge din piciorul cel tăiat curgînd, cu slavă cerească a strălucit că se lumina și locul dimprejur. Iar ticălosul tată văzînd întîmplarea, a fost cuprîns de spaimă și de cutremur, întîi pentru că a ajuns ucigașul fiicei sale, apoi din pricina strălucirii celei dumnezeiești care se revărsase în jurul sfîntelor ei moaște. Și vrînd să ridice sfîntul ei trup, nu putea să se atingă și nici să se apropie de el.

Deci a alergat în cetate și a spus arhiepiscopului și mai-marilor cetății toate pe rînd cum s-au întîmplat și cum acum trupul fericitei zace pe pămînt, și că este cinstit de Dumnezeu cu strălucire cerească. Aceasta auzînd arhiepiscopul împreună cu cei mai mari ai cetății și cu popor, au alergat cu făclii și cu tîmii și cu rugăciuni, și văzînd sfîntul trup strălucînd cu acea dumnezeiască lumină, s-au minunat cu toții și au laudat pe Dumnezeu minunilor. Care și acum, în vremile noastre cele mai de pe urmă, preamărește pe robii Săi, care împlinesc cu fapta sfîntele Lui porunci.

Apoi vrînd să ridice sfîntul ei trup, după porunca arhiepiscopului și să-l ducă în cetate, nicidecum n-au putut, nici chiar să-l miște din loc. Deci, mai mult s-au spălmîntat. Și cu multă evlavie au început a se ruga lui Dumnezeu și Sfîntei Filofteea, dar nici așa nu au putut s-o ridice. Că vrînd Dumnezeu să preamărească cu minune pe roaba Sa, a îngreulată ca o piatră trupul ei.

Apoi, înțelegînd că aiurea voiește să fie dusă au început a-i pomeni ca unei ființe vii țările, minăstirile, bisericile de peste Dunăre și cele de această parte de Dunăre și nicăieri n-a voit. Dar cum a pomenit de Biserica Domnească cea din Tîrgul Argeșului, îndată s-a ușurat mai mult decît greutatea cea firească și înțelegînd toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a sfîntei a merge, îndată a înștiințat cu scrisoare pe Radu Vodă, cel poreclit Negru (de care și biserica este zidită) de toate cele despre sfînta. Acesta cum a fost înștiințat, fiind binecredincios și rivnitor a-și împodobi țara și poporul său cu odoare de mult preț ca acestea, îndată cu mult alai, cu făclii și cu tîmii, cu multă evlavie mergînd la Dunăre, a adus sfîntele ei moaște în Țara Românească și le-a așezat în Biserica Domnească, cea zidită de el în orașul Argeș. Acolo au stat sfîntele ei moaște pînă la zidirea Minăstirii Curtea de Argeș, de către Neagoe Basarab. Aci au fost trecute sfîntele moaște. Iar acum se află așezate în Paraclisul Minăstirii Curtea de Argeș. Și acolo fiind, dă tîmăduiri de tot felul de boli celor ce aleargă cu credință la sfîntele ei moaște.

Cu ale ei sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Împreună cu cetele cele fără de trup și cu oștile mucenicilor stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu, prealăudată, și plină de mărire, de har și de luminare fiind, dezleagă-mi întunericul greșalelor mele, cu ru-

găciunile tale, ca să cînt : Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Lumină neapropiată și dumnezeiască a luminat Filoftea, după vrednicie, sufletul tău și în chip de negrăit te-a strălucit pe tine Mirele tău și către viața cea plăcută lui Dumnezeu te-a povățuit și te-a învățat a cînta: Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Ridicatu-te-ai la înălțimea cea cu adevărat dumnezeiască și minte înaltă ai avut, preafericită. Pentru aceasta, te-ai și sălășluit în strălucita cămară de nuntă, împreună cu fecioarele cele înțelepte, cîntînd : Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Adevărată mireasă a Stăpînului te-ai arătat, Filoftea, de Dumnezeu purtătoare, și moarte ai suferit din mîinile celui ce te-a născut, bucurîndu-te ca o muceniță nebiruită. Pentru aceasta, împreună cu mucenițele cînti : Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Iată domn din Iuda și povățuitor din coapsele lui a lipsit de acum ; dar din tine, cea curată, a răsărit Stăpînul a toate, Cel ce este după spusa proorocului așteptarea neamurilor; pe Care Îl binecuvîntează toate neamurile, semințiile și limbile, în veci.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu fecioria luminîndu-te, cu milostenia îmbogățindu-te și cu mucenicia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de aproape a lui Hristos, Împăratul tuturor, Cel ce a iubit frumusețea curăției tale. Pentru aceasta te-a chemat pe tine în camera Lui și împreună cu fecioarele și cu mucenițele te-a sălășluit pe tine, ceea ce cîntai : Tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoarelor preainălțați-L întru toți vecii.

Văzînd mulțimile dumnezeiasca strălucire cea revărsată în jurul trupului tău și greutatea cea mai presus de fire, au cunoscut că în loc străin voiești a te sălășlui pentru Hristos, Mirele tău, Cel ce S-a înstrăinat pentru mîntuirea noastră și au preaslăvit pe Dumnezeu, cîntînd : Tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Tatăl tău, cel întunecat la minte, necunoscînd fapta ta cea bună și plăcută lui Dumnezeu a chinuit mai înainte trupul tău cel fecioresc cu bătaii, și cu ocări, și cu dosădiri a necăjit sufletul tău. Iar mai pe urmă te-a și trimis, prin sfîrșit mucenicesc, la Hristos, Mirele tău cel nestricăcios, pe tine, care cîntai : Tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Dacă a fost înștiințat domnitorul României, că voiești a te sălășlui împreună cu dîșii, te-a întîmpinat cu făclii și tămîie și cu alai domnesc. Și cu vrednică cinste și evlavie, precum ți se cădea, ca un binecredincios te-a primit întru ale sale și ca pe o adevărată muceniță, spre folosul poporului său celui binecredincios te-a așezat, cîntînd: Tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Scară duhovnicească, ajungînd pînă la cer, te cunoaștem pe tine, Fecioară, prin care Cel Preainalt, pogorîndu-Se în trup, împreună cu oamenii a petrecut și pe cei smeriți i-a înălțat și către înalta petrecere a cerurilor i-a povățuit. Pentru aceasta ca pe cea mai înaltă decît cerurile, mai mărită decît îngerii și mai cinstită decît toată făptura, te mărim, Preasfîntă Fecioară, întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Spăimîntatu-s-au de aceasta...

Mintea și cuvîntul omenesc nu poate povesti cinstirile cele mai presus de fire și mărirea cea cerească, pe care acum le-ai dobîndit, de la Hristos, Mirele tău, muceniță, împreună cu Dînsul împărătînd și de vederea feții Lui în chip negrăit îndulcindu-te. Pentru aceasta, îndrăzneală multă către Dînsul avînd,

roagă-L ca cei ce săvîrșesc sfîntă pomenirea ta să dobîndească milă în ziua judecății.

Scoală, vino de-aproapea Mea, frumoasa Mea, porumbița Mea, a zis către tine Hristos, Mirele tău ; că iată iarna a trecut și ploaia, necazurile, ispitele și bătăile cele pentru fapta bună s-au isprăvit. Acum florile s-au ivit și glas de turturică s-a auzit, în pămîntul nostru ; via s-a copt și a dat mirosul său. Deci, scoală, vino de-aproapea Mea, sălășluiește-te întru odihna și bucuria pe care am gătit-o pentru tine.

Ca o luptătoare preafrumoasă și ca o fecioară preavitează împletitu-ți-ai cununa dreptății, după lege, călcînd cu trupul pe cel fără de trup și purtătoare de biruință făcîndu-te, roagă-te, Mirelui tău să ne mîntuiască de ispite și de primejdii pe noi, cei ce cu credință și cu dragoste săvîrșim cinstita și sfînta și întru tot lăudata pomenire a ta.

Slavă...

Pentru rugăciunile fericitei Filoteea, fecioara și mucenița Ta, Doamne, împacă lumea care se găsește întru războaie și binecredincioșilor creștini dă-le biruință asupra celui protivnic ; oprește năvălirile celor răucredincioși și pe poporul tău cel binecredincios apără-l ; păzește credința nevătămată de eretici și mîntuiește sufletele noastre ca un bun și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei :

Cîntările și rugăciunile noastre cele nemeșugite primește-le, stăpînă, și risipește norul primejdiilor celor amare care năvălesc asupra noastră. Viforul Bisericii potolește-l, Preacurată, taberele vrăjmașilor risipește-le și din chinurile ce au să fie izbăvește pe robii tăi, cei ce cu dragoste te măresc pe tine.

I U M I N I N D A

Podoble: Cel ce al împodobit...

Filofteea, mucenița Domnului, mireasă și bună fecioară, izbăvește patria și poporul românesc de toată vătămarea, rugînd pe Dumnezeu ca să ne liberăm toți din stricăciune, din urgie și din primejdii.

Slavă..., asemenea:

După camera Ta, Cuvinte, dorind fecioara Filofteea, tare a răbdat, cu ajutorul Tău, toată cercarea bătailor și a ispitelor. Pentru ale cărei rugăciuni, Dumnezeu, miluiește sufletele noastre și ne mîntuiește.

Și acum..., a Născătoarei :

Turnule cu aur poleit, cetate cu douăsprezece ziduri de apărare, scaun picurător de lumină, tron al Împăratului, minune necuprinsă de minte, cum hrănești cu lapte pe Stăpînul ?

L A L A U D E

Se pun stihirile pe 4, glasul 1 :

Podoble : Ceea ce ești bucuria...

În curțile Domnului sălășluindu-te, Preacinstită Filofteea, împreună cu fecioarele cele înțe-

lepte, ca o fecioară înțeleaptă de acolo, ai primit dar, ca să tămăduiești bolile și să alungi duhurile cele necurate, de la cei ce cu credință te laudă pe tine (de două ori).

Cu razele cele cerești luminîndu-te și de dar dumnezeiesc umplîndu-te, cu puterea lui Hristos tămăduiri dai tuturor sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință săvîrșim pomenirea ta, de Dumnezeu fericită fecioară. Nu înceta a te ruga pentru noi.

Fericita Filofteea astăzi ne-a adunat pe noi la sfîntă pomenirea ei cea de peste an. Să lăudăm luptele și nevoițele ei, pe care le-a răbdat pentru dragostea Mirelui, Hristos, că se roagă Domnului să ne mîntuim.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Veniți, iubitorilor de praznic, să fericiim pe Sfînta fecioară Filofteea și să mărim luptele ei cele pentru fapta bună. Că ea, fericita, nu a avut milă de vasul ei cel de lut, ci l-a chinuit cu multe feluri de bătaii ; palmuiiri și scuiări a răbdat, ispite și moarte mucenicească a suferit de la cel ce a născut-o. Pentru aceasta acum, sălășluindu-se în ceruri cu mucenițele, împreună se roagă Domnului să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., același glas :

Zis-a Fecioara către Iosif : Nu te mîhni asupra mea, bunul meu logodnic, și nu mă osîndi ca pe una fără de rînduială, văzînd în-

groșarea pîntecelui meu ; mărirea femeilor m-am făcut, de rușinea cea de demult le-am izbăvit ; pe Eva înapoi o am chemat ; am împrumutat pîntecele, dar nu am întinat fecioria. Cînd voi naște pe Făcătorul tuturor, atunci vei cunoaște cine sînt ; Căruia cu credință închinîndu-te, pe mine fericită mă vei socoti.

Doxologia mare, troparele, ectenia și otpustul.

Și se face ungere de către preot cu untdelemn sfințit la Little, ori din candela sfîntel.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul sfîntei, Cîntarea a 3-a și a 6-a, pe 8. Prochimenul, glasul al 4-lea: Da! slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri. Stih : În adunări binecuvîințați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola către Galateni (III, 23—IV 2) : Fraților, mai înainte de venirea credinței... Aliluia, glasul 1 : Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul. Stih : Picioarele mele le-a pus pe stîncă. Evanghelia de la Matei (V, 14—19) : Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Voi sînteți lumina lumii... (caută la 24 noiembrie).

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A OPTA

Pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Patapie și Înaintepăznicul zămislii Sfîntei Ana.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile, glasul 1 :

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Părinte Patapie, aprinderea pornirilor trupului veștejind-o, cu înfrînările sihăstriei, te-ai sălășluit ca Ilie odinioară în pustiu, curățindu-ți cugetul cu înclinările cele neîncetate către Dumnezeu. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Părinte Patapie, cu cetele sihaștrilor te-ai numărat, împodobindu-te cu nepătimirea și te-ai sălășluit în locașurile cuvioșilor unde este lumina cea neapusă și unde lemnul vieții a răsărit. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Părinte Patapie, luminător din Egipt ai strălucit, luminînd pe cei de sub soare, cu scipirile minunilor ; alungînd întunericul bolilor celor stricătoare de suflet și risipind negura demonilor. Și acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Nascătoarei :

Prealăudată stăpînă, nădejdea, sprijinul, adăpostul și ajutorul credincioșilor, pe tine te rugăm : apără de toată primejdia pe robii tăi, care cu credință se închină Celui născut al tău, rugîndu-te Lui să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua și stăpîna cea fără prihană dacă a văzut pe Însuși Mielul său pe Cruce, neavînd chip nici frumusețe, tînguindu-se zicea : Vai mie ! Unde Ți-a apus frumusețea, Preadulcele meu Fiu ? Unde este buna Ta înfățișare ? Unde este harul chipului Tău cel strălucitor, Fiul meu cel preaiubit ?

LA STIHOAUNA

Se pun stihirile din Octoih.

Tropar, glasul al 8-lea :

Intru tine, părinte, cu osîrdie...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

(Caută-le la sfîșitul cărții) și otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul cuviosului (de două ori). Slavă..., Și acum..., al Născătoarei.

Dupa obișnuitele Catisme, se cîntă Sedelnele din Octoih și se citește Psalmul 50.

CANOANELI

Un Canon al Înainteprăznirii și două Canoane ale cuviosului.

Canonul Înainteprăznirii

Alcătuire a lui Gheorghe.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Imosul :

Veniți, popoarelor, să cîntăm cîntare lui Hristos Dumnezeu, Care a despărțit marea și «a povățuit pe poporul Său, pe «care l-a scos din robia egiptenilor ; căci cu slavă S-a preaslăvit».

Vestitu-ni-s-a nouă astăzi bucurie, vistieria s-a deschis și durerile blestemului s-au îndepărtat cu dumnezeiasca zămislire a Maicii lui Dumnezeu.

Culegînd astăzi, credincioșilor, florile cele frumoase ale de Dumnezeu însuflatelor cuvinte, să împletim cunună de laude pentru prăznuire, lăudînd pe Fecioara pentru zămislirea ei.

Canonul întii al cuviosului

Îmbrăcatu-te-ai din copilărie, înțelepte, cu dumnezeiasca tărie și putere de sus, pentru luptele și ostenele pustniciei, și te-ai pregătit cu rîvnă, Părinte Patapie.

Lepădînd toată viața celor trecătoare și lepădîndu-te de lume, ai dobîndit acum mărirea cea mai presus de lume, la care ai ajuns prin pustnicie, înțelepte Patapie.

A Născătoarei :

Astăzi neamul omenesc primește solia zidirii celei din nou și bunele vestiri ale înfierii, întru zămislirea ta cea mai presus de orice nădejde, curată.

Canonul al doilea al cuviosului

Alcătuire a lui Teofan.

Același glas :

Imos : Intru adînc a așternut...

Vîrînd să lăude strălucitele fapte ale vieții tale luminate, te rog, cuvioase : Roagă-te să mi se dăruiască din cer rază dătătoare de lumină, ca să micșor-

reze norul neștiinței mele, Patapie.

Cel ce mai înainte cu dumnezeiască voie a acoperit în adîncul mării pe egipteni, scoțîndu-te pe tine ca dintr-o adîncime, din tulburarea lumească, te-a luminat cu cunoștințe dumnezeiești și te-a arătat stea cu totul luminoasă, părinte cuvioase.

Slavă...

Din dragostea de nepătimire înfrînîndu-ți patimile trupului cu frîul sihăstriei, fericite, te-ai arătat preacurat locaș al lui Dumnezeu prin credință, și celor înviforați, liman de adăpost, Părinte Patapie.

Și acum., a Născătoarei :

Izbăvitorul, Cel ce dă lumii izbăvire de blestemul cel de demult din tine Se naște, Fecioară, făcîndu-Se om; Acela a făcut pe Cuviosul Patapie izvor de vindecări tuturor celor ce aleargă către dînsul cu credință.

Canonul Înaintepraznuirii

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce pe Cruce «ai ucis păcatul, și sădește fri-ca Ta în inimile noastre, ale «celor ce Te laudăm pe Tine».

Să trîmbițăm astăzi cu veselie, și cu sunete plăcute, chemînd dumnezeiește toată zidirea spre lauda Înaintepraznuirii dumnezeieștii zămisliri a preacuratei Maici.

Daruri dumnezeiești și harisme se pun astăzi înaintea oamenilor, pricina zămislirii descoperind minunatele harisme ale lui Hristos.

Canonul întâi al cuviosului

Întinerindu-ți puterea sufletului, cuvioase, surpat-ai prin ostenele sihăstriei pe vechiul luptător și ai stirpit cu totul sfaturile lui.

Suferințele tale, înțelepte, sînt cheazășie hotărîtă a dumnezeieștilor răsplătiri, dîndu-ți ție în viață strălucirea minunilor, Patapie.

A Născătoarei :

Dezlegatu-s-a neputința de mai înainte a oamenilor, lucrările cele dumnezeiești strălucind luminat, mai presus de orice nădejde, cînd te-ai arătat din ster-păciune și nerodire, prealăudată !

Canonul al doilea al cuviosului

Irmos : Înflorit-a pustiul...

A dăpînd brazda sufletească cu izvoarele lacrimilor celor preaalese, ai adunat grîul dumnezeieștilor fapte, păstrîndu-l în jitnițele cele de sus.

Intrarmîndu-te cu dragostea ca și cu sabia, cuvioase, și acoperindu-te cu pavăza dumnezeieștii tale smerenii, ai nîmicit taberele demonilor.

Slavă...

Înflorit-ai ca și crinul în livada sihăstriei, cuvioase, umplînd

de mireasmă plăcută inimile celor ce te laudă pe tine și să-vîrșesc cu credință pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind purtat în brațele celei ce Te-a născut, Doamne, cu puterea Ta ai sfărîmat idolii Egiptului; din care a odrăslit mulțime de cuvioși.

Imnosul :

Înflorit-a pustiul ca și crinul, «Biserica păgînilor cea stearpă, «Doamne, prin venirea Ta; întru care s-a întărit inima mea».

SEDEALNA, glasul al 3-lea :

Podoble : De frumusețea fecioriei tale...

Uscat-ai patimile trupului cu curgerile lacrimilor, de Dumnezeu fericite părinte, și rîuri de tămăduiri ai izvorît, Patapie. Pentru aceasta venind la cinstitele tale moaște, culegem har și milă, prăznuindu-ți pomenirea după vrednicie, cu credință fierbinte, de Dumnezeu fericite.

Slavă..., altă Sedeaalna, glasul al 8-lea :

Podoble : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Luînd asupra ta sărăcia Cuvîntului, Cel ce S-a născut pentru noi din Fecioară, ai privit cele vremelnice întocmai ca pe o iarbă, fericite; că gustînd din pomul cunoștinței, cuvioase, te-ai arătat dumnezeiesc învățător călugărilor. Pentru aceasta pe toți i-ai îndemnat spre rîvna viețuirii îngerești, cu dumnezeieștile tale cuvinte, de Dumnezeu purtătorule Patapie. Roagă-

te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea :

Podoble : Degrab ne întîmpină...

Ușa cea neumblată acum mai înainte se vestește; cetatea cea întru tot luminată vine să lumineze; cea care singură este cu totul curată, dreptilor se arată astăzi prin îngeri. Pentru aceasta cu bucurie strigăm către Ziditorul; dăruiește-ne nouă roadă izvorul nestricăciunii.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 4-a :

Imnosul :

Auzit-am, Doamne, glasul economiei Tale și Te-am «slăvit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni».

Astăzi făptura cîntă cu veselie, și cu mare bucurie laudă Înainteprăznuirea ta, de Dumnezeu Născătoare.

Cerul se înseninează, Fecioară, vestind oamenilor bucuria senină a zămislirii tale.

Canonul întii al cuviosului

Cu armele luminii, Patapie, înfricoșînd pe vrăjmașii cei nevăzuți, i-ai surpat și i-ai ucis.

Pe piatra cea neclintită a sihăstriei și a ostenelilor fiind zidit, înțelepte, întreitele valuri ale vrăjmașilor nu te-au doborât.

A Născătoarei :

Acum, firea oamenilor primește astăzi zămislirea ta ca pe o începătură a rodirii celei de la Dumnezeu.

Canonul al doilea al cuvlosului

Irmosul :

Venit-a din Fecioară nu sol,
nici înger; ci Tu Însuți,
«Doamne, Te-ai întrupat și m-ai
«mîntuit pe mine, tot omul.
«Pentru aceasta strig către Ti-
«ne : Slavă p u t e r i i Tale,
«Doamne !».

Adîncul lacrimilor tale cele
fierbinți a înecat taberele demonilor
și valurile păcatului ; iar
noianul minunilor tale s-a arătat
celor din adîncul patimilor.

Smerenie, priveghere și rugăciune
neîncetată, dragoste curată,
credință și nădejde cîștigînd,
te-ai făcut împreună-vorbitor cu
cereștii îngeri, părinte cuvloase.

Slavă...

Adormit-ai valurile desfătărilor
celor de multe feluri cu dumnezeieștile
suișuri și cu neîncetate curățiri.
Pentru aceasta, după adormire, ai mers
către lumina cea neînserată.

Și acum... a Născătoarei :

Strălucit-ai din Fecioară ca și
soarele din nori, arătînd pe cuvioșii
Tăi stele luminoase ; pe cei ce s-au
răstignit lumii și patimilor, cu
puterea Ta, îndurate.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dătătorule de lumină și
Făcătorule al veacurilor,
«Doamne, povățuiește-ne pe noi
«întru lumina poruncilor Tale;
«că alt Dumnezeu afară de Tine
«nu știm».

Pămîntul se umple de bucurie
și pămîntenii primesc veselie
întru zămislirea ta, dumnezeiască
mireasă, curată ; pe care în-
ainteprăznuind-o, cu dragoste pe
tine te lăudăm.

Firea noastră, care mai înainte
era slăbită, primește putere
și ia începătură de fapte bune
din dumnezeiasca rodnicie, mai
presus de orice nădejde, cu pri-
lejul zămislirii tale, curată.

Canonul întâi al cuvlosului

Dorind a vedea cu ochii minții
slava lui Dumnezeu, cuvioase,
ai nesocotit desfătările lumii,
ca pe niște lucruri stricacioase,
și la cele dorite ai ajuns, cuvloase.

Iuînd crucea pe umeri, cuvloase,
și lui Hristos urmînd, ai ajuns
la marginile pămîntului, alungînd
de la ele mulțimile vrăjmașilor demoni.

A Născătoarei :

Cu Înainteprăznuirea ne izvo-
răști astăzi, curată, rîul harurilor
tale celor înțelegătoare, din
care scoțînd din destul, te lăudăm
pe tine și cu dragoste te mărim.

Canonul al doilea al cuviosului

Irmosul:

Lumina celor ce zac în întuneric, mîntuirea celor dez-
«nădăjduiți, Hristoase Mîntuito-
«rul meu, către Tine alerg dis-
«de-dimineață, Împărate al
«păcii, luminează-mă cu stră-
«lucirea Ta; că alt Dumnezeu
«afară de Tine nu știu».

Lumina celor ce zac în întuneric strălucește-mi mie lumină cu dumnezeieștile rugăciuni ale cuviosului Tău; risipește norii ticălosului meu suflet; adăpă-mă cu apele iertării; că alt Dumnezeu afară de Tine nu știu.

Curățindu-ți ochii sufletului de nălucirea patimilor, purtătorule de Dumnezeu părinte, prin cumpătare, ai deschis cu rugăciune dumnezeiască ochii celor orbi și cu lumina vindecărilor ai risipit întunericul cel cumplit.

Slavă...

Veniți să luăm din dumnezeiescul sicriu al înțeleptului Patapie sănătate sufletului, sănătate trupului, tot belșugul de har ca dintr-un izvor; că izvorăște minuni, ca niște ape, celor ce aleargă către dînsul cu credință neîndoită.

Și acum... a Născătoarei:

Pe Dătătorul vieții, Care pe toate le ține, pe Cel ce este preaslăvit întru sfinți și Se odihnește întru cuvioși, L-ai născut cu

negrăită zămislire; pe Acela roagă-L pentru noi, Fecioară, dumnezeiască mireasă.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 6 a:

Irmosul:

De adîncul greșelelor fiind înconjurat, chem adîncul «milostivirii Tale cel neurmat. «Dumnezeule, din stricăciune «mă scoate!».

Astăzi începutul mîntuirii se face cunoscut și temel se pune întru cei ce înainte prăznuiesc zămislirea curatei și Fecloarei.

Cel ce a vestit Anei zămislirea Fecloarei celei neprihănite, să dea veste de bucurie obștească și rodire de cele bune neamului nostru.

Canonul întii al cuviosului

Frîntu-s-au săgețile cele trimise împotriva tăriei tale, Patapie, și ai rămas biruitor preaviteaz asupra celui ce de-a pururea se războiește cu noi.

A Născătoarei:

Laudă împletesc pămîntenii astăzi Înainteprăznuirii tale, ceea ce ești plină de har, și primesc ca o bunăvestire de bucurie cinstita ta zămislire.

Canonul al doilea al cuviosului

Irmos: De adîncul greșelelor...

Luminîndu-ți-se cugetul cu strălucitoare suișuri, ai viețuit în trup, ca unul fără de trup, rămînînd neatins de păcate, Părinte Patapie.

Asemănându-te lui Ilie Tesviteanul și urmînd lui Ioan Înaintemergătorul ai locuit mai întîi în pustiu, curățindu-ți cugetul cu liniștea.

Slavă...

Strălucit-ai din Egipt ca un luminător preastrălucit, luminînd și Constantinopolul cu lumina tămăduirilor, prealuminate Părinte Patapie.

Și acum... a Nascătoarei :

Pe nor ușor șezînd Hristos, a venit odinioară la egipteni și surpînd idolii, a tras către Sine cetele cuvioșilor.

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Biserica ta, sfinte, aflînd-o popoarele locaș de sănătate duhovnicească, cu osîrdie venind la ea cer ca să ia vindecare de greșeale cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sînt în nevoi, Patapie cuvioase.

ICOS

Sicriul tău, înțelepte, izvorăște tămăduiri tuturor; din care credincioșii luînd se izbăvesc de multele boli ale sufletului și ale trupului; pe care și eu ticălosul încercîndu-le, m-am izbăvit de cei ce mă asupresc. Pentru aceasta laud acum ajutorul tău și povestesc, lămurit, cum întîmpini pe cei ce sînt în nevoi și izbăvești de ispite pe cei ce vin la tine; că tu te-ai arătat ajutător tuturor celor ce sînt în nevoi, Patapie cuvioase.

SINAXAR

În această lună, în ziua a opta, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Patapie.

Cuviosul Părintele nostru Patapie era de loc din Teba Egiptului. Alegînd viața călugărească, a urmat lui Hristos și s-a nevoit mulți ani în pustiu. Apoi a venit la Constantinopol, unde a făcut foarte multe minuni: a dat orblilor vedere, a vindecat, ungînd cu untdelemn sfințit pe izdroici, a izgonit demoni, a vindecat cancerul. Apoi și-a dat în pace, Domnului, duhul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Apostoli din cei 70: Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor

Sosten, despre care pomeneste Sfîntul Apostol Pavel, a fost episcopul Colofonel. Apolo, despre care pomeneste același apostol, a fost al doilea episcop al Colofonel, după Sosten. Epafrodit, despre care pomeneste tot apostolul, a fost episcop al Colofonel. Onisifor a fost episcop al Cezareii. Toți aceștia au viețuit bine și au păstorit cu cuvioșie poporul și Bisericile încredințate lor. Îndurînd multe încercări pentru Hristos, au fost uciși de închinătorii la idoli și și-au dat Domnului sufletele lor.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Sofronie, episcopul Ciprului.

Cuviosul Părintele nostru Sofronie s-a născut și a crescut în insula Cipru; era fiul unor creștini binecredincioși. Era ascuțit la minte și priceput; cunoștea multe lucruri și citea cu rivă toată Sfînta Scriptură. Ajunsesse atît de virtuos, că a fost învrednicit de multe daruri și a făcut multe minuni. De aceea, după moartea sfințitului Damian, episcopul Ciprului, a fost ales episcop de tot poporul și de episcopi. Cînd a ajuns episcop a fost tatăl săracilor, sprijinitorul orfanilor, apărătorul văduvelor, ajutătorul nedreptățiților și acoperămintul celor goi. După ce a viețuit așa și după multe alte nevoințe, s-a mutat în pace la Domnul.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 7-a :

Imnosul :

Cei trei tineri au călcat în picioare porunca cea fără «de Dumnezeu de a cînsti chipul cel de aur din cîmpul Del-ră și, aruncați fiind în mijlocul focului, răcorindu-se au cîntat: «Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri».

Harul lui Dumnezeu pune astăzi începătură, pentru omenire, în zămislirea preacuratei ; pe care înainteprăznuind-o cu dragoste, cîntăm : Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Dumnezeiasca zămislire a preacuratei răspîndește de mai înainte înțelegere plină de bun miros și mireasmă duhovnicească, îmbălsămînd cu har pe cei ce o înainteprăznuiesc, și care cîntă și grăiesc: Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Canonul întâi al cuviosului

Curățindu-ți, cuvioase, limpezimea sufletului de noroiul patimilor, făcutu-l-ai pe dînsul oglindă a dumnezeieștilor străluciri. Pentru aceasta desfătîndu-te de privirea cea tainică, cîntai : Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Vindecă-te, de Dumnezeu fericite, cu dumnezeiasca lucrare, suferințele de tot felul ale multora din cei bîntuiți de boli,

și cu dumnezeieștile chemări ai alungat cetele viclenilor demoni de la cei ce cîntau : Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

A Născătoarei :

Firea oamenilor se temeluiește acum pe piatra cea înțelegătoare a cunoașterii Stăpînului și a firii celei dumnezeiești, Preacurată, cu zămislirea ta cea mai presus de orice nădejde ; și propovăduind aceasta de mai înainte, cîntă acum : Binecuvîntat ești, D u m n e z e u l părinților noștri.

Canonul al doilea al cuviosului

Cu focul cel înțelegător aprinzîndu-ți simțirile sufletului, ai prefăcut în cenușă focul păcatului, cu lucrarea Duhului, și te-ai arătat întocmai ca lumina, Patapie, cîntînd: Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

A dînc al minunilor, rîu de vindecări, izvor pururea curgător, pîriu care nicicum nu se sfîrșește, s-au arătat moaștele tale, părinte, celor ce se apropie de ele cu credință și cu căldură cîntînd : Binecuvîntat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Mă îndumnezeiește pe mine Cel mai presus de Dumnezeire, Care a luat chip de rob din tine, Fecioară, și înnoiește cărările cunoașterii ca și legile firii, a-

ducînd la Sine mulțime de sihastri și de cuvioși, care cîntă :
Binecuvîntat ești, Dumnezeu
părinților noștri.

Canonul Înainteprăznirii

Cîntarea a 8-a :

Imos : Pe Dumnezeu, Care S-a pogorit...

Vlăstarul sterpăciunii vesteș-
te mai înainte neamului o-
menesc belșugul bunătăților
prin odrăslirea lui și cheamă pe
toți oamenii la veselia Înainte-
prăznirii sale.

Rădăcinile blestemului celui
de pe urma călcării poruncii din
Eden, care au răsărit oameni-
lor, se vestește acum în chip
lămurit că au fost smulse; to-
iagul binecuvîntării arătînd tu-
tutor că a odrăslit în lume.

Canonul întâi al cuviosului

Liruiind năvălirile patimilor
și luptele trupului, ai primit
de la Dumnezeu, după cuviință,
har dumnezeiesc, ca să vindec
patimile cele netămăduite. Pen-
tru aceasta te cinstim pe tine,
Patapie, cel de trei ori fericit.

Toate făcîndu-le după cuviin-
ță spre slava lui Dumnezeu, în-
telepte Patapie, ușurezi, cu ade-
vărat, toată durerea tuturor ce-
lor ce suferă. Pentru aceasta cu
cîntări te laudăm pe tine, cu-
vioase, ca pe un prieten al Stă-
pînului.

A Născătoarei:

Cei ce ne-am pus nădejdea și
ne fălim pururea cu tine, de

Dumnezeu Născătoare, cinstim
cu dragoste zămislirea ta cea
dumnezeiască, laudînd neînce-
tat cu credință pe Domnul și
preaînălțîndu-L pe Dînsul în
veci.

Canonul al doilea al cuviosului -

Curățindu-te pe tine însuși
de noroiul patimilor, cu
osîrdie te-ai arătat locaș strălu-
citor lui Dumnezeu, părinte, cîn-
tînd : laudați pe Domnul și-L
preaînălțați întru toți vecii.

u rugăciunile cele către Dom-
nul curățește-ne pe noi de toată
întinăciunea ; și cu rugăciunea
ta cea fierbinte izbăvește de fur-
tunile patimilor, ale bolilor și
ale supărărilor pe cei ce te cin-
stesc pe tine după cum se cuvi-
ne, Patapie.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe
Sfîntul Duh, Domnul.

Chivernisindu-ți viața în chip
vrednic de Dumnezeu, cuvioase
părinte, te-ai arătat iconom, bi-
ne slujind nevoilor sfinților, cu-
vioase ; cu care te-ai învrednicit
moștenirii celei de sus.

Și acum... a Născătoarei:

Curata, care a așezat în cer fi-
rea cea pămîntească și pieritoa-
re, slava îngerilor și bucuria cu-
vioșilor, care singură este stăpî-
na celor zidite, ca una ce a nă-
scut pe Dumnezeu, să fie laudată
în veci.

Imosul:

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne
închinăm Domnului cîntîndu-L și prea-
înălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei și a prefăcut văpaia «în rouă, ca pe Domnul lăuda-ți-L lucrurile și-L preaînălțați «întru toți vecii».

Canonul Înainteprăznului

Cântarea a 9-a :

Imosul :

Pe Dumnezeu Cuvîntul, Cel din Dumnezeu, Înțelepciunea cea negrăită, Care a venit «să înmoiască pe Adam cel ce «căzuse cumplit în nimicirea «stricăciunii; Care în chip de «negrăit S-a întrupat pentru noi «din Fecioara, credincioșii, în-«tr-o unire, cu cîntări Îl slăvim».

Zămislirea ta, preasfîntă curată, face să răsară asupra lumii, ca niște raze minunate, cunoștințele harului și luminează pe cei ce cîntă cu credință Stăpînului tuturor cîntare în această Înainteprăznuire.

Ana primind dezlegare de sterpăciune, vestește muritorilor belșugul celor bune și rodnicia firii ; și cheamă toată zidirea să-ți aducă drept daruri, la Înainteprăznuirea zămislirii tale, laudă, preacurată Fecioară.

Canonul întâi al cuvînosului

Scotînd har prisositor de vîdecări din izvorul cel nescat al Duhului, Părinte Patapie, îl dai din belșug tuturor celor ce săvîrșesc cu credință și cu dragoste pomenirea ta, slăvind pe Ziditorul.

Dănuind acum în locașurile cele cerești împreună cu apostolii, cu cetele cele nenumărate ale mucenicilor și cuvînosilor, înțelepte, roagă pe Ziditorul și Dumnezeu, pentru cei ce cu credință săvîrșesc cinstită pomenirea ta.

A Născătoare :

Vărsat-ai din destul harul îndurărilor lui Hristos peste toți oamenii, care te au pe tine mijlocitoare și solitoare a darurilor Sale celor bune. Pentru aceasta cu credință și cu dragoste te ferim.

Canonul al doilea al cuvînosului

Zi de mîntuire a strălucit prăznuirea ta, luminînd inimile cele din întuneric, risipind negura patimilor și arătînd fii ai luminii, pe cei ce te cinstesc acum pe tine, slujitorul lui Dumnezeu.

Odrasla tebanilor, fala celor din pustiu, strălucirea și buna-cuviință a călugărilor, luminătorul celor din Bizanț, pe Patapie, care s-a arătat înger pe pămînt, toți după vrednicie, să-l ferim.

Slavă...

Deopotrivă cu îngerii fiind, întocmai cu cuvînoșii, și părtaș cu proorocii, cu apostolii și mucenicii, cu ierarhii și cuvînoșii, și slujind cinstitei Treimi, în curăția cugetului, roagă-te pentru noi toți.

Și acum..., a Născătoarei :

Taina cea mare a zămislirii tale cea mai presus de cuget, înfricoșează pe îngeri, ceea ce ești de Dumnezeu cu har dăruită, mîngîie adunările cuvioșilor, veselește pe sfinții părinți, care dumnezeiește te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, neispitită de nuntă.

IUMININDA

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Călcînd în picioare cu totul cugetul egiptean și asirian al patimilor, purtătorule de Dumnezeu, Patapie, ai urmat cu bucurie lui Hristos, purtîndu-ți crucea, și închipuind Carmelul lui Ilie, sihăstrește ai locuit în pustiu, părinte, și povățuit fiind de Treime, ai ajuns la înălțimea nepătimirii.

A Înainteprăznirii :

Podobie : Cerul cu stelele...

Toată zidirea cîntă ție astăzi, Fecioară, cu cucernicie, cîntări de înainteprăznire, cinstind cu dragoste pe părinții tăi. Roagă-te pentru noi lui Hristos.

A Născătoarei :

Pe tine, Maica lui Dumnezeu-Cuvîntul, te laudăm cu dragoste, cu cîntări de Dumnezeu însuflăte, Preasfîntă Fecioară, cei ce ne mîntuim prin tine. Dă deci robilor tăi celor nevrednici, Născătoare de Dumnezeu, iertare, pace și luminare; că poți cîtele voiești, ca una ce ești stăpîna tuturor, Preamărită Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurata Maria, toiagul cel preacinstit, care a odrăslit floarea cea neveștejită, dacă a văzut pe Fiul său pe Cruce răstignit, a strigat, plîngînd : nu mă lăsa fără de Fiu, Stăpîne !

Și cealaltă slujbă a Ulreniei, după rînduială, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A NOUA

Pomenirea zămislirii de către Sfînta Ana a Preasfîntei Fecioarei Născătoarei de Dumnezeu.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce de sus ești chemat...

Zămisliind Ana cea stearpă, mai presus de orice nădejde, rod, pe Fecioara care avea să nască pe Dumnezeu cu trup, tresaltă de veselie, se luminează, dănțuiește și se bucură, cîntînd cu glas mare : toate semințiile lui Israel bucurați-vă împreună cu mine, că port în pîntece, și lepăd rușinea nenașterii de fii, precum a voit Făcătorul de bine, Care a auzit rugăciunea mea și a vindecat inima mea cea plină de durere, prin durerile nașterii celei dorite de mine (de doua ori).

Cel ce a izvorît apă din piatră seacă, dăruiește rod, pîntecelui

tău, Ana, pe stăpîna pururea Fecioara, din care avea să iasă apa mîntuirii. Nu vei mai rămîne pe pămînt, ca un pămînt neroditor ; te-ai înstrăinat de defăimare. Că vei odrăsli pămîntul care va purta ca rod Spicul vieţii, Cel ce a ridicat defăimarea tuturor oamenilor, cînd a binevoit a lua chip de om pentru milostivirea milei (de două ori).

Prezicerile proorocilor acum se împlinesc, că muntele cel sfînt în pîntece se alcătuieşte ; scara cea dumnezeiască se sădeşte ; scaunul cel mare al Împăratului se pregăteşte ; locul cel de Dumnezeu umblat se înfrumuseţează ; rugul cel nears începe a odrăsli şi iată năstrapa cea cu mirul sfinţeniei izvorăşte rîurile cele ce îndepărtează sterpăciunea de Dumnezeu înţelepţitei Ana ; pe care cu credinţă o ferim (de două ori).

Slavă... Şi acum..., glasul 1 :

Alcătuire a lui Ghermano.

Maria, fiica lui Dumnezeu cea gătită ca locaş Împăratului lumii şi al veacurilor şi ca înnoire neamului nostru, măreţia cea tainică pentru îngeri şi pentru oameni, taina cea uimitoare, ascunsă din veac, prunc se face astăzi în pîntecele înţeleptei Ana ; pe care cu cuget curat să o rugăm, grăind către dînsa : roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, ca ceea ce eşti ocrotitoarea noastră, a creştinilor, să mîntuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Se puu stihirile, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămara...

na, harul cel dumnezeiesc, rugîndu-se oarecînd pentru copil, a strigat către Dumnezeu şi Ziditorul a toate : Doamne Savaot, ştii defăimarea pe care o am de pe urma lipsei de fii ; În-suţi dezleagă durerea inimii mele ; deschide stăvilarele pîntecele şi arată pe cea stearpă purtătoare de roadă ! Ca pe cel ce se va naşte, dar să îl aducem Ție, binecuvîntînd, lăudînd şi cu înţelegere slăvind milostivirea Ta, prin care se dă lumii mare milă.

Stih Juratu-S-a lui David Domnul cu credincioşele şi nu se va lepăda de dînsa.

I e demult Ana cea înţeleaptă rugîndu-se cu credinţă şi de la Dumnezeu cerînd, a auzit glas îngeresc adevărindu-i dumnezeiasca împlinire a celor cerute ; către care cel fără de trup lămurit a grăit : rugăciunea ta s-a apropiat de Domnul, nu te posomorî, potoleşte-ţi lacrimile, că vei fi măslin roditor, odrăslind frumoasă stîlpare, pe Fecioara, floarea din care va ieşi Hristos după trup, dăruind lumii mare milă.

Stih : Din rodul pîntecelui tău voi pune urmaşi pe scaunul tău.

Perechea cea cinstită rodeşte pe dumnezeiasca mieluşea, din care avea să iasă Mieluşelul cel hrănit cu adevărat cu cuvînt negrăit, Cel ce avea să Se jertfească pentru toată lumea. Pentru a-

ceasta bucurîndu-se, aduc Domnului laudă neîncetată cu umilință, că vor avea pe folositoarea tuturor. Pe aceștia, deci să-i ferim și cu credință să dănuim dumnezeiește la zămislirea celea ce s-a născut dintr-înși, Maica Dumnezeului nostru, prin care se dă din destul mare milă.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea :

stăzi din rădăcina lui David, răsărind împărătească porfiră din Iesei, începe a odrăsli floarea cea de taină, întru care a înflorit Hristos, Dumnezeuul nostru, Care mîntuiește sufletele noastre.

TROPARUL, glasul al 4-lea

stăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Ioachim și Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naște pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcîndu-Se, poruncind îngerului să-i strige : Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine !

LA UIREA

La Dumnezeu este Domnul..., cîntă troparul sîntei (de trei ori).

După Catisma întâi, se cîntă Sedealna, glasul 1.

Podobi Ceata îngerească...

Cu porunca lui Dumnezeu Atotfăcătorul, cer nou se zidește acum în pîntecele Anei, din care va străluci Soarele neîn-

serat, luminînd toată lumea cu razele Dumnezeirii, cu preabogata milostivire, Unul, Iubitorul de oameni.

Slavă... Și acum..., tot aceasta:

Dupa Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie: Degrab ne întimpină...

A dame înnoiește-te și Eva saltă, că un pămînt sterp și neroditor a odrăslit roadă preînfloritoare, care a înflorit lumii Spicul nemuririi și a făcut să piară rușinarea nenașterii de prunci ; cu care împreună veselii-vă, bucurîndu-vă astăzi.

Slavă... Și acum..., tot aceasta:

Dupa Pocheleu, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie Spăimîntatu-s-a Iosif...

trigă, Davide, ce S-a jurat ție Dumnezeu ? Cel ce mi S-a jurat, zice David, iată a și împlinit, dîndu-mi rodul pîntecelui meu pe Fecioara, din care S-a născut Făcătorul Hristos, noul Adam, Împărat pe scaunul meu, și astăzi împărătește Cel ce are împărăție neclintită. Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

LLI

Se pun trei Canoane ale Sfintei Ana: cel dintîi cu irmosul pe 6 și celelalte doua, pe 8.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Abotîrîre a lui Andrei Criteanul.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmosul:

Cîntare de biruință să cîntăm toți lui Dumnezeu, «Cel ce a făcut minuni uimitoare cu braț înalt și a izbăvit «pe Israel, că S-a preaslăvit».

Zămislirea ta, de Dumnezeu înțeleptită Ana, prăznuim astăzi; că ai zămislit pe ceea ce a încăput pe Cel ce nicăieri nu încape, dezlegîndu-i-se legăturile sterpăciunii.

Auzit-ai rugăciunea dreptilor, plinit-ai cererile sfinților Tăi strămoși, Doamne, și le-ai dat lor rod pe curata, care Te-a născut pe Tine.

Ana cea mărită zămislește acum pe curata, care a zămislit pe Domnul cel Preabun, și are să nască pe ceea ce va naște cu trup pe Hristos.

A Născătoarei:

Muntele cel sfînt, pe care mai înainte l-a văzut proorocul întru Duhul, din care s-a tăiat piatra care sfărîmă templele idolești, cu dumnezeiască putere, tu ești, Fecioară curată.

Canonul al doilea

Cîntarea 1-a, glasul 1:

Irmos: Hristos Se naște, slăviți-L...

Pe Preacurata Fecioară, fiica lui Dumnezeu, care avea să fie Maica Ziditorului, în pîntece primind-o Ana, s-a bucurat grăind: toate semințiile lui Is-

rael bucurați-vă împreună cu mine, că iată și eu am zămislit.

Cartea despre care a grăit mai înainte proorocul, cea pecetluită cu dumnezeiesc Duh, cuprinzînd-o în pîntecele său Ana, a grăit tuturor: precum au arătat mai înainte toate Scripturile, zămisbind astăzi, sînt și eu mărită.

Biserica dumnezeiască și mîntuitoare în pîntece încape și se zidește; scara care duce pe toți oamenii la cele înalte răsare în pîntece de maică; a cărei zămislire o prăznuim.

Canonul al treilea

Alcătuire a lui Gheorghe.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea:

Irmos: Întru adînc a așternut...

Astăzi bucuria lumii se propovăduiește cu cuvîntul și durerile de mamă le preface în bucurie plină de veselie și vestește că sterpăciunea firii va fi plină de roadă, înmulțindu-se roada prin lucrările harului.

Cămara cea plină de desfătare a lui Hristos, cerul cel prealarg și mai presus de ceruri, primește astăzi temelie ființei lui prin rugăciune, avînd neclintită făgăduința împlinirii.

Slavă...

Astăzi porfira cea neîntinată a lui Hristos se vestește cu strălucire că se va țese prin har din pîntecele celei sterpe, din care Împăratul făpturii îmbrăcîn-

du-Se cu firea omenească, Se
va arăta lumii preaînfrumuse-
tat.

Și acum..., a Născătoarei :

Firea pămîntenilor lăudîndu-
se cu tine, stăpîină, ceea ce singu-
ră ești mai presus de toate, se
bucură cu dumnezeiască cuviin-
ță și propovăduiește uimitoarele
minuni ale curăției tale și cu ve-
selie cîntînd, pe tine, dumneze-
iască mireasă, te mărește.

Catavasie

Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul întil al Sfintei Ana

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Să se întărească inima mea
întu voia Ta, Hristoase
«Dumnezeule, Cel ce ai întărit
«a doua oară cerul pe ape și ai
«întemeiat pămîntul în mijlo-
«cul apelor, Atotputernice».

De-mi vei dăruî rod pîntece-
lui, strigat-a Ana către Domnul,
voi fi mărită și Ție îl voi aduce.
Pentru aceasta a zămislit pe
Preacurata Maica lui Dum-
nezeu.

Rugîndu-te tu în grădină, Cel
Preaînalt a auzit glasul tău,
Ana, de Dumnezeu înțeleptită,
și a dăruit pîntecelui tău rod pe
ceea ce a deschis, cu harul, ușa
raiului.

Săvîrșind cele după lege și lui
Dumnezeu slujind fără prihană,
porți în pîntece pe ceea ce va
naște cu adevărat pe Dătătorul

Legii, Ana preacinstită. Pentru
aceasta credincioșii te fericim.

A Născătoarei :

Toată nerodirea cugetului
meu cel sterp alung-o; și prin
fapte bune arată sufletul meu
aducător de roadă, Preasfîntă
Născătoare de Dumnezeu, aju-
tătoarea credincioșilor.

Canonul al dollea

Irmos : Fiului, Celui ce mai înainte...

Rugîndu-se Domnului, Ioa-
chim primește din înălți-
me vestirea cea dorită de la în-
gerul ce a venit înaintea lui și
i-a zis : du-te, dreptule ; cererile
tale le-a plinit Dumnezeu tu-
tutor.

Ana oarecînd stînd în grădină
și chemînd pe Dumnezeu tu-
tutor, a văzut un înger stînd
înaintea ei și zicîndu-i : nu te în-
trista, că maica Maicii lui
Dumnezeu vei fi.

Anei celei ce a fost mai înain-
te de tine rîvnind, ai adus lui
Dumnezeu rugăciuni și ai ză-
mislit pe cea curată, care fără
de sămînță a primit în pîntece
pe Cuvîntul cel neîncăput, um-
plîndu-ne pe noi toți de har, cu
bună nașterea ta, Ana.

Canonul al treilea

Irmos : Inflorit-a pustiuul...

Norii să picure astăzi dul-
ceața veseliei pînă la mar-
ginile pămîntului; că iată se ză-
mislește nor, din care ne va iz-
vorî Hristos apa cea de viață.

stăzi se deschid vistieriile harului !, strigat-a îngerul cel ce a vestit de mai înainte zămislirea Anei; că iată tu vei naște ușa lui Dumnezeu.

Slavă...

Omorîtu-s-a firea omenească mai întâi, iar acum, cu zămislirea Anei, primește semnele vieții; că din rădăcină neroditoare odrăslește astăzi.

Și acum..., a Născatoarei :

Primind, curată, pe Domnul, Cel întrupat din tine mai presus de fire, ca un cărbune care arde păcatele, ne curățim de mulțimea greșalelor.

SEDEALNA, glasul 1 :

Podobie : Ceata ingerească...

Ceata proorocească de demult a propovăduit de mai înainte pe curata, cea fără prihană, și fiica lui Dumnezeu, Fecioara, pe care Ana a zămislit-o, stearpă fiind și neroditoare. Pe aceasta cu bucuria inimii astăzi să o ferim cei ce ne-am mântuit printr-însa, ca pe ceea ce singură este fără prihană.

Slavă...

Podobie. Spăimintatu-s-a...

Dăruit-ai, Bunule, început al binecuvîntării, roadă sterpăcunii Anei, celei ce striga către Tine în rugăciune: Tu prefaci fiile celor din naștere. Pentru aceasta, Mîntuitorule, și firea mea cea amărită înnoiește-o iarăși, ca un Dumnezeu; ca să aduc Ție, rod, grăind cu îndrăz-

neală Ziditorului meu: Ție se cuvine slavă, Dumnezeule al tuturor și Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., glasul al 4-lea :

Podobie Cel ce Te-ai înălțat...

Ioachim cel sfințit și Ana daruri aduceau preoților celor mai dinainte și nu erau primite, pentru că erau sterpi; rugăciune au înălțat Dătătorului a toate și, rugăciunea lor auzind-o, le-a dăruit lor pe ceea ce este cu adevărat ușa Vieții, a căreia sfîntă zămislire să o cinstim.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Cîntarea a 4-a :

Imosul :

Văzînd de mai înainte în Duhul, Proorocul Avacum, în-
«truparea Cuvîntului, a propo-
«văduit, grăind : cînd se vor a-
«propia anii Te vei cunoaște;
«cînd va veni vremea Te vei a-
«răta. Slavă puterii Tale,
«Doamne !».

..., dumnezeiască vestire; o, uimitoare grăire; voi zămisli și eu, a strigat Ana, mirîndu-se, către îngerul cel trimis la dînsa. Slavă Dumnezeului meu, Celui ce face lucruri minunate !

ucurați-vă împreună cu mine, toate semințiile lui Israel, că am zămislit în pîntece cer nou, din care va răsări peste puțin Steaua mîntuirii, Iisus, Dătătorul de lumină, a strigat Ana, bucurîndu-se.

Auzit-a Dumnezeu suspinurile Anei, și a ascultat Domnul rugăciunea ei; și risipind norii nenașterii de fii, o luminează în chip minunat cu lumina nașterii. Pentru aceasta ea zămislește pe cea una curată.

A Nascatoarei :

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cort neîntinată, curățește-mă acum pe mine, cel întinată cu greșale, cu preacuratele picături ale îndurărilor tale, și dă-mi mână de ajutor, ca să cînt : mărirea ție, curată, de Dumnezeu prea-mărită.

Canonul al doilea

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesei...

Deschisu-s-a pîntecele tău, care mai înainte era neroditor, și primind nor ceresc, din care ne-a răsărit Soarele cel strălucitor, pe toți i-a luminat cu lumina adevărului și a gonit întunericul cel adînc al necunoașterii lui Dumnezeu.

Caunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, în pîntecele tău s-a așezat, pe care șezînd S-a odihnit, și a șters osteneala tuturor celor cucernici și a întemeiat pe pămînt cunoașterea de Dumnezeu, fericită Ana, de Dumnezeu însuflată.

Iată patul, despre care mai înainte a proorocit Solomon, în pîntece l-ai zămislit, păzit fiind cu adevărat pentru Adevăratul Împărat, spre dumne-

zeiasca chemare a neamului omenesc la mîntuire. Pentru aceasta pe tine, Ana, credincioșii cu bucurie te fericim.

Canonul al treilea

Irmos : Venit-ai din Fecioara...

Acoperămîntul cel plin de umbră al Legii se ridică astăzi și binecuvîntarea harului venind cu propovăduirea zămisirii fiicei lui Dumnezeu, luminează în chip strălucit.

Inger a venit din cer, vestind Anei în chip lămurit începuturile bucuriei a toată lumea, zicînd : primește, mai presus de orice nădejde, împlinirea rugăciunii tale.

Slavă...

ncep a seca pîraiele răutății și se îndreaptă a curge rîurile harului, propovăduindu-se astăzi zămisirea ta, Fecioară, ceea ce ești mai presus de toate.

Și acum..., a Nascatoarei :

Limbile cele mult-grăitoare ale ritorilor tac, neputincioase fiind a te lăuda pe tine după vrednicie, prealăudată; și lăudînd cu frică și în tăcere, măresc minunile tale.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Canonul al doilea

Irmosul :

Iace a Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că «alt Dumnezeu afară de Tine

«nu știm, numele Tău numim ;
«că Tu ești Dumnezeu al celor
«vii și al celor morți».

Cea odrăslită din rădăcina
lui David și a lui Iesei, Ana,
acum începe a odrăslî toiagul
cel dumnezeiesc, care a odrăslit
Floarea cea tainică, pe Hristos,
Ziditorul tuturor.

«înd voi fi maică, a grăit
Ana, mă vor vedea popoarele
și se vor mira, că iată nasc, așa
precum a binevoit Cel ce a
dezlegat legăturile sterpăciunii
mele.

Le prunca pe care am ză-
mislit-o, mai înainte au vestit-o
glasurile proorocilor, de depar-
te, că este munte și ușă neum-
blată, a strigat Ana, cu bucurie,
către cei ce erau de față.

A Născatoarei :

Nor și rai și ușă a luminii ;
masă, lînă și năstrapă care
porți înlăuntru mana și dulcea-
ța lumii pe tine te cunoaștem,
curată Fecioară-Maică.

Canonul al dollea

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

Pogoritu-s-a Ioachim din
munte, primind nu tablele
Legii, ci pe aceea pe care Le-
gea mai înainte a vestit-o în
scris și toate zicerile prooroci-
lor au arătat-o, pe curata Maica
lui Dumnezeu ; și săltînd a stri-
gat : măritu-s-a inima mea.

Dacă Ana a simțit oarecînd
sădindu-i-se în pîntece viața cea

roditoare, din care a înflorit
Strugurele cel copt, care mus-
tește pentru noi din destul vi-
nul nemuririi, a grăit : ce voi
răsplăti Ție, Îndurate Doamne?

Neputînd îndura Ioachim să
vadă făptura stearpă, cu cucer-
nicie s-a rugat să scape Ana de
sterpăciune și să nască fiică, pe
aceea din care Fiul S-a dat, Ca-
re pe toți i-a făcut fii ai Părin-
telui Său, Cel de sus.

Canonul al treilea

Irmos : Mijlocitoarei către Dumnezeu...

Cartea în care se va înscrie
acum Cuvîntul Părintelui,
Cel împreună pe scaun șezător,
se vestește astăzi prin îngeri și
pe credincioși îi va înscrie în
cartea bunătății.

Dreptii laudă acum cu strălu-
cire mărirea vestirii celei minu-
nate, împletind laudă de mul-
țumire Celui ce a împlinit harul
nașterii, prin rugăciune.

Slavă...

Astăzi ni se arată nouă cu a-
devărat tainele înțelepciunii ce-
lei ascunse a lui Dumnezeu, ca-
re vestește zămislirea Preacura-
tei Fecioare, ceea ce singură es-
te Maica lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născatoarei :

Adăpost și liman, Preacurată
Fecioară, avînd noi credincioșii
acoperămîntul tău pururea, scă-
păm de toate răzvrătirile neca-
zurilor, îndreptîndu-ne către
tine.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Proorocului Ionă urmînd,
strig Ție: scoate din strică-
«ciune viața mea, Bunule, și
«mă mîntuiește, Mîntuitorul lu-
«mii, pe mine, cel ce strig: Sla-
«vă Ție !».

Cum încapă în pîntece ceea ce
a încăput pe Dumnezeu ? Cum
se naște ceea ce a născut pe
Hristos cu trup ? Și cum este a-
lăptată ceea ce a hrănit cu lap-
te pe Domnul ?

Rugăciunea voastră auzind-o
Dumnezeu, vă dăruiește astăzi
rod, după Lege, prealăudaților
Ioachim și Ana.

Zămislind în pîntece porum-
bița cea curată, te-ai umplut cu
adevărat de bucurie duhovni-
cească, Ana, aducînd cîntări de
mulțumire lui Dumnezeu.

A Născatoarei :

Furtunile gîndurilor și năvă-
lirile patimilor și adîncul pă-
catelor înviforează ticălosul
meu suflet; ajută-mi, stăpînă
sfîntă.

Canonul al doilea

Irmos : Din pîntece pe Ionă...

Ana, plină de bucurie, a stri-
gat, slăvind pe Dumnezeul
lui Israel : umbrele Legii cu a-
devărat au trecut, că iată se a-
rată zorile dumnezeiescului
har, Fecioara, nor din care ră-

sare cu adevărat Soarele Dum-
nezeirii cel strălucitor.

Uimitoare priveriște va fi de
voi zămisli și eu, a grăit Ana,
ceea ce mai înainte eram nero-
ditoare și stearpă, de îndată ce
a auzit pe înger vestindu-i că
pruncă se va naște, și a strigat:
O, ce veste bună!, de se va în-
tîmpla împlinirea cuvintelor.

Munții și dealurile, cîmpiile
și marea, mulțimea îngerilor și
toată firea omenească să se ve-
selească, că dumnezeiasca Bi-
serică a Stăpînului primește în-
ceput de zidire, a grăit Ana,
cînd a simțit că a zămislit.

Canonul al treilea

Irmos De adîncul greșelelor...

Să se bucure cu veselie stră-
moașa noastră că astăzi
primește vestiri de bucurie ca-
re îndepărtează durerea cu ză-
mislirea celei ce este singura
fiică a lui Dumnezeu.

Se împletește astăzi cununa
de mărire și mantia împărătea-
scă se țese astăzi în pîntece ne-
roditor mai presus de orice nă-
dejde.

Slavă...

Iată toată zidirea laudă mă-
rețele și mai presus de fire tai-
nele tale, că tu, stăpînă, ești cu
mult mai presus decît oamenii
și decît îngerii.

Și acum..., a Născătoare :

Iată izvorul cel duhovnicesc
al dumnezeieștilor haruri prin

făgăduința Ziditorului și a harului începe să-și descarce apele izvorînd în pîntecele cel uscat.

CONDACUL, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătat-Te-ai astăzi...

I stăzi lumea prăznuiește zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvînt a născut pe Cuvîntul.

ICOS

Tu, Cel ce cu purtarea Ta de grijă și după făgăduință ai dat oarecînd Sarei, la adînci bătrîneți, fiu pe marele Isaac; Tu, Atotputernice, Care ai deschis pîntecele cel sterp al Anei, maica lui Samuel, proorocul Tău, primește și acum, căutînd spre mine, rugăciunile mele și plinește-mi cererile, strigat-a cu plîngere înțeleapta și stearpa Ana, și a auzit-o pe ea Făcătorul de bine. Pentru aceasta cu bucurie a zămislit pe Fecioara, care a născut mai presus de cuvînt pe Cuvîntul.

SINAXAR

În aceasta lună, în ziua a nouă, pomenirea zămislirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Domnul și Dumnezeuul nostru, vrînd să-și gătească Luiși biserică însuflețită și casă sfîntă pentru sălășluirea Lui, a trimis pe ingerul Său la drepții Ioachim și Ana — căci din aceștia avea să se nască Maica Sa după trup — și a arătat mai dinainte că va zămisli cea stearpă și cea care nu avea copii, pentru ca să adeverească zămislirea Lui din Sfînta Fecioară. Astfel, Sfînta Fecioară Maria a fost zămislită din făgăduință, dar din unire și din sămînță bărbătească. Numai Domnul nostru Iisus Hristos a fost zămislit fără

unire și fără sămînță bărbătească și S-a născut din Sfînta Fecioară Maria mai presus de înțelegere, așa cum numai El știe; fiind Dumnezeu desăvîrșit a luat trup desăvîrșit, așa precum și la început a făcut și a plăsmuit firea omenească.

Prăznuim dar această zi cu aducere aminte de cuvintele spuse drepților Ioachim și Ana de ingerul care le-a bluevestit sfînta zămislire a Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Dumnezeu, Cel ce a făcut lumea din nimic, a prefăcut în fapte aceste cuvinte; a trezit pîntecele cel sterp spre rodire și a făcut în chip minunat maică născătoare de copil pe aceea ce îmbătrînise fără să nască. Dumnezeu a dat acest rod vrednic de ruga drepților Ioachim și Ana, din care avea să vină Însuși Dumnezeu în trup spre nașterea din nou a lumii. Dumnezeu a binevoit ca acești înțelepți părinți să nască pe Fecioara, pe cea hotărîtă mai înainte de veac, pe cea aleasă din toate neamurile să fie Născătoare de Dumnezeu pentru mîntuirea oamenilor.

Tot în aceasta zi, pomenirea Sfintei proorocițe Ana, mama Proorocului Samuel.

Sfînta și fericita Ana proorocița era din cetatea Armateem, din muntele Efraim. Era căsătorită cu un bărbat din sămînța lui Levi, numit Elcana. Pentru că era stearpă și nu făcea copii, bărbatul ei și-a mai luat o femeie, pe Fenana, rivala ei, cu care a făcut copii și s-a bucurat. Ana, ca și cum nu i-ar fi fost deajuns durerea pricinuită de sterpăciunea ei, mai era și defăimată de bărbat și rivală, de rude și prieteni. Și se ruga mult lui Dumnezeu să-i dea copii, dar n-a izbutit nimic, deși împlinea fără trîndăvie poruncile Legii. Că uneori chiar sfinților cu anevioie și cu încetul și tîrziu li se împlinesc cererile.

Suindu-se dar Ana cu bărbatul ei în Șilom, în casa atotputernicului Dumnezeu, ca să aducă jertfe prin mina lui Eli preotul, ea, după săvîrșirea jertfelor, a primit numai o parte din jertfe, pentru că nu avea fiu sau fiică, pe cînd celelalte femei cu copii au primit cite două părți. Asta a intristat-o mult, dar n-a deznădăduit-o, nici nu i-a întunecat fața.

A lăsat însă pe bărbatul ei să plece acasă, iar ea a rămas singură în casa Domnului. S-a aruncat cu fața la pămînt și s-a rugat așa : «Doamne Dumnezeule

părinților mei, caută spre roaba Ta și spre smerenia mea! Dă-mi rod pîntecelui meu și Ți-l voi da Ție să-Ți slujească toate zilele vieții lui!».

Dumnezeu văzînd că Ana nu se dezlipște de casa Lui, că se roagă și că stăruie în rugăciunea ei, nu i-a făgăduit nu numai că va da rod pîntecelui ei, ci i-a spus mai dinainte și ce nume va purta fiul ce i se va naște.

După ce a luat această încredințare, ea a plecat de acolo săltînd de bucurie. A zămislit și a născut pe Proorocul Samuel. După ce l-a înălțat, s-a suit cu el în Șilom, a căzut înaintea Domnului Dumnezeu și l-a mulțumit. Preotul Eli a binecuvîntat-o, zicînd: «Să-ți dea Ție Dumnezeu un alt rod pîntecelui în locul lui Samuel, fiul tău». Ana și-a luat copilul și s-a coborît acasă, pentru că era încă mic de tot pruncul. Cînd a ajuns mai mărțel, l-a luat de mină, l-a suit în casa Domnului Dumnezeului cel atotputernic, ca să împlinească făgăduința ce-o făcuse Domnul și l-a dat în mina lui Eli preotul. Și i-a făcut malcă-sa haine preoțești mici, pe măsura lui, și copilul slujea cu ele Domnului Dumnezeu înaintea lui Eli preotul. Ana se uita la el și se bucura. Și a mai născut Ana trei feciori și trei fete; și s-a suit în casa Domnului, a căzut cu fața la pămînt și l-a lăuda pe Domnul. Pentru aceea și zicea: «Cea steapă a născut șapte, iar cea cu mulți fii a slăbit». Că ea sălta de bucurie pentru cei șapte copii ai ei, iar Fenana, rivala ei, după ce a născut cinci copii, a ajuns steapă și n-a mai născut.

Ana a trăit vreme îndelungată, a lăudat pe Domnul și a proorocit, iar mai pe urmă s-a mutat în locașurile cele veșnice.

Fot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Ștefan cel strălucit, care a trăit în biserică Sfîntului Antipa

Această stea de curînd apărută s-a născut și a crescut în Constantinopol. Părinții săi, Zaharia și Teofana, oameni îndobîlți cu toate virtuțile și plini de înțelepciune, locuiau în locul numit Zevgma, nu departe de biserică dumnezeiescului întîiului Mucenic și arhidiacon Ștefan.

Cînd mama lui era îngreunată cu el, ea s-a ferit pînă la naștere de orice mîncare grasă, mulțumindu-se numai cu pîine, verdețuri și apă. La naștere i s-a arătat pe pleptul copilului o cruce luminoasă și prea frumoasă, semn al răstîgnirii lui de mai firzlu față de lume. Apoi a

fostbotezat și cînd a crescut a fost dat să învețe carte, și învăța cu multă sîrguință, supus fiind părinților.

După moartea împăratului Teofil, uritorul de Dumnezeu, a fost urcat îndată pe tronul arhieresc de la Constantinopol, prin hotărîrea lui Dumnezeu, Sfîntul Metodie, iar cînstitul Zaharia, tatăl Sfîntului Ștefan, a fost făcut preot de Sfîntul Metodie și rînduit în clerul bisericii celei mari. Atunci și lui Ștefan i s-a tuns părul capului și a fost rînduit și el cleric la aceeași biserică. Și pe cît de des se ducea tatăl lui la biserică, pe alît de des se ducea și el. Cînd era de 18 ani i-a murit tatăl. Atunci s-a închinat în biserică Sfîntului Petru. Nu ieșea din biserică, se ruga necontenit și se hrănea numai cu verdețuri crude.

În al doisprezecelea an al domniei binecredinciosului împărat Vasile și în al patruzecelea an al vîrstei Cuviosului, a fost mare cutremur că s-a dărîmat cu totul biserică Sfîntului Antipa. Cuviosul a ieșit din biserică și a intrat într-o groapă ce semăna cu un mormînt. Acolo a stat 12 ani; și din pricina umezelii s-a subrezit și de nevoie a ieșit din groapa aceea aproape mort. Apoi cînd a îmbrăcat schima îngerească a arătat nevoînțe călugărești și mai mari, chiar mai presus de puterile omenești.

Așa și-a dus fericitul Ștefan acest drum anevolos și aspru al nevoînțelor călugărești vreme de 55 de ani, iar în al șaptezeccelea an al vieții lui, și-a dat în mîinile Domnului duhul său.

Fot în această zi, pomenirea sfinților mucenici: Sositeu, Narsu și Isaac, care prin sabie s-au săvîrșit

«u ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Canonul întîi al Sfîntei Ana

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

De tinerii Tăi cei din cuptor, Mîntuitorule, focul nu s-a «atins, nici nu i-a supărat. A-tunci cei trei ca dintr-o sin-«gură gură cîntau și binecuvîntat «tau, grăind: Binecuvîntat ești, «Dumnezeul părinților noștri».

Ca să scape de defăimarea nenașterii de fii a rugat Ana pe Stăpînul a toate și, Cel milostiv auzind glasul ei, i-a dat rod pe ceea ce L-a născut, precum a binevoit.

Împărăteasca porfiră începe a se țese în pîntecele tău, Ana; pe care purtînd-o, Dumnezeu și Împăratul tuturor Se va arăta oamenilor și va smeri pe vrăjmașii cei ce se luptă cu noi.

Mirul cel cu bun miros l-ai zămislit în pîntece, Ana, pe ceea ce a primit mai presus de fire pe Stăpînul, Mirul vieții, Cel ce cu suflările harului a umplut de mireasmă cugetele noastre.

A Născătoare :

Ca Cel ce ești unul din Treime, Te slăvim Hristoase, că întrupîndu-Te din Fecioară fără schimbare, toate le-ai suferit ca un om, nedepărtîndu-Te de firea părintească, Iisuse, deși Te-ai unit cu noi.

Canonul al doilea

Imos. Iinerii în dreapta credință...

Rugul cel purtător de foc, pe care l-a văzut de demult Moise în Sinai, Ana l-a zămislit în pîntece, stingînd ca pe o necinste oarecare focul nenașterii de fii, celor ce cîntă : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Picătură a curs acum în chip minunat, Ana, din pîntecele tău, care a primit înlăuntru

toată apa vieții, ce rouează pe cei ce cu credință strigă către Dînsul : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Dacă ai văzut cuib de pasăre, ai luat aripile duhului și cu rugăciunea ai dobîndit pe porumbița cea neîntinată, care a purtat pe Hristos, Stîlparea cea de măsline, Ana, Care ne-a liberat pe noi de potopul cel înțeleghător.

Canonul al treilea

Imos : Porunca cea potrivnică...

Temelie a mîntuirii și temei al harului a fost așezată zămislirea Fecioarei ; întru care se va naște nădejdea pămîntenilor, cea mai presus de cuget, care cîntă neîncetat lui Hristos : Binecuvîntat ești și prea-slăvit.

Muntele cel sfînt, făgăduința Ziditorului de mai înainte se vestește astăzi, luînd ființă și acoperind tot pămîntul cu chipul nașterii. Pentru aceasta pe Hristos, Binefăcătorul, Îl slăvim.

Slavă...

Dezlegatu-s-au, astăzi, dreptii prin har de legăturile nenașterii de fii și de durerea Evei și au primit vestirile izbăvirii. Pentru aceasta și în rugăciunile lor chemau pe Cel ce avea să fie împlinirea, pe Hristos, Dătătorul de viață.

și acum..., a Născătoarei :

Cel ce este nemărginit în sînu-
rile cele preacurate ale Părinte-
lui, Se cuprinde în curatul tău
pîntece pentru nespusa Lui mi-
lostivire, Preacurată Fecioară.
Pentru aceasta a și îngăduit să
fie zugrăvit în icoane, Cel ce
este preabun.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

De Care se înfricoșează în-
gerii și toate oștile, ca de
«Făcătorul și Domnul, lăuda-
«ți-L preoți, preaslăviți-L tineri,
«binecuvîțați-L popoare și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Pe împărăteasa despre care a
proorocit David, iată în pîntece
o primesc, a grăit Ana ; și voi
naște pe ocrotitoarea tuturor
credincioșilor, care are să nas-
că pe Împăratul Hristos.

Pămîntul în care S-a sălășluit
Ziditorul pămîntului, sceptrul
cel sfînt, chivotul cel nou, năs-
trapa cea cu mană, începe a
odrásli în pîntecele maicii care
a născut-o pe ea.

Rugul cel nears, sfeșnicul cel
de aur, camera cea însuflețită
a Domnului Dumnezeu, toiagul
cel cinstit, începe a odrásli în
pîntecele maicii care a născut-o
pe ea.

A Născătoarei :

Ridică-mă pe mine cel ce zac
în adîncul răutăților ; luptă în-

potriva vrăjmașilor celor ce se
luptă acum cu mine ; nu trece
cu vederea sufletul meu cel ră-
nit de desfătări necuvîncioase,
ci te milostivește, curată, și-I
izbăvește.

Canonul al doilea

Irmos : Minune mai presus de fire...

Strigat-a Ana oarecînd : Pen-
tru ce mi-ai făcut pîntecele
neroditor și sîinii uscați, precum
ai zis mai înainte, prin prooroci,
Stăpîne ? Dezleagă defăimarea
nerodirii mele și-mi dă rod, îm-
preună cu care să cînt : Să bi-
necuvinteze toată făptura pe
Domnul, și să-L preaînălțe în-
tru toți vecii.

Pătruns-a în sînul tău, Ana,
sfeșnicul întru care a încăput
tainic Făclia cea dumnezeiască,
Care a luminat toată suflarea cu
razele cele de taină ale dumne-
zeieștii cunoștințe. Pentru aceas-
ta, bucurîndu-te, ai grăit : să bi-
necuvinteze toată făptura pe
Domnul, și să-L preaînălțe în-
tru toți vecii.

Măriții Ioachim și Ana poar-
tă acum, bucurîndu-se, ca o
preafrumoasă pereche, pe dum-
nezeiasca mielusea, din care a
strălucit Mielușelul cel frumos,
Care a fost junghiat pentru toți ;
împreună cu care bucurîndu-ne
să cîntăm : să binecuvinteze
toată făptura pe Domnul și să-L
preaînălțe întru toți vecii.

Canonul al treilea

Irmos : Cuptorul cel răcorit...

[zbăvirea Anei de sterpăciune s-a arătat chip strălucit al firii neamului nostru, că ceea ce fusese stearpă, mai presus de orice nădejde a fost dezlegată și a cunoscut pe Stăpînul și înmulțește roadele dreptei credințe.

ar înfricoșător pentru singurul Împărat pe pămînt se alcătuieste, luînd începătură din Ana. În care urcîndu-se, Ziditorul are să vină de față, ca să mă ridice pe mine la înălțimea harului.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

lăptura a văzut la tine lucruri uimitoare, Născătoare de Dumnezeu, preamărită; că zămislirea ta este minunată și înaintarea deosebită și toată creșterea trupului arată tuturor semnele nestricăciunii.

Și acum... a Născătoarei.

Izvorînd din tine apa vieții, Făcătorul și Țiitorul a toate, Fecioară, a răcorit neamul omenească care suferea de arșița rătăcirii, l-a sfințit și l-a arătat purtător de rod, înfiindu-l prin har.

Canonul întâi al Sfintei Ana

Cîntarea a 9 a

Irmosul :

Pe ceea ce este izvorul cel de viață primitor și pururea «curgător, sfeșnicul harului cel

«purtător de lumină, biserica «cea sfîntă, cortul cel cu totul «de aur, mai desfătăată decît ce-«rul și decît pămîntul, pe Născă-«toarea de Dumnezeu, credincio-«șii o mărim».

Ana de Dumnezeu înțeleptită, zămislind izvorul cel de viață primitor, primește acum bucuria, luînd înlăuntru pîntecelui tău biserica cea sfîntă, și mărește pe Ziditorul, ceea ce cu lumina dreptății ești strălucită.

Cinstită și fericită pereche, strămoșii Fiului celui mai înainte de veci, cei ce au fost păzitori desăvîrșiți ai Legii, care au născut începătura bucuriei, Ioachim și Ana să fie cinstiți.

Acea pe care Daniel a privit-o ca pe un munte mare și Ioil a văzut-o ca un pămînt sfînt și ușă neumblată; iar altul a prorocit-o ca izvor pecetluit și dumnezeiască lînă, pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să o lăudăm.

A Născătoarei :

Porfira care a colorat lîna în trupării celei de negrait a Cuvîntului, cădelnița cea de aur, masa pe care s-a pus pîinea Hristos, Născătoarea de Dumnezeu Fecioara să fie mărită.

Canonul al doilea

Irmos: Taină uimitoare văd...

Dănuțiți toate sufletele și sălțați; acum s-a zidit pămîntul care a rodit nearat Spi-

cul cel purtător de viață, din Care mîncînd cei ce slăvesc bună-tatea Lui, nu flămînzesc nicio-dată.

Ia psaltirea și alăuta, Davide, și cîntă, că iată s-a arătat chi-votul lui Dumnezeu despre care ai proorocit lămurit că are să fie spre zidirea din nou, prin care noi ne-am sculat din căde-rea în păcat.

Ca două stele prea mari ați adus zorile cele pline de lumină care aveau să răsară lumii Soa-rele cel mare. Pentru aceasta vă laudăm și vă mărim, Ioachim și Ana, ca pe niște de Dumne-zeu înțelepțiți.

Canonul al treilea

Irmos: Tatălui Celui fără de început...

Să bată astăzi din palme cei mai de seamă dintre proo-rocii! Că iată arătările de mai îna-nte ale harului cele făcute de ei încep cu adevărat să se împli-nească întru cinstita zămislire a celei ce singură este curată Maica lui Dumnezeu, întru care toți ne laudăm.

Scaunul cel preamărit se pu-ne înaintea Ziditorului; ușa cea mîntuitoare se pregătește acum, păzindu-se bună pentru trece-rea Celui ce singur este Stăpîn și Ziditor, prin Care sîntem a-duși la viața cea fără de sfîrșit.

Ioachim împreună cu Ana strigă: Tu, singur, Făcătorule și Dumnezeule, ai plecat ure-chea la cuvintele rugăciunii și,

dîndu-ne dezlegare nenașterii de fii, ne-ai dăruit și nouă, ce-lor ce Te preaslăvim pe Tine, Doamne, rădăcina nestricăciu-nii.

Slavă...

Se așază scara pe care pogo-rîndu-Se Ziditorul, Domnul va ridica la cer firea noastră. Bu-cură-te cerule împreună cu înge-rii; bucură-te toată zidirea lui Dumnezeu; bucură-te neamule omenesc cel îndumnezeit prin har!

Și acum..., a Născătoarei:

Iaud nespusa ta iubire de oa-meni, stăpînă; că tu ești lumi-narea mea, tu ești lauda mea, tu ești dăruitoarea înțelepciunii mele, tu ești bucuria mea, tu ești apărătoarea, puterea și sprijinitoarea mea.

LUMININDA

Podoble: Cu duhul în biserică...

Auzit-a Domnul, ca un milos-tiv, suspinul înțeleptei Ana și i-a dăruit ei pe ceea ce este sin-gura neispită de nuntă, care a strălucit marginilor lumii Lumi-na în chip de negrăit, pe care văzînd-o dumnezeiescul și stră-lucitul Ioachim, s-a minunat și s-a bucurat.

Altă Luminîndă:

Podoble: Cel ce ai împodobit...

Înțelepciunea lui Dumnezeu și-a zidit eiși casă din pîntece sterp, pe Maria Născătoarea de Dumnezeu, pe care toate nea-murile o fericim după vred-nicie.

LA LAUDE

Se pun stihurile pe 6, glasul al 2-lea :

Podoble : Casa Efratului...

Adam și Eva lepădați toată întristarea, că astăzi se zămislește în chip minunat întru cea stearpă Maica bucuriei.

Strămoșule Avraam și toți patriarhii bucurați-vă, văzînd pe Maica lui Dumnezeu care a ieșit din rădăcina voastră.

Bucurați-vă, Ioachim și Ana; bucurați-vă, că astăzi se zămislește pricinuitoarea bucuriei și mîntuirii lumii.

Ceată a proorocilor, bucură-te, că iată Ana aduce rod, prin care se vor împlini proorocirile voastre.

Bucurați-vă împreună toate neamurile Anei, celei sterpe ! Că mai presus de orice nădejde ea aduce rod al pîntecelui, pe ceea ce este pricinuitoarea vieții noastre.

Bucurați-vă marginile pămîntului, toate ! Că iată Maica Ziditorului tuturor se arată astăzi din pîntece neroditor.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea :

Astăzi odrăslind împărăteasca porfiră a lui Ioachim, din rădăcina lui David, începe a crește floarea cea de taină, din care a răsărit Hristos, Dumnezeuul nostru, Cel ce mîntuiește sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ectenile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul întâi, Cîntarea a 3-a, pe 4, din Canonul al doilea, Cîntarea a 6-a, pe 4, și din Canonul al treilea, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 4-lea : Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi. Stih : Auzi, Dumnezeule, glasul meu, cînd strig către Tine. Apostolul din Epistola către Galateni (IV, 22—27) : Fraților, Avraam a avut doi fiu... (caută la 23 septembrie). Aliluia, glasul al 4-lea : Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul din Liban se va înălța. Stih : Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Evanghelia de la Luca (VIII, 16—21) : Zis-a Domnul : nimeni nu a aprins o lumină... (caută simbată în Săptămîna a 23-a după Rusali).

CHINONICU

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A ZECEA

Pomenirea Sfinților Mucenici Mina, Fromogen și Evgraf.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6, glasul 1 :

Podoble : Prealăudaților mucenici...

Mucenice preaslăvite Mină, jupuindu-ți-se pielea de pe tălpi, scoțindu-ți-se ochii și smulgîndu-ți-se limba cea de Dumnezeu grăitoare, ai răbdat cu tărie, gîndindu-te la răsplătirile dumnezeiești. Pentru aceasta roagă-te să se dăruiască

sufletelor noastre pace și mare milă.

Slăvitul Ermogen, cu mâinile tăiate, rabdă smulgerea picioarelor și uitându-se la foc arăta mai multă căldură a inimii, lipindu-se de Dumnezeu. Căruia acum se roagă să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Zdrobindu-vi-se mădulele, înțelepților, ați fost aruncați în adâncurile mării, sfinților; dar printr-o înclinare mai bună, v-ați îndreptat către limanul cel liniștit al desfătării, înecînd răutatea șarpelui. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Alle stihiri, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Ca niște stele mult-luminătoare duhovnicește răsărind pe bolta Bisericii, luminați toată zidirea, bunilor biruitori mucenici, cu lumina luptelor și cu strălucirile minunilor. Pentru aceasta, veselindu-ne, săvîrșim astăzi pomenirea voastră cea purtătoare de lumină și sfîntă, purtătorilor de cununii preafericiți.

Pe tine te cinstim, cel ce ca o pasăre bine-cîntătoare, ai cîntat în dumbrava luptelor, Slăvite Mină, și ai atras la urmarea ta pe Ermogen și pe Evgraf; și împreună cu ei ai scăpat de mrejele vrăjmașului cele cu multe împletituri, și ai

zburat către locașurile dumnezeiești și la cuiburile cerești.

Smulgîndu-vi-se mâinile și picioarele, pururea pomeniților, și capetele tăindu-vi-se și fiind chinuiți, și la alte multe chinuri fiind supuși, nu v-ați lepădat de Hristos; nu ați jertfit idolilor; ci, bucurîndu-vă, mucenicilor, v-ați mutat din această viață trecătoare la viața veșnică și dumnezeiască.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Cu adevărat limba ta, nevoitorule Mină, cel cu glas prea frumos, s-a arătat condei de scriitor iscusit, grăind lămurit credința cea cucernică și dogmele cele de mîntuire, prin care Dumnezeu este slăvit; și pe Ermogen, care prin tine a dobîndit dumnezeiescul botez, l-ai arătat frumos întru podoabă, și părtaș nevoițelor, dimpreună cu Evgraf, pe care l-ai dovedit bun urmaș al tău, preafericite. Și acum, stînd cu îndrăzneală înaintea scaunului Mîntuitorului, nu încetați a vă ruga pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Nascătoarei :

Unule-Născut, Cel ce ești de o ființă cu Părintele Tău și cu Duhul, Care Te-ai întrupat din Fecioară, fără amestecare precum Însuți știi, păzește turma Ta întru curăție, cîrmuind-o în pace și în bună înțelegere.

A Crucii, a Născătoarei :

Podoble : A treia zi ai înviaț...

Curata Fecioară și Maica Ta, văzînd poporul cel fără de lege pironindu-Te fără dreptate pe lemn, Mîntuitorule, cele dinlăuntru ale ei, precum a zis mai înainte Simeon, s-au rănit.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octoih.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Înțelepții Mină, Evgraf și Ermogen, ceată mucenicească, apărători dreptcinstitori de Dumnezeu se arată astăzi credincioșilor surpînd toată nelegiuirea tiranilor. Pentru aceasta fiind întocmai la număr cu Treimea cea în trei Luminători, și luminîndu-se cu norul dumnezeieștii străluciri, se bucură cu cetele cele fără de trup, rugîndu-se lui Dumnezeu și Mîntuitorului pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Podoble : A treia zi ai înviaț...

Brățele tale cele curate, în care ai purtat pe Dumnezeu, întinzîndu-le acum, Preasfîntă, acoperă-ne pe noi de toată mînia cea silnică, Născătoare de Dumnezeu curată, nădejdea lumii.

A Crucii, a Născătoarei :

Răstignit fiind, îndelung-Răbdătorule, ai cutremurat tot pămîntul și ai întărit sufletele credincioșilor. Pentru aceasta cu dragoste lăudăm și ne închinăm puterii Tale celei mai presus de pricepere.

TROPARUL, glasul al 8-lea :

Cu înfrînarea omorînd pornirile și îndemnurile arzătoare ale patimilor, ucenicii lui Hristos au luat harul de a alunga urmările bolilor celor neputincioși și a face minuni, atît în viață cît și după moarte. Minune uimitoare cu adevărat!, că oase goale izvorăsc tămăduiri. Slavă Ție, singurului Dumnezeu și Ziditorului.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

(Caută-l la sfîrșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul sfinților (de două ori), Slavă..., Și acum...al Născătoarei.

După obișnuitele Catisme, se cîntă Sedelnele din Octoih; Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun două Canoane din Octoih și un Canon al sfinților, pe 4.

Canonul sfinților

Alcătnire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Imosul :

I Hristos Se naște slăviți-L, Hristos din ceruri întîmpi «nați-L; Hristos pe pămînt, înăl- «țați-vă; cîntați Domnului tot «pămîntul și cu veselie lăudați-L «popoare, că S-a preaslăvit!».

Fiind împodobiți cu cununile măririi și stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu și umplîndu-vă de dumnezeiască lumină, mucenicilor, izbăviți de întuneci-

mea patimilor pe cei ce săvîrșesc cu dragoste pomenirea voastră, cea de lumină purtătoare.

Iubind strălucirea dumnezeiască, și dorind după frumusețea lui Dumnezeu, ați lepădat desfătările vieții și toată stăpînirea cea strălucitoare și prin moarte ați aflat viața cea nesfîrșită, mucenicilor.

Slavă...

Inflăcărîndu-se de rîvnă dumnezeiască au stins focul necredinței în Dumnezeu și s-au arătat întru credință sfeșnice strălucitoare, umplînd pe toți de lumina dreptei cinstiri de Dumnezeu, Ermogen și Mină, cei mari la suflet.

Și acum..., a Născătoarei :

Roagă-te neîncetat, Fecioară fără prihană, Domnului și Stăpînului, pe Care L-ai întrupat din sîngiurile tale, unindu-Se cu noi, ca să se izbăvească robii tăi de sub stăpînirea patimilor, Preacurată.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Fiului, Celui născut...,

Cu raza cerească luminîndu-se sfinții mucenici, au risipit întunericul înșelăciunii idolești și ne-au strălucit lumină de tămăduiri, nouă celor ce cîntăm Dumnezeului tuturor: Sfînt ești, Doamne !

Urmînd pătimirii Stăpînului, Celui ce este viu, minunate Mină, pielea de pe tălpi ți s-a

jupuit, dar ai zdrobit capul tiranului vrăjmaș, întărindu-ți picioarele pe calea cea tare a muceniei, preaviteazule mucenice.

Slavă...

Tăindu-i-se mîinile, Ermogen lăuda pe Mîntuitorul făcînd veșmîntul preoției cu roșeala sîngiurilor cu adevărat mai strălucitor și prin har arătîndu-se următor Celui ce a pătimit cu trupul.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine singură, Hristos cel frumos, aflîndu-te frumoasă între femei, Fecioară, a ieșit purtător de trup, din sînul tău, împodobind neamul nostru cu dumnezeiești frumuseți. Pentru aceasta te cinstim pe tine.

Irmosul :

Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte
«de veci și mai pe urmă din
«Fecioara întrupat, fără sămîn-
«ță, lui Hristos Dumnezeu să-I
«cîntăm : Cel ce ai înălțat frun-
«tea noastră, Sfînt ești,
«Doamne».

S E D E A L N A. glasul al 8 lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Mină, Ermogen și măritul Evgraf, lepădînd slava lumească, s-au însuflețit de slava dumnezeiască și cu hotărîre plină de rîvnă au răbdat mulțimea chinurilor celor cumplite, necruțîndu-și trupul. Pentru aceasta, către sfîrșit, fiind aruncați în a-

dîncurile mării, s-au îndreptat către limanul cel ceresc. Căroră cu credință să grăim: rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă

Slavă..., glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Mina cel minunat, Ermogen cel lăudat, doimea întru tot cinstită a Sfintei Treimi, au călcat cu bărbăție trufia închinătorilor la idoli, și săvîrșind preasfințita călătorie, au primit din cer cununile de biruință, cu puterea Duhului.

Și acum..., a Născătoarei :

Încăput-ai în pîntecele tău, prin dumnezeiescul Duh, pe Făcătorul tuturor și Dumnezeuul tău și Ziditorul, ceea ce ești fără prihană, curată, și L-ai născut fără stricăciune. Pe Acela slăvind-L, te lăudăm pe tine, Fecioară, ca pe cămara Împăratului slavei și ca pe o răscumparare a lumii.

A Crucii, a Născătoarei :

și prin inima ta cea curată și cu totul nevinovată, Fecioară, a trecut cu adevărat sabia cînd ai văzut pe Fiul tău ridicat pe Cruce, ceea ce ești cu totul fără prihană, binecuvîntată Marie, acoperămîntul păcătoșilor, zidul de apărare și întărirea lumii.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase «din Fecioara ai odrăslit, din «muntele cel cu umbra deasă. «Venit-ai întrupîndu-Te din cea «neispită de bărbat, Cel fără «de trup și Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne !».

Vestind legile cele pline de lumină, ai răbdat nelegiuirea de a ți se scoate ochii, Mina, avînd ochii inimii tale căutînd cu grijă către Lumina cea neapusă și cîntînd cu bucurie: Slavă puterii Tale, Doamne !

Arătatu-s-a limba ta, pe cînd ți se tăia, preaînțelepte, ascuțită de focul Duhului, că vorbeai vestind minunile lui Dumnezeu și ai schimbat necredința judecătorului tău în încredințare plină de evlavie cu adevărat despre Ziditorul.

Răbdînd cu multă tărie pătîmirea, lui Ermogen i se taie picioarele, călcînd în picioare capul șarpelui și pregătînd cu cuget neabătut calea mucenieciei, care duce către viața strălucirii cerești.

Slavă...

Păzindu-ți sufletul nerănit, ți Se arăta Hristos, vindecîndu-ți rănile, Mina, și poruncindu-ți să rabzi cu bărbăție, ca prin tine să se facă mîntuire tuturor celor ce te vedeau, Cel ce este voitor de milă.

Și acum..., a Născătoarei :

Toiag din rădăcina lui Iesei, înflorind ai odrăslit pe Cel ce a sădit toată lumea, Care a vestejit sadurile cunoștinței celei neroditoare; și ne-a sădit cu evlavie credința cea adevărată, curată Fecioară, prealăudată.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dumnezeu al păcii fiind, Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui mare, «dăruindu-ne pace L-ai trimis nouă. Deci, povățuiți fiind la lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineată alergînd la Tine, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Pentru ce te tulburi în deșert?, strigau mucenicii împreună judecătorului celui fără de lege, căci lingă noi se găsește, dîndu-ne putere, Cel ce este singurul nebiruit întru tărie; pentru Acela suferim cu toată tăria chinurile.

Fost-a pe neașteptate minunata schimbare a lui Ermogen către Domnul, că prin baia botezului s-a curățat și prin hotărîrea dumnezeiască a primit lumina arhieriei, luminînd cu învățături pe cei ce sînt în noaptea celor cumplite.

Slavă...

Părăsind gîndul cel neciscuit al ritorilor, ați fost pescuiți cu mrejele necărturarilor, Duhul înțelepțindu-vă cu adevărat pe

voi, mucenicilor; și prin credință v-a făcut puternici întru tărie, împotriva furtunii chinurilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătatu-te-ai întrecînd pe sfinții îngeri, Fecioară curată, născînd pe Îngerul sfatului celui mare, pe Dumnezeu Emmanuel, Care cu pogorîrea Sa a făcut pe cei pămîntești cerești, pentru milostivirea Sa cea de netîlcuit.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Din pîntece pe Ionă...

Izbăvești pe Iona din fiară, închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, Atotputernice; iar trupurile mucenicilor, aruncate în mare, le îndreptezi către limanul cel liniștit al îngropării, unde este dumnezeiasca Ta voină, spre paza noastră, a credincioșilor.

Trupurile voastre, nebiruiților mucenici, adîncimea mării le-a dat uscatului nevătămate, mergînd înaintea voastră îngeri cerești, fericiților, și arătîndu-ne tuturor așezarea voastră, care este izvor de tămăduiri și izbăvire de patimile sufletești.

Slavă...

Cetele cele înțeleghătoare s-au mirat de răbdarea voastră; cum ați biruit cu trupul pe balaurul cel fără de trup, mucenicilor, și v-ați încununat cu cununile biruinții, stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu și luminîndu-vă cu dumnezeieștile străluciri.

Și acum..., a Născătoarei :

Încetat-a prin tine, Fecioară, moartea ; că ai născut Viața-Hristos, Care dăruiește nemuri-re și dumnezeiască izbăvire celor ce cred în El cu tărie. Pe Acela roagă-L, Preasfântă, să izbăvească pe robii tăi de toate greșelele.

Irmosul :

Din pîntece pe Iona ca pe un «prunc l-a lepădat fiara mării, «precum l-a primit; și în Fecioara sălășluindu-Se Cuvîntul, și «trup luînd, a ieșit păzînd-o ne«stricăta; că Cel ce n-a pătimît «stricăciune a păzit nevătămata «pe ceea ce L-a născut».

CONDACUL glasul al 3-lea :

Podobie: Fecioara astăzi...

Ca niște stele strălucitoare ați împrăștiat în chip desăvîrșit noaptea credinței în idoli, și ați luminat inimile credincioșilor cu lumina cunoștinței de Dumnezeu, și i-ați arătat vase cinstite ale Duhului. Pentru aceasta laudăm pomenirea voastră, mucenicilor preamăriți.

Alt Condac, glasul al 2-lea .

Podobie: Căutînd la cele de sus...

Încingîndu-te dumnezeiește cu marele și cinstitul nume al lui Hristos, ca și cu o armă, ai rușinat pe vrăjmașul și ai primit cununa biruinței. Ci, mărite Mucenice Mina, nu înceta rugîndu-te pentru noi toți.

ICOS

Ceata cea dumnezeiască a mucenicilor Mina, Ermogen și Evgraf, fiecare dintre ei, mărturisind în chip deosebit cu credință au surpat trufia tiranilor și chinuri suferind în trupurile lor s-au bucurat cu Duhul, ca unii ce cu dreaptă credință au pătimît pentru Hristos și au alergat la Hristos, Cel ce i-a chemat pe ei, ca pe niște măriți mucenici.

Alt Icos :

Încununînd cu cîntări sărbătoarea ta, purtătorule de biruință al Domnului, fericesc luptele tale și laud nevoințele tale ; căci numai pentru Ziditorul tuturor ai fost încercat ca aurul în foc, iar mulțimea celor fără de lege nu a clătinat statornicia cugetului tău. Pentru aceasta arătîndu-te ca un mucenic vrednic de laudă, ai primit cununile biruinței, învingînd cruzimea tiranilor și rugîndu-te neîncetat pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a zecea, pomenirea sfinților mucenici ai lui Hristos : Mina Calicheladu (adică cel cu vîers frumos), Ermogen și Evgraf.

Acești sfinți mucenici au trăit pe vremea împăratului Maximian. Făcîndu-se odată întrebarea de locuitorii Alexandriei de unele lucruri care tulburaseră liniștea orașului, împăratul Maximian a trimis pe Mina, ca să dea răspuns acelor întrebări, pentru că Mina învățase toată înțelepciunea acelei vremi și era iscusit în meșteșugul vorbirii fiind atenian de neam, trăise la Atena și acolo deprinsese meșteșugul vorbirii frumoase.

Cînd a venit Mina la Alexandria nu numai că a lămurit pe alexandrini despre lucrurile ce-i tulburaseră, nu numai că a pus

capăt oricărei îndoieli și a dat răspuns oricărei întrebări ce i s-a pus, dar a și făcut pe cei ce primiseră cuvântul credinței în Hristos să țină și mai tare la credința lor și a tămăduit pe mulți bolnavi. Împăratul, aflând de aceasta, a trimis pe Ermogen, prefectul, cu porunca să-l facă pe Mina să se lepede de credința creștină, iar de nu-l va îndupleca să-l piardă cu fel și fel de chinuri. Prefectul l-a adus pe sfânt la scaunul de judecată; dar pentru că nu l-a putut îndupleca să se lepede de Hristos, și pentru că îl vedea că i se împotrivesc în cuvânt l-a supus la chinuri. Dar văzând cum răbdă Sfântul Mina chinurile aspre, a trecut și el la credința în Hristos și a fost botezat de soborul episcopilor la arhierie. Aflând împăratul acestea, i-a supus pe amândoi la chinuri felurite, pe care sfinții le-au îndurat cu ajutorul lui Dumnezeu. Atunci Sfântul Evgraf, care era scriitor al Sfântului Mina, a mărturisit cu îndrăznire pe Hristos și a zis multe cuvinte împotriva împăratului, defăimându-l. Iar împăratul, plin de minie a scos sabia și l-a ucis cu mina lui pe Evgraf. Odată cu el au fost uciși și Sfinții Mina și Ermogen cu săbiile, de către slujitorii împăratului. Sfintele lor moaște au fost ridicate și duse în Constantinopol, unde se află și acum și fac minuni și semne nenumărate.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Ghemel, care pe cruce s-a salvat.

Sfântul Mucenic Ghemel a trăit pe vremea împăratului Iulian Apostatul. Trezind odată împăratul prin cetatea Ancira, Sfântul Ghemel a stat înaintea împăratului și a mărturisit cu îndrăznire pe Hristos. Pentru aceea a fost încins sfântul cu cingătoare de fier înroșită în foc și pus să meargă în urma împăratului pe cale. Cînd au ajuns la mica cetate a Edesei, a fost întins sfântul în patru părți și chinuit în chip cumplit; iar la sfîrșit i s-a dat drumul așa jupuit. Și era o priveliște înfricoșătoare și nemăintîlnită să-l vezi mergînd așa și vorbind. Dar printr-o rînduală dumnezeiască, s-a întîlnit mucenicul lui Hristos cu un preot, care l-a botezat, căci sfântul nu era încă botezat; și cînd a ieșit din apa botezului a fost cu totul sănătos. Atunci a auzit și glas dumnezeiesc din cer, care i-a zis: «Fericit ești, Ghemel, pentru că mult te-ai ostenit!». Apoi a fost dus iar înaintea împăratului, care a poruncit să fie răstignit pe cruce. Și așa, rugîndu-se,

și-a dat lui Dumnezeu duhul. Niște bărbați credincioși i-au coborît pe ascuns cîstitul lui trup de pe cruce și l-au îngropat în pămînt.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Toma Defurichin.

Cuviosul Părintele nostru Toma era de loc din ținutul care se întinde la poalele muntelui Chimeneu. Părinții lui erau oameni de rînd, dar aveau tot ce le trebuia pentru trai. Încă de pe cînd era copil, sfîntul disprețuia pe toate cele din lume și-i era dragă viața călugărească, căci obișnuise de mic să se ducă cu tatăl său la minăstiri. De aceea a fost dat să deprîndă virtutea și să învețe Sfintele Scripturi la un dascăl în una din acele sfinte locașuri. În scurtă vreme a învățat Psaltirea, cuvintele apostolilor și toată slujba bisericească. Așa a fost începutul vieții lui virtuose. Cînd copilul a ajuns în vîrstă, a îmbrăcat haina cea îngerească și a pornit fără întoarcere spre luptele cele împotriva vrăjmașilor.

Pe vremea aceea unul din mai-marii Constantinopolului, cu numele Galict, a zidit o minăstire alături de riul Sangarin. A înștiințat pe episcopul locului de aceasta și l-a rugat să-i aleagă pe cei mai învățați monahi din minăstirile de sub stăpînirea sa, ca să-i așeze în noua minăstire zidită de el. Episcopul a primit și l-a sfătuit ca dintre monahii adunați să pună stareț al minăstirii pe fericitul Toma, care era bărbat vestit și îndreptar desăvîrșit al înfrînării.

Și a ocîrmuit sfîntul minăstirea aceea destui ani; și pe cît se ascundea de oameni prin smerenia sa, pe atît se făcea cunoscut tuturor ca locaș a fel și fel de virtuți. Se necăjea însă pentru că era tulburat de cei ce veneau la el. Și ce născoceste? A căutat printre frații minăstirii pe cel mai ales și a poruncit ca acesta să fie stareț. Iar el, însoțit de rugăciunile lor, a plecat și a locuit singur într-un loc foarte potrivit pentru liniște, la poalele unui munte.

Odată au venit la el doi mireni foarte cucernici, care l-au rugat să-i tundă călugări și să-i fie ucenici. Pe acești doi mireni, ca pe niște trimiși de la Dumnezeu, i-a îmbrăcat în haine sfînte și le-a pus numele ca și celor dintîi ucenici ai lui Hristos, unuia Ioan, iar altuia Petru. Și făcea împreună cu el rugăciuni stăruitoare către Domnul.

Dar n-a suferit multă vreme nascocitorul răutății să-și vadă biruite vicleniile

și inșeșugurile lui. Mai întâi a trimis asupra sfintului mulțime de țințari, care l-au chinuit vreme de trei ani; apoi a trimis cel viclean asupra cuviosului muște mari care l-au chinuit alți trei ani; după aceea a trimis asupra sfintului furnici, care l-au chinuit alți trei ani.

Văzind însă că sfintul răbdă toate fără să cîrtească a trimis vicleanul asupra sfintului mulțime de șerpi care-l înconjurau, încolăcindu-se de trupul sfintului în toată vremea. Dar sfintul a răbdat și această ispitire. Cînd însă un balaur înfricoșător îl împiedică să săvîrșească Sfînta Liturghie, sfintul, după ce a săvîrșit Sfînta Liturghie, fără să se dezbrace de veșmintele preoțești, a ieșit afară fără frică, zicînd balaurului: «Urmează-mă, fiară, ca să vezi sfîrșitul și pieirea ta, cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu!». Și fiara apucîndu-se cu dinții de poalele felonului, era tras tîrîș de cuvios. Depărțîndu-se sfintul ca la o bătaie de săgeată, a ajuns la o prăpastie care avea de o parte și de alta munți; și a stat acolo la rugăciune. Pe lingă alte cuvinte, a adăugat la sfîrșit și pe acestea: «Doamne, Cel ce ai spus că cei ce cred în Tine vor călca peste șerpi și peste scorpioni, binevoiește ca și eu cel prea mic, să calc după cuvîntul Tău peste această fiară!». Și cum a grăit sfintul aceste cuvinte, s-a ridicat balaurul și s-a cufundat în prăpastie; munții cei de pe cele două margini ale prăpastiei s-au prăbușit peste balaur, așa că prăpastia s-a umplut și a ajuns loc șes. Atunci și toți șerpii care se aflau în chilia sfintului s-au dus la locul unde pierise balaurul și acolo au fost mîncate de păsările cerului.

De atunci dar, scăpînd cuviosul de ispite, a primit de la Dumnezeu harul vindecărilor și al prezicerilor; iar el se supunea la și mai aspre nevoițe pustnicești. Și pentru că iubea liniștea și pentru că vedea că sînt mulți cei ce vin la el și-l tulbură, s-a gîndit să se ducă în locurile cele mai pustii ale munților. Pe Ioan l-a rînduit stareț al minăstirilor, iar lui Petru i-a arătat mai dinainte harul mai înainte vederii. Și n-a fost dezmințită prezicerea cuviosului.

Toma cel sfînt dar, după ce a rînduit bine toate treburile lumii sale, a plecat de acolo și s-a dus într-un loc necălcat de picior omenesc și neumbat. Trăia acolo singuratic ca o pasăre și stătea închis toată vremea postului. Iar dacă se întimpla ca unul din frați să cadă

în vreo primejdie sufletească, cerceta pe frați vreme îndelungată, le dădea povătuiri mintuitoare și se snia iarăși la locul acela necălcat de picior omenesc, ca la un loc plin de mare desfătare.

Viețuind așa mulți ani și ajungînd la adînci bătrîneți, i s-a slăbănogit trupul și și-a dat sufletul în mîinile lui Dumnezeu.

Iot în aceasta zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Teotecn, care de sabie s-a săvîrșit.

Iot în aceasta zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Marian, care s-a săvîrșit improșcat cu pietre.

Iot în această zi, pomenirea Sfîntului Eugenlu, care s-a săvîrșit lovit cu pietre.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, milulește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Imnosul :

Tinerii în dreapta credință fiind crescuți, păgîneasca «poruncă nebăgînd-o în seamă, «de groaza focului nu s-au spăimîntat, ci în mijlocul văpăii «stînd, au cîntat: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat».

Acolo unde se aude lămurit glasul și răsunetul celor ce prănuiesc cu suflet bucuros v-ați sălășluit, nevoitorilor, și plini de veselie, cîntați : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Dulce îmi este mie moartea de care mor, striga Ermogen; viața mea este Hristos, iar moartea îmi este un cîștig nespus; să mi se taie deci mădulele, mie celui ce cînt : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Cu cuget hotărît te-ai scris în cartea celor vii, înțelepte Evgraf! Că tăindu-ți-se capul, ai șezut pe sîngele tău ca într-un car și te-ai mutat către Lumina cea neînserată.

Și acum..., a Născătoare:

Cuvîntul Cel ce S-a întrupat, a ieșit din tine, Fecioară, nearzîndu-ți pîntecele, și nici mișcîndu-ți semnele fecioriei, dîndu-ne nestrîcături și viață, nouă, celor ce cîntăm: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Cîntarea a 8-a :

Imos : Cuptorul cel răcorit...

Se aruncă la picioarele tale cel înfumurat, fiind călcat în picioare de tine, Mina, de Dumnezeu înțeleptite; că scoțîndu-ți ochii și tăindu-ți limba nu ți-a mișcat cugetul de la starea cea mai bună. Pentru aceasta cu veselie ai cîntat : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Înd judecătorul cel nebun, cu hotărîre plină de cruzime ți-a smuls mîinile și picioarele, atunci, dorind răsplătirile Ermogen, cîntai lui Hristos, bucurîndu-te : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Laud, Mina, dumnezeieștile tale lupte; cinstesc nevoințele

lui Ermogen; mă închin moaștelor voastre ; cînt chinurile, legăturile, prigonirile și moartea, prin care v-ați înălțat către Viață, cîntînd : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoare:

Îl aștrapă, păstrătoare de mîna Dumnezeirii te cunoaștem pe tine, Fecioară; chivot, masă, sfeșnic și scaun al lui Dumnezeu, palat și pod care duce la dumnezeiasca Viață pe cei ce cîntă : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-L și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Imosul :

Cuptorul cel răcorit a închi- «puit chipul m i n u n i i celei «mai presus de fire; că n-a ars «pe tinerii pe care i-a primit, «precum nici focul Dumnezeirii «n-a ars pîntecele Fecioarei în «care a intrat. Pentru aceasta «cîntînd, să zicem : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți «vecii».

Cîntarea a 9-a :

Imos : Chipul nașterii tale...

Îată praznicul cel luminat al mucenicilor celor asemenea cu lumina, a strălucit tuturor, luminînd marginile lumii și împrăștiînd orbirea sufletelor. Să ne apropiem de el cu osîrdie, ca să scoatem sfîntenie.

Cei ce ați câștigat mărirea bunătaților cerești de care v-ați învrednicit, rugați-vă ca pe aceasta să o dobândească și cei ce cinstesc cu credință luminata voastră pomenire, ca unii ce stați totdeauna înaintea lui Dumnezeu rugămu-vă, marilor mucenici.

Trupul și sufletul vi le-ați adus ca jertfă fără prihană Făcătorului tuturor; iar dându-vă jertfă de ardere de tot, prin focul chinurilor, și numărându-vă în cetele mucenicilor, v-ați luminat cu lumină preacurată, înțelepțiilor de Dumnezeu.

Slavă...

Dumnezeiasca ceată a mucenicilor, Mina cu Ermogen și cu Evgraf, cei de Dumnezeu înțelepțiți, înălțatu-s-au sălășluind în locașurile cele luminoase; și stau înaintea Tatălui și a Fiului și a Duhului, îndulcindu-se în chip lămurit de îndumnezeire.

Și acum..., a Născătoare!

Firea noastră cea lepădată a văzut lumina de fulger a nașterii tale, ceea ce ești fără prihană, și s-a izbăvit de noaptea necunoștinței și de patimile tulburării celei întunecoase. Pentru aceasta ca pe o pricină a mântuirii noastre o cinstim.

Irmosul :

Chipul nașterii tale celei cu-
«rate l-a arătat rugul cel ce ar-
«dea fără să fie mistuit. Și a-
«cum te rugăm să stingi cupto-
«rul ispitelor cel sălbăticit asu-

«pra noastră, ca neîncetat să te
«mărim pe tine, Născătoare de
«Dumnezeu».

LUMININDA

Podobie : Cel ce ai împodobit cerul...

Cu cuvintele tale cele ritori-
cești și cu dumnezeieștile mi-
nuni, Mina, ai atras la luptă
mucenicească pe sfințitul Ermo-
gen și pe Evgraf, împreună cu
care te laudăm cu bucurie.

A Născătoare, asemenea :

De Dumnezeu Născătoare Ma-
rie, fericirea pămîntenilor, ocro-
titoarea păcătoșilor, singura nă-
dejde a creștinilor, scăparea a
toată lumea, izbăvește-mă de a-
menințarea focului.

A Crucii, a Născătoare :

Dacă ai văzut patima Fiului
tău, Născătoare de Dumnezeu,
cu jale ai strigat, lăcrimînd ne-
încetat : cum Ți-a răsplătit, Fiule,
soborul cel nemulțumitor?
Laud însă puterea Ta.

LA STIHOAANA

Se pun stihirile din Octoih.

Slavă..., a sfinților, glasul al 6-lea:

Iarăși ne-a strălucit nouă po-
menirea cea de peste an, a lu-
minătorilor lumii : Mina, Ermo-
gen și Evgraf, luminînd inimile
credincioșilor cu nevoințele lor
cele prin cruce pentru Hristos.
Pentru aceasta să aducem laudă
lui Hristos, Dumnezeul nostru,
Cel ce i-a încununat pe ei cu mă-
rire și cu cinste.

Și acum..., a Născătoarei :

Cunoaștem că Dumnezeu S-a întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

Podoble : A treia zi ai înviat...

Văzîndu-Te spînzurat pe lemn, Hristoase, ceea ce Te-a născut, s-a rănit la inimă, strigînd cu jale: scoală-Te, o, Fiul meu ! ca să laud învierea Ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulală, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul Oc-
tobriului, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Ca-
nonul sfinților, Cîntarea a 3-a, pe 4 Pro-
chimien, glasul al 5-lea : Tu, Doamne, ne
vei păzi și ne vei feri de neamul acesta,
în veac. Stih : Mîntulește-mă, Doamne, că
a lipsit cel cuvios. Apostolul din Epistola
către Evrei (XII, 1—10) : Fraților, avînd
împrejurul nostru atîta nor de mărturie...
(caută la 9 martie). Aliluia, glasul al
4-lea : Strigați Domnului tot pămîntul,
cîntați numelui Lui, dați mărire laudei
Lui. Stih : Că ne-al cercat pe noi, Dum-
nezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, pre-
cum se lămurește argintul. Evanghelia de
la Luca (XXI, 12—19) : Zis-a Domnul că-
tre ucenicii Săi : păziți-vă de oameni...
(caută marți în Săptămîna a 29-a după
Rusalii).

CHINONICUL

**Bucurați-vă dreptilor întru Dom-
nul, celor drepti se cuvine laudă.**

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUȚA A UNSPREZECEA

Pomenirea Preacuviosului Părintelui
nostru Daniel Stilpnicul.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun sti-
hurile pe 6: 3 din Octolh și 3 ale cuvlo-
sului, glasul al 8-lea :

Podoble : Ce vă vom numi...

**Cum te vom numi pe tine,
Daniele ? Sihastru, că ai su-
pus minții patimile ? Nevoitor,
că ai suferit toată pedeapsa ?
Stilp ridicat de pe pămînt la
înălțime, întărit pe piatra adevă-
rului ? Luptător prea plin de rîv-
nă și doctor prea iscusit ? Roa-
gă-te să se mîntuiască sufletele
noastre.**

**Cum te vom chema pe tine,
Daniele ? Dezrădăcinător de pa-
timi și sădător de fapte bune ?
Adevărat făcător de minuni și
rugător pentru păcătoși ? Alun-
gător prea viteaz al demonilor ?
Luminător strălucit al cucerni-
ciei ? Locaș al Duhului și apără-
tor al Bisericii ? Roagă-te să se
mîntuiască sufletele noastre.**

**Cum te vom numi acum pe ti-
ne, Daniele ? Pildă monahilor
și învățător înfrînării ? Podoaba
credincioșilor și însuți făcător
de vindecări ? Sfeșnic care lumi-
nează lumină celor din întu-
neric ? Împreună cetățean și în-
tocmai la cinste cu îngerii ? Lo-**

cuitor al raiului și om ceresc ?
Roagă-te să se mîntuiască sufle-
tele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Alcăture a lui Teodor Studitul.

Bine neguțătorind talantul ca-
re ți s-a încredințat de către
Hristos, cuvioase părinte, te-ai
arătat și după moarte alungător
de demoni și doctor pentru mul-
te feluri de boli; stîlp de întări-
re și munte sfînt al Bisericii lui
Hristos. Pentru aceasta te ru-
găm, Daniele, făcătorule de mi-
nuni, cere pace și mare milă
pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești plină de har mij-
locește cu rugăciunile tale și ce-
re pentru sufletele noastre mul-
țime de îndurări și curățire de
greșealele cele multe, rugă-
mu-ne.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : Bucură-te cămara...

Văzînd Sfînta și Preacurata Ta
Maică, patima Ta cea cinstită,
îndelung-Răbdătorule, Împărate
al tuturor, vărsînd lacrimi cu
amar și lovindu-și pieptul, stri-
ga: Vai mie, Fiule și Dumnezeu
meu ! Preadulce Iisuse, bucuria
mea cea mîntuitoare, lumina a
toată lumea, dumnezeiescule
Soare neapus, cum voi răbda și
cum voi trăi văzîndu-Te acum
spînzurat pe lemnul Crucii, ca
un făcător de rele, și preacurată
coasta Ta rănită cu sulița, de
nu-mi va străluci lumina învie-
rii Tale ?

TROPARUL, glasul 1 : 1 1 .

Stîlp al răbdării ai fost rîvnind
strămoșilor, cuvioase: lui Iov
întu pătimiri, lui Iosif întu ispi-
te ; și în trup viața celor fără de
trup avînd, Daniele, părintele
nostru, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu să mîntuiască sufle-
tele noastre.

Slavă... Și acum..., al Născătoarei.

Caută la sfîșitul cărții

IA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă
troparul cuviosului (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei.

Dupa obișnuitele Căntisme, se cîntă Se-
delnele din Octoih, apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun două Canoane din Octoih și un
Canon al cuviosului.

Canonul cuviosului

Alcăture a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Imosul :

Să cîntăm Domnului, Cel ce
a povățuit poporul Său prin
«Marea Roșie, cîntare de biruin-
ță, căci cu slavă S-a prea-
«slăvit».

Vrînd să laud cu cîntări pome-
nirea ta, fericite Daniele, trimi-
te-mi din cer rază purtătoare de
lumină.

Că un soare mare ai răsărit,
părinte, marginilor lumii, lumi-
nînd adunările credincioșilor,
cu făclia faptelor bune.

Slavă...

Supunându-te, părinte, legilor Stăpînului, ți-ai ucis trupul cu înfrînarea și l-ai supus pe el duhului.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu totul om S-a arătat, rămînînd și după întrupare ceea ce a fost, Domnul, Cel ce S-a născut din tine neschimbat, Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea 3 a :

Irmos · Doamne, Cel ce ai făcut...

Cu toiagul cumpătării despîcînd marea patimilor, ai trecut neîneecat, părinte, și ai ajuns la muntele nepătîmirii celei adevărate și te-ai unit cu Dumnezeu, prin curăția cuge-
tului.

Suindu-te la înălțimea faptelor bune, te-ai făcut cunoscut lumii stînd înălțat pe stîlp și cu strălucirea minunilor celor uimitoare ai luminat pe cei ce alergau la tine cu credință.

Slavă...

Pe piatra cunoștinței de Dumnezeu fiind întărit, te-ai arătat netulburat la toate măiestriile demonilor ; și ridicîndu-ți de pe pămînt trupul tău pe stîlp, ți-ai întraripat sufletul spre cele cerești.

Și acum..., a Născătoarei :

Izbăvește-mă, stăpînă, de impresurarea patimilor, și biruiește pe vrăjmașii mei ce se luptă cu mine acum, și mă întărește

pe piatra voinței lui Dumnezeu. Luminează-mi sufletul meu, ceea ce ești poarta dumnezeieștii lumini.

Irmosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele «de deasupra crugului ceresc și «ai zidit Biserica, Tu pe mine «mă întărește, întru dragostea «Ta, că Tu ești marginea doririlor și întărirea credincioșilor, «Unule, Iubitorule de oameni».

S F D F A L N A, galsul al 2-lea ·

Podoble · Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu înfrînarea, cu ostenelele și cu rugăciunile împodobindu-ți sufletul, cu dumnezeiască cuviință, te-ai făcut părtaș îngerilor, fericite, și ai luat har de minuni cu adevărat, spre a vindeca bolile celor ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta alungi și mulțimea demonilor și dai tămăduiri oamenilor, fericite Daniele, vrednicule de laudă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Veniți toți credincioșii să mărim cu laude pe Împărăteasa, Maica Ziditorului tuturor și, lăudînd-o, să grăim: Fecioară, cu totul lăudată, ceea ce ești pricina bucuriei, izbăvește pe cei ce te cinstesc și acoperă-i cu rugăciunile tale, că ai îndrăzneală, ca o maică a lui Dumnezeu, a te îndura și a da tămăduire de boli. Pentru aceasta grăim ție : roa-

gă-te Fiului tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare de păcate robilor tăi, celor ce se închină, după vrednicie, preacuratei tale nașteri.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd patima cea de pe Cruce a Fiului și Dumnezeului tău, curată, sfîșiindu-ți-se cele dinlăuntru, strigai cu amar, tînguindu-te, Preacinstită : cu adevărat, înfricoșător lucru este că de voie Te-ai lăsat răstignit, Stăpîne, și ai primit moarte trupească. Pentru aceasta laud, Mîntuitorule, voirea Ta cea tainică și negrăită, că ai venit să mîntuiești zidirea Ta cea rătăcită. Ci scoală-Te acum și umple de veselie inima mea și nu mă lăsa pe mine singură, să mă cufund în întristare, Cuvinte.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Tu ești tăria mea, Doamne,
Tu ești puterea mea ; Tu,
«Dumnezeul meu, Tu, bucuria
«mea; Cel ce n-ai părăsit sînuri-
«le părintești și a noastră sără-
«cie ai cercetat-o. Pentru aceas-
«ta, împreună cu Proorocul A-
«vacum cînt Ție : slavă puterii
«Tale, Iubitorule de oameni».

Ca pe un soare luminos, părinte pururea pomenite, ai văzut strălucind pe stîlp pe robul lui Dumnezeu Simeon, și cu dumnezeieștile străluciri care izvoarau de la el, dumnezeiește te-ai luminat, Daniele, și ai mers pe urmele lui.

Biruit-ai taberele demonilor cu arma credinței și cu izvoarele rugăciunilor ai înecat-o, înlăturînd răutatea lor pe care o făceau celor ce înotau pe mare; și ai mîntuit pe cei ce cîntau cu credință lui Hristos : slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Urcîndu-te pe stîlp, preafericite, ai stat în picioare tot timpul nopților ca și cum ai fi fost fără de trup, avînd smerit ochiul sufletului și ca o oglindă curată primind lumina Duhului, și arătările cele dumnezeiești cu cuget curat.

Și acum..., a Născătoarei :

Legile firii s-au înnoit întru tine, Preacurată, că ai născut pe Cuvîntul, Dătătorul de lege, cu adevărat mai presus de pricină și de cuvînt, Care a izbăvit din robia trupului neamul omenesc, al celor ce cîntă cu credință: slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină «neapusă, și m-a acoperit întu-
«nericul cel străin, pe mine tică-
«losul ? Ci Te rog mă întoarce
«și la lumina poruncilor Tale în-
«dreptează căile mele».

Ca să dobîndești mărirea cea nemuritoare, părinte, ți-ai omorît poftetele trupului și pornirile patimilor le-ai înfrînat, cu oste-

nelile înfrînării, și te-ai arătat rîu de minuni și izvor de tămăduiri, pururea fericite.

Pe cînd erai în rugăciune, fericite, ai văzut pe minunatul Simeon, împreună cu doi îngeri, care ți-a arătat ție, părinte, calea pe care a umblat pe pămînt, grăind : vino și stai lîngă mine, înălțîndu-te către Dumnezeu prin har.

Slavă...

Luminîndu-te, părinte, cu raza cea neînserată a dumnezeieștii străluciri, ai alungat întunericul demonilor și negura patimilor și te-ai arătat stîlp luminos și scară, care cu adevărat duce către Dumnezeu pe cei credincioși.

Și acum..., a Născătoarei :

Născînd pe Stăpînul, te-ai arătat mai presus decît Puterile cele de sus și ai îndumnezeit firea oamenilor tu, ceea ce singură ești prealăudată. Pentru aceasta credincioșii te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Curățește-mă, Mîntuitorule...

Luminîndu-se gîndul tău cu apropierea de Dumnezeu, părinte, a rămas necuprins de focul poftelor și al altor patimi și mai presus de îmboldirile trupului.

Slavă...

Umplîndu-ți-se sufletul de apele cele făcătoare de viață ale harismelor Duhului, de Dumnezeu

înțelepțite, prealăudate, ai izvo-rit rîuri de tămăduiri, care usu-că pîraiele patimilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine te-am cîștigat ocrotitoare și zid de apărare toți credincioșii, care pururea ne primejduim în mijlocul adîncului răutăților și în valurile supărărilor Născătoare de Dumnezeu, care singură ești adăpostul oamenilor.

Irmosul :

Curățește-mă, Mîntuitorule, că «multe sînt fărădelegile mele și «mă rog, ridică-mă din adîncul răutăților, căci către Tine «am strigat și m-ai auzt, Dum-nezeul mîntuirii mele».

CONDACUL, glasul al 8-lea :

Podoble : Ca o pîrgă a firii...

Suindu-te pe stîlp, fericite, ai luminat lumea cu sfintele tale fapte și, ca o stea mult-strălucitoare, ai depărtat, părinte, întunericul înșelăciunii. Pentru aceasta te rugăm pe tine, luminează și acum, în inimile robilor tăi, lumina cea neapusă a cunoștinței.

ICOS

Cîntarea mea de laudă, a nevoințelor tale, este întinată, părinte, că inima mea nu este curată, pentru că în chip rușinos am pîngărit-o pe dînsa; ci-mi dă mie, sfinte, cuvînt, ca să laud în chip curat viața ta, de care s-au minunat cu adevărat și îngerii,

că ai fost ca un fără de trup, primind lumina cea neapusă a cunoștinței.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a unsprezecea, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Daniel Stilpnicul.

Cuviosul Părintele nostru Daniel Stilpnicul a trăit pe vremea împăratului Leon cel Mare, numit și Macheli. Era de loc din Mesopotamia, din enoria Samosateilor, dintr-un sat cu numele Vitaria. Pe tatăl lui îl chema Ilie, iar pe mama sa Marta. Când era de cinci ani, a fost dus de părinții lui într-o minăstire și a strălucit în viața schimnicească. Sporind în nevoia călugărească, s-a dus la cuviosul Simeon Stilpnicul și a luat de la el binecuvântare. În urma unei descoperiri dumnezeiești, a venit în părțile Traciei, alături de Constantinopol, în Anaplu. Aici s-a închis într-un templu idolesc și a îndurat multe ispite de la demoni. Apoi s-a suit pe stilp și pe stilp a arătat multă răbdare și mari nevoia pustnicești. A îndurat arșița verii și gerul iernii și a înfruntat bătaile vinturilor. A săvârșit așa de multe minuni, că s-a dus vestea de virtutea lui pînă la împărații acelor vremuri: la împăratul Leon, la împăratul Zenon, care a venit după el, și la uzurpatorul Vasilisc. Aceștia s-au dus și s-au închinat sfântului. Sfântul le-a prezis ce avea să li se întimplă. Ajutînd sfintei Biserici atacată de erezi și săvîrșindu-și viața cuvios și fără de prîhană, s-a mutat la Domnul. Hramul lui se săvîrșește în Anaplu.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Luca cel Nou Stilpnicul.

Cuviosul Părintele nostru Luca cel Nou Stilpnicul a trăit pe vremea împăraților Roman cel bătrîn și Constantin Porfirogenitul, gînerii lui, și fiul lui Leon cel Înțelept, și pe vremea patriarhului Teofilact, fiul aceluiasi împărat Roman. De loc era din părțile Răsăritului, fiul lui Hristofor și al Caliei. Când a început războiul cu bulgarii, porunca împărătească l-a dus și pe Luca în război. Scăpînd cu viață, s-a făcut călugăr. Sporînd cu nevoia pustnicești, a fost făcut preot. Ca să-și domolească trupul s-a încins cu lanțuri de fier și postea șase zile pe săptămînă. A petrecut viața că-

lugărească în muntele Olimp, la Constantinopol și la Calcedon. Acolo s-a sult pe un stilp, a stat pe el 45 de ani și a săvîrșit multe minuni. Astfel nevoindu-se, s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi pomenirea Sfinților Mucenici Achepsei și Altala.

Acești sfinți mucenici erau din Persia. Altala a fost preot al idolilor. A cunoscut credința în Hristos dintr-o pricină ca aceasta: s-a vindecat de boala care-l stăpinea (o curgere de sînge) numai pentru că și-a pus în gînd să se ducă la episcopul creștinilor. După ce a învățat de la episcop credința în Hristos, s-a întors în orașul său, care se numea Arvil, ca să fie și altora dascăl al dreptei credințe. Pirit că e creștin, a fost dus înaintea prefectului orașului și, pentru că a mărturisit pe Hristos, i s-a tăiat urechea și a fost aruncat în închisoare.

Sfîntul Achepsei era diacon. Fiind prins și mărturisînd pe Hristos, a fost bătut fără milă și trimis împreună cu Altala la împărat. Mărturisînd înaintea împăratului pe Hristos, li s-au tăiat capetele.

Tot în această zi, pomenirea unui oarecare Mirax și povestire foarte folosită.

Acest fericit mucenic al lui Hristos, Mirax, era de neam din Egipt, născut în cetatea Tenești, din părinți creștini. A fost botezat și crescut în credința cea neprihănită a creștinilor. Dar din ușurătatea minții a fost înșelat de diavol și s-a dus la Amira, domnul agarenilor din cetate, și s-a lepădat de Hristos. Și-a tăiat briul și a călcat în picioare crucea; a scos apoi sabia și a strigat cuvîntul cumplit: «Sînt agaren! De azi înainte nu mai sînt creștin!». Și a fost cinstit și lăudat cîțiva ani de Amira și de cei împreună cu el. Părinții lui însă nu conțineau de a ruga pe Dumnezeu ca să-l întoarcă din nou la credință pe fiul lor. Și Dumnezeu, văzînd rîvna și rugăciunea lor stăruitoare, a schimbat inima lui Mirax și l-a întors la credință. Și a venit el la părinții lui și le-a zis: «Iată, dragii mei părinți, din întunecimea mîlîi am făcut ce am făcut. Acum mă rog să fiu iarăși creștin și să flu cu voi». Părinții l-au răspuns: «Noi, fiule, de cînd ai făcut acest lucru, multe lacrimi am vărsat pentru tine. Dar niciodată n-am conștient să rugăm pe Dumnezeu ca să cunoști cu adevărat și să te întorci la Dumnezeu, iar acum mulțumim bunătății Lui, că n-a trecut cu vederea sme-

rita noastră rugăciune. Dar după cum știi și tu fiule, ne temem de Amira, ca nu cumva să ne primejduim, că te-am fi schimbat noi. Dar dacă vrei, ca să te ușurezi și tu de marele tău păcat, ca să faci milostiv și pe Dumnezeu, ca să ne scoți și pe noi de sub bănușală și să fii folositor și pentru tot neamul tău, du-te tu la Amira, și precum ai făcut pe ascuns ceea ce ai făcut, tot așa și acum, fără știrea noastră, dă pe față cu îndrăznire credința ta și Dumnezeu va povățui viața ta, fiule, precum voiește.

Mirax, după ce a luat de la părinți sfatul acesta și odată cu el și binecuvântarea, cu briul în mină, s-a dus la adunarea agarenilor. S-a încins cu briul înaintea lui Amira și a întregii adunări, a făcut semnul cinstitei cruci și a grăit: «Acum mi-am venit în fire din întunecimea dlavolească ce mă cuprinsese! Am căzut înaintea lui Hristos. Am ajuns iarăși creștin precum am fost și am venit să-ți aduc această știre ție și întregii adunări. Am venit să mărturisesc înaintea tuturor pe Hristosul meu și să vă dau anatemei și pe voi și credința voastră».

La auzul acestor cuvinte, Amira l-a chinuit vreme îndelungată, încercând să-l facă să se lepede de credința în Hristos. Dar văzînd că nu poate, l-a oșindit la moarte. Slujitorii l-au luat, l-au pus într-o corabie și l-au dus în larg ca la patru stadii. După ce și-a făcut rugăciunea, slujitorii i-au tăiat capul și l-au aruncat în mare. Nu se știe dacă trupul lui a ieșit sau n-a ieșit din mare; cinstitul lui cap însă a ieșit. Niște creștini l-au cunoscut și l-au luat ca pe un dar de mare preț, au făcut o cutie de argint și au pus în ea capul sfintului cu cinstea și slava cuvenită. Și de atunci și pînă acum izvorăște pururea mir bine mirositor și săvîrșește fel de fel de tămăduiri, spre slava Domnului nostru Iisus Hristos.

Tot în această zi, pomenirea pămîntului Sfîntului Mucenic Varsava.

Sfîntul Mucenic Varsava a mărturisit cu îndrăznire că Hristos este Dumnezeu adevărat. Pentru aceasta stăpînitorul Persiei l-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea pămîntului Sfîntilor Mucenici Terentie, Vichenție, Emilian și a Sfîntei Mucenice Vevea.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Leontie cel din Ahaia.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a :

Imosul :

Tinerii evrei au călcat în cup-tor văpaia cu îndrăzneală și «focul în rouă l-au schimbat «cîntînd : Bine ești cuvîntat «Doamne Dumnezeule în veci».

Cetele îngerilor s-au mirat de starea ta, preafericite, purtătorule de Dumnezeu, că în trup fiind ai luat petrecerea acelora, cîntînd : Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Strălucind cu înălțimea viețuirii celei fără de materie și cu lumina proorociei, ne-ai strălucit raze de tămăduiri nouă, celor ce cu cucernicie te cîntim, Daniele, făcătorule de minuni.

Slavă...

Risipește negura patimilor mele, preafericite, cu strălucirea rugăciunii tale și mă îndreptează către cărările vieții, pe mine, care cînt : Binecuvîntat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Milostivă fii mie, Fecioară, și mă tămăduiește cu doctoria rugăciunii tale, pe mine cel rănit cu sabia păcatului, care cînt ție : binecuvîntat este rodul pîntecelelui tău.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Dorirea cea mai de pe urmă ai atins și culmea bunătăților, părinte, purtătorule de Dumnezeu, înălțîndu-te pe aripile faptelor bune și împreună cu cei fără de trup strigi, Daniele: tineri binecuvîntați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos în veci.

Vădit întărindu-te puterea lui Dumnezeu, te-a făcut să rabzi greutatea gerului, arșița soarelui, rănile pline de putreziciune ale trupului și răutatea viermilor care ieșeau din acestea, cîntînd: preoți binecuvîntați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Ca un nou Iov te-ai arătat, Daniele, vrednicule de laudă, și fiind cuprins de mulțimea supărărilor și a necazurilor, ai urmat pilda de blîndețe a lui David, simplitatea lui Iacov și cumpătarea lui Iosif, grăind Stăpînului: preoți binecuvîntați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Cei ce te socotim pe tine, preasfîntă stăpînă, Născătoare de Dumnezeu, cuvintelor tale urmînd, prealăudată, te ferici-m acum, că ne-ai născut pe fericitul Dumnezeu, pe Care laudîndu-L în două firi și într-un ipostas, cîntăm: tineri binecuvînta-

ți-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preainălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

De șapte ori chinuitorul hal-deilor nebunește a ars cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar pe aceștia văzîndu-i «mîntuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Mîntuitorului au cîntat: tineri binecuvîntați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Spălmîntatu-s-a de aceasta...

Tată, mutîndu-te și călătoria săvîrșind, deschis-s-au ție, părinte, porțile cerurilor și celele îngerilor te-au primit; iar Dătătorul de cunună, Hristos, te-a încununat pe tine cu mărirea dreptății. Pe Care laudîndu-L credincioșii, Îl mărim.

Înflorit-ai, părinte, în livada nevoinței, ca un crin al cîmpului; ridicatu-te-ai ca un chiparos la înălțimea desăvîrșirii și, grăind ca în psalmi, ca un măslin mult roditor te-ai arătat, veselind cu untdelemnul ostenelilor tale fețele și inimile noastre.

Stîlp înfipt pe temelia faptelor bune, turn nemișcat, izvor de minuni, liman de adăpost, comoră de vindecări și locaș al Duhului te-a cunoscut pe tine lumea. Pentru aceasta săvîrșește astăzi pomenirea ta, Daniele.

Slavă...

Răsăritu-ne-a nouă, astăzi, dumnezeiasca ta pomenire, cuvioase, mai strălucitoare decît soarele, luminînd inimile credincioşilor cu lumina dreptăţii, şi alungînd întunericul patimilor celor pierzătoare de suflet; pe care cu cucernicie săvîrşind-o, pe tine te laudăm.

Şi acum..., a Născătoarei :

Mîntuitorule, Cel ce Te-ai născut şi ai păzit nestricată după naştere pe ceea ce Te-a născut, cînd vei şede să judeci faptele mele, trece cu vederea nelegiuirile şi păcatele mele, ca un Dumnezeu fără de păcat, milostiv şi iubitor de oameni !

Irmosul :

Spăimîntatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pămîntului «s-au minunat : că Dumnezeu «S-a arătat oamenilor trupeşte «şi pîntecele tău s-a făcut mai «desfătat decît cerurile. Pentru «aceasta pe tine Născătoare de «Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi oamenii te mărim».

LUMINÎNDA

- Podobie : Cu duhul stînd în biserică...

Cu trupul înălţat pe stîlp, chinuit de ger şi de arşiţă, ai petrecut, rămînînd neînduplecat de

nevoile firii, întocmai ca un diamant, Daniele preaminunate. Pentru aceasta Dumnezeu te-a învrednicit a te bucura şi de mărire nepieritoare.

Slavă...

Stîlpul nevoiţelor tale strigă cu glasuri de negrăit că ai pătimit fără de acoperămint, de pe urma împrejurărilor potrivnice. Şi ca un purtător de lumină ai strălucit, părinte, luminînd toată făptura.

Şi acum..., a Născătoarei :

Marie, Fecioară preacurată, cădelniţă de aur, tu ai fost cu adevărat încăperea Treimii celei de neîncăput, întru care Tatăl a binevoit şi Fiul S-a sălăşluit şi Duhul cel Preasfînt umbrindu-te, Fecioară, te-a arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzîndu-Te înălţat pe cruce şi cu suliţa împuns, ceea ce Te-a născut, Cuvinte, fără de sămînţă, striga: vai mie ! Fiule, Cel mai înainte de început, cum suferi acestea acum cu nedreptate, Preadreptule, de la poporul cel nemulţumitor, cel nerecunoscător şi făcător de rele ?

LA STIHOAVNA

Se pun stîlburile din Octoih.
Şi cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulă, şi cîntatul.

DUMINICA SFINȚILOR STRĂMOȘI

Vezi «Rinduiala de tipic» tipărită la sfârșitul acestei cărți.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 10 și se cântă trei stihiri ale Învierii, trei ale lui Anatolie și patru ale Sfinților Strămoși, glasul al 8-lea :

Podoble : Raiul cel din Eden...

Săvîrșind astăzi, credincioșilor, pomenirile Strămoșilor, să lăudăm cu credință pe Hristos, Izbăvitorul și Domnul, Cel ce i-a mărit întru toate neamurile și a săvîrșit minuni uimitoare, ca Cel tare și puternic ; și dintr-înșii ne-a ridicat toiagul puterii, pe cea singură care nu știe de bărbat, pe dumnezeiasca fiică, curata Maria, din care a ieșit floarea, Hristos, Cel ce a odrăslit viața tuturor și hrană neîmpuținată și mîntuire veșnică.

Cel ce ai izbăvit pe sfinții tineri din foc și pe Daniel din gura leilor ; Cel ce ai binecuvîntat pe Avraam și pe Isaac, robul Tău, și pe Iacob, fiul acestuia ; Cel ce ai binevoit a Te face ca noi din sămînța lor, ca să mîntuiești pe strămoșii noștri care căzuseră mai înainte, prin răstignirea și moartea Ta, rupi legăturile morții și înviezi împre-

ună pe toți cei ce erau morți din veac, care se închină, Hristoase, împărăției Tale celei veșnice.

În mijlocul văpăii, de roua Duhului bucurîndu-se tinerii lui Dumnezeu ca de un val de răcoare, umblau tainic într-însa, preînchipuind Treimea și întruparea lui Hristos. Și ca niște înțelepți prin credință au stins puterea focului ; iar dreptul Daniel s-a arătat astupînd gurile leilor. Pentru rugăciunile lor milostivindu-Te, Iubitorule de oameni, Mîntuitorule, izbăvește-ne și pe noi de focul nestins și veșnic și ne învrednicește să dobîndim cereasca Ta împărăție.

Credincioșii și sfinții Tăi tineri în cuptorul cel cu văpaie și cu foc fiind ca într-o rouă, au preînchipuit în chip tainic venirea Ta din Fecioara, care fără ardere ne-a strălucit nouă. Iar Daniel cel drept și minunat între prooroci, arătînd lămurit dumnezeiasca Ta a doua venire, a strigat : privit-am pînă cînd scaunele s-au așezat și Judecătorul a șezut și riul de foc s-a apropiat. Din care să fim izbăviți, Stăpîne Hristoase, prin rugăciunile lor.

Slavă... glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Anatolie.

Pe toți Strămoșii cei mai înainte de Lege să-i lăudăm astăzi, credincioșilor : pe Avraam de Dumnezeu iubitorul, pe Isaac cel născut din făgăduință și pe Iacob și pe cei doisprezece patriarhi ; pe David cel prea blînd

şi pe Daniel proorocul doririlor, lăudînd împreună cu dinşii şi pe cei trei Tineri care au prefăcut cuptorul în rouă, şi să cerem iertare de la Hristos Dumnezeu, Cel preaslăvit întru sfinţii Săi.

Şi acum..., dogmatica glasului..

LA LITIE

Se pun stihirile hramului.

Slavă..., a Strămoşilor, glasul: 1 :

Cu razele grăirii de Dumnezeu strălucind proorocii cei numiţi cu nume mare, pururea să-i fericim. Şi graiurile Duhului rodind, naşterea cea nespusă a lui Dumnezeu tuturor au propovăduit-o, şi după lege sfîrşitul şi-au luat, vieţuind viaţă prea minunată.

Şi acum..., a Născătoarei :

Iată s-a plinit proorocia lui Isaia că Fecioară ai născut şi după naştere ai rămas ca şi mai înainte de naştere, căci Dumnezeu a fost Cel ce S-a născut; pentru aceasta şi firea noastră a înnoit. Ci, o, Maica lui Dumnezeu, nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ţie în Biserica ta. Ci, ca ceea ce ai purtat în braţele tale pe Cel îndurat, milostiveşte-te spre robii tăi şi roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

LA STIHIOAVNA

Se pun stihirile Învierii din Octoih.

a Strămoşilor, glasul al 3-lea:
Slavă..., Alcătuire a lui Germano.

Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să lăudăm în psalmi aduna-

rea Strămoşilor : pe strămoşul Adam, pe Enoh, pe Noe, pe Melhisedec, pe Avraam, pe Isaac şi Iacob; iar după Lege, pe Moise şi pe Aaron, pe Isus al lui Navi, pe Samuel şi pe David ; împreună cu care şi pe Isaia, Ieremia, Iezechiel şi Daniel şi pe cei doisprezece ; cu aceştia, pe Ilie, pe Elisei, pe Zaharia şi pe Ioan Botezătorul; şi pe toţi cei ce au propovăduit pe Hristos, Viaţa şi Învierea neamului nostru.

Şi acum..., a Născătoarei :

/ 11

Fără de sămînţă de la dumnezeiescul Duh şi cu sfatul Tatălui ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, Cel ce este din Tatăl fără de maică, înainte în veci; şi pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup L-ai născut şi Prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta a-L ruga să izbăvească din nevoi sufletele noastre.

11 opatul Învierii. Slavă... Şi acum...,

al Strămoşilor, glasul al 2-lea :

Întru credinţă pe Strămoşi i-ai îndreptat, printr-înşii logodindu-Ţi mai înainte Biserica cea din păgîni ; sînt lăudaţi întru mărire sfinţii, că din sămînţa lor este rodul care Te-a născut pe Tine fără de sămînţă. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mîntuieşte sufletele noastre.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Învierii din Octolul Slavă... Și acum..., al Strămoșilor.

După Catisma întâia și a doua, se cîntă Sedelnele învierii, cu ale Născătoarei.

După Polieleu urmează Ipacoi al glasului și Sedealna Strămoșilor, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Pe Avraam și pe Isaac și pe Iacob toți să-i laudăm cu cîntări ; pe David cel prea blînd și pe Isus al lui Navi și pe cei doisprezece patriarhi și împreună cu ei și pe cei trei Tineri, care au siins para focului cu puterea Duhului. Și să grăim către dînșii: bucurați-vă cei ce vitejește ați defăimat înșelăciunea împăratului celui nebun și cu stăruință rugîndu-vă, cereți lui Hristos, iertare de greșeale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea voastră.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Iaudă de mulțumire aduc ție, după datorie, ca văduva cei doi bănuți, stăpînă, pentru toate darurile tale; că tu te-ai arătat acoperămînt și ajutătoare, scoțîndu-mă pururea din ispite și din necazuri. Pentru aceasta ca din mijlocul cuptorului celui cu vâpaie izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, din inimă strig ție Născătoare de Dumnezeu : Ajută-mi, rugînd pe Fiul tău și Dumnezeu,

ca să-mi dăruiască iertare de greșeale, că pe tine nădejde te am eu, nevrednicul robul tău.

Antifoanele glasului.

Toată suflarea...

Evangelhia Utreniei.

Învierea lui Hristos..., și Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun trei Canoane : al Învierii din Octolul, cu irmosul pe 4 ; al Sfinților trei Tineri, pe 4, și al Sfinților Strămoși, pe 6.

Canonul Sfinților trei Tineri

Alcătulre a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Apa trecînd-o ca pe uscat...

Pe Cuvîntul cel fără de început, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, Care S-a arătat în chip tainic în cuptor, cu dumnezeiască cuvință să-L preaslăvim.

Tinerii cei de bun neam, defăimînd cu tărie cuvintele tiranului celui păgîn, n-au voit a se spurca cu bucatele haldeilor celor fără de lege.

Sufletește v-ați hrănit cu cuvîntul, iar trupește hrănindu-vă cu mîncările care cresc singure, v-ați arătat mai frumoși la înfățișare împăratului, decît cei ce duceau viață de desfătări.

A Născătoarei :

Fecioara din neamul lui David, care a odrăslit, născînd pe Izbăvitorul, a vindecat veninul șarpei, cel vărsat amarnic în urechile Evei.

Canonul Sfinţilor Strămoşi

Alcăntare a lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul 1 :

Irmos : Hristos Se naşte, slăviţi-L...

Laudă să aducem Strămoşilor, celor ce au strălucit mai înainte de Lege şi în Lege, care au slujit cu cuget drept Domnului şi Stăpînului, Cel ce a strălucit din Fecioara şi care acum se desfătează în lumina cea neapuşă.

Să cinstim pe Adam cel dintîi, cel de mîna Ziditorului cinstit, care este strămoşul nostru al tuturor şi se odihneşte în locaşurile cereşti cu toţi cei aleşi.

Slavă...

Pe Abel, cel ce a adus daruri cu suflet prea ales, care a fost primit de Dumnezeu şi Domnul tuturor, pe cel ucis de mîna ucigaşă de demult, l-a adus la lumină, ca pe un dumnezeiesc mucenic.

Şi acum..., a Născătoarei :

Să ascultăm dumnezeieştile cuvinte, care strigă arătarea lui Hristos, că iată în peşteră Se naşte din Fecioara care nu ştie de bărbat, a Cărei naştere înfricoşătoare a prevestit-o steaua ce s-a arătat cunoscătorilor de stele.

Catavase :

Hristos Se naşte, slăviţi-L,
«Hristos din ceruri, întîmpina-
«ţi-L. Hristos pe pămînt, înălta-
«ţi-vă. Cîntaţi Domnului tot pă-
«mîntul, şi cu veselie laudaţi-L,
«popoare, că S-a preaslăvit».

Canonul Sfinţilor trei Tineri

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu eşti întărirea...

Întelegere de Dumnezeu în-
văţată cîştigînd, Stăpine, ti-
«nerii lui David au păzit cu
«dumnezeiască însuflare legile
«cele părinteşti».

Focul n-a ars preacuratele tru-
puri ale celor binecredincioşi, că
s-au adăpat cu postul cel hrăni-
tor de suflet.

Laudă obştească plină de stră-
lucire au cîntat cei trei tineri, în
mijlocul cuptorului, în chip mi-
nunat fiind răcoriţi.

A Născătoarei :

Ca să ne arăţi nouă. Stăpine,
naşterea cea din trup fecioresc,
ai mîntuit în cuptor trupurile ce-
le fecioreşti.

Canonul Sfinţilor Strămoşi

Irmos : Fiului, Celui mai înainte...

Se laudă în lume dragostea
fierbinte a lui Set faţă de
Ziditorul; căci cu viaţă fără pri-
hană şi cu rîvnă sufletească a
slujit cu adevărat pe Dumnezeu
şi acum la un loc cu cei vii găsin-
du-se, cîntă: Sfint eşti, Doamne!

Enoh cel minunat a nădăjduit
să cheme cu dumnezeiască înţe-
legere, cu gura şi cu limba şi cu
inima, întru Duhul, pe Dumne-
zeu, Stăpînul tuturor.

Slavă...

Cu sfințite cîntări pe Enoh să-l fericim, că bineplăcînd Domnului, s-a mutat întru mărire, arătîndu-se mai puternic decît moartea, precum s-a scris, ca cel ce a fost adevărat slujitor al lui Dumnezeu.

Și acum...a Născătoarei :

Acum vine nădejdea neamurilor din Fecioară și Betleemul deschide precum se cuvine Edenul cel incuiat, primind pe Cuvîntul întrupat, cu trupul în iesle culcat.

Catavasié :

Fiului, Celui născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte «de veci, iar mai pe urmă din «Fecioară întrupat fără sămînță, lui Hristos-Dumnezeu să-I «cîntăm: Cel ce ai înălțat fruntea noastră sfînt ești Doamne».

IPACOI, glasul al 2-lea :

Focul s-a prefăcut în rouă pentru tineri, și plîngerea femeilor întru bucurie s-a schimbat, că îngerul a slujit în amîndouă minunile; acelora adică prefăcînd cuptorul întru odihnă, iar acestora vestind învierea cea de a treia zi, Începătorule al vieții noastre, Doamne, slavă Ție.

Dacă cel mai mare va vrea, se zice :

SEDEALNA, glasul 1' :

Podobie : Mormintul Tău, Mintuitoarele...

Pe toți Strămoșii, ca unii ce sînt cu adevărat ai lui Hristos, să-i laudăm cu strălucire, credincioșilor, slăvind în cîntări pe Cel ce i-a făcut minu-

nați. Căci pentru ca să închipuiască de mai înainte venirea Lui din Fecioara, a luminat lumea în chip nespus.

Canonul Sfinților trei Tineri

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne, taina...

Daniel cel preaînțelept dumnezeiește luminat fiind la minte a dezlegat cu har dumnezeiesc visurile împăraților.

Strălucește cu minuni în cuptor nevoița Tinerilor, că a robit pe tiranul spre cunoștința Ta, Atotputernice.

Organele de cîntare cele cu sunet plăcut și armoniile cele plăcute ale cîntării nu au amăgit pe cei viteji, și chipului celui de aur nu i s-au plecat.

A Născătoarei :

Tinerii din Babilon cinstesc cu cîntări pe dumnezeiescul tău Fiu, ceea ce ești cu totul laudată, pe Care L-au cunoscut în cuptor.

Canonul Sfinților Strămoși

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesei...

Laudă să aducem lui Dumnezeu, cinstind cu cîntări pe Noe, cel ce a fost cu adevărat drept ; că întru toate, cu dumnezeieștile porunci fiind împodobit, s-a arătat bineplăcut lui Hristos, Căruia cîntăm cu credință : slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Văzînd Dumnezeu cîntea şi curăţia cugetului tău celui întru totul desăvîrşit, Noe, te-a arătat limpede începător al unei alte lumi, căreia i-ai păstrat sămînţă din fiecare neam, în potopul cel ce se făcuse simţit, precum **Î n s u ş i** ţi-a poruncit.

Pe Noc, cel ce bine a păzit Legea lui Dumnezeu nestricată şi s-a aflat drept pe atunci în neamul lui, care în corabia de lemn cea de demult a păstrat neamul necuvîntătoarelor din porunca Atotfăcătorului, întru cîntări cucernice să-l fericim.

Slavă...

Pomenirea ta, fericite Noe, izvorăşte nouă celor ce te cîntăm pe tine vinul umilinţei, care veseleşte totdeauna sufletele şi inimile celor ce cu curăţie fericesc purtarea ta cea cîntită şi viaţa cea dumnezeiască.

Şi acum..., a Născatoarei .

Izbăvitorul nostru Se culcă acum în iesle şi cu scutece Se înfaşă ca un prunc, iar magii împăraţi vin de la Răsărit să-L vadă pe El şi cu daruri să I se închine cu credinţă, ca unui Dumnezeu şi Împărat, Care S-a născut din Preacurata.

Catavasie :

Toiag din rădăcina lui Iesei «şi floare dintr-însul, Hristoa-
«se, din Fecioară ai odrăslit,
«Cel lăudat, din muntele cel cu
«umbră deasă ; venit-ai, întru-
«pîndu-Te din cea neispită de

«bărbat, Cel fără de trup şi
«Dumnezeu. Slavă puterii Tale,
«Doamne !».

Canonul Sfinţilor Trei Tineri

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Pentru ce m-ai lepădat...

Învăţaţi fiind în Lege, Min-
tuiturile, robii Tăi, marele
Daniel împreună cu cei trei Ti-
neri, de Dumnezeu înţelepţiţi,
nu s-au lepădat, ci primind tă-
rie de la T i n e, Făcătorule de
bine, pe tiran vitejeşte l-a pus
pe fugă.

În chip duhovnicesc a înţeles
Daniel, Iubitorule de oameni,
tainele Tale ; că pe Tine Te-a
văzut cu limpezimea minţii şe-
zînd pe nor, ca un Fiu omenesc
şi ca un Judecător şi Împărat
al tuturor neamurilor.

Ceata voastră, Tinerilor, s-a
arătat mai frumoasă decît stră-
lucirea aurului şi decît piatra
de safir ; că înflăcărîndu-vă
cu rîvna dreptei cinstiri de
Dumnezeu vă preumblaţi cu
bucurie în cuptor şi luaţi par-
te, bătînd din palme, la dăn-
ţuirea lumii întregi.

A Născatoarei :

Dumnezeiescul Daniel te-a
zugrăvit mai înainte în chip
lămurit munte, Fecioară ; iar
cei trei Tineri văzînd văpaia
răcorită, au lăudat cu dulci cîn-
tări pe Cel dumnezeiesc născut
al tău, ca pe Mintuitorul, Zidi-
torul şi Domnul.

Canonul Sfinților Strămoși

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

Cu dumnezeiești laude să fie cinstit Sem, cel ce a cules roadele binecuvântării părintești și s-a arătat înaintea lui Dumnezeu bineplăcut și cu cetele strămoșilor a fost numărat, și se odihnește cu bucurie, în latura celor vii.

Învrednicitu-s-a Avraam a vedea ca un prieten al lui Dumnezeu ziua Ziditorului său și s-a umplut de bucurie duhovnicească. Pe acesta deci, cinstindu-l cu cuget curat, toți să-l fericiim, ca pe un strămoș al lui Dumnezeu.

Slavă...

Văzut-ai, pe cât este cu putință omului a vedea, Treimea și pe Aceasta ai ospătat-o îndeaproape ca un prieten, preafericite Avraam. Pentru aceasta ai luat plata găzduirii de străini, ca să fii prin credință tată a nesfârșite neamuri.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel desăvârșit S-a deșertat în trup pentru noi și început primește Cel mai înainte fără de început ; Cel bogat sărăcește și Cuvântul lui Dumnezeu fiind, în ieslea necuvântătoarelor Se culcă, ca un prunc, lucrind zidirea din nou celor din veac.

Catavasele :

Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul «sfatului Tău celui mare, dă-

«ruindu-ne pace, L-ai trimis «nouă ; deci povățuiți fiind la «lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimineată aler-
«gînd la Tine, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

Canonul Sfinților trei Tineri

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Adîncul păcatelor și viforul...

Biruind patimile firești cu puterea cuvîntului, oblăduitori v-ați făcut peste țările neamurilor haldeilor. Că fapta cea bună dă cinste celor ce o dobîndesc, înțelepților urmași ai lui David.

Moarte purtătoare de viață îmbrăcînd Daniel, de demult, pe balaurul cel prearău, socotit de haldei, păgînește, ca un dumnezeu, prin mîncare l-a ucis, iar pe preoții păgînilor i-a nimicit.

A Născătoarei :

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, roagă pe Judecătorul și Fiul tău, să-mi fie mie milostiv și izbăvitor din nevoi în ziua judecății, cu rugăciunile tale, Maică ; că numai întru tine mi-am pus nădejdea.

Canonul Sfinților Strămoși

Irmos : Din pîntece pe Iona...

Închipuire lămurită a patimilor
lui Hristos te-ai făcut,
Preafericite Isaac, adus fiind
a te jertfi de buna-plăcere părintească. Pentru aceasta fericit ești și prieten de aproape al

lui Dumnezeu te-ai arătat, cu adevărat, locuind împreună cu toţi dreptii.

Arătat-u-s-a Iacob rob prea-credinşiş Dumnezeului tuturor. Pentru aceasta s-a luptat cu îngerul, fiind numit minte de Dumnezeu văzătoare; şi dormind a văzut dumnezeiasca scară, pe care se sprijinea Dumnezeu, Cel ce S-a îmbrăcat în trup pentru a Sa bunătate.

Slavă...

Iosif iubind ascultarea tatălui său a fost aruncat în groapă şi vîndut, spre închipuirea lui Hristos, Cel ce a fost junghiat şi în groapă a fost pus; şi împărţitor de grîu al Egiptului s-a făcut, înţelept fiind şi drept şi cu adevărat stăpîn peste patimi.

Şi acum..., a Născătoare!

Prunc tînăr S-a cunoscut pe pămînt, Cel ce este pururea împreună cu Tatăl şi cu Duhul; şi în chip vădit a fost înfăşat şi în ieslea necuvîntătoarelor culcat, Cel ce înfăşură pămîntul cu negura. Acestuia, acum, mai înainte să-I prăznuim naşterea cea fără de sămînţă, bucurîndu-ne.

Catavase:

Din pîntece pe Iona, ca pe un «prunc l-a lepădat fiara mării «precum l-a primit. Iar Cuvîntul, în Fecioara sălăşluindu-Se «şi trup luînd, a ieşit lăsînd-o «n e s t r i c a t ă; că Cel ce

«n-a pătimit stricăciune pe «ceea ce L-a născut o a păzit «nevătămată».

CONDACUL, glasul al 6-lea:

Chipul cel de mîna scris nu l-aţi cînstit, ci întrarmîndu-vă cu Fiinţa nescrisă, de trei ori fericitilor, în groapa focului v-aţi preamărit; şi în mijlocul văpăii de nesuferit stînd, pe Dumnezeu L-aţi chemat: grăbeşte, o Îndurate, şi ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poţi toate cîte le voieşti.

ICOS

Tinde-Ţi mîna Ta, de care oa-recînd au luat cunoştinţă şi egiptenii cei ce purtau război şi evreii cei ce erau loviţi cu război. Nu ne părăsi şi nu îngădui să ne înghită moartea, care însetează după noi şi satana care ne urăşte; ci Te apropie de noi şi Te milostiveşte spre sufletele noastre, precum Te-ai milostivit oa-recînd spre ai Tăi, cei din Babilon, care, neîncetat lăudîndu-Te, s-au aruncat în cuptor pentru Tine şi dintr-însul au strigat către Tine: grăbeşte, o Îndurate, şi aleargă ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poţi toate cîte le voieşti.

SINAXAR

În această duminică se prăznuleşte pomenirea Sfinţilor Strămoşi.

Şi înţelepţii şi oamenii de rînd cunosc vîlta fericitului Avraam din cartea Facerii scrisă de dumnezeiescul Moise, că citim această carte în auzul tuturor

în zilele postului. Știm că Avraam era de loc din țara haldellor și că era păgîn (căci haldell erau un popor păgîn). Mai știm că tatăl lui Avraam era închinător la idoli. Dar faptul că se trăgea dintr-un astfel de neam nu l-a fost plădă pentru cunoașterea lui Dumnezeu, Care l-a povățuit pe Avraam la cunoașterea Adevăratului Dumnezeu. Dându-și seama că nici una din făpturi nu este Dumnezeu și uitându-se la buna rinduală ce domnește în lume, a cunoscut din'cele văzute pe Cel nevăzut și s-a închinat lui Dumnezeu, Stăpînitorul și Ocirmul tuturor lucrurilor, Cel ce a pus în lume rinduala și buna întocmeală ce se vede. Din pricina aceasta a și stat Dumnezeu de vorbă cu el și i-a poruncit să părăsească țara și casa. Avraam a făcut așa fără să se îndoiască în credință. Iar ca răsplată a ascultării a primit la adinci bătrînețe pe Isaac și făgăduința de a fi tată a multor neamuri. Că din el s-a născut Iacob și din Iacob dobîndește pe Iuda (din care S-a născut Hristos) și pe ceilalți moștenitori.

Purtătorii de Dumnezeu părinții noștri și învățătorii l-au socotit vrednic de pomenire pe Avraam, pentru că este strămoșul lui Hristos. Și au rinduit părinții ca pomenirea lui să o facem aproape de nașterea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos și nu la o depărtare mare de zile de acest praznic. Iar așezarea și rinduala aceasta n-au făcut-o la întimplare și după capul lor, ci cu însuflarea Duhului Sfînt. Pentru că preabunul și iubitorul de oameni Mintuitorul nostru, din pricina iubirii Sale de oameni, a învrednicit pe Avraam și pe cei din el să fie străbunii lui Hristos.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, milulește-ne și ne mintulește pe noi. Amin.

Canonul Sfînților trei Tineri

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii evrei...

Glas de Dumnezeu cinstitor s-a înălțat către Atotstăpînitorul, din mijlocul focului. Că Azaria pornind danț dumnezeiesc, cîntare a cîntat, zicînd : bine este cuvîntat Dumnezeuul părinților noștri.

Alăuta tinerilor a vestit pe Atotstăpînitorul și Dumnezeuul tuturor, Cel văzut de dînsii lămurit în cuptor, Căruia cîntare I-au cîntat, zicînd : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul părinților noștri.

Pe cei trei tineri ce au fost aruncați în cuptor văzîndu-i stăpînitorul, cînd a zărit chipul Celui de al patrulea, pe Acela L-a propovăduit Fiu al lui Dumnezeu și tuturor a strigat : bine ești cuvîntat Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoare :

Avînd mintea luminată de dumnezeiasca strălucire, Daniele, de Dumnezeu fericite, mai înainte ai văzut nașterea Fecioarei, închipuită în chipuri tainice și ai grăit : bine ești cuvîntat Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Sfînților Strămoși

Irmos : Tinerii în dreapta credință...

Lăudați pe Anania, pe Azaria, și pe Misail, împreună cu Daniel, cei ce au stins cuptorul cel cu foc, și au înfrînat năvălirile leilor și lui Hristos într-un glas au cîntat : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

După Lege luptîndu-se cu ispitele și cu necazurile necurmate, slujitor al lui Dumnezeu preaadevărat Iov s-a numit : blînd, fără de răutate, drept, desăvîrșit, fără prihană, grăind : Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Cu credinţă să cinstim pe Moise, pe Aaron şi pe Or, lăudînd pe Isus al lui Navi şi pe Levi cel preasfinţit, pe Ghe-deon şi pe Samson şi să cîntăm : Dumnezeuul părinţilor, bine eşti cuvîntat.

Şi acum..., a Născătoarei :

Iată precum a zis mai înainte proorocul, ceea ce n-a ştiut de nuntă în pîntece a zămislit pe Dumnezeu şi vădit merge să nască, în peştera Betleemului pe Cel căruia toţi Îi cîntăm : Dumnezeuul părinţilor, bine eşti cuvîntat.

Catavasi :

Tinerii, în dreapta credinţă «fiind crescuţi, păgîneasca po-
«runcă neluînd-o în seamă, de
«groaza focului nu s-au înfrico-
«şat; ci în mijlocul văpăii
«stînd au cîntat : Dumnezeuul
«părinţilor, bine eşti cuvîntat».

Canonul Sfinţilor trei Tineri

Cîntarea a 8-a :

Irmos : De şapte ori cuptorul...

Vrednicia lui Avraam nevoindu-vă a o păstra, aţi cîştigat, cuvioşilor, temeiul cel preacunoscut al credinţei şi al nădejzii lui, răbdarea şi statornicia în ispite, cîntînd neîncetat : preoţi binecuvîntaţi-L, popoare preaînălţaţi-L pe Hristos întru toţi vecii.

Ca nişte luminători strălucind şi pămîntul cer făcîndu-l şi cu lumina dreptei cinstiri de

Dumnezeu, luminîndu-l, porînd dănuire obştească, au cîntat Stăpînului şi Izbăvitorului din ispite : tineri binecuvîntaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cu îndrăzneală stingînd cup-torul cel aprins şi încleştînd fălcile leilor, uramşii lui David, bucurîndu-se, acum cîntă Ție, Stăpînului, Celui ce i-ai izbăvit pe ei din ispite : tineri binecuvîntaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei :

Daniel cel preaînțelept este îndrumat în cunoaşterea tainelor, Preacurată, iar cei trei tineri, de Dumnezeu înțelepţiți, zugrăvesc de mai înainte naşterea ta, văzînd prin anumite semne pe Cel ce în chip negrăit a ieşit din pîntecele tău ; pe Care tinerii Îl binecuvîntează, preoţii Îl laudă, popoarele Îl preaînălţă întru toţi vecii.

Canonul Sfinţilor Strămoşi

Irmos : De mişunea cea mai presus...

Astăzi să săvîrşim dumnezeiasca pomenire a cinsti-tilor Părinţi celor din veac, a lui Adam şi Abel, a lui Set şi Noe, şi a lui Enos, a lui Enoh, Avraam şi Melhisedec, şi a lui Iov şi Isaac împreună cu Iacob cîntînd cu căldură : binecuvîntaţi pe Domnul şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Să laudăm ceata cea plăcută de Dumnezeu a dumnezeieștilor Părinți : pe Barac, pe Natan, și pe Eleazar, pe Iosia și pe David, pe Ieftae și pe Samuel, care au văzut cu credință cele viitoare și au cântat : toată făptura să binecuvinteze pe Domnul.

Cântare de laudă să aducem proorocilor lui Dumnezeu, laudând pe Osie și pe Miheea, pe Sofonie și pe Avacum, pe Zaharia, pe Iona, pe Agheu și pe Amos cu Avdie, pe Maleahi, pe Naum, pe Isaia, pe Ieremia și pe Iezechiel, împreună cu Daniel, cu Ilie și cu Elisei.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu graiuri întreite să laudăm, credincioșilor, pe **P r e a s f î n t a** Treime : pe Tatăl, Cel fără început, și pe Fiul și pe Duhul Sfînt cel drept, Unimea în trei Ipostasuri, pe Care toată suflarea o slăvește, cîntînd : toată făptura să binecuvinteze pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătat-Te-ai, Hristoase, întrupat din singiurile feciorești cu cuvînt de negrăit și ca un Prunc desăvîrșit în peșteră născut, pentru mulțimea cea mare a milostivirii, Iisuse ; iar steaua de departe Te-a vestit magilor celor ce au grăit : laudați cu **c r e d i n ț ă** și preaînălțați pe Hristos în veci.

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Catavasele :

Cuptorul cel răcorit a închi-
«puit chipul minunii celei mai
«presus de fire ; că n-a ars pe
«tinerii pe care i-a primit, pre-
«cum nici focul Dumnezeirii
«nu a ars pîntecele Fecioarei,
«în care a intrat. Pentru aceas-
«ta cîntînd să strigăm : să laude
«toată făptura pe Domnul și
«să-L preaînălțe întru toți
«vecii».

Canonul Sfinților trei Ileri

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Cu adevărat Născătoare...

A juns-ați la sfîrșitul cel dorit și stați înaintea Celui ce este culmea doririlor, în cămările cerești, preafericiților.

Bucurîndu-vă culegeți secerătura frumoasei voastre arături, celei cu lacrimi, rodind spicul nestricăciunii.

Răsărit-a **v o u ă** strălucirea acum, după vrednicie, și veselie inimii a înflorit, că v-ați sălășluit acolo, de unde a fugit întristarea.

A Născătoarei :

Pășunea morții ai împiedicat-o, Fecioară, născînd pe Dătătorul de viață și Domnul, Cel ce face vii pe cei ce te măresc pe tine cu credință.

Canonul Sfinţilor Strămoşi

Irmos : Taină minunată...

Cu puterea Ta, minuni au făcut de demult fiicele Tale cele mult înțelepte, Doamne : Ana și Iudita, Debora, Hulda și Iaila, Estera, Sara, și Mariam a lui Moise și Rahila, Rebeca și Rut.

Pe sfinții tineri, ca pe cei ce au stins focul cuptorului, cu sfințenie, cu adevărat să-i cinstim, împreună cu Daniel proorocul, și cu toți dreptii care mai înainte de Lege bine au strălucit și după Lege au slujit Stăpînului.

Ajuns-au dumnezeieștii prooroci preînțelepți urmași ai lui Avraam, de mai înainte vestind în Duh pe Cuvîntul lui Dumnezeu, Cel ce S-a născut după trup din Avraam și din Iuda. Pentru rugăciunile lor, Iisuse, ai milă de noi, de toți.

Slavă...

Sfințitu-s-a toată făptura cu pomenirea voastră și prăznuind strigă cu umilință, zicînd : aduceți p u r u r e a rugăciune Domnului, fericiților, ca să dobîndească veșnicile bunătăți cei ce vă laudă pe voi.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce S-a îmbrăcat întru mine a ieșit din Fecioară și în peșteră neamestecat S-a născut, Cuvîntul Tatălui ; făptura dănuiește, mărink cu glasuri de mulțumire, preasfînta Lui pogorîre, cea din milostivire.

Catavasele :

Taină minunată și neobișnui-
«tă văd, cer fiind peștera, sca-
«un de heruvimi Fecioara, ies-
«lea sălășluire, întru care S-a
«culcat Cel neîncăput, Hris-
«tos-Dumnezeu, pe Care lău-
«dîndu-L Îl slăvim».

LUMININDA

Podobie : Femei auziți...

Săltînd, iubitorilor de Strămoși, și adunîndu-ne după datorie, să laudăm astăzi pomenirea Strămoșilor : a lui Avraam, a lui Isaac și a lui Iacob, din care Hristos Domnul, după trup S-a arătat, pentru multa Sa milostivire.

Slavă..., a Strămoșilor, asemenea :

Pe Adam să-l laudăm, pe Abel pe Set și pe Enos, pe Enoh și pe Noe, pe Avraam, pe Isaac, pe Iacob, pe Moise, pe Iov și pe Aaron, pe Eleazar, pe Isus al lui Navi, pe Barac, pe Samson și pe Ieftae, pe David și pe Solomon.

Și acum..., a Născătoarei :

Curată Fecioară, preanevinovată Marie, dumnezeiască mireasă, în vremea cea înfricoșătoare pentru mine să-mi stai înainte și să te arăți mijlocitoare mie smeritului, pe lîngă Fiul tău și să mă izbăvești de osînda aceea și de chinurile toate.

LA LAUDE

Se pun 4 stihiri ale Învierii din Octoih și 4 ale Sfinților Strămoși, glasul al 2-lea:

Podobie : Casa Efratului...

Toți să săvârșim acum pomenirea cinstiților Strămoși, lăudând viața lor prin care s-au mărit.

Stih : Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău, în veci.

Stins-au puterea focului tinereții, dănuind în mijlocul cuptorului, și lăudând pe Dumnezeu cel Atotputernic.

Stih : Că drept ești întru toate cele ce ai făcut nouă.

În groapă fiind închis și împreună cu fiarele petrecînd, Daniel proorocul nicidecum nu a fost atins de răutatea lor.

Stih : Și asupra cetății sfinte.

Si se cîntă din nou stihira cea dintîi.

Slavă..., glasul al 7-lea : însuși glasul :

Alcăture a lui Ghermano.

Veniți toți să sărbătorim cu credință pomenirea cea de fiecare an a Strămoșilor celor mai înainte de Lege ; a lui Avraam și a celor împreună cu dînsul ; să cinstim după vrednicie seminția lui Iuda ; să lăudăm împreună cu Daniel pe tinerii cei din Babilon, care au stins văpaia în cuptor, ca pe cei ce sînt chipul Treimii ; proorociile cu tărie ținîndu-le, împreună cu Isaia să strigăm, cu mare glas : Iată, Fecioara în pîntece va lua și va naște Fiu pe Emmanuel, care înseamnă : Dumnezeu cu noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Preabinecuvîntată ești Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a liberat, moartea s-a omorît și noi am înviat. Pentru aceasta cîntînd, strigăm : Bine ești cuvîntat, Hristoase Dumnezeuul nostru, Cel ce bine ai voit așa, slavă Ție.

Doxologia mare, troparele, ectenile și otpustul.

IA ITURGHIF

Se pun Fericirile glasului, pe 6, și din Canonul Strămoșilor, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod, troparul Învierii și al Strămoșilor, Slavă... Și acum..., Conducul Strămoșilor. Prochimen, glasul al 4-lea : Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeuul părinților noștri. Stih : Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă. Apostolul din Epistola către Coloseni (III, 4—11) : Fraților, cînd Se va arăta Hristos... Aliluia, glasul al 4-lea : Moise și Aaron, dintre preoții Lui, și Samuel, dintre cei ce cheamă numele Lui. Stih : Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit. Evanghelia (XIV, 16—24) : Zis-a Domnul pilda aceasta : un om a făcut cină mare... (caută la duminica a 28-a după Rusali).

(Iar Evanghelia duminicii de rînd nu se pune).

CHINONICUL

I lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

sau

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂSPREZECEA

Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru și făcătorul de minuni Spiridon, episcopul Trimitundeii.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 4, glasul al 8-lea :

Podobie : O, preaslăvită minune !

Părinte Spiridoane, fericite, noian al minunilor fiind și izvor nedeșertat, pe împăratul Constantie, cel cuprins de boală și de moarte amenințat, din acestea l-ai izbăvit. Și cu învățăturile tale l-ai plecat să caute pururea să cinstească pe toți preoții, ca pe niște slujitori de totdeauna ai lui Dumnezeu (de două ori).

Părinte Spiridoane, minunate, cu faptele tale cele bune, măreț și cu faimă făcându-te în felurite împrejurări, arhieru fără de răutate ai fost, cuvioase, bine păscînd turma lui Hristos. Și pe lup departe l-ai alungat și către staulul cel ceresc ai îndreptat pe credincioși, povățuitor al acestora fiind, ca un preabun păstor.

Părinte Spiridoane, întru tot bogate, lui Dumnezeu Celui în Treime închinîndu-te și cinstindu-L, ai nimicit erezia cea fără de Dumnezeu a lui Arie. Și pe

Cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani și a zidit toată lumea din neființă, întocmai cu Tatăl L-ai arătat și puterea Lui cea în Ipostas ne-ai învățat.

Slavă..., glasul 1 :

Preacuvioase Părinte Spiridoane, preaînțelepte, către femeia cea moartă întocmai ca și către una vie ai grăit, pentru dragostea lui Dumnezeu. Și pe șarpe l-ai prefăcut în aur celui cuprins de sărăcie ; curgerea rîului ai oprit, milostivindu-te de popor și împăratului i-ai stat înainte ca un doctor rînduit de Dumnezeu. Morți ai înviat, ca un ucenic al Lui, și credința ai lămurit-o în mijlocul a mulți părinți. Deci toate acestea putîndu-le întru Hristos, Cel ce te-a întărit, pe Acela roagă-L și acum să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznulrii, același glas :

Să prăznuiim mai înainte, popoarelor, nașterea lui Hristos și ridicîndu-ne gîndul la Betlem, să ne suim cu mintea și să vedem Taina cea mare, din peșteră. Că s-a deschis Edenul, venind Dumnezeu din preacurata Fecioară, desăvîrșit fiind cu Dumnezeirea și cu omenirea. Pentru aceasta să cîntăm : Sfinte Dumnezeule, Părinte, Cel fără de început ; Sfinte tare, Fiule, Cel ce Te-ai întrupat ; Sfinte fără de moarte, Mîngietorule Duhule ; Treime Sfîntă, slavă Ție !

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile, glasul al 2-lea':

Podobie : Casa Efratului...

Bucură-te părintele nostru Spiridoane, purtătorule de Dumnezeu, lauda ierarhilor și al lumii către Dumnezeu fierbinte și bun mijlocitor.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Cu laude săvârșind și după vrednicie cinstind, de lumină purtătorule, pomenirea ta, lăudăm neîncetat pe Hristos, Cel ce te-a mărit pe tine.

Stih : Preoții Tăi, Doamne, se vor imbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Tu, părinte, în mijlocul sinodului, dovedind cinstita putere a dumnezeieștii Începătorii, pe filozoful cel mincinos l-ai rușinat.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Cunoscut-ai, cu viețuirea ta, pe Dumnezeu, Cel ce vede cele ascunse și sufletul tău locaș primitor Treimii făcându-l, pe Aceasta cu curăție ai primit-o, părinte cuvioase, și acum strălucești îmbrăcându-te în dumnezeiasca lumină. Pentru aceasta, avînd cinstitul și de Dumnezeu purtătorul tău trup ca pe un odor preacinstit și ca un izvor al tuturor minunilor, cu adevărat, cu credință apropiindu-ne, te mărim, ierarhe, dobîndind sănătate trupului și sufle-

tului. Căci ca un următor al Stăpînului tău, dai credincioșilor cele ce sînt de folos.

Și acum..., a Înainteprăznului, același glas :

Betleeme gătește-te ; ieslea să se pregătească ; peștera să primească ; că Adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor din Fecioară S-a arătat, închipuindu-Se ca și noi și îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam înnoîndu-se, împreună cu Eva strigă : pe pămînt bunăvoirea S-a arătat, ca să mîntuiască neamul nostru.

T R O P A R, glasul 1 :

Soborului celui dintîi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și cînd ai cîntat sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind, preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine ; slavă Celui ce te-a încununat ; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Gavriil zicînd ție, Fecioară bucură-te !, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpînul tuturor, întru tine sicriul cel sfînt, precum a zis dreptul David. Arătat-te-ai mai desfătăată decît cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăsluit întru tine ; slavă

Celui ce a ieșit din tine ; slavă
Celui ce ne-a mântuit pe noi,
prin nașterea ta.

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul psalm, se cîntă : Fericit bărbatul... (starea întil).

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8, glasul al 5-lea : N. i. p. 81

Podobie : Bucură-te cămara...

Bucură-te dreptarul arhierilor, reazimul cel neclintit al Bisericii, lauda ortodocșilor, izvorul minunilor, paharul dragostei cel nedeșertat, luminătorul cel mult luminos, organul Duhului, minte dumnezeiască, blîndă și curată, împodobită cu adevăr și cu dreptate. Omule ceresc și înger pămîntesc, lucrătorule al viei, prietenul cel de aproape al lui Hristos. Pe Acela roagă-L să dea sufletelor noastre mare milă (de două ori).

Blînd și moștenitor al pămîntului celor blînzi te-ai arătat, cu adevărat, Spiridoane, mărirea părinților, care cu puterea înțeleptelor și dreptelor tale cuvinte, prin dumnezeiescul har ai înăbușit pe vrăjmașul Arie cel cu totul viclean și fără de minte, și învățătura cea dumnezeiască și mîntuitoare ai înălțat-o întru Duhul ; și pe toți ortodocșii prealămurit i-ai luminat să slăvească pe Cuvîntul, Cel unul cu adevărat, și de o

ființă cu Tatăl, Cel fără de început, Care dă lumii mare milă.

Patimile trupului omorîndu-ți, morți ai înviat cu harul lui Dumnezeu și șarpele în aur l-ai prefăcut ; curgerile rîului le-ai oprit cu rugăciunea ta, părinte, iar noaptea arătîndu-te împăratului ce era în primejdie, l-ai vindecat cu apropierea prin vedenie, minunat slăvindu-te pe tine Domnul. Pentru aceasta cu mare glas laudăm pomenirea ta și cinstim sfînta raclă a moaștelor tale, din care faci să izvorască dumnezeiești rîuri de tămăduiri și mare milă.

Alte stihiri, glasul 1 :

Podobie : O, preaslăvită minune...

O, preaslăvită minune ! Îngerii cîntă dimpreună cu luceafărul cel luminos și femeia cea moartă îi răspunde întocmai ca una vie. Cel ce curgerile rîului înapoi întorcîndu-le, le-a oprit cu cuvîntul, și amuțirea diacônului odinioară a tămăduit-o ; arșița soarelui ca și cuptorul tinerilor în rouă s-a prefăcut și Trifilie se mîntuiește (de două ori).

Veniți toată adunarea credincioșilor, cu vrednicie adunîndu-ne, să laudăm pe Spiridon cel înțelept, cel blînd și simplu, cel întreg și fără răutate. Pe cel ce este între ierarhi întîistătător, apărătorul Soborului din Niceea ; cel ce cu strunele dogmelor a surpat pe Arie

cel fără de Dumnezeu și a luminat toată lumea cu învățăturile sale.

Bucură-te Cherchira, cetate luminată și preavestită, adunare mărită, care ai dobândit moaștele celui de trei ori fericit, ale lui Spiridon celui înțelept ; din care izvorăsc vindecări credincioșilor, celor de aproape și celor de departe, grabnic fiind spre ajutorare. Căci și pe tine te păzește, cetate a Cherchirei, de tot necazul și de foamete, de moarte, de primejdii și de su-părări.

Slavă... 1 p. 12

Alcătuire a lui Emanuil Hrisaf Duca.
Se cîntă pe cele opt glasuri, astfel :

Glasul 1 :

La amenințările dumnezeieștii Începătorii, mulțimile oamenilor adunîndu-se din toate părțile,

Glasul al 5-lea :

Și înconjurînd întru tot cinstită racla sfintelor tale moaște o sărută cu vrednicie.

Glasul al 2-lea :

Iar preainalții dregători ai celor de pe pămînt, venind împreună cu stăpînitorul Împărat,

Glasul al 6-lea :

Sălașul cel de Dumnezeu purtător și vrednic de cinstire îl laudă. Și stînd la rugăciune, mai presus de toate laudă îi aduce și cîntare îi cîntă :

Glasul al 3-lea :

Iată minunatul Spiridon stă acum înaintea, să-i înălțăm cîntare și după putere să laudăm pe cel ce este lauda cea mare a arhierilor.

Glasul al 7-lea :

Că prin mijlocirea lui tot neamul cetății împărătești capătă mîntuire ; spre care toate limbile a privi nu pot și nici nu sînt în stare să-i aducă laudă vrednică.

Glasul al 4-lea :

Că mulțimea minunilor lui covîrșește toată mintea.

Glasul al 8-lea :

Pentru aceasta, întru tot înțelepte ierarhe, și după moarte, împreună cu Maica Mîntuitorului Iisus roagă-te neîncetat ca să păzească și să mîntuiască pe poporul cel credincios de toată năvălirea cea potrivnică.

Glasul 1 :

Că ajutorul tău am cîștigat și în veci bucurîndu-ne, te ferim.

Și acum..., dogmatica :

Pe ceea ce este mărirea a toată lumea, care din oameni a răsarit și pe Stăpînul a născut, ușa cea cerească, pe Maria Fecioara să o laudăm, cîntarea celor fără de trup și podoaba credincioșilor. Că aceasta cer s-a arătat și biserică Dumnezeirii. Aceasta perctele cel din mijloc al

vrajbei l-a stricat, pace a adus și împărăția a deschis-o. Pe aceasta avînd-o tărie a credinței, apărător avem pe Domnul, Cel ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznească dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu, că aceasta va birui pe vrăjmași, ca un atotputernic.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei și PARENHILE,

(Caută-le înapoi, în ziua a șasea, la slujba Sfintului Ierarh Nicolae).

LA LITIE

Stihira hramului și stihirile ierarhului, glasul 1:

Duhovnicească prăznuire este astăzi, fraților; firea să salte și oamenii să se bucure! Că ne-a chemat pe noi minunatul Spiridon, odorul cel dumnezeiesc al arhierilor, izvorul minunilor pururea curgător, locașul Sfintului Duh, marea tămăduirilor cea minunată și nedeșertată, turnul Bisericii cel tare și neclintit, întărirea cuvintelor cea adevărată și luceafărul lumii cel mult luminos. Cu rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește sufletele noastre.

O, înfricoșătoare minune! Pe cea moartă întrebînd-o, cu glas viu a răspuns ție și curgera rîului înapoi s-a întors, prin cuvîntul tău cel poruncitor. Boala împăratului a fost alungată cu rugăciunea ta, șarpele în aur s-a prefăcut, iar morții s-au sculat. Că lucra întru tine Ierarhul tuturor, Hristos Dum-

nezeul nostru, Spiridoane înțelepte, cel ce dogma Treimii cu slavă ai propovăduit-o.

Cine nu se va minuna de uoiarul cel nedeșertat al minunilor tale, Ierarhe Spiridoane, că ploaie din cer ai pogorît cu rugăciunea ta și brazdele cele însetate le-ai adăpat și foametea ai înlăturat-o. O, minune! Pe cea moartă ai înviat-o cu graiul tău cel de viață făcător, și pe șarpe în aur l-ai prefăcut. Cu adevărat nenumărate sînt minunile tale, că așa știe Dumnezeu să mărească pe cei ce-L slăvesc pe El. Iar noi, înconjurînd cinstitele tale moaște sărutîndu-le cu buze nevrednice, dobîndim sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pe Domnul, Cel ce te-a mărit pe tine. Pe Acela cu îndrăzneală roagă-L pentru sufletele noastre.

Preacuvioase părinte, ierarhe pururea pomenite, de învățătura apostolilor umplîndu-te și locaș Dumnezeiescului Duh prin viața cea cu fapte bune arătîndu-te, pe lupii Bisericii prin dogme i-ai alungat și dreptmăritoairea credință pe față susținînd-o, ai fost cunoscut stîlp și apărător al credinței. Pentru aceasta ca cel ce ești podoaba părinților și cu bunele învățături împreună-grăitor, roagă-te Mîntuitorului să se mîntuiască sufletele noastre.

Sărbătoare luminată, praznic cu totul sfințit ne stă înaintea: veniți credincioșilor să ne bucu-

răm de el. Căci pe toți ne cheamă la el ospăătorul duhovnicesc, Spiridon ; a lui este masa dumnezeiască, minunile cele strălucite și faptele cele nemuritoare. Să urmăim blîndețile lui, nerăutății, bunătății, iubirii de oameni și marii lui înțelepciuni, cu care printre arhieriei, ca o lumină a strălucit.

Ca un blînd și lesne iertător te-ai arătat în lume și de Hristos fiind iubit, dar de minuni din destul dăruiești, întru cinstită și luminată adormirea ta, părinte, lauda arhierilor, Spiridoane preasfințite, pierzînd cetele demonilor și bolile alungînd totdeauna, preacinstite făcătorile de minuni, luceafărul cel prealuminat al credincioșilor, întărirea Bisericii, locașul luminii și mîngîierea sufletelor noastre.

Cu dumnezeiască lumină luminîndu-ți inima și mintea strălucindu-ți, ca un înger tuturor celor de pe pămînt te-ai arătat, Spiridoane : blînd și întreg și cu totul strălucind de darul lui Hristos. Pentru aceasta dăruiește în chip nevăzut trupurilor sfințită hrană și mîntuitoare sufletele noastre.

Întru marea și cereasca înălțime a faptelor bune suindu-te, purtătorule de Dumnezeu, toată lumea o luminezi cu fulgerele minunilor, strălucind cu darurile nenumăratelor bunătăți, Preasfințite Spiridoane. Pentru aceasta, adunîndu-ne toți cu

credință și cu dragoste, și sărutînd întru tot cinstită racla moaștelor tale, strigăm ție : bucură-te stîlpul cel ceresc, mîngîierea celor întristați ! Bucură-te dreptarul faptelor bune ! Bucură-te turnul cel neclintit al dogmelor credinței ! Că întru tine s-a arătat tot darul Duhului, ierarhie, folositorule al credincioșilor și grabnic tămăduitor al celor în suferințe ! Bucură-te îndreptătorul ierarhiei celei cerești !

Slavă..., glasul al 6-lea : - 1 ♀.

Cuvioase părinte, în fapte bune strălucind, ai bineplăcut lui Hristos. Că îmbărbătîndu-te mai întîi asupra patimilor, sufletul și trupul ți le-ai sfințit, iar mai tîrziu Biserica fiind tulburată de Arie, împotrivorul lui Hristos, în sobor l-ai înfruntat și învățăturile cele deșarte ale aceluia și pe filozoful cel de un cuget cu el și deopotrivă birfitor i-ai surpat ; puterea cea în trei străluciri a dumnezeieștii Stăpînii arătînd-o, ca un alt soare te-ai vădit în mijlocul acelei sfințite adunări. Pentru aceasta și noi, adunîndu-ne astăzi, Preasfințite Spiridoane, înțelepte, cu dorire înconjurăm dumnezeiască racla ta și trupul tău cel dumnezeiesc și sfînt cu bucurie sărutîndu-l, dobîndim sănătate sufletelor și trupurilor, slăvind pe Domnul, Cel ce te-a mărit pe tine ; pe Care cu îndrăzneală roagă-L pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas : 1 ♪

Peșteră, bine te împodobește, că mieluseaua vine, prunc în pîntece purtînd pe Hristos. Ies-le, primește pe Cel ce cu cuvîntul ne-a dezlegat de fapta cea necuvîntătoare pe noi, pămîntenii. Păstori, cîntînd din fluie-re, mărturisiți minunea cea înfricoșătoare și magi de la Răsărit, aur, tămîie și smîrnă Împăratului Îi aduceți, că S-a arătat Domnul din Fecioara Maică. Acestuia, plecîndu-I-se ca o slujitoare, Maica I s-a închinat și a zis către Cel din brațele ei : Cum Te-ai semănat întru mine ? Sau cum ai răsărit întru mine, Izbăvitorule al meu și Dumnezeuule ?

LA STIH O AVNA

Se pun stihurile, glasul 1 :

Podobie : Pe tine norul cel luminos...

Sărbătoare luminată, praznic cu totul sfințit ne stă înainte ; veniți credincioșilor să ne bucurăm de el ! Că pe toți ne cheamă la el ospătătorul duhovnicesc, Spiridon ; a lui este masa dumnezeiască, minunile cele strălucite și faptele cele nemuritoare. Să urmăm blîndeții lui, nerăutății, bunătății, iubirii de oameni și marii lui înțelepciuni, cu care printre arhierii a strălucit ca o lumină.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Arătat-te-ai, Spiridoane înțelepte, făcător de mărețe fapte bune și minuni ; cu cele dintii, luminîndu-ți viața, mai mult decît cu razele soarelui, iar cu ce-

le din urmă luminînd, mai mult decît strălucirile cerului, lumea cea pămîntească ; iar cu toate arătîndu-te preafrumos, celor ce aleargă cu credință la ocrotirile tale, cuvioase.

Stih : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

O, înfricoșătoare minune ! Femeia cea moartă întrebata fiind cuvînt viu ți-a grăit și prin cuvîntul tău cel poruncitor curgerile rîului ai oprit ; boala împăratului ai alungat-o cu rugăciunea ta ; șarpele l-ai prefăcut în chip de aur și morții s-au sculat. Că întru tine a lucrat Hristos, Spiridoane sfințitorule, care ai propovăduit lămurit dogma Treimii.

Slavă..., idiomela, glasul al 2-lea.

Alcătuire a lui Ghermano: 1 ♪

Cuvioase părinte, Spiridoane înțelepte, cu bunele tale fapte te-ai arătat ierarhilor dumnezeiesc odor. De aceea, apărătorul Bisericii ajungînd, ai dat afară pe căpeteniile eresurilor și sobornicește ai surpat erezia lui Arie, la pămînt. Pentru aceasta, minuni făcînd cu lucrul și cu cuvîntul, roagă pe Mîntuitorul să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas :

Iată s-a apropiat vremea mîntuirii noastre ; pregătește-te peșteră, că Fecioara se apropie să nască ; veselește-te și te bucură Betleeme, pămîntul Iudeii, că în tine S-a născut Domnul nostru. Ascultați munți și dealuri,

și țările dimprejurul Iudeii, că vine Hristos, ca un iubitor de oameni, să mîntuiască pe omul pe care l-a zidit.

La binecuvîntarea piinilor, se cîntă troparul, glasul 1 : Soborului celui din tîi... (de două ori). (Caută-l la Vecernia mică). 11. 12. 2. Ag. 11.

Apoi : Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (o dată). Și citirea cuvîntului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de două ori).

Slavă... Și acum... al Născătoarei :

După Catisma întâia, se cîntă Sedealna, glasul al 3-lea : 11. 12. 3. 194

Podobie : De frumusețea fecioriei...

Sarpele l-ai prefăcut în aur, sfinte, și cu puterea cuvintelor tale ai nimicit pe nelegiuitul și vicleanul Arie, de Dumnezeu purtătorule. Iar împăratului te-ai făcut doctor, prealăudate, morți ai înviat și demoni ai alungat. Pentru aceasta adunîndu-ne, ierarhe, lăudăm pomenirea ta cea preacinstită.

Slavă..., tot aceasta.

Și acum..., a Înainteprăznuirii :

Umplutu-s-au de bucurie toate marginile pămîntului ; că Născătoarea de Dumnezeu se grăbește să nască pe Împăratul a toate. O, minune netilcuită ! Cel fără de început începe și Cel fără de trup Se întrupează ; peștera primește înăuntru pe Cel

ce ține toate. Veselește-te, Betleeme, și făptura să salte în ziua Înainteprăznuirii.

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea : 11. 12. 4. 195

Podobie : Degrab ne întimpină...

Cu cuvintele tale ai împodobit Biserica lui Hristos ; iar cu faptele tale ai cinstit pe cel după chipul lui Dumnezeu, fericite Spiridoane. Strălucit-ai în lume cu întreaga ta înțelepciune, împărțind tuturor darurile vindecărilor. Pentru aceasta și noi prăznuim cu credință pomenirea ta.

Slavă... tot aceasta.

Și acum..., a Înainteprăznuirii :

Fecioare, părtășe vă faceți voi, mai întîi, la bucuria Fecioarei ; maicilor, lăudați călătoria Maicii Dumnezeului nostru Hristos ; magi, lăudați-o împreună cu îngerii, și păstorii împreună cu noi, că vine să nască în cetatea Betleemului. Cu ale ei rugăciuni, izbăvește-ne pe noi, Dumnezeuule.

După Polieleu, se cîntă Sedealna, glasul al 8-lea : 11. 12. 8. 196

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

În preacinstita adunare cu dumnezeiască cuvîntă ai lămurit limpede, ca un filozof, împăraților și slujitorilor celor de taină, a cinsti un singur Dumnezeu în trei Ipostasuri ; despre Care ai învățat că este deopotrivă cinstire, împreună-șezător pe scaun și de o ființă. Pentru aceasta, mai presus de tot cu-

vîntul ai surpat cu însuflare dumnezeiască, prin puterea Duhului, pe bîrfitorul ; ierarhe minunate, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te scaun cel în chip de foc al lui Dumnezeu ! Bucură-te Fecioară, tron împărătesc, pat acoperit cu chilim de purpură, altar de aur purpuriu, hlamidă purpuriu vopsită, Biserică preacinstită, cer cu fulgerul întrarmat și policandru prealuminos ! Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, cetate cu douăsprezece ziduri, poartă cu aur căptușită, cămară cu frumoasă înfățișare, masă de aur strălucitor și cort dumnezeiesc împodobit ! Bucură-te ceea ce singură ești podoaba sufletului meu !

Antifonul intii al glasului al 4-lea :

PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuviosii Tăi se vor bucura.

Stih : În biserici binecuvîntați pe Domnul.

Apoi : Toată suflarea...

Evangelhia de la Ioan (X, 8—16) :

Zis-a Domnul : Eu sint ușa ; dacă va intra cineva prin Mine, se va mintui... (caută la duminica a doua din Postul Mare, Evangelhia Ierarhului).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău Spiridon, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Apoi stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegile noastre.

Și Stihira-idiomelă, glasul al 6-lea :

Preaînțelepte Spiridoane, podoaba și strălucirea părinților, cu văpaia minunilor tale luminezi marginile lumii și turbării lui Arie surpător te arăți. Roagă pe Mîntuitorul să se mîntuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Se pun : Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu irmosul pe 6 (caută-l înapoi, în ziua a șasea, la Sfîntul Nicolae) și două Canoane ale sfîntului, pe 8.

Canonul intii al sfîntului

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Întru adînc a așternut...

În pămîntul celor blînzi ajungînd, părinte, ca un blînd și milostiv, și curat făcîndu-te, îmblînzește furtuna stîrnită asupra inimii mele, ca întru dumnezeiască liniște fiind, să te laud pe tine.

Cu lucrări dumnezeiești curățîndu-ți sufletul, părinte, cu chip dumnezeiesc te-ai făcut, Spiridoane, și te-ai îmbogățit cu lumina cea preastrălucitoare a Dumnezeiescului Duh. Pentru aceasta luminezi pe cei ce cu toată curăția te fericesc pe tine.

De la turme, ca pe un alt David, luîndu-te Ziditorul, păstor mai presus de toți te-a pus pe tine turmei celei cuvîntătoare, strălucind cu nevinovăția, și cu nerăutatea înfrumusețîndu-te, cuvioase părinte.

A Născătoare! :

Preasfîntă Fecioară, curată, te rog, luminează-mi și sfințește-mi cugetul și sufletul, risipind norii nepriceperii mele și din întinericul păcatului scoțîndu-mă, ca după datorie să te fericesc.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Hristos Se naște, slăviți-L...

Hristos te-a ales păstor, precuvioase, din pîntecele maicii tale, blînd, sfințit și curat, propovăduitor al sfintelor dogme și vas preacinstit al darurilor Duhului, de Dumnezeu purtătorule.

Omorînd cugetul cel trupesc, și ochii sufletului mai înainte curățîndu-i, cu totul te-ai făcut dumnezeiască biserică Duhului, precuvioase, aducînd cu sfințenie jertfe cuvîntătoare întru curăție, cu totul fericite.

Slavă...,

Văzînd pămîntul Ciprului însetat de apă și lui Ilie asemănîndu-te, mulțime de ploi din cer ai pogorît, cu rugăciunile tale, precuvioase, că Hristos ascultă rugăciunea slujitorilor Săi.

Și acum..., a Născătoare! :

Năstrapă de aur te cunoaștem și masă, sfeșnic luminos, munte umbrit și izvor de Dumnezeu izvorît, scară și ușă a dumnezeieștii Vieti, ceea ce ești plină de dar, prealăudată Născătoare de Dumnezeu.

Catavase :

Hristos Se naște, slăviți-L, «Hristos din ceruri, întîmpina-ți-L, Hristos pe pămînt, înălțați-vă. Cîntați Domnului tot «pămîntul, și cu veselie lăuda-ți-L, popoare, că S-a preaslăvit».

Canonul întii al sfîntului

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Pe piatra credinței...

Luminîndu-ți mintea cu nepătimirea și înfrumusețînd-o cu dumnezeiasca smerenie, ai primit darurile Duhului, ca să alungi duhurile și să dezlegi bolile celor ce cu credință te cinstesc pe tine, preasfințite.

Pe începătorul răutății, șarpele, omorîndu-l, ai călcat în picioare năravul iubirii de argint și miluind pe cel lipsit, ierarhe, ai prefăcut cu sfințite rugăciuni șarpele în podoabă de aur, părinte cuvioase.

Suitu-te-ai în muntele nepătimirii, intrat-ai în norul adîncii cugetări a celor dumnezeiești și pe lespedeza inimii tale ai primit legea cea mîntuitoare, ca un preasfințit și ca un slujitor de aproape al Stăpînului tău.

A Născătoarei :

Vindecă rănilile sufletului meu, luminează-mi mintea cea întunecată de nepăsare, dumnezeiască mireasă, ca să cînt : nu este nimeni fără de prihană ca tine, cea cu desăvîrşire fără de prihană şi afară de tine nu este nimeni curat, stăpînă.

Canonul al doilea al sfîntului

irmos : Fiului, Celui mai înainte..

Celui ce de la turmele oilor a luat pe marele Spiridon, ca să păstorească Biserica Sa, lui Hristos Dumnezeu, să-I cîntăm : Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfînt eşti, Doamne !

Cel ce pe femeia moartă, în groapă, ca pe una vie ai întrebato-o, Spiridoane preaînțelepte, şi ai dat femeii care cerea odorul ei, roagă-te să ni se trimită nouă mare milă, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Toţi cu dumnezeiască cuviinţă laudăm preacinstită şi preasfîntită pomenirea ta, fericite, cîntînd cu un glas lui Hristos-Dumnezeu şi zicînd : Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfînt eşti, Doamne !

Şi acum..., a Născătoarei :

Fiului, Celui ce cu voie S-a întrupat fără sămîntă din Fecioara şi pe Născătoarea, întru naştere, a păzit-o fecioară curată, cu dumnezeiască putere, Dumnezeului a toate să-I cîntăm : Sfînt eşti, Doamne !

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Fiului, Celui mai înainte...

De la staulul oilor fiind ales a fi ispravnic al Bisericii lui Hristos, cu iarba dreptei credinţe ai hrănit-o pe ea, şi prin cuvintele tale, alungînd lupii minci-noasei credinţe, ai cîştigat, Spiridoane, strălucirea de păstor aşezat de Dumnezeu. Pentru aceasta, ai întărit, cu înțelepciunea Duhului, credinţa în mijlocul purtătorilor de Dumnezeu părinţi. Ierarhe fericite, roagă pe Hristos-Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu iubire prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., asemenea :

A lui Avraam iubire de străini avînd şi nerăutatea lui Iacob, nevinovăţia lui Iov, bunătatea lui Moise şi blîndeţea lui David, vas al Duhului cu totul luminat, după vrednicie te-ai arătat, Spiridoane. Pentru aceasta ca şi Ilie ai trimis pămîntului ploaie şi curgerile rîurilor cu darul, ca Elisei, le-ai oprit, ierarhe. Roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu iubire prăznuiesc sfîntă pomenirea ta.

Şi acum..., a Născătoarei :

Ceea ce eşti mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o maică a Mîntuitorului, care nu ştii de bărbat şi locaş al Mîngîietorului cu totul fără prihană, pe mine cel ce sînt locaş necurat, plin de fărădelege, care întru cunoştinţă demonilor batjo-

cură m-am făcut, grăbește de mă scapă de lucrarea lor cea rea, făcându-mă locaș luminat prin fapte bune, ceea ce ești, curată, de lumină primitoare. Alungă-mi negura patimilor și de împărtășirea cea de sus mă învrednicește și de lumina cea neînserată, cu rugăciunile tale.

Canonul întâi al sfântului

Cântarea a 4 a :

Irmos : Venit-ai din Fecioară...

Aprinzându-te de cărbunii cinstitului Duh, ars-ai materia patimilor cea lesne arzătoare, fericite ; și cu strălucirile cele de foc ale faptelor tale cele bune, Spiridoane, lumea ai luminat. Femeia cea moartă întrebata fiind, cuvînt ți-a dat ție, părinte, și cu poruncile tale s-au oprit curgerile rîurilor. Că te-ai arătat făcător de minuni, fericite, har dumnezeiesc primind.

Orînduindu-ți în boldurile trupului, de Dumnezeu în-suflate, morți ai sculat cu grăirea ta cea de viață făcătoare. Pentru aceasta te rog, părinte, înviază și sufletul meu cel omorît.

A Născătoarei :

Proorocii au vestit de mai înainte adîncul Tainei tale, cel necuprins cu mintea, că numai tu însăși ai născut, Preacurată, pe Cel cu neputință de înțeles, Care S-a întrupat, pentru milostivirea cea nespusă.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesel...

Toiag ținînd în mînă și cu chip preasfîntit fiind împodobit, dumnezeiescul înger, ivindu-se în vis, împăratului te-a arătat dumnezeiesc tămăduitor al patimii lui, care striga cu credință : slavă puterii Tale, Doamne !

Asemănîndu-te lui Hristos, Stăpînului tău, Tămăduitorului tuturor, ai vindecat pe împărat, Spiridoane, făcătorule de minuni, și cu dumnezeiești porunci l-ai deșteptat cu dreaptă credință spre dumnezeiasca rîvnă cuvenită lui Dumnezeu, cu bună îndreptare, fericite.

Slavă...

Graiurile dumnezeieștilor porunci păzindu-le, întru tot fericite, durerile cele mari ale împăratului le-ai risipit și aur ai dat tuturor celor de pe pămînt, Spiridoane fericite. Că nimic nu ai cîștigat pe pămînt, strîngîndu-ți în cer bogăția care rămîne în veac.

Și acum..., a Născătoarei :

Locaș Cuvîntului, cu adevărat și făclie Luminii celei neînserate te-ai arătat, Fecioară. Pentru aceasta toți credincioșii cu căldură ne rugăm ție : roagă, Stăpînă, pe Fiul tău să rupă cursele lui Veliar, cel ce cugetă rău asupra noastră.

Canonul întâi al sfântului

Cântarea a 5-a :

Irmos : Lumina celor ce zăceau...

Rîul darurilor celor ce sînt întru tine adapă toată inima, cuvioase, dăruiește tuturor sănătate din destul și pe toți îi deșteaptă spre slava lui Dumnezeu, Cel ce te-a preamărit pe tine și te-a cinstit cu tot felul de faceri de minuni.

Pe tine, fericite, împăratul pămîntesc te-a cunoscut lămurit slugă dreaptă a Împăratului cereșc și plin de dumnezeiescul har, cînd ai venit la dînsul tu, marele doctor, arătat de Dumnezeu.

Urmărit-ai, părinte, obiceiului lui Avraam cel iubitor de străini, deschizînd tuturor intrările casei tale, făcîndu-te tuturor toate și purtînd grijă de cei din primejdii, Spiridoane, fericite.

A Născătoarei :

Prunc tînăr ai născut nouă, Fecioară, pe Cel mai înainte de veci născut din Tatăl cel fără început ; pe Care roagă-L, ca pe Fiul și Dumnezeuul tău, să Se milostivească de cei ce din suflet te vestesc pe tine, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul al doilea al sfântului

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

Credința în mijlocul multor părinți ai întărit-o, Spiridoane, propovăduind unirea Dumnezeieștii Treimi. Pentru aceasta și Biserica cinstește du-

pă vrednicie, preasfîntă pomenirea sfîntei tale adormiri.

Ucenic credincios al lui Hristos fiind, Ierarhe Spiridoane, morți ai înviat și vii i-ai pus de față, cu rugăciunea ta. Că toate a le putea și-a dăruit dintru a Sa putere, Păzitorul vieții noastre.

Slavă...

Cîștigînd obiceiurile nădejdi, ale dragostei și ale credinței, părinte, te-ai arătat săracilor sprijinitor, bolnavilor doctor, celor din furtuni liman, și aducător de liniște tuturor marginilor, de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești sfîntă a sfîntelor, Fecioară preacurată, pe Sfîntul sfinților ai născut, pe Hristos Mîntuitorul, Cel ce sfințește pe toți. Pentru aceasta împărăteasă și stăpîină a tuturor, ca pe Maica Ziditorului făpturilor, te mărturisim.

Canonul întâi al sfântului

Cîntarea a 6-a :

Ca niște tină a fost socotit aurul de tine, cel ce cu neputimirea ai strălucit mai mult decît aurul și te-ai îmbogățit, cuvioase, cu darurile cele cu totul de aur ale Duhului.

Cu suflet curat slujind Stăpînului tău, cuvioase, te-ai bucurat de mulțimea oștilor îngerești, care slujeau împreună cu tine, preasfințite, cu glasuri nemălauzite.

Viața ta cea preamărită, prea-înțelepte, te-a făcut în lume mărit, părinte. Pentru aceasta bucurându-ne, săvîrșim dumnezeiasca ta pomenire și te laudăm.

A Născătoarei :

Mai desfătat decît cerurile a fost pîntecele tău, ceea ce nu știi de bărbat, încapînd pe Dumnezeu cel neîncăput nicăirea, Preacurată Fecioară, cu totul laudată.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Din pîntece pe Iona...

Ca pe un alt Samuel te-a uns harul, Spiridoane, preaînțelepte, a sluji lui Dumnezeu cu sfințenie. Și I-ai adus jertfă fără de sînge, întru tot fericite, crezînd cu adevărat că s-a primit sus, în locașurile Dumnezeului nostru, înfricoșătoarea și nevinovata slujbă a ta.

Moise în șarpe a prefăcut odioară toiagul, din porunca lui Dumnezeu ; iar tu, precuvioase, ierarhe, în aur ai prefăcut șarpele, cu rugăciunea ta, pentru prietenul tău ; atît de uimitoare minuni a lucrat Dumnezeu prin tine.

Slavă...

Ca un îndreptător și ca o întărire a ierarhilor, luceafărul lumii cel prealuminos, turnul cel neclintit, temeiul Bisericii cel nesurpat, izvorul minunilor cel neșesertat, cu rugăciunile tale iz-

băvește pururea din ispite pe cei ce cinstesc pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Nedespărțindu-Se de sînurile Părintelui celui fără de început, în sînurile curatei Fecioare Se sălășluiește ; Cel fără de mamă, fără de tată Se întrupează, Hristos, Cel ce este stăpîn peste dreptate, al Cărui neam înfricoșător este nepovestit și neștiut.

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podoble : Cele de sus căutînd...

De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfințite, mintea înălțîndu-ți-se de lumina vie a Duhului, ai dobîndit încercarea cea lucrătoare, prin adîncă-ți cugetare la cele înalte, însuflate de Dumnezeu, și jertfelnic dumnezeiesc făcîndu-te, cere pentru toți dumnezeiasca iertare.

ICOS

Pe ierarhul Domnului, care din pîntece este sfințit, pe Spiridon cel ce a primit tăblițele harului dumnezeieștii măririi, cel ce prin minuni este preamărit de toți, ca pe un fierbinte și însuși privitor al dumnezeieștii străluciri, ca pe un ocrotitor al săracilor și povățuitor de suflete al păcătoșilor, acum să-l laudăm. Că acesta aducînd jertfă la altarul lui Hristos, lui Dumnezeu jertfă s-a dat, cerînd tuturor dumnezeiască iertare.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a douăsprezecea, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Spiridon, făcătorul de minuni.

Cuviosul Părintele nostru Spiridon, făcătorul de minuni, a trăit pe vremea împăratului Constantin cel Mare și a lui Constantie, fiul lui. Era simplu la purtări și smerit cu inima. La început a fost păstor de oi. Apoi s-a însurat, iar după moartea soției a fost făcut episcop. Dumnezeu i-a dat harul tămăduirilor în așa măsură că a fost numit făcător de minuni.

În vreme de secetă a adus pe pământ ploaie; și iarăși, prin rugăciunea lui, a oprit ploaia cea peste măsură. A pus capăt foametei puse la cale de vinzătorii de griu, dărîmîndu-le hambarele în care țineau griul. A prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în șarpe. A oprit curgerile riurilor. A dat la iveală gîndurile păcătoase ale unei desfrînte, care îndrăznise să se apropie de el și a făcut-o să-și mărturisească păcatul. A astupat, prin puterea Sfîntului Duh, gura celor ce se semețeau cu știința lor, la Sinodul de la Niceea. O femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui; sfîntul a întrebat pe fiica lui, moartă mai de mult, unde a pus banii; și aflînd de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpînei lor. A vindecat pe împăratul Constantie de boala de care suferea. A dat din nou viață copilului unei femei. A muștrat pe cel ce voia să-l ia din pricina lăcomiei o capră fără să o plătească și a făcut să fugă capra în ocol de la cel ce o trăgea cu sila; iar după ce a numărat și prețul ei, capra a stat cu cele cumpărate. A vindecat muștenia unui diacon, căruia îi poruncise să spună o mică rugăciune pe vremea unei arșițe, iar el, pentru mărire deșartă, lungise rugăciunea și din pricina asta amuțise îndată.

Odată slujitorii bisericii au aprins puține lumînări în biserică; cînd sfîntul i-a ținut de rău, ei i-au răspuns că nu-i nimeni în biserică, așa că nu e nevoie de mai multă lumină; dar sfîntul a luat mărturie din cer că avea privitori pe îngerii, care cîntau împreună cu el rugăciunile. Pe cine nu va uimi minunea izvorîrîi pe neașteptate a untdelemnului în candelă, cînd candela era să se stingă din lipsă de untdelemn! Multora le-a prezis cele viitoare prin darul său cel dumnezeiesc al cunoașterii de mai din-

ainte a lucrurilor. Pe episcopul Trifilie, care trăia în petreceri și desfătări lumești, l-a povățuit și l-a îndemnat să dozească mai mult bunățile cele viitoare. A certat și a dat morții pe o femeie ce căzuse în desfrîinare și care nu voia să-și mărturisească păcatul, ci spunea că a făcut copilul cu bărbatul ei, că a rămas cu el însărcinată, deși acela murise de unsprezece luni. În timpul verii, cînd soarele dogorea, capul sfîntului era plin de rouă; prin aceasta Dumnezeu arăta cinstea ce i se va da. Că sfîntul era milostiv și îndurător o arată întimplarea cu cel ce au încercat să-l fure oile din turmă. Sfîntul nu numai că a dezlegat pe hoții ce fuseseră înlănțuiți cu lanțuri nevăzute toată noaptea, dar le-a dat la plecare și un berbec, ca să nu le fie în zadar privegherea cea de toată noaptea.

Ocîrmuind dar bine turma încredințată lui, s-a mutat ca să trăiască și să petreacă cu îngerii.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Sînet.

Sfîntul Mucenic Sînet a trăit pe vremea împăratului Aurelian. Sfîntul acesta, făcut anagnost al bisericii Romei, de Sfîntul Xist, a stat de vorbă cu împăratul Aurelian, cînd împăratul se afla în Roma și aducea jertfe idolilor și l-a făgăduit, în bătaie de joc, că va jertfi și el idolilor. Cînd i s-a descoperit fălăria, a fost chinat cumpănit vreme îndelungată. Apoi a fost închis în templul numit Panteon; de aici a fost scos și în cele din urmă i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului.

Pe cînd împărătea Deciu în bătrîna Romă s-a pornit mare prigoană împotriva creștinilor. A trimis împăratul oameni în toate țările ca să silească pe creștini să jertfească idolilor și să se lepede de Hristos, iar pe cei ce nu se vor pleca să-l supună la chinuri cumplite și să le ia viața cu durere.

Pe vremea aceea era episcop în Ierusalim preasfințitul Alexandru. Sfîntul a fost pîrit prefectului Cezarei Palestinei. Acesta a trimis și l-a adus la el legat în lanțuri. Sfîntul Alexandru a vorbit multe cu el, a propovăduit cu glas tare înaintea tuturor că Hristos este Dumnezeu și Împărat, că este Făcătorul tuturor, că idolii sînt demoni și curată rătăcire și a

dat anatemei cu glas plin de îndrăzneală pe cei ce cinstesc pe idoli. Cuvintele sfântului au aprins cumplit mânia tiranului. De aceea îndată l-a pedepsit cu fel de fel de chinuri și l-a osîndit să fie mincat de viu de fiare. L-au dezbrăcat pe sfânt de haine, l-au legat gol în mijlocul locului de chinuri ca pe un berbec de seamă și a trimis tiranul felurite fiare ca să-l mănince. Sfântul s-a rugat și a adăugat la sfîrșit aceste cuvinte : «Doamne, făcă-se voia Ta ca să mă săvîrșesc acum, făcă-se precum voiești Tu!». Atunci unele din fiarele care au fost slobozite asupra lui i se închinău arătîndu-și închinăciunea prin înclinarea capetelor lor ; altele se apropiău și-i lingeau picioarele ; iar altele îi lingeau cu limba trupul lui plin tot de răni. Iar marele arhieru al lui Dumnezeu, mulțumind, a zburat la Domnul lăsînd pe pămînt nevătămat trupul, pe care niște binecredincioși cu multă cinstire l-au uns cu miresme, l-au înfășurat în giulgiuri și l-au îngropat într-un loc de seamă.

Tot în această zi, pomenirea Cuvloșilor Părinților noștri Amonat și Antu.

Ca ale lor sfînte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Canonul întîi al sfîntului

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Porunca cea potrivnică...

Neprefăcătoria lui Moise, blîndețea lui David și neprihănirea lui Iov, cel din Avsîtida, cîștigîndu-ți, ai ajuns locaș Duhului, preasfințite, cîntînd : Cel ce ești binecuvîntat și preaslăvit !

Rouă din cer a picat pe capul tău, în vremea secerișului, prevestind prin semne viitorul ; că Dumnezeu a preamărit, precum a zis, dumnezeiasca ta pomenire, sfîntînd pe credincioși, prin mijlocirea ta.

Dumnezeu te-a preamărit, fericite, că soborul părinților a ținut seamă de cuvintele tale, pe care cu credință le-ai adus ; iar acestea au arătat în chip vădit nebun pe Arie și au nimicit împotrivirea lui.

A Născătoarei :

Ca o viță ai odrăslit cu cuvînt de negrăit, Fecioară, Strugurele cel nelucrat, Care izvorînd vin, veselește pe oameni și ridică toată tulburarea celor cumplite.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Tinerii în dreapta credință...

David a fost chemat de la turme la împărăție, precum este scris, iar tu, minunate, din păstor credincios și cu totul împodobit, slujitor sfîntit te-ai arătat, cîntînd Ziditorului tău : Dumnezeul părinților, bine ești cuvîntat.

Se spăimîntau mulțimile, neputînd să vadă în biserică dumnezeieștile oști cele fără de trup ale lui Hristos, ci numai pe dreptul slujind împreună cu ele, și împreună cîntînd : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Slavă...

Cel ce cu dreaptă credință în chip luminat ai arătat unirea Cuvîntului împreună cu Tatăl, ai depărtat pe toți de la rătăcirea lui Arie și i-ai învățat să cînte : Dumnezeul părinților, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Dumnezeiescul vas al Mirului, care aducea în sine Mirul cel binemirositor, în peștera din Betleem vine să-l verse, umplînd de buna mireasmă trainică pe cei ce cîntă : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Canonul întii al sfîntului

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Cuptorul cel cu foc...

Stins-ai cuptorul patimilor cu ploile cele îndestulătoare și dumnezeiești ale Dumnezeiescului Duh și ai izvorît roua care alină arșița neputințelor, tuturor celor ce aleargă la tine totdeauna cu credință, Părinte fericite Spiridoane, prealăudate.

Fără de răutate, drept, blînd, milostiv și răbdător, primitor, plin de dragoste de străini, ierarh preasfințit și cu evlavioasă înțelepciune împodobit ai fost, cuvioase. Pentru aceasta cu credință te cinstim.

Pe femeia cea moartă de demult, întrebînd-o, părinte, cuvînt ți-a dat ca și cum ar fi fost vie. O, minune uimitoare ! O, har pe care l-ai dobîndit, cu viață îngerească fiind împodobit, vrednicule de laudă.

A Născătoarei :

Vindecă patimile inimii mele cu milostivirea ta, prealăudată ; împacă mintea mea, sufletul meu luminează-l și îndreptează-mă bine a umbla pe cărări mîntuitoare, ca pururea să te măresc pe tine.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Minune preamare...

Cine va număra minunile tale, Ierarhe Spiridoane, de Dumnezeu înțeleptite ! Că ploi din cer ai pogorît cu rugăciunea ta și femeia din mormînt a răspuns ție, preaînțelepte. Curgea apelor ai oprit-o și pe prietenul tău, fericite, degrab l-ai mîntuit ; pe împărat l-ai vindecat și lucruri minunate ai săvîrșit.

Mustrat-ai cugetele cele potrivnice ale ereticilor cu cuvintele dreptelor tale dogme, ierarhe. Că învățînd credința cea dreaptă și neclintită, ai întărit adevărul ei. Pentru aceasta cîntăm ție : să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Minuni mai presus de fire izvorăște, părinte, racla ta celor bolnavi ; că după vrednicie te-ai arătat vas dumnezeiesc al alegerii și livadă a nepătimirii bine mirositoare, care îndulcește pe credincioșii care, cu vrednicie, cinstesc sfînta, dumnezeiasca, luminata și preamărita ta adormire, Spiridoane, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum..., a Născătoarei :

Lucru nou este ceea ce s-a făcut întru tine, Maică-Fecioară. Că tu singură ai născut fără ispitire de bărbat pe Domnul și Mîntuitorul, Care a pecetluit

minunat, pîntecele tău. Pentru aceasta, bucurîndu-ne, cîntăm ție : bucură-te izbăvirea tuturor credincioșilor !

Canonul întil al sfîntului

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Fiul Părintelui...

Lămurit ai propovăduit pe Fiul Părintelui, Cel fără de început, Cel de o ființă cu Tatăl și împreună-veșnic, deosebindu-te în mijlocul de Dumnezeu purtătorilor Părinți și astupînd gurile celor fără de lege, ierarhe preafericite.

Soare prealuminos, podoaba părinților, lauda preoților și împreună-locuitorule cu îngerii, cu rugăciunile tale învrednicește de Lumina cea neînserată pe cei ce săvîrșesc acum cu bucurie pomenirea ta cea de lumină purtătoare.

Dumnezeieștile locașuri, cetatea cea cerească și adunarea cea veselă a celor ce prăznuiesc, au primit cu glas de bucurie sfîntitul tău suflet, cel cu fapte bune împodobit, preafericite.

A Născătoarei :

Marea taină a nașterii tale celei mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, uimește pe îngeri, mîngîie adunarea cuvioșilor, veselește pe sfinții părinți, care dumnezeiește te laudă pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Canonul al doilea al sfîntului

Irmos : Taină uluitoare...

Să săltăm duhovnicește, o, iubitorilor de praznic ! Să lovim cu mîinile și să laudăm cu cîntări pe marele și dumnezeiescul păstor, al cărui preasfînt locaș dăruiește acum tuturor sănătate sufletului și trupului.

Propovăduit-ai în mijlocul soborului, de Dumnezeu înțeleptite, pe Cuvîntul cel împreună fără de început cu Tatăl, și ai surpat tîria cea mincinoasă a lui Arie, preaînțelepte, și pe toți din adunarea cea sfîntă i-ai îndemnat să înțeleagă că te-ai arătat cu adevărat apărător al credinței.

Slavă...,

I.îngă scaunul lui Dumnezeu stînd, întru tot fericite, împreună cu dumnezeieștile cete ale tuturor îngerilor celor fără de trup, nu înceta a ruga pe Iubitorul de oameni și Domnul, Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă cu credință.

Și acum..., a Născătoarei :

Te laudăm, binecuvîntată, întru tot fericită, pe care toți îngerii te laudă și purtătorii de Dumnezeu părinți și toată făptura, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cel ce este peste sfinți. Pe Acesta roagă-L să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

LUMININDA

Podobie : Femellor, ascultați...

Să cinstim cu credință pe Spiridon cel preamărit, cel blînd și liniștit, cel milostiv și iubitor de săraci, vasul cel preacurat al Duhului Sfînt, că l-a mărit pe el Hristos cu semne și minuni, ca pe un vrednic prieten al Său.

Slavă..., asemenea :

Podobie : Cu duhul în biserică...

Te-a preamărit Domnul, fericite, cu cele mai mari minuni și semne. Că la dumnezeiescul Sobor ai propovăduit o Treime, și morți ai înviat, șarpele în aur l-ai prefăcut, iar curgerea rîului cu minunatele tale rugăciuni o ai oprit și o ai trecut.

Și acum..., a Născătoarei :

dumnezeiasca ta casă, Fecioară, s-a arătat bogată fîntînă de minuni, izvorînd tuturor, de Dumnezeu Născătoare, noian de minuni și de tămăduiri. Pentru aceasta te cinstim cu dragoste și te mărim cu credință.

LA LAUDE

Se pun stîbirile pe 4, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria cetelor...

Cu raza Duhului fiind strălucit înțeleptul ierarh, a nimicit nebunia cea întunecată a lui Arie. Pentru aceasta, învățînd fără înconjur și cu credință cele despre Treime, a fost mărit de cei înțelepți și pricepuți, iar Soborul a întărit.

Strălucit fiind de cereștile raze, dai cu puterea lui Hristos tămăduiri sufletelor și trupurilor, celor ce cu credință fierbinte săvîrșesc pomenirea ta, de Dumnezeu fericite părinte, făcătorule de minuni ; roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Prin faptă te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, luptător în via poruncilor lui Hristos; pentru aceasta, primind în chip tainic, dinarul împărăției celei de sus, roagă-te neîncetat pentru noi, cei ce te cinstim pe tine, Spiridoane înțelepte.

Sălășluitu-te-ai cu sfîntul tău suflet, Spiridoane, cuvioase, cu Cel ce este binele, iar Preasfîntul Duh te-a arătat pe tine casă și vistierie a darului minunilor, și te-a pus pe tine în lume, ca să o luminezi, cu razele tale cele strălucitoare.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Cuvioase părinte, ierarhe preamărite, de apostoleasca învățătură plin fiind și locaș dumnezeiescului Duh prin viață îmbunătățită arătîndu-te, ai alungat lupii Bisericii prin învățături și dreapta credință lămurit ai arătat-o ; stîlp și apărător al dreptei cinstiri de Dumnezeu ai fost. Pentru aceasta și minuni făcînd, în toate marginile, șarpe-

le în aur l-ai prefăcut și pe femeia cea moartă prin întrebare ai ridicat-o. Ci, o, vrednicule de laudă între părinți și cu dascălii împreună-vorbitorule, roagă-te Mîntuitorului să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum... a Născatoarei :

De toate nevoile păzește pe robii tăi, binecuvîntată Născătoare de Dumnezeu, ca să te mărim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul întâi al sfîntului, Cîntarea a 3-a, pe 4 ; iar din Canonul al doilea, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimenu, glasul al 7-lea : Dreptli să se bucure de izbînda lor. Stih : Cîntați Domnului cîntare nouă, lauda Lui în biserică celor cuvioși. Apostolul din Epistola către Efeseni (V, 8—19) : Fraților, ca filii ai luminii să umblați... (caută luni, în săptămîna 1-a după Rusalii). Aliluia, glasul al 7-lea : Miluiește-mă Dumnezeule după mare mila Ta. Stih : Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfînt nu-L lua de la mine. Evanghelia de la Luca (VI, 17—23) : În vremea aceea a stat Iisus la loc șes... (caută la 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREISPREZECEA

Pomenirea Sfîntilor mari Mucenici Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest și Sfînta Muceniță Lucia fecloara.

LA VECERNIE

După obișnuitul psalm, se citește Fericit bărbatul..., starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 8, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Pomenirea luptătorului-tău Evstratie strălucește, Doamne, ca un soare luminos, acoperind cu strălucirea cuvintelor de nebiruit cînstirea mulțimii idolilor, ca pe un cort neluminat de lumina credinței, și nimic de credință ; și patru împreună-mucenici și partași cu el făcînd. Prin mijloacile lor, dăruiește-ne iertare, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Cu cuvintele, cu patimile și cu multele feluri de lipsuri ale vieții, sfinții au arătat către Tine dragoste desăvîrșită și neclintită : înțeleptul Evstratie, împreună cu Avxentie, cu Orest, cu Mardarie și cu Evghenie, cei străluciți. Cu rugăciunile lor, Doamne, mîntuiește sufletele noastre.

Din hotărîrea celui fără de minte, se taie capul lăudatului Avxentie ; și Mardarie, spînzurat fiind de glezne, s-a încununat ; iar Evghenie se împodobește cu tăierea mîinilor și a limbii ; Orest adoarme în pat așternut cu foc și Evstratie, ca un miel al lui Hristos, în cuptor este pus.

Alte stihuri, același glas :

Podoble : Ca pe un viteaz...

Ca unul ce bine te-ai luptat pentru împăratul oștilor cerești, pe tine te-ai dat de voie la chinuri și la moarte silnică, Evstratie, aducînd împreună cu tine, fericite, ceata de mucenici, cu care împreună ai luptat și ai primit cununi de biruință, rugîndu-te împreună cu dîșii pentru noi, pururea lăudate.

De Dumnezeu înțelepțite Evstratie, viteazule Avxentie, măriților Evghenie și Mardarie, împreună cu Orest, luptîndu-vă, pe vrăjmași i-ați biruit. Și strălucind cu adevărat ca niște stele mult-luminoase, ați luminat inimile credincioșilor și ați gonit întunericul înșelăciunii, prin lumina cea strălucitoare a Duhului.

Bătut fiind neîncetat și prin foc istovit, pe stîlp pironit și pe drumuri gonit, în temniță închis și ca o jertfă curată ars fiind în cuptor, te-ai adus, preaînțelepte, pe altarul cel din ceruri Celui ce pentru tine S-a jertfit, ca o jertfă curată cu bun miros, Mucenice Evstratie.

Altă stihură, a Sfintei Incla, asemenea :

Nevoindu-te cum se cuvine în feciorie neîntinată, te-ai apropiat, bucurîndu-te, de Făcătorul tău ; că lepădînd pe mirele cel vremelnic, Prealăudată, te-ai logodit cu Hristos și, săvîrșind călătoria prin credință și prin luminată mucenie, dai acum daruri de tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Veniți, iubitorilor de mucenici, să cinstim cu cîntări pe purtătorii de biruință ai lui Hristos ; pe marele Evstratie cel nebiruit, pe Avxentie și pe Evghenie, pe Mardarie și pe Orest, ceata mucenicilor cea cu cinci raze, care luptîndu-se împotriva nevăzutului vrăjmaș și împodobindu-se cu răsplata biruinții, se roagă lui Hristos, pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvîrșesc pomenirea lor.

Și acum..., Dogmatica : †

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfîntă Fecioară ? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta ? Că Cel ce a strălucit fără ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupîndu-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcîndu-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, curată cu totul fericită, să mîntuiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești fără de prihană, văzînd Viața noastră spînzurată pe lemn, tînguindu-te ca o maică, strigai : Fiul meu și Dumnezeuul meu, mîntuiește pe cei ce Te laudă cu credință.

V O H O D : Lumină lină...

Prochimenul zilei și Paremitle

(Caută-le înapoi, în ziua a șaptea, la slujba Sfintei Filoftea).

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

Minunatul mucenic Evstratie te cheamă astăzi să săvîrșim cinstita lui pomenire, cea din fiecare an. Pentru aceasta și noi, adunîndu-ne, să-l cinstim ca pe un plăcut al Domnului și ca pe unul ce cu tărie a luptat pentru credință.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeuul lui Israel.

Întrarmîndu-te ca și David cu vitejia, ai ucis pe al doilea înșelător Goliat, cu credința Treimii, Evstratie. Pentru aceasta pururea veselindu-te în ceruri, împreună cu îngerii, roagă pe Mîntuitorul să ne mîntuiască pe noi.

Stih : Sfinților care sînt pe pămîntul Lui, minunate a făcut Domnul toate voiele Sale într-înșii.

Ca Ilie Tesviteanul rîvnind, ai rîvnit proorocește către Domnul atotîitorul, Mucenice Evstratie,

înteptitule de Dumnezeu, și ai înfruntat semeția cea deșartă a celor fără de lege, surpînd ca un puternic urîciunile idoliilor, fericite.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Nu v-ați speriat de nerușinarea tiranilor, ci încă și mai mult propovăduind limpede credința lui Hristos, ați răbdat multe sfîșieri și chinuri, Evstratie și Avxentie, Evghenie și Oreste și mărite Mardarie. Pentru aceasta, rugați-vă Împăratului și Dumnezeu pentru noi, cei ce săvîrșim cu credință pomenirea voastră.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te, ceea ce ești ușa lui Dumnezeu ! Bucură-te Fecioară, curată, fără de prihană ! Bucură-te stăpîna și ocrotitoarea lumii ! Bucură-te zidul de apărare, adăpostul și acoperămîntul neamului nostru !

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : Fericimu-te pe tine...

Văzîndu-și odinioară Maica-Fecioară cea fără de prihană pe Mielul său înălțat pe Cruce, striga lăcrimînd : vai mie ! Fiul meu, cum mori Tu, Cel ce ești după fire Dumnezeu nemuritor ?

T E O P A R U L. glasul al 3-lea :

Statornicia purtătorilor de biruință, cei cinci la număr : Evstratie și Avxentie împreună cu ceilalți luptători, înfruntînd cu îndrăzneală focul și celelalte chinuri, au primit de la Hristos

cununile măririi ; Căruia se și roagă, să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., al sfintei mucenițe : Mielușeaua Ta, Iisuse, Lucia..., Și acum... al Născătoarei : Taina cea din veac ascunsă... (Canta la sfîrșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfinților mucenici, glasul al 3-lea (de două ori), Slavă..., al sfintei mucenițe, Și acum..., al Născătoarei :

După Catisma intîla, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întimpină...

Cu bărbăția credinței ca și cu o platoșă îmbrăcîndu-te, și cu înțelepciunea cea dumnezeiască întrarmîndu-te, Evstratie mărite, toate taberele demonilor ai biruit și ai defăimat îndrăzneala cea neputincioasă a celor fără de Dumnezeu. Deci, ca cel ce ai îndrăzneală către Stăpînul, roagă-te să ne mîntuim noi toți (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Cu multe păcate întunecîndu-mi mintea eu, desfrînatul, strig către ajutorul tău cel tare : Luminează-mi ochii sufletului, Născătoare de Dumnezeu, strălucindu-mi raza cea luminată a pocăinței, și mă îmbracă cu armele luminii, Preacurată.

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Cu puterea cuvintelor tale pe chinuitor l-ai rănit, povățuitor făcîndu-te mulțimii celei purtătoare de Hristos, Evstratie, de Dumnezeu înțeleptite, și ai luminat lumea cu razele minunilor, și de sus ți s-a împletit cunună peste capul tău. Pentru aceasta și întru pomenirea ta, lăudăm pe Hristos (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Cîntîndu-te pe tine, mireasa lui Dumnezeu, lăudăm nașterea ta cea de negrăit, prin care ne-am izbăvit de înșelăciunea diavolului și de toată nevoia, Născătoare de Dumnezeu, stăpînă, și te rugăm cu credință : miluiește turma ta, ceea ce ești singura preamărită.

Dupa Polieleu, se cîntă Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobie . Pe înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu credința Treimii întărîndu-te și cu arma adevărului întrarmîndu-te, ai surpat semeția cea potrivnică a rătăcirii. Și răpind sabia cea limbută a vrăjmașului, cu aceea i-ai tăiat împotrivirea cea mincinoasă și i-ai înfruntat vicleșugul. Cu trupul ai murit, iar cu duhul trăiești, Evstratie, răbdătorule de chinuri ; roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Sufletul meu cel smerit,
Fecioară, care este înecat de vi-
forul ispitelor lumești ca și cum
ar fi fără de cîrmuitor și de sar-
cina păcatelor se arată nedeșer-
tat, în fundul iadului fiind ame-
nințat să cadă, întîmpină-l,
Fecioară, de Dumnezeu Născă-
toare, cu rugăciunea ta cea pli-
nă de căldură și izbăvește-l, adu-
cîndu-l la limanul tău cel cu bu-
nă liniște, ca să strig cu credin-
ță către tine : roagă-te Fiului
tău și Dumnezeu, iertare de gre-
șeale să-mi dăruiască mie, că
pe tine te am nădejde, eu ne-
vrednicul robul tău.

Antifonul intii al glasului al 4-lea :

PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

Strigat-au dreptii și Domnul
i-a auzit pe ei.

Stih : Multe sint necazurile dreptilor
și din toate acelea îi va scăpa pe ei
Domnul.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei (X, 16—22) :

Zis-a Domnul ucenicilor Săi : Iată Eu
vă trimit ca pe niște oi...

(Caută miercuri, în săptămîna a 3-a
după Rusali).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile sfinților
cinci mucenici, Milostive, cură-
țește mulțimea greșalelor noas-
tre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoa-
rei de Dumnezeu, Milostive,
curățește mulțimea greșalelor
noastre.

Stih : Milulește-ne, Dumnezeule, după
mare mila Ta și după mulțimea indurării Tale, șterge fărădelegile noastre.

Și stihira, glasul al 6-lea :

Alcătuire a Casianel.

Sfinții mucenici mai de cînte
au găsit înțelepciunea apostoli-
lor decît învățătura elinilor, pă-
răsind cărțile ritorilor și înfru-
musețîndu-se cu cele ale pesca-
rilor, căci cu acelea învățau bu-
na limbuție în graiuri, iar cu
graiurile cele dumnezeiești ale
necărturarilor, au învățat teolo-
gia Treimii, Căreia se și roagă,
să se păzească în pace suflete-
le noastre.

CANONANELE

Se pune Canonul Născătoarei de
Dumnezeu, pe 6 (caută-l în ziua a cin-
cea la Sfîntul Sava), și al sfinților, pe 6.

Canonul sfinților

Alcătuire a lui Ioan Monahul

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Hristos, Cel ce a hotărît să
se dea lupta, șade în cer și
cu dreapta cea atotputernică,
răsplătește cu daruri pe luptă-
torii cei de pe pămînt, întin-
zînd dumnezeiești cununi celor
din jurul lui Evstratie.

Veniți să vedem ceata muceni-
cească a celor cinci la număr,
că fulgeră de lumină preastră-

lucitoare, avînd căpetenie pe do-
ritul Evstratie, cel încununat
cu har dumnezeiesc:

Dezbrăcînd briul ostășiei ce-
lei de pe pămînt, l-ai adus Îm-
păratului celui adevărat, luînd
asupra-ți de la Hristos, prin Ev-
stratie, semnul dureroasei în-
cercări, Avxentie.

Cei din jurul lui Evstratie sînt
ca niște stele ale credinței, care
de-a pururea se mișcă pe cer,
luminează sufletele credincioși-
lor și strălucesc cu răsfrîngeri de
lumină; pe aceștia să-i lău-
dăm.

Slavă..., a mucenicei :

În porfiră vopsită cu singiuri-
le tale și luminos îmbrăcată, lo-
cuiesti în cele de sus, ca o
fecioară de împărat, împedobi-
tă cu dumnezeiești străluciri,
Muceniță Lucia.

Și acum..., a Născătoarei :

Loc încăpător te-ai făcut firii
celei dumnezeiești, Preacurată
Născătoare de Dumnezeu; pen-
tru aceasta, dorind de tine Lu-
cia, ca o fecioară s-a adus pe ur-
ma ta, Fiului tău.

Catavaste :

Hristos Se naște, slăviți-L...

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine...

Cu nădejdea chinurilor peste
fire te-ai umplut de toată
bucuria, ca de o comoară tăi-
nuită, Evstratie.

Cu înțelepciune duhovnicească
și cu puterea de a te împotrivi
ispitelor, ai biruit închinarea la
idoli cea tiranică, mucenice al
lui Hristos, Avxentie.

Ca o podoabă prealuminată a
Bisericii ați ajuns, mucenicilor,
fiind împodobiți cu rănile lui
Hristos.

Arzîndu-ți-se mădularele cu
cărării chinurilor, prin răbda-
re ai stins nebunia înșelăciunii
idolești, Evstratie.

Slavă..., a mucenicei :

Primit-ai acum împărăția ceru-
rilor, preamărită muceniță Lu-
cia, ca o mireasă preafrumoasă
a Împăratului și Dumnezeului
nostru.

Și acum..., a Născătoarei :

Mai presus de toate și cu ade-
vărat te cinstim pe tine, Născă-
toare de Dumnezeu, credincioșii,
că tu, ceea ce ești fără prihană,
ai născut pe Dumnezeu, Care
S-a întrupat.

S E D E A L N A, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Biserica, stropindu-se cu sin-
gele mucenicilor, a făcut să în-
florească ortodoxia credincioși-
lor, lăudîndu-se și zicînd : fala
mucenicilor v-ați arătat, sfinți-
lor.

Alta, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu credința Treimii fiind întă-
rit și cu arma adevărului întrar-
mat, ai surpat semeția cea străi-

nă a răătăcirii și, smulgînd de la vrăjmaș sabia cuvintelor, ai tăiat cu ea împotrivirea minciunii. Deci purtător de biruință arătîndu-te asupra înșelăciunii, ai murit cu trupul, dar trăiești cu duhul, purtătorule de biruință, Evstratie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale, celor ce prăznuiesc cu credință sfîntă pomenirea ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Podoble : Înviat-ai din morți...

Cuvîntul Tatălui S-a pogorît pe pămînt, iar îngerul cel luminos a strigat către Născătoarea de Dumnezeu : bucură-te binecuvîntată, că numai tu singură ai păzit curăția, primind în pîntece zămislit pe Dumnezeu și Domnul cel mai înainte de veci, ca să mîntuiască din răătăcire neamul omenesc, ca un Dumnezeu.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Pentru dragostea chipului Tău...

Pe cînd primeai loviturile pe trupul tău, ai lepădat și înținăciunile sufletului, cu credință frîgînd săgețile vicleanului balaur, Evstratie.

Preamăritu-s-a întru mădularele tale, purtătorule de biruință, Împăratul slavei, și te-a umplut de mărire negrăită, cu puterea minunilor, Evstratie.

Urmînd îndrăzneli pescărilor, pe înțeleptul Evghenie l-ai adus Stăpînului, vîinîdu-l cu mreaja cea mucenicească, Evstratie.

A mucenței :

Ceea ce ai aflat îndrăzneală la cei din înălțime, Lucia, cere de la Dumnezeu să dea iertare de greșeale, celor ce cu dragoste te cinstim pe tine.

Slavă...

Strălucind cu fecioria și cu adevărul, te-ai logodit cu Cuvîntul cel răsărit din Maica-Fecioară, fără stricăciune, Prealăudată Lucia.

Și acum..., a Născătoarei :

Înțelegînd, după naștere, că fecioria îți este pecetluită, Fecioară, cu credință ai mărit pe Cuvîntul, Cel ce în chip negrăit S-a născut din pîntecele tău.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Ca un luceafăr strălucind limpede, așa ai răsărit în ceata mucenicilor, mărite Evstratie.

Văzîndu-te pe tine, de Dumnezeu înțeleptitul Mardarie, strălucind de lumina cea înțelegătoare, a alergat la tine, ca un miel la păstor, Evstratie.

Socotit-ai, Preafericite Mardarie, toate cele înveselitoare ca niște lucruri netrebnice, biruind legile firii cu dragostea pătimirii.

A mucenței :

Numai frumusețile tale imi sînt plăcute, ca unei fecioare ; pe Tine, Doamne, Te iubesc, striga tare Lucia.

Slavă...,

O, bună moștenire ! O, parte de Dumnezeu dată ! O, tinăra femeie, care cu cuget frumos ai biruit înșelăciunea strămoașei !

Și acum..., a Născătoarei :

Mintea omenească nu poate să priceapă zămislirea ta cea mai presus de cuget, Maică-Fecioară, că ai născut pe Dumnezeu.

Cîntarea a 6 a -

Irmos : Jertfi-vol Ție cu glas...

Hristos îmi este mie în loc de toate și patrie și cinste și nume, striga cu glas mare Mardarie, că de la tine a învățat, Evstratie, aceasta.

Fiindu-ți pătrunse picioarele ai fost pironit cu capul în jos și cu frigări roșite în foc ți s-a ars spatele ; iar duhul ți l-ai dat Stăpînului, Mardarie.

Îimba fiindu-ți smulsă nu încetează a lăuda ; iar mîinile tale tălate se ridică către Dumnezeu, Evghenie, cerînd mîntuire, pentru cei ce laudă pomenirea ta.

Slavă..., a muceniței :

Cîinstită înaintea Domnului a fost moartea ta, muceniță, că ai ales mai bine moartea decît viața, pentru ca să ai în tine viu pe Hristos, o, cîinstită !

Și acum..., a Născătoarei :

A fiindu-te pe tine, Fecioară, putere și întărire, mucenița suferă cu tărie chinurile și, bu-

curîndu-se, se aduce după tine, Stăpînului tuturor.

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podoble : Pe Născătoarea de Dumnezeu...

Luminător prealuminos te-ai arătat celor ce ședeau întru întinericul necunoștinței, purtătorule de biruință. Că agonisindu-ți credința ca pe un scut, nu te-ai temut de semețiile vrăjmașilor, Evstratie, arătîndu-te mai bun vorbitor decît ritorii.

Alt Condac, al Muceniței Lucia, același glas și podoble :

Nevoindu-te cu de-adinsul și păstrînd fecioria nestricată, bucurîndu-te, te-ai adus Făcătorului tău. Că lepădîndu-te de mi-rele cel lumesc, prealăudată, te-ai logodit cu Hristos și săvîrșind călătoria prin credință și prin luminată mucenie, dai acum tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.

ICOS

Risipește, Hristoase, negura sufletului meu, ca să laud cu înfocare ceata mucenicilor celor cinci la număr : pe Avxentie, cel crescut în mijlocul mării chiverniselii treburilor obștești ; pe înțeleptul și viteazul între luptători Evghenie, și împreună cu aceștia pe Orest, cel care a locuit în munții cei dumnezeiești, și pe Mardarie, căruia Evstratie i-a fost învățător, care a fost mai meșter în vorbire decît ritorii.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a treisprezecea, pomenirea pătimirii Sfinților Mucenici ai lui Hristos: Evstratie, Avxentie, Evghenie, Mardarie și Orest.

Acești sfinți mucenici au trăit pe vremea rău-credincioșilor împărați Dioclețian și Maximian, a ducelui Lisie, care comanda ceata de oșteni a limitanțelor și a lui Agricola, care stăpânea toată partea Răsăritului. Dintru început au fost creștinii și se trăgeau din părinți creștini; dar se ascundeau de frica tiranilor și a prigonitorilor.

Sfântul Evstratie era de loc din orașul Aravraca și era căpetenie în oștirea ducelui Lisie. Dorea să-și dea pe față credința, dar se temea, că nu știa cum va fi sfârșitul mărturisirii sale. De aceea a poruncit unuia din slujitorii săi să pună centura sa în biserică din Aravraca. Că își zicea: dacă va intra în biserică preotul Avxentie și va lua cu el centura, atunci îndrăznirea și mărturisirea lui va fi după placul lui Dumnezeu și nu se va teme de nimic din cele așteptate, cînd se va înfățișa înaintea ducelui. Dar dacă altcineva din biserică va lua centura, atunci să poarte încă mai departe în ascuns credința în Hristos și să nu o vadăască. Cînd a văzut că sfârșitul ispitirii sale s-a făcut după cum gîndea, căci preotul Avxentie luase centura, a înțeles că mărturisirea lui pentru Hristos se va termina cu bine și s-a hotărît să se înfățișeze înaintea lui Lisie și să mărturisească cu îndrăznire credința sa.

Cînd au fost aduși la scaunul de judecată niște sfinți mucenici, Evstratie stătea și el alături de Lisie, că era căpetenie în oștirea lui. Atunci el, cel dintîi, a strigat tare că este creștin. Tiranul l-a smuls centura și a poruncit să-l dezbrace și să fie chinuit în multe feluri; dar el le-a răbdat pe toate cu seninătate. Aceasta a adus la credința în Hristos și pe Sfântul Evghenie, prietenul său. Acesta a mărturisit cu îndrăznire că are aceeași credință ca Sfântul Evstratie și că dă aceeași închinăciune Dumnezeului cînstit de acela. Atunci Sfântul Evstratie a fost și el chinuit cumplit. Văzînd aceasta, Sfântul Mardarie s-a alăturat Sfîntului Evstratie și au fost aduși amîndoi la cercetare înaintea lui Lisie. Mai întîi i s-a tăiat capul Sfîntului Avxentie, penru că s-a numit creștin. Iar Sfinții Mardarie și Evghenie

au murit în timpul chinurilor.

Sfîntul Orest a fost cunoscut că e creștin cînd a ridicat mina ca să arunce cu sulița la țintă. Atunci, răsucindu-se ca să înțelească, l-a ieșit afară din sin crucea pe care o ținea la piept, ca pe o pavăză. A fost întrebat de ce o poartă, iar el a răspuns că este rob al lui Hristos. Lisie l-a legat și pe el alături de Sfîntul Evstratie și l-a trimis pe amîndoi la Agricola, care l-a cercetat și l-a supus la chinuri. Întîi și-a aflat sfîrșitul Sfîntul Orest, fiind așezat pe un pat de fier înroșit în foc. Pe urmă a fost aruncat într-un cuptor aprins și Sfîntul Evstratie, și acolo și-a primit cununa muceniei.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenice Lucia fecioara.

Sfînta Muceniță Lucia era din Siracusa Siciliei și era logodită. Îmbolnăvindu-se mama ei, a plecat cu ea la Catana, ca să se roage Sfîntei Mucenice Agata să o izbăvească sfînta de curgerea de sînge. Cînd a ajuns la Catana a văzut în vis pe Sfînta Agata. Sfînta l-a făgăduit mamei ei tămăduire de boală, iar el l-a vestit mai dinainte suferințele mucenicești pentru Hristos. După însănătoșirea mamei sale, Sfînta Lucia a împărțit toate averile sale săracilor și era gata să mărturisească pe Hristos. Fîind pîrită de logodnicul ei, a fost dusă înaintea lui Pashasle, domnul cetății, care a poruncit să o ducă într-o casă de desfriș, ca să fie necinstită. Prin harul lui Hristos însă a rămas curată; au tăbărit mulți asupra ei, dar n-au putut să o miște din locul în care se proptea. Pentru că acela și-au pierdut nădejdea că o mai pot mișca din loc, și pentru că nici n-au putut-o arde cu focul ce-l aprinseseră acolo unde sta, căci sfînta era păzită de Dumnezeu, l-au tăiat capul cu sabia.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Arsenie cel din Egitru.

Cuviosul Părintele nostru Arsenie, făcătorul de minuni, era de loc din Constantinopol, fiul unor părinți evlavioși și credincioși, bogați și înțîistătători în treburile orașului. Pogorîndu-se dar dintr-un neam așa de vestit și așa de strălucit și sporind încă mai mult în

credință, fericitul a primit de la împăratul de atunci dregătoria de general și patriciu al locului ce se numește al Chivireoșilor. Odată, la porunca împărătească, au pornit pe mare mai multe corăbii sub comanda fericitului Arsenie. S-a stîrnit însă furtună grozavă pe mare și s-au scufundat toate corăbiile și a scăpat numai el singur cu viață. Atunci sfîntul a îmbrăcat halna monahală, și-a strivit trupul făcîndu-l rob sufletului prin post și prin priveghere.

În acest fel și-a dus viața fericitul în mai multe locuri. Apoi din poruncă dumnezeiască s-a dus la sfînta Minăstire a Chelivarilor. A stat puțină vreme în fruntea ei, dar a fost dascălul multora în virtute. Apoi a plecat de la minăstire și s-a dus iarăși la liniștea lui cea dorită.

La rugămintea fraților, marele Arsenie s-a dus din nou în minăstire. S-a închis într-o chilie foarte strîmtă și slujea singur, nu îndeobște cu ceilalți frați, lui Dumnezeu cel unul.

Astfel de fapte a săvîrșit cuviosul și a viețuit cu înțelepciune, cu bărbăție, în curățenie și în dreptate. Cînd a fost să fie chemat spre viața cea de sus, a strîns la el pe toți monahii și le-a dat învățături despre lepădarea de lume și de cele din lume, despre răbdarea și despre iubirea duhovnicească de frați, despre smerenie și rugăciune. Apoi și-a plecat genunchii la pămînt și umplîndu-i-se ochii de lacrimi și-a dat în mîinile neprihănite ale lui Dumnezeu sfîntul lui suflet.

Cuviosul Părintele nostru Arsenie a săvîrșit multe minuni și în viață dar a făcut multe minuni și după moarte.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Arie, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Gavril, arhiepiscopul Serbiei, care a suferit mucenicia în Prusla, în anul 1659.

Ou ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, milulește-ne și ne mîntulește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : . În cuptorul perstenesc...

Avînd cugetul muceniei nestrămutat, mucenice, și cîstind un Dumnezeu în Treime, ai defăimat chinurile, cîntînd : Binecuvîntat ești, Dumnezeu al meu și Doamne !

Ca un fericit ai umblat pe calea cea fără prihană, plecîndu-ți genunchii, cu mulțumire, Izbăvitorului ; iar sufletul ți l-ai dat în mîinile Stăpînului, ca o jertfă cu bun miros, Avxentie.

Soț de oasie, de călătorie, de temniță și de același cuget și vrednic soț moștenitor al împărăției lui Hristos cu Evstratie, s-a arătat Orest.

Dumnezeu, Cel ce a dat hrană lui Ilie prin corb, făcînd minuni, a descoperit cîstitul tău cap, celor ce-l doreau ca un ospaț mult dorit de lume, Avxentie.

Slavă...

A mucenicei :

Cu focul Dumnezeirii luminîndu-te, de foc nu te-ai înfricoșat. Pentru aceasta faci pururea să plouă credincioșilor ape de dumnezeiești tămăduiri, se-cînd răutățile patimilor, purtătoare de biruință, Lucia.

Și acum... a Născătoarei :

Fecioară-Maică, pe tine cea curată și nestricată, te-a iubit Cuvîntul cel curat și, întrupîndu-Se din tine, a zidit iarăși pe om deplin, Cel ce a preamărit pe Lucia, cu minunile.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Miinile întinzîndu-și...

Deschizîndu-ți buzele cele curate, ai tras putere de la dumnezeiescul Duh, Evstratie, și ai dat pe față netemeinicia credințelor celor pierzătoare de suflet ; și cinstind pe Dumnezeu cel în Treime, ai cîntat : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Neștiind tiranul statornicia ta, gîndea să-ți înfricoșeze cugetul tău cel nebiruit cu amenințarea focului, pe care defăimîndu-l strigai popoarelor, bucurîndu-te : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Cu înțeleptele tale sfaturi, Mucenice Evstratie, întărindu-se cugetul lui, Orest cel nebiruit a sărit pe patul de fier, cel înroșit în foc, urmînd tinerilor celor care au risipit văpaia, cîntînd : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Tînsu-ți-ai trupul cu răbdare, mărite Oreste, pe patul cel de foc și te-ai numărat împreună cu mucenicii, bucurîndu-te întru Domnul și te-ai odihnit în locașurile cele cerești, cîntînd : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

A mucenicei :

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu suferințele tale, cinstită Lucia, ai întunecat ochii neghiușilor, și gîndul cel destrăbălat și semeț al celor străluciți l-ai

umilit, și ai înălțat la Dumnezeu pe cei ce cîntă cu credință : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Și acum..., a Născătoarei -

Arătatu-te-ai mai înaltă decît cerurile, născînd, Preacurată, pe Dumnezeu cel ceresc, Care a făcut cerească toată frămîntătura pămîntenilor și a luminat cinstita pomenire a Luciei. Aceluia cîntăm : Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Domnului.

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Hristos, platra cea netălată...

De dragoste dumnezeiască fiind atins către călătoria cea de aici, vădit ai înfruntat amăgirile tiranilor, fericite Evstratie, și te-ai sîrguit, ca un luptător, către răsplata chemării celei de sus.

Foarte te-ai bucurat, purtătoare de biruință, de hotărîrea oșindirii, ieșită din nebunia tiranului și ai slăvit pe Cel ce-ți răsplătește ție pentru nevoie, Evstratie, lăudînd pe Hristos, pierzătorul morții.

Veniți toți, iubitorilor de mucenici, să fericim cu laude sfînte pe surpătorii înșelăciunii, pe înțeleptul Evghenie, pe Orest și pe Mardarie și împreună cu ei pe Avxentie și pe Evstratie.

Slavă...,

A mucenicei :

Ca o fecioară preafrumoasă, tînără și împodobită cu frumu-

sețe și cu tinerețe stai și acum, pururea purtătoare de cunună, în jurul lui Hristos, Cel întrupat din Fecioara, Muceniță Lucia.

Și acum..., a Născătoarei :

Lumină ne-a răsărit nouă din pîntecele tău cel neispitit de bărbat, Fecioară, cu ale cărei semne luminoase fiind dumnezeiește luminată ai dat pe față Lumina a cărei numire este cea de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, Maică-Fecioară.

LUMININDA

Podoble: Femei auziți glas...

Pe ritorul Evstratie să-l laudăm cu cîntări, și împreună cu el pe Avxentie, pe Mardarie, pe Orest și pe înțeleptul Evghenie, care s-au luptat pentru Hristos și se roagă neîncetat pentru noi, cei ce laudăm sfințita lor pomenire.

Slavă..., asemenea :

Săvîrșit-ai minunata călătorie a pătimirii, Evstratie fericite, și ai adus cu tine și pe ceilalți, pe Evghenie preacinstitul, pe înțeleptul Avxentie, pe Mardarie și pe Orest, de a căror credință și îndrăzneală s-au mirat oamenii și cetele îngerești.

Și acum..., a Născătoarei :

Podoble: Cerul cu stelele...

De Dumnezeu Născătoare, Marie, buna mijlocitoare a păcîntenilor, ocrotitoarea păcătoșilor, nădejdea creștinilor, singura prin care a venit mîntuirea lumii, izbăvește-mă de amenințarea focului.

LA LAUDE

Se pun stihirile, pe 4, glasul 1 :

Alcătulre a lui Vizantie.

Să cinstim, popoarelor, ceata sfinților celor în număr de cinci, laudînd pe Mîntuitorul Hristos : pe Evstratie cel cu suflet statornic și tare purtător de biruință ; împreună cu dînsul pe Avxentie, pe Evghenie, pe Mardarie și pe Orest, că aceștia, nevoindu-se pentru credință, au călcat în picioare furtunile vrăjmașilor și se roagă Mîntuitorului, să dăruiască curățire și iertare de păcate, celor ce săvîrșesc cu credință pomenirea lor.

Glasul al 3-lea :

Alcătulre a lui Ghermano.

Cu cuvinte ritoricești a uimit ostașul lui Hristos pe cei fără de lege ; și cu răni de luptător bărbătește a biruit puterile vrăjmașului, Evstratie măritul și tarele purtător de biruință, care umblînd pe calea cea strîmtă și anevoioasă a ajuns la pămîntul vieții veșnice, în care se roagă lui Hristos să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas, alcătulre a aceluiasi :

Pe marele între mucenici Evstratie, care întru dumnezeiasca înțelepciune s-a vădit filozof și cu frumusețea cuvintelor s-a arătat ritor, cu cîntări mucenicești să-l laudăm. Că acest ostaș al lui Hristos, adunînd în vreme de luptă luptători drept cinstitori de Dumnezeu, a smuls sabia vrăjmașului, cu care tare l-a rănit pe el și a împărțit lup-

tătorilor cuvinte de răsplătire ; către care să strigăm : Alesule între mucenici, împreună cu cei ce au luptat cu tine, roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce săvîrșesc cu credință precinstită pomenirea voastră.

Glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Să încununăm cu laude pe bunii biruitori mărturisitori ai adevărului : pe Evstratie, cel ce a înfruntat născocirile idolești ale elinilor și a propovăduit credința cea plină de înțelepciune a creștinilor ; pe Avxentie, cel care cu înțelepciunea cuvintelor și cu statornicia în fapte a înfruntat credința în idoli cea plină de tiranie, iar pe lîngă aceștia, pe Evghenie cel de bună trebuință pentru Dumnezeu și nefolositor tiranilor, din pricina mărturisirii celei mîntuitoare, și pe Orest ostașul cel adevărat și minunat al Împăratului tuturor ; cu aceștia și pe Mardarie cel mai nevinovat decît porumbelul, care a rușinat pe șarpele cel înțelegător, prin darul lui Hristos, Dumnezeul și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Alcătuire a Caslanel.

Pe alăuta cea cu cinci coarde și pe sfeșnicul cel cu cinci lumini al Bisericii lui Dumnezeu, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici după numele lor să-i laudăm și să-i cinstim cu cucernicie : Bucură-te cel ce bine te-ai ostășit pentru Dumnezeu, în ar-

mata cerească, și ai bineplăcut Celui ce te-a ales ostaș, care între ritori ești ritor, de Dumnezeu înțeleptite Evstratie ! Bucură-te fericite Avxentie, cel ce mult ai sporit talantul care ți-a fost încredințat ție de Dumnezeu ! Bucură-te purtătorule de Dumnezeu Evghenie, mlădița cea preafrumoasă a dumnezeieștii alegeri ! Bucură-te Oreste preafericite, cel cu chip frumos și cu judecata cea bună și în amîndouă prea îndemînic, care petreci cu totul în munții cei dumnezeiești ! Bucură-te Mardarie nebiruite, mărgăritarul cel limpede și strălucitor, cel ce rabzi cu bucurie chinurile cele amare ! Bucură-te ceată cea întocmai la număr cu fecioarele cele înțelepte ! Pe voi vă rugăm : izbăviți-ne de toată urgia și strîmtoarea și ne faceți părtași mării voastre celei negrăite, pe noi care cinstim pomenirea voastră cea de peste an.

Și acum..., a Născătoarei :

Podoble : Dat-ai semn...

Cunoscîndu-te că ai născut pe Judecătorul cel Preadrept, mă rog, Preacurată Fecioară, să nu mă osîndească la înfricoșătoare judecată cea viitoare pe mine, care am viețuit în desfrînare și sînt osîndit și ticălos ; ci să mă așeze împreună cu cei aleși, care vor sta de-a dreapta Sa, pentru mila și bunătatea Sa.

Doxologia mare, troparele, ectenile și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericii se pune: din Canonul sfinților, Cântarea a 3-a, pe 4, și Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 2-lea: Domnul este tăria și lauda mea, și mi-a fost mie spre mîntuire. Stih: Cîntînd, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat. Apostolul din Epistola către Efeseni (VI, 10 -17): Fraților, întăriți-vă întru Domnul... (caută la duminica a 27-a după Rusalii). Alluia, glasul al 2-lea: Auză-te Domnul în ziua necazului. Stih: Doamne, mîntuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema. Evanghelia de la Luca (XX, 46—47; XXI, 1—4): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Păziți-vă de cărturarii... (caută simbătă în Săptămîna Vameșului și a Fariseului).

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A PAISPREZECEA

Pomenirea Sfinților Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arlan.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile, pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu pavăza dreptei credințe
întamîndu-te D o m n u l,
ți-a dat putere să ieși în întîmpi-

narea taberei vrăjmașului, Tirs prealăudate, pe care l-ai sfărîmat cu sulița răbdării tale și ai nimicit mulțimile cele nenumărate ale lui și te-ai încununat cu cununi de biruință, mare mucenice, mult-pătîmîtorule.

Cu strălucirea sufletului, cu frumusețea trupului și cu curăția mărturisirii, te-ai arătat mucenic, Levchie. Pentru aceasta te-a luminat Hristos pe pămînt, numindu-te cu nume plin de înțeles, preamărite; pe Acela roagă-L să izbăvească din stricăciuni și din primejdii pe cei ce săvîrșesc cu credință pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Cu strălucită biruință ai săvîrșit luptele, Calinic, mai înainte fiind numit precum aveau să dovedească faptele tale. Și urmînd lui Levchie, ți-ai înfrumusețat sufletul cu strălucirea frumuseții luptelor și a chinurilor, și ai rușinat cugetele cele fără de Dumnezeu ale celor fără de lege, și întunericul înșelăciunii cu dumnezeiască putere l-ai împuținat.

Pe Domnul, Cel ce te iubește pe tine, mai presus de fire L-ai iubit și ai urît plăcerea trupului și vrăjmășia nelegiurii și, bucurîndu-te, ai mers către chinuri, către ocări și către moartea silnică, viteazule purtător de biruință, Filimon, m i n u n a t schimbînd frumusețea în cunoaștere.

Alte stihiri, același glas :

Podoble : Dat-al semn celor ce...

Tîrs cel minunat, și de Dumnezeu înțeleptul Calinic și măritul Levchie, mărturisind Treimea cea nezidită, au suferit grele dureri și necurmăte chinuri au răbdădat cu bărbătească hotărîre, și au primit cununa biruinței, ca niște purtători de biruință, făcîndu-se cetățeni împreună cu puterile cele fără de trup.

Marele Filimon, Arian preafericitul și înțeleptul Apolonie au stîns văpaia mulțimii idolilor cu pîraiele sîngiurilor lor, și tot pămîntul l-au udat cu dumnezeieștile pîraie ale cunoașterii de Dumnezeu și cu ploile tămăduirilor usucă rîurile patimilor cu dumnezeiescul har, bunii biruitori mucenici.

Slavă...,

Preafrumoase flori au înflorit în grădina Duhului, măriții mucenici, dînd dumnezeiești mi-resme și umplînd de bună mireasmă cugetele celor ce cu credință cinstesc pomenirile lor de peste an, pătimirile, luptele și fericitul lor sfîrșit, prin care locuiesc, veselindu-se, în lumina cea neînserată.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine, cămara cea preacurată a Împăratului, prealăudată, te rog curățește-mi gîndul cel spurcat de toate păcatele și fă-l locaș de veselie Treimii celei dumnezeiești, ca, mîntuindu-mă,

să măresc bunătatea și puterea ta cea nemăsurată, eu robul tău cel netrebnic.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurata, văzînd pe Iubitorul de oameni, Hristos, pe Cruce răstignit și rănit în coastă cu sulița, plîngea, strigînd : ce este aceasta, Fiul meu ? Cu ce-Ți răsplătesc cei nemulțumitori, pentru bunătățile ce ai făcut lor și Te sîrguiești să mă faci fără de fiu, Preaiubite ? Mă spăimîntez Milostive, de răstignirea Ta, cea de bunăvoie.

Troparul, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

(Caută la sfîrșitul cărții).

LA UTRFNIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfinților mucenici (de două ori),

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

După obișnuitele Catisme, se cîntă Sedelnele din Octolh. Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele din Octolh și Canonul sfinților, pe 6.

Canonul sfinților

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ca pe uscat umblînd Israel, cu picioarele prin adînc, «pe prigonitorul faraon văzîndu-l înecat, a strigat : lui Dumnezeu cîntare de biruință să-I «cîntăm».

u străluciri mucenicești stînd înaintea scaunului lui Dumnezeu și cu dumnezeieștile fulgerări luminîndu-vă luptătorilor, luminați-ne și pe noi, care lăudăm pomenirea voastră.

Frumusețea cea dumnezeiască dorind, lucruri de nimic ați socotit cele veselitoare ale vieții, purtătorilor de biruință ai lui Hristos, și murind cu trupul, v-ați învrednicit a afla viața cea fără de sfîrșit.

Batjocorind înșelăciunea închinării la idoli, mucenicilor purtători de biruință, cu dumnezeiască cuviință ați răbdlat pătimirea multor dureri și acum ați primit viața cea fără de durere.

Slavă...

Luminat fiind de razele cele mai presus de lumină ale Duhului, Făcătorul tuturor, ai stins întunericul cel adînc al închinării la idoli, purtătorule de biruință al lui Hristos, minunate și fericite Tirs.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Cuvîntul cel nemărginit, Care S-a făcut mărginit cu trupul, L-ai născut, curată ; pe Acela roagă-L să izbăvească din stricăciune și din înșelăciunea patimilor pe cei ce te măresc pe tine.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu este Sfînt precum Tu...

Trupul cumplit chinînduți-l stăpînii întunericului, tăria cugetului tău nu a slăbit, puternic fiind întărit, Tirs, cu dragostea cea dumnezeiască.

Cu adevărat minunată a fost credința ta cea fără veste către Domnul, mucenice, prin care ai rușinat credința cea rea a vrăjmașilor, strigînd : O, Filimon, eu sînt robul lui Hristos.

Cu îndrăzneală ai ieșit la luptă cu vrăjmașul, mucenice, și l-ai surpat pe el nu cu pavază și cu sulită întrarmîndu-te, ci cu dumnezeiasca și bărbăteasca credință cea neclintită.

Slavă...

Fiind întărit cu dorirea cea dumnezeiască ai primit din cer nașterea cea dumnezeiască prin apă, în chip tainic, înțeleptule mucenic Filimon, care te-a întărit către luptele cele dumnezeiești.

Și acum..., a Născătoarei :

Unul din Sfînta Treime întrupîndu-Se din curatele tale singuri, cu cuviință dumnezeiască, a ieșit în două firi, ca să mîntuiască pe cei din Adam cu bunătatea Sa, Preacurată.

Irmosul :

Nu este Sfînt precum Tu, «Doamne Dumnezeul meu, «Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai «întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Condacul sfinților, glasul al 2-lea :

Podobie : Pe propovăduitorii cei tari...

Fiind râvnitori dreptei credințe, ați batjocorit pe chinuitorul cel rău credincios și ați muștrat sălbăticierea lui cea vărsătoare de sânge și ați biruit cumplita lui împotrivire. Fiind întăriți cu ajutorul lui Hristos, Tirse și Levchie dimpreună cu cei ce ați pățimit, rugați-vă pentru noi!

SEDEALNA, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Cu scutul dreptei cinstiri de Dumnezeu bine acoperindu-se și cu arma crucii bine înțărîmîndu-se mucenicii lui Hristos, cei vrednici de laudă, au surpat taberele tiranului ; și fiind încununăți de Domnul cu cunună de biruință, se veselesc neîncetat cu puterile cele de sus și se roagă Mîntuitorului să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Dumnezeiește luptîndu-se sfinții purtători de biruință ai Domnului, au răbdat chinurile, sfîșierile trupului și moartea cea silnică bărbătește și cu credință tare și desăvîrșit au surpat semeția vrăjmașului. Pentru aceasta, luînd dar de tămăduiri, vindecă pe cei bolnavi și izbăvesc de răutate pe cei ce totdeauna grăiesc : rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeale să dăruiască celor ce cu dragoste săvîrșesc pomenirea voastră.

Și acum..., a Născătoarei :

Sufletul meu cel smerit, Fecioară, din pruncie întinîndu-mi eu, spurcatul, pe mine însumi m-am necinstit și cu cuvintele și cu faptele și nu am ce face, sau unde să mă adăpostesc ; dar nici altă nădejde afară de tine, Fecioară, nu știu. Vai mie, netrebnicul ! Pentru aceasta, ca un rugător alerg acum către tine, Preacurată, și mă rog mărturisindu-mă ție : greșit-am. Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu să-mi dăruiască iertare de greșeale, că întru tine, Fecioară, mi-am pus nădejdea eu, robul tău.

A Crucii, a Născătoarei :

Pe Tine, Dumnezeule, Stăpîne și Izbăvitorule, văzîndu-Te mie-lușeaua spînzurat pe Cruce cu nedreptate, tînguindu-se, striga Ție: vai mie, Fiule! Cum pătimești și cum suferi de la cei nerecunoscători ocări și moarte, îndelung-Răbdătorule, ca să mîntuiești cu totul firea omenească cea căzută și să izbăvești pe cei ce i-ai făcut după chipul Tău, Stăpîne! Pentru aceasta strig Ție : scoală-Te din morți și izbăvește turma Ta de primejdii, de toată nevoia și de toate răutățile.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Hristos este puterea mea, Dumnezeuul și Domnul, «cinstita Biserică cîntă cu dumnezeiască cuviință, strigînd din

«cuget curat, întru Domnul
«prăznuind».

Dorind, mucenicilor, a mărtu-
risi prin chinuri pe Cel ce sin-
gur este milostiv, pe Cel ce sin-
gur este Domn și Dumnezeu al
tuturor, ați dobândit împărăția
Lui.

Chinuirea trupului, năvălirile
fiarelor și ale focului și ale mă-
rii, bărbătește le-ai suferit, prea-
fericite, și ai surpat tăria vrăj-
mașului, Mucenice Tirs.

Cu rănile patimilor împodo-
bindu-ți sufletul, l-ai făcut mai
luminat decât lumina soarelui,
ca un purtător de chinuri, osta-
șule al lui Hristos, Mucenice
Levchie.

Slavă...

Tăindu-ți-se vinele, ai slăbit
pe nelegiuitul vrăjmaș, fericite,
și sprinten ai umblat pe calea
muceniei cu dumnezeiescul
Duh, Mucenice Apolonie.

Și acum..., a Născătoarei :

Maică fără bărbat, Fecioară
fără prihană, tinăra nestricată
între femei numai pe tine te
știm, binecuvîntată Marie, aju-
tătoarea oamenilor.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cu dumnezeiască străluci-
rea Ta, Bunule, sufletele
«celor ce aleargă dis-de-dimine-
a» la Tine cu dragoste, Te rog
«luminează-le, ca să Te vadă,
«Cuvinte al lui Dumnezeu, pe

«Tine, Adevăratul Dumnezeu,
«Cel ce chemi din negura gre-
«șealelor».

Fiind luminați cu adevărat
de strălucirile cele dumneze-
iești ale Duhului, ați străbătut
ca niște înflăcărați noianul cel
nestatornic al credinței în idoli
și v-ați mutat către dumneze-
iasca liniște.

Tîrîți cumplit pe pămînt,
prealăudaților mucenici, și cu
chinurile fiind loviți, ați dobîn-
dit darurile cele cerești, făcîn-
du-vă cetățeni ai cerului îm-
preună cu îngerii.

Slavă...

Întins la pămînt și de multe
rele înconjurat, mărite Tirs, te-ai
bucurat arătîndu-te mai presus
de tot feluri de chinuri, cu
dumnezeieștile ajutorări.

Și acum..., a Născătoarei :

Izbăvește, stăpîna cea bună a
lumii, pe cei ce te mărturisesc
pe tine din suflet, Născătoare
de Dumnezeu ; că pe tine te-am
dobândit apărătoare nebiruită,
ceea ce ești cu adevărat Născă-
toare de Dumnezeu.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea vieții văzînd-o...

Cîrmuiți fiind de adierile
Duhului, înțelepților mu-
cenici, ați ajuns cu bucurie, cu
corabia sufletului, la limanul
cel înțelegător, îndulcindu-vă
împreună de Dumnezeire.

Veșmînt de mîntuire înmu-
iat în vopsele de sîngiuri v-ați
cîștigat, mucenicilor, iar prin
dezbrăcarea de trup v-ați îm-
brăcat cu dumnezeiasca bună-
cuvîință și v-ați înfrumusețat
cu mărire.

Slavă...

Filimon cu Levchie și împreu-
nă cu ei Apolonie și Tirs puru-
rea fericitul, pătrimea cea
dumnezeiască și luminată, s-au
îmbogățit cu strălucirea Trei-
mii, prin împărtășirea cea fără
de materie.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce este mai presus decît
toată făptura cea văzută și înțe-
legătoare, a ieșit ca un Dumne-
zeu, întrupîndu-Se din pîntece-
le tău și păzindu-te nestricată
precum ai fost mai înainte de
naștere, Maică-Fecioară.

Irmosul :

Marea vieții văzînd-o înălțîn-
«du-se de viforul ispitelor, la
«limanul Tău cel lin alergînd,
«strig Ție : scoate din stricăciu-
«ne viața mea, mult-Milostive».

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podobie : Cînd Te-ai pogorit...

Prieten al lui Hristos ajun-
gînd, mărite Filimon, sîngele
ți l-ai vărsat pentru El ; toată
nebunia păgînatății ai nimicit-o
și înșelăciunea elinilor ai stin-
s-o. Pentru aceasta roagă-te să
se mîntuiască cei ce săvîrșesc
pomenirea ta.

ICOS

Să se umple gura mea de lau-
de, precum a zis Ție proorocul
David și precum mai înainte ai
întărit în credința luptelor pe
măritul mucenic, care fusese
cîntăreț din fluier, iar acum s-a
arătat mucenic al Tău, îngro-
zind pe chinuitori și rugîndu-se
pentru cei ce cu credință săvîr-
șesc pomenirea lui.

SINAXAR

În această lună, în ziua a paispreze-
cea, pomenirea pătimirii Sfinților Muce-
nici Tirs, Levchie și Calinic.

Acești sfinți mucenici au trăit pe vre-
mea împăratului Deciu și a ighemonu-
lui Cumvrichie, care a pornit mare pri-
goană împotriva creștinilor în părțile
Nicomidiei, Niceii și Cezareii Bithiniei.

Sfîntul Levchie, de bunăvoia lui, s-a
dus la ighemon, a mărturisit pe Hristos
și a defăimat deșertăciunea închinării
la idoli. La porunca ighemonului a fost
spînzurat și i s-a strunjit cu cruzime
trupul. Pentru că a rămas tare și neclin-
tît în credința creștinească, i s-a tăiat
capul.

Pe cînd ighemonul făcea o călătorie
în Helespont i-a ieșit întru întîmplare
marele între atleți Tirs. Acesta a pro-
povăduit cu îndrăznire că Hristos este
Dumnezeu și a muștrat pe tiran, că fără
să judece cinstește pe idoli. Sfîntul Tirs
a fost supus la chinuri îndelungate și de
multe feluri, de către mai mulți ighemoni.
În timpul acestor chinuri pe care
sfîntul le îndura cu seninătate, la rugă-
ciunea sfîntului s-au sfărîmat chipurile
cioplite ale idollor. Atunci Calinic, care
era preot al idollor, gîndînd în sine că
Dumnezeul lui Tirs este mai mare și
mai puternic decît toți idollii, de vreme
ce la rugăciunea lui Tirs idollii au că-
zut la pămînt și s-au sfărîmat, a primit
și el credința în Hristos. Și rugîndu-se și
el, lui Hristos, a fost sfărîmat idolul pe
care el îl slujise pînă atunci. Pentru a-
ceasta Sfîntul Calinic a fost ucis cu sa-
bia. Iar Sfîntul Tirs și-a dat lui Dumne-
zeu sufletul în timpul chinurilor.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Filimon, Apolonie, Arian și cei dimpreună cu el.

Acești sfinți mucenici au trăit pe vremea împăratului Dioclețian și a lui Arian, Ighemonul Tebaidei Egiptului. Chipul muceniei lor a fost așa: au fost prinși și duși înaintea Ighemonului 37 de creștini. Printre aceștia se afla și un creștin cu numele Apolonie, anagnost al Bisericii. Cînd a fost amenințat cu chinurile, Apolonie s-a spălmîntat și a dat patru galbeni lui Filimon, cîntărețul din fluier, ca să-l ia locul și să aducă jertfe idolilor în locul lui; totodată i-a dat și hainele sale. Filimon, odată cu îmbrăcarea hainelor lui Apolonie, a îmbrăcat și credința în Hristos, și cînd a fost îndemnat să jertfească idolilor, a mărturisit pe Hristos. Cînd Ighemonul a poruncit să vină Filimon ca să cînte din fluier, pentru ca prin cîntecele sale să cînte și să ademenească pe cel ce nu voia să jertfească idolilor, să-l facă să socotească bune, pe cele din lumea aceasta, să-și schimbe credința și să jertfească idolilor, atunci s-a aflat că Filimon era cel din stadion și că el ținea locul lui Apolonie. Mulți l-au sfătuit și l-au îndemnat stăruitor să se lepăde de Hristos, dar n-a fost înduplecat. Ighemonul l-a luat în ris, spunîndu-i că în zadar se ostenește, odată ce n-a primit botezul creștinilor. Sfîntul Filimon însă s-a rugat și s-a pogorît ploaie numai peste el. Toți cei de față s-au minunat, iar Sfîntul Filimon a luat încredințare că s-a pogorît peste el din cer apa botezului său, pentru că nimeni nu îndrăznea să-l boteze de frica Ighemonului. Sfîntul Filimon s-a rugat apoi și pentru fluierile lui, pe care le dăduse lui Apolonie. Și s-a pogorît foc din cer, care a ars și a mistuit fluierile în minile lui Apolonie. Și fiindcă Apolonie a fost pricina credinței lui Filimon în Hristos, a fost prins și el. Dus înaintea Ighemonului, a propovăduit credința lui Hristos. Pentru aceasta au fost supuși amîndoi la felurite chinuri. Cînd Sfîntul Filimon a fost atîrnat de un măsline și săgetat, o săgeată s-a îndreptat spre Ighemon și i-a străpuns ochiul. Sfîntul Filimon a spus mai dinainte Ighemonului că i se va vindeca ochiul cu minune, dacă după mucenicia lui va lua țărîna de pe mormîntul său. Apoi au fost tăiate capetele Sfinților Filimon și Apolonie. Ighemonul s-a dus în ziua în care au fost îngropați sfinții

la mormîntul Sfîntului Filimon, a făcut cum îi spusese sfîntul și s-a făcut sănătos. Pentru aceasta a crezut și el și cei dimpreună cu el în Hristos și s-au botezat. Cînd împăratul Dioclețian a aflat că Ighemonul s-a făcut creștin, a trimis de l-a adus la el, l-a legat cu lanțuri, l-a atîrnat o piatră de gît, și l-a aruncat în mare. Moaștele Sfîntului Arian au fost aduse la uscat și au fost îngropate de slujitorii săi.

Tot în această zi, pomenirea celor patru ostași din garda împărătească, ce au pămîntat împreună cu Sfîntul Arian.

Dioclețian, după ce a chinuit pe sfinți cu felurite chinuri, a aruncat pe Sfîntul Arian legat cu lanțuri într-o groapă adîncă și a acoperit groapa cu pămînt; a pus deasupra gropii scaunul său și a poruncit ostașilor să joace, zicînd: «Să vedem dacă va veni Dumnezeu lui Arian ca să-l scoată din groapa asta». Apoi a plecat la palat. Cînd s-a dus să se culce, a văzut atîrnate deasupra patului platra și lanțurile purtate de Arian, iar pe Arian așezat pe pat. Împăratul s-a spălmîntat și a socotit că este vrăjitor. Atunci l-a aruncat în mare împreună cu cei patru ostași din garda împărătească, ce crezuseră împreună cu el în Hristos. Delfinul au luat moaștele lor, ce se aflau în cei cinci saci în care fuseseră băgați, și le-a scos la țarm la Alexandria, unde au fost îngropate într-un loc de seamă.

Tot în această zi, pomenirea înfricoșătoarei amenințări a cutremurului ce a fost adus asupra noastră cu iubire de oameni și de care mai presus de orice nădejde ne-a izbăvit Domnul cel iubitor de oameni.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintulește pe noi. Amin.

Cîntarea a 7-a:

Irmosul:

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul cuvioșilor «tineri; iar pe haldei arzîndu-i «porunca lui Dumnezeu, pe «chinuitorul l-a plecat a striga: «Bine este cuvîntat Dumnezeuul «părinților noștri».

Cu ploile cele dumnezeiești ai stins cuptorul mulțimii idoloilor, fiind aprinși de dumnezeiasca dragoste și acum cîntați cu mare bucurie, luptătorilor: Binecuvîntat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Prinzînd pe cel ce vă alunga în mreaja cea dumnezeiască, vrednicilor de sfințenie, l-ai scos din adîncul rătăcirii și l-ai adus lui Hristos, cîntînd cu căldură: Binecuvîntat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cutremurat-ați temeliile înșelăciunii, arătînd luptătorilor neclintită voință și hotărîre bărbătească; iar acum cîntați cu cucernicie: Binecuvîntat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Zămislirea ta este mai presus de cuvînt, dumnezeiască mireasă; că ai născut pe Dumnezeu-Cuvîntul, Care izbăvește pe oameni de toată neorînduiala și le dă cuvînt a cînta: Binecuvîntat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Cîntarea a 8-a:

Irmos: Din văpale ai izvorit...

Cu scutul cucerniciei fiind acoperit și luînd crucea ca pe o sulică ai lovit taberele vrăjmașilor celor nevăzuți, Mucenice Tirs, mărirea cea dumnezeiască a vitejilor mucenici.

Fiind aprins cu dragostea Atot-țiitorului, ai intrat bărbătește în locul de chinuri al mucenicilor și cu tărie luptîndu-te ai surpat pe balaurul cel mare, viteazule Filimon.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Înecînd puterea vrăjmașului în adîncul bărbăției și al răbdării tale, mărite Arian, te-ai învrednicit de împărăția cea neclintită întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Mărturisindu-te cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, strigăm ție, cu credință, ca îngerul: bucură-te că singură ai născut pe pămînt Bucuria, ceea ce ești plină de har, pururea binecuvîntată!

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul:

Din văpaie ai izvorît cuvioșilor rouă și jertfa dreptului cu «apă ai ars-o; că toate le faci, «Hristoase, cu singură voirea; «pe Tine Te preaînălțăm întru «toți vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Închipuind patima lui Hristos, ai rădat încercările multor chinuri, fericitilor; și tăindu-vi-se capetele, v-ați unit cu cetele cele cerești, luminîndu-vă cu mărirea, și împodobindu-vă cu razele cele dumnezeiești.

Din singiurile tale ți-ai vopsit porfiră, înțeleptule Tirs ; și cu strălucire îmbrăcându-te cu dînsa și ținînd dumnezeiasca Cruce ca un sceptru, veselindu-te împreună cu toți purtătorii de biruință, acum împărătești împreună cu Hristos, de Dumnezeu fiind binecuvîntat.

Slavă...

De nevoințele voastre, fericiților, și de împotriviri, de moartea cea silnică și de răni, s-au minunat puterile îngerilor ; cu care împreună petrecînd, aduceți-vă aminte de cei ce săvîrșesc pomenirea voastră, prealăudaților.

Și acum..., a Născătoarei :

Întru asemănare de trup omnesc S-a văzut născîndu-Se Cuvîntul din pîntecele tău, răbdînd patimă, Cel ce este prea-bun, Preacurată Fecioară Marie, de Dumnezeu Născătoare și a tras la Sine mulțime de mucenici.

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu «este cu putință oamenilor, spre «Care nu cutează a căuta cetele «îngerești ; iar prin tine, Prea-«curată, S-a arătat oamenilor «Cuvîntul întrupat. Pe Care «slăvindu-L, cu oștile cerești, pe «tine te ferici». »

LUMININDA

Podobie : Privînd ucenicii, Te-ai înălțat...

Dorind mucenicii să vadă strălucirea Treimii, nu s-au arătat nicidecum înfricoșați de chinuri ; iar murind, s-au sălășluit în ceruri, în chip de negrăit desfătîndu-se de dumnezeiasca strălucire.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpusul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A CINCISPREZECEA

Pomenirea Sfîntului Mucenic Elefterie și a Preacuviosului Părintelui nostru Pavel cel din Latro.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Vas preasfințit te-ai făcut dumnezeiescului Duh, curățîndu-ți sufletul de patimi, preasfințite. Pentru aceasta ai primit dumnezeiasca sfîntă ungere, făcîndu-te ierarh și povățuitor al poporului celui de Dumnezeu înțelepțit și mucenic neabătut al Celui ce pentru noi a răbdat patimi și a izvorît nepătimire, pătimitorul Elefterie.

Nu ai ținut seamă de trupul chinuit în bătai și apropiat de foc, că ți-ai pironit mintea cu neasemănată dorire către po-

doaba cea preafrumoasă a Iubitului tău celui dumnezeiesc, de a Cărui fierbinte dragoste erai hrănit, cel ce ești podoaba mucenicilor și frumusețea arhierilor, Mucenice Elefterie, cel ce te rogi pentru sufletele noastre.

Văzîndu-te ceea ce te-a născut că ai săvîrșit frumos lupta și dorind să-și săvîrșească și ea tot asemenea călătoria, îmbrățișîndu-te în mijlocul locului de chinuri, a fost junghiată ca o junince. Cu care împreună ne rugăm ție : roagă pentru noi pe Mîntuitorul și Domnul, Preafericite Elefterie.

Alte stihiri, ale cuvlosului, glasul al 2-lea :

Podoble : Cînd de pe lemn...

Pavele, podoaba călugărilor, vlăstarul cel plăcut al pustiiului, lauda cuviosilor, fala Latronului, întărirea credincioșilor, izbăvește pe cei ce săvîrșesc cu dragoste preacinstită pomenirea ta și sărută sicriul moaștelor tale, de toată supărarea și de osînda focului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Cel ce te-ai făcut pe tine însuși locaș Treimii, părinte de Dumnezeu binecuvîntat, locaș întru numele Acesteia ai ridicat ; și în pustiiurile neumblate ale muntelui Latro intrînd, te-ai sălășluit ca Moise în Sinai. Acolo, primind dumnezeiasca lege, ai învățat preabine mulțimile celor ce sihăstresc, preaminunate.

Avînd îndrăzneală către Domnul, cuvioase, roagă-te să se păzească turma, pe care ai întemeiat-o cu multe sudori, de ispitele vrăjmașului și de năvălirea barbarilor, de sabie și de toate meșteșugirile celui viclean. Că pe tine avîndu-te sprijinitor și apărător, întru tine am cîștigat nădejde la Dumnezeu, fericite.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Cunoscîndu-te pe tine, Elefterie, podoaba ierarhilor și slava purtătorilor de biruință, adevărul dogmelor și apărătorul Bisericii, adunîndu-ne după daterie te laudăm, zicînd : bucură-te cel ce ești păstor al lumii, neapus luminător și putere și întărire ! Bucură-te că, pe Hristos L-ai iubit și îngrozirile tiranilor, ca pe niște jucării le-ai luat în rîs ! Bucură-te, că nu ți-ai cruțat trupul, care era sfișiat prin felurite chinuri, ca și cum ar fi fost străin. Pentru aceasta strigăm ție, preafericite : ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos Dumnezeu, apără neîncetat pe cei ce cu credință săvîrșesc cinstită și preamărită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Toată nădejdea mea întru tine o pun, Fecioară ; nu mă trece cu vederea, ci ca ceea ce ești bună grăbește a mă izbăvi degrab de patimile care mă tulbură și de toți cei ce se luptă cu mine.

A Crucii, a Născătoarei :

acă Te-a văzut spînzurat pe lemn, ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase, striga cu tînguire : Fiul meu și Dumnezeu meu ! Pentru ce mori acum pe Cruce și pentru ce Te așezi în mormînt, pentru mine ?

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile, glasul 1 :

Podobie : Ceea ce ești bucuria...

părător al Bisericii făcîndu-te, părinte, ca o adevărată odraslă a Antiei, celei de Dumnezeu înțeleptite, și ca un adevărat ucenic al apostolilor, ai întors către Dumnezeu popoarele, care mai înainte nebunește dădeau cinstire idolilor, ca unor dumnezei.

Stih : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate, și cuvloșii Tăi cu bucurie se vor bucura.

Purtînd grijă, părinte, de femeile ce aveau să nască, le-ai dat libertate să cerceteze locașul tău ; bună călătorie pe mare, iarăși, ai dat altora, care cu căldură cereau de la tine, și sănătate bolnavilor ai dat, strălucind cu minunile.

Stih : Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Nevoințele muceniciei le-ai suferit cu tărie, neîngrozindu-te de asprele chinuri ale lui Adrian, aprins cu totul fiind de dragostea Ziditorului, Elefterie preaînțelepte ; și pe ceea ce te-a născut împreună nevoitoare primind-o, te-ai suit la ceruri, bucurîndu-te.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Veșmîntul arhieriei tale, cuvioase părinte, l-ai roșit cu curgerile singiurilor tale ; iar în mijlocul locului de chinuri văzîndu-te pe tine ceea ce te-a născut și bine te-a crescut, sfîrșindu-te bărbătește, prăbușindu-se, săruta pe dulcele său fiu. Pentru aceasta fiind tăiată de sabie a și intrat după tine, în cămările cerești. O, fericită maică ! O, sfințit sîn pe care l-ai supt, fericite Elefterie, și ai cunoscut pe Ziditorul firii. Împreună cu dînsa deci, roagă-te să se miluiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Stăpînă primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și întristarea.

A Crucii, a Născătoarei :

Podobie : O, uimitoare minune...

Răstignirea Ta, o, Stăpîne, pe care cu îndelungă-răbdare ai suferit-o pentru noi oamenii, văzînd-o Fecioara, striga Ție, cu plîngere : Fiul meu, pentru ce Te-au răstignit pe Cruce și Te-au ucis fiii oamenilor ? Ci te scoală, ca să cîștigi mărire cei ce cu credință slăvesc cinstitele Tale patimi, Cuvinte.

TROPARUL, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Cu haină de preot fiind îndobit și cu sîngele curgînd și-roaie, fericite, ai alergat la Stăpînul tău, Hristos, înțelepte Elefterie, nimicitorul satanei. Pen-

tru aceasta nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credință cinstesc fericitele tale nevoițe.

Slavă..., al cuviosului :

Ca cel ce ești împreună-locuitor cu cei fără de trup și tuturor cuvioșilor părtaș, Prealăudate Pavel, pe tine te laudăm și ne rugăm ție : Roagă-te pentru noi ca întotdeauna să aflăm milă.

Și acum..., al Născătoarei :

(Caută la sfârșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezen este Domnul..., se cîntă troparul Sfîntului Elefterie (de două ori), Slavă..., al cuviosului, Și acum..., al Născătoarei.

După obișnuitele Catisme, se cîntă Sedelnele din Octoih. Psalmul 50.

CANOANELE

Se pune un Canon din Octoih, cu irmosul pe 6, și două Canoane ale sfinților.

Canonul Sfîntului Elefterie

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmosul :

Cîntare de biruință să cîntăm toți lui Dumnezeu, Cel «ce a făcut uimitoare minuni «cu braț înalt și a mîntuit pe Is-«rael, că S-a preaslăvit».

Fiind eu rob de negurile patimilor, liberează-mă acum cu luminoasele tale rugăciuni, Mucenice Elefterie, ca să te laud,

cu cîntări dumnezeiești, ca pe un rob al lui Hristos.

Strălucit-ai, preasfințite, cu preacuratele lumini ale nevoițelor, vopsitu-ți-ai cu sînge sfințitul tău veșmînt și prin Duhul te-ai făcut asemenea luminii.

Lipindu-te de Dumnezeu cu preacuratul cuget, din tinerețe depărtatu-ți-ai sufletul de gîndul cel trupesc și te-ai îmbogățit din destul cu har de minuni.

A Născătoarei :

Ca un scaun în chipul focului porți pe Ziditorul, ca o cămară însuflețită și ca o cămară plină de desfătare încapi pe Împăratul, făcîndu-Se precum sîntem noi, fără schimbare și fără amestecare.

Canonul cuviosului

Cîntarea 1-a, același glas :

Irmos : Hristos Se naște, slăviți-L...

Mie, celui ce mă nevoiesc și acum să-ți aduc cîntare nouă de laudă, de Dumnezeu purtătorule Pavel, prin deschiderea gurii, dă-mi har a grăi, cu rugăciunile tale, preacuvioase, ca să vestesc cinstitele tale nevoițe.

Din tinerețe ai luat jugul Domnului, cuvioase, și în brazdele inimii tale ai semănat grîul cel duhovnicesc și ai secerat spicele care întăresc sufletele, de Dumnezeu binecuvîntate.

Slavă...

Pentru sudorile cele preamulte ai primit în schimb împărăția cea de sus tu, care ai trăit pe

pămînt ca un fără de trup și ai viețuit viața îngerilor. Deci și acum în ceruri, stînd înaintea Treimii, adu-ți aminte de noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Trupul meu cel stricăcios luîndu-l Cel fără de trup, din singiurile tale, dumnezeiască mi-reasă, și în iesle culcîndu-Se de bunăvoie, trupul acesta pe care l-a luat, îl îndumnezeiește Cel preabun, prin unirea cu el, Mai-ca lui Dumnezeu.

Catavase : Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul Sfîntului Elefterie

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Să se întărească inima mea întru voia Ta Hristoase, «Dumnezeule, Care ai întărit ce-rul al doilea peste ape și ai în-temeiat pămîntul pe ape, Pu-ternice».

Voind a pătimi pentru Hristos rabzi durerile trupului, înțelepte, veselindu-te întru chinuri și în necazuri. Pentru aceasta acum ai primit viața cea fără dureri.

Cu dragostea cea fierbinte a Făcătorului întărindu-te, pătitorule, de Dumnezeu înțelep-țite, singur te arunci în chinu-urile focului, răcorindu-te de fo-cul Duhului, Elefterie.

Arătîndu-te între preoți preasfințit și între mucenici mucenic prea tare, îndoită cunună ai luat, fericite, privind totdeauna fața lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Toiag de putere, ai odrăslit pe Hristos, întru Care ne întărim ; că pe tine țarină nelucrată, cu-rată p o r u m b i ț ă, pururea fecioară, te-a închipuit odinioară tolagul lui Aaron, care a o-drăslit.

Canonul cuviosului

Irmos : Flului, Celul născut...

O, bărbăția ta, prealăudate!
O, sufletul tău cel viteaz !
Că dorind să sfărîmi fălcile lei-
lor celor nevăzuți, ai purtat în
timpul nopții sarcină pe umere
două pietre prea mari.

Cine poate să spună precum
se cuvine luptele tale ? Că tu,
călătorind pe căile preaaspre ale
pustietății, ai mîncat poame cru-
de, obișnuindu-te să-ți desfătezi
gustul cu durerile înfrînării.

Slavă...

Văzătorul de Dumnezeu Moise
s-a învrednicit odinioară de pri-
virea cea tainică în mijlocul ru-
gului ; iar Preacinstitul Pavel,
cerînd cu strigare foc de sus,
s-a aflat pe sine aprins, fără de
ardere.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu firea fără de început fiind,
Cuvinte, ca Dumnezeu, și cu Ta-
tăl întocmai la cinste fiind, ai
luat început sub ani, născîn-
du-Te din Fecioara, și cu firea
om Te-ai arătat ; și petrecînd ca
un prunc, Te-ai văzut înfășat în
scutece.

Catavasie : Fiulul, Celui născut...

S E D E A L N A muceniculul, glasul 1 :

Podoble : Mormîntul Tău...

Dobîndind cuget liber de pa-
timî, slugă preaaleasă lui Dum-
nezeu te-ai făcut şi ai liberat
din rătăcire pe cei ce bine te-au
ascultat pe tine ; şi nevoindu-te
ca un preot şi ca un mucenic,
Elefterie, ai cîştigat îndoită cu-
nună. Roagă-te să ne mîntuim
noi.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 8-lea :

Podoble : Pe Înţelepciunea şi Cuvîntul...

Fîind cîrmuit cu puterea Fă-
cătorului a toate şi întraripîn-
du-te cu vetreala crucii, uşor ai
trecut prin viforul vieţii şi ai
ajuns cu adevărat la limanul
cel dumnezeiesc, trăgînd după
tine multă agonisire de fapte
bune ; pe care ai adus-o Stăpî-
nului tuturor şi L-ai auzit zicîn-
du-ţi : bine, slugă bună !, şi ce-
lelalte care urmează acestora.
Pentru aceasta, Fericite Pavel,
roagă pe Hristos Dumnezeu să
dăruiască iertare de greşale ce-
lor ce cu dragoste cinstesc po-
menirea ta.

Şi acnm..., a Născătoarei, asemenea :

Marie preacinstită, vasul Stă-
pînului, ridică-ne pe noi, cei că-
zuţi în adîncul cumplitei deznă-
dejdi şi în greşale şi întristări ;
că tu te-ai făcut mîntuire păcă-
toşilor şi ajutor şi ocrotitoare
puternică şi mîntuieşti pe robii
tăi.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd mieluşeaua cea fără
prihană gol spînzurat pe lemn
pe Mieluşelul şi Păstorul, plîn-
gînd striga, tînguindu-se ca o
maică : cum voi lăuda, Fiul
meu, îngăduinţa Ta cea mai pre-
sus de grai şi patima cea de bu-
năvoie, Preabunule Dumnezeu-
le ?

Canonul Sfîntului Elefterie

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

C u duhul văzînd mai înain-
te, Proorocule Avacum, în-
«truparea Cuvîntului, ai bine-
«vestit strigînd : cînd se vor a-
«propia anii Te vei cunoaşte ;
«cînd va veni vremea Te vei
«arăta ; slavă puterii Tale,
«Doamne !».

Nici gurile deschise ale leilor,
nici para focului, nici cumplita
întinsoare n-au înmuiat virtu-
tea răbdării tale, sfinţite sluji-
tor al Tainelor, ci ca un diamant
ai suferit cu bărbăţie chinurile,
aprins de dumnezeiască rîvnă.

Umplîndu-ţi-se gura cu ape
curgătoare de viaţă, ai făcut să
îzbucnească rîuri de învăţături
dumnezeieşti, sfinţite mucenice,
care au înecat bîrfelile celor
fără de lege, şi au adăpat ini-
mile celor ce au cunoscut pe
Hristos Dumnezeu.

Mult mărindu-te pe tine Zidi-
torul tău, pentru Care ai voit a
pătimi, nevoitorule, şi-a trimis
o porumbiţă să-ţi aducă hrană

îngerească ție, care te-ai făcut asemenea îngerilor, prin nevoințele cele strălucite.

A Născătoarei :

Spăimîntatu-s-au oștile îngerilor, văzînd cum Cel nevăzut S-a arătat din tine cu chip ca al nostru, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu ; pe Acela roagă-L să învrednicească de mîntuire, pe cei ce te măresc pe tine cu credință.

Canonul cuviosului

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesei...

De somn și de șederea ta în genunchi la priveghere fiind biruit oarecînd, în vremea tinereților tale, și văzînd acest lucru Petru, cînstitul tău învățător, te-a lovit peste obraz, părinte, și dîndu-ți lovitura îndată ți-a dat și tămăduirea.

Cu Dumnezeu deosebi vorbind și de El apropiindu-se fără de mijlocire, Pavel, părintele nostru, niciodată n-a mai fost biruit de somn după certarea învățătorului său, ci ca fiind fără de trup a petrecut pururea neadormit.

Slavă...

Vas preasfințit arătîndu-te, ai primit pe Hristos, Mirul cel curesc, în inima ta ; și aprinzîndu-ți făclia înfrînării tale celei răbdătoare, prin petrecerea cea îmbunătățită ai alergat către Mirele cel dumnezeiesc.

Și acum..., a Născătoarei :

Cuvinte, cerul avîndu-l ca scaun și pămîntul ca așternut al picioarelor Tale, întrupîndu-Te ai intrat în pîntecele Fecioarei și în peșteră sărăcicioasă Te-ai sălășluit, și de la magii din Răsărit, ca un Împărat și Dumnezeu-Om, daruri ai primit.

Catavase : Toiag din rădăcina lui Iesei...

Canonul Sfîntului Elefterie

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu ; că afa-
«ră de Tine alt Dumnezeu nu
«cunoaștem ; numele Tău nu-
«mim. Că Dumnezeu al celor
«vii și al celor morți ești».

Preavicleanul vrăjmaș străduindu-se să te înșele cu vorbe viclene, mucenice, s-a făcut de rîs născocitorul răutății și s-a surpat de înțelepciunea ta.

În carul dumnezeieștilor fapte bune fiind ridicat, mărite, ai ajuns pe înălțimea muceniciei și ai surpat trufia cea înaltă a viclenilor demoni.

Dorind să vezi frumusețea lui Iisus, cuvioase, te-ai înfrumusețat pe tine însuși cu frumusețile muceniciei și te-ai mutat la Dînsul, încununîndu-te cu cunună strălucitoare.

A Născătoarei :

Minunea ta, curată, uimește tot cugetul ; că naști pe Dumnezeu cu trup și pe Hrănitor Îl hrănești cu lapte, necunos-cînd ispitirea de bărbat.

Canonul cuviosului

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

De întinăciunea patimilor curățindu-ți mintea, te-ai făcut oglindă fără de pată, primind pururea strălucirea Duhului. Pentru aceasta s-a umplut de ocară ispititorul, năvălind asupra ta, cel ce ai învățat că răutatea firii este neputincioasă.

Dobîndind ca locuitor în inima ta Înțelepciunea cea adevărată, pe Hristos Dumnezeu, ai doborît la picioarele tale pe neînțeleptul izvoditor al răutății, care încerca să te momească cu felurite viclenii, pe tine, de Dumnezeu înțeleptite Pavel.

Slavă...

Fiu al zilei fiind și vas al luminii, ai defăimat pe începătorul întunericului, care se pornea cu nerușinare ca un leu asupra ta, cu cutremurarea pămîntului, cu sfărîmarea pietrelor și cu năluciri înfricoșîndu-te, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

Aruncat fiind afară din Eden, Adam cel dintîi, S-a întrupat din tine Cuvîntul cel fără de început, tînără mireasă, dumnezeiască pururea fecioară ; și în ieslea necuvîntătoarelor culcîn-

du-Se ca un prunc, a izbăvit neamul nostru din robia lipsei de judecată.

Catavasie : Dumnezeu fiind al păcii...

Canonul Sfintului Elefterie

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Proorocului Ionă urmînd, strig către Tine : scoate din «stricăciune viața mea, Bunule, «și mă mîntuiește, Mîntuitorul «lumii, pe mine, cel ce strig : «slavă Ție !».

Îndrumătorul cel ales al turmelor lui Hristos, păstorul cel cuvîntător, cel cu petrecerea în chinuri, este mărit pentru că a slăvit pe Dumnezeu în mădu-larele sale.

Întărindu-te, înțelepte, cu privirile tale ridicate către Dumnezeu, mult ai slăbit pe vrăjmașul cel plin de meșteșugiri, pururea lăudate, fala mucenicilor, dreptarul preoției.

Prin chinuri întrarmîndu-te și în foc singur aruncîndu-te, ai adormit pornirile fiarelor celor sălbaticе, avînd neadormită dragoste către Ziditorul.

A Născătoarei :

Ceea ce te-ai arătat cort de sfințenie, Marie, sfințește ticălosul meu suflet cel spurcat cu dezmierdările și mă fă părtaș dumnezeieștei slave.

Canonul cuviosului

Irmos : Din pintece pe Ionă...

După cum Mîntuitorul Hristos, Dumnezeuul nostru, a săturat cu puține pîini mulțime de popor, așa și Pavel, ucenicul lui Hristos, cu puțină apă dintr-un mic vas de lut, mulțime a veselit pînă la săturare, iar rămășițele vădesc îndestularea.

Oprit-ai seceta cu rugăciunile tale, minunate, și ai dezlegat foametea cea amenințătoare și cu apele ce cădeau de sus ai udat pămîntul și ai adăpat brazdele lui cele uscate, făcînd să crească, să sporească și să se înmulțească, cu harul, rodirile lui.

Slavă...

Viața cea fără durere cu dureri ai cîștigat-o și oprești răutatea cumplitelor dureri ale celor ce cu credință cer de la tine să dobîndească tămăduire, precinstite, podoaba părinților. Pentru aceasta, te rog, dezleagă durerile mele cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei :

Cuvinte al Tatălui, Fiule al lui Dumnezeu, Cel fără început și mai înainte de toți vecii Dumnezeu ; iar ca un om făcîndu-te Prunc, din Maică curată, dumnezeiască fiică, ai încăput în peșteră, Cel ce ești neîncăput. Pentru aceasta toți minunîndu-ne, ne închinăm tainei celei mari.

Catavasle : Din pintece pe Ionă...

CONDACUL, glasul al 2-lea :

Podobie : Pe propovăduitorii cei tari...

Ca pe o podoabă a preoților și îndemn al purtătorilor de biruință, toți te laudăm, cuvioase, și te rugăm, sfințite mucenice Elefterie : pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta liberează-i din multele feluri de nevoi, rugîndu-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS

Milostive Dătătorule de viață, ca Cel ce Însuși ești Dumnezeu iubitor de oameni și îndurat, caută spre întunecimea sufletului meu și cu dreapta Ta cea atotputernică, Cuvinte, liberează-mă de rușinea patimilor, ca să laud pe ierarhul Tău Elefterie, că acesta cu adevărat din pintece s-a făcut cunoscut de Tine, a fost sfințit și a fost pus Ție, Ziditorului, înainte, ca Samuel, de sfințita lui maică, rugîndu-se neîncetat pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, pomenirea Sfintului Mucenic Elefterie.

Sfintul Mucenic Elefterie era din cetatea Romei. De mic a rămas orfan de tată și a fost crescut numai de mama sa Antia, care fusese învățată credința creștină de Sfintul Apostol Pavel. Copilul a fost dus de mama lui la episcopul Anichit și a învățat de la el Sfintele Scripturi. Anichit l-a rinduit în ceata clericilor ; cînd a fost în vîrstă de 15 ani l-a hirotonit diacon, la 18 ani preot, iar cînd a ajuns de 20 de ani a fost făcut episcop al Iliricului. Pentru că învăța și propovăduia pe Hristos a atras pe mulți la credință ; de aceea împăra-

tul Adrian a trimis de l-a adus la el. Dus înaintea lui, sfântul a mărturisit că Hristos este Dumnezeuul tuturor. La porunca împăratului a fost supus la chinuri pe care le-a îndurat cu seninătate. Sfătuit de prefectul Coremon, împăratul a făcut un cuptor, care avea țepușe ascuțite, de o parte și de alta. La rugăciunea sfântului către Dumnezeu, Coremon, umplându-se de Duh Sfânt a intrat el întâi în cuptor și a mărturisit că Hristos este Dumnezeu. Din cuptor a ieșit nevătămat și i s-a tăiat capul. A fost aruncat și Sfântul Elefterie în cuptor; dar s-a stins focul și a ieșit sănătos. Apoi a fost legat într-un car tras de cai sălbatici. Dezlegat de ingeri, sfântul a fost dus într-un munte înalt, unde trăia cu animalele sălbatice; aceste fiare se îmblânzeau când sfântul le vorbea cuvintele lui Dumnezeu. Împăratul a trimis ostași ca să-l prindă; dar sfântul i-a îndrumat la Hristos și i-a botezat. Odată cu ei au mai crezut în Hristos și alții ca la cinci sute. Dus la împărat a fost ucis de doi ostași. Mama lui Antia a fost ucisă și ea cu sabia pe când îmbrățișa și săruta pe fiul ei mort.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Antia, mama Sfântului Elefterie, care pe când îmbrățișa pe fiul ei mort, de sabie s-a săvârșit.

Tot în această zi, Sfântul Coremon prefectul, crezând în Hristos și, botezându-se, de sabie s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea celor doi călăi, care, crezând în Hristos, de sabie s-au săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Pavel, care a schimnicit în muntele Latro.

Tot în această zi, pătımirea Sfintei Mucenice Suzana.

Sfânta Muceniță Suzana a trăit pe vremea Împăratului Maximian. Era de loc din Palestina. Tatăl ei era păgîn și mama evreică. Sfânta însă a fugit de necredința celor doi; a alergat la Hristos și a primit botezul de la episcopul Silvan. După moartea părinților ei, a împărțit toată averea la săraci și a slobozit din jugul robiei pe robii și roabele sale. S-a îmbrăcat în haine bărbătești, și-a tuns părul și a intrat în-

tr-o minăstire de călugări, schimbându-și numele în Ioan. După ce a trăit acolo douăzeci de ani, a fost clevelită. Venise la minăstire o schimnică. Socotind că e bărbat, a îndemnat-o la desfrinare. Suzana n-a vrut, așa că schimnica a pirit-o că a încercat să o necinstească. Sfânta s-a plecat birfeli și a cerut să i se dea canon pentru păcatul de care era învinuită. Când episcopul Elefterupolei a aflat de aceasta, s-a dus la minăstire și a muștrat pe stareț. Starețul atunci a vrut s-o descălugărească. Fericita, găsindu-se într-o nevoie ca aceasta, a cerut să vină la ea două fecioare și două diaconice. Și lor le-a destăinuit toată lăina ei. Când s-a aflat aceasta, episcopul s-a umplut de uimire; a hirotosit-o diaconiță și a poruncit să fie stareță.

Multe minuni a făcut ea în numele lui Hristos. Când a venit ighemonul Alexandru în Elefterupole și a adus jertfe idolilor, sfânta, de bunăvoie, s-a dus acolo și numai prin rugăciunea ei a dărîmat la pămînt idolii. Pirită ighemonului, a fost dusă înaintea lui și a fost supusă la felurite chinuri și la sfîrșit a fost aruncată în foc. Acolo și-a dat lui Dumnezeu duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Elefterie Cubiculariu.

Acest sfînt mucenic, de loc din Constantinopol, strălucea în dreapta credință. Din copilărie fusese crescut la curtea împărătească și acolo primise de la început cele mai mari cinstiri; întrecea în bogății și slavă pe toți oamenii acelor vremi. Cuprins de dumnezeiască dragoste după cele nestricăcioase și veșnice, a socotit pe toate cele pămîntești ca nimic și a ales să fie mai bine lepădat în curțile Domnului, decît să rămînă în locașurile păcătoșilor. Depărtat de lume, era cu ochii minții ațintiți spre Dumnezeu; se indeletnicea în fiecare zi cu cîntări dumnezeiești și plinea toată virtutea.

Dar stricătorul sufletelor noastre, diavolul, n-a suferit să vadă toate acestea; s-a slujit de o slugă a fericitului punîndu-i în gînd să se ducă la împărat și să pîrască pe stăpinul său. S-a dus deci sluga la împărat și i-a spus că stăpinul său Elefterie s-a botezat și că a zidit o biserică. I-a mai spus că se închină Celui Răstignit, că batjocorește legiurile și rînduielele împărătești. A mai adăugat că are sub pămînt o casă

ascunsă, că aduce Dumnezeu lui creștinilor slujbe de toată noaptea, că-și chinuie trupul cu post, cu plinsete și cu culcări pe pământ. Împăratul s-a aprins de minie și l-a chemat pe sfânt la el. Cînd a venit, împăratul i-a pus întrebări, la vedere pașnice și măgulitoare, grăindu-i așa : «De ce ne-ai părăsit, Elefterie? Cum te-ai depărtat atîta vreme de la noi? Cum ai disprețuit dorul nostru și curțile noastre împărătești? Cum ai disprețuit dragostea noastră cea mare și curată ce-ți păstrăm?».

«Împărate, i-a răspuns Sfîntul Elefterie, trupul mi-i șubrezit de multe și ne-numărate boli; am voit să stau la aer curat ca să-mi recapăt sănătatea».

«Dar pentru ce să te desfetezi numai tu singur, i-a spus împăratul, de aerul cel curat? Pentru ce să te bucuri numai tu singur de bunătatea lui? Pentru ce să nu ne bucurăm împreună, mergînd și eu cu tine acolo?».

Sfîntul nu i-a dat răspuns la aceste cuvinte. Iar împăratul, îndată ce s-a făcut seară, a trecut riul Sangarin, căci dincolo de acest riu își avea sfîntul locuința. S-a uitat pe o ușă ascunsă și a văzut o gaură ca gura unui puț. S-a coborît pe ea și a dat de o biserică frumos împodobită. Cele văzute l-au tulburat. A lăsat minia la o parte și a început să spună cuvinte lingusitoare, căutînd să slăbească tăria fericitului. Dar pentru că izbea cu pumnii în aer, căci n-a putut să-l înduplece pe sfînt cu cuvintele lui, a poruncit să i se taie capul cu sabia, iar cîinstul lui trup să fie aruncat mincare ciînilor și păsărilor. Fericitul și-a dat lui Dumnezeu sufletul, iar trupul lui, care zăcea părăsit, a fost luat de un creștin împodobit cu harul preoției, evlavios și iubitor de Dumnezeu, care l-a înmiresmat cu mir și l-a îngropat într-un loc de seamă.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Vah cel Nou.

Sfîntul Mucenic Vah cel Nou era de loc din Palestina și a trăit pe vremea binecredincioșilor împărați Irina și Constantin. Tatăl lui, creștin din moși, strămoși, era căsătorit cu o femeie foarte credincioasă. Ademenit însă de slava deșartă a lumii acesteia și de înșelăciune, s-a lepădat de credința cea adevărată moștenită din strămoși și a trecut la necurata credință a agarenilor. A avut șapte copii, pe care l-a crescut în aceeași rătăcire. Stricîndu-și viața în necredință, a lăsat,

la moartea lui, pe soția lui cu cei șapte copii. Al treilea dintre ei în șirul nașterii, cu numele Dahac, care tîlmăcit în elinește înseamnă Ghelastie, nu s-a însurat. Chiar înainte de moartea tatălui său voia să se facă creștin, lucru pe care l-a săvîrșit după ce tatăl său a murit. I-a spus mamei sale gîndul; ea a consimțit și l-a încurajat. Atunci a plecat de la mama lui și s-a dus la Ierusalim. De acolo, povăluit de un monah, s-a dus în lavra Sfîntului Sava, unde a fost învrednicit de Sfîntul Botez și i s-a pus numele Vah. Apoi în urma rugăciunilor lui, a fost îmbrăcat cu haina monahală. Ca monah a viețuit bine și s-a întărit în înfrînare și în celelalte virtuți. La porunca stareșului a plecat din mînăstire, că stareșul se temea să nu afle de el agarenii care stăpîneau Palestina. Din întimplare, sau mai bine-zis din rinduială dumnezeiască, s-a dus la Ierusalim și acolo s-a întîlnit cu mama lui, căreia l-a spus tot ce a făcut; i-a mai spus că-l doare inima că frații lui trăiesc în rătăcire. Cînd frații lui au auzit aceasta de la mama lor, au trecut la credința în Hristos, afară de unul care a rămas în rătăcire. Acesta a spus agarenilor toate cele făcute de Sfîntul Vah. Agarenii l-au căutat, l-au prins și l-au dus la Amira, stăpînul cetății Ierusalimului. Amira l-a trimis la așa-numitul de ei geeneral și la judecători. Înaintea lor a mărturisit pe Hristos, a defăimat ca deșartă credința agarenilor și și-a bătut joc de ea. Pentru asta i s-a tăiat capul.

Trebuie să se știe că cel întru sfînți părintele nostru Ioan Gură de Aur a fost hirotonit patriarb al Constantinopolului în această zi, din care a și început să se săvîrșească de el sîrbătoarea Nașterii lui Hristos pînă la douăzeci și cinci ale lunii, căci unii din Apus veneau și o vesteau de fiecare dată. Pentru aceasta a și fost rostit de el acel Cuvînt apologetic, preafrumos și preafolositor.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntulește pe noi. Amin.

Canonul Sfintului Elefterie

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

De tinerii Tăi cei din cuptor,
Mîntuitorule, focul nu s-a
«atins, nici nu i-a supărat. Și
«atunci, cei trei ca și cu o sin-
«gură gură cîntau și binecuvîn-
«tat Dumnezeuul părinților noș-
«tri».

Mărit să fie acum în trupul
meu Hristos, strigai înțelepte,
chinuindu-te; pentru viața ce
va să fie, nu mă tem de înfier-
bîntarea căldurilor, nu mă în-
grozesc de moarte, nici de nă-
vălirile fiarelor.

Numai frumusețea lui Dum-
nezeu o caut, slava Lui doresc
s-o dobîndesc; chinuiască-mă,
arză-mi toate mădularele, stri-
gai mărite, caut scăparea de
aici, care mă face rob al lui
Hristos.

Privind la viața cea de dinco-
lo, fericite, pentru lume cu ade-
vărat te-ai omorît și cu cercarea
prin chinuri ca niște aur lămu-
rit prin foc, pus la păstrare în
comorile locașurilor cerești, ai
strălucit.

A Născătoarei :

Numai pe tine, ceea ce ești
fără prihană, aflîndu-te Preacu-
rată, Cuvîntul cel preacurat al

lui Dumnezeu, născîndu-Se din
pîntecele tău, curățește pe cre-
dincioși de întinăciunea pe care
o avem din neorînduiala pati-
milor, mireasă dumnezeiască.

Canonul cuviosului

Irmos : Tinerii în dreapta credință...

Ca un soare strălucind ai lu-
minat îndată Răsăritul și,
suindu-te pe stîlp, te-ai găsit ca
în mijlocul cerurilor și ai vese-
lit toată lumea cu învățăturile
tale, grăind : Bine este cuvîntat
Dumnezeul părinților.

Depărtatu-te-ai, fugind, de tul-
burările lumești și, după cum
zice psalmistul, în pustiu să-
lășluindu-te tu, cel binecuvîntat
de Dumnezeu, ai primit în ini-
ma ta pe Dumnezeu, Care te
păzește cu pază de înger.

Slavă...

Văzut-ai cu ochii minții chinu-
rile cele de dincolo și sufletul
tău cel iubitor de oameni s-a în-
tristat cu inima, udîndu-ți pu-
rura așternutul cu lacrimi, ca
și David, în vremea nopții.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Cel fără trup Se întrupează și
Cel fără de ani în ani Se naște
și cu scutece Se înfășoară pen-
tru noi, Domnul, Cel ce înfășoa-
ră pămîntul cu negură; El În-
suși trup arătîndu-Se neschim-
bat, mai presus de înțelegere,
din cea neispită de bărbat.

Canonul Sfântului Elefterie

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Pe Acela de Care se înfricoșează îngerii și toate oștile, «ca pe Făcătorul și Domnul, «preoți lăudați-L, tineri prea-«săviți-L, popoare binecuvînta-«ți-L și-L preaînălțați întru toți «vecii».

Înflorit-ați în nevoințe ca niște pomi înfloritori, împodobindu-vă cu chinurile, cei ce sînteți frumusețea mucenicilor ; și acum v-ați arătat flori din rai, trimițînd bună mireasmă dumnezeiască, cu putere de la Dumnezeu.

Maica ta amestecă sîngele ei cu curgerile sîngiurilor tale, cel născut dintr-însa ; că îmbrățișînd cu sfințenie trupul tău, cel acoperit de sînge, se săvîrșește de sabie și viețuiește în veci.

Sicriul tău, înțelepte, revarsă tuturor celor ce au trebuință ape de vindecări și rîuri de minuni, care spală întinăciunea patimilor celor pierzătoare de suflet ; pentru aceasta te lăudăm, mucenice ierarhe.

A Născătoarei :

Ca o ploaie S-a pogorît Hristos în pîntecele tău și cu ade-vărat a udat lumea, uscînd, Fecioară, rîurile cele tulburi ale nebuniei idolești, Însuși Făcătorul de bine.

Canonul cuviosului

Irmos : Cuptorul cel răcorit...

Cîntare bine alcătuită și plină de armonie ai cîntat împreună cu David, zicînd : mîngîierile Tale, Împărate a toate, au veselit sufletul meu, în chip strălucit, cu ajutorul iubirii Tale de oameni. Pentru aceasta, bucurîndu-te ai și grăit : să binecuvînteze toată făptura pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Dîndu-ți ție cele dorite Zlditorul, te primește cu hrană proaspătă și cu trei foi de verdeață te hrănește, cu cuviință dumnezeiască, ca pe unul ce din pruncie ai călcat în picioare toate poftelc. Și îți dă acestea prin mîna îngerului, ca celui ce ai rîvnit viața îngerească, preamărite Pavel, de Dumnezeu purtătorule.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Au putut scăpa de pedeapsă cei trei bărbați legați care erau condamnați, că părăsiseră slujba cea de obște ; că funia dezlegîndu-se în chip nevăzut, cu chemarea numelui tău, părinte preamărite, ai izbăvit din primejdii pe cei legați, întorcîndu-se singură pe mîinile celui ce-i ținea legați.

Și acum...a Născătoarei :

Ceea ce a născut pe Soarele dreptății cheamă prin stea pe magi, cu aur și cu smirnă și cu tămîie, să se închine într-un chip nou Celui ce S-a făcut Prunc în chip neschimbat ; pe Care păstorii L-au slăvit și mulțimea îngerilor Îl laudă, prea-slăvindu-L ca pe Cel ce este după ființă Dumnezeu și om după fire.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-L și prea-înălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul :

Cuptorul cel răcorit a închi-
«puit chipul minunii celei mai
«presus de fire, că nu a ars pe
«tinerii pe care i-a primit, pre-
«cum nici focul Dumnezeirii nu
«a ars pîntecele Fecioarei în
«care a intrat. Pentru aceasta
«cîntînd să strigăm : să binecu-
«vinteze toată făptura pe Dom-
«nul și să-L preaînălțe întru toți
«vecii».

Canonul Sfîntului Elefterie

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Izvorul cel primitor de viață
și pururea curgător, sfeșni-
«cul Darului celui de lumină
«purtător, Biserica cea însufle-
«țită, cortul cel preacurat, ceea
«ce este mai desfătată decît ce-
«rurile și decît tot pămîntul, pe
«Născătoarea de Dumnezeu,
«credincioșii să o mărim».

Gură a lui Dumnezeu ajun-
gînd, din gura celui vrăjmaș ai
smuls pe poporul cel ce cugeta
cele deșarte și moștean haru-
lui l-ai arătat ; și tare luptînd,
locuiești împreună cu preoții
și cu pătimitorii, Elefterie.

Vasul cel curat de mir al Du-
hului, locașul cel plin de desfă-
tare al faptelor bune, mielul
cel fără de răutate, luminătorul
cel neapus, temelia ierarhilor
și a mucenicilor, Elefterie, să
fie lăudat cu credință.

Cu adevărat locuiești în lumi-
na cea neînserată, făcîndu-te
lumină mai strălucitoare decît
soarele. Pentru aceasta pe cei
ce săvîrșesc astăzi pomenirea
ta cea purtătoare de lumină,
izbăvește-i de negura patimilor,
cu rugăciunile tale cele către
Dumnezeu, Elefterie.

A Născătoarei :

Păzește-ne pe noi, robii Tăi,
Doamne, care lăudăm nașterea
Ta cea de negrăit din Fecioară,
izbăvindu-ne de ispite, de pa-
timi și de supărări, cu rugăciu-
nile ei, ca un făcător de bine și
iubitor de oameni.

Canonul cuviosului

Irmos : Taină minunată...

Îndrăzneala ta către Dumne-
zeu o mărturisesc lucrurile
cele minunate, pe care le-ai să-
vîrșit, după călătoria ce ai fă-
cut la Dînsul ; că pe mulți de
felurite neputințe i-ai liberat, cu
untdelemn din candela ta.

Avîndu-ți sufletul întreg luminat, cuvioase, cu totul te-ai adăpat din mirul harului; demonii cu untdelemn îi alungi, pe leproși îi curățești și usturimea cumplită a rănilor capului și a ulcerelor o potolești.

Slavă...

Împodobindu-ți haina cea sfîntă cu curgerile sîngiurilor tale, preasfințite, după sfîrșitul muceniei tale ai intrat în cortul cel sfînt al lui Hristos. Și acolo îți aduci aminte și de noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Și acum...a Născătoarei :

În anii cei mai de pe urmă, zămislit-ai în pîntecele tău pe Fiul, pe Care Tatăl L-a născut fără curgere, mai înainte de veci, Maică neispită de bărbat. Pentru aceasta și steaua Îl arată pe Cel din ceruri și pămîntul cu peștera pe Cel de pe pămînt.

Imnosul :

Taină minunată și neobișnuită «văd, cer fiind peștera, scaun «de heruvimi Fecioara, ieslea «sălășluire, întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care lăudîndu-L, Îl slăvim».

LUMININDA

Podobie : Cel ce ai împodobit cernul...

Lui Hristos ai adus, părinte, turme de credincioși ca un păstor; și de tine, vițelule, ca o junince apropiindu-se ceea ce te-a născut a fost omorîta împreună cu tine; cu care acum te laud pe tine, Elefterie.

Slavă... a cuviosului :

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Înflorit-ai, după cuvîntul lui David, ca un finic, în casa lui Dumnezeu, părinte precuvioase, înmulțind acum însutit roadele ostanelilor tale. Pentru aceasta înecînd norul demonilor cu ploile lacrimilor tale, Ferici-te Pavel, cinste și răsplată de biruință ai primit de la Hristos și har bogat de faceri de minuni, din destul, preaînțelepte.

Și acum...a Născătoarei :

Și pe tine, Preasfîntă Fecioară, te pun înaintea mijlocitoare către Cel născut din tine, ca să mă izbăvesc de toată pedeapsa și de chinurile cele veșnice eu, ticălosul.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd, Fecioară, pe Cel întrupat din sîngiurile tale cele curate, murind pe Cruce, strigai : cum de pătimești acestea Fiul meu, pentru mîntuirea oamenilor !

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4 ; glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Primind de la Hristos-Dumnezeu harul cinstiților ucenici, ierarhe, și calea Lui sfîrșind-o cu osîrdie, pentru aceasta te lăudăm pe tine, Elefterie, după vrednicie (de două ori).

Înfruntînd minciuna prin cuvintele tale, Elefterie, cu pătimirea ai omorît pe iscoditorul minciunii ; și punîndu-l pe ace-

la sub picioarele tale, ai ridicat împotriva lui semne de biruință.

Cu ploile sîngiurilor tale adăpă-ne duhovnicește, ierarhe, pe noi cei ce te cinstim pe tine cu credință și săvîrșim dumnezeiască pomenirea ta cu dragoste, și lăudăm pe Dumnezeuul nostru.

Slavă..., glasul al 6-lea : 1' de

Preot prealegiuit ai fost pînă la sfîrșitul vieții tale, Fericite Elefterie. Că slujind dumnezeieștile și negrăitele Taine, sîngele ți-ai vărsat pentru Hristos-Dumnezeu și jertfă bine primită pe tine te-ai adus. Pentru aceasta îndrăzneală avînd către Dînsul, roagă-te cu deadinsul pentru cei ce cu credință și cu dragoste săvîrșim pomenirea ta, cea pururea cinstită, și ca cei ce o cinstesc pe ea să fie izbăviți de ispite și de tot felul de primejdii și de nevoi.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul Vieții ; ție ne rugăm : roagă-te, Stăpînă, cu Sfinții Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut Preacurata pe Tine, pe Cruce spînzurat, a strigat : ce taină uimitoare este aceasta ce văd, Fiul meu ? Cum

mori spînzurat cu trupul pe lemn, Dătătorule de viață ?

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile din Octoih.

Slavă..., a Sfintului Elefterie, glasul al 2-lea :

Ca cel ce porți numele dumnezeieștii sloboziri, părinte, te-ai învrednicit de Taina sfințitei preoții și bărbătește propovăduind dreapta cinstire de Dumnezeu, ne-ai învățat temeiurile celor ce trebuie îndeplinite. Pentru aceasta, săvîrșind lupta cea mucenicească, din amîndouă părțile ai luat laudă, Elefterie. Nu înceta să te rogi lui Hristos să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca un măslin prearoditor, Te-a odrăslit Fecioara, pe Tine, Rodul vieții, ca să rodești lumii mare și bogată milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Cînd Te-a văzut mieluseaua pe Tine, Mielul, pe Cruce împuns cu sulița, cu lacrimi amare își uda obrazul și, suspinînd, zicea : nu înțeleg judecățile Tale cele de negrăit, Stăpîne ; cum pătimiști de la cei fără de lege pațimi de ocară, vrînd să rupi zapisul lui Adam și să mîntuiești pe om.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A SAISPREZECEA

Pomenirea Sfântului Prooroc Agheu.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6 : 3 din Octoih și 3 ale sfântului, glasul al 8-lea :

Podoble : Mucenicii Tăi, Doamne...

Făcîndu-te locaș dumnezeiesc, mărite, și biserică în-suflețită, cu strălucirea vieții și a traiului tău, ai ridicat biserica cea însuflețită, care căzuse de demult, preacinstite, Celui ce împărățește peste lume. Pentru aceasta cu rugăciunile tale roagă-te să se dăruiască tuturor mare milă.

Trătat-te-ai vas al Duhului primind întru tine revărsările de lumină venite din ceruri, vrednic fiind a primi lumini, și astfel proorocești izbăvirea cea plină de mîntuire tuturor oamenilor. Pentru aceasta cu rugăciunile tale, roagă-te să se dăruiască tuturor mare milă.

Cu strălucirea cea dumnezeiască a harului fiind acoperit și învrednicindu-te de privirea celor dumnezeiești și plin de lumina cea dumnezeiască și neînserată arătîndu-te, fericite, apără pe cei ce te laudă pe tine,

rugînd pe Cel ce este singur Domn, să dăruiască tuturor mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară fără prihană, de Dumnezeu cu har dăruită, singura stăpînă, luminează-mi acum inima mea cea întunecată de patimi cumplite, ca să văd lumina cea neînserată și dumnezeiască a Fiului tău cel preadulce. Și să te laud și să te măresc pe tine, singura noastră nădejde și laudă.

A Crucii, a Născătoarei :

Îu pot îndura, Fiule, să Te văd pe Tine, Cel ce ai dat priveghere tuturor, dormind pe Cruce, ca să dai celor ce odinioară au adormit somnul de moarte, pentru călcarea poruncii, dumnezeiască și mîntuitoare priveghere, zicea Fecioara tînguindu-se ; pe care o mărim.

Troparul, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Agheu...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

(Caută la sfîrșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfântului prooroc (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

După obișnuitele Catisme, se citesc Sedelnele din Octoih. Apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele Octoihului și Canonul proorocului, pe 4.

Canonul proorocului
Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 7-lea :

Irmosul :

Iui Dumnezeu, Celui ce a ajutat lui Moise în Egipt să «scoată pe Israel, Aceluia singur să-I cîntăm, căci cu slavă «S-a preaslăvit».

Cel ce stai înaintea lui Dumnezeu cu chip dumnezeiesc, ca un prooroc adevărat, adu-ți aminte, fericite, de cei ce laudă cinstită pomenirea ta.

Zidindu-te pe tine însuși pe temelia cea tare a faptelor bune, te-ai făcut locaș însuflețit de Dumnezeu, binecuvîntate.

Slavă...

Preacuratul tău cuget văzînd pururea pe Dumnezeu, pe cît se poate, strălucea de departe, de darurile cele de acolo, fericite.

Și acum...a Născătoarei :

Pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Care mai înainte ai fost fără de maică, zămislindu-Te în pîntece Fecioara trupește, Te-a născut Fiu, fără de tată.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Întăritu-s-a prin credință...

Cu putere dumnezeiască dezlegîndu-ne de robia cea cumplită a demonilor, ne-ai făcut Ție cinstite locașuri, Mîntuitorule, pe cei ce cîntăm : Sfînt ești, Doamne, Cel ce mîntuiești sufletele noastre.

Cel ce locuiește întru înălțime și umple lumea, te-a arătat pe tine locaș de sfințenie, proorocule, care cînti: Sfînt ești, Doamne, Cel ce mîntuiești sufletele noastre.

Slavă...

Dumnezeiescul Duh, Care împarte harul la toți, locuind în inima ta, te învață a cînta : Sfînt ești, Doamne, Cel ce mîntuiești sufletele noastre.

Slavă... Și acum... a Născătoarei :

Cel ce cu cuvîntul a zidit toată făptura cu înțelepciune, Se zidește din tine, Maica lui Dumnezeu, făcîndu-Se om, asemenea nouă, pentru îndurarea Sa, Iubitorul de oameni.

Irmosul :

Întăritu-s-a prin credință Biserica lui Hristos, pentru că «neîncetat cu laude strigă, cîntînd : Sfînt ești, Doamne, Cel «ce mîntuiești sufletele noastre».

SEDEA LNA, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mîntuitorule...

Cel ce toate le vede și le cunoaște ca un Dumnezeu, luminînd privirea sufletului tău celui curat, prealăudate proorocule, povățuitor lumii te-a arătat. Pentru aceasta săvîrșind sfîntă pomenirea ta, te aducem pe tine ales rugător și mijlocitor către Dumnezeu.

Slavă..., altă Sedeală, glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărturisirea...

Arătându-te cu cugetul luminat de dumnezeiescul Duh, proorocule, proorocești tainele cele dumnezeiești, descoperind arătarea celor ce vor să fie și arătând lămurit împlinirea lucrurilor ; Preafericite Agheu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Și acum..., a Născătoarei :

Podobie : De frumusețea fecioriei...

Zămislirea ta cea de neînțeleș și nașterea cea de netîlcuit, văzînd-o Isaia, striga cu grai dumnezeiesc : Preasfîntul Duh a venit peste tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată, ca odinioară în rug, păzindu-te nearsă. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm : bucură-te locașul lui Dumnezeu !

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut cea neispîtită de bărbat, pironit pe lemn, Stăpîne, vărsînd lacrimi și adesea suspinînd, striga : vai mie, Soare al slavei, nașterea fecioriei mele, cum Te-a spînzurat pe lemn pe Tine, Făcătorul și Stăpînul, soborul cel fără de lege ? Laud bunătatea Ta cea nemărginită.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut ; înțeleș-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat, Doamne !.

Arătat-ai, Hristoase, proorocului tău pe Fecioara locaș în-suflețit plăcut Ție, cu care împreună cîntăm : Slavă puterii Tale, Doamne !

Adunat-ai pe cei lepădați, Doamne, liberîndu-ne din robia vrăjmașului, precum zice proorocul cel însuflat de Dumnezeu.

Slavă...

Arătat-ai proorocului Tău, Hristoase, mîntuirea neamurilor ce avea să fie mai tîrziu, care grația : Slavă puterii Tale, Doamne !

Și acum..., a Născătoarei :

Schimbat-ai în binecuvîntare, stăpînă, blestemul lui Adam, născîndu-ne nouă pe Hristos, către Care grăim : Slavă puterii Tale, Doamne !

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dis-de-dimineată aleargă duhul meu către Tine, Dumnezeu, pentru că luminezi ești, «și poruncile Tale vindecări s-au făcut robilor Tăi, Iubitorule de oameni».

Învrednicește, fericite, pe cei ce săvîrșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, să se facă locaș lui Dumnezeu cel viu, întărindu-i pe piatra învățăturilor tale, cu rugăciunile tale.

Ca un Făcător de bine dă-ne, Doamne, celor ce Te chemăm pe Tine, din dragostea sufletului, pacea Ta, pe care dumnezeiescul Agheu de la dumnezeiescul Duh o a proorocit.

Slavă...

Mare va fi slava Bisericii, cu adevărat mai presus decât sinagoga lui Israel cea mai dinainte, întrupându-Se Cuvîntul și unindu-Se cu oamenii.

Și acum..., a Născătoarei :

Binecuvîntată, preamărită, Maică neispățită de bărbat, dă viață sufletului meu cel omorît de păcate și îngropat în neastîmpărarea patimilor.

Cîntărea a 6-a :

Irmos · Iona din pîntecele...

Cu îndrăzneală învățînd dreapta cinstire de Dumnezeu, fericite, ai ridicat Biserica sfințită Stăpînului tuturor, făgăduind cu aceasta îndestulare de bunătăți.

Scos-ai, Mîntuitorule, din robia cea îndelungată, dintru adîncul cel mai de jos, pe om și l-ai adus pe el la cetatea cea de sus, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Cu raza Duhului veselindu-te, proorocule, ai proorocit temeiurile celor ce aveau să fie și ne-ai învățat pe noi îndreptățirile dreptei cinstiri de Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Căzînd Adam din priceperea lui, a fost scos din rai ; iar Cuvîntul întrupându-Se din Fecioară, iarăși l-a chemat la Sine și l-a mutat către desfătarea cea de sus.

Irmosul :

Ionă din pîntecele iadului a «strigat : scoate din stricăciune «viața mea ! Iar noi strigăm «Ție : întru tot puternice, «Mîntuitorule, miluiește-ne pe «noi !».

CONDACUL, glasul 1 :

Podoble : Piatra fiind...

Cel ce ca un Dumnezeu toate le vede și le știe, luminîndu-ți ochiul cel curat al sufletului, prealăudate proorocule, te-a arătat lumii povățuitor. Pentru aceasta săvîrșind sfîntă pomenirea ta, te aducem pe tine rugător către Dumnezeu, Proorocule Agheu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a șaisprezecea, pomenirea Sfîntului și Măritului Prooroc Agheu.

Sfîntul și Măritul Prooroc Agheu era din seminția lui Levi și s-a născut în Babilon, pe vremea robiei. Pe cînd era încă tînăr, a venit din Babilon în Ierusalim și a profețit cu Zaharia 36 de ani. A trăit cu 470 de ani înainte de întruparea lui Hristos. A proorocit lămurit despre întoarcerea poporului și a văzut în parte zidirea templului. Cînd a murit, a fost îngropat alături de preoți, cu mărirea că și ei, că și el era de neam preotesc. Sfîntul Prooroc Agheu era un bătrîn cu barba rotundă, înalt de statură, vestit în virtute, iubit și cinstit de toți, ca un mare și slăvit prooroc. Numele lui se tîlmăcește : «sărbătoare», sau «cel ce sărbătorește», ori «cel ce este sărbătorit».

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Marin.

Sfîntul Mucenic Marin a trăit pe vremea împăratului Carin. Era roman de neam și încă de tînăr a făcut parte din senatul roman și a avut dregătorii de cinste. Fiind pîrit că e creștin, a fost dus la cercetare. Dar pentru că n-a vrut să jertfească idolilor, a fost supus la

multe chinuri. Apoi sfântul a spus împăratului că va merge la altarul idoleșc să aducă jertfă; acolo însă a doborât, cu rugăciunile lui, idolii. Și atunci a primit sfârșitul prin sabie. Tatăl lui și mama lui l-au însoțit pînă la locul de osîndă, fericindu-l.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Prom și Ilarie, care de foc s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea sfințirii bisericii Sfîntului Mucenic Hristofor, care se află alături de biserica Sfîntului Potholuect.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntei și făcătoare de minuni Teofana, împărăteasa, care a fost soția preaițeleptului împărat Leon.

Sfînta Teofana s-a născut și a crescut în Constantinopol. Era de neam împărătesc, din vestiții Martinachi, fata lui Constantin și a Anei, amîndoi de loc din Răsărit. Constantin și Ana se mîhneau și se întristau în fiecare zi că nu aveau copii, și chemau în ajutor pe Sfînta Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile lor și le făceau în cinstita biserică a Maicii Domnului din Vascul. Și se rugau, zicînd: «Să ni se dezlege, Doamnă, stăpîna lumii, lipsa de copii, care ne topește pe noi, robii tăi!». Și pentru că s-au rugat cu credință au primit o fetiță. După ce a fost înțărcată și după ce a împlinit șase ani, a învățat Sfîntele Scripturi și se împodobeau cu tot felul de virtuți. Părinții vedeau toate acestea și se bucurau; se gîndeau că nu-i departe ziua cînd vor culege roadele unui copil atît de bun. Iar cînd copila a crescut și a întrecut pe cele asemenea ei, chiar pe cele mai bune dintre ele, s-a făcut căutare de către împărați după o copilă frumoasă și virtuoasă, ca să fie dată soție fiului lor, Leon împăratul. Și au găsit împărații toate aceste bunătăți la Teofana, fiica lui Constantin și a Anei. Atunci toate s-au umplut de bucurie și de veselie.

Dar n-a trecut multă vreme și vicleanul diavol a semănat zădărnici în urechile împăratului Vasile, prin limba lui Santovarin, așa că împăratul a închis pe fiul său Leon împăratul, împreună cu soția sa, trei ani. De sfințirea bisericii Sfîntului Prooroc Ilie s-a împăcat cu fiul său, și au ieșit împreună la slujbă.

Cînd împăratul Vasile l-a lăsat singur împărat pe fiul său Leon, din pricina bolii ce venise peste el, atunci cinstita împărăteasă Teofana trăia în palatele împărătești, dar se îngrijea de min-

tuirea sufletului ei. Socotea că nimic mărirea împărătească, iar desfătările vieții, ca pe o pînă de păianjen și umbră le disprețuia; nu înceta zi și noapte să slujească lui Dumnezeu cu psalmi, cîntări și rugăciuni și să-L facă îndurător prin milostenii. Purta haine înflorate de porfiră, era înveșmîntată pe din afară cu toate podoabele împărătești, dar pe sub podoabele acestea își chinuia în ascuns trupul în zdrențe. Îi plăcea viețuirea schimnicească și disprețuia mesele bogate și scumpe; se hrănea cu piine și cu legume. Dădea săracilor banii ce-i cădeau în mînă și podoabele, socolite de lume de preț pentru desfătările vieții; dădea celor lipsiți hainele ei scumpe; indestula cu cele de trebuință pe văduve și orfani; îmbogățea cu bani și cu moșii locașurile sărace ale monahilor. Se îngrijea de slugi ca de frați; nu chema niciodată pe nimeni pe nume, ci tuturora le spunea: «Domnule». Nu rostea jurămînt cu limba ei și nici minciună sau ocară nu ieșea de pe buzele ei. Niciodată nu a încetat să se întristeze și să jelească pe ascuns, să ude așternutul ei cu lacrimi. Cei din jurul ei vedeau patul ei acoperit cu așternuturi țesute cu aur; dar cînd se lăsa noaptea, împărăteasa părăsea patul și se culca jos, pe podea, pe care așternea o rogojină și zdrențe de pînă. Se scula din ceas în ceas ca să înalțe laude lui Dumnezeu. De aceea, din pricina viețuirii sale prea aspre, s-a îmbolnăvit. Dar și boala a fost pentru ea prilej de înfrînare; n-a încetat să împartă piine la săraci, iar gura ei, obișnuită cu grăirea dumnezeieștilor cîntări, nu contenea să grăiască graiurile sfînte ale lui David; nu trecea cu vederea să laude de șapte ori pe zi pe Domnul. Niciodată n-a dormit somn de odihnă fără lacrimi. O dureau inima de suferințele celorlalți; se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi pentru ei; întindea mînă de ajutor celor osteniți, sprijinea pe văduve, era bucurie și mîngîiere celor împresurați de necazuri și nevoi.

De dragul lui Hristos s-a lepădat de lume și de toate cele din lume; a luat jugul cel bun al Domnului, a ridicat pe umerii ei crucea și n-a fost lipsită de bunătățile cele făgăduite. Simțind că pleacă din trup și din lume, a chemat pe toți să o sărute cu sărutarea cea mai de pe urmă, și așa și-a dat în pace lui Dumnezeu sufletul.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Memnon, arhiepiscopul Efesului, care cu pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Nicolae, patriarhul Constantinoplei.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

În cuptorul cel cu foc aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în rouă l-au prefăcut prin «cîntare, așa grăind : Bine ești «cuvîntat Doamne, Dumnezeuul «părinților noștri».

Curățindu-ți cugetul ai primit lămurit luminile Duhului, proorocule, limpede proorocind și grăind : Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Văzîndu-te Dumnezeu că duci viață preasfințită, te-a pus înaintea Sa prooroc, ca să vestești venirea Lui : Bine ești cuvîntat Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce a mîntuit în cuptorul cel cu foc pe cei trei tineri, Fecioară, Acela sălășluindu-Se în pîntecele tău, mîntuiește pe cei ce nădăjduiesc într-Însul, care strigă : Bine este cuvîntat, Preacurată, Rodul pîntecelui tău.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Însuși Împăratul...

Cu cîntări Te laudăm pe Tine, Stăpînul tuturor, Căruia de Dumnezeu înțelepțitul prooroc Agheu ne-a arătat a ne închina și a cînta : preoți laudați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Limpede ai vestit de mai înainte, proorocule văzător de Dumnezeu, că se va arăta Cuvîntul cel fără început, în vremile cele mai de pe urmă, grăind : preoți laudați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce mai înainte a fost nevăzut și neîncăput din fire, încăpînd în pîntecele tău S-a făcut văzut, Preacurată ; Aceluia cu credință grăim : preoți laudați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preainălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul :

Pe Însuși Împăratul slavei, «Cel unul fără de început, pe «Care Îl binecuvîntează puterile «cerului și de Care se înfrico-«șează cetele îngerilor, lauda-«ți-L preoți, popoare preainăl-«țați-L întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Întru tot laudată...

Custînd din nemijlocita cunoaștere a lui Dumnezeu, cea mai presus de cuvînt, pro-

orocule, te-ai lepădat de grijile cele de pe pământ și ai stat după vrednicie înaintea preaslăvitului Dumnezeu. Pentru aceasta toți credincioșii te ferici-m.

Viața ta cea îndumnezeită și minunată, fericite, te-a arătat stătător înaintea lui Dumnezeu, de Dumnezeu înțelepțite, și împreună cu cetele cele fără de trup te veselești în veci. Pentru aceasta toți credincioșii te ferici-m.

Slavă...

Ca unui învățător al dreptei cinstiri de Dumnezeu ți se cădea a fi cu Dumnezeu și a te împărtăși din lumina Lui cea preacurată; pe Acela roagă-L acum, preafericite, să izbăvească de ispite sufletele noastre.

Și acum... a Născătoarei :

Tu cu adevărat te-ai făcut locaș mai presus de fire Împăratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu și sicriu asemenea aurului, avînd întrupat pe În-suși Dătătorul Legii, Hristos.

Imnosul :

Întru tot lăudată, ceea ce ești «mai înaltă decît cerurile, care «ai zămislit mai presus de fire «pe Cuvîntul cel fără de înce-
«put și ai născut oamenilor pe «Dumnezeu întrupat, pe tine toți «credincioșii pururea te mă-
«rim».

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A SAPTESPREZECEA

Pomenirea Sfintului Prooroc Daniel și Sfinții trei Tineri : Anania, Azaria și Misail. (Vezi și Rînduiala de Tipic tipărită la sfîrșitul acestei cărți).

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Soarele cel preastrălucit, proorocul cel preamărit, dumnezeiescul locaș, izvorul cel pururea curgător, oglinda Duhului, stîlpul dogmelor cel precinstit și preamărit, temeiul lumii, reazimul cel neclintit, să fie lăudat astăzi cu dumnezeieștile cîntări ale darurilor Duhului.

Ca pe o stea prealuminoasă și ca pe un luceafăr preamare, te cinstim pe tine bărbatul doririlor, cel ce ai strălucit limpede cu strălucirile faptelor bune și luminezi sufletele și trupurile credincioșilor, și grăim către tine : Proorocule Daniel, roagă pe Mîntuitorul să mîntuiască pe cei ce te laudă pe tine cu dreaptă credință.

Limba ta frumos grăind, preaînțelepte, s-a făcut ca un condei de scriitor ce scrie repede ; că Legea lui Dumnezeu s-a arătat întru inima ta viețuind, și

gura ta grăind judecată dreaptă, prin care ai rușinat pe bătrînii cei fără de lege, și pe Suzana de la moarte ai scăpat-o, cel ce ești strălucirea proorocilor.

Stihirile Sfinților Trei Tineri, același glas :

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Legile cele date de Dumnezeu îmbrățișîndu-le voi, preafericiților, de bucatele cele spurcate nu v-ați atins, ci ați păstrat frumusețea sufletului neîntinată, ați păzit floarea cea frumoasă a trupului nestricată și neveștejă și frumusețea cea plină de desfătare. Iar Stăpînul v-a preamărit pe voi, cei ce I-ați slujit cu credință.

Cu dumnezeiască văpaie fiind aprinși, tinerii au disprețuit focul, întru care rourați fiind, cinstiții, ceată strălucitoare au alcătuit, cîntînd cîntare de mulță laudă și dorind, preaînțelepții, împărăția cea cu adevărat cerească, neîntreuptă și statornică.

Spăimîntîndu-se tiranii de cuvîntul înțelepciunii tale, Daniele vrednicule de laudă, și de priceperea tinerilor, v-au pus pe voi, cinstiților, a cîrmui și a stăpîni țara haldeilor. Că fapta bună și strălucirea vieții știe în chip lămurit a o prețui și vrăjmașul; că biruind patimile ați ajuns ocîrmuitori.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Anatolie

Duhovnicește ne-a adunat astăzi pe noi, credincioșii, proorocul Daniel, și masă de bunătăți din destul a pus înaintea celor bogați și a celor săraci, înaintea celor străini și a celor de casă; și pahar înțelegător, care varsă apele bunei credințe, veselește inimile credincioșilor și dăruiește harul Duhului Sfînt. Că proorocul acesta prealuminat, ca un sfeșnic strălucind în lume, toată închinarea la idoli a asirienilor a surpat-o și gurile fiarelor neîmblînzite a astupat. Împreună cu acesta și cei trei Tineri să fie lăudați, nu de aur cu firea fiind, ci mai strălucitori decît aurul arătîndu-se. Că nu i-a topit pe ei focul cuptorului, ci i-a păzit întregi pe aceia, pe care catranul, smoala și vreascurile i-au încununat. Iar Domnul, Cel ce ne-a adus pe noi în vremea aceasta a anului, să ne învrednicească a ajunge și la ziua cea împărătească și cinstită a nașterii lui Hristos, Cel ce ne dă nouă, cu rugăciunile lor, curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., a Înaintepraznuirii, același glas :

Veniți cu toții mai înainte să prăznuim cu credință, Nașterea lui Hristos, și punînd înainte duhovnicește ca pe o stea cîntarea noastră, ca magii împreună cu păstorii doxologie să-I cîntăm : Venit-a mîntuirea oamenilor din pîntecele cel fecioresc, pentru a chema iarăși pe oameni.

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile, glasul al 4-lea :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Daniel cel minunat, făcînd din inima sa locaş curat al Duhului şi de Duhul fiind luminat, prooroceşte lămurit arătarea celor viitoare, şi împodobit fiind cu strălucirea proorociei, limpede tilcuieşte visurile cel ascunse ale puternicilor împăraţi fără de lege.

Stih : Minunat este Dumnezeu întrn sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israel.

Mai înainte întărindu-ţi trupul tău cu post aspru, gurile leilor ai astupat ; că în mijlocul leilor stînd, proorocule minunate, şi către Bunul Dumnezeu privind, ai rămas nevătămat, cu puterea cea negrăită a Celui ce lucrează toate în chip minunat, a Izbăvitorului sufletelor noastre.

Stih : În biserici, binecuvîntaţi pe Dumnezeu.

Văzut-ai pe Cel ce şade pe scaun şi de îngeri este înconjurat, pe Cel mai presus de înţelegere, Care este drept Judecător, proorocule minunate ; şi, spăimîntîndu-te, ai arătat groaşa înfricoşătoarei vedenii, însemnînd pentru toţi cei ce aveau să fie mai tîrziu cea de a doua venire a Dumnezeului nostru cel întrupat.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Cu suflet umilit şi cu duh de smerenie, în mijlocul cuptorului şi al focului aţi cîntat cîntarea a toată lumea, Tinerilor

de trei ori fericiţi. Şi Domnul, Cel ce este aproape de cei umiliţi la inimă şi mîntuieşte pe cei smeriţi cu duhul, a auzit glasul vostru şi, păzindu-vă întregi, v-a primit pe voi ca pe o jertfă curată. Pentru aceasta voi, cei ce sînteţi urmaşii lui Avram, fii ai lui Dumnezeu v-aţi învrednicit a fi. Deci, îndrăzneală avînd către Dînsul, rugaţi-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei :

Daniel, bărbatul doririlor, piatră netăiată de mînă văzîndu-Te pe Tine, Doamne, Prunc născut fără sămînţă Te-a numit pe Tine, Cuvîntul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeul cel neschimbat şi Mîntuitorul sufletelor noastre.

TROPARUL, glasul al 2-lea :

Mari sînt faptele credinţei, că în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă Sfinţii trei Tineri s-au bucurat şi Proorocul Daniel păstor leilor ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi.

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei :

(Caută la sfîşitul cărţii).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cînta troparul sfîntului prooroc (de două ori), Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei.

După obişnutele Catisme se cîntă Sidelnele din Octoih. Apoi Psalmul 50.

C A N O A N E L E

Se pun : un Canon din Octoih, unul al Proorocului Daniel și altul al Sfinților trei Tineri.

Canonul Proorocului Daniel

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmosul :

Cîntare să înălțăm, popoarelor, minunatului Dumnezeu, Cel ce a scos din robie «pe Israel, care-I cînta cîntare «de biruință și striga : să cîntăm Ție, singurului Stăpîn al «nostru».

Mîntuitorule, Făcătorule de bine a toate, Pricinuitorule al bunătăților, luminează mintea mea cu raza cea purtătoare de lumină, Iubitorule de oameni, ca să laud pomenirea cea mărită a proorocului Tău.

Ca un revărsat de zori al înțelepciunii răsărind, înțelepte, ai mîntuit pe Suzana cea curată, care era mai înainte în primejdie ; că Dumnezeu te-a ridicat pe tine știutor al celor ascunse, ca să osîndești pe bătrînii cei răi.

Urmașii lui Avraam începînd a se deprinde cu frica lui Dumnezeu, vitejește au lepădat mîncarea cea împotriva Legii și hrănindu-se cu dragostea dumnezeiască a dreptei cinstiri de Dumnezeu, spre mai mare mărire s-au înălțat.

A Născatoarei :

Munte înțelegător ai văzut, Daniele preasfințite, pe ceea ce singură este fiică curată, puru-

rea Fecioară, din care s-a tăiat Piatra din capul unghiului și toată înșelăciunea a fost zdrobită.

Canonul Sfinților trei Tineri

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, același glas :

Irmos : Apa trecind-o ca pe uscat...

Pe Cuvîntul cel fără de început, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, Care a fost văzut în cuptor de tineri cu închipuirea, cu dumnezeiască cuviință, să-L preaslăvim.

Tinerii cei de bun neam, defăimînd cu îndîrjire cuvintele tiranului celui păgîn, n-au voit a se spurca cu bucatele haldeilor cele potrivnice Legii.

Slavă...

Hrănit-v-ați sufletește cu cuvîntul iar trupește folosind verdețurile ce cresc singure, v-ați arătat împăratului mai frumoși decît cei ce duceau viață plină de desfătare.

Și acum..., a Născatoarei :

Veninul șarpelui, cel ce s-a vărsat amarnic în urechile Evei, l-a vindecat Fecioara, care a odrăslit din David, născînd pe Izbăvitorul.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Tu ești întărirea celor ce...

Pricepere și înțelepciune primind de la Dumnezeu ai dezlegat în chip lămurit împăraților visurile cele întunecate.

Pe balaurul cel văzut l-a omorât, mărite, mîncarea pe care i-ai aruncat-o ; iar mai înainte ai pus pe fugă pe demonii cei nevăzuți.

A Născătoarei :

Cu lumină vie fiind luminat, ai văzut, mărite, muntele lui Dumnezeu cel vădit, pe cea binecuvîntată, podoaba oamenilor.

Canonul Sfinților trei Tineri

Irmos : Tu ești întărirea...

Înțelepciunea cea de Dumnezeu învățată dobîndind tinereții lui David, Stăpîne, au păzit, cu dumnezeiască înțelepciune, legile părintești.

Focul n-a ars preacuratele trupuri ale celor cucernici, că s-au adăpat cu postul cel de suflet hrănitor.

Slavă...

Laudă obștească a întregii lumi și preamărită au cîntat cei trei Tineri în mijlocul cuptorului, în chip minunat fiind răcoriți.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca să ne arăți nouă, Stăpîne, nașterea cea din trup fecioresc, ai mîntuit în cuptor trupurile cele feciorești.

Irmosul :

Tu ești întărirea celor ce alear-
«gă la Tine, Doamne ; Tu ești
«luminarea celor dintru întune-
«ric, și pe Tine Te laudă duhul
«meu».

CONDACUL proorocului,
glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Luminîndu-se cu duhul inima ta cea curată, vas de proorocie te-ai făcut ; că ai văzut cele ce erau departe, ca și cum ar fi fost de față și pe lei i-ai îmblînzit, fiind aruncat în groapa lor. Pentru aceasta pe tine te cinstim, proorocule, fericite Daniel.

I C O S

Pe Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, a Căru dumnezeiască venire în chip lămurit de mai înainte ai vestit-o, roagă-L neîncetat pentru cei ce săvîrșesc cu veselie această dumnezeiască pomenire a ta și te cinstesc cu credință, să fie izbăviți ei de toate ispitele și de năvala păcatelor, ca cel ce ai îndrăzneală, preaînțelepte ; și întru deschiderea buzelor mele, dă-mi cuvînt să-ți cînt cîntare bineprimită, proorocule, fericite Daniel.

S E D E A L N A. glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Prooroc, vestind de mai înainte cunoștința celor viitoare, te-ai arătat, Daniele, că nașterea cea din Fecioara și venirea lui Hristos, mai dinainte ai însemnat-o tuturor. Pentru aceasta, prăznind astăzi preasfîntă pomenirea ta, întru veselia inimii, cu credință te laudăm pe tine.

Altă Sedeală, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cu harul proorociei îmbogățindu-te, nașterea cea din Fecioară ai zugrăvit-o și ai dezlegat în chip lămurit visurile împăraților; iar în groapă aruncat fiind, ca un mucenic, în chip minunat ai învățat, fericite, pe lei a posti. Pentru aceasta închinarea celor fără de Dumnezeu ai dăruit-o, pe balaur l-ai ucis, deosebindu-te de ceilalți în chip strălucit, vrednicule de laudă Daniel. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșale, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., a Sfinților trei Tineri :

Icoana Treimii, cu închipuire de nematerialnice vopseli, în mijlocul văpăii, tinerii o au zugrăvit cu condeiul credinței, și slăvita pogorîre a Cuvîntului în chip tainic o au văzut și tuturor o au propovăduit. Pentru aceasta și roua Duhului din cer primind, izvorăsc haruri credincioșilor, celor ce strigă cu un glas către Tine: Hristoase Dumnezeule, dăruiește iertare de greșale robilor Tăi, care prăznuiesc cu dragoste sfîntă pomenirea lor.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te tronule al lui Dumnezeu, cel în chipul focului! Bucură-te Fecioară, scaun împărătesc, pat cu așternut de porfiră, cămară de aur porfiriu, hlamidă vopsită purpuriu, lo-

caș preacinstit, car purtător de fulger, sfeșnic prealuminos! Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri de apărare și cu poarta cu aur ferecată, cămara de mire cea cu chip luminos, masa strălucitoare ca aurul, cortul de Dumnezeu împodobit! Bucură-te mărită mireasă, din care picură Soare! Bucură-te ceea ce singură ești podoaba sufletului meu, Preacurată!

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușeaua, dacă Te-a văzut pe Cruce pe Tine, Mielușelul și Păstorul său, ca o maică sfîșindu-și fața, striga și zicea: cum pătimești fără dreptate, Dumnezeule preabun, și de voie ai primit pătimirea cu trupul? Pentru aceea măresc, îndelung-Răbdătorule, iconomia Ta, cea cu adevărat nespūsă și dumnezeiască, prin care ai zidit lumea din nou. Slavă răstignirii Tale, Hristoase, pentru care toate împreună măresc noianul cel nemărginit al îndurărilor Tale.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Din munte umbros, din ceea ce singură este Născătoare «de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere, mai înainte a cu-
«noscute proorocul, Cuvinte, că
«Te vei întrupa și, cutremurîndu-se, slăvea puterea Ta».

Legea cu bună cucernicie păzind-o, proorocule, cu adevărat ai cunoscut pe Dătătorul înțelep-

ciunii, Care te-a învățat pe tine cele tainice și adânci, și cele ce sînt întru întuneric ți le-a luminat.

Viață sfințită viețuind, grăitorule de Dumnezeu, bărbat al doririlor ai fost numit; că bărbătește călcînd patimile, la viața cea neîmbătrînită te-ai mutat.

Darul Mîngîietorului, cel ce s-a sălășluit întru tine, Daniele, te-a arătat pe tine întreg purtător de lumină, biruitor al tiranilor și al împăraților și locaș de înțelepciune.

A Născătoarei :

Cuvinte, piatră netăiată de mîna din munte, din Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, mai înainte pe Tine Te-a văzut prorocul Daniel, strigînd și lăudînd Dumnezeirea Ta.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Imos : Auzit-ai, Doamne, taina...

Daniel cel preaînțelept, dumnezeiește fiind luminat la minte, visele celor puternici le-a dezlegat, cu ajutorul harului dumnezeiesc.

Nevoința Tinerilor strălucește cu minuni în cuptor; că pe tiranul l-au adus la cunoștința Ta, Atotputernice.

Slavă...

Organele cele pline de armonie și melodiile cele plăcute ale cîntărilor, nu au amăgit pe cei viteji și nu i-au plecat să se închine chipului celui de aur.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ești cu totul lăudată în cîntări, cei din Babilon au cinstit pe Fiul tău, pe Dumnezeu cel Preaînalt, pe Care L-au cunoscut în cuptor.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 5-a :

Imosul :

Din noaptea necunoștinței zi a cunoștinței de Dumnezeu «întru lumina feței T a l e, Hris-
«toase, a strălucit de dimineată,
«lauda Ta în inimile noastre».

Luminînd luptele cele vitejești ale proorociei cu propovăduirea, strălucești prin amîndouă, plin de dumnezeiasca însuflare.

Înțelept te-ai arătat, fericite, cu strălucirile înțelepciunii celei mai presus de minte, preaalesule, de Dumnezeu grăitorule Daniele, și pe toate le-ai luminat.

A Născătoarei :

În chip tainic Daniel, proorocul cel mărit, ne învață chipurile negrăitei întrupări a Celui Preaînalt din tine, Preacurată.

Canonul Sfinților Trei Tineri

Imos : Pentru ce m-ai lepădat...

Slujitorii Tăi, marele Daniel împreună cu cei trei Tineri, de Dumnezeu înțelepțiți, învățați fiind în Lege, Mîntuitorule, nu s-au lepădat; ci tărie primind de la Tine, Făcătorule de bine, pe tirani vitejește i-au biruit.

Cu pricepere a învățat Daniel tainele Tale, Iubitorule de oameni; că preacurata lui minte Te-a văzut pe Tine venind pe nori, ca Fiu al Omului, și ca Judecător și Împărat al tuturor neamurilor.

Slavă...

Mult mai frumoasă decât piatra safirului era ceata voastră, o, Tinerilor; că v-ați înflăcărat cu rîvna dreptei credințe, întocmai ca strălucirea aurului, umblînd cu bucurie în cuptor și alcătuind dăntuirea a toată lumea.

Și acum..., a Născătoarei :

Dumnezeiescul Daniel munte-a zugrăvit, în chip lămurit, Fecioară, iar cinstiții Tineri, văzînd văpaia răcorită, pe Cel dumnezeiesc al tău născut, cu cîntări L-au lăudat, ca pe Mîntuitorul și Ziditorul și Domnul.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 6-a .

Precum ai scăpat pe proorocul din adîncul cel mai de «dedesubt, Hristoase Dumnezeu, și pe mine mă dezleagă «de păcatele mele, ca un iubitor «de oameni, și Te rog îndreptea- «ză viața mea».

Văzînd cetele îngerești întru lumină preastrălucită, următor preaales al acestora te-ai făcut, desfătîndu-te de strălucirile Împăratului a toate.

Destăinuind venirea Cuvîntului cea mîntuitoare ai proorocit dărimarea Templului, plinirea

Legii și darurile cele mai presus de cuget ale Harului.

A Născătoarei :

Iată, Fecioara în pîntece în chip lămurit a zămislit pe Hristos Dumnezeu, a cărei închipuire de mai înainte a văzut-o Daniel măritul, luminat fiind de Duhul.

Canonul Sfinților trei Tineri

Irmos : Adîncul păcatelor...

Și tăpînînd patimile firești cu puterea cuvîntului, oblăduitori ați ajuns peste țara haldeilor; că fapta bună știe a da cinstire celor ce o dobîndesc, o înțelepților, urmași ai lui David.

Slavă...

Îmbrăcîndu-se odinioară Daniel cu moartea cea purtătoare de viață, pe balaurul cel prea-rău, socotit păgînește de haldei drept dumnezeu, l-a ucis prin mîncare și pe slujitorii cei păgînești ai lui i-a omorît.

Și acum..., a Născătoarei :

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, mijlocește cu rugăciunile tale pe lîngă Judecătorul și Fiul tău, Maică, să-mi fie milostiv și izbăvitor din nevoi în ziua judecății; că numai întru tine mi-am pus nădejdea.

Irmosul :

Adîncul păcatelor și viforul «greșealelor mă tulbură și întru «adîncul nefireștii deznădăjdu- «iri mă cufundă; ci întinde-mi «mie mîna Ta cea tare, ca lui «Petru, și mă cheamă iarăși din «stricăciune».

CONDACUL glasul al 3-lea :

Chipul cel zugrăvit de mînă nu l-ați cinstit, ci întrarmîndu-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în locul pregătit de luptă prin foc v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stînd, pe Dumnezeu L-ați chemat : grăbește, o Îndurate, și sîrguiește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți toate cîte le voiești.

I C O S

Tinde-Ți mîna Ta, de care oarecînd au luat cunoștință egiptenii cei ce dădeau război și evreii cărora li se făcea război. Nu ne lăsa pe noi să ne înghită moartea, care însetează de noi și satana, care ne urăște, ci apropie-Te de noi și Te milostivește de sufletele noastre, precum Te-ai milostivit oarecînd de tinerii cei din Babilon, care neîncetat Te slăveau și care pentru Tine au fost asvîrliți în cuptor și din el au strigat către Tine : grăbește, o Îndurate, și sîrguiește ca un milostiv spre ajutorul nostru, că poți toate cîte le voiești.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a șaptesprezecea, pomenirea Sfintului Prooroc Daniel și a Sfinților trei Tineri : Anania, Azaria și Misail.

Acest fericit prooroc Daniel era din seminția lui Iuda, dintr-un neam care se găsea în slujba împărătească. S-a născut în Vitora cea de sus. Încă de pe cînd era copil a fost dus rob din Iudeea în țara haldeilor și a proorocit 70 de ani. A trăit cu 460 de ani înainte de întruparea lui Hristos. Era bărbat tare înțelept,

iar iudeii socoteau că este eunuc. A plins mult pentru popor și pentru cetatea Ierusalimului. Prin post se înfrîna de la orice mincare dorită. Era uscățiv la față, dar foarte frumos, cu harul Celui Preaînalt.

Cei trei Tineri, după cum spune istoria, erau din sfînta cetate a Ierusalimului. Tatăl lor se numea Iezechia, iar mama lor Caligona. Iezechia, cînd era bolnav, a cutezat să ceară lui Dumnezeu să nu-l dea morții, căci a păzit cele plăcute înaintea Lui ; iar Dumnezeu i-a mai adăugat 15 ani la anii vieții lui. Cînd Ierusalimul a fost înconjurat și robit de Nabucodonosor, împăratul babilonienilor, au fost luați și ei robi împreună cu Proorocul Daniel și duși în Babilon. Pentru virtutea lor, au fost puși mai-mari peste trebile împăratului.

Mai tirziu, pentru că au batjocorit chipul pe care-l făcuse și-l ridicase împăratul și pentru că nu s-au închinat lui, au fost aruncați într-un cuptor ars de șapte ori. Acolo ei cîntau psalmi lui Dumnezeu. Împăratul văzînd minunea, a mărturisit că mare este Dumnezeul preaslăvit de cei trei Tineri. Căci văpaia se prefăcuse în rouă, iar ei rămăseseră nevătămați.

Daniel n-a fost aruncat în cuptor, deși trăia, locuia și petrecea împreună cu cei trei Tineri, și din pricina lui fuseseră aceea cinstiți. Pricina n-o putem afla din Sfînta Scriptură, pentru că Scriptura a trecut-o sub tăcere. Dar după cum mi se pare mie și după cum este și adevărat, pricina pentru care n-a fost aruncat Daniel în cuptor a fost aceea că lui i se pusese numele Baltazar, iar la babilonieni numele acesta era nume de covîrșitoare cînte, nume de dumnezeu. Deci pentru ca să nu creadă babilonienii, care fără judecată îndumnezeiau focul, că minunea din cuptor a făcut-o Baltazar, a rînduit Dumnezeu ca Daniel, care purta numele dumnezeului lor, să nu intre în cuptor și nici să nu se vorbească deloc de Daniel în istorisirea minunii din cuptor.

Sfinții trei Tineri, după izbăvirea lor, mai presus de cuget, din foc, după ce dobîndiseră iarăși cîntea de mai înainte și după ce au trăit cu cînte toată viața lor, s-au săvîrșit cu pace împreună cu Daniel.

Spun unii că după moartea lui Nabucodonosor și a celorlalți împărați de după el, care cînteau pe Daniel și pe cei trei Tineri, s-a ridicat un alt împărat cu numele Atic. Acesta a făcut cercelare sfin-

ților. Înfruntat de ei, a poruncit să li se taie capetele. Când a fost tăiat capul lui Misail, Azaria și-a întins haina și i-a prins capul; la fel și Anania a prins capul tăiat al lui Azaria, iar Daniel a întins haina lui și a prins capul lui Anania. În urmă i s-a tăiat și lui capul. Se spune că după tăiere, capetele lor s-au lipit de trupuri, iar îngerul Domnului i-a luat și i-a dus în muntele Gheval, unde i-a pus sub o stîncă. După 400 de ani, la Învieirea Domnului nostru Iisus Hristos, au înviat și ei și iarăși au adormit.

Hramul lor se săvîrșește în biserica cea mare. Am primit de la părinți să prăznuim pomenirea lor cu șapte zile înainte de arătarea Stăpînului și de venirea dumnezeiască în trup a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, pentru că după părerea mea și ei sînt din semînția lui Iuda, din care se pogoară, în ce privește neamul, și Mîntuitorul tuturor Hristos.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Paternutie, Copri și Alexandru, care au suferit mucenicia pe vremea lui Iulian Apostatul.

Acești sfinți mucenici au pătimit pe vremea lui Iulian Apostatul. Duceau viață de sihăștri în pustiul Egiptului. Când Apostatul a plecat cu război împotriva persilor a auzit și de sfinții aceștia și a trimis de i-a adus la el. A întrebat pe Paternutie de cîți ani este. Paternutie i-a răspuns că de 75 de ani. A întrebat și pe Copri. Copri i-a răspuns că e de 45 de ani. Atunci tiranul a poruncit să fie scos afară Paternutie. Cu felurite lingușiri a înduplecat pe Copri să se lepede de Hristos. Paternutie i-a adus aminte de viața lui schimnicească de mai înainte, de ostenele și de postul lui și l-a întors iarăși la credința în Hristos. Și îndată a poruncit tiranul să-i taie lui Copri limba și să-l întindă pe un grătar înroșit în foc. Când a fost dus spre grătar s-a spăimîntat. Sfîntul Paternutie l-a încurajat din nou și a intrat cu el pe grătar și au ieșit nevătămați. Apoi au fost aruncați într-un cuplor cu foc. Odată cu ei a intrat și monahul Alexandru, care a mărturisit cu îndrăzneală pe Hristos. Ieșind toți trei nevătămați, li s-au tăiat capetele, la porunca tiranului.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului și pururea pomenitului mărturisitor Du-nale, care și-a schimbat numele în Ștefan.

Cuviosul și pururea pomenitul Dunale era stăpînul unei insule, numită de unii Nivertis, iar de alții Veroi, alături de Gadira, înconjurată de apele oceanului. Era foarte bogat. Fiind crescut însă în curatele învățături creștinești, trăia mai mult cu Dumnezeu decît cu oamenii. De aceea, socotind totul în lume îngruri de nimic a lăsat pe fiii lui stăpîni pe insulă și pe bogăția lui, s-a dus la Roma și a îmbrăcat haina călugărească. Apoi s-a dus în vestita cetate Constantinopol. Acolo a stat de vorbă cu împărații Porfirogeniți, Constantin și Roman. Împărații l-au trimis la Ierusalim, căci aceasta le ceruse fericitul. Ajuns la Ierusalim și-a împlinit dorința; a fost îmbrăcat cu marea schimă de Hristodul, patriarhul de atunci al Ierusalimului și s-a numit Ștefan. A suferit multe ocări și bătaii de la nelegiuirii saracini, pentru că își radea barba. S-a dus înapoi în Egipt, unde a fost prins și băgat la închisoare cu cei doi preoți care-l însoțeau. Șase luni a îndurat foamea, setea și alte chinuri. După aceste luni a fost trimis iar la Amira, stăpînul Egiptului. Din porunca lui, a fost legat pururea pomenitul cu lanțuri și silit să se lepede de Hristos. S-a împotrivit cu tărie. Și pentru că n-a fost blîruit, ci dimpotrivă mărturisise cu îndrăzneală pe Domnul nostru Iisus Hristos, a fost supus la multe și nenumărate chinuri. De pe urma lor s-a îmbolnăvit și de boală a părăsit viața aceasta de aici, vestindu-i-se mai dinainte, de la Dumnezeu, săvîrșirea sa.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Iahu.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți părintelui nostru Dionisie cel Nou, cel din Zachint, care a fost arhiepiscop al Egiptului și care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noului Mucenic Nichita.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Tinerii evrei în cuptor au călcat văpaia cu îndrăzneală și «focul în rouă l-au schimbat, «cîntînd : Binecuvîntat e ș t i, «Doamne Dumnezeule, în veci».

Cu Legea fiind îngrădit, proorocule, n-ai îngăduit păgîneasca mîncare cea împotriva Legii și cu mintea luminată de Dumnezeu ai grăit : Binecuvîntat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Pe toți îi înspăimîntă minunea ta ; căci ca unui prooroc ți-a stat înaintea proorocul prin răpire, mîncare aducîndu-ți și cîntînd : Binecuvîntat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

Înăuntrul gropii fiind închis și leilor spre mîncare fiind dat, te-ai mîntuit, Dumnezeu acope-rindu-te fericite, pe tine, cel ce ai strigat : Binecuvîntat ești, Doamne Dumnezeule, în veci.

A Născătoarei :

Izvoare de tămăduiri din destul izvorăști Fecioară, de Dumnezeu Născătoare ; că Daniel în chip lămurit te-a văzut pe tine munte, din care Mîntuitorul a răsărit, Dumnezeu întru toți vecii.

Canonul Sfinților trei Tineri

Irmos : Tinerii cei cînstitori...

Cîntare plăcută lui Dumnezeu s-a cîntat, Atotstăpînitorului, din mijlocul focului ; că Azaria ceată dumnezeiască adunînd, cu glas înalt împreună cu aceasta a cîntat cîntare : Binecuvîntat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Alăuta tinerilor a teologhisit pe Dumnezeul tuturor și Atotștiitorul, pe Care L-au văzut lămurit în cuptor, și cu glas înalt au cîntat cîntare, zicînd : Binecuvîntat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Pe cei trei ce au fost azvîrliți în cuptor, văzîndu-i împăratul, îndată ce a văzut cu uimire înfățișarea celui de al patrulea, Fiu al lui Dumnezeu L-a propovăduit și tuturor a strigat : Binecuvîntat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Avînd mintea luminată de dumnezeiasca rază, Daniele, de Dumnezeu fericite, ai văzut limpede de mai înainte nașterea Fecioarei, înfățișată tainic în i-coane, și ai strigat : Binecuvîntat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Tinerii cei binecredincioși în cuptor focul împreună cu «văpaia călcînd-o în picioare, au «săltat cîntînd : Binecuvîntați «toate lucrurile Domnului pe «Domnul».

Povățuitor în cele de taină te-ai arătat, proorocule, și potrivindu-ți fapta după privirea la cele înalte, cu cei fără de trup împreună ai cîntat : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe tine, cu totul fericite, toți te laudăm și întru cinstită prăznuirea ta bucurîndu-ne, cîntăm : Binecuvîntați t o a t e lucrurile Domnului pe Domnul.

A Născătoarei :

Pe Fecioara cea preaminunată văzînd-o, de Dumnezeu grăitoare, în chipuri arătate prin asemănare, ai grăit : Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Canonul Sfinților trei Tineri

Irmos : De șapte ori cuptorul...

Neamul cel bun al lui Avram nevoindu-vă a-l păstra, cuviosilor, ați dobîndit temeiul cel cu totul firesc al credinței și al nădejzii lui, răbdarea și îndurarea ispitelor, cîntînd neîncetat : preoți binecuvîntați-L, popoare preainălțați-L pe Hristos întru toți vecii.

Ca niște luminători strălucind și pămîntul cer făcîndu-l și cu lumina dreptei cinstiri de Dumnezeu luminîndu-l, sobor a toată lumea ați alcătuit, cîntînd Făcătorului de bine și Stăpînului a toate : tineri binecuvîntați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Urmașii lui David cei ce cu bărbăție au stins cuptorul cel cu foc și falcile leilor le-au legat, bucurîndu-se acum, cîntă Ție, Stăpînului, Cel ce ne-ai izbăvit din ispite : tineri binecuvîntați-L, preoți laudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Preacurată, Daniel cel preînțelept învață în taine și cei trei Tineri de Dumnezeu înțelepțiți zugrăvesc mai înainte nașterea ta, privind prin închipuiri pe Cel ce a ieșit negrăit din nîntecel tău ; pe Care tinerii Îl binecuvintează, preoții Îl laudă, popoarele Îl preainălță întru toți vecii.

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preainălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Irmosul :

De șapte ori cuptorul cu patimă nebună l-a ars tiranul hal-
«deilor, pentru cinstitorii de
«Dumnezeu; iar văzîndu-i
«pe aceștia mîntuiți de o putere
«mai bună, Făcătorului și Izbă-
«vitorului a strigat : tineri bine-
«cuvîntați-L, preoți laudați-L,
«popoare preainălțați-L întru
«toți vecii».

Canonul Proorocului Daniel

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Cu adevărat, Născătoare...

Secerat-ai roadele ostinelilor tale, veselindu-te pururea cu proorocii în ceruri în jurul scaunului cel preaînalt al Atotîitorului.

Întru lumina cea de trei ori mai luminoasă decît soarele stai acum purtător de cunună, înaintea Celui ce este culmea doririlor, bucurîndu-te cu cetele celor fără de trup.

A Născătoarei :

Frumoasă este podoaba ta, proorocule înțelepte, cu care acum te desfătezi ; că te-ai învrednicit a descoperi tuturor, prin închipuiri, pe Fecioara cea cu totul lăudată.

Canonul Sfinților trei Tineri

Ajuns-ați la sfîrșitul cel dorit și stați înaintea Celui ce este culmea doririlor, în cămărilor cerești, Tineri preafericiți.

Bucurîndu-vă ați cules pîrga frumoasei voastre arături, cea cu lacrimi, rodind spicul nestricăciunii.

Slavă...

Răsăritu-va vouă acum strălucire după vrednicie și pentru inima voastră a înflorit veselie, că v-ați sălășluit acolo de unde a fugit întristarea.

Și acum..., a Născătoarei :

Pustiirea morții ai oprit-o, Fecioară, născînd pe Dătătorul de viață și Domnul, Cel ce face

vii pe cei ce te măresc pe tine cu credință.

Irmosul :

Cu adevărat, Născătoare de «Dumnezeu te mărturisim pe «tine, Fecioară curată, noi cei «mîntuiți prin tine, cu cetele «cele fără de trup, mărimdu-te».

LUMININDA

Podobie : Cercetatu-ne-a pe noi...

Nimic nu este mai tare decît dumnezeiasca credință ; că printr-însa cuvioșii tineri au stins puterea focului și Daniel a astupat gurile leilor ; pe aceia acum să-i lăudăm.

Alta, a Sfinților trei Tineri :

Podobie : Privindu-Te ucenicii...

În Babilon tinerii lui Avraam, călcînd în picioare în chip minunat văpaia cea arzătoare, ridicată ca un turn de șapte coți, cu veselie au cîntat : zidirea întregă să laude pe Ziditorul.

Slavă..., a proorocului :

Podobie : Ucenicilor Tăi...

Să fie cinstit acum cel între prooroci, marele Daniel ; că pe Hristos, Dumnezeul nostru, L-a văzut piatră netăiată de mînă din munte, din curata Născătoare de Dumnezeu. Cu acesta să se laude și cei trei Tineri, pe care i-a scăpat nevătămați din cuptorul cel cu foc, chipul Fecioarei cel dumnezeiesc și negrăit prin care s-a mîntuit lumea.

Și acum..., a Născătoarei :
Asemenea :

În taine povățuiește prin dumnezeiescul Duh preînțeleptul Daniel, Precurată, și cei trei Tineri ai lui Avraam mai înainte au zugrăvit prin credință nașterea ta ; că Cel ce este după Dumnezeu Cuvîntul nemărginit, din tine voind Își ia trup, Născătoare de Dumnezeu, născîndu-Se în Betleem, spre mîntuirea oamenilor.

Slihoavna din Octoih :

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Malaxos.

Taina cea uimitoare a Soarelui celui duhovnicesc al dreptății, care a binevoit să răsară din pîntecele fecioresc, ne-o luminează nouă, din cuptorul cel cu foc, întocmai ca niște stele pururea luminoase, tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, printr-înșii mai înainte însemnînd-o. Și împreună cu dînsii și Daniel, proorocul cel prealuminaat, luminează de mai înainte marginile, cu lumina proorociei, propovăduind pe Hristos, piatra cea netăiată, Care a ieșit din Fecioara, muntele cel umbros, spre mîntuirea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujba a Utreniei, după rînduială, și olupsul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul proorocului, Cîntarea a 3-a pe 4, și din Canonul Sfinților trei Tineri, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimien, glasul al 4-lea :

Dați slavă lui Dumnezeu. Mînănat este Dumnezeu întru Sfinții Săi, Dumnezeu lui Israel. Stih : În biserici binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola către Efrei (XI, 33 — XII, 2) Fraților, proorocii prin credință au biruit... (caută Duminica I-a după Rusalii). Aliluia... gls. IV : Strigat-au dreptii și Domnul i-a ascultat pe ei, și din toate necazurile lor i-a mîntuit. Stih : Multe sînt necazurile dreptilor ; și din toate ii va mîntui pe ei Domnul. Evanghelia de la Luca (XI, 47—54 ; XII, 1) : Zis-a Domnul iudeilor care veniseră la Dinsul : Vai vouă cărturarilor și fariseilor... (Caută joi în săptămîna a 24-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

/IUA A OPISPRE/ECEA

Pomenirea Sfințului Mucenic Sebastian și a celor împreună cu dînsul.

SA SE ȚINĂ SEAMĂ CĂ : Duminică dinaintea Nașterii Domnului, a Sfinților Părinți, pornește din ziua de 18 a acestei luni și urcă pînă în ziua de 24.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am... se pun stihirile pe 6 : din Octoih și 3 ale sfințului, glasul 1 :

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Cu roșeala cînstului tău sînge ți-ai făcut, mucenice, porfiră de mult preț cu care îmbrăcîndu-te, locuiești cu adevărat în împărățiile cele de sus, stînd înaintea lui Dumnezeu, Împăratul tuturor. Pentru aceasta, roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Împreună cu Sebastian pătimește Zoe, Marcu, Marcelin și Tiburtie, răbdînd furtuna durerilor; iar acum s-au sălășluit întru odihna cea fără de durere și dumnezeiască, întru care se roagă să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Nebiruiților mucenici, lăsînd pămîntului cele de pe pămînt, ați alergat la ceruri, înfrumusețați fiind cu rănile voastre și împodobiți strălucitor cu cinstitele patimi, fericiților; pentru aceea, rugați-vă să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Fecioară prealăudată, Moise a văzut cu ochi proorocești taina ce s-a făcut cu tine : rug aprins fiind, dar nearzînd; că focul Dumnezeirii n-a ars pîntecele tău, curată. Pentru aceasta cerem de la tine ca de la Maica Dumnezeului nostru, să se dăruiască lumii pace și mare milă.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzînd Fecioara junghierea Ta cea nedreaptă, Hristoase, tînguindu-se striga către Tine : Fiule preadulce, cum mori prin nedreptate? Cum ești spînzurat pe lemn, Cel ce ai spînzurat pămîntul pe ape? Te rog nu mă lăsa singură, Făcătorule de bine, mult-Milostive, pe mine Maica și roaba Ta.

La Stihovă se pun stihurile din Octoih.

Troparul, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

(Caută la sfîrșitul cărții).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei :

După obișnuitele Catisme se citesc Sedelnele din Octoih. Apoi Psalmul 50.

CANOANELE

Se pun Canoanele din Octoih (fără stihurile mucenice) și Canonul mucenicilor.

Canonul mucenicului

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Imosul :

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască «cuvîntă, întru tărie s-a preaslăvit. Că aceasta, Nemuritoare, ca o puternică a toate, pe «potrivnici i-a zdrobit, cale nouă «făcînd israeliților prin adînc».

Luminat fiind de strălucirile cinstitei Treimi, vrednicule de laudă, arată părtași luminii, cu rugăciunile tale, pe cei ce cinstesc cu credință prăznuirea ta cea luminată și sfințită.

Avînd cuget luminat și primitor de curate străluciri, ca un mucenic cuminte și înțelept, ai dorit cu adevărat numai pe Cel ce este mai presus de toate, și cu credință L-ai dobîndit pe El, purtătorule de biruință.

Cu nevoie dumnezeiești ai întunecat cu adevărat cugetele trupului și cu sîngiurile pătimirii ai uscat pîraiele cele tulburi

alc mulțimii idolilor, de Dumnezeu înțelepțite, mucenice, biruitoarele în multe lupte.

Slavă...

Mulțime de mucenici ai adus Ziditorului, surpînd cu harul Sfîntului Duh, cu dumnezeieștile tale învățături, tot temeiul păgînatății prigonitorilor; cu care împreună roagă-te să ne mîntuim noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Prunc născînd pe Cel ce este mai înainte de veci înțeles împreună cu Tatăl, ai înnoit legile firii, Sfîntă Fecioară, Maică preacurată, prin cinstita, cea mai presus de fire și dumnezeiască nașterea ta.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce Însuși știi...

Adunînd, mucenice, cinstita oaste, și întărind-o cu armele dumnezeieștii credințe, ai surpat cu puterea Duhului, taberele vrăjmașului și vicleniile tiranilor.

Sprijinitu-ți-ai picioarele pe piatra cea înțeleghătoare a inimii tale, cu simțire cucernică, mucenice mult-pătimitoare, și nu te-ai lăsat amăgit de măiestriile vicleanului balaur, ci tuturor te-ai făcut întărire cucernică întru Duhul.

Slavă...

împunsăturile cele cumplite ale săgeților le-ai răbdat, legat și întins pe lemn, mucenice; iar cu dumnezeiasca putere a lui Dumnezeu te-ai arătat iarăși

cu totul nevătămat, rușinînd meșteșugirile vrăjmașului, preamărite.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătat-te-ai sfințenie înțeleghătoare a Celui ce toate le sfințește și locaș curat, ceea ce ești fără prihană; că din tine S-a arătat Dumnezeu întrupîndu-Se și S-a făcut cunoscut lumii, în-doit cu firile și într-un Ipostas, dumnezeiască mireasă.

Irmosul :

Cel ce Însuși știi slăbiciunea «firii omenești și prin milosti-
«vire Te-ai închipuit într-însa,
«încinge-mă cu putere de sus, ca
«să cînt Ție : sfîntă este biserica
«cea însuflețită a slavei Tale ce-
«lei preacurate, Iubitorule de
«oameni».

SEDEALNA, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Avînd cuvîntul deopotrivă de strălucitor cu viața luminată, ai tras cu sfințenia mulțime de necredincioși către dreapta cinstire de Dumnezeu; cu care împreună ai luptat bucurîndu-te, suferind răutatea tiranilor. Pentru aceasta astăzi săvîrșind preasfîntită pomenirea ta, te laudăm pe tine.

Și acum... a Născătoarei : *Ap. 3A*

Marie, cinstit locaș al Stăpînului, ridică-ne pe noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, a greșelelor și a necazurilor; că tu ești mîntuirea păcătoșilor, ajutătoare și apărătoare tare și miluiești pe robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei :

O, minune înfricoșătoare, o, taină nouă, striga Fecioara cea curată și fără de prihană, când Te-a văzut pe Tine, Doamne, întins pe lemn. Cum de ești osîndit ca un vinovat la moarte pe cruce de fățarnicii judecători cei fără de lege, Judecătorule al tuturor și Cuvînte !

Cîntarea a 4-a :

Imnosul :

Munte umbrit de Darul cel dumnezeiesc văzîndu-te pe «tine Avacum, cu ochii cei de «departe văzători, mai înainte a «vestit pe Sfîntul lui Israel, «Care avea să iasă dintru tine, «spre mîntuirea și înnoirea «noastră».

Putere ți-a dat ție Dumnezeu, Tiburtie, ca prin slăbiciunea trupului să biruiești în luptă pe vrăjmaș ; că bărbătește ai intrat în foc arzător, mucenice preaputernice, și ai primit în schimb roua cea cerească.

Împreunatu-te-ai cu slujitorii cei de sus, o Tiburtie, ca un slujitor al lui Hristos, și ai înălțat jertfe curate întru Duhul, lucrătorule de cele sfinte, lauda și strălucirea mucenicilor. Pentru aceasta cu bucurie te cinstim.

Spînzurat fiind, strujit cu ghia-re de fier, înconjurat de năvala asprelor chinuri și vîrît în groapă, unde a primit dumnezeiescul sfîrșit, viteazul Castul se veselea.

Slavă...

Săvîrșind vindecări cu Sfîntul Duh, fericite, spre luminarea celor ce priveau la tine, neamurilor ai vestit cu bună cucernicie mîntuirea, cu dumnezeiască cuviință, Sebastiane, și ai săvîrșit alergarea prin mucenicie.

Și acum...a Născătoarei :

Din toate neamurile numai pe tine te-a ales Dumnezeu, Cel mai presus de ființă, și ființă a luat, făcîndu-Se om ca noi, Ziditorul ființei omenești, Născătoare de Dumnezeu, stăpînă, cea cu totul fără prihană.

Cîntarea a 5-a :

Imnosul :

Cel ce ai luminat cu lumina venirii Tale, Hristoase, și «ai strălucit cu Crucea Ta mar-«ginile lumii, luminează cu lu-«mina cunoștinței Dumnezeirii «Tale inimile celor ce Te laudă «cu dreaptă credință».

Căile și cărările tale ducînd numai către Domnul au ocolit calea cea rea a vrăjmașilor și multora s-au făcut cale dreaptă și sfîntă, mucenice al lui Hristos, preacinstite.

Marcelin și cu Marcu grăiesc cu iscusință și preaînțelepțește înaintea judecătorului, de mîntuitoarea venire a lui Hristos ; și amîndoi fiind legați, li se străpung picioarele cu piroane, fiind măriți ca niște mucenici.

Slavă...

Cu tărie închipuind patimile Celui ce a ucis patimile noastre, Marcelin și Marcu cu lancea sînt împunși și purtînd cunună, dănuiesc cu cetele celor fără de trupuri.

Și acum..., a Născătoarei :

Prealuminate nor al Soarelui, ceea ce ești cu totul fără prihană, depărtează norii sufletului meu, cu rugăciunile tale și luminează-mi cugetul cel întunecat de lenevie, ca să te laud pe tine, Prealăudată.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Inconjuratu-ne-a pe noi...

Arătatu-te-ai cu tărie de cuget neînduplecată, precinstite, cînd te băteau fără de cruțare cu toiege și cînd te străpungeau cu multe săgeți ; pentru aceea, bucurîndu-te, te-ai mutat către Lumina cea neînserată, mucenice.

Te întărea pe tine Hristos, cînd te luptai și te războiai cu demonii și cînd erai chinuit cu bătaii cumplite, Sebastian, și te uitați către Dînsul cu ochii inimii, nebiruite mucenic.

Slavă...

Cu pîrghiile cele tari ale preaînțeleptelor tale cuvinte ai surpat rătăcirea, ai sfărîmat locurile de închinare ale vrăjmașilor și templele idolești le-ai surpat și pe tine însuși te-ai ridicat locaș dumnezeiescului Duh.

Și acum..., a Născătoarei :

Înnoit-ai firea noastră cea stricată prin călcarea poruncii, născînd pe Cel ce a înnoit toate numai cu dumnezeiasca voire, ceea ce ești între femei binecuvîntată, de Dumnezeu cu har dăruită.

Irmosul :

Înconjuratu-ne-a pe noi adîncul cel nemăsurat și nu este izbăvitor ; socotitu-ne-am ca « niște oi de junghiere, mîntuiește pe poporul Tău, Dumnezeu nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare ».

CONDACUL, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Cu roșeala singiurilor tale vopsindu-ți haina pătimirii, te-ai îmbrăcat ca și cu o porfiră, laudate Sebastian. Pentru aceasta te-ai și sălășluit împreună cu Hristos întru împărăția cea de sus și fără sfîrșit, împreună cu cei ce au pătimit cu tine și au primit cunună, înțelepte. Cu care împreună dănuind, pomeneste-ne totdeauna și pe noi.

SINAXAR

În această lună, în ziua a optsprezecea pomenirea Sfîntului Mucenic Sebastlan și a celor împreună cu el : Zoe, Tranchilin, Nicostrat, Claudie, Castor, Tîburție, Castul, Marcelin și Marcu.

Dintre acești sfinți mucenici, Sebastlan a făcut parte din senatul roman pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Era de loc din orașul Milan și a adus pe mulți la dreapta credință. Marcelin și Marcu, frați buni și oameni cu vază și în prîvința neamului și în prîvința bogăției, au stat închîși în temniță vreme îndelungată ; au fost supuși la multe feluri de chinuri și era să li se taie capetele.

Dar Tranchilin, tatăl lor, elin fiind, și mama lor Maria, erau cit pe-aci să-i împiedice prin plinsetele lor să sufere pentru Hristos. Și poate că s-ar fi întâmplat aceasta, dacă fericitul intru pomenire Sebastian n-ar fi pășit atunci cu îndrăzneală, el, cel dintii (că, mai înainte Sebastian căuta să se țină ascuns, pentru ca să aducă pe tălnuite pe mulți la credință) și n-ar fi întărit în credință nu numai pe Marcelin și Marcu, ci trăgând la credință și pe tatăl lor, pe Tranchilin prefectul, pe care l-a învățat credința creștină și a crezut. Iată dar prefectul a chemat la dînsul pe preafericitul Sebastian și pe preotul Policarp; le-a cerut să-i facă parte de mîntuire și să-l vindece de boala de care suferea. Tranchilin a scăpat de boală, a crezut în Hristos din tot sufletul, a zdrobit idolii din casa lui și s-a botezat.

Fericitul Gaiu episcopul a hirotonit pe cei doi frați, pe Marcelin și Marcu, diaconi, iar pe tatăl lor preot. Pe Sebastian l-a făcut apărător al Bisericii. Pornindu-se prigoană împotriva creștinilor împreună cu aceștia au fost prinși și Nicostrat, Claudie, Castor, Tiburtie, Castul și Zoe. Au fost chinuți în felurite chipuri și și-au sfîrșit viața. Sfîntul Sebastian a fost chemat de Dioclețian la el; a fost cercetat și pentru că a mărturisit cu îndrăzneală dreapta credință s-a tras în el cu săgeți ca într-o țintă, l-a fost bătut trupul cu ciomege și tăiat în bucăți; și așa și-a dat lui Dumnezeu duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Eviot.

Sfîntul Mucenic Eviot a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian. Era din locul numit Opsichiu, unde se și născuse. Prin viața lui virtuoasă și prin minunile ce săvîrșea în fiecare zi, aducea pe mulți la Domnul. De aceea a suferit nenumărate neazuri de la elini: lipsirea de averi, lanțuri, biciul și tot felul de chinuri pe care le-a răbdat fără cîrtire, dar a rămas nevătămat. Aceasta a adus pe mulți la credința în Hristos, și sfîntul i-a botezat în biserica de acolo, sfîntită de Sfînții Apostoli Pavel și Sila.

Pentru aceasta Leontie, ighemonul Cizicului, a trimis de l-a adus la el. Și a fost din nou supus la chinuri, dar a rămas teafăr. Apoi a fost aruncat în temniță. Săvîrșind mari minuni, a făcut pe mulți elini creștini. Aceasta l-a infuriat cumplit pe tiran, așa că a poruncit celor

ce se luptă cu sabia, gladiatorilor, să-l junghie. Dar întineric a căzut pe ochii lor și s-au junghiat unii pe alții. Rămas nevătămat, mucenicul a fost dus la închisoare. Pe cînd era închis s-a auzit că împăratul Constantin cel Mare, a pornit război contra tiranului și că vine din părțile Apusului spre Răsărit. Tiranul, de teamă, a poruncit să fle sloboziți toți din legături. Odată cu acela a fost slobozit și fericitul acesta Eviot și s-a dus acasă. A mai trăit cinci ani și și-a dat cu pace lui Dumnezeu duhul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Flor, episcopul Aminsului.

Cuviosul Părintele nostru Flor a trăit în Constantinopol pe vremea împăraților Justin cel Nou, Tiberie și Mauriciu. Pe tatăl său îl chema tot Flor, iar pe mama lui Eufimia. Era iscusit în toată știința și în cea elinească și în aceea a Sfîntelor și dumnezeieștilor Scripturi. Mai întii a fost scriitor împărătesc, apoi a fost ridicat la dregătoria de patrician. S-a însurat și a avut copii. Murindu-i femeia și coplii de ciumă, a dus viață călugărească la una din moșiile lui din Anaplu. Pentru virtutea lui cea mare a fost făcut episcop al Aminsului. În eparhie a povăluit bine turma încredințată lui, a făcut multe minuni și s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntilor Mucenici Foca și Ermi, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntilor Mucenici Zahar diaconul și Alfile citețul, care au pătimit în Cezareea.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntei și făcătoarei de minuni Sofia.

Tot în această zi, pomenirea sfîntirii cinstitei biserici a Preasfîntei Născătoarei de Dumnezeu din Halcopratia.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Mihail Sincelul, mărturisitorul.

Cuviosul Părintele nostru Mihail Sincelul era din cetatea Ierusalimului, fiul unor părinți binecredincioși. După ce a învățat bine înțelepciunea elinilor și a noastră a creștinilor, a îmbrățișat viața singuratică. La moartea tatălui său, mama lui și cu fiicele ei au intrat într-o minăstire și s-au călugărit; iar el s-a dus la minăstirea Sfîntului Sava și s-a

tuns călugăr. În minăstire, Sfântul Mihail a viețuit bine și a plăcut lui Dumnezeu și s-a supus la tot felul de nevoi pustnicești. Pentru aceasta a fost învrednicit cu harul preoției. Apoi a intrat într-o peșteră liniștită. Aici veneau des la el Teodor și Teofan mărturisitorii și filozofii. Episcopul Ierusalimului l-a făcut pe fericitul Mihail sîncel, iar pe dumnezeieștii frați buni, Teodor și Teofan, preoți.

După trecere de cîtăva vreme, s-a iscat în bătrîna Romă o erezie. Întîistătătorul sfintei cetăți a Ierusalimului a primit scrisori de la romani ca să trimită niște oameni pricepuți, care să fie în stare să pună capăt pricinii iscate acolo. Și întîistătătorul Ierusalimului a trimis la Roma pentru un lucru de nevoie ca acesta pe Mihail și pe frații Teodor și Teofan. Le-a mai poruncit ca în trecere să dea niște scrisori sinodale împăratului Leon Armeanul, luptătorul împotriva sfintelor icoane, și lui Teodot, patriarhul de atunci al Constantinopolului. Acești trei cuvîșii au dat ascultare celui ce l-a trimis, au dat scrisorile și au spus și ei multe cuvinte de învățătură, celor ce grăiau împotriva sfintelor icoane. La porunca tiranului împărat au fost bătuți cumplit și aruncați în închisoare. Dar pentru că sfinții nu s-au plecat învățăturilor lor greșite, tiranul i-a bătut din nou. Pe Teodor și Teofan i-a osîndit cu surghiunul, iar pe fericitul Mihail și pe fratele său Iov i-a închis în pretoriu. De acolo Sfântul Mihail a fost trimis împreună cu ucenicul lui într-o minăstire din Plusiada, după ce a fost legat cu lanțuri grele de gît, de Mihail Cepelea-gul. Din pricina multor chinuri și a vîrstei înaintate, s-a îmbolnăvit de curgere de ochi și s-a ingheboșat; dar fericitul Mihail a rămas neclintit, ca un dlamant. Cînd s-au suit pe tronul împărătesc împărății Teodora și Mihail și au dat voie ca să cinstească oricine cu îndrăznire icoanele sfinților, au fost chemați toți cei surghiuniți și au fost învredniciți cu mari dregătorii. Împărăteasa l-a rugat atunci și pe acest mare mărturisitor să primească scaunul patriarhal al Constantinopolului. El n-a vrut și a fost făcut patriarh Sfântul Metodie. Sfântul a fost cinstit iarăși cu vrednicie de sîncel și a primit întru a sa stăpînire și odihnă cea mai mare minăstire din țară. După ce a trăit și restul vieții în chip cuvios și bineplăcut lui Dumnezeu, în vîrstă de 85 de ani, s-a mutat în pace la Dumnezeu, în ziua a optsprezecea a lunii decembrie.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Modest, arhiepiscopul Ierusalimului.

Cel întru sfinți Părintele nostru Modest, patriarhul Ierusalimului, s-a născut din părinți ortodocși, în orașul Sebastia. Tatăl său se numea Euseblu, iar mama lui Teodula era stearpă. La rugăciunea celor doi soți, Dumnezeu le-a dat un fiu, pe acest mare părinte, după patruzeci de ani de împreună-viețuire. După nașterea acestui mare părinte, tatăl său a fost pirit lui Maximian că este creștin. A fost legat și închis în temniță. Cînd a auzit Teodula s-a dus și ea la închisoare cu copilul. Acolo, rugîndu-se amîndoi Domnului, și-au dat în pace, în milniile ingerilor, duhurile lor, și au fost mucenici prin voință. Paznicii închisorii l-au găsit morți, iar pe copil viu înire ei. L-au luat și l-au dus lui Maximian. Copilul era de cinci luni. Văzînd Maximian că e frumos și plăcut, l-a dat unui senator să-l crească bine, ca să ajungă vrednic să slujească lui Zeus. Pe cînd era crescut de acela, fericitul Modest a aflat cine l-au fost părinții și că au murit pentru Hristos. La vîrsta de 13 ani a dat peste un dascăl creștin. Acesta l-a învățat dreapta credință și s-a lipit fericitul cu tot sufletul de ea. Avea însă o durere, că trăiește cu elinii.

Odată împăratul Maximian a poruncit ca toată lumea să aducă jertfă idolilor. Atunci fericitul s-a dus la mormîntul părinților lui și s-a rugat lor din toată inima să-l scape din mina elinilor ca să fie învrednicit și de dumnezeiescul Botez. Și l-a găsit un argintar din Atena care l-a luat cu el și l-a dus la Atena. Pe cale a făcut sfîntul felurite minuni. Ajunși la Atena, l-a dus la arhieru ca să-l învețe tainele credinței și să-l boteze. Pe cînd se săvîrșea Botezul, argintarul a văzut că s-a pogorit un stîlp de foc din cer și s-a sprijinit pe capul celui ce se boteza. După botez a vindecat de o boală aducătoare de moarte pe fratele argintarului, numai cu rugăciunile și cu atingerea mîinii. A vindecat și pe un om atîrnat. Mai tîrziu au murit argintarul și soția lui. Argintarul îl înscrisese și pe el în testament ca moștenitor, împreună cu fiii lui. Sfîntul însă a dăruit partea sa de moștenire fiilor argintarului, iar el s-a dus în locuri pustii de tot și trăia acolo în schimnicie. Fiii argintarului, văzîndu-l cinstit de toți, de invidie n-au mai putut răbda. Și cînd au piecat pentru neguțătorie, l-au înduplecat pe fericit să meargă cu ei. În Egipt l-au vîndut rob unui

necredincios, de la care a avut multe de suferit, vreme de șapte ani. Cu rugăciunile stărnitoare către Dumnezeu, l-a izbăvit pe stăpînul lui de rălăcirea păgîneasă și l-a înduplecat să se boteze. L-a vîndecat și de o boală grea. După moartea stăpînului lui s-a dus să se închine Mormîntului celui de viață purtător al Domnului. Apoi s-a dus la Muntele Sinai ; și acolo slujind lui Dumnezeu a săvîrșit multe minuni.

La moartea arhiereului Ierusalimului, fericitul Modest, cu descoperire dumnezeiască, a fost hirotonit arhiereu al Ierusalimului în al cincizeci și nouălea an al vieții lui. A făcut multe minuni și ca arhiereu. Pe fiii argintarului care veniseră la Ierusalim pentru neguțatorie și care îl vînduseră în Egipt și nu știau că el e arhiereul cetății, nu numai că nu s-a răzbunat pentru cele făcute, dar i-a și primit cu dragoste ; i-a găzduit cu bunăvoință și le-a făcut bine cu dărnice.

Și astfel acest mare părinte viețuind cu cuvîșle, ca arhiereu 38 de ani, iar de totul ani 97, s-a mutat în veșnicele locașuri.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintulește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, credincioșii te cu-
«noaștem cuptor înțelegător ; că
«precum a mîntuit pe cei trei
«Tineri Cel Preaînalt și pe mine,
«omul întreg, în pîntecele tău
«m-a înnoit ; Dumnezeuul părin-
«ților, Cel lăudat și preaslăvit».

Cu puterea cea tare întărin-
du-se pătîmătorii Tăi, Hristoase,
pe vrăjmașul l-au biruit ; înșe-
lăciunea au călcat în picioare și
trupurile și le-au dat chinurilor,
cîntînd : Dumnezeuul părinților,
Cel lăudat și preaslăvit.

**Purtătorii de biruință, muceni-
cii cei luminați de Dumnezeu :**
Marcelin, lăudatul Marcu, Ti-
burtie și Castul cel preaînțelept
nevoindu-se, bine s-au mutat
către cer, cîntînd : Dumnezeuul
părinților, Cel lăudat și preaslă-
vit.

Bărbătește ai intrat în foc, ne-
voitorule Tiburtie, primind de
sus, ca și tinerii, roua Duhului
și cîntînd cu preadulce cîntare :
Dumnezeul părinților, Cel lău-
dat și preaslăvit.

Slavă...

Spînzurată fiind ca o mieluşea,
ai sugrumat pe vrăjmașul cu
strunele răbdătoarelor tale os-
teneli, prealăudată, și după
moarte viețuiești, muceniță Zoe,
cîntînd : Dumnezeuul părinților,
Cel lăudat și preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe tine te numim, curată, năs-
trapă de aur, preasfîntă masă a
dumnezeieștii Pîlni a vieții, loc
de sfîntenie și scaun preaînalt,
pe care S-a odihnit Dumnezeuul
părinților, Cel lăudat și preaslă-
vit.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : În cuptor tinerii lui Avraam...

Voind a muri lumii și tuturor
celor din lume, te-ai învred-
nicit de viața cea adevărată, pu-
rura cinstite, cîntînd cu osîrdie:
Binecuvîntați t o a t e lucrurile
Domnului pe Domnul, lăuda-
ți-L și-L preaînălțați întru toți
vecii.

Pusu-te-au pe tine cei fără de lege, în chip cumplit, în groapa cea mai de jos, îngropîndu-te și ucigîndu-te, prealăudate Castul, cel ce cîntai cu căldură: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Fericită viață ai cîștigat ca una ce ai numele vieții, Muceniță Zoe, că ai părăsit prin sugrumare viața cea trecătoare, cîntînd: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Înfrumusețatu-te-ai, născînd pe Dumnezeu și Stăpînul, Care luminează, curată, neamul oamenilor cu dumnezeiești frumuseți; Căruia cîntăm: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preaînălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Irmosul:

În cuptor, tinerii lui Avraam, «ca într-o topitoare, au strălucit «cu frumusețea dreptei cinstiri «de Dumnezeu, mai curat decît «aurul, grăind: Binecuvîntați «toate lucrurile Domnului pe «Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a:

Irmos: Chipul nașterii tale...

Ca să te învrednicești de dumnezeiasca lumină, de mărirea și de frumusețea cea veșnică, vrednicule de laudă Sebastianane, bărbătește ai răbdat chinurile, durerile și moartea; pentru aceasta toți te ferim.

Arătat-te-ai în mijlocul celor împreună-luptători, ca un soare în mijlocul stelelor, mucenice, iar acum dumnezeiasca boltă a Bisericii se luminează cu preasfințitele străluciri ale sfințitelor tale nevoițe și toată nebunia cea îndrăzneată a diavolului se risipește.

Iubind pe Hristos, Tiburtie, Marcelin, Marcu, Zoe și Castul, pățimesc împreună cu învățătorul lor și de Dumnezeu înțeleptitul Sebastian și culeg deopotrivă cununile biruinței, rugîndu-se totdeauna pentru noi.

Slavă...

Ridicatu-s-a, sălășluindu-se în locașurile cele luminoase, cea cea îndumnezeită a mucenicilor și se veselește în ceruri, pururea rugîndu-se Iubitorului de oameni pentru noi, cei ce îi ferim pe ei totdeauna.

Și acum..., a Născătoarei.

Se înspăimîntă oștile cele înțeleghătoare, văzînd că dumnezeiasca Strălucire a Tatălui este

ținută în chip de netilcuit în brațele tale, avînd asemănarea ta; ca să îndumnezeiască pe oameni, Fecioară-Maică, neispitită de nuntă.

Irmosul :

Chipul nașterii tale celei cu-
«rate, l-a arătat rugul cel aprins
«care nu se mistuia; și acum,
«te rugăm, să stingi cuptorul
«ispitelor, cel sălbăticit asupra
«noastră, ca neîncetat să te mă-
«rim pe tine, Născătoare de
«Dumnezeu».

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulă, și otpustul.

SÎMBATA ÎNAINTEA NAȘTERII DOMNULUI

LA LITURGHIE

Se cîntă Prochimenul, Aliluia și Chino-
nical zilei.

Iar de se va întîmpla vreun sfînt cu prăznire, se zice și alt prochimen. Se cîntesc două Apostole: întâi cel al Simbetei dinaintea Nașterii lui Hristos, apoi al rîndului sub începere, și după aceea al sfîntului, de arc; asemenea și două Evanghelii. Apostolul Simbetei înaintea Nașterii Domnului, din Epistola către Galateni (III, 8—12): Fraților, văzînd Scriptura dinainte că Dumnezeu îndreptează neamurile din credință... Evanghelia de la Luca (XXIII, 19—29): Zis-a Domnul pînda aceasta: asemenea este împărăția cerurilor cu grăuntele de muștar... (caută simbata în Săptămîna a 9-a după Rusalii).

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepți se cuvine laudă.
(Apoi al sfîntului).

DUMINICA ÎNAINTEA NAȘTERII DOMNULUI A SFÎNȚILOR PĂRINȚI

Vezi «Rînduiala de tipic», tipărită la sfîrșitul acestei cărți.

SÎMBATA LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm se cîntă: Fericit bărbatul... (Catisma toată).

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 10: 3 stihiri ale Învierii, 3 ale lui Anatolie și 4 ale Părinților. Iar din ziua de 20 și pînă în ziua de 23 decembrie se cîntă: 3 stihiri ale Învierii, 1 a lui Anatolie, 3 ale Înainteprăznuirii și 3 ale sfinților Părinți.

Stihlile Înainteprăznuirii, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Fecioară fără de prihană, tu ești cămara cea însuflețită a lui Dumnezeu cel necuprins de ceruri, pe Care întru tine L-ai încăput, și pe Care în peșteră L-ai născut în chip mai presus de înțelegere, sărăcind și trup făcîndu-Se, ca să mă îndumnezeiască pe mine și să îmbogățească pe cel ce a sărăcit cu neînfrînarea, prin mîncarea cea prea amară.

Inscriindu-Te, Hristoase, cu robii, din porunca cezarului, prin milostivire, vii să dai libertate, viață și izbăvire robilor celor nerecunoscători, îndelung-Răbdătorule, și să mîntuiești sufletele noastre, ale celor ce ne închinăm mîntuitoarei săr-bători a Nașterii Tale, care se apropie.

Nașterea cea necuprinsă de minte, care a înnoit legile firii, pricepînd-o preacurata și cea fără de prihană, striga Fiului său : Fiul meu cel preaiubit mă înspăimînt de această mare taină : cum eu, ceea ce Te-am născut, am rămas fecioară prin puterea Ta, Care faci toate precum voiești.

Stihirile Sfinților Părinți, glasul al 6-lea :

Podobie : Toată nădejdea...

Arătat-u-s-a acum marginilor lumii pomenirea Părinților cea cu adevărat plină de lumină, care cu razele harului strălucește ; că Hristos, Soarele cel strălucitor, de sus strălucind plin de lumină vie, aduce împreună cu Sine sobor de stele, care răsare și nașterea Dumnezeu-Omului în lăuntrul Betleemului o arată că se întîmplă. Pentru aceasta cu credință lovind cu mîinile, cu cucernicie să ne bucurăm de sărbătoarea Nașterii Lui, laudă de mai înainte-prăznuire aducîndu-I.

Cu slavă se înfrumusețază de împărtășirea cea dumnezeiască Adam, bucurîndu-se astăzi ca o temelie și sprijin al strămoșilor celor înțelepți ; iar Abel, Set și Enoh se bucură și saltă împreună cu Noe ; Avraam, cel prealăudat, cîntă împreună cu patriarhii și Melchisedec privește acum de sus Nașterea cea fără de tată. Pentru aceasta să-vîrșind și noi dumnezeiasca pomenire a strămoșilor lui Hristos, să ne rugăm să mîntuiască sufletele noastre.

76

Strălucit-a cu veselie soborul de Dumnezeu înțelepților tineri în cuptor și Nașterea lui Hristos o propovăduiește pe pămînt, că pogorîndu-Se Domnul ca o rouă cinstită peste ceea ce L-a născut, a păstrat-o nearsă, a păzit-o fără prihană și a îmbogățit-o cu haruri. Pentru aceasta și de Dumnezeu însuflatul Daniel se bucură veselindu-se, că mai înainte a privit în chip lămurit Piatra netăiată din munte și cu îndrăzneală se roagă acum pentru sufletele noastre.

Slavă..., a Părinților, glasul al 6-lea :

Daniel bărbatul doririlor, Piatra netăiată de mînă văzîndu-Te pe Tine, Doamne, Prunc născut fără sămînță, mai înainte Te-a numit pe Tine, Cuvîntul cel întrupat din Fecioară, Dumnezeu cel neschimbat și Mîntuitorul sufletelor noastre.

Și acum..., a înainte-prăznuirii, același glas.

Alcatuirc a lui Vizantie

Peșteră pregătește-te că sosește mieluseaua, purtînd în lăuntrul său pe Hristos ; și ieslea primește pe Cel ce cu cuvîntul ne-a dezlegat pe noi pămîntenii de fapta care nu se poate spune prin cuvînt. Păstori mărturisii fluierînd înfricoșătoarea minune și magi din Răsărit aduceți Împăratului aur, tămîie și smirnă, că din Fecioara-Maică S-a arătat Domnul, Căruia Maica plecîndu-I-se ca o slujitoare, I s-a închinat și a zis către Cel ce era în brațele sale : Izbăvitorule al meu și Dumne-

zeule, cum Te-ai semănat întru mine, și cum ai odrăslit din mine ?

Iar de va fi înainte de 20 decembrie se pune Și acum..., a Nascătoarei glasului din Octoih.

V O I D : Lumină lină...

Prochimenul zilei : Domnul a împărățit...

P A R E M I I L E :

De la Facere, citire :

(XIV. 14—20).

Auzind Avram că Lot, rudenia sa, a fost luat în robie, a adunat oamenii săi de casă, trei sute optsprezece, și a urmărit pe vrăjmași pînă la Dan. Și năvălind asupra lor noaptea, el și oamenii săi i-au bătut și i-au alungat pînă la Hoba, care este în stînga Damascului. Și au întors toată prada luată din Sodoma, au întors și pe Lot, rudenia sa, averea lui, femeile și oamenii. Și cînd se întorcea Avram, după înfrîngerea lui Kedarlaomer și a regilor uniți cu acela, i-a ieșit înainte regele Sodomului în valea Șave, care astăzi se cheamă Valea Regilor. Iar Melchisedec, regele Salemului, i-a adus pîine și vin. Melchisedec acesta era preotul Dumnezeului celui Preaînalt.

Și a binecuvîntat Melchisedec pe Avram și a zis : «Binecuvîntat să fie Avram de Dumnezeu cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pămîntului. Și binecuvîntat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, Care a dat pe vrăjmași tăi în mîinile tale».

Din Deuteronom, citire :

(I. 8—11 ; 15—17)

Zis-a Moise către fiii lui Israel : Iată, Eu vă dau pămîntul acesta ; mergeți și vă luați de moștenire pămîntul pe care Domnul a făgăduit cu jurămint să-l dea părinților voștri, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, lor și urmașilor lor. În

vreamea aceea v-am zis : Nu vă mai pot povățui singur ; Domnul Dumnezeu vostru v-a înmulțit și iată acum sînteți mulți la număr, ca stelele cerului. Domnul Dumnezeu părinților voștri să vă înmulțească de o mie de ori mai mult decît sînteți acum și să vă binecuvinteze, cum v-a făgăduit El ! Și am luat dintre voi bărbați înțelepți, pricepuți și încercați, și i-am pus povățuitori peste voi : căpetenii peste mii, peste sute, peste cincizeci, peste zeci și judecători peste semințiile voastre. În vremea aceea, am dat poruncă judecătorilor voștri și am zis : Să ascultați pe frații voștri și să judecați drept pricina ce ar avea un om atît cu fratele lui, cît și cu cel străin. Să nu părăniți la judecată, ci să ascultați și pe cel mare și pe cel mic. Să nu vă sflîți de la fața omului, că judecata este a lui Dumnezeu.

Din Deuteronom, citire :

(X. 14 ; 18 ; 20—21)

Zis-a Moise către feciorii lui Israel : Iată, al Domnului Dumnezeuul tău este cerul și cerurile cerurilor, pămîntul și toate cele de pe el. Dar numai pe părintii tăi i-a primit Domnul și i-a iubit și v-a ales pe voi, sămînța lor de după ei, din toate popoarele, cum vedeți astăzi. Deci să tăiați împrejur inima voastră și de acum înainte să nu mai fiți tari la cerbice. Că Domnul Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Stăpînul stăpînilor, Dumnezeu mare și puternic și minunat, Care nu caută la față, nici nu ia mită ; Care face dreptate orfanului și văduvei și iubește pe pribeag și-l dă pîine și hrană. De Domnul Dumnezeuul tău să te temi, numai Lui să-I slujești, de El să te lipești și cu numele Lui să te juri. El este lauda ta și El este Dumnezeuul tău, Cel ce a făcut cu tine aceste lucruri mari și înfricoșătoare pe care le-au văzut ochii tăi.

IA LITIE

Se pune stihira sfintului hramului și stihira Părinților.

Stihira Părinților, glasul 1 :

Razele cele luminoase ale grăirii de Dumnezeu trimițându-le în lume, proorocii cei numiți cu nume mare, sînt fericiți de-a pururea, că rodind graiurile Duhului au propovăduit tuturor nașterea cea de netîlcuit a lui Hristos Dumnezeu, și după Lege și-au luat sfîrșitul, viețuind viață minunată.

Slavă..., glasul al 3-lea :

Alcătuire a lui Ghermano. „ „

Veniți iubitorilor de prăznuire să laudăm cu cîntări adunarea Părinților ; pe strămoșul Adam, pe Enoh, pe Noe, pe Melhisedec, pe Avraam, pe Isaac și pe Iacob ; iar după Lege pe Moise și pe Aaron, pe Isus al lui Navi, pe Samuel și pe David, cu care împreună și pe Isaia, pe Ieremia, pe Iezechiel, pe Daniel și pe cei doisprezece profeți. Și odată cu ei pe Ilie, pe Elisei și pe toți ceilalți ; pe Zaharia, pe Botezătorul Ioan și pe toți cei ce au propovăduit pe Hristos, Viața și Învierea neamului nostru.

Și acum..., a Înălțepăznuirii, glasul 1 :

Ascultă cerule și ia aminte, pămîntule ! Că iată, Fiul și Cuvîntul Tatălui vine să Se nască din Fecioara, care nu știe de bărbat, cu bunăvoința Celui ce L-a născut fără patimă și cu împreună-lucrarea Sfîntului Duh. Betleeme, gătește-te ; deschide-ți poarta Edene ! Că Cel ce

este de-a pururea se face ceea ce n-a fost și Ziditorul a toată făptura Se naște, Cel ce dăruiește lumii mare milă.

De va fi mai înainte de 20 decembrie, se pune și acum..., a Născătoarei : Fără sămîntă de la Dumnezeiescul...

Iar de va fi în ziua de 24. se cîntă la și acum..., a Înălțepăznuirii, următoarea stihiră :

Pregătește-te Betleeme, că s-a deschis Edenul ; împodobește-te Efrata, că se înnoiește Adam și Eva împreună cu dînsul, că blestemul s-a dezlegat, mîntuirea în lume a înflorit și sufletele dreptilor bine se împodobește, aducînd cîntare ca un dar plin de sîrg în loc de mireasmă și primind mîntuire sufletească și nestricăciune. Că iată, Cel ce urmează să fie culcat în iesle, mai înainte poruncește să săvîrșească duhovnicească cîntare cei ce strigă neîncetat : Doamne, slavă Ție !

LA STIHIOAVNA

Se pun stihirile din Octoih. Iar de va fi în ziua de 24. se cîntă următoarele trei idiomce ale Înălțepăznuirii, cu stihurile lor, glasul al 2-lea :

Casa Efratului, cetate sfîntă, a proorocilor mărire, împodobește-ți casa întru care Cel dumnezeiesc Se naște.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Stihira, alcătuire a lui Ciprian :

Betleeme, pămîntul Iudeii, locul viețuirii celei după trup, împodobește cu strălucire dumnezeiască peșteră, întru care Dumnezeu trupește vine să Se

nască din Sfînta Fecioara, care nu știe de bărbat, ca să mîntuiască neamul nostru.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am lemut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Alcătuire a lui Andrei Pirul.

Veniți toți să prăznuim mai înainte cu credință sărbătoarea Nașterii lui Hristos, și cu înțelegere punînd înainte cîntarea, ca pe o stea, doxologie împreună cu magii și cu păstorii să aducem : venit-a Mîntuirea oamenilor din pîntecele fecioresc, ca să cheme din nou pe credincioși.

Slavă..., glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Ciprian.

Bucurați-vă, cinstiți prooroci, care Legea Domnului bine ați așezat-o și cu credință v-ați arătat stîlpi neclintiți și nemișcați. Că voi v-ați arătat mijlocitori ai Legii celei noi a lui Hristos, și mutîndu-vă la cer, pe Acela rugați-L să împace lumea și să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas :

Iată s-a apropiat vremea mîntuirii noastre ; pregătește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască. Betleeme, pămîntul Iudeii, bucură-te și te veselește, că din tine a răsărit Domnul nostru. Auziți munți și dealuri și laturile cele dinprejurul Iudeii, că vine Hristos ca un iubitor de oameni, să mîntuiască omul pe care l-a zidit.

Iar de este înainte de 20 decembrie, se pune : Și acum..., a Născătoarei-Învierii, din Octoih : O, minune mai nouă decît toate... / r

La binecuvîntarea pîinilor, se cîntă troparul : Născătoare de Dumnezeu... (de doua ori) și al Părinților (o dată), glasul al 2-lea : 21 c 2.c

Mari sînt faptele credinței, că în mijlocul izvorului văpăii ca într-o apă de odihnă sfinții trei tineri s-au bucurat și Proorocul Daniel păstor leilor ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește-ne pe noi (o dată).

Iar de se va întimpla în ziua de 24, la binecuvîntarea pîinilor se cîntă troparul Părinților : Mari sînt faptele... (de două ori), și al Înainteprăznuirii : Scrisu-s-a oarecînd cu bătrînul Iosif... (o dată) (Canta-l la Vecernia din ziua de 24 de cembrie)

LA ÎNVIERIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Învierii din Octoih de doua ori ; Slavă..., al Părinților, Și acum..., al Născătoarei sau Înainteprăznuirii ; apoi obișnuitele Catisme, Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei și citire din Evanghelia cea filcufă.

Iar de va fi în ziua de 24, se cîntă aceste Sedelne :

După Catisma întâia se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Prin Părinți, Dumnezeule, ai spus mai înainte, în taină, arătarea cea cu adevărat dumnezeiască din tine Fecioara, ce avea să fie mai tîrziu pe pă-

mînt, a Fiului Tău, Cel mai înainte de veci, vestind de mai înainte în Duhul, lui Avraam, Isaac și Iacob, lui Iuda și celorlalți, lui Iesei și David, și tuturor proorocilor pe Hristos, că va trebui să Se arate în Betleem, chemînd din nou pe toți cei din lume.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Călsma a doua se cîntă Sedealna, glas 1 (forma 2, din Ke)

Podobie : Mormintul Tău, Mintuitorule...

Veselește-te Betleeme, Efrata gătește-te, că iată mielusea-ua, purtînd în pîntece pe Păstorul cel mare, se grăbește să-L nască ; pe Acela văzîndu-L purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură cu păstorii, lăudînd pe Fecioara, care Îl hrănește cu lapte.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Dupa Policleu. se cîntă Sedealna, glasul al 8 lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Prăznuirea Părinților celor dumnezeiești să o sărbătorim credincioși cu bucurie, cinstind pe Adam și pe Abel, fericind pe Set și pe Enos ; lăudînd pe Enoh, pe Noe, pe Sem și pe Iafet și pe Avraam, care mai înainte de Lege cu credință a strălucit ; pe dumnezeiescul Isaac, pe Iacob și pe Iuda, pe Levi și pe Iosif cel înțelept să-i mărim și cu credință să zicem : purtătorilor de Dumnezeu Strămoși, rugați pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfîntă pomenirea voastră.

Slavă..., tot aceasta.

Și acum..., asemenea :

Din sînurile părintești Te-ai pogorît cu nespusă desfătare, luat-ai asupra Ta mai presus de fire sărăcia noastră, Iubitorule de oameni. În peșteră ai binevoit a locui, Doamne, și ca un prunc lapte ai supt, Cel ce ești Ziditor și Domn. Pentru aceasta, povățuiți fiind magii, Îți aduc Ție daruri, ca Stăpînului făpturii ; și păstorii și îngerii se minunează grăind : Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pămînt pace și între oameni bunăvoie.

Iar de va fi mai înainte de Înainteprăznuire, se zice aceasta, asemenea :

Lăudă de mulțumire după datorie, ca văduva cei doi bănuți, aduc ție, stăpînă, pentru toate darurile tale, că tu te-ai arătat acoperămînt și ajutorătoare, scoțîndu-mă pururea din ispită și din necazuri. Pentru aceasta, ca din mijlocul cuptorului celui în văpaie, scăpînd de cei ce mă necăjesc, ajută-mi Născătoare de Dumnezeu, rugîndu-te Fiului tău și Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșeale celor ce se închină cu credință nașterii tale.

Anfiteanele, Prochimenul glasului și celelalte.

CANOANELE

Se pun două Canoane ale Sfinților Părinți, cu limosul pe 8 și troparele pe 6, și unul al Înainteprăznuirii, pe 3. La început se pun două tropare ale Învierii, pentru că în ziua de 24 decembrie Octoiul nu se pune.

De se va întâmpla Duminica Sfinților Părinți înainte de 20 decembrie se pune Canonul din Octolh, cu Irmosul pe 4, al Crucii-Învierii, pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2, și al Sfinților Părinți pe 6.

Canonul Învierii

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Pe Cel ce a acoperit oarecînd, cu valul mării, pe prizonierul tiran, sub pămînt l-au ascuns feciorii celor mîntuiți. «Iar noi ca fecioarele să cîntăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit».

De frica Ta s-au deschis porțile morții și s-au sfărîmat încuietorile cele veșnice, căci cu cinstită pogorîrea Ta au înviat morții cei de demult, cu veselie lăudînd, Hristoase, învierea Ta.

Înainte judecății lui Pilat a stat de voie Judecătorul, ca un osîndit, și de mîinile cele nedrepte peste obraz a fost lovit, Dumnezeu, de Care se cutremură cele cerești și cele pămîntești.

Canonul Părinților

Cîntarea 1-a, același glas și Irmos

Astăzi adunarea dumnezeieștilor Părinți mai înainte în chip luminat prăznuiește Nașterea lui Hristos și o arată pe aceasta minunea harului, că Avraam și tinerii sînt chipul Legii.

Odinioară sfințitul Avraam, a primit Dumnezeuirea în trei ipostasuri ; iar acum Cuvîntul, Cel împreună-șezător pe scaun cu Tatăl și cu dumnezeiescul Duh, Cel cu preaslăvire lăudat, la tineri a venit.

Avraam a fost izbăvit din mîna nedreaptă ; iar dumnezeieștii tineri, oarecînd, din văpaia cuptorului și Daniel proorocul de fiare și din groapă au fost mîntuiți. Pentru aceasta acum, mai înainte de nașterea lui Hristos, sînt prăznuiți.

Dumnezeieștii tineri, cei cu numărul Treimii, care au biruit cu dreapta credință în cuptor credința cea deșartă, au arătat lumii mai înainte, cu închipuiri, tainele lui Dumnezeu, cele ce aveau să fie.

A Născătoarei :

Ceea ce ești plină de dar, Maică, ceea ce nu știi de nuntă, Fecioară nestricată, pe tine te fericim ; că din neamul lui Avraam și din seminția lui David ai înflorit, și ai născut pe Hristos cel propovăduit de prooroci mai înainte.

Canonul Înalteprăznuirii

Glasul 1

Irmos Hristos Se naște, slăviți-L...

Pe Hristos, Care cu trupul prunc S-a făcut, pe Hristos, Cel ce de bunăvoie a sărăcit, pe Hristos, Care a fost văzut, Fecioara vine acum să-L nască în Betleem. Cerule și pămîntule bucurați-vă !

Slavă...

Munți și dealuri săltați ; proorocilor grăitori de Dumnezeu dănuți ; popoare și neamuri băteți din palme, că Mîntuirea tuturor și Luminarea S-a apropiat, a venit născîndu-Se în cetatea Betleemului.

Și acum..., a Născătoarei :

Sărac se face cel bogat, îmbogățind pe cei sărăciți din răutate ; om se cunoaște Dumnezeu fără de schimbare, din Fecioara cea neispățită de bărbat ; pe Acesta toți, cu cîntări să-L lăudăm, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Calavasie : Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul Învierii

Cîntarea a 3-a -

Irmosul -

Țe Tine, Cel ce ai spînzurat fără de ținere tot pămîntul «pe ape, văzîndu-Te făptura «spînzurat, în locul căpătîinii, «de multă spaimă fiind cuprin- «să, striga : nu este Sfînt afară «de Tine, Doamne !».

În mormînt trei zile fiind închis, ai înviat pe cei morți din veac, cu scularea Ta cea începătoare de viață și din osîndă dezlegîndu-se, cu veselie s-au bucurat grăind : iată, izbăvire ai venit, Doamne !

Slavă Învierii Tale, Mîntuitorul nostru, că din stricăciunea iadului și din moarte ne-ai scăpat, ca un atotputernic. Pentru aceasta lăudîndu-Te grăim : nu este sfînt afară de Tine, Iubitorule de oameni !

Canonul Părinților

Același irmos :

Slava cea după chip și după asemănarea lui Dumnezeu păzind-o tinerii, vitejește au stins cu focul Duhului, văpaia chipului cel de aur, cu credință grăind : nu este sfînt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni !

Cu înțelepciunea fiind îmbrăcat și cu puterea Duhului, tinerii au rușinat pe înțelepții Babilonului, robindu-i, și cu îndrăzneală au grăit : nu este sfînt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni !

Se bucură și împreună dănuiește cu tinerii și cu proorocii Legea și saltă astăzi înaintea dumnezeieștii străluciri a Domnului ; și Avraam se bucură, că vede pe Domnul întrupat, din sămînța sa.

A Născătoarei :

Zămislirea Celui născut al tău a fost fără patimă ; întruparea mai presus de cuvînt a venit ; că taina cea mai presus de fire, vestită neconținut de prooroci, s-a arătat nouă, Domnul, Care este Cuvîntul lui Dumnezeu.

Canonul Înainteprăznurilor

Irmos : Fiului, Celui mai înainte...

Cel ce mai înainte de veci S-a născut din Tatăl, mai presus de cuget, mai pe urmă din Fecioara S-a întrupat, precum Însuși știe, vrînd să înnoiască omenirea cea stricăta de sfatul șarpelui celui viclean.

Slavă...

Cel ce șade întru cei de sus împreună cu Tatăl și cu Duhul văzînd firea omenească împilată, Fiul lui Dumnezeu cel fără început, ia început și Se naște cu trupul ca un om.

Și acum..., a Născătoarei :

Cea mai sfîntă decît îngerii și decît toată făptura, naște acum cu trupul pe Îngerul sfatului celui mare al Tatălui, spre chemarea tuturor celor ce cîntă neîncetat : Sfînt ești, Doamne !

Catavasle : Fiului, Celui mai înainte...

I P A C O I, glasul al 8-lea :

Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor, iar acum a oprit plîngerea femeilor, zicînd : pentru ce aduceți mir ? Pe cine căutați în mormînt ? Înviat-a Hristos Dumnezeu ; că El este Viața și Mîntuirea neamului omenesc.

Canonul Invierii

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Deșertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce, văzînd-o «mai înainte Avraam, spăimîntîndu-se a strigat : Tu ai tăiat «tăria celor puternici, Bunule, «unindu-Te cu cei din iad, ca «un atotputernic».

Dumnezeiasca Ta pogorîre în iad, Hristoase Dumnezeule, morților viață s-a arătat ; că Tu pe vrăjmași jos i-ai legat, Bunule, și cale cerească oamenilor ai deschis.

N-a primit stricăciune, în groapă zăcînd, preacuratul Trup al Mîntuitorului ; ci ca un puternic a sfărîmat porțile iadului și a înviat întru slavă, Hristos, a treia zi.

Canonul Părinților

Același irmos :

De începătorii Părinților, pe Avraam, Isaac și Iacob să-i cinstim, că din sămînța lor a strălucit Hristos, întrupîndu-Se din Fecioara, ca un atotputernic.

Daniel însemnînd mai înainte cele viitoare ale pogorîrii lui Hristos, a arătat tuturor în chip lămurit pe fiare, ca pe niște oi, că mai dinainte a cunoscut cele ce erau să fie, ca un prooroc al lui Dumnezeu.

De veninul păcatului nefiind înșelați tinerii, din văpaie au fost izbăviți, că fiind cu adevărat mai de preț decît aurul, nu s-au topit în cuptorul înșelăciunii.

A Născătoarei :

Nașterea ta cea mai presus de fire, Preacurată, propovăduiește, cu glas mare, așteptarea neamurilor și mîntuirea lumii, cinstită, pe care o laudă astăzi adunarea Părinților.

Canonul Înalteprăznului

Irmos : Folag din rădăcina lui Iesei...

Folag din rădăcina lui Iesei a odrăslit Fecioara, care a înflorit floarea cea neveștejită, pe Făcătorul tuturor, Cel ce a

împodobit cu flori ca un Dumnezeu tot pământul, care strigă Lui : Slavă puterii Tale, Doamne !

Slavă...

Pe mine, cel prădat prin mîncarea cea vicleană și cu mintea alunecat, asemănîndu-mă celor necuvîntătoare, ai venit, Cuvinte al lui Dumnezeu, iarăși să mă zidești, Prunc făcîndu-Te și în ieslea animalelor culcîndu-Te. Slavă puterii Tale, Doamne !

Și acum..., a Născătoarei :

Din Muntele cel umbrit, Iisuse, din Fecioara întrupat, mai înainte Te-a văzut pe Tine Avacum, sfărîmînd munții cei răi și dealurile și dînd pierzării înălțările vicleanului și taberele demonilor.

Catavasiu : Toiag din rădăcina lui Iesel...

Canonul Învierii

Cîntarea a 5 a

Imnosul -

Lumina cea neînserată a dumnezeieștii Tale arătări, «Hristoase, făcută pentru noi «cu milostivire, văzînd-o Isaia, «de dis-de-dimineată a grăit : «învia-vor morții și cei din mor- «minte se vor scula, și toți pă- «mîntenii se vor bucura».

Îngerul, închipuind vădit strălucirea bucuriei, s-a arătat în mormînt purtător de lumină, propovăduind femeilor învierea; și acestea lăsînd plîngerea, s-au bucurat de învierea lui Hristos, vestind apostolilor : bucurați-vă !

Din milostivire Cel Preabun, luînd chipul nostru, a fost pironit de voie pe Cruce, pentru mine, cel ce dintru început am lepădat porunca cea sfîntă, și moare ca un om, dăruindu-mi viață.

Canonul Părinților

Același Imnos :

Pe începătorul Părinților, patriarhul Avraam, ca pe un pricinuator al Legii și al harului, astăzi să-l cinstim, și împreună cu el pe Daniel, că acesta mai înainte a vestit, ca un prooroc al lui Dumnezeu, pe Hristos din Fecioara, și a întîmpinat dumnezeiască nașterea Lui.

Mai înainte însemnînd în chip limpede venirea Domnului, prin venirea îngerului, tinerii lui Avraam au stins cuptorul și prefăcînd focul în bură de rouă, prin credință au topit mărirea chipului cel de aur.

Încuiat-a Daniel în groapă, gurile fiarelor, cu Duhul ; iar tinerii lui Avraam cu harul au stins tăria focului. Și mîntuindu-se din stricăciune, mai înainte au vestit pe Hristos din Fecioara, rugîndu-se ca unui izbăvitor pentru mîntuirea noastră.

A Născătoarei :

Cu dumnezeiescul Duh arătînd întruparea Ta cea fără patimă, Isaia a strigat, Doamne, cugetînd la legea harului : Fecioara vine să nască după trup, fără sămînță, pe Cel din

neamul lui Avraam și din seminția lui Iuda.

Canonul Înainteprăznirii
Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

(Cel ce ești din fire Stăpîn,
Fiul lui Dumnezeu, Cel
preadesăvîrșit între robi, ai bi-
nevoit din milostivire a Te che-
ma și Fiu omenesc, întru tot
Îndurate. Pentru aceasta, de
bunăvoie sărăcind, vii să Te
naști în peșteră, Preabunule.

Slavă...

Cel ce ești din fire neîncăput,
Hristoase Împărate, cum Te va
primi înăuntru peștera mică ?
Cum va putea să Te încapă ies-
lea, Iisuse, pe Tine, Cel ce vii cu
trup întru ale Tale, din Maica ce
nu știe de bărbat, ca pe cei ce
se înstrăinaseră să-i mîntuiești,
Doamne ?

Și acum..., a Născătoarei :

Mielușeaua a venit să nască
pe Păstorul ; pregătește-te sfîn-
tă peșteră ; păstorilor alergați
de vedeți pe Păstorul și Mielu-
șelul Cel ce S-a născut ; magi-
lor pregătiți-vă cu daruri, să vă
închinați Acestuia, ca unui îm-
părat întrupat.

Catavase : Dumnezeu fiind al păcii...

Canonul Învierii

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Marea vieții văzînd-o înăl-
țîndu-se de viforul ispi-
«telor, la limanul Tău cel lin
«alergînd, strig Ție : scoate din
«stricăciune viața mea, mult-Mi-
«lostive».

Morții moarte Te-ai făcut, Bu-
nule ; și iadului surpare, cu în-
groparea Ta cea de trei zile, cu
dumnezeiască cuviință ; și via-
ță ai izvorît celor din lume, în-
viind, Iisuse Împărate (de două
ori).

Canonul Părinților

Acelasi Irmos :

Purtarea cea iubitoare de
străini și credința cea înal-
tă a lui Avraam se arată limpe-
de, că primind cu închipuire
taina Treimii, s-a bucurat și, a-
cum alergînd înaintea lui Hris-
tos, saltă.

Firea s-a supus acum prin cre-
dință tinerilor, cu darul Duhu-
lui, că focul cel a toate mîncă-
tor și fără de rușine s-a rușinat
de cei ce cinsteau pe Făcăto-
rul focului, pe Iisus Hristos.

Daniel proorocul, încleștînd
oarecînd gurile leilor în groapă,
a arătat că sălbăticia lumii, prin
venirea lui Hristos, se va împă-
ca cu pacea cea după buna plă-
cere a lui Dumnezeu.

A Născătoarei :

Din pîntece fecioresc ai născut
Marie, Maică fără de bărbat, pe
Hristos, pe Care L-au văzut du-
hovnicește proorocii ; a Cărui
Naștere mai înainte o prăznuiesc
dumnezeieștii Părinți.

Canonul Înainteprăznului

Irmos : Din pîntece pe Ionă...

Cer nou fiind, stăpînă, ca dintr-un nor faci să răsară din pîntecele tău, în peșteră cu trup, pe Hristos, Soarele slavei; pe Cel ce cu strălucirile Sale în chip lămurit vine să lumineze toate marginile pămîntului, din milostivirea cea nemăsurată.

Slavă...

Văzut-ai durerea și stricăciunea noastră, Îndurate Hristoase, și nu ne-ai trecut pe noi cu vederea, ci Te-ai deșertat pe Tine însuși, nedepărtîndu-Te de Părintele Tău, și Te-ai sălășluit în pîntecele neispitit de nuntă, care vine să Te nască fără durere, cu trup, în peșteră.

Și acum..., a Născătoarei :

Munți și dealuri, cîmpii și văi, popoare și semînții, neamuri și toată suflarea, strigați, umplîndu-vă de dumnezeiască veselie : venit-a și a sosit Izbăvirea tuturor, Cuvîntul lui Dumnezeu cel fără de ani, Care din milostivire sub ani S-a născut.

Catavasie : Din pîntece pe Ionă...

De se va întîmpla această Duminică înainte de 20 decembrie, se zice :

CONDACUL Părinților, glasul al 6-lea :

Chipul cel scris de mînă nu l-ați cinstit, căci cu Ființa cea nescrisă întrarmîndu-vă, de trei ori fericiților, în lupta cu focul v-ați preamărit ; și stînd în mijlocul văpăii celei de nesuferit pe Dumnezeu L-ați chemat : grăbește, o Îndurate, și sîrgu-

iește ca un milostiv, spre ajutorul nostru că poți cîte le voiești.

ICOS

Tinde-Ți mîna Ta, prin care oarecînd au luat ispită egiptenii, cei ce dădeau războaie și evreii, celor ce li se făcea războaie. Nu ne lăsa pe noi, să ne înghită moartea, care însetează după noi, ci apropie-Te de noi și Te milostivește de sufletele noastre, precum Te-ai milostivit oarecînd și de tinerii din Babilon, care neîncetat Te lăudau, și care, pentru Tine, au fost aruncați în cuptor și dintr-însul au strigat către Tine : grăbește, o Îndurate, și sîrguiește, ca un milostiv, spre ajutorul nostru, că poți cîte le voiești.

Iar de se întîmplă în ziua de 20 decembrie, sau după ea, și în ziua de 24, se zice acest :

CONDAC, glasul I :

Podobie : Ceata ingerească...

Veselește-te Betleeme, Efrata gătește-te, că iată mieluseaua, purtînd în pîntece pe Păstorul cel mare, se grăbește să-L nască ; pe Care văzîndu-L purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură împreună cu păstorii, lăudînd pe Fecioara, care Îl hrănește cu lapte.

ICOS

Văzînd iubitorul de Dumnezeu, Avraam, lumina cea strălucitoare a nașterii tale, Fecioră, și Isaac pururea măritul și Iacob și toată ceata cea de Dumnezeu aleasă a sfinților, se bu-

cură; și au adus înainte făptura spre a ta întâmpinare, cu cuvinte de bucurie. Că te-ai arătat mijlocitoare de bucurie tuturor, zămislind, în pîntece, pe Cel ce a fost văzut oarecînd în Babilon, și pe tinerii, cei aruncați în cuptor fără dreptate, nearși i-a păzit, mai presus de minte. Pentru aceasta și cîntă Celui văzut în brațe de tînără Fecioară, lăudînd pe Fecioara, care L-a hrănit cu lapte.

SINAXAR

În această zi, în Duminică dinaintea Nașterii lui Hristos, s-a rinduit de sfinții și de Dumnezeu purtătorii părinții să se facă pomenire de toți dreptii părinți care din veac au bineplăcut lui Dumnezeu, de la Adam și pînă la Iosif, logodnicul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, după neamuri, precum i-a numărat istoricește Evanghelistul Matei. La fel, tot în această zi, se face pomenirea proorocilor și proorociilor.

Pomenirea celor întîi zidiți, Adam și Eva.

Pomenirea dreptului Abel, fiul lui Adam.

Pomenirea dreptului Set, fiul lui Adam.

Pomenirea dreptului Enos, fiul lui Set.

Pomenirea dreptului Cainan, fiul lui Enos.

Pomenirea dreptului Malelel, fiul lui Cainan.

Pomenirea dreptului Jared, fiul lui Malelel.

Pomenirea dreptului Enoh, fiul lui Jared.

Pomenirea dreptului Matusalem, fiul lui Enoh.

Pomenirea dreptului Lameh, fiul lui Matusalem.

Pomenirea dreptului Noe, fiul lui Lameh.

Pomenirea dreptului Sem, fiul lui Noe.

Pomenirea dreptului Iafet, fiul lui Noe.

Pomenirea dreptului Arfaxad, fiul lui Sem.

Pomenirea dreptului Cainan, fiul lui Arfaxad.

Pomenirea dreptului Șelah, fiul lui Cainan.

Pomenirea dreptului Eber, fiul lui Șelah, de la care și iudeii s-au numit evrei.

Pomenirea dreptului Peleg, fiul lui Eber.

Pomenirea lui Ragav, fiul lui Peleg.

Pomenirea dreptului Serug, fiul lui Ragav.

Pomenirea dreptului Nahor, fiul lui Serug.

Pomenirea dreptului Terah, fiul lui Nahor.

Pomenirea dreptului patriarh Avraam, fiul lui Terah.

Pomenirea patriarhului Isaac, fiul lui Avraam.

Pomenirea patriarhului Iacob, fiul lui Isaac.

Pomenirea patriarhului Ruben, întîiul fiu al lui Iacob.

Pomenirea patriarhului Simeon, al doilea fiu al lui Iacob.

Pomenirea patriarhului Levi, al treilea fiu al lui Iacob, din care este semînța levitică.

Pomenirea patriarhului Iuda, fiul lui Iacob, din a cărui semînță s-a născut Hristos.

Pomenirea patriarhului Zabulon, fiul lui Iacob, a cărui semînță este pe țărîmul marilor.

Pomenirea patriarhului Isahar, fiul lui Iacob, a cărui semînță lucrează pămîntul.

Pomenirea patriarhului Dan, fiul lui Iacob, din a cărui semînță sînt judecătorii.

Pomenirea patriarhului Gad, fiul lui Iacob a cărui semînță este furată sau fură.

Pomenirea patriarhului Așer, fiul lui Iacob, a cărui semînță e bogată, cu recolte bogate pe ogoare.

Pomenirea patriarhului Neftali, fiul lui Iacob, a cărui semînță este numeroasă.

Pomenirea patriarhului Iosif, fiul lui Iacob, a cărui semînță este slăvită și vestită.

Pomenirea patriarhului Veniamin, fiul lui Iacob, a cărui semînță din sălbatice a ajuns blîndă.

Pomenirea lui Iares și Zara, gemenii, fiii patriarhului Iuda.

Pomenirea lui Esrom, fiul lui Fares.

Pomenirea lui Aram, fiul lui Esrom.

Pomenirea lui Amnadau, fiul lui A-ram.

Pomenirea lui Naason, fiul lui Amnadau.

Pomenirea lui Salmon, fiul lui Naason

Pomenirea lui Booz, fiul lui Salmon.

Pomenirea lui Obed, fiul lui Booz, care s-a născut din Rut.

Pomenirea lui Iesei, fiul lui Obed.

Pomenirea lui David împăratul, fiul lui Iesei.

Pomenirea lui Solomon împăratul, fiul lui David.

Pomenirea lui Roboam împăratul, fiul lui Solomon.

Pomenirea lui Abia împăratul, fiul lui Roboam.

Pomenirea lui Asa împăratul, fiul lui Abia.

Pomenirea lui Iosafat împăratul, fiul lui Asa.

Pomenirea lui Ioram împăratul, fiul lui Iosafat.

Pomenirea lui Ozia împăratul, fiul lui Ioram.

Pomenirea lui Ioatan împăratul, fiul lui Ozia.

Pomenirea lui Ahaz împăratul, fiul lui Ioatan.

Pomenirea lui Iezechia împăratul, fiul lui Ahaz.

Pomenirea lui Manasi împăratul, fiul lui Iezechia.

Pomenirea lui Amon împăratul, fiul lui Manasi.

Pomenirea lui Iosia împăratul, fiul lui Amon.

Pomenirea lui Iehonia împăratul, fiul lui Iosia.

Pomenirea lui Salatiel, fiul lui Iehonia

Pomenirea lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, care a ridicat templul din Ierusalim ce fusese ars.

Pomenirea lui Abiud, fiul lui Zorobabel.

Pomenirea lui Eliachim, fiul lui Abiud.

Pomenirea lui Azor, fiul lui Eliachim.

Pomenirea lui Sadoc, fiul lui Azor.

Pomenirea lui Ahim, fiul lui Sadoc.

Pomenirea lui Eliud, fiul lui Ahim.

Pomenirea lui Eleazar, fiul lui Eliud.

Pomenirea lui Matan, fiul lui Eleazar.

Pomenirea lui Iacob, fiul lui Matan.

Pomenirea lui Iosif, logodnicul, fiul Iacob.

Pomenirea dreptului Melchisedec.

Pomenirea dreptului Iov.

Pomenirea Proorocilor Moise, Or, și Aaron, preoți.

Pomenirea lui Isus, fiul lui Navi.

Pomenirea Sfântului Prooroc Samuel.

Pomenirea Proorocului Natan.

Pomenirea Sfântului Prooroc Daniel.

Pomenirea Sfinților trei Tineri.

Pomenirea dreptei Sarra, femela lui Avraam.

Pomenirea dreptei Rebeca, soția lui Isaac.

Pomenirea dreptei Lia, intila soție a lui Iacob.

Pomenirea dreptei Rahila, a doua soție a lui Iacob.

Pomenirea dreptei Asineta, soția lui Iosif cel prea frumos.

Pomenirea dreptei Mariam, sora lui Moise.

Pomenirea dreptei Debora, care a judecat pe Israel.

Pomenirea dreptei Rut.

Pomenirea dreptei Saraftia, la care a fost trimis Ilie.

Pomenirea dreptei Sumanitida, care a găzduit pe Elisai.

Pomenirea dreptei Iudita, care a ucis pe Olofern.

Pomenirea dreptei Estera, care a izbăvit pe Israel de moarte.

Pomenirea dreptei Ana, mama Proorocului Samuel.

Pomenirea dreptei Suzana.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi. Amin.

Canonul Invierii

Cîntarea a 7-a :

Imosul .

( ) minune de negrăit ! Cel ce a izbăvit în cuptor pe «cuvioșii tineri din văpaie, în «mormînt Se pune mort fără «suflare, spre mîntuirea noastră, «a celor ce cîntăm : Mîntuito- «rule, Dumnezeuule, bine ești cu- «vîntat ».

O, minune uimitoare ! Însuși Domnul, Cel ce șade într-
cei de sus pe scaun, prin luare de trup,
moarte a răbdât ; dar a înviat
cu puterea Dumnezeirii, împreună
sculînd pe morții cei din
veac (de două ori).

Tu, tăria morții ai surpat-o și
ai înviat, dînd ridicare celor ce
Te slăvesc pe Tine cu adevărat
ca Dumnezeu și cu dreaptă cre-
dință Îți cîntă : Mîntuitorule,
Dumnezeule, bine ești cuvîntat.

Canonul Părinților

Același irmos :

Pe Hristos născînd, după
trup, prin credință, începă-
torule de neam, Părinte Avra-
am, limpede te-ai arătat în Duh,
părinte al neamurilor, spre mîn-
tuirea noastră, a celor ce cîn-
tăm : Mîntuitorule, Dumnezeule,
bine ești cuvîntat.

Glasurile celor neînsuflețite,
care strigau în zadar, au fost
slăbite de cîntarea celor însu-
flețiți ; că fără vătămare au căl-
cat în picioare, cu trupurile, fo-
cul cuptorului aprins, cîntînd :
Mîntuitorule, Dumnezeule, bine
ești cuvîntat.

Cu vederea Duhului privind
de demult neclintit Proorocul
Daniel, a închipuit a doua veni-
re a lui Hristos și pe cele înfri-
coșătoare, ale acesteia, mai îna-
inte le-a vestit cîntînd : Mîntui-
torule, Dumnezeule, bine ești cu-
vîntat.

A Născătoarei :

Uimitoare este minunea, cea
în chip lămurit destăinuită de
demult de prooroci și de părinți,
că Fecioara cea curată acum a
venit să nască, spre mîntuirea
noastră, a celor ce cîntăm :
Mîntuitorule, Dumnezeule, bi-
ne ești cuvîntat.

Canonul Înainteprăznuirii

Irmos : Tinerii în buna credință...

Vîița cea dumnezeiască pîr-
guind Strugurele cel neînti-
nat, se apropie, vine să-L nas-
că pe Cel ce izvorăște vin de
veselie și ne adapă pe noi, care
grăim către Dînsul : Dumne-
zeul părinților, bine ești cuvîn-
tat.

Slavă...

Dumnezeiasca năstrapă pur-
tînd într-însa Mirul cel cu bun
miros, vine să-L deșerte pe Dîn-
sul în peștera Betleemului, um-
plînd de bună mireasmă taini-
că, pe cei ce cîntă : Dumnezeu
părinților, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoarei :

Vine cleștele pe care l-a văzut
Isaia proorocul de demult, pur-
tînd pe Hristos, Cărbunele cel
dumnezeiesc, în pîntece, Care
arde toată materia păcatului și
luminează sufletele credincioși-
lor.

Calavasiu : Tinerii in buna credinta ..

Canonul Invierii

Cantarea a 8-a :

Irmosul :

Spăimîntează-te, înfricoşîndu-te, cerule, şi cutremura-
«ti-vă temeliile pămîntului, că
«iată, Dumnezeu dintru cele
«înalte între cei morţi se soco-
«teşte şi ca un străin în mor-
«mînt mic este primit ; pe Ace-
«la tineri binecuvîntaţi-L, preoţi
«lăudaţi-L, popoare preainălta-
«ţi-L întru toţi vecii».

O, nespusa Ta îngăduinţă,
Hristoase, cea pentru noi, smeri-
rii ! Că iată, gustînd moarte,
Dumnezeu fără de moarte fiind,
în mormînt ai fost pus ca un
om, şi ai înviat, Cuvinte, îm-
preună sculînd pe cei din cele
de dedesubt, care Te preainălta
pe Tine, întru toţi vecii.

A Ta junghiere, Hristoase,
mai înainte închipuind-o Avra-
am, supunîndu-se Ție, Stăpîne,
a suit în munte pe fiul pe care-l
născuse, ca pe o oaie, vrînd cu
credință să-l jertfească. Dar
s-au întors bucurîndu-se, Isaac
împreună cu bătrînul, preainăl-
tîndu-Te pe Tine, întru toţi vecii.

Canonul Părinților

Același irmos :

Văpaia cea neobosită, Hris-
toase, tinerii îmbrăcîndu-se
cu Tine, Focul cel dumnezeiesc,
s-a întunecat îndată şi cu îngă-
duința Ta răcoarea s-a abătut
peste cei ce cîntau : preoți bine-

cuvîntați-L, popoare preainălta-
ți-L întru toți vecii.

A fost dat leilor spre mîncare,
în urma judecății nedrepte,
Proorocul Daniel ; dar prin în-
vățăturile înfrînării cu bună e-
vlavie a avut pe fiare împreună
postitoare, în mijlocul adîncu-
lui gropii. Cu rugăciunile lui,
ale lui Avraam şi ale tinerilor,
mîntuieşte în pace, Hristoase,
pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Nascatoarei

Pe Cel pe Care mai înainte
prin credință L-au vestit proo-
roceștile glasuri, pe Iisus Ema-
nuel, Care a venit în chip de
om, pe Fiul şi Cuvîntul cel îm-
preună fără început al lui Dum-
nezeu-Tatăl, Fecioara Maria L-a
născut de la Duhul Sfînt, fără
ispitire bărbătească, în cetatea
Betleemului.

Canonul Inaplepraznului

Irmos : Cuptorul cel răcoritor...

Să cîntăm întru veselie : sla-
vă întru cei de sus lui
Dumnezeu ! Mîntuitorul vine să
Se nască ; Stăpînul sosește ;
steaua Îl arată, magii aleargă
să-L vadă în iesle. Să binecu-
vinteze toată făptura pe Dom-
nul şi să-L preainălte, întru
toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl şi pe Fiul şi
pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu robii Te-ai înscris, de bu-
nă voie supunîndu-Te poruncii
cezarului, Stăpîne, ca să liberezi
omenirea din robia celui viclean,
ca un Dumnezeu mult-Milostiv.

Pentru aceasta bucurându-ne, cîntăm : Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul și să-L prea-înălțe, întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei :

Prunc mic, mai presus de fire
Te port pe Tine, Cuvinte cel
fără de început, și ispitire de
bărbat nici cum n-am cunoscut,
a zis Fecioara, minunîndu-se.
Nu știu pe cine să numesc pe
pămînt tată al Tău ! Pentru a-
ceasta, împreună cu îngerii cînt
Ție : Să binecuvinteze toată făp-
tura pe Domnul și să-L prea-
înălțe, întru toți vecii.

Catavasiu : Cuptorul cel răcorit...

Canonul Învierii

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Nu te tîngui, Maică, văzîndu-Mă în groapă pe Mine,
«Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pîntece, fără sămînță !
«Că Mă voi scula, și Mă voi
«preaslăvi și voi înălța întru
«mărire, neîncetat, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință
«și cu dragoste te măresc pe tine
«ne (de doua ori).

Pentru ce te tînguești, făptură, văzînd pe Cruce și în mormînt pe Vistierul vieții și Dumnezeu ? Că Se va scula strălucitor, înnoîndu-te pe tine, cu scularea cea de a treia zi, iadul surpînd și împreună ridicînd pe cei morți, care Îl laudă pe Dînsul (de doua ori).

Canonul Părinților

Același irmos :

Praznicul Părinților celor mai înainte de Lege, săvîrșind, pe Hristos, Cel ce a venit dintr-însii după trup cu dumnezeiască cuviință să-L cinstim ; că Avraam împreună cu Isaac și cu Iacob s-au arătat temelii proorocilor și Legii, și începători duhovnicești ai harului prin credință.

Dumnezeu, Cel ce a arătat lui Moise în focul din rug, cu dumnezeiască vedenie, taina cea mai presus de cuget, Același pogorîndu-Se în foc la tineri a prefăcut, cu focul cel firesc al Dumnezeirii Sale, văpaia cuptorului în rouă.

Cu Avraam adunîndu-se mai înainte de Nașterea lui Hristos, preasfinții tineri și Daniel cel minunat, proorocul lui Dumnezeu, cu Isaac și Iacob, cu Moise și cu Aaron, dănuiesc cu credință, rugîndu-se neîncetat ca să ne mîntuim noi.

A Născătoarei :

Împreună se bucură toată făptura de nașterea ta, Fecioară ; că Betleemul a deschis Edenul și iată, îndulcindu-ne toți de pomul vieții, prin credință, grăim cu dragoste : plinește, stăpînă, rugăciunile noastre.

Canonul Înainteprăznuirii

Irmos : Taină minunată văd...

Minunate, înfricoșătoare și uimitoare taine! Domnul slavei a venit pe pământ și a intrat în peșteră, sărăcind cu trupul, căutînd să cheme iarăși pe Adam, și să izbăvească pe Eva din dureri.

Slavă...

Cu scutecele Tale dezlegi legăturile greșelelor și cu multa sărăcie pe toți îi îmbogățești, Îndurate; că venind în ieslea animalelor, izbăvești pe oameni din răutăți, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce ești fără început.

Și acum..., a Crucii, a Născătoarei :

Propovăduirile proorocilor au luat sfîrșit : că Acela despre Care au proorocit că va trebui să vină, la sfîrșitul anilor, a venit, S-a arătat întrupat din curata Fecioară ; pe Acela cu gînd curat să-L primim.

Catavasiie : Taină minunată văd...

LUMINÎNDA

Se pune Luminînda Învierii ; Slavă... a Părinților :

Podoble : Cu ucenicii să ne-suim...

Cei mai aleși dintre patriarhii și părinții cei mai înainte de Lege, Avraam, Isaac și Iacob, prin credință mai înainte au strălucit, ca niște luminători ; că toți proorocii și dreptii de la ei s-au aprins ca niște făclii luminoase și luminează toată făptura cu dumnezeieștile raze ale cinstitei proorocii.

Și acum..., asemenea :

Mielușeua cea neîntinată naște pe Mielușelul, pe Cuvîntul cel fără de început, în vremile cele de apoi ; această minunată a lui Adam urmașă și a lui David, după moștenire, a cărei naștere de negrăit mulțimea Părinților mai înainte cu vrednicie o prăznuiește.

Iar de se va întimpla în ziua de 24, nu se zice Luminînda Învierii, ci numai aceasta a Părinților :

Din seminția lui Avraam și din dumnezeiescul David, al lui Dumnezeu părinte după trup, Se naște Cuvîntul cel fără de început, Care pe tinerii cei întocmai la număr cu Treimea, minunat din văpaie i-a mîntuit, prin pogrîrea îngerului, și tînguirea femeilor în bucurie a întors-o.

Slavă...; Cei mai aleși dintre patriarhii... (Vezi mai înainte).

Și acum..., aceasta, același glas :

Veselește-te Betleeme, Efrata gătește-te, că Născătoarea de Dumnezeu vine în peșteră și în iesle să nască, o, înfricoșătoare taină, pe Dumnezeu, în chip de negrăit. A Căruia dumnezeiască naștere, Avraam, Isaac și Iacob și toți patriarhii și proorocii și oamenii cu îngerii, acum, în chip strălucit, mai înainte o prăznuiesc.

IA LAUDE

Se pun 4 stihiri ale Învierii din Octoih și 4 ale Sfinților Părinți. Iar de va fi în ziua de 24, nu se zice ale Învierii, ci numai ale Sfinților Părinți și ale Înainteprăznuirii.

Stihirile Sfinților Părinți ; glasul al 5-lea:

Podobie : Bucură-te cămara...

Înalță glasul tău după adevăr, Sioane, dumnezeiască cetate a lui Dumnezeu și propovăduiește dumnezeiasca pomenire a Părinților, cinstind împreună cu Avraam, pe Isaac și pe Iacob, pururea lăudatul. Că iată, mărim împreună cu Iuda și cu Levi, pe marele Moise și pe Aaron cel minunat și lăudăm împreună cu David, pe Isus al lui Navi și pe Samuel. Înainteprăznuirea dumnezeieștii Nașteri a lui Hristos prăznuind-o cu cântări dumnezeiești, cerem să dobîndim bunătatea cea de la Dînsul, și să dăruiască lumii mare milă (de doua ori).

Stih : Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeuul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci.

Vino Ilie, cel ce oarecînd ai șezut în dumnezeiescul car de foc, și de Dumnezeu înțelepțite Elisei și împreună cu Ezechia asemenea și cu Iosia bucurați-vă și voi cinstiților doisprezece prooroci de Dumnezeu însuflați; dănuțiți împreună de sărbătoarea Nașterii lui Hristos și cântări de laudă aduceți toți dreptii. Tineri preafericiți, care ați stins văpaia cuptorului cu roua Duhului, rugați-vă pentru noi lui Hristos, ca să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih : Că drept ești întru toate cile ai făcut nouă.

Arătat-u-s-a pe pămînt cea din veac propovăduită de prooroci prin cuvinte, Fecioara, Născătoarca de Dumnezeu, pe care înțelepții patriarhi și adunările dreptilor o vestesc. Cu care împreună dănuiește și soborul dumnezeieștilor femei, Sarra, Reveca, Rahila și cu Ana și cu mărita Mariam, sora lui Moise. Asemenea se bucură împreună cu acestea și marginile lumii și toată făptura slavă aduce că Ziditorul tuturor și Dumnezeu vine să Se nască cu trup și să dăruiască lumii mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Adunarea învățăturilor Legii arată dumnezeiasca Naștere a lui Hristos, cea după trup, binevestind harul celor ce au fost mai înainte de Lege, ca unora ce prin credință au fost mai presus de Lege. Pentru aceasta pricinuitoare a slobozirii din stricăciune prin Înviere fiind, mai dinainte a propovăduit aceasta sufletelor celor ținute în iad. Doamne, slavă Ție !

Și acum..., Preabinecuvîntată ești...

Iar de se va întimpla în ziua de 24, rămîne Slavă..., la urmă și, lăsînd la o parte pe cele ale Învierii, se cîntă aceste stihiri, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce de sus ești chemat...

Glasul lui Isaia se plinește, că iată Fecioara poartă pe Cel necuprins, cuprins cu trupul în pîntece, și cu preaslăvire vine să-L nască. De Dumnezeu primitoare peșteră, bine împodo-

bește-te ; Betleeme gătește-te
că Împăratul te-a ales pe tine
locaș. Iesle primește pe Pruncul
Hristos, Cel înfășat în scutece,
Care va să dezlege legăturile oa-
menilor, cu bunătatea Lui.

Scrisu-Te-ai împreună cu ro-
biu, Stăpîne, vrînd să rupi zapi-
sul greșalelor și să scrii în
cartea Vieții pe toți cei omorîți
prin răpirea șarpelui. Fecioara
Te poartă pe Tine, Cel ce porți
toate ; pe Tine, Cel îmbrăcat în
trup de muritor, Care ai bine-
voit a Te sălășlui în peștera cea
mică și pe Care, după ce Te-ai
născut, cetele îngerești cele de
sus Te-au laudat, împreună cu
dumnezeieștii păstori, spăimîn-
tîndu-se de puterea Ta.

Norul cel luminos și însufle-
țit, care poartă ploaia cea ce-
rească, vine acum să o reverse
pe pămînt, ca să adape fața lui.
Primăvara Darului, rîndunica
cea înțelegătoare, purtînd în
pîntece, vine să nască în chip
negrăit, risipind iarna necredin-
ței în Dumnezeu. Cămara cea
curată și nespurcată, pe Împă-
ratul în peșteră Îl aduce întru-
pat.

Slavă..., glasul al 4-lea. Adunarea în-
vățăturilor Legii... Și acum..., Preabi-
necuvîntată ești... (vezi mai înainte)

LA LITURGHIE

Vezi rîndulala de tipic de la începutul
slujbei Duminicii înainte Nașterii
Domnului, la punctul A, la Liturghie,
tiparita la sfîrșitul acestei cărți

IN ACEASTA LUNA

ZIUA A NOUASPREZECEA

Pomenirea Sfintului Mucenic Bonifa-
ciu.

LA VECERNIE

1-a Doamne, strigat-am..., se pun sti-
hirlile pe 6, 3 stihuri din Octolh și 3 ale
sfintului, glasul al 4-lea :

Stihirile Sfintului

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Poftit-ai strălucirea cea pusă
de-o parte mucenicilor, pur-
tătorule de biruințe mult-păti-
mitorule, și ai îndurat dureri cu
gînd îndrăzneț, nădăjduind a te
muta la locul cel fără durere,
căutînd a primi răsplătirile cele
cerești și locuirea în rai și lumi-
na cea neînserată și viața cea
veșnică, preafericite.

Suferit-ai smulgerea unghii-
lor, înțepături cumplite și plumb
topit în foc, tăierea capului și
dureri prea aspre, și te-ai adău-
gat la ceata purtătorilor de bi-
ruințe bucurîndu-te, mult-păti-
mitorule. Pentru aceasta săvîr-
șim prăznuirea ta cea de peste
an, Mucenice Bonifaciu, cel îm-
preună-părtaş cu îngerii.

Slugă trimițîndu-te întii pe
tine, Bonifaciu, stăpîn dumne-
zeiesc te-a primit Aglaia, căci
ai avut stăpînie peste patimi,
împărătînd peste tiranii cei ne-
credincioși, surpînd pe vrăjma-

și și încunându-te cu cununa biruinței. Pentru aceasta zidindu-ți biserică sfântă și prea frumoasă, te-a așezat în ea cu sfințenie, lăudându-te pe tine.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Rogu-mă, stăpînă, ceea ce ai născut pe Judecătorul cel prea drept, roagă-L stăruitor, Fecioară, ca la înfricoșătoarea judecată cea viitoare să nu mă osîndească pe mine, cel osîndit și ticălos, care am viețuit în desfrîinare ; ci să mă rînduiască împreună cu cei aleși, care vor sta de-a dreapta Lui, cu mila și bunătatea Lui cea mare.

A Crucii, a Născătoarei .

Preacurata stăpînă, văzînd pe Hristos omorît și ucigînd pe cel viclean, plîngîndu-L, ca pe un stăpîn, lăuda pe Cel ce a ieșit din pîntecele său și minunîndu-se de îndelungă-răbdarea Lui, striga : Fiul meu prea-dulce ! Nu uita pe roaba Ta și nu zăbovi, Iubitorule de oameni, Cel iubit al sufletului meu !

Troparul, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Bonifaciu...

Slavă... Și acum..., al Născătoarei

(Caută la sfîrșitul cărții).

I A U I R E N T E

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul sfîntului (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

După obișnuitele Catisme, se cîntă Se-delnele din Octolh. Apoi Psalmul 50.

C A N O A N F I E

Se pun Canoanele din Octolh și Canonul mucenicului, pe 4.

Canonul mucenicului

Alcatuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea .

Imosul :

Pe voievozii cei puternici, pe cele trei părți ale sufletului, Te rog înecă-i, Cel ce «Te-ai născut din Fecioară, în-tru adîncul nepătîmirii. Ca în-tru omorîrea trupului meu «să-Ți cînt Ție, ca și cu o alău-tă, cîntare de biruință».

Cu cuget plin de înflăcărare rîvnind la luptele vitejilor pătîmitori, te-ai luptat cu tărie și ai ucis pe șarpele, cu nevoițele tale cele purtătoare de viață, Sfințite Bonifaciu, împreună-vorbitorule cu sfinții îngeri.

Văzînd cumplit răspîndită pe pămînt înșelăciunea vrăjmașului, viteazule luptător, aprinzîndu-ți-se sufletul de dumnezeiasca dragoste, ai intrat în locul de chinuri, cu cuget neînfri-coșat, de trei ori fericite.

Slavă...

Luminîndu-te cu dumnezeiasca înțelepciune, fericite, ai înspăimîntat pe vrăjmașii cei neînțelepți, vestind pe Hristos, Care S-a asemănat trupește cu acei cărora a voit să se arate, Mucenice Bonifaciu, mult-pătîmitorule.

Și acum..., a Născătoarei :

Muntele lui Dumnezeu pe care l-a văzut mai înainte Daniel, cortul cel înțelegător, lespedea cea cinstită, sfințenia slavei, masa care a încăput dumnezeiasca pîine, pe Preasfînta Fecioară, cu cîntări să o laudăm.

Cîntarea a 3 a .

Irmos : Biserica cea stearpă...

Că unul ce ai dorit libertatea cea de sus, mărite, te-ai izbăvit de jugul robiei, rîvnind patimilor celor cinstite ale Celui ce S-a făcut rob din milostivire, vrednicule de laudă.

Arătîndu-te mai presus de cugețele cele trupești, cu dumnezeiască schimbare, fără de veste toată năvălirea necazurilor ai răbdat veselindu-te, Mucenice Bonifacie.

Slavă...

Îepădatu-te-ai de tine însuși și ai ieșit la lupte și la întrecerea cu vrăjmașul, întărit fiind cu arma Crucii, și asemeni mucenicilor te-ai arătat, vrednicule de laudă, Bonifacie.

Și acum..., a Născătoarei :

Deșertîndu-Se pe Sine în pîntecetele tău, nu a deșertat sînurile părintești, Dumnezeu cel mai presus de ființă și S-a făcut Fiul tău, Preacurată, ca să mîntuiască pe oameni.

Irmosul :

Biserica cea stearpă, a rodit «și adunarea cea cu mulți fii a «slăbit ; să strigăm minunatu-

«lui nostru Dumnezeu : Sfînt «ești, Doamne».

SEDEALNA, glasul 1 :

Podobie Mormintul Tău, Mintuitorule...

Cinstind pe Dumnezeu, ai fost cinstit de Dînsul, fericite Bonifaciu, podoaba mucenicilor ; pentru aceea te-a și împodobit pe tine cu cununa dumnezeieștii mării. Drept aceea prăznuind astăzi preasfîntă pomenirea ta, ne rugăm ție : roagă-te pentru noi Domnului.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

După lege te-ai luptat, nevoindu-te, și ai rușinat pe tiranul și momemelele lui ; și întrarmîndu-te cu Crucea, ai suferit chinurile cele cu dureri, fericite, și ai luat răsplată mărirea cea cerească. Pentru aceasta ne rugăm ție : roagă-te să ne mîntuim noi.

Și acum..., a Născătoarei :

Degrad primește stăpîină rugăciunile noastre și le du Fiului și Dumnezeului tău, Doamnă preacurată, și risipește meșteșugirile și dărîmă îndrăznirile celor fără de Dumnezeu, ce se întrarmează asupra robilor tăi. Sfărîmă supărările celor ce aleargă la tine, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă Te-a văzut Maica Ta, ceea ce nu știe de mire, pe Cruce înălțat, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o maică tînguindu-se, striga : ce minune nouă și uimitoare este aceasta, Fiul

meu ! Cum Tu, Viața tuturor, Te împreunezi cu moartea, vrînd să înviezi pe cei morți, ca un milostiv ?

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Pentru dragostea chipului Tău, ai stat, Milostive, pe «Crucea Ta, și neamurile s-au «topit, că Tu ești tăria și lauda «mea, Iubitorule de oameni».

Fericind răbdarea celor ce se luptau, cu rîvna cinstitelor patimi te-ai asemănat lor, înțelepțite de Dumnezeu, fericite mucenice.

Mergînd cu credință în căutarea dumnezeieștilor mucenici, preafericite, te-ai dat pe tine însuși povară vrednică de minunare celei ce te dorea, de Dumnezeu, înțelepțite.

Slavă...

Curățindu-te, mucenice, ca aurul în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat decît aurul, purtînd pecetea patimilor Celui ce te-a făcut.

Și acum..., a Născătoarei

După naștere cunoscîndu-ți fecioria pecetluită, Fecioară, cu credință ai slăvit pe Cuvîntul Care în chip de negrăit S-a născut din pîntecele tău.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Luminarea Ta, Doamne, trimite-ne-o nouă și ne scoate «din negura greșalelor, Bunule, pacea Ta dăruind-o nouă».

Ca o stea strălucitoare ai răsărit de la Apus și apunînd, o, mucenice, cu răbdare de luptător iarăși ai răsărit către Apus, luminînd marginile.

Nevoitu-te-ai mucenicește, răbdînd smulgerea unghiilor, cu trestie ascuțită fiind împuns, mucenice, și cu harul ai tocit toate boldurile vicleanului.

Slavă...

Măiestriile vrăjmașului au fost neputincioase împotriva ta, de Dumnezeu înțelepțite ; că suferai chinurile trupului ca și cum ai fi fost fără de trup, cu privirea neabătută către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Spală de toată întinăciunea sufletul meu, strig către tine, și mă mîntuiește, ceea ce ai întrupat pe pămînt pe Dumnezeu, Mîntuitorul cel adevărat.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Strigat-a mai înainte...

Fiind lovit, cu rănile trupului ai rănit pe cei fără de Dumnezeu, care boleau fără vindecare, din neștiință, și celor bolnavi te-ai arătat doctor, pătimitorule Bonifaciu.

Înălțîndu-te către Dumnezeu, fericite, cu adaosul pătimirilor ai surpat pe vrăjmașii cei nevăzuți și celor căzuți te-ai făcut ajutător, purtătorule de chinuri.

Slavă...

Fiind tîrît pe pămînt, ca o piatră de mult preț, purtătorule de biruințe, ai surpat întăritura în-

șelăciunii și prin credință ai în-
tărit inimile credincioșilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Rugul care ardea și nicidecum
nu se mistuia, pe tine te închi-
puia de mai înainte, prealăuda-
tă. Căci ca și acela, nici tu nu
ai ars, întrupînd pe Dumnezeu.

Imosul :

Strigat-a mai înainte, închi-
«puind îngroparea Ta cea de
«trei zile, proorocul Iona în
«chit, rugîndu-se : din stricăciu-
«ne izbăvește-mă, Iisuse, Împă-
«rate al puterilor».

CONDACUL, glasul al 4-lea :

Podoble : Arătat-Te-ai astăzi...

Jertfă fără prihană te-ai adus
pe tine de voie, Celui rînduit a
Se naște din Fecioara pentru
tine, sfinte purtătorule de cu-
nună, Înțelepte Bonifaciu.

ICOS

Precum steaua de la Răsărit
a povățuit pe magii cei din Per-
sia, așa și pe tine te-a povățuit
dumnezeiasca voire de la Apus,
cugetătorule de Dumnezeu, ca
să te închini lui Hristos, Celui
ce a binevoit să Se nască în pe-
șteră, ca unui Împărat a toată
lumea, și să-I aduci Lui daruri,
în loc de tămîie, smirnă și aur,
credință, dragoste și nă-
dejde. Pentru aceasta te-ai adus
cu totul dar fără de prihană,
strigînd către tiranul judecător
cu îndrăzneală și zicînd : rob
al Hristosului meu sînt ! Purtă-
torule de cunună, Înțelepte Bo-
nifaciu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a nouăspreze-
cea pomenirea Sfîntului Mucenic Boni-
faciu.

Sfîntul Bonifaciu a trăit pe vremea îm-
păratului Diocleșian. Era robul unei fe-
mei de neam mare, cu numele Aglala,
flica lui Acacius, proconsulul Romei. Bo-
nifaciu trăia în păcate trupesti cu stăpîna
lui și era și bețiv, dar era milostiv, iubi-
tor de străini, îndestula cu dragă inimă
pe cei lipsiți, își pleca urechea și inima
la suferințele și rugămințile oamenilor.
La fel și stăpîna lui era milostivă și iubi-
toare de mucenici.

Intr-una din zile l-a zis lui Bonifaciu :
«Du-te în Răsărit, unde sfinții sînt chi-
nuți și adu-mi moaște de sfinți, ca să le
avem spre ajutor și mîntuire sufletească».

Bonifaciu i-a răspuns, rîzînd : «Dacă-ți
voi aduce moaștele mele, ai să le pri-
mești?».

«Nu mi-i de glumă», i-a spus Aglala.
Apoi i-a dat unele sfaturi, și s-a rugat
pentru el, i-a dat bani și l-a liberat.

Și a plecat Bonifaciu însoțit de doispre-
zece robi cu aur mult în Tarsul Ciliciei,
unde sfinții erau chinuți. A găsit acolo
pe sfinți pătîmind și suferînd pentru
Hristos. Le-a sărutat lanțurile și rănile.
Dar aprinzîndu-se de rîvnă dumnezeiască,
s-a dus înaintea ighemonului și a mă-
turisit că este creștin. A fost prins și su-
pus la multe și felurite chinuri, pe care
le-a răbdat cu seninătate, ceea ce a a-
dus la Hristos 50 de bărbați care au și
fost botezați. Apoi i s-a tălat capul.

Robii, care veniseră cu el din Roma,
nu știau de cele ce se petrecuseră. Cînd
au auzit de la ostași cu de-amănuntul
chinurile lui și că s-a săvîrșit pătîmind,
s-au dus să-i caute moaștele. Le-au găsit
și au căzut peste ele ; au plîns, le-au să-
rutat și-i cereau iertare. Au cumpărat
trupul cu 500 de galbeni, l-au uns cu
mir, l-au înfășurat în glugluri și l-au
dus la Roma.

Aglala, stăpîna lui, prin descoperire în-
gerească, a aflat totul. A ieșit întru în-
tîmpinarea lui ca să-l primească și să-l
cîntească precum se cuvenea. L-a în-
gropat la 50 de stadii de Roma. Mai
tîrziu a zidit o biserică mîreață în nu-
mele lui, în mijlocul Romei, și l-a mutat
în ea. Acolo se făceau în fiecare zi ne-
numărate tămăduiri. Iar Aglala, trăind
de atunci cu cîvîntă și bineplăcut lui
Dumnezeu, și-a dat cu pace lui Dum-
nezeu duhul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Ilie, Prov și Ares.

Acești sfinți mucenici erau din Egipt și erau creștini. S-au pornit la drum să se ducă în Cilicia ca să cerceteze pe mărturisitorii de acolo. Cind au ajuns în Ascalon, au fost prinși și duși înaltea judecătorului Firmilian. Acolo au mărturisit că sînt creștini; pentru asta au fost supuși la felurite chinuri. Ares s-a săvîrșit prin foc, iar lui Prov și lui Ilie li s-au tăiat capetele cu sabia.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Mucenici Timotei și Polleuct

Sfîntul Timotei a fost prins și a mărturisit că este creștin. După ce a fost chinuit mult, s-a săvîrșit prin foc în Mauritania. Sfîntul Polleuct a fost supus la felurite chinuri. A fost aruncat în foc în Cezareea și așa și-a primit sfîrșitul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Eutihie și Tesalonica și a celor împreună cu ei, 200 de bărbați și 70 de femei care de sable s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Grighentie.

Cuvlosul Părintele nostru Grighentie, era de loc din cetatea Milanului. Părinții lui se numeau Agaple și Teodota. Grighentie, ca un pămînt bun, a primit semințele cele dumnezeiești și a dat rod bun. De aceea cînd s-a mărit s-a arătat ascultător și implinitor al poruncilor lui Hristos. Cu voia lui Dumnezeu a fost hirotonit diacon și se supunea fericitul la post și la aspră viață. Și din ziua aceea, primind dumnezeiescul Duh, făcea semne și minuni. După aceea a venit iar în Milan. Aici a găsit într-un loc retras de lume pe un bătrîn preaînțelept. De la acesta a aflat tot ce i se va întîmpla în viitor. Aceleași lucruri, la care a mai adăugat și cele ce lipseau, i le-a spus mai tîrziu și marele Apostol Petru, care i s-a arătat față către față.

Pe vremea aceea, pe cînd cîrmuia împărăția romanilor Iustin, s-a întîmplat de a scris Elesvaan, împăratul etioptienilor, lui Proterie, patriarhul Alexandriei, cu rugămintea să-l trimită ca episcop, un om desăvîrșit. Patriarhul se mîhnea că nu știa unde să găsească un astfel de bărbat. Dar în zilele acelea, printr-o descoperire dumnezească, i s-a arătat patriarhului Fericitul Marcu și i-a arătat pe minunatul Grighentie, care, cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu, venise nu de multă vreme în oraș și era găzduit

de un creștin. Patriarhul l-a luat cu multă bucurie, l-a hirotonit episcop și l-a trimis îndată în Etiofia, întărindu-l cu scrisori și cu tot ce se cuvine arhierilor. Împăratul etioptienilor, incredințat din scrisori, l-a îmbrățișat și l-a primit ca pe un apostol și făcător de minuni. A mulțumit lui Dumnezeu și l-a dat Sfîntului Grighentie toată puterea. Sfîntul a hirotonit preoți și diaconi, a sfințit bisericile zidite de curînd de împărat în Arabia fericită și a botezat pe mulți iudei, că mai înainte aproape tot poporul era iudeu. După aceasta a convins cu temerile din Scriptură și cu dovezi pe dascăli și mai-maril iudeilor, l-a uimit cu minunile lui și l-a adus pe toți la credința cea adevărată. A dat apoi poporului legi și a făcut tot ce este plăcut lui Dumnezeu. Păstorînd dar bine turma sa și săvîrșind multe minuni spre slava lui Dumnezeu, s-a odihnit cu pace, după ce ajunsese la adîncă bătrîneți.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Trifon.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmosul

Tinerii lui Avraam oarecînd în Babilon văpaia cuptorului au călcat, cîntînd cu laudă : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Neplecîndu-ți genunchii chipurilor cioplite, te-ai aruncat în mari primejdii ca într-un cup-tor, mucenice, întru care răco-rindu-te, cîntai : Dumnezeuul părinților, bine ești cuvîntat.

Sîrguîndu-se cel cu cuget vi-clean să slăbească tăria mărturisirii tale, fără de milă vărsa plumb fierbinte în cele dinlăun-trul tău, dar vădit s-a rușinat.

Slavă...

Tăindu-ți-se grabnic sfințitul tău cap, ai tăiat capul vicleanului vrăjmaș cel iscusit în vicleșuguri, cu sabia bărbăției tale, mucenice al lui Hristos, de Dumnezeu înțelepțite.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca să-ți cînt ție, Fecioară, cu glasuri cuvioase, izbăvește-mă, cu rugăciunile tale, de patimi, de primejdii, de supărări și de oamenii cei vicleni, care caută să-mi facă rău.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Izbăvitorule al tuturor...

Cu folos lucrînd Hristos mîntuirea ta, Bonifaciu, te întărește pe tine cel ce umblai după moaștele bunilor mucenici, ca să te faci ca aceia, vrednicule de laudă.

ericitei stăpîne, ca o fericită vistierie ai fost înapoiat, fericite, cu care aceasta, îmbogățindu-se, cînta cu inimă veselă : toate lucrurile binecuvîntați pe Domnul.

Pidicînd degrab biserică prea-sfințită, vrednica de laudă femeie, te-a așezat într-însa, pe tine, care ai fost locaș dumnezeieștii Treimi, purtătorule de biruințe al lui Hristos, Bonifaciu.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Acis fiind pentru dragostea Celui ce te-a zidit, vindecă cu rugăciunile tale cele făcătoare de viață, pe cei ce cad sub ucide-

rea patimilor, care cîntă : toate lucrurile binecuvîntați și lăudați pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Peste tine, curată, pogorîndu-Se Cel mai presus de toate, S-a întrupat precum știe, Fecioară, și a îndumnezeit pe oamenii care cîntă : toate lucrurile binecuvîntați pe Domnul.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-L și preaînălțîndu-L pe Dinsul intru toți vecii.

Irmosul :

Izbăvitorule al tuturor, Atot-«puternice, pogorîndu-Te în «mijlocul văpăii, la cei ce se «păstrau în dreapta credință, «i-ai rourat și i-ai învățat să cînte : toate lucrurile binecuvîntați și lăudați pe Domnul».

Cîntarea a 9-a :

Irmos - Eva, adică, prin greșeala...

Văzîndu-te pe tine, comoara sfințită, se veselea cea pururea pomenită, grăind : trimisu-te-am pe tine rob, fericite, dar te-am primit stăpîn adevărat, izbăvindu-mă, cu rugăciunile tale cele bineprimite, de robia răutăților.

Înflorit-ai ca un crin în văile cele înțelegătoare ale mucenicilor, Bonifaciu. Înălțatu-te-ai ca un finic, ca un cedru răspînditor de mireasmă te-ai făcut cunoscut, ca un chiparos ales te-ai arătat, umplînd de bună mireasmă sufletele noastre.

Astăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta, purtătorule de biruință, ca un soare strălucind cu dumnezeieștile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă pe tine, și depărtînd negura patimilor, mucenice purtătorule de biruințe și vrednicule de laudă.

Slavă...

Ca un soare ai răsărit de la Apus și ai ajuns pînă la cetatea Răsăritului, unde prin mucenicie ai și apus, alergînd spre o viață mai bună, și ai ajuns la Roma cea lăudată, pe care ai întărit-o cu rugăciunile tale.

Și acum..., a Născătoarei :

Luminează-mă cu lumina ta, ceea ce ești fără prihană, pe mine, care sînt cuprins de întunericul păcatului, Născătoare de Dumnezeu, și dă-mi a umbla întru blîndețea dumnezeieștilor porunci, mireasă a lui Dumnezeu, ca să te laud pe tine, cea cu totul lăudată.

Irmosul :

Eva, adică, prin greșeala «neascultării a așezat blestemul «în lume, iar tu Fecioară, de «Dumnezeu Născătoare, prin O-«drasla pe Care ai purtat-o în «pîntece, ai înflorit lumii bine-«cuvîntarea. Pentru aceasta toți «te mărim».

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulă, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECEA

Pomenirea Sfîntului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

Se începe înaintepăznuirea Nașterii celei după trup a Domnului Dumnezeu-lui și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

SE CUVINE A ȘTI: că începînd de acum și pînă la odovania praznicului Arătării Domnului, adică de la 20 decembrie și pînă la 14 ianuarie nu se cîntă Octoihul.

Dacă se va întimpla să cadă Duminica înaintea Nașterii Domnului în această zi, urmează potrivit lămuririlor de la punctul B, din Rînduiala de tipic tipărită la sfîrșitul acestei cărți.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 : 3 stihiri ale înaintepăznuirii și 3 ale sfîntului.

Stihirile înaintepăznuirii, glasul 1, în-suși glasul :

Alcătuire a lui Anatolie.

Să prăznuim mai înainte, poarelor, sărbătoarea Nașterii lui Hristos și, ridicîndu-ne mintea spre Betleem, să ne suim cu gîndul și să vedem cu ochii cei sufletești pe Fecioara, mergînd să nască în peșteră pe Domnul tuturor și Dumnezeuul nostru; la măreția minunilor Căruia privind Iosif, i s-a părut că vede om ca p r u n c înfășat ; dar din fapte a înțeles că este Dumnezeu adevărat, Cel ce dăruiește sufletelor noastre mare milă.

Să prăznuim mai înainte, popoarelor, sărbătoarea Nașterii lui Hristos și, ridicându-ne mintea spre Betleem, să ne înălțăm cu cugetul și să vedem în peșteră taină mare, că Edenul s-a deschis și Dumnezeu vine din curata Fecioară, desăvârșit fiind cu Dumnezeirea și cu omennirea. Pentru aceasta să cântăm: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără început; Sfinte tare, Fiule Cel ce Te-ai întrupat; Sfinte fără de moarte, Duhule Mîngietor; Treime Sfîntă, slavă Ție.

Ascultă cerule și ia aminte pămîntule, că iată, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu și Tatălui merge să Se nască din Fecioara care nu știe de bărbat, cu bunăvoința Celui ce L-a născut fără patimă și cu împreună-lucrarea Sfîntului Duh. Betleeme pregătește-te; deschide-ți poarta, Edenule, că Cel ce este de-a pururea se face ceea ce nu a fost și Ziditorul a toată făptura, Cel ce în chip de om Se naște, dă lumii mare milă.

Stihirile sfîntului, glasul al 4-lea :
 Podoble : Cel ce de sus ești chemat...

Cel ce te-ai numit după vrednicie de Dumnezeu purtător, Fericite Ignatie, cînd Stăpînul, ca un milostiv te-a luat în brațe, descoperindu-ți dogmele înaltei filozofii, atunci ai primit, ca un burete care scoate apa din adînc, strălucirea cea prea luminoasă a luminilor. Pentru aceasta ai mers pe urma lui Hris-

tos, Dumnezeul nostru, Cel ce te-a chemat, pe Care roagă-l să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Rănit ai fost de dragostea cea desăvîrșită, cînd rîvna cea mîngietoare a aprins sufletul tău, preasfințite, zorindu-te a merge la Stăpînul, părinte. Și atunci acest cuvînt vrednic de laudă ai grăit : grîul Ziditorului sînt; între dinții fiarelor mi se cade să fiu cu totul măcinat, ca să mă arăt pîine preacurată Cuvîntului și Dumnezeului nostru. Pe Acela roagă-L să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Împreună te-ai răstignit cu Hristos, învățătorule al celor de taină, atunci cînd ai strigat acest cuvînt de Dumnezeu însuflat : dragostea mea s-a răstignit și foarte mă grăbesc a fi părtaș patimii lui Hristos. Și mînat de aceasta, Ignatie, ca și soarele ai pornit și ai trecut repede de la Răsărit spre Apus, luminînd, fericite, și lui Hristos aducîndu-te, cu stema împărăției te-ai împodobit. Pe Acela roagă-L să mîntuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Alcătuire a lui Anatolie.

De Dumnezeu purtătorule Ignatie, îmbrățișat fiind de doriul tău Hristos, ai primit plata sfintei slujiri a Evangheliei lui Hristos, ca să te sfîrșești prin sînge. Pentru aceasta grîu făcîndu-te, Plugarului celui fără de moarte, între dinții fiarelor ai

fost măcinat și pîine dulce Lui te-ai arătat. Roagă-te pentru noi fericite pătimitorule.

Și acum..., același glas :

Primește Betleeme pe cetatea mamă a lui Dumnezeu, că vine la tine să nască Lumina cea neapusă. Îngeri minunați-vă în cer ; oameni pe pămînt preaslăviți ; magilor din Persia dar întreit slăvit aduceți ; păstori, petrecînd noaptea pe cîmp, întreit-sfîntă cîntare cîntați : Toată suflarea să laude pe Făcătorul a toate.

SE CUVINE A ȘTI : Că de se va întîmpla Înainteprăznuirea Nașterii Domnului simbătă, vineri seara nu se cîntă dogmatica glasului. Asemenea și la Înainteprăznuirea dumnezeieștii Arătări.

LA STIH O AVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea, însuși glasul :

Alcătuire a lui Ciprian.

Betleeme, pămîntul lui Iuda, locul de naștere după trup, împodobește-ți cu strălucire peștera, în care Dumnezeu trupește are să Se nască din Fecioara sfîntă, care nu știe de bărbat, ca să mîntuiască neamul nostru.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Alcătuire a lui Andrei Pirul.

Veniți toți să prăznuim mai înainte, cu credință, sărbătoarea Nașterii lui Hristos, cu înțelegere punînd înainte cîntarea ca pe o stea, doxologii, ca ale magilor și păstorilor, să înălțăm :

venit-a Mîntuirea oamenilor din pîntece fecioresc, ca să cheme din nou pe cei credincioși.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut. Doamne, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Alcătuire a lui Ciprian.

Casa Efratului, cetate sfîntă, a proorocilor mărire, împodobește-ți casa întru care Cel dumnezeiesc Se naște.

Slavă..., a sfîntului, glasul 1 :

Alcătuire a lui Studitul.

O , sufletul tău cel tare și de diamant, vrednicule de fericire, Ignatie ! Că tu către Cel dorit al tău cu adevărat, dor neîntrecut avînd, ai grăit : Nu este în mine foc arzător de materie, ci mai vîrtos apă vie care grăiește întru mine, și-mi zice în-lăuntrul meu : vino la Tatăl ! Pentru aceasta, aprins fiind de Duh dumnezeiesc, ai ațîțat fiarele să te despartă mai repede de lume și să te trimită la dori-tul tău Hristos ; pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., același glas.

Iată s-a apropiat vremea mîntuirii noastre, împodobește-te peșteră, Fecioara se apropie să nască. Betleeme, pămîntul lui Iuda, bucură-te și te veseleşte că din tine va răsări Domnul nostru. Ascultați munți și dealuri și împrejurimile Iudeii ! Că vine Hristos, ca să mîntuiască pe omul pe care l-a zidit, ca un iubitor de oameni.

Troparul sfântului, glasul al 4-lea :
Și părtaș obiceiurilor... (caută-l la sfîrșitul cărții).

Slavă... Și acum..., troparul Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea :

Gătește-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul ! Împodobește-te Efrata, că pomul vieții a înflorit în peșteră din Fecioara ! Pentru că pîntecele aceleia rai înțelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mîncînd vom fi vii și nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Se cuvine a ști că :

De la 20 decembrie și pînă la 14 ianuarie, cînd este odovania praznicului Dumnezeiștii Arătări nu se cîntă Octoihul, afară de Duminici, în care se cîntă slujba Învierii. Duminica nu se cîntă Polieleul, decît numai dacă se întîmplă vreun sfînt mare. La Utrenie, după cei 6 psalmi, se citesc cîte două catisme ; iar la Vecernie se pune catisma de rînd ; se cîntă Sedelnele Înainteprăznuirii. Mijloaceurile nu se citesc și nici Canonul Născătoarei la Pavecerniță.

LA PAVECERNIȚĂ

Se cîntă Tripesnețul, glasul al 2-lea. Irmos : Celui ce cu Dumnezeiasca Sa... (de cîte două ori) și troparele pe 6, apoi irmosul în amîndouă stranele. Unde sînt două Tripesnețe cu irmoasele lor, se cîntă irmosul celui dintîi (de două ori) și troparele amîndurora pe 6 ; apoi irmosul Tripesnețului al doilea în amîndouă stranele împreună. Așa se cîntă și irmoasele și troparele celorlalte Pavecernițe dinainte de Nașterea Domnului, zicînd stihul : Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție !

Tripesnețul

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmosul :

Celui ce cu dumnezeiasca Sa poruncă marea cea ne-
«umblată și cu valuri a uscat-o
«și a povățuit pedestru prin ea
«pe poporul israelitean, Domnu-
«lui să-I cîntăm ; căci cu slavă
«S-a preaslăvit».

Stih : Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție !

Negrăita pogorîre a lui Dumnezeu-Cuvîntul, după care În-suși Hristos Dumnezeu-Om se cunoaște, socotind că nu este o răpire de la Dumnezeu, vine luînd asupra Sa chip de rob din curata Fecioara, dumnezeiasca fiică.

Hristos vine de bunăvoie ca să-i slujească lui Adam celui ce sărăcise, cu al cărui chip acum Se îmbracă Ziditorul cel bogat cu Dumnezeirea, dăruindu-i ca un milostiv, înnoire și naștere din nou.

Tripesnețul întîi

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Înfricoșatu-s-a și s-a depărtat
focul cel neobosit, ce se hră-
«nise cu multă materie, de ne-
«întinatul trup, asemenea cu
«sufletul tinerilor celor curați
«și văpaia cea pururea vie isto-
«vindu-se, cîntare pururea dăi-
«nuitoare se cîntă : pe Dom-
«nul toate lucrurile lăudați-L
«și-L preainălțați întru toți ve-
«cii».

Pe voi pe toți rudele Mele vă voi face acum, de veți păzi poruncile Mele, zice oamenilor Hristos, Cel ce a ieșit din pîntecele curatei; acelora pace dîndu-le, le rînduiește acum să cugete la cele smerite și Domn pe El să-L cunoască și să-I cînte: Pe Tine Te preainălțăm întru toți vecii.

Împotriva rînduiei trupesti este nașterea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, că nu sîngele și carnea au alcătuit sfîntul tău trup, ci venirea Duhului Sfînt și dumnezeiasca umbră a Celui Preaînalt. Și Domn știindu-Te pe Tine, Te laudăm și Te preainălțăm întru toți vecii.

Tripesneșul al doilea

Irmos: Poruncii chinuitorului...

Somnul lenevirii să-l lepădăm de la noi și cu priveghere sufletească să întîmpinăm pe Hristos, Care vine să Se nască din Fecioara curată, grăind: Binecuvîntați lucrurile Domnului pe Domnul.

Bogată să fie lucrarea cea bună a vîstieriei noastre celei sufletești, ca luminați fiind la față, lui Hristos, Celui ce vine să Se nască să-I cîntăm: Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Sporind talantul faptelor bune, ca pe niște daruri îl aducem Celui ce ni l-a dat, în loc de aur, de tămîie și de smirnă, lui Hristos, Celui ce vine să Se nască din Fecioara, dumnezeiasca fiică.

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preainălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul:

Poruncii chinuitorului supu-
«nîndu-se cei trel tineri cuvioși,
«în cuptor fiind aruncați, au
«mărturisit pe Dumnezeu cîn-
«tînd: Binecuvîntați lucrurile
«Domnului pe Domnul».

Tripesneșul întîi

Cîntarea a 9-a:

Irmosul:

Mărit-ai, Hristoase, pe Născătoarea de Dumnezeu, care
«Te-a născut pe Tine, din care
«Te-ai îmbrăcat, Ziditorule al
«nostru, cu trup pătimitor, ase-
«menea nouă, Dezlegătorul gre-
«șealelor noastre. Pe aceasta
«fericind-o toate neamurile, pe
«Tine Te slăvim».

Toată întinăciunea cea din patimi lepădînd, cu vrednicie să luăm cunoștință curată de venirea lui Hristos, pentru că vine să poarte trup fără întinare și să dăruiască tuturor, prin Duh, dumnezeiască înnoire.

Căutînd pe Hristos, Cel ce S-a smerit, să ne ridicăm din patimile cele de jos și cu rîvnă bună să nu cugetăm la cele tru-fașe, învățîndu-ne, prin credință, a ne smeri cu duhul, ca pe Cel ce S-a născut, cu lucruri înalte să-L preaslăvim.

Tripesneul al doilea

Irmos : Ceea ce ai încăput în pîntece...

Hristos poruncește a priveghea celor ce cu bună înțelepciune nădăduiesc în venirea Lui din Fecioară, că, iată, vine să Se nască.

Întru a doua venire a Ta, Hristoase, părtaș oilor Tale celor de-a dreapta mă fă pe mine, cel ce cinstesc venirea Ta în trup.

Cu venirea Ta cea dintîi ai mîntuit pe Adam, Hristoase ; iar cu cea de a doua, mîntuiește pe cei ce cinstesc nașterea Ta.

Irmosul :

Ceea ce ai încăput în pîntece
«pe Dumnezeu cel neîncă-
put și cu bucurie lumii L-ai
«născut, pe tine te laudăm,
«Născătoare de Dumnezeu
«Fecioară».

LA UTRENI E

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Înainteprăznuirii (de două ori), Slavă..., al sfîntului, și acum..., iarăși al Înainteprăznuirii.

După Catisma întâia, se cîntă Sedealna, glas 1 :

Podobie : Mormîntul Tău...

Cel ce a plecat cerurile și în Fecioară S-a sălășluit, vine să Se nască cu trupul în peștera Betleemului, precum este scris, și să fie văzut Prunc, Cel ce dă viață pruncilor în pîntece. Pe Acesta, bucurîn-

du-ne, să-L întîmpinăm toți cu inimă curată.

Slavă... Și acum..., tot aceasta :

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Bucură-te Sioane, Betleeme pregătește-te, că Stăpînul a toate, trimițînd mai înainte steaua, a descoperit pogorîrea Lui cea nemăsurată, că Acela, de Care se cutremură Puterile cerești, cu adevărat Se naște din Fecioara, neschimbat, Unul, Iubitorul de oameni.

Slavă... Și acum..., tot aceasta :

Psalmul 50.

CANON E I F

Se pune Canonul Înainteprăznuirii, cu irmosul pe 8, și Canonul sfîntului, pe 6.

Canonul Înainteprăznuirii

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmosul :

Cîntare de biruință să cîntăm toți lui Dumnezeu, Ce-
«lui ce a făcut minunate semne
«cu braț înalt, și a mîntuit pe
«Israel, căci cu slavă S-a prea-
«slăvit».

Să începem astăzi a prăznuirii mai înainte sărbătoarea Nașterii lui Hristos, Celui ce S-a născut cu trup din Fecioara Maică, în peștera Betleemului, din milostivirea cea multă.

Din legăturile păcatului dezlegîndu-mă, cu scutece Se înfașă și în iesle Se așază, Prunc văzut fiind, Dumnezeu cel mai

înainte de veci. Slavă puterii Sale !

Edenul se deschide născându-Te Tu în trup, Stăpîne, din Fecioara, fiica lui Dumnezeu, în cetatea Betleemului. Lăudăm iconomia Ta cea înfricoșătoare.

Canonul Sfintului Ignatie

Alcătuire a lui Andrei Criteanul

Cîntarea 1-a :

Același glas și irmos :

Luminat prăznuind să ne ospătăm, că Mucenicul Ignatie cu sfințenie cheamă Biserica lui Hristos, la pătimirea lui, cea mult-lăudată.

Pomenirea ta cea mărită toți o cinstim, Preafericite Ignatie, și cu psalmi slăvim pe Cel ce a încununat preacinstitul tău creștet, binecuvîntatule de Dumnezeu.

Luminător preastrălucitor al Bisericii fiind, Ignatie, luminezi toate marginile pămîntului, și Apusul îl luminezi, venind de la Răsărit.

Primejdiilor, pe care Pavel le-a îndurat în tot locul, urmînd Ignatie, chiar legat fiind, nu ai căzut în amorteală ci, ai întărit cu multe epistole Biserica lui Hristos.

Slavă...

Treime mai presus de ființă, Unime în trei Ipostasuri, mîntuiește și miluiește pe cei ce cîntă Ție cu credință : Sfînt, Sfînt, Sfînt ești, Făcătorule !

Și acum..., a Născătoarei :

Edenule împodobește-te, că Efrata s-a gătit pentru Ziditorul, Cel ce vine să Se nască din Fecioara Maică, în peștera Betleemului, din milostivirea cea multă.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Piatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. Această este piatra pe care a întărit «Hristos Biserica Sa, pe care a «răscumpărat-o din păgîni».

Această întrupare a lui Hristos cunoscînd-o Isaia prin Duhul Sfînt, în chip limpede mai înainte a grăit : Domnul Se va naște Prunc din Fecioara, spre înnoirea noastră, a Cărui stăpînie este peste umărul Său.

Toată lumea să cînte de mai înainteprăznuind, Celui ce S-a născut din Tatăl mai înainte de luceafăr, și acum în chip de negrăit a strălucit din Fecioara și S-a născut trupestă în Betleem, din milostivirea cea multă.

Iată a răsărit steaua din seminția lui Iuda, pe care cunoscînd-o împărații, au făcut purcedere de la Răsărituri și se silesc să ajungă ca să privească pe Hristos în Betleem, născut în trup.

Canonul Sfintului Ignatie

Același irmos :

Chip al sfințitei pătimiri te-ai arătat, fericite, stîlp al răbdării și îndreptare a bărbăției, turn al Bisericii, sprijin al credinței și pildă a faptei bune, încununîndu-te cu cinstite pătimiri întru Hristos.

Cu adevărat cu nume potrivit ai fost numit purtător de Dumnezeu, părinte, că încă de pe cînd erai prunc te-ai aflat purtat de mîinile Domnului, Cel ce a grăit către noi : să fiți Mie ca pruncul acesta !

Care loc nu s-a sfințit cu patimile tale ? În care loc îndepărtat nu te-ai făcut cunoscut, mucenice ? Sau, mai ales, care temniță nu te-a primit legat pe tine, mucenice al lui Hristos ? Că dumnezeiasca rîvnă te-a înflăcărat pe tine.

Grîu curat lui Dumnezeu sînt, ai grăit, părinte ; mă grăbesc să fiu măcinat de fiarele sălbatice ; să fie sfărîmate oasele mele ; să fie mîncate mădulele mele, și mîncare fiarelor să fiu, ca să mă arăt lui Hristos pîine curată.

Slavă...

Unei singure Dumnezeiri mă închin, ca unui singur început și sfîrșit al tuturor celor ce sînt și celor ce au să fie : Tatălui celui nenăscut, Fiului celui născut fără de ani și Duhului celui drept, Care din Tatăl purcede.

Și acum..., a Născătoarei :

Vino Isaia și grăiește : iată, Fecioara are în pîntece pe Izbăvitorul lumii și Îl naște în peșteră. Și numele Celui ce Se va naște va fi Iisus, Dumnezeu este cu noi, Emmanuel, Savaot.
C O N D A C U L Inaintepăznuirii, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc tînăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

I C O S

Sfințitele cuvinte ale proorocilor primesc sfîrșit ; iată, Fecioara naște pe Dumnezeu cu trup, înăuntrul peșterii, în cetatea Betleemului ; toată făptura să se îmbogățească, să se bucure și să dănțuiască, că Stăpînul tuturor a venit să viețuiască împreună cu robii, izbăvind-ne din stăpînia celui străin, pe noi, cei covîrșiți de stricăciune, și este văzut ca un prunc tînăr înfășat, în iesle, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea...

De la Răsărit luminînd ca o stea și cu razele cuvintelor strălucind, ai luminat lumea și întinericul l-ai împutînat, și ca Pavel alergarea vitejește ți-ai sfîrșit, îndurînd primejdii printre păgîni și în cetăți. Încă și ca

niște grâu de dinții fiarelor ai fost măcinat, fericite, aducându-te jertfă Dumnezeului tău, de Dumnezeu purtătorule, Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., a sfintului, glasul al 3-lea :

Podoble : De frumuselea fecioriei tale...

Fiind preotit de Hristos Dumnezeu, ai luminat sfințita ta haină și ai ajuns cu adevărat la mucenie, purtătorule de Dumnezeu, că fiarele le-ai întăritat, ca să te despartă pe tine de lume, urmînd întocmai lui Pavel cel minunat, mărite. Pentru aceasta și în Roma ai împlinit părinte, mărturisirea după vrednicie.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea :

Podoble : Degrab ne întimpină...

Fecioarelor începeți întîi voi cîntarea de bucurie a Fecioarei; maicilor lăudați călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu îngerii, păstorilor împreună cu noi cîntați. Că Fiul lui Dumnezeu, Cel mai înainte de veci, Cel ce mîntuiește lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cu Duhul văzînd mai înainte, Proorocule Avacum, «înruparea Cuvîntului ai pro-povăduit, grăind : Cînd se vor

«apropia anii Te vei cunoaște ; «cînd va veni vremea Te vei a-răta. Slavă puterii Tale, «Doamne !».

Munți și dealuri, copaci ai pădurii, rîuri și mări și toată suflarea cu veselie săltați ; acum se apropie mîntuirea : Iisus din Fecioară vine să Se nască în cetatea Betleemului.

Ia-ți psaltirea, Proorocule David, și cu Duh Sfînt cîntă în chip lămurit : din Fecioară Se naște, fără amestecare, Cel ce mai înainte de luceafăr din pîntecele Tatălui a strălucit, Domnul slavei, Hristos Dumnezeu.

Cum Te va primi, Cuvinte, pe Tine, Cel ce vii să Te naști cu trup, peștera cea prea mică și prea sărăcăcioasă ? Cum vei fi înfășat în scutece, Cel ce acoperi cerul cu nori ? Cum vei fi culcat în ieslea necuvîntătoarelor ca un prunc ?

Canonul Sfintului Ignatie

Același irmos :

Iuminat-ai cu raza chinurilor tale pămîntul, Sfințite Ignatie, fiind dus legat, că înconjurînd ca soarele cu razele muceniei de la Răsărit tot Apusul, toată lumea ai luminat-o.

Fiind legat ca și Pavel ai pornit la Roma, împreună cu fiarele cele cuvîntătoare, Înțelepte Ignatie ; dar chiar legat fiind, n-ai încetat a întări Biserica, scriind tuturor ierarhilor lui Hristos, de prin cetăți, să aibă îndrăzneală.

Al lui Hristos mă sîrguiesc a fi, după Hristos singur doresc, că sînt cu totul al lui Hristos, grăit-ai, pătimitorule : pe Dînsul Îl urmez, la El mă grăbesc să ajung. Pentru aceasta foc și sabie și fiare, pe toate le rabd, ca să-L dobîndesc pe El.

Săvîrșit-ai lupta cu sufletul arzător, mucenice, cel cu sufletul tare, fiind rănit de dragostea Celui iubit al tău ; că Hristos a fost dragostea ta, întru Care odihnindu-te și pe Care urmîndu-L, ai răbdat toate primejdiile cele grele.

Slavă...

Să preaslăvim, credincioșilor, Treimea cea întru Unime, grăind către Dînsa, cu glasuri fără tăcere : Treime Sfîntă, Careia întru Unime ne închinăm și întru Treime neamestecată ești lăudată, slavă Ție, Treime de o ființă !

Și acum..., a Născătoarei :

Bine ai voit a Te naște pentru noi în peșteră pămîntească, Dumnezeu fiind ; săracit-ai, Bunule, cu a noastră sărăcie, din milostivire, și ieșind întrupat din Fecioara, ai rămas Fiu din Tată și din Mamă.

Canonul Înainteprăznirii

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că alt «Dumnezeu afară de Tine nu cunoaștem. Numele Tău nu-

«mim, că Tu ești Dumnezeul «celor vii și al celor morți».

Să picure norii dulceață, bucurîndu-se, că iată se apropie Domnul să Se nască Prunc din curata Fecioară, în peștera sărăcăcioasă.

Dumnezeiești prooroci ai lui Dumnezeu sălțați acum, că vine Hristos, Adevărul, să plinească propovăduirile dumnezeieștii voastre grăiri, născîndu-Se ca un prunc.

Edenule, cel ce ai fost pentru mine încuiat de demult, deschide-te acum, privind pe Hristos, Prunc cu trupul fiind, și născut în cetatea Betleemului, precum a binevoit, din curata Fecioară.

Canonul Sfintului Ignatie

Același irmos :

Arhiereu ca acesta se cădea să fie nouă : Întept, cuvios, credincios, neîntinat, fără de răutate, grăia Pavel, mai înainte arătînd sfințitul chip al sfințitelor tale obiceiuri.

Dreptar nepătat și chip de bună cucernicie avînd cetățuia vieții tale, părinte, către aceasta ne îndreptăm cei ce dorim să dobîndim mărirea cea de demult.

Faptelor lui Pavel rîvnind, cu cucernicie ai răbdat toate primejdiile lui, sfințite mucenice, vrednicule de laudă, lumina Răsăritului și steaua Apusului.

A dus legat ca să pătimești, arhiereule, robule al lui Hristos, Ignatie, ai scris bisericilor și cetăților, întărind pe toți întru mărturisire.

Slavă...

O cinste a Treimii laud și mă închin Ei, slăvind o Dumnezeu nedeșpărțită întru o fire, în trei fețe și întru o ființă pururea cunoscută.

Si acum..., a Născătoarei :

Dumnezeu, asemenea oamenilor făcîndu-Se, din tine Prunc S-a născut pentru noi, dumnezeiască mireasă, și a rămas cu totul neschimbat, și Dumnezeu în trup S-a văzut, făcîndu-Se om.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Proorocului Iona urmînd, strig Ție : scoate viața mea «din stricăciune, Bunule, și mă «mîntuiește, Mîntuitorul lumii, «pe mine, cel ce grăiesc : slavă «Ție !».

Cerul arată cititorilor în stele, prin stea luminoasă pe pămînt, pe cerescul Împărat, Cel născut pentru noi, acum, în cetatea lui David.

Frumos grăiește și strigă proorocul, cu adevărat : tu, casa Efratei, Betleeme, întru care Hristos S-a arătat din Fecioară, saltă și dănuiește.

În peștera Betleemului Fecioara naște în chip văzut pe

Domnul, Făcătorul tuturor, și înfășîndu-L ca pe un prunc cu scutece, îl culcă acum în iesle.

Canonul Sfîntului Ignatie

Același irmos :

Ignatie, avut-ai în tine apă vie și vorbitoare, ca unul ce ai iubit cu adevărat și cu tărie pe Cel dorit și a aprins cu pricepere focul cel pentru Dînsul.

De ai și băut paharul lui Hristos, dar ai rămas pururea însetat mai mult de suferință decît de viață și ai grăit : nimic nu sînt acestea pentru mine, dacă vreau să ajung a trăi.

Mărturisirea cugetului tău plinind, nu ai amorțit văzînd năvălirile fiarelor, nu te-ai înfricoșat vrînd a fi măcinat ca grîul, de dinții lor.

Prigonirile tale cele îndelungate și lanțurile cele cumplite, suferințele din Roma și focul chinurilor ca nimic le-ai socotit, sfînte mucenice, pentru Cel dorit al tău.

Slavă...

Treime mai presus de ființă, Preabună Unime, Părinte și Fiule și Duhule cel drept, mîluește pe cei ce se închină dumnezeieștii Tale stăpîniri.

Si acum..., a Născătoarei :

Împodobește-te Betleeme, gătește-te Efrata ! Cel fără de mamă din Tatăl și fără de tată din mamă Se poartă în pîntece și Se naște, mîntuindu-ne pe noi.

CONDACUL glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Ziua cea purtătoare de lumină a strălucitoarelor tale nevoițe vestește mai înainte tuturor pe Cel ce S-a născut din Fecioara ; că de Acesta înseamnă și din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit a fi măcinat de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător ai fost numit, Ignatie, mărite.

ICOS

Avraam ducînd oarecînd spre jertfă pe fiul său, a preînchipuit junghierea Celui ce cuprinde toate, Care acum, se grăbește să Se nască în peșteră ; iar tu, de Dumnezeu înțeleptite, cu totul te-ai adus pe tine ca jertfă și făcîndu-te mîncare fiarelor, grîu curat te-ai arătat Ziditorului tău, în jîtnițe cerești cu adevărat viețuind și desfătîndu-te de Cel pe Care L-ai dorit ; pentru Care părăsind toată lumea, preafericite, de Dumnezeu purtător ai fost numit, Ignatie, mărite.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzecea, pomenirea Sfîntului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

Sfîntul sfințitul Mucenic Ignatie, urmaș al apostolilor, al doilea patriarh al Bisericii Antiohiei după Evod, a fost împreună cu Policarp, episcopul Bisericii Smirnei, ucenic al Sfîntului Evanghelist Ioan. Cînd împăratul Traian a trecut prin Antiohia împotriva parților, Sfîntul Ignatie a fost adus înaintea lui. Împăratul l-a cercetat îndelung și a văzut că nu poate fi întors de la credința în Hristos. De aceea a fost chinuit îndelung și în felurite chipuri ; dar arătîndu-se mai tare decît chinurile, a fost trimis

legat la Roma, păzit de zece ostași, ca să fie dat mîncare fiarelor sălbatice. În drum spre Roma, a întărit Bisericele din cetățile prin care trecea și se ruga să fie mîncat de fiare, «ca să ajung, spunea el, pîine curată lui Dumnezeu». În Roma a fost aruncat în stadion și a fost sfîșiat de leii sloboziți asupra lui, de i-au rămas numai oasele cele mari. Pe acestea le-au adunat creștinii și le-au dus în Antiohia.

Se spune că Sfîntul Ignatie a fost Copilul pe care l-a apucat de mîină Stăpinul Hristos și l-a luat în brațe și a zis : «De nu se va smeri cineva pe sine ca pruncul acesta, nu va intra în împărăția cerurilor» ; și : «Cel ce va primi pe un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește». De aceea a fost numit purtător de Dumnezeu. Pe Sfîntul Ignatie l-a cinstit cu un cuvînt de laudă și cel între sfinți părintele nostru Ioan Gură de Aur.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Filogonie, patriarhul Antiohiei.

Fericitul Părintele nostru Filogonie a învățat dumnezeieștile Scripturi și din copilărie s-a afierosit lui Dumnezeu. A trecut prin toate științele și le-a învățat pe toate ca pe una. Aceasta l-a făcut strălucit în viață. A avut femeie și o fiică. Ca avocat, la tribunal, lua apărarea oamenilor nedreptățiți și le întindea mîna de ajutor. Strălucea fericitul mai mult decît soarele, așa că îndată s-a arătat vrednic de cele mai înalte vrednicii. Mai înainte, apăra pe oameni, și-i făcea pe cei nedreptățiți mai puternici decît cei ce îi nedreptăteau ; mai pe urmă, a păstorit cu dreptate turma lui Hristos. Pe vremea cînd s-a urcat el pe scaunul Antiohiei greutatea era mare. Abia se terminase prigoana împotriva creștinilor, se mai vedeau încă rămășițele cumplitei tulburări, că au și început ereticii să atace Biserica. Dar atacurile lor s-au izbit de înțelepciunea fericitului Filogonie și s-au prăbușit așa precum Sfîntul Ioan Gură de Aur arăta mai pe larg în cuvîntul de laudă cu care l-a cinstit.

Păstorind dar, Sfîntul Filogonie, în chip bineplăcut lui Dumnezeu, turma încredințată lui, ducînd o viață îngerească pe pămînt și strălucind ca episcop, s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului noului Mucenic Ioan cel din insula Tasos, care a suferit mucenicia în Constantinopol, în anul 1652 și s-a săvârșit de sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

De tinerii Tăi, cei din cuptor,
Mîntuitorule, focul nu s-a
«atins, nici nu i-a supărat. Și
«atunci cei trei ca dintr-o gură
«cîntau și binecuvîntau, zicînd :
«Binecuvîntat este Dumnezeuul
«părinților noștri».

Arătarea lui Hristos în trup
Ieremia văzînd-o, a grăit :
Dumnezeu pe pămînt S-a ară-
tat, întrupîndu-Se, și a aflat
toată calea științei, născîndu-Se
în Betleem din Maică.

Iată a odrăslit din rădăcina
lui Iesei toiagul cel ce a făcut
să înflorească floarea Hristos
și peste Acesta ce vine să Se
nască acum în peșteră, se va
odihni Duhul înțelegerii și al
sfatului și al dumnezeieștii cu-
noașteri.

Să auzim cuvinte sfințite :
Domnul Prunc S-a născut pen-
tru noi, a Cărui stăpînire s-a
pus peste umerii Săi și Se
cheamă Înger de mare sfat al
Tatălui, Domnul păcii, Hristos.

Canonul Sfântului Ignatie Același irmos :

N-ai avut în tine foc iubi-
tor de materie, Ignatie, ci
mai vîrtos apă vie, care ți-a zis :
vino la Tatăl !, apă curgătoare,
care ne trece pe noi din viață,
în viață.

Dinții fiarelor să-mi fie pen-
tru mine, ai zis, săbii, paloșe și
junghiere. Și pîntecele leilor
mormînt să-mi fie și focul să
mănînce, mai înainte de strică-
ciune, rămășițele trupului meu.

Viața în trup nu-mi este dra-
gă, că doresc a viețui întru
Duhul. Viața mea este Hristos,
dragostea cea dumnezeiască.
Spre El mă grăbesc, pe El do-
rindu-L Îl iubesc și pe El mă
aștept să-L dobîndesc.

Dulce este pentru mine moar-
tea, ziceai ; plăcute sînt pentru
mine, toate durerile chinurilor ;
fiarele sînt pentru mine desfă-
tare și acest foc, rouă ; nu mai
pot să trăiesc ! Pentru aceasta
mă și grăbesc a muri, ca să
viețuiesc cu Hristos.

Slavă...

Să aduceam cîntare Treimii,
slăvind pe Tatăl cel fără de
început și pe Fiul și pe Duhul
cel drept, o singură Ființă, pe
Care întreit să o lăudăm cîntînd :
Sfînt, Sfînt, Sfînt este
Dumnezeul Părinților.

Și acum..., a Nascatoarei :

Cel proorocit de prooroci de
demult se apropie, Prunc din
Fecioară născîndu-Se. Să se

bucure Adam și strămoașa Eva, că de dureri au fost dezlegați și împreună să dănțuiască David, tatăl Fecioarei.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 8-a :

Imosul :

Pe Acela de Care se înfricoșează îngerii și toate oștile, «ca pe Făcătorul și Domnul, «lăudați-L preoți și preaslăviți-L tineri, binecuvîntați-L poare și-L preaînălțați întru «toți vecii».

Domnul vine întru ale Sale, cu adevărat prin nașterea cea uimitoare, ca să-Și unească iarăși pe cei ce se înstrăinaseră din desfătarea raiului. Să-L primim pe Dînsul, născîndu-Se în peșteră.

Iată Chemarea noastră vine la noi. Să cîntăm cîntări de bucurie cu osîrdie și să aducem laude de înainteprăznuire Celui ce a încăput în peștera prea mică.

Iată Domnul a plînit precum S-a jurat, dîndu-ne nouă, din seminția lui David, pe a Sa Maică Fecioară, din care Prunc cu trup S-a născut, mai presus de cuvînt, în cetatea Betleemului.

Canonul Sfîntului Ignatie

Același imos :

Lădat să fie Ignatie dumnezeiescul preot, îndoit încununîndu-se ca mucenic și păstor ; că acesta, luptînd pen-

tru dragostea lui Dumnezeu și dorind să fie iubit, nu s-a lepădat de pătimiri.

Însetat fiind de paharul pătimirii lui Hristos, legat ai mers, Înțelepte Ignatie, și ajungînd în locul de chinuri, n-ai încetat a striga : însetez după setea de Hristos în veci.

Căile credinței bărbătește le-ai străbătut, precum străbate soarele pămîntul, pornind de la marginile cerului, și apunînd fără apunere de pe pămînt, întru Hristos, strălucești lumii lumina nestricăciunii.

Împovărat fiind de lanțuri ai străbătut pămîntul, îmbălsămîndu-ne pe noi, cei de pe pămînt, cu luptele tale ; și acum după săvîrșirea ta, ne umpli de mireasmă, întocmai ca un crin din țarină și ca un crin din cîmpie.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Treimea, Ceea ce este Unime după ființă, să fie lăudată. Unimea, Ceea ce este Treime după Ipostasuri să fie cinstită, una după fire fiind, dar în trei fețe, nedespărțită și neamestecată.

Și acum..., a Născătoarei :

Steaua, Hristos, a răsărit din Iacob și magii împreună aleargă în cetatea Betleemului, să laude, să cinstească și să se închine Celui ce S-a născut din pîntecele curatei Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Înainteprăznirii

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

[Zvorul cel primitor de viață și pururea curgător, «sfeșnicul harului cel de lumină purtător, biserica sfinților, «cortul cel cu totul de aur, ceea «ce este mai desfătăată decît «cerurile și decît pămîntul, pe «Născătoarea de Dumnezeu, «credincioșii să o mărim».

Cu patriarhii și cu toți dreptii și cu sfinții prooroci să săltăm, că Domnul Iisus, Izbăvitorul, Luminarea, Viața și Mîntuirea, acum în cetatea lui David Se naște din Fecioară.

Iată ușile cele mai din față ale dumnezeieștii întrupări a Cuvîntului s-au deschis tuturor în chip lămurit : ceruri bucură-ți-vă, îngeri sălțați, și pămîntul cu oamenii, cu păstorii și cu magii să se veselească în Duh.

Fecioara, alabastrul cel înțelegător, poartă pe Hristos ca pe un Mir nedeșertat și vine în peșteră, cu Duhul, să-L deșerte cu adevărat, ca să umple sufletele noastre de plăcuta Lui mireasmă.

Canonul Sfîntului Ignatie

Același irmos :

Purtătorul de Dumnezeu ne-a ospătat pe noi, punîndu-ne înainte sfințitele sale patimi. Veniți, iubitorilor de mucenici și, culegînd cu sfințenie florile cele de taină din

frumoasele cîntări, să ne încununăm creștetele noastre.

Sfințitul tău veșmînt, prea-sfințite, mai sfințit l-ai făcut cu pătimirile tale ; pentru aceasta și cunună îndoită luînd, cu mucenicii și cu păstorii lauzi, sfințite mucenice, pe Hristos, Dumnezeuul nostru.

Grîu curat al lui Dumnezeu sînt, ai zis, și prin dinții fiarelor vreau să fiu măcinat ; și cu sfințenie sfîrșindu-mă, să mă fac pîine curată Celui iubit și Dumnezeu, după Care derînd, nu mă tem de moarte.

Ca un nebăgător în seamă al celor de jos, Ignatie, și slujitor al tainelor celor de sus, ca unul ce ai săvîrșit jertfa cea fără prihană, te-ai jertfit pe tine însuși, prin mucenicie, și fiarelor și focului te-ai pregătit.

Slavă...

Lumina cea fără început, Viața noastră, Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, în trei fețe și într-o Dumnezeire mai presus de ființă, pururea să fie slăvită, Treimea una singură și de aceeași cinste.

Și acum... a Născătoarei :

Bucură-te, curată, cetatea lui Dumnezeu cea însuflețită, întru care Dumnezeu a binevoit să încapă că, nelăsînd cele de sus, în pîntecele tău S-a pogorît, ca ploaia pe pămînt, de Dumnezeu Născătoare, înnoindu-mă pe mine.

LUMININDA Înainteprăznuirii

Podobie : Cercetatu-ne-a pe noi...

Gătește-te Betleeme, peșteră înfrumusețează-te și primește iesle pe Dumnezeu cel nemărginit, Care Se cuprinde în trup, că vine să Se nască, precum a binevoit.

Lumininda Sfântului Ignatie

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Zis-ai, purtătorule de Dumnezeu, Ignatie : grîu al lui Dumnezeu și al Mîntuitorului sînt și mi se cade acum a fi măcinat prin dinții fiarelor, ca să mă arăt Sfintei Treimi pîine dulce și curată ; înaintea Căreia stînd, adu-ți aminte, preaînțelepte, de cei ce săvîrșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, ierarhe și mucenice.

Slavă...

Podobie : Femei auziți...

Ca un rănit de rîvna dragostei Domnului tău, ai grăit : dragostea mea, Hristos, s-a răstignit de voie. Pentru aceasta însetez ca să-mi fie sete și, viețuind, doresc, ca să fiu dorit ; al Căruia părtaș doresc să mă fac și patimii și împărăției Lui.

Și acum..., a Înainteprăznuirii :

Cîntări să aducem acum, credincioșilor, de Înainteprăznuirea sărbătorii Nașterii, că Hristos sosește, vine în Betleem, ca să Se nască din Fecioara ca om și să Se arate Prunc cu scutece înfășat, Cel ce este mai înainte de veci.

LA LAUDE

Se pun stihirile Înainteprăznuirii pe 4, glasul al 6-lea, însuși glasul :

Alcătuire a lui Roman Melodul.

Îngereștilor puteri mergeți înainte ! Cei din Betleem gătiți ieslea ! Că Cuvîntul Se naște. Înțelepciunea Se face văzută. Biserica, primește îmbrățișarea și, spre bucuria Născătoarei de Dumnezeu, popoare să zicem : Binecuvîntat ești Cel ce vii, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Munților picurați dulceată ; neamuri plecați-vă, că Dumnezeu, iată, vine din T e m a n. Bucurați-vă prooroci ! Patriarhi săltați ! Oameni dănuțiți dumnezeiește ! Domnul cel tare și puternic, Hristos, Se naște : Împăratul cerurilor vine pe pămînt.

Ziditorul vine înălțînd de pe pămînt pe oameni, înnoind iarăși chipul cel împărătesc ; bucurați-vă împreună Puterilor de sus, și cîntați : peretele cel din mijloc al vrajbei s-a stricat, venit-a Cel ce era așteptat. Că Dumnezeu om se face ; Împăratul lui Israel, Hristos, sosește.

Să mergem, credincioșilor, să întîmpinăm pe Ziditorul, Cel ce vine pe pămînt, răsărind din Fecioară : cu curăție să ne luminăm, cu fapte bune să strălucim, cu frică și cu bucurie să ne gătim a privi cu ochii minții pe Hristos, ajuns Prunc, Care ne îndumnezeiește pe noi, oamenii, din milostivirea cea mare.

Slavă..., asemenea :

Se apropie Hristos, Betleeme pregătește-te ; iată în sfârșit, mîntuirea neamurilor răsare ; împodobește-ți ieslea, adună pe păstori, cheamă pe magii din Persia ; oștile îngerilor celor fără de trup, cîntați : Împăratul cerurilor, Hristos, sosește !

Și acum..., asemenea :

Pizma și focul te va mistui pe tine, nebune, amăgitorule cu adevărat și clevetitorule al Legii că, iată Fecioara, precum a zis Isaia, a avut în pîntece și în iesle culcă pe Împăratul, prin Care toți puternicii din seminția lui Iuda au încetat.

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile, glasul al 4-lea, însuși glasul :

Betleeme pregătește-te, cetate a Sionului cîntă ! Bucură-te pustie, care ai vestit de mai înainte bucuria ; că steaua merge înainte în Betleem, vestind pe Hristos, Cel ce vine să Se nască ; și peștera primește pe Cel întru totul neîncăput, iar ieslea se împodobește, ca să primească Viața cea veșnică. Acestuia toți să-I cîntăm și să-I strigăm : mîntuiește sufletele noastre, Iisuse Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat pentru noi.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Hristos, Cel ce vine, va sosi cu adevărat, ca Dumnezeul nostru, și nu va întîrzia. Din mireasa neispățită de nuntă Se va arăta, și în peșteră Se va odihni. Ieslea dobitoacelor pri-

mește pe Cel neîncăput de cer, pe Cel ce Se va înfășa cu scutece întru Sine ; Care cu cuvîntul ne-a dezlegat pe noi din necuvîntare. Steaua vestește, magii se închină și păstorii noaptea pe cîmp petrecînd, minune înfricoșătoare văd ; îngerii cîntă, privind pe pămînt izbăvirea neamului nostru.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Ieslea dăntuiește și primește pe Cuvîntul lui Dumnezeu ! Proorocește Fecioarei Maria că rugul se va aprinde și nu va fi mistuit de foc, de raza Dumnezeirii. Betleeme pregătește-te ; deschide-ți ușa Edenule și voi magilor mergeți de vedeți Mîntuirea în iesle înfășată ; pe Care steaua deasupra peșterii L-a arătat, pe Domnul Dătătorul de viață, Cel ce mîntuiește neamul nostru.

Slavă..., a sfîntului, glasul 1 :

Alcătuire a lui Studitul.

Stîlpule cel însuflețit și chipule cel însuflat, praznicul tău cel de peste an a sosit, purtătorule de Dumnezeu Ignatie, propovăduind învățăturile tale cele de taină, împotrivirile pînă la sînge pentru credință și acel fericit și mărit glas, care a zis : grîu al lui Dumnezeu sînt și prin dinții fiarelor vreau să fiu măcinat. Pentru aceasta, următor patimii Hristosului tău fiind, roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum... Inainteprăznuirii, glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Vizantie.

Peșteră pregătește-te, că vine mieluseaua, Prunc în pîntece purtînd pe Hristos ; și iese primește pe Cel ce cu cuvîntul ne-a dezlegat pe noi pămîntenii de fapta cea necuvîntătoare. Păstori petrecînd noaptea pe cîmp mărturisiți minunea cea înfricoșătoare și magi de la Răsărit aur, tămîie și smirnă aduceți ; că S-a arătat Domnul din Fecioara Maică. Acestuia Maica și plecîndu-I-se, ca o slujitoare I s-a închinat și a zis către Cel ce era în brațele ei : cum Te-ai semănat întru mine, sau cum ai răsărit, Mîntuitorul meu și Dumnezeu !

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul Inainteprăznuirii, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul sfîntului, Cîntarea a 6-a, pe 4. Prochimen, glasul al 7-lea : Scumpă este inaintea Domnului moartea cuviorilor Lui.

Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cite mi-a dat mie. Apostolul din Epistola către Evrei (X, 32—38) : Fraților, aduceți-vă aminte de zilele mai de demult... (caută simbătă, în Săptămîna a 3-a a Marelui Post). Aliluia, glasul al 2-lea : Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptatea. Stih : Căci Domnul a ales Sionul și l-a ales ca locuință Lui. Evanghelia de la Marcu (IX, 33—41) : În vremea aceea au venit Iisus și ucenicii Lui în Capernaum... (caută vineri în săptămîna a 30-a după Rusalii).

CHINONICUI

Întru pomenire veșnică va fi drep-tul, de auzul rău nu se va teme.

IN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI UNA

Pomenirea Sfintei Mucenite Iuliana, cea din Nicomidia.

Se pune rînduiala Inainteprăznuirii Nașterii celei după trup a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos, și rînduiala sfintei.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 : 3 ale Inainteprăznuirii și 3 ale sfintei.

Stihirile Inainteprăznuirii, glasul al 4-lea :

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Acesta este Dumnezeul nostru și nu se va socoti altul la fel cu Dînsul, grăit-a proorocul cu puterea Duhului, că a aflat toată calea științei, iar după aceasta se va asemăna oamenilor îmbrăcîndu-Se în trup ; că din Fecioara, fiica lui Dumnezeu, vine să Se nască, apropiat mie făcîndu-Se, Cel ce este cu firea neapropiat.

Ca un stog pe arie este cunoscut pîntecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, purtînd în tine în chip de negrăit, mai presus de minte și de cuvînt, Spicul cel nearat, pe Care în peștera Betleemului Îl vei naște, urmînd să hrănească cu harul toată făptura, prin dumnezeiești cunoștințe și să izbă-

vească omenirea de foametea cea de suflet pierzătoare.

Mielușeaua cea fără prihană, purtînd în pîntece pe Mielușelul cel gras, vine în sfînta peșteră să-L nască în chip minunat, cu scutece să-L înfeșe, ca pe un om, și să-L culce în iesle, ca pe un prunc. Făptura mai înainte prăznuiește cu bucurie, slăvind pe Cel ce a lucrat pe pămînt astfel de lucruri uimitoare ca acestea.

Stihirile sfîntei, același glas :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu roșeala sîngelui vopsindu-ți singură haina mîntuirii, prealăudată, și luminată fiind de puterea Duhului, te-ai logodit Domnului, Împăratului celui fără de moarte, Care te-a păzit pe tine fără prihană și nestrîcată, în veacul veacului, în cămările cerești, ca pe o fecioară preafrumoasă și neîntinată.

Bătăi îndurînd și focului fiind dată, răbdînd sfîșierile trupului și bărbătește suferînd clocotirile cazanelor, nu ai fost biruită de judecată și nici n-ai jertfit chipurilor cioplite; ci plecîndu-ți grumazul lui Dumnezeu, te-ai suit la ceruri, fiind ucisă cu sabia, purtătoare de cunună.

Ca o zestre prea scumpă ai adus Mirelui, mărită purtătoare de biruință, pe poporul cel sfînt care a crezut minunilor întru care te-ai săvîrșit,

arătîndu-te mai presus și de chinuri și de focul arzător și de sfîșieri, cu biruința în Hristos, Cel ce ți-a dat ție, Fecioară, biruință din cer, cu putere dumnezeiască.

Slavă... Și acum..., a înaintepăznuirii, glasul al 6-lea :

Sioane prăznuiește; Ierusalime, cetate a lui Hristos Dumnezeu, veselește-te; primește pe Ziditorul, Cel ce vine în peșteră și în iesle : deschide-ți-mi porțile, ca intrînd prin ele să văd pe Pruncul cel înfășat cu scutece, Care ține făptura în mîna Sa. Pe care Îl laudă îngerii cu glasuri neîncetate, pe Domnul, Dătătorul de viață, Cel ce mîntuiește neamul nostru.

L A S T I H O A V N A

Se pun stihirile înaintepăznuirii, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Proorocirile tuturor proorocilor se plinesc, că Hristos Se naște în cetatea Betleemului, din curata Fiică a lui Dumnezeu.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

A ărire, lauda și cinstea pămîntenilor, cinstite Betleeme, cetate nouă dumnezeiască primește pe Ziditorul tău.

Stih : Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut. Doamne, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Cuvîntul Tatălui, prin care toate s-au alcătuit, fără pătimire și fără stricăciune, un ipostas din două firi se vede.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei :

Cetate a Betleemului gătește
Ziditorului peștera, ieslea și
scutecele, că întru tine vine să
Se nască.

TROPARUL Înainteprăznirii,
glasul al 4-lea :

Gătește-te Betleeme că s-a
deschis Edenul pentru toți;
înfrumusețează-te Efrata că po-
mul vieții a înflorit în peșteră
din Fecioara. Pentru că pînte-
cele aceleia s-a arătat rai înțe-
legător, întru care este dum-
nezeiescul pom, din care mîn-
cînd vom fi vii și nu vom muri
ca Adam. Hristos Se naște ca să
ridice chipul cel căzut mai
înainte.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea : Mie-
lușeaua Ta, Iisuse, Iuliana... (caută la
sfîrșitul cărții).

Slavă... Și acum..., din nou Găteș-
te-te Betleeme...

LA PAVECERNIȚA

Se cîntă Tripesnețul, cu irmosul de do-
uă ori și troparele pe 6 ; și apoi iarăși
irmosul în amindouă stranele.

Cîntarea a 3-a, glasul al 2-lea :

Irmosul :

Pe piatra credinței întărin-
du-mă, lărgit-ai gura mea
«asupra vrăjmașilor mei, că
«s-a veselit duhul meu cîntînd :
«nu este Sfînt ca Dumnezeuul
«nostru și nu este drept afară
«de Tine, Doamne».

În deșert se adună adunarea
lui Irod cu gînd ucigaș, ca să

ucidă pe Domnul Hristos, Cel
ce S-a născut, Căruia cîntăm :
Tu ești Dumnezeuul nostru, și
nu este drept afară de Tine,
Doamne.

șfatul cel cumplit și de su-
flet ucigător al lui Irod, în-
dreptat fiind împotriva lui
Dumnezeu, socotește să ucidă
împreună cu pruncii pe
Stăpînul Hristos, Căruia cîn-
tăm : Tu ești Dumnezeuul nos-
tru și nu este drept afară de
Tine, Doamne.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Cuvîntul tiranului care se
ridică cu putere, de șapte
«ori a încins oarecînd cuptorul,
«în care tinerii nu au ars, căl-
«cînd în picioare porunca îm-
«păratului, ci au cîntat : toate
«lucrurile Domnului pe Dom-
«nul lăudați-L și-L preainălțați
«întru toți vecii».

Vărsînd lacrimi întocmai ca
niște miruri înaintea lui Hris-
tos, Cel ce S-a născut cu trup
pentru noi, să ne curățim înti-
năciunile, și apropiindu-ne cu-
rați de Cel fără de prihană, să
cîntăm : toate lucrurile Domnu-
lui pe Domnul lăudați-L și-L
preainălțați întru toți vecii.

Cu lacrimi de umilință de
lacrimile înfricoșătoarelor chi-
nuri ce au să fie să scăpăm noi
păcătoșii, mergînd pe urmele
lui Hristos, Cel ce S-a înfășat
în scutece ca un prunc și să
cîntăm : toate lucrurile Domnu-

lui pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Știind că izbăvirea se apropie, cu izvorul lacrimilor prin mărturisire spălându-ne, să ne apropiem, credincioșilor, de Hristos, Cel ce S-a născut cu trup în peșteră, cîntînd : toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Cu suflete curate și cu buze nespurcate, veniți să preamărim pe cea neîntinată și preacurată, pe Maica lui Emmanuel, rugăciuni aducînd «printr-însa Celui ce S-a născut «dintr-însa. Milostivește-Te de «sufletele noastre, Hristoase «Dumnezeule, și ne mîntuiește «pe noi».

Necunoscător, viclean și plin de pizmă, nimeni din cei ce aduc acum daruri plăcute lui Dumnezeu să nu fie : în loc de smirnă, aur și tămîie, mireasma faptelor bune ; cîntînd lui Hristos Celui ce S-a născut : Milostivește-Te de sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mîntuiește pe noi.

Zis-a Irod cel împietrit la inimă către magii cei înțelepți : mergeți de căutați pe Împăratul, Cel ce S-a născut acum, și aflîndu-L să-mi spuneți și mie, gîndind cumplitul, cu inimă ucigașă, la uciderea Lui. Milostivește-Te de sufletele

noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mîntuiește pe noi.

O , ucigașă îndrăznire nebună, de vreme ce ai dat uitării că nimeni nu poate să prindă pe Dumnezeu ca să-L ucidă. Că înfierbîntat fiind de mînie, ai junghiat cu cruzime pe prunci, Iroade. Milostivește-Te de sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mîntuiește pe noi.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul înaintepăznuirii (de două ori), Slavă..., al sfintei, Și acum..., al înaintepăznuirii.

După Catisma întâia, se cîntă Sedealna, glasul al 2-lea :

Podobie : Iosif cel cu bun chip...

Neapropiatul Dumnezeu, apropiat făcîndu-Se mie, din milostivire, vine de bunăvoie să Se nască cu trup, ca un om, în cetatea Betleemului, din tînăra Fecioară ; pe Care să ne nevoim a-L primi cu osîrdie, grăind cu frică : Doamne, slavă Ție !

Slavă... Și acum..., glasul 1 :
Podobie : Mormîntul Tău...

Cel ce a plecat cerurile și în Fecioara S-a sălășluit mai înainte vine să Se nască cu trup, în peștera Betleemului, precum este scris, și să Se arate Prunc, Cel ce înviază în pîntece pruncii. Pe Acesta, bucurîndu-ne, să-L întîmpinăm cu toții, cu inimă curată.

După Catisma a doua, se cântă Se-dealna, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Betleeme gătește-te ca să în-tîmpini pe Fecioara Maria și Maica lui Dumnezeu. Că, iată, vine la tine aducînd Prunc pe Hristos, Cel pururea fără de început, cu Tatăl și cu Duhul. Pe Care vine să-L nască în peșteră și după naștere Fecioară iarăși se va arăta.

Slavă... Și acum..., glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

Ninune uimitoare se vede astăzi : Mîntuitorul nostru vine acum să Se nască în peșteră, cu trup din Fecioara pentru noi ; iar magii, cu daruri ca unui împărat se vor închina și păstorii cu îngerii Îl vor preaslăvi ; cu care și noi să cîntăm : slavă Celui ce S-a făcut om pentru noi.

Psalmul 50.

CANONULE

Se pune Canonul înainteprăznuirii, cu Irmosul pe 8, și al sfintei, pe 4.

Canonul înainteprăznuirii

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmosul :

Pe voievozii cei puternici, pe cele trei părți ale sufleteului, îneacă-i, Cel ce Te-ai «născut din Fecioară, întru a-«dîncul nepătimirii, rogu-mă «Ție. Ca întru omorîrea trupu-«lui meu să-Ți cînt Ție, ca și cu «o alăută, cîntare de biruință».

Bucură-te cerule și pămîntule te veselește, căci cu noi este Dumnezeu ; și făcîndu-Se trup, din tînăra Fecioară, S-a născut și cu scutece a fost în-fășat și ca un milostiv a dez-legat legăturile greșalelor mele.

Împărăteasa cea curată a născut mai presus de cuget pe Împăratul tuturor, pe Cel ce a deschis, celor cu credință, împărăția cea de sus și a pierdut cu desăvîrșire păcatul, cel ce pururea împărătea întru noi.

Scripturile proorocești se împlinesc, că Hristos pe Care mai înainte L-au vestit, iată, Se arată întrupat, în cetatea Betleemului ; să ne grăbim acum a prăznui mai dinainte, astăzi, Nașterea Sa, cu îndreptarea gîndului.

Canonul sfintei

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, același glas :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Strălucind minunat cu luminile mucenicei, dăntuiești cu sfințenie împrejurul lui Dumnezeu, îndumnezeindu-te, prealăudată, și cu rugăciunile tale dai luminare celor ce te laudă.

Rănită fiind de dragostea cea preadulce a lui Hristos, prealăudată, și părăsind dezmierdările trupești și pe logodnicul cel muritor, te-ai logodit cu Cel ce te-a făcut pe tine fecioară curată și nevinovată.

Slavă...

Luminîndu-ți cugetul cu po-
doabe strălucite, Ziditorul tu-
tutor și Dumnezeu te-a învred-
nicit pe tine de cămările ce-
rești, ca o fecioară dănțuind,
muceniță, de D u m n e z e u
înțelepțită.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioara vine să nască în
peșteră pe Ziditorul firii, Care
mai presus de fire a luat din-
tr-însa trup după Ipostas, în
chip de negrăit, ca să îndum-
nezeiască omenirea.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Biserica cea stearpă din pă-
gîni a rodit și adunarea
«cea cu mulți fii a slăbit ; să
«strigăm minunatului nostru
«Dumnezeu : S f î n t e ș t i,
«Doamne !».

Daniel Te-a văzut pe Tine,
Cuvinte, piatră tăiată din mun-
te fecloresc, Care ai zdruncinat
cu puterea Ta templele idolești.
Pentru aceasta cu frică Te
slăvim.

Magii de la Răsărit, povățuiți
fiind de stea, Ți-au adus Ție,
Împăratului tuturor, Hristoase,
daruri : smirnă, aur și tămîie,
minunîndu-se de smerenia Ta.

Maria, țarina cea nearată, se
duce să nască în cetatea Betle-
emului pe Spicul de grîu, de
viață purtător, Care hrănește
sufletele tuturor celor ce gră-
iesc : Sfînt ești, Doamne !

Canonul sfintei

Irmos : Se veselește de Tine...

Făcutu-ți-ai sufletul biseri-
că preasfîntă lui Dumnezeu
stăruind totdeauna în dumne-
zeieștile biserici cu laude și cu
rugăciuni.

Dorind a dobîndi daruri
mari, preacinstită, ai suferit du-
rerile trupului ca într-un trup
străin.

Slavă...

Cu picăturile singiurilor tale ai
stins focul închinării la idoli și
cugetele credincioșilor le-ai a-
dăpat, Iuliana.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca să izbăvească pe oameni,
Cel milostiv Se naște din prea-
curata în Betleem, primind în-
fășare ca un prunc.

Irmosul :

Se veselește de Tine Biserica
«Ta, Hristoase, grăind : Tu ești
«puterea și scăparea și întărirea
«mea, Doamne».

C O N D A C U L sfintei, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Cu frumusețile fecioriei împo-
dobindu-te, fecioară, și cu cunu-
na muceniei acum încununî-
du-te, Iuliana, dăruiești tămă-
duiri celor ce sînt în nevoi și
boli și izbăvire celor ce se apro-
pie de racla ta, din care Hristos,
izvorăște dumnezeiesc dar și via-
ța veșnică.

S E D E A L N A Înainteprăznuirii, glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

Umpleți-vă de bucurie toate marginile, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, minune de negrăit ! Cel fără de început Se începe și Cel fără de trup Se întrupează. Peșteră, primește înăuntru pe Cel ce ține toate împreună. Betleeme, bucură-te și făptură dănuiește, în ziua Înainteprăznuirii.

Slavă..., a sfintei, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Fiind înfrumusețată cu fapte bune de la Dumnezeu date și împodobită cu florile cinstitei mucenicii, te-ai arătat toată frumoasă și fără prihană, cinstită. Pentru aceasta Domnul a iubit acum frumusețea ta și te-a dus în camera de mire cea prea luminoasă, în care dănuiești, Iuliana, cu mucenicii, slăvind pe Hristos.

Și acum..., a Înainteprăznuirii

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Fecioarelor începeți întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor laudați călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântați, că Fiul lui Dumnezeu, Cel mai înainte de veci, Cel ce mîntuiește lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, Iisus «cel mai presus de ceruri, pe «nor, ușor a venit și a mîntuit «cu mînă curată pe cei ce cîntă: «slavă puterii Tale, Hristoase!».

Sfîntul vas cu mir al cinstitei sfîințenii vine să deșerte în cetatea Betleemului pe Acela care dă sfîințenie nouă tuturor, celor ce cîntăm : slavă puterii Tale, Hristoase !

Grăitorule de Dumnezeu, Isaia, văzînd împlinite cele proorocite de tine, bucură-te și dănuiește, că Fecioara a născut cu trup, fără de sămîntă, în peștera Betleemului, pe Cel vestit de tine, de mai înainte.

Iisus cu trup Se naște și Cel fără de ani sub ani Se vede Prunc, dezlegînd greșelele mele cele vechi și cu negrăita Lui sărăcie acum mă îmbogățește pe mine, cel ce am sărăcit prin călcări de lege, făcătoare de stricăciune.

Canonul sfintei

Irmos : Văzindu-Te Biserica înălțat...

Avînd înțelegerea îndreptată către Domnul tuturor, nicidecum nu ai ținut seamă de trupul tău întins și cumplit bătut, Iuliana, frumoasă fecioară.

Biruit-a dragostea Stăpînului întunecările trupului, prealăudată muceniță. Pentru aceasta

ai defăimat și averea și logodnicul și chinurile cele de multe feluri.

Slavă...

Pe tine mielușeaua cea nespurcată sfîșiindu-te vrăjmașii cu chinurile, ca niște lupi, muceniță, te-a făcut dumnezeiască jertfă și junghiere fără de prihană, întreagă, lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Văzîndu-și Născătoarea de Dumnezeu fecioria pecetluită după naștere, cuprinsă de uimire, grăia : cum Te voi înfășa acum, Fiule, pe Tine, Care înfeși marea cu îngrădire de nisip !

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Nelegiuții nu vor vedea slava Ta, Hristoase ; dar noi, «de noapte mîniecînd Te «lăudăm pe Tine, Unule-Născut, «strălucirea părintească a slavei Dumnezeirii, Iubitorule de «oameni».

Din Fecioară S-a născut Dumnezeu Emmanuel și în iesle culcîndu-Se a lucrat, voind, cea de a doua chemare a noastră. Să prăznuim de mai înainte, cu cucernicie, Nașterea Lui.

Cuvînt al Tatălui fiind mai înainte de început și de o ființă, în ieslea necuvîntătoarelor culcîndu-Te, ne-ai dezlegat de necuvîntare, pe noi, care mai înainte prăznuim, cu cucernicie, Nașterea Ta.

Fericită este rădăcina lui Iesei, ceea ce a odrăslit pe cea curată, care a purtat floarea cea dumnezeiască, pe Hristos Domnul, a Cărui Naștere mai înainte să o prăznuim, bucurîndu-ne.

Canonul sfintei

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Uscat-ai, muceniță, pîriul păgîneștii necunoștințe de Dumnezeu cu curgerile singiurilor, care s-au vărsat pe nedrept și au stins focul înșelăciunii.

În întregime te-ai adus pe tine lui Dumnezeu, făcînd mai luminată nevinovăția fecioriei, cu roșeala singiurilor.

Slavă...

De frumusețea Ta, o, Stăpîne, fiind rănit sufletul fecioarei, a trecut cu vederea cele văzute, strălucind cu frumusețile patimirii.

Și acum..., a Născătoarei :

Minune nouă ! Fecioara cea curată vine în peștera Betleemului, să nască pe Dumnezeu, Care S-a făcut om.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Venit-am întru adîncurile mării și m-a înecat viforul păcatelor mele cele multe ; ci ca «un Dumnezeu scoate dintru a-«dînc viața mea, mult-Milostive».

Prunc tînăr pe pămînt născîndu-Se nouă Cel mai înainte de

veci, din Tatăl în chip de negrăit a strălucit și pe toți ne-a liberat din călcarea poruncii, ca un Milostiv.

Minunate și uimitoare glasuri s-au auzit în cetatea Betleemului, născîndu-Te Tu, Cuvîntul cel fără de început ; că păstorii cu îngerii Ți-au adus cîntare, ca unui stăpîn.

Steaua a vestit magilor pe Soarele dreptății, Cel ce S-a născut în chip de negrăit ; a Cărui cinstită Naștere mai înainte să o prăznuim, veselindu-ne.

Canonul sfîntei

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Fiind rănită de dragostea cea dumnezeiască, grăim : mă grăbesc să-L ajung pe Hristos, podoaba cea frumoasă ; pentru aceea rabd chinurile cu cugetul neabătut, veselindu-mă.

Prigonitorul cel viclean porunceă să fie întinsă fără milă și cu drugi să fie sfărîmată mie-lușeaua Domnului, care avea mintea ațintită către Hristos.

Slavă...

Alergat-ai dis-de-dimineată, către Hristos, Soarele cel neapus, și cu strălucirile Lui ți-ai luminat sufletul și inima, de Dumnezeu înțeleptită, și te-ai mutat la lumina veșnică.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce a înfășat marea cu negură, Ziditorul, de voie Se naște din tînăra Fecioară și primește înfășare de prunc, Cel ce izbăvește lumea.

Irmosul :

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, «Doamne, strigă Biserica către «Tine, curățindu-se de sîngele «demonilor, cu sîngele cel curs, «prin milostivire, din coasta «Ta».

CONDACUL Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus căutînd...

În Betleem văzînd cu scutece înfășat pe Cel ce ține tot pămîntul cu mîna, cîntări de înainteprăznuire să aducem celei ce L-a născut ; că se veselește ca o maică, ținînd în brațe pe Fiul lui Dumnezeu.

ICOS

Fecioara ținînd în brațe pe Fiul lui Dumnezeu, cu sărutări ca o maică îmbrățișîndu-L a grăit : sămînță n-am cunoscut la zămislire, și la naștere stricăciune n-am primit. Iar acum și după naștere sînt curată, precum mai înainte. Pentru aceasta mă închin, Fiule, milostivirii Tale celei mari și slavei celei de negrăit, pe care ai arătat-o spre mine. De aceea mă și bucur ținînd în brațe pe Fiul lui Dumnezeu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și una, pomenirea Sfîntei Mucenice Iuliana.

Sfînta Mucenică Iuliana a trăit pe vremea împăratului Maximian. Era din Nicomidia, copila unor părinți bogați. Părinții au logodit-o cu un senator elin, cu numele Eleusie. Logodnicul voia să se facă nunta, dar sfînta n-a vrut, ci a zis : «Nu mă mărit cu tine, pînă nu ajungi prefectul cetății». După ce a ajuns prefect, sfînta i-a zis iarăși : «N-am să primesc să mă mărit cu tine, dacă nu

treci de la slujirea idolilor la credința creștinilor». Logodnicul a spus totul tatălui ei. Tatăl, pentru că n-a putut să o întoarcă de la credința în Hristos, a dat-o pe mina prefectului, logodnicul ei, ca să o cerceteze după legile romane. Prefectul a dezbrăcat-o de haină și a poruncit să fie chinuită cumplit și apoi a poruncit să fie aruncată în temniță. În noaptea în care a fost aruncată în temniță, pe când se ruga, s-a apropiat de ea, în chip de înger, dușmanul nevăzut al tuturor oamenilor, diavolul, și a îndemnat-o să jertfească idolilor, ca să scape. Sfânta l-a alungat și l-a făcut să mărturisească, chiar fără voia lui, cine este. A fost adusă din nou în fața prefectului, dar a rămas neclintită în dragostea pentru Hristos. De aceea a fost aruncată într-un cuptor încins tare, care cu minune cuptorul s-a răcit. La vederea minunii, cinci sute de bărbați împreună cu o sută treizeci de femei au crezut în Hristos și au fost tăiați îndată cu sabia. Iar mucenița a fost supusă din nou la chinuri; dar arătându-se mai tare decît toate aceste încercări, a fost tăiată cu sabia.

Era sfânta de 16 ani cînd a fost logodită de părinții ei cu Eleusie; iar cînd s-a logodit cu Hristos prin mucenicie era de 18 ani.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților cinci sute de Mucenici din Nicomidia, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfințelor o sută treizeci de femei din Nicomidia, care de sabie s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Temistocle.

Sfîntul Mucenic Temistocle a trăit pe vremea împăratului Deciu, în Mira Lichiei. Era păstor la oi. Ighemonul Asclapie pornind prigoana împotriva creștinilor îl căuta pe Sfîntul Dioscorid, fugit în munți. Cei ce-l căutau au dat de Temistocle, care păștea oile. L-au întrebat de Dioscorid. Temistocle, care-l ascunsese, a spus că nu știe unde este, dar s-a dat pe sine mărturisind că e creștin. Dus înaintea ighemonului Asclapie, a propovăduit pe Hristos. Grăind cu îndrăzneală a fost atîrnat de un lemn și lovit în pîntece pînă ce i s-a sfișiat pîntecele. Apoi a fost tîrît pe piroane ascuțite de fier și așa și-a dat lui Dumnezeu duhul.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amln.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Cei trei tineri în Babilon ne-socotind porunca tiranului, în mijlocul văpăii cîntau : «Binecuvîntat ești Doamne, «Dumnezeul părinților noștri».

Cum Te va încăpea peștera pe Tine, Cel neîncăput, Care vii să Te naști pentru noi ? Cum Te va alăpta Fecioara pe Tine, Milostive Iisuse, Cel ce ești Hrănitorul tuturor ?

Magii, urmînd cuvintelor vrăjitorului Valaam, au alergat să se închine lui Hristos cu daruri, cunoscîndu-L pe Dînsul Împărat a toată suflarea.

Fire omenească, steapă de orice faptă bună, bucură-te și te veselește ! Că Hristos vine să Se nască cu trup din Fecioara, ca să te arate pe tine roditoare de fapte bune.

Canonul sfîntei

Irmos : Tinerii lui Avraam...

Fără de milă judecătorul cel nemilostiv te aruncă, muceniță, în cazanul cel înfierbîntat ; iar Domnul, prin înger, nevătămată te păzește pe tine, care L-ai cinstit pe Dînsul.

Neînfricoșîndu-te și mai vîrtos cu îndrăzneală bărbătească încingîndu-te, preacinstită muceniță, intri în foc, simțind răcoarea și cîntînd : Binecuvîntat ești în biserica slavei Tale, Doamne !

Slavă...

Tu ai adus Mirelui ca pe o zestre adunarea și poporul cel ce a crezut în El, risipind negura înșelăciunii, cu facerile tale de minuni strălucitoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te încăpere a Celui ne-
încăput, Maică Fecioară, că vii
să naști, cu trup, în peșteră,
Preacurată, pe Cel ce îndreptează
zidirea mâinilor Sale.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

[zbăvitorule al tuturor, Atot-
puternice, pogorîndu-Te la
«cei ce se arătau plini de cucer-
«nicie, în mijlocul văpăii i-ai
«rourat și i-ai învățat să cînte :
«toate lucrurile binecuvîntați și
«lăudați pe Domnul».

Pe mine, cel ce prin multele
călcări de poruncă m-am făcut
peșteră de tîlhari, Hristoase,
mîntuindu-mă prin milostivirea
Ta cea de negrăit, ai binevoit în
peșteră a Te naște din curata
Fecioară.

Scris-ai desăvîrșita mea ier-
tare, înscriîndu-Te, din porunca
cezarului, împreună cu robii,
Făcătorule al fapturii ; laud mi-
la cea nemăsurată a milostivirii
Tale, Stăpîne.

Luminat palat al Stăpînului,
cum ai intrat în peștera cea mi-
că, spre a naște pe Împăratul,
Domnul Cel ce S-a întrupat pen-
tru noi, Preasfîntă Fecioară,
dumnezeiască mireasă ?

Canonul sfintei

Irmos : Mîinile întinzîndu-și...

A vîndu-ți ochiul și mintea
ridicate în sus către Dum-
nezeul puterilor, Cel ce poate a
mîntui, cu dumnezeiescul har al
Duhului, ai stins fierbințeala
cazanelor, muceniță, cîntînd cu
credință cîntarea tinerilor : Bi-
necuvîntați toate lucrurile Dom-
nului pe Domnul.

Cugetătorii deșertăciunii, cei
vrednici de foc, ascultînd cu-
vintele tiranului păgîn, de vie-
te-au aruncat în foc, muceniță ;
dar fiind răcorită de dragostea
Mirelui și cinstindu-L pe El, fo-
cul nu te-a ars, cugetătoare de
Dumnezeu Iuliana.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe
Sfîntul Duh, Domnul.

Ai stat înaintea divanului pro-
povăduind pe Hristos, Dumne-
zeul cel nemuritor, Care a răb-
dat răstignire și a omorît rătă-
cirea, și a dat viață nemuritoa-
re credincioșilor, celor ce cîntă :
toate lucrurile lăudați pe Dom-
nul.

Și acum..., a Născătoarei :

Domnul, Care și-a pus scau-
nul Său pe nori, pe nor vine să
Se nască nouă din Fecioară, ca
să risipească norii cei întunecați
ai păcatului din sufletele noas-
tre, ale celor ce cîntăm Lui :
Binecuvîntați t o a t e lucrurile
Domnului pe Domnul.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne
închinăm Domnului, cîntîndu-I și prea-
înălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Imosul :

Mîinile întinzîndu-și Daniel,
«gurile leilor cele deschise, în
«groapă le-a încleștat ; și tinerii
«cei iubitori de cucernicie au
«stins puterea focului, încin-
«gîndu-se cu fapta bună și cîn-
«tînd : Binecuvîntați toate lucru-
«rile Domnului pe Domnul».

Canonul Inainteprăznuirii

Cîntarea a 9-a :

Imosul :

Eva prin greșeala neascultă-
rii a adus în lume bleste-
mul ; iar tu, Fecioară, de Dum-
nezeu Născătoare, cu Vlăstarul
«zămislirii tale ai înflorit în lu-
«me binecuvîntarea ; pentru a-
«ceasta toți te mărim».

Să dănuim, credincioșilor, să
săltăm și într-un glas de bucu-
rie să grăim : vine mîntuirea tu-
tutor, Se apropie să Se nască
Domnul și să mîntuiască pe cei
ce cinstesc Nașterea Lui, cu
gînd cucernic.

Ia-ți psaltirea și alăuta, Sfin-
te David, și dulce cîntă : casa
Efratului veselește-te ! că Acela
pe Care Tatăl din pîntece L-a
născut întru tine, cu adevărat
S-a născut, întrupîndu-Se din
Fecioara.

Ca o cădere de apă, ca o ploaie
mare S-a pogorît Stăpînul în pîn-
tecele tău și pămîntul cel pusti-
it de arșița necunoștinței de
Dumnezeu l-a udat și mările în-
șelăciunii a uscat, Născătoare
de Dumnezeu, Maică-Fecioară.

Canonul sfintei

Imos : Hristos, piatra cea...

De luptele cele pentru cre-
dință ale Iulianei, purtă-
toarea de biruință, s-au mirat
îngerii, în ce chip cu firea feme-
iască a rușinat pe cel ce a omorît
pe strămoașa ei în rai.

Ca o preafrumoasă purtătoare
de biruință și îndemînată
fecioară ai primit după lege cu-
nuna dreptății ; căci ai călcat în
picioare cu trupul pe cel fără
de trup și purtătoare de biruin-
ță te-ai arătat.

Pe tine rîndunica cea înțele-
gătoare, turtureaua cea nestri-
cată și porumbița cea cu aripi
aurite cu mucenicia, care ai zbu-
rat către Dumnezeu și te-ai o-
dihnit, te cinstim.

Slavă...

Înflorit-ai ca un crin în văile
muceniei, Iuliana purtătoare
de buruință ; și purtînd fecioria
ca un trandafir cu plăcut miros,
te-ai făcut dumnezeiască mi-
reasmă Mirelui tău celui înțele-
gător.

Și acum..., a Născătoarei :

Purtînd pe Cel ce pe toate le
poartă, Fecioară, vii la Betleem
să naști și să culci în iesle, ca
pe un prunc, pe Cel ce lucrează,
cu răbdare, chemarea din nou a
muritorilor.

Imosul :

Hristos, piatra cea netăiată
«de mînă, cea din capul unghi-
«lui, din tine, Fecioară, munte-
«le cel netăiat, S-a tăiat, adu-

«nînd firile cele osebite ; pentru
«aceasta veselindu-ne, pe tine
«Născătoare de Dumnezeu te
«mărim».

I U M I N I N D A

Podobie : Cercelatu-ne-a pe noi...

Credincioşilor să aducem acum cîntări, cu credinţă, la Înainteprăznuirea Naşterii ; că vine şi se apropie Hristos de Betleem să Se nască din Fecioara ca om şi să Se arate Prunc cu scutece înfăşat, Cel ce este mai înainte de veci.

Slavă..., a sfintei, asemenea :

D upă cămara Ta cea de Mire, Cuvinte, dorind muceniţa, a răbdat toată ispita chinurilor, cu tăria ajutorului Tău. Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, milostiveşte-Te spre sufletele noastre şi ne mîntuieşte.

Şi acum..., a Înainteprăznuirii :

Podobie : Cămara Ta, Mîntuitorule...

Betleeme, pămîntul Iudeii, împodobeşte-ţi intrările, că iată vine întru tine Fecioara şi Născătoarea de Dumnezeu, ca să nască în peşteră şi în iesle pe Dumnezeul meu şi Domnul.

L A L A U D E

Se pun stihirile pe 4, glasul al 6-lea :

Podobie : Puterile îngereşti...

Înţelepciunea cea ziditoare vine acum ; norii cei prooroceşti se deschid ; harul înseninează cerul ; Adevărul a răsărit ; încetează vorbele cele întunecate ale umbrei ; poarta Edenului s-a deschis. Adame, dănţuieşte ; Zi-

ditorul nostru, Dumnezeu, de bunăvoie Se naşte om.

Proorociile şi viziunile proorocilor plinindu-le, Cuvîntul Se naşte în trup şi ia chip omenesc, şi în ieslea animalelor Se culcă. Aceasta este smerenia cea desăvîrşită ; aceasta este economia cea înfricoşătoare. Pentru care cîntăm : Împăratul lui Israel, Hristos, soseşte !

Ca să curăţeşti de veninul stricăciunii şi să zideşti din nou chipul meu cel dintîi, Te-ai întrupat, cu lapte Te-ai hrănit şi cu scutece ai fost înfăşat, Cel ce cuprinzi toate cu voinţa. Făcătorule de minuni, Cuvinte, Te laud, Îngere al sfatului părintesc, prin Care mă fac nemuritor.

Din sînurile Tatălui nedepărîndu-Te, om Te-ai văzut şi, în braţe fecioreşti fiind ţinut, pe magii cei din Persia prin stea i-ai chemat ; aceştia s-au închinat Ție, Împăratului şi Dumnezeu, învăţîndu-se a Te cunoaşte Domn al tuturor pe Tine, Cel ce vei pierde pe domnii neamurilor şi vei păstori poporul cel ales.

Slavă..., asemenea :

Spune-mi, curată, cum ai născut fără de sămîntă ? Grăieşte-mi, Preasfîntă, cum ai încăput pe Ziditorul, cămara cea purtătoare de viaţă, cea greu de privit, vestea cea nouă, minunea cea înfricoşătoare ? Suflarea

toată se pregătește a te lăuda cu veselie, pe tine, Fecioară, spre bucuria Celui născut al tău.

Și acum..., asemenea :

Proorociile vrăjitorului Valam se plinesc, că cei ce priveau cu uimire la înșelătoriile persienești, luminându-se cu strălucirea stelei celei neobișnuite, cu daruri au însemnat pe Hristos, Soarele cel neapus, Dumnezeu, Împăratul cel în Betleem întrupat și de bunăvoie mort.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Strălucește steaua acum în peșteră ; păstorilor cu îngerii, magilor cu daruri gătiți-vă a-L întâmpina.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfânt din muntele del cu umbra deasă.

Ca să se plinească proorociile proorocilor, în Betleem S-a născut Domnul, și Edenul a deschis celor din Adam.

Stih : Auzit-am, Doamne, glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Unge cu mir Betleeme ieslea cea sfântă, că întru tine Stăpînul va să-Și tindă razele Dumnezeii Sale.

Slavă... Și acum..., asemenea :

Veniți, pămîntenilor, cu un glas să laudăm neîncetat pe Fecioara, Maica Născătoarea de Dumnezeu, din care Hristos S-a născut.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI DOUA

Pomenirea Sfintei Mucenice Anastasia, izbăvitoarea de otravă.

Se pune și slujba Înainteprăznuirii Nașterii lui Hristos.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun 6 stihiri : 3 ale Înainteprăznuirii și 3 ale sfintei.

Stihirile Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea :

Podobie : Lepădînd toată grija...

Soarele cel neapus se silește Să se înalțe din pîntece fecioresc, ca să lumineze tot pămîntul. Să ne grăbim a-L întâmpina cu priviri senine și cu fapte curate, și să ne pregătim cu duhul a primi acum pe Cel ce vine întru ale Sale, precum a binevoit ; pentru ca Cel ce Se naște în Betleem, să ne readucă în Eden pe noi, cei înstrăinați cu felul nostru de viață.

Cel ce Se poartă pe aripi de heruvimi, Dumnezeu-Cuvîntul, unindu-Se cu trupul, după Ipostas, în pîntecele cel preacurat a locuit și om făcîndu-Se vine să Se nască în pămîntul Iudeii. Peșteră sfîntă, împodobește-te ca un palat prea mare pentru Împăratul ; iesle gătește-te ca un scaun de foc, în care Fecioara

Maria va culca pe Pruncul, Cel ce a venit spre chemarea din nou a lumii, precum a binevoit.

În ieslea celor necuvîntătoare Te culcă Fecioara, Cuvîntule al lui Dumnezeu cel fără de început, pe Tine, Cel ce ai primit început mai presus de înțelege-re ; că vii să mă dezlegi pe mine din îndobitocirea pe care am îndurat-o din răutatea șarpelui ; și Te-ai înfășat în scutece, ca să rupi feșele și legăturile greșelilor mele, Cel ce ești bun și iubitor de oameni. Pentru aceasta măresc, cînt și mă închin cu bucurie mare, venirii Tale în trup, prin care mă liberez.

Stihirile sfintei, glasul 1 :

Podobie : Prealăudașilor mucenici...

Cît sînt de frumoase biruințele tale, muceniță ; cît sînt de mărite luptele tale ; cît este de vestită mărturisirea ta ! Cît sînt de multe minunile tale și nenumărate semnele prin care te mărește în veci, Acela, pe Care L-ai slăvit prin mădularele tale cele sfîrtecate, chinuindu-te !

Dorind cinstita mărire a celor ce se chinuiesc, te-ai grăbit a te asemena rîvnei lor. Pentru aceea ai suferit dureri prea mari ; și acum ușurezi, cu dumnezeiesc har, toată durerea din sufletele și din trupurile noastre, ale celor ce cinstim luptele și biruințele tale.

Strălucit-ai cu adevărat mai luminos decît soarele, mărită, sfîrșindu-ți calea pătimirii tale ; și cu razele multelor tale minu-

ni luminezi cugetele tuturor, celor ce cu credință se apropie de dumnezeiască racla ta, care izvorăște ape dumnezeiești, Anastasia, muceniță cu nume mare.

Slavă..., a sfintei, glasul al 2-lea :

Darul învierii ai luat, Anastasia prealăudată, care ai pătimit în locul de chinuri, că mulțimea demonilor ai nimicit, și adîncului mării i-ai dat, muceniță purtătoare de lumină, vrednică de laudă.

Și acum..., a Înainteprăznurii, glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Vizantie.

Fecioară nenuntită de unde vii ? Cine este părintele tău și cine este maica ta ? Cum de porți în brațe pe Ziditorul ? Cum nu s-a stricat pîntecele tău ? Cu tine, Fecioară, vedem pe pămînt săvîrșindu-se mari, uimitoare și înfricoșătoare taine ; iar noi, ca o datorie vrednică de tine, îți pregătim pe pămînt peștera și cerem cerului să trimită steaua ; iar magii vin de la Răsărit spre Apus, ca să privească pe Mîntuitorul oamenilor ca Prunc, hrănindu-Se cu lapte.

LA STIHIA VNA

Se pun stihirile Înainteprăznurii, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Vine Hristos să sfărîme pe cel viclean, pe cei din întuneric să-i lumineze și să dezlege pe cei legați ; mai înainte să-L întîmpinăm.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfânt din muntele cel cu umbra deasă.

Cîntați, seminții ale neamurilor, laudă și slavă ; magilor cu daruri și păstorilor cu cîntece din fluier, cu bucurie alergați.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Munți și dealuri, văi și cîmpii, rîuri și toată făptura slăviți acum pe Ziditorul, Cel ce S-a născut.

Slavă...,a sfintei, glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Studitul.

Numită fiind cu numele purtătoarei de viață Învieri a lui Hristos, cuviincios ai urmat, cinstită, felul de viață al numirii tale. Și firea întărindu-ți și cu înțelepciunea îmbărbătîndu-te, ți-ai țesut mantie de purpură cu porfira singelui tău ; și împărătește ținînd crucea, ca pe un sceptru, împărătești împreună cu Dumnezeu și Mîntuitorul, Anastasia preafericită. Pe Acesta roagă-L să ne lumineze și pe noi, cu dumnezeiasca Lui slavă.

Și acum...,a Înainteprăznuirii, același glas :

Isaie, dănuiește, primește pe Cuvîntul lui Dumnezeu ; proorocește Fecioarei Maria că rugul se va aprinde, și de foc, adică de raza Dumnezeirii, nu va fi mistuit. Betleeme, gătește-te, Edenule, deschide-ți porțile ; magilor mergeți de vedeți Mîntuirea, în iesle înfășată, pe Care steaua a vestit-o deasupra pește-

rii, pe Domnul, Dătătorul de viață, Cel ce mîntuiește neamul nostru.

Troparul sfintei, glasul al 4-lea : Mie-lușeaua Ta, Iisuse, Anastasia... (Caută-l la sfîștul cărții).

Slavă... Și acum...,a Înainteprăznuirii: Gătește-te Betleeme, deschisu-s-a... (caută în ziua de 21 decembrie).

LA PAVECERNIȚA

Se cîntă Canonul cu irmosul de două ori și trefarele pe 6 ; și iarăși irmosul în amîndouă stranele.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

S-a despîcat Marea Roșie, și adîncul cel hrănit cu valuri «s-a uscat, făcîndu-se pentru «cei fără de arme loc de trecere, «iar pentru cei preaîntrarmați, «mormînt. Și cîntare cuvioasă «lui Dumnezeu s-a cîntat, căci «cu slavă S-a preaslăvit Hristos, Dumnezeul nostru».

Cea pricinuitoare de viață și atotstăpînitore, Înțelepciunea lui Dumnezeu cea nesfîrșită și-a zidit Sieși casă, din curata Maică, ce nu știe de bărbat ; că în trupesc locaș îmbrăcîndu-Se, cu slavă S-a preaslăvit Hristos, Dumnezeul nostru.

Taine învățînd pe magi, Înțelepciunea lui Dumnezeu, cheamă pîrga cea din păgîni, pe cei mai înainte necuvîntători să-i ospăteze prin cuvînt, masă de taină fiind pusă în ieslea animalelor ; către care, călătorînd, aleargă cu daruri, strălucindu-le înainte steaua.

Să auzim acum graiurile proorocești împlinindu-se prin Duhul ; că Fecioara luînd în pîntece, vine să nască pe Cel ce a fost mai înainte, pe Care cerul L-a arătat magilor, și îngerii, păstorilor, pe Cel ce Se arată ca un prunc.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Domn fiind a toate și Ziditor Dumnezeu, zidirea a unit «cu Sine ca un milostiv, sărăcind, și ca un prunc arătîndu-Se cu trupul, în ieslea cea «sărăcăcioasă S-a culcat, zicînd: «mîncăți trupul Meu și vă întăriți în credință».

Pe Hristos izbăvitorul, Cel ce vine acum să-Și verse sîngele Său pentru lume, Irod se înverșunează să-L ucidă mai înainte de vreme. Pentru aceasta cu ucigașă cruzime a junghiat cu sabia pe prunci.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu ! Iar Irod umplîndu-se de nebulă, se îmbolnăvește pentru uciderea lui Hristos, și căzînd în întunecată îndrăzneală, s-a întrarmat spre uciderea pruncilor celor ce nu știau de răutate și a udat pămîntul cu sîngele lor.

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Mai înainte văzînd proorocul taina Ta cea de negrăit, «Hristoase, a grăit : pus-ai tare «dragoste de întărire, Părinte îndurate, că pe Fiul, Cel Unul-

«Născut, L-ai trimis, Bunule, cu-
«rățire în lume».

Ca o ploaie pe lînă și ca o picătură pe pămînt pogorîndu-Te la ceea ce Te-a născut, Doamne, vii cu milostivire să locuiești, că pe Cel Unul-Născut L-a trimis Tatăl curățire în lume.

Primești trup omenesc din sămînța lui Avraam, Hristoase, și har peste har vii să dai și să mîntuiești chipul și să-l faci fără stricăciune. Că pe Cel Unul-Născut L-a trimis Tatăl curățire în lume.

Băutura cea nouă după care David, de demult, însetînd, a poftit să o bea, vine să izvorască în peștera Betleemului și să potolească setea, care a fost mai înainte în sufletul lui Adam și al lui David, din care, după trup, Se naște Hristos.

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cu legătura dragostei fiind legați, ca niște iubitori de «frați, să dăm slavă Celui ce dă «pace tuturor, Celui ce stăpînește toate, Celui ce iubește «lumea foarte și Celui ce a dat «izbăvire pe Fiul Său cel iubit».

Înțelepciunea lui Dumnezeu, Care ține apa în aer neatîrnată, Care oprește adîncurile și înfri-nează mările, pogorîndu-Se ca ploaia pe lînă, S-a sălășluit în pîntecele Fecioarei.

Pe magi, ucenicii vrăjitorului Valaam, îi cheamă Hristos, spre cunoștință prin stea și Cel ce îmbracă cerul cu nori și de Care se cutremură heruvimii în iesle Se culcă, și în peșteră încape Cel ce umple toate.

Cîntarea a 6-a :

Imnosul :

A dincul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat, și vi-
«forul nemairăbdîndu-l, ca Iona
«strig către Tine, Stăpîne : scoa-
«te-mă din stricăciune».

Do m n știindu-Te, cerurile
spun slava Ta, Mîntuitorule,
prin stea chemînd acum pe
magi cu daruri spre cunoaște-
rea Ta și spre dumnezeiasca în-
chinăciune.

Cel de care s-a atins întină-
ciunea, să o lepede ; și așa, cu-
rat fiind, să se atingă de Hris-
tos cel curat, Care Prunc S-a cu-
cat în iesle și curățește adîncu-
rile inimilor.

Cîntarea a 7-a :

Imnosul :

Tinerii în Babilon nu s-au în-
spăimîntat de văpaia cupto-
«rului ; ci în mijlocul văpăii a-
«runcîndu-se și fiind rourați, au
«cîntat : Bindecuvîntat ești
«Doamne, Dumnezeuul părinților
«noștri».

Semn cu capul făcînd Irod, și
la cele rele mai înainte privind,
s-a pornit, vreme potrivită cău-
tînd, să omoare pe Hristos, Cel

ce are putere asupra vieții și a
morții, Care este Domn al tutu-
ror și Stăpîn al făpturii.

Cîți dintre voi sînteți prieteni
ai lui Hristos fugiți împreună cu
Cel ce a fugit în Egipt și acolo
bine vă închinați Acestuia, cu
dumnezeiască cuviință strigînd,
și cu un glas preaslăvindu-L.

Cel ce nu este cu Mine lucrea-
ză împotriva Mea, zice Hristos ;
și cel ce nu adună cu Mine ase-
mănatu-s-a celui ce risipește.
Pentru aceasta să ne înfricoșăm
de trupeasca Lui smerenie.

Cîntarea a 8-a :

Imnosul :

Fericiții tineri în Babilon pri-
mejduindu-se pentru legile
«părintești, au călcat porunca
«cea nebunească a celui ce îm-
«părătea și, împreunîndu-se cu
«focul, de care nu au fost arși,
«cîntare vrednică au cîntat Stă-
«pînului : pe Domnul lucrurile
«lăudați-L și-L preainălțați întru
«toți vecii».

Cugetătorilor de Dumnezeu,
ducîndu-ne cu gîndul în Be-
tleem, cu îngerii și cu păstorii
să vedem minunea, cîntînd :
slavă întru cei de sus lui Dum-
nezeu, Celui ce dă oamenilor
bunăvoinie și pace. Și pe Domnul
lucrurile lăudați-L și-L preainăl-
țați întru toți vecii.

De legea dragostei ținîndu-ne,
duhul iubirii de frați să-l pri-
mim ; unul cu altul pace avînd
și una împreună cugetînd ; că

Stăpînul păcii, Hristos, vine să împace toate și să mîntuiască, pe cei ce cîntă : pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cinstit-a cu cuvinte înșelătoare Irod, cel fără de lege, pe Hristos, Cel ce S-a născut ; și către magi s-a arătat fățarnic, ca și cum el însuși ar fi vrut să I se închine. Dar nu s-a rușinat, urmărind pe Dumnezeu, Cel ce Se ascundea, nici de prunci nu i-a fost milă ; și nu s-a înțeleptit a cînta : pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cîntarea n 9-a :

Irmosul :

Veniți, credincioșilor, cu gânduri înalte, să ne îndulcim «din ospățul Stăpînului și din «masa cea nemuritoare, în peștera cea săracă, cunoscînd pe «Cuvîntul cel ce S-a întrupat în «chip de negrăit ; pe Acela să-L «slăvim».

Mergeți, a zis Irod căpeteniilor magilor, de căutați pe Prunc și, dacă Îl veți afla, repede să-mi dați de știre, vicleșug în inimă meștesugind. Dar s-a făcut de rîs înșelătorul, în deșert uneltind fărădelegea.

Făcătorul, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Înțelepciunea, Cuvîntul și Puterea lui Dumnezeu fiind, S-a născut din Fecioara, îndoit cu firile. Deci, cunoscîndu-L pe Domnul, Dumnezeu și om, Îl slăvim.

Precum Te-ai arătat cu firea om, iar nu nălucire, așa și Dumnezeu Te-ai arătat, Mîntuitorule, cu felul așezării din nou în starea de mai înainte a firii pe care ai luat-o. Pentru aceasta cinstind dumnezeiasca Ta întrupare cea din Fecioară, pe Tine Te slăvim.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă tropatul Înainteprăznuirii (de două ori). Slavă..., al sfintei, și acum..., al Înainteprăznuirii.

După Catisma întâia, se cîntă Scedealna, glasul 1 :

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Făptura s-a luminat că Ziditorul vine să Se nască în peșteră, din milostivirea cea de negrăit. Păstori, întîmpinați-L în grabă ; magi, veniți să vedeți minunea înfricoșătoare, daruri în mînă ținînd și grăind : slavă Împăratului Celui ce S-a născut ; slavă Celui ce ne-a înnoit pe noi. Celui întrupat să ne închinăm ca unui Împărat al tuturor.

Slavă... și acum..., glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întîmpină...

Dumnezeiește se veselește astăzi făptura, că Hristos Domnul, Fiul Dumnezeului meu, din curata Fecioară Se naște, făcînd tot neamul omenesc nemuritor, dezlegînd și blestemul strămoșei Eva. Pentru aceasta, ca Făcătorului nostru de bine, cîntare să-I aducem.

După Căntarea a doua, se cântă Se-dealna, glasul al 6-lea :

Podobie : Mormintul deschis fiind...

Din Persia, magii aur, smirnă și tămâie au adus de demult Împăratului, Celui ce S-a născut, și Dumnezeu. Iar noi acum, mai înainte prăznuind Nașterea Lui, cu bună cinstire să-I aducem din suflet, nădejde, credință și dragoste, lăudând pe Fecioara.

Slavă.. Și acum..., glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara aslăzi...

Pe Fecioara care a născut pe Cuvîntul cel mai înainte de veci, dreptul Iosif lăudînd-o grăia : văzutu-te-am pe tine făcîndu-te biserică Domnului, purtînd pe Cel ce a venit să mîntuiască pe toți oamenii, și a arătat din milostivire dumnezeiești biserici pe cei ce-L laudă pe Dînsul.

Psalmul 50.

C A N O A N E I F

Se pune Canonul Înainteprăznuirii, cu irmosul pe 6, și Canonul sfintei, pe 4.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ca pe uscat umblînd Israel cu picioarele prin adînc, «pe prigonitorul faraon văzînd» «du-l înecat, a strigat : lui Dumnezeu cîntare de biruință să-I «cîntăm».

Din norul fecioresc Soarele cel mare ne-a răsărit nouă, Iisus, luminarea celor ce sînt întru întuneric. Să-I cîntăm Lui, Celui

ce S-a născut în Betleem, spre mîntuirea noastră.

Așteptarea neamurilor, Împăratul păcii vine să ucidă pe luptătorul. Să ne sîrguim a-L întîmpina pe El, Cel ce Se naște în Betleem, spre mîntuirea noastră.

Prooroceștile glasuri cele dumnezeiești se plinesc, înfricoșătoarea arătare a lui Hristos mai înainte însemnînd. Că mie-lușeaua se apropie să nască pe Mielul, Mîntuitorul și Domnul tuturor.

A Născătoarei :

Pe tine, porumbița Stăpînului cea curată, cea cinstită, fără de prihană și frumoasă între femei, ca pe ceea ce ai născut pe Domnul tuturor, te ferim cu credință, de Dumnezeu fericită.

Canonul sfintei

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Cîntare să înălțăm...

Laudă să aducem lui Dumnezeu, Celui ce vine să Se nască cu trup din Fecioara în cetatea Betleemului și să Se așeze în iesle ca un prunc înfășat, ca să mîntuiască neamul omenesc.

Căutînd numai frumusețea lui Hristos cea dorită, mărită Anastasia, ai trecut cu vederea frumusețile lumii, cu minte statornică, și te-ai învrednicit

de moștenirea cea nemuritoare muceniță.

Slavă...

Biruit-ai noaptea întunericului rățacirii înțelepțește, cinstită, luminându-te cu lumina Duhului; și acum te-ai sălășluit, unde este Lumina cea dumnezeiască a Treimii celei nezidite.

Și acum..., a Născătoarei :

Arătat-Ș-a Dumnezeu cel nevăzut, din multă milostivire, născându-Se din Maica-Fecioară mai presus de fire și Cel bogat a sărăcit, ca să îmbogățească neamul omenesc cu nemurirea.

Canonul Înainteprăznuirii

Cântarea a 3-a :

Irmosul :

Nu este Sfânt, precum Tu, Doamne, Dumnezeu meu, «Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai «întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale».

Cel ce numai cu cuvântul ai întins cerul intri în peșteră să Te culci în ieslea animalelor, Hristoase, vrînd să ne scapi pe noi de întinăciune, din milostivire pentru noi.

Strigă proorocul, cu adevărat : Dumnezeu nostru este Acesta și nimeni altul nu se va asemana Lui; aflat-a toată calea științei, cu oamenii unindu-Se.

Heruvimii nu suferă a Te privi; cum atunci Te suferă ies-

lea, Cel ce ești necuprins cu firea? Din multă milostivire Te naști din Fecioara pentru noi, Iubitorule de oameni, Doamne.

A Născătoarei :

Mai înainte munte te-a văzut pe tine, oarecînd, P r o o r o c u l Daniel, din care s-a tăiat piatra, Născătoare de Dumnezeu, sfărîmînd și nimicind la pămînt templele idolilor, Preacurată, dumnezeiască mireasă.

Canonul sfintei

Irmos : Doamne, Cel ce ai făcut...

Doamne, Prunc înfășat, culcat în iesle, Te vor vedea pe Tine, Cel nepipăit. Munți săltați și dealuri îmbrăcați-vă cu dumnezeiască bucurie, umplîndu-vă de lumină.

Cu îndrăzneala dreptei cinstiri de Dumnezeu fiind îmbogățită și cu mîntuitor cuvînt, ai tocit săgețile cuvintelor prigonitorilor, Anastasia, cu dumnezeiască dragoste îndreptîndu-ți mișcările sufletului.

Slavă...

Numai pe Domnul Îl caut, numai de dragostea Lui mi-am legat sufletul, grăiaii muceniță. Mă grăbesc cu inimă curată să mă luminez din belșug cu preacuratele Tale străluciri.

Și acum..., a Născătoarei :

Tîmără neispită de nuntă, porți în pîntece, întrupat, pe Cel ce poartă în mînă toată zi-

direa ; pe Care și născîndu-L Îl culci în iesle, arătîndu-Se prunc Cel mai înainte de veci.

Imosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele ce sînt deasupra crugu-
«lui ceresc și ai zidit Biserica,
«Tu, Care ești marginea doriri-
«lor și credincioșilor întărire,
«mă întărește, întru dragostea
«Ta, Unule, Iubitorule de oa-
«meni».

CONDACUL Înainteprăznuirii,

glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci vine să-L nască în peșteră, în chip de negrăit. Dăntuiește lumea, auzind, laudă cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

ICOS

Sfintele cuvinte ale proorocilor iau sfîrșit, că iată, Fecioara vine să nască pe Dumnezeu cu trup, în cetatea Betleemului, înăuntrul peșterii. Toată făptura să se îmbogățească, să se bucure și să dăntuiască ! Stăpînul tuturor vine să viețuiască împreună cu robii, scăpîndu-ne din stăpînia celui străin pe noi, cei supuși stricăciunii. Și Se arată ca un prunc înfășat în iesle, Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

SEDEALNA sfintei, glasul 1 :

Podobie : Mormîntul Tău, Mintuitorule...

Ca pe o mireasă a lui Hristos te laudăm, fecioară ; ca pe cinstita Tecla, după vrednicie, te cinstim ; pentru că întru pomenirea ta se revarsă ape de tămăduiri. Că tu ai primit harul vindecărilor, ca ceea ce ai păzit poruncile Domnului, cu puterea Duhului.

Slavă... Și acum..., a Înainteprăznuirii, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Mai înainteprăznuirea Nașterii lui Hristos săvîrșind să prăznuim, credincioșilor ; și după vrednicie toți mai înainte să întîmpinăm, daruri ca și magii aducînd faptele bune ; și să cîntăm cîntare nouă îngerească Dumnezeului nostru, Celui ce S-a născut în Betleem fără sămîntă, din Fecioara, fiica lui Dumnezeu ; pe Acela toți îl slăvesc.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 4-a :

Imosul :

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cîntă cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință, strigînd din «cuget curat, întru Doimnul «prăznuind».

Iată a răsărit steaua de departe din Iacob, care mai înainte s-a vestit de demult, om făcîndu-Se Dumnezeu cel necuprins și Se arată înfășat în scutece.

Domnul, Mîntuirea tuturor, Se arată Prunc, stînd la fecioreștile sînuri, Cel ce Se odihnește în sînurile Tatălui, ca un Fiu.

Închizîndu-te mie, oarecînd Edenule, din pricina mîncării din pom, deschide-te, cel ce m-ai despărțit de a ta nepieritoare dulceață, că iată Se naște acum Cel ce Se îmbracă întru mine.

A Născătoarei :

Proorocul Avacum mai înainte te-a văzut cu Duhul pe tine, Fecioară, munte dumnezeiesc, umbrît de bunătăți, din care ni S-a arătat Cel ce luminează sufletele noastre.

Canonul sfintei

Irmos : Auzit-am, Doamne, taina...

Acum se plinesc graiurile celor ce proorocesc cu dumnezeiesc Duh : că Fecioara merge să nască în peșteră pe Cel cu totul desăvîrșit.

Căutînd cu dragoste mărirea mucenicilor, ai dobîndit-o lup-tîndu-te cu multă tărie, cu credință neîndoielnică, ceea ce ai bărbătească îndrăzneală.

Slavă...

Îmbrăcatu-te-ai în adevăr cu haină țesută din harul cel de sus, cu dezbrăcarea de trup, muceniță prealăudată, purtătoare de biruință.

Și acum... a Născătoarei :

Iese purtînd trup din pîntecele tău cel purtător de lumină

Împăratul cel ceresc, culcîndu-Se în iesle ca într-un scaun.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor «ce aleargă dis-de-dimineată la «Tine cu dragoste, luminează-le «ca să Te vadă, Cuvinte al lui «Dumnezeu, pe Tine adevăratul «Dumnezeu, Cel ce chemi din «negura greșealelor».

Casă a Efratului, Betleeme, Domn va ieși din tine întru Israel, care va chema neamurile cele lepădate, precum mai înainte a zis Miheea, cu Duhul fiind luminat.

Ca să pască turma Sa cu tărie, Însuși Iisus vine să Se nască din Fecioara și pînă la marginile pămîntului Se va înălța, a vestit mai înainte proorocul cel de Dumnezeu grăitor de demult.

Cu Duhul înțelepciunii, Duhul lui Dumnezeu, cu Duhul tăriei și al sfatului, al științei și al înțelegerii, cu Duhul temerii de Dumnezeu, să mă umple Fiul, Cel ce S-a născut din coapsele tale.

A Născătoarei :

Dumnezeu asemănîndu-Se oamenilor a sărăcit trupește, ca să ne îmbogățească pe noi cu slava Sa ; și în peșteră S-a născut Cel necuprins. Deci pe Acesta cu gînd drept să-L primim.

Canonul sfintei

Imos : Dis-de-dimineață strig către Tine...

Răsărit-a steaua din Iuda, punînd în mișcare spre închinare pe cititorii în stele din țara Haldeii, precum este scris.

După lege te-ai luptat, muceniță pururea pomenită, punînd pe fugă pe cei fără de lege, cu puterea Duhului.

Slavă...

Învierea lui Hristos o închipuiești cu numirea, care surpă pe vrăjmașii cei nevăzuți, prea-lăudată.

Și acum..., a Născătoarei :

În peșteră sub pămînt merge să Se nască Hristos din Fecioara ; să se veselească toată făptura !

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 6-a :

Imosul :

Marea vieții văzînd-o înălțîndu-se de viforul ispitelor, «la limanul Tău cel lin aler-gînd, strig Ție : scoate din stricăciune viața mea, mult-Mi-lostive».

Iată, întru ale Sale vine Hristos, să ne lipim de Dînsul, credincioșilor, prin har și prin fapte bune dumnezeiești și să-L primim, fiind luminați la suflet și la inimă.

Rădăcină a odrăslit din Iesei și dintr-însa a ieșit Dumnezeuul nostru, nădejdea neamurilor,

odihna și cinstea, precum de demult a proorocit Isaia, dumnezeiește fiind luminat.

Legăturile păcatelor mele cele multe le dezlegi prin legăturile scutecelor. Mă îmbogățești, Iisuse al meu, pe mine, cel cumplit sărăcit prin răutate, și sărăcești născîndu-Te.

A Născătoarei :

Viforul potrivnicilor gînduri învăluiește smerită inima mea, prin bîntuierile viclenelor dururi. Alinează-l cu mijlocirea ta, stăpînă, iubitoare de bine.

Canonul sfintei

Imos : Rugăciunea mea voi vărsa...

Milostivul, luînd firea noastră, Se arată ca un prunc ; Cel ce zămislește pe prunci în pîntece este înfășat și în iesle este culcat, și-mi dezleagă, cu bunătatea Sa, lanțurile patimilor cele cu multe împletituri.

Urmînd cu tărie luptele sfinților mucenici, cele pentru Hristos, slujind trebuințelor lor și ștergîndu-le sîngele închegat, te-ai îmbogățit cu adevărat cu mărirea, care strălucește pentru ei.

Slavă...

Picături de vindecări verși din ploile dumnezeieștilor daruri și rîurile patimilor oprești, și ajuți celor ce cumplit se primejduiesc, lăudată muceniță a lui Hristos, care porți numele dumnezeieștii învieri.

Și acum..., a Născătoarei :

Vindecînd firea oamenilor, cea stricată prin călcarea poruncii celei de demult, Se naște Prunc tînăr, fără stricăciune, și șade ca pe un scaun în sînurile tale, ceea ce nu știi de mire, fiind nedepărtat de părinteasca împreună-ședere a Dumnezeuirii.

Irmosul :

Rugăciunea mea voi vărsa că-
«tre Domnul și Lui voi spune
«întristările mele ; că s-a um-
«plut de răutăți sufletul meu și
«viața mea de iad s-a apropiat ;
«și ca Ionă mă rog : Dumnezeu-
«le, scoate-mă din stricăciune».

CONDACUL sfintei,

glasul al 2-lea :

Podobie . Cele de sus căutînd...

Cei ce sînt întru ispite și în necazuri, alergînd la biserica ta, primesc cinstite tămăduiri din dumnezeiescul har, care locuiește întru tine, Anastasia ; că tu izvorăști pururea lumii tămăduiri.

ICOS

Ceea ce porți numele învierii lui Hristos, pe mine cel căzut înviază-mă acum cu rugăciunile tale, picurînd în sufletul meu picături din minunile tale, muceniță, și stinge arșita cumplitului păcat, că totdeauna mîntuiești lumea din multe feluri de patimi, de care și eu sînt ispitit, că tu dînd tuturor toate, izvorăști lumii tămăduiri.

S I N A X A R

În această lună, în ziua a douăzeci și doua, pomenirea Sfintei mării Mucenice Anastasia, Izbăvitoarea de otravă.

Sfinta și pzeaviteaza Muceniță Anastasia a trăit în Roma, pe vremea împăratului Dioclețian. Era fiica unui elin, cu numele Prepexastu, și al unei creștine cu numele Fausta. A învățat credința creștină de la mama ei, iar Sfintele Scripturi de la un bărbat însuflăt de Dumnezeu și binecredincios, cu numele Hrisogon. Părinții au măritat-o cu un elin, numit Publie. Din pricina necredinței lui, sfinta se purta cu el fără dragoste ; se prefăcea totdeauna bolnavă, ca să nu aibă nici o legătură cu el. Se îmbrăca cu haine proaste și sărăcicioase ; stătea de vorbă numai cu femeii nevoiașе ; slujea pe ascuns pe cei ce pătimeau pentru Hristos, intra în închisorile în care se aflau, le spăla și le ungea rănile cu untdelemn și le dădea hrană potrivită, însoțită fiind totdeauna de o slujitoare. Pentru toate aceste fapte, întii a fost închisă de soțul ei, că îi știa faptele. S-a întîmplat însă că soțul ei s-a înecat într-o furtună pe mare. Rămasă liberă, Anastasia a împărțit toate averile ei săracilor. După aceea, fără să se mai teamă, slujea celor ce pătimeau pentru Hristos ; pe cei care mureau îi lua și-i îngropa cu cînstete. A îndemnat pe mulți la mucenie. A fost prinsă, snpusă la chinuri de mulți lghemoni împreună cu alte femei. În timpul chinurilor și-a luat cununa muceniei.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Hrisogon.

Sfîntul Mucenic Hrisogon a trăit pe vremea împăratului Dioclețian și era din marea cetate a Romei. Era bărbat binecredincios și temător de Dumnezeu. A învățat pe Sfînta Anastasia și credința în Hristos și Sfintele Scripturi. Cînd s-a pornit prigoană împotriva creștinilor, a fost prins și aruncat în închisoare. Sfînta Anastasia a scris Sfîntului Hrisogon în închisoare să se roage pentru ea, ca soțul ei să se facă creștin, și să se întoarcă creștin din călătoria pe care o făcea. Dar Dumnezeu a găsit cu cale, în înțelepciunea Lui cea mare, ca soțul ei să nu se mai întoarcă, pierind în valurile mării.

Pe cind Dioclețian se afla în Nicomidia, a scris la Roma ca să fie omorîți toți creștinii, iar pe Hrisogon să-l aducă legat în Nicomidia, unde i s-a tăiat capul și s-a suit purtător de cununi în ceruri.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenice Teodota și a fiilor ei.

Sfinta Muceniță Teodota era din Niceea Bitiniei. Auzind de faptele mari ale Sfintei Anastasia, s-a dus la ea și petrecea împreună cu ea, cu cei trei copii ai ei. Mai înainte Teodota fusese cerută în căsătorie de un oarecare ighe-mon Levcadie, dar n-a primit. Vrînd să scape de el, i-a spus să mai aștepte puțin și-i va face pe voie. Ighemonul a așteptat. Ea și-a dat averea la săraci și slujea sfinților în închisori. Cînd împăratul Dioclețian a auzit că toate închisorile sînt pline de creștini, a poruncit ca toți într-o singură noapte să fie uciși: unii de foc, alții de apă, alții de sabie. Atunci Levcadie a dat pe Sfinta Teodota și pe copiii ei lui Nichitie ighe-monul Bitiniei ca să o cerceteze. Nichitie, înfruntat de Evod, copilul cel mai mare al ei, s-a infuriat, a pus de a aprins un cuptor mare și a poruncit să fie aruncați în el, Teodota și cu fiili ei. Și așa s-au săvîrșit și s-au înfățișat purtători de cununi Stăpînului Dumnezeu, bucurîndu-se de fericirea cea veșnică și neîmbătrînită.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Mucenic Zoil.

Tot în această zi, pomenirea deschiderii ușilor marii biserici a lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea alegerii luminilor în jurul Bisericii lui Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 7-a :

Irmosul :

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cu-
«vioșii tineri, iar pe haldei ar-
«zîndu-i porunca lui Dumnezeu,

«pe chinuitorul l-a plecat a grăi:
«Binecuvîntat este Dumnezeu
«părinților noștri».

Cel cu totul desăvîrșit S-a născut ca un prunc, cu scutece fiind înfășat ; Cel fără de început a luat început din Fecioara, cău-
tînd a îndumnezei trupul pe care l-a luat. Să se bucure cerul și pămîntul să se veselească.

D u m n e z e u întrupîndu-Se, vrea să Se arate cu noi. Înțelegeți neamuri, și vă plecați cei ce v-ați depărtat de viața noastră. Iată, chemarea noastră, Prunc în ieslea Betleemului vine să Se culce.

Ca într-o porfiră împărătească în trup îmbrăcîndu-Se, vine acum din pîntecele tău, Fecioară, Împăratul păcii, să sfărîme pe vrăjmași ca un puternic și să împace viața noastră cea împresurată.

A Născătoarei :

Din toate neamurile pe tine te-a ales palat nespurcat Împăratul, Cel ce S-a sălășluit în pîntecele tău, Fecioară. Căruia cîntăm acum cu dreaptă credință : Binecuvîntat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul sfintei

Irmos : Tinerii evrei în cuptor...

În cer cetele celor fără de trup doxologesc și pe pămînt oamenii ne închinăm, văzîndu-Te pe Tine, Hristoase, Dumnezeuul tuturor, asemănîndu-Te cu noi și culcat în iesle.

Prefăcut-ai focul înșelăciunii în cenușă, arătînd, de Dumnezeu înțeleptită, dragostea cea fierbinte pe care o aveai pentru Stăpînul și Mirele tău.

Slavă...

Ploi de vindecări verșî, încetînd arșița bolilor ; și totdeauna pregătești pe popoare a cînta : Binecuvîntat ești Doamne, Dumnezeule în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Minunea care se săvîrșește cu tine, Fecioară-Maică, spăimîntează tot cugetul : că vii să naști pe Dumnezeu, și în iesle să culci pe Cel neapropiat de heruvimi și neîncăput cu firea.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 8-a :

Imosul :

Din văpaie ai izvorît cuvioșilor rouă și jertfa dreptului «cu apă ai ars-o, că toate le faci «Hristoase, cu singură voirea ; «pe Tine Te preainălțăm întru «toți vecii».

Cuvintele proorocilor celor de Dumnezeu grăitori, acum s-au plinit ; Fecioara vine să nască pe Domnul. Tot pămîntul să se veselească dănuind, și să se bucure întru toți vecii.

Razele dumnezeiescului dar arătînd și oprind umbra Legii, Dătătorul de lumină, Iisus, a răsărit. Cei întunecați să vadă lumină mare !

Pe mine, cel ce m-am făcut peșteră de tîlhari, Doamne, Cel ce Te-ai născut în peșteră, arată-mă casă a Ta și a Tatălui și a dumnezeiescului Tău Duh, ca să Te slăvesc întru toți vecii.

A Născătoarei :

Cereasca Stea din pîntecele tău a răsărit și pe cititorii în stele i-a îndemnat să o vadă, care cu cunoștința ei s-au luminat întru Duhul, Preacurată Fecioară, pururea binecuvîntată.

Canonul sfintei

Imos : Tinerii cei grăitori...

Acela, Căruia în cer Îi stau înaintea mii de îngeri și pe care zeci de mii Îl poartă pe umeri, Se naște în peșteră ; pe Acela binecuvîntați-L neîncetat lucrurile, ca pe Domnul.

Locaș Treimii te-ai arătat, Anastasia, zăbovind în rugăciuni și în posturi, în locașurile dumnezeiești. Binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Întărindu-te cu îndemnurile cele prea tari ale purtătorului de biruință Hrisogon, ai călcat în picioare semeția cea fără putere a idolilor, luptîndu-te vitejește.

Și acum..., a Născătoarei :

O, Fecioară de Dumnezeu dăruită, tu vei naște Prunc acum pe Făcătorul veacurilor și Domnul cel neschimbat, în cetatea

Betleemului, pentru nespusa Sa milostivire.

Să laudăm, bine să cuvintăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-I și preainălîndu-L pe Dinsul, întru toți vecii.

Imosul :

**Tinerii cei grăitori de Dumne-
«zeu, călcînd în cuptor văpaia
«cea de foc, au cîntat : Binecu-
«vîtați toate lucrurile Domnu-
«lui pe Domnul».**

Canonul înainteprăznuirii

Cîntarea a 9-a :

Imosul :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, «spre Care nu cutează a căuta «cetele îngerești ; iar prin tine, «Preacurată, S-a arătat oameni-
«lor Cuvîntul întrupat. Pe Care «slăvindu-L cu oștile îngerești, «pe tine te fericim».

Iată, a venit Hristos, chemarea tuturor, curățirea, lumina-rea, mîntuirea cea desăvîrșită. Vistieria cea de mult preț se ascunde înăuntrul peșterii ; cu care îmbogățindu-Se magii, aur ca unui împărat Îi aduc.

Păstori ai lui Hristos privegheați și veniți cu gîndul în cetatea Betleemului și lui Dumnezeu, întru cei de sus, cîntați : slavă și mărire Celui ce a binevoit a Se arăta prunc pentru noi din bunătate.

Cu trupul în scutece înfășîndu-Te, Cel ce înfășori marea cu neguri, Iisuse al meu, legătura

răutății ai rupt-o și cu dreptatea ai legat pe toți cei dezlegați din asupririle vrăjmașului.

A Născătoarei :

**Cămară și scaun al Împăratu-
lui, munte al lui Dumnezeu și cetate aleasă, raiule, no-
rule cel cu totul luminos al
S o a r e l u i luminează sufletul
meu, împrăștiind norul fărăde-
legilor mele cele multe, ceea ce
ești de Dumnezeu dăruită.**

Canonul sfintei

Imos : Cu adevărat Născătoare...

Săltați munți de bucurie și dealuri încingeți-vă cu veselie ! Fecioara acum se apropie să nască pe Domnul.

**Zi de veselie îți prăznuiește
l u m e a, Anastasia, mărindu-ți pomenirea Cuvîntul, pe
Care L-ai preaslăvit cu cîntările tale.**

Slavă...

**Cu preacurata lumină strălu-
cind acum, cere cu rugăciunile
tale, mucenită binevoitoare, să
ne luminăm de sus noi toți, cei
ce te laudăm pe tine.**

Și acum... a Născătoarei :

**Toată zidirea să se bucure a-
cum cu veselie, că Născătoarea
de Dumnezeu vine să nască pe
Dumnezeu-Cuvîntul, c e l din
Dumnezeu, făcîndu-Se om.**

Imosul :

**Cu adevărat Născătoare de
«Dumnezeu te mărturisim pe**

«tine noi cei mîntuiți prin tine,
«Fecioară curată, cu cetele cele
«fără de trup mărindu-te pe ti-
«ne».

I U M I N I N D A

Podobie : Cu duhul în biserică...

Suflete și inimă gătiți-vă intra-
rea, cu bucurie și cu toată fri-
ca ! Că acum vine la ușă Împă-
ratul cel fără început, ca să ia
început ca un om, sub ani, înno-
ind firea cea căzută din Eden, ca
un iubitor de oameni, Dumne-
zeu.

Slavă..., a sfintei.

Podobie : Cu ucenicii să ne adunăm...

Fecioară, muceniță mărită,
lauda purtătorilor de biruință,
Anastasia preaînțeleaptă, nu în-
ceta a ruga pe Cel ce din
Fecioara Maria, Născătoarea de
Dumnezeu cea curată, binevo-
iește să Se nască în peșteră și în
iesle, ca să dea dezlegare de pă-
cate tuturor, celor ce săvîrșesc
preasfîntă pomenirea ta și te
cinstesc cu dragoste.

Și acum..., a Înaintepraznuirii :

pomenirea ta cea de lumină
purtătoare, Muceniță Anastasia,
mai înainte vestește Nașterea lui
Hristos cea din Fecioară ; pe
magii de la Răsărit în Betleem
îi cheamă cu daruri, iar pe păs-
tori acum cu îngerii spre cînta-
re îi adună. Că tu, ca niște aur,
tămîie și smirnă, te-ai adus pe
tine însuși Stăpînului tău, lup-
tînd în primejdii, de Dumnezeu
înțelepțită.

L A L A U D E

Se pun stihurile pe 6 ; glasul al 6-lea :

Podobie : Ingerestile puteri...

Acum arătările de odinioară se
dezleagă, că Fecioara a primit
în pîntece, piatra din munte s-a
tăiat, toiagul lui Iesei a odrăslit
și roua lui Ghedeon acum pe pă-
mînt s-a vărsat. Popoare, să cîn-
tăm : Împăratul lui Israel, Hris-
tos, Se naște !

La nașterea cea minunată, ui-
mitoare lucruri se văd ; cum Cel
ce șade împreună cu Tatăl în-
tru cei de sus în ieslea animale-
lor Se culcă ? Cum Cel nepipăit
este înfășat în scutece ? Cum
Cel ce este pretutindenea încape
în peșteră ? Popoare, să cîntăm :
Împăratul lui Israel, Hristos,
Se naște !

Cel ce minuni a făcut și Egip-
tul a bătut, Cel ce a plouat
mană poporului celui nerecu-
noscător, Se întrupează și cu
lapte Se hrănește ; și Cel ce
Prunc se arată fuge de Irod pri-
gonitorul, fiind purtat ca de un
nor de Maica-Fecioara, precum
mai înainte L-a văzut Isaia, cel
de Dumnezeu văzător.

Prunc Se naște de bunăvoie
Cel ce este Împărat mai înainte
de veci și Fiu S-a dat nouă. Au-
ziți neamuri ! Israele ascultă !
Înțelegeți și vă plecați, căci cu
noi este Cel ce sfărîmă și vîntu-
ră de pe pămînt toată împără-
ția și stăpînia, care nu L-a ascul-
tat pe Dînsul.

Să mergem degrab acum la Betleem și să spunem cu glas mare nădejdea noastră. Păstorii petrecînd noaptea pe cîmp grăiau unii către alții : uimitoare sînt cele despre care se grăiau, dar uimitoare sînt și cîntările ! Drept aceea cîntăm : Bindecuvîntat ești Cel ce Te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă Ție !

Venit-ai pe pămînt, Hristoase, spre a învia pe oamenii cei uciși de stăpînul răutății, prin călcare poruncii ; și ca un prunc în iesle Te-ai culcat ; magii aducînd Ție daruri și îngerii laudîndu-Te ; cu care să cîntăm : Bindecuvîntat ești Cel ce ai venit, Dumnezeuul nostru, slavă Ție !

Slavă..., asemenea :

Toiag de taină ai odrăslit Marie ; înflorit-a din tine, curată, o floare : Stăpînul, Care a făcut veacurile și pe toate le ține, prin Care te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare. Deci, adunîndu-ne la bucuria ta, cîntăm : Bindecuvîntat ești Cel ce Te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă Ție !

Și acum..., asemenea :

Strigătul de bucurie al dăntuitorilor din ceruri să se săvîrșească cu un glas și de cei de pe pămînt ; dumnezeiești trîmbițe ale proorocilor, buciumați cu sunete plăcute, că Dumnezeu a venit ; păstori, petrecînd noaptea pe cîmp cîntați din fluier ; popoare cîntați : Împăratul lui Israel, Hristos, a venit !

LA STIH O A V N A

Se pun stihurile Înainteprăznuirii, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Strălucește de acum Steaua în peșteră ; păstorilor, cu îngerii, magilor, cu daruri pregătiți-vă a-L întîmpina.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni, și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Se apropie Hristos, steaua înainte strălucește, mulțimea cerească privește, oastea puterilor celor înțeleghătoare.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Bucură-te, Betleeme ! Păstorul a venit, Cel ce mîntuiește pe Israel. Nu vei mai fi mic între stăpînii Iudeii.

Stihurile sfintei, glasul al 8-lea :

Podobie : Mucenicii Tăi, Doamne...

Mucenița Ta, Iubitorule de oameni, îndrăgostindu-se de dumnezeiasca Ta frumusețe și încîntată de vederea Ta, pentru viața ce va să fie, a împărțit bogăția celor ce au trebuință, cu nestrîcaciune păzindu-și trupul. Cu rugăciunile ei, dăruiește poporului Tău mare milă.

Mucenița Ta, Mîntuitorul nostru, face să țîșnească izvor pururea curgător de minuni, încînd cu puterea Ta, Hristoase, patima cea de moarte purtătoare ; iar în locașurile cerești, cu oștile îngerești împreună dăntuind, cere iertare de greșale și mare milă pentru noi toți.

Mucenița Ta, Iubitorule de oameni, cinstindu-se cu numele Învierii Tale celei dătătoare de viață, a ucis patima trupului și urmînd patimilor Tale, s-a dat cu mare înfocare la moarte. Cu rugăciunile ei dăruiește poporului Tău mare milă.

Slavă..., a sfintei, glasul al 5-lea :

Alcăluire a lui Vizantie.

Astăzi împreună a strălucit ziua Înainteprăznuirii Întrupării lui Hristos Dumnezeu și sărbătoarea prealăudatei mucenițe Anastasia ; că iată, Fecioara merge în Betleem să culce în ieslea animalelor, Prunc înfășat, pe Cel ce ne-a liberat pe noi din blestemul cel de demult, și a mîntuit sufletele noastre.

Și acum..., același glas :

Nu te întrista Iosife, privind pîntecele meu, că vei vedea pe Cel ce Se va naște din mine și te vei bucura și ca unui Dumnezeu te vei închina, grăia Născătoarea de Dumnezeu către logodnicul său, mergînd să nască pe Hristos. Pe aceasta să o lăudăm, zicînd : Bucură-te cea plină de har, cu tine este Domnul și prin tine cu noi !

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rinduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul Înainteprăznuirii, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul sfintei, Cîntarea a 6-a, pe 4. Apostolul din Epistola către Galateni (III, 23—IV, 2) : Fratilor mai înainte de venirea credinței... (caula joi în

Săptămîna a 15-a după Rusalii). E-vanghelia de la Luca (VII, 26—50) : În vremea aceea unul dintre farisei L-a rugat pe Iisus să mănince la el... (caula luni în Săptămîna a 21-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI TREIA

Pomenirea sfinților zece mucenici din Creta.

Se pune și slujba Înainteprăznuirii Nașterii Domnului Hristos.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun 6 stihiri : 3 ale Înainteprăznuirii și 3 ale sfinților.

Stihirile Înainteprăznuirii, glasul al 4 -lea :

Podobic : Cel ce de sus ești chemat...

Glasul lui Isaia se plinește ; că iată, Fecioara, pe Cel nemărginit Îl poartă în pîntece cu trup mărginit și vine să-L nască în chip minunat. De Dumnezeu primitoare peșteră, pregătește-te mai dinainte ; Betleeme, gătește-te, că Împăratul pe tine te-a ales locaș. Iesle, primește pe Pruncul Hristos cel înfășat, Care voiește să dezlege legăturile oamenilor, din a Sa bunătate.

Norul cel luminos și însuflețit, purtînd ploaia cea cerească, vine acum să o verse pe pămînt

ca să-i adape fața. Primăvara harului, rîndunica cea înțeleghătoare, avînd înăuntru, în pîntece, naște în chip de negrăit, risipind iarna necunoștinței de Dumnezeu. Cămara cea curată și nespurcată aduce în peșteră întrupat pe împăratul.

Scrisu-te-ai împreună cu robii, Stăpîne, vrînd să rupi zapisul greșalelor și să scrii în cartea vieții pe toți cei uciși prin vicleania șarpelui; și Fecioara Te poartă pe Tine, Cel ce pe toate le porți, înfășurat în trup muritor, Care ai binevoit a Te sălășlui în peșteră mică; pe Care Te-au lăudat cetele îngerești cele de sus cu dumnezeieștii păstori, după ce Te-ai născut, spăimîntîndu-se de puterea Ta.

Stihirile Sfintilor Mucenici,
acelasi glas :

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cei zece de Dumnezeu aleși, candela cea cu zece lumini, care cu dumnezeieștile străluciri luminează plinătatea Bisericii, stîlpii cei nemișcați, stelele cele luminoase, care au făcut pămîntul cer pentru strălucirile preamarilor lor nevoițe, să fie lăudate astăzi cu mare glas, prin sfințite cîntări de laudă.

Să fie lăudați Teodul și Zotic, Pompie, Vasilid și Evpor, Agatopus și Satornic, Ghelasie și dumnezeiescul Evarest și cu ei Evnichian, să fie cinstiți acum cu cîntări; limanurile cele cu totul liniștite ale celor ce sînt în furtuni, cei ce au înfierat rătă-

cirea și au luat cununi de biruință.

Odraslele Cretei, întăririle Bisericii și podoabele credincioșilor cele neveștejite, florile cele cinstite și cu dulce miros ale raiului, jertfele cele bineprimite și bineplăcute lui Hristos, prinoasele locașului ceresc, ceata celor zece, cea sfîntă a Treimii, purtătorii de biruință să fie lăudați.

Slavă..., glasul al 2-lea

Alcătuire a lui Ciprian.

Creta astăzi înaintepăznuiește Nașterea lui Hristos, cu pomenirea purtătorilor de biruință; pentru aceasta, cu rugăciunile lor, Doamne, mîntuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Înaintepăznuirii, același glas :

Alcătuire a aceluiași.

Betleeme, pămîntul Iudeii, locul viețuirii celei după trup, împodobește-ți cu strălucire dumnezeiasca peșteră, în care Dumnezeu Se naște cu trup, din Sfînta Fecioară, care nu știe de bărbat, ca să mîntuiască neamul nostru.

LA STIHOUVNA

Se pun stihirile, glasul al 6-lea :

Podobie : A treia zi ai inviat...

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea nemărginită, Hristos, Și-a zidit Sieși casă mai presus de minte în Fecioara și vine a Se naște mai presus de cuget cu trup în ieslea peșterii animalelor.

Slih : Dumnezeu din Toman va veni și Cel sfânt din muntele cel cu umbra deasă.

Arătat u-Te-ai proorocilor, Hristoase, pe cît era lor cu puțință a Te vedea pe Tine, Ziditorul ; și în vremile cele de apoi Te-ai arătat tuturor oamenilor, în cetatea Betleemului, om făcîndu-Te.

Slih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, Doamne înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Alergat-a steaua, vestind cititorilor în stele pe Soarele slavei Hristos, în cetatea Betleemului; și îngerii acum binevestesc păstorilor, împreună cu care să alergăm, înțelepțiților de Dumnezeu.

Slavă..., glasul al 3-lea :

Sosit-a astăzi sărbătoarea mucenicilor, mai înainte însemnîndu-ne nouă ziua Înainteprăznuirii Nașterii și propovăduind de mai înainte pe Soarele cel din Soare, pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, din Fecioara. Iar cei zece mucenici, care tare au pătimit în Creta, au luat din cer cununi de biruință ; către care să strigăm : ceată sfîntă, aleasă, sfînților mucenici, rugați pe Hristos, pentru cei ce săvîrșesc cu credință preacinstita voastră pomenire.

Și acum..., a Înainteprăznuirii, același glas :

Alcatuire a lui Anatolie.

Pregătește-te Betleme, că s-a deschis Edenul ; împodobeste-te, Efrata, că se înnoiește A-

dam și Eva împreună cu el ; că blestemul s-a dezlegat, mîntuirea în lume a înflorit și sufletele dreptilor bine se împodobesc, aducînd cîntare, ca un dar plin de sîrg, în loc de mireasmă, și primind mîntuire sufletească și nestrîcaciune. Că, iată, Cel ce urmează să Se culce în iesle, mai înainte poruncește să săvîrșască duhovnicească cîntare cei ce cîntă neîncetat : Doamne, slavă Ție !

TROPARUL, glasul al 3-lea :

Creta cea mult minunată să o cîntăm, că a înflorit flori cinstite, pe mărgăritarele lui Hristos, stîlpările mucenicilor. Că zece sînt la număr, fericiții, și toată mulțimea demonilor au rușinat. Pentru aceasta și cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu sufletul răbdător.

Și acum..., al Înainteprăznuirii, glasul al 4-lea : Pregătește-te Betleme, că s-a deschis... (Căută în ziua de 21 decembrie).

I A P A V E C E R N I F A

Se cîntă Tripesneul următor, cu irmosul de două ori, și troparele pe 6 ; apoi irmosul în amîndouă stranele.

Cîntarea a 5-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Ia Tine mînece, Cel ce prin milostivire neschimbat Te-ai «micșorat pentru cel căzut, și «chip de rob din Fecioară ai «purtat, Cuvinte a lui Dumnezeu ; pacea Ta dă-mi-o mie, Iubitorule de oameni».

Spălîndu-ne gîndurile și mai înainte curățîndu-le, cu împărtaşirea Tainei înfricoșătoarei iconomii, să ne suim cu trupul și cu sufletul în cetatea Betleemului, ca să vedem pe Stăpînul, născîndu-Se.

Priviți prieteni și nu vă temeți, că Irod cel fără de minte în zadar se întărită să ucidă pe Ziditorul, Cel ce S-a născut ; căci Acesta, ca Domn al vieții și al morții, dă viață și mîntuiește lumea, ca un iubitor de oameni.

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Dumnezeieștii tineri defăimat-au chipul răutății ce «lei împotriva lui Dumnezeu ; «iar Irod, întăritîndu-se asupra «lui Hristos, se frămîntă, sfătuieste cele deșarte și gîndește a «ucide pe Cel ce ține viața în «mîna ; pe Care toată făptura «Îl binecuvintează slăvindu-L «în veci».

Să scuturăm somnul lenii de pe ochi ; toți credincioșii întru rugăciuni să priveghem, îndepărtînd ispitele vicleanului și cu păstorii, văzătorii slavei lui Hristos, să ne arătăm Celui ce S-a născut ; pe Care Îl laudă, slăvindu-L, toată făptura.

Să împiedicăm, credincioșilor, a ne ieși de pe buze cuvînt urît și pregătind cuvinte de laudă, să le aducem acum lui Hristos, Celui ce ne-a dezlegat pe noi din întinăciune, culcîndu-Se în ies-

lea animalelor ; pe Care Îl binecuvintează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Cine din oameni va putea pătrunde adîncul înțelepciunii și științei Ziditorului ? Care înțelept va descoperi adîncul cel fără de fund al judecăților lui Dumnezeu ? Căci plecînd cerurile, cu oamenii a viețuit, purtînd trup ; pe Care Îl binecuvintează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Să căutăm a ne lepăda de patimile trupești, de desfătările lumești și să stăruim în cugătărilor cele duhovnicești, înțelepțiților de Dumnezeu, ca vrednici să ne apropiem noi înșine prin fapte bune de Stăpînul, Cel ce S-a născut ; pe Care Îl binecuvintează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Ceea ce ești mai cinstită decît heruvimii, și mai mărită fără de asemănare decît serafimii, care fără stricăciune «pe Dumnezeu Cuvîntul ai născut, pe tine, cea cu adevărat «Născătoare de Dumnezeu, te «mărim».

Porunca cea pierzătoare a vrăjmașului celui cumplit, făcînd uciderea pruncilor celor fără de răutate, a tulburat nașterea lui Iisus ; iar noi, credincioșii, să cinstim pe Cel ce S-a născut.

Stricînd legile cele fireşti şi dumnezeieştile aşezăminte lepădîndu-le, cumplitul Irod, prin fărădelege a lipsit pe mame de fii şi pe pruncii cei fără de vină i-a omorît, pentru Viaţa tuturor.

Deschisu-s-a neamurilor poarta Edenului, născîndu-Se în peşteră Izbăvitorul; şi izvor de nemurire fişneşte pentru cei însestaţi, Domnul slavei, pe Care Îl binecuvîntăm.

Înconjurat-au îngerii ieslea ca pe un scaun de heruvimi, că vedeau peştera cer, într-însa culcîndu-Se Stăpînul şi cîntau: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu !

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Înainteprăznuirii (de două ori), Slavă..., al mucenicilor, Şi acum..., iar al Înainteprăznuirii.

După Catisma întâi, se cîntă Sedealna, glasul al 5-lea :

Podobie : Pe Cuvîntul cel împreună...

Betleeme, găteşte-te spre întîmpinarea Fecioarei Maria şi a Maicii lui Dumnezeu. Că iată, vine la tine, purtînd Prunc pe Hristos, Cel pururea împreună cu Tatăl cel fără de început şi cu Duhul, pe Care în peşteră Îl va naşte şi după naştere iarăşi se va arăta fecioară.

Slavă... Şi acum..., tot aceasta.

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 6-lea :

Podobie : Nădejdea cea bună a lumii...

Împăraţii cei din Persia au adus de demult aur, tămîie şi smirnă împăratului şi Dumnezeu, Celui ce S-a născut. Iar noi acum înainteprăznuind Naşterea Sa, cu gînd cucernic, din suflet Îi aducem : credinţă, nădejde şi dragoste, lăudînd pe Fecioara.

Slavă... Şi acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

CANOA NE IE

Se pun două Canoane ale Înainteprăznuirii, cu irmosul pe 8, şi al sfinţilor, pe 6.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea :

Irmos : Trecînd marea neudat...

Cuvîntul cel mai înainte de veci, din fire fiind fără de început, primeşte început, născîndu-Se cu trup în Betleem. Naşterea Sa mai înainte să o prăznuim (de două ori).

Să privim cu ochii minţii spre cetatea Iudeii, la curata, care merge să nască ; a cărei naştere multă vreme a vestit-o steaua.

Magii cei din Persia cunoscîndu-Te pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Împărat născut din Fecioara pe pămînt, s-au grăbit să se închine Ţie cu daruri.

Alt Canon al Înainteprăznuirii

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmos : Ca pe un uscat umblind...

Din nor fecioresc ne răsare nouă Soarele cel mare, Iisus, lumina celor dintru întuneric. Să cîntăm Celui ce spre mîntuirea noastră Se naște în Betleem (de două ori).

Se împlinesc dumnezeieștile cuvinte proorocești, cele ce au proorocit înfricoșătoarea arătare a lui Hristos. Mielușeaua se apropie să nască pe Mielul și Izbăvitorul, pe Dumnezeu al tuturor.

Pe tine, curată porumbiță a Stăpînului, cinstită, fără de prihană și frumoasă între femei, ca pe ceea ce ai născut pe Dumnezeu te fericism cu credință, de Dumnezeu binecuvîntată.

Canonul Sfinților

Cîntarea 1-a, glasul al 3-lea :

Irmos : Să cîntăm Domnului...

Să cîntăm Domnului, Cel ce a unit pe sfinții mucenici prin credința cea fără de prihană, i-a întrarmat pe dînșii într-o nădejde împotriva vrăjmașului celui începător de rele și i-a strîns pe ei toți cu legătura dragostei.

Stelele cele nerătăcitoare ale Soarelui celui înțelegător, ca unele ce au luminat de la Răsărit, au mers înainte pe calea stelei lui Hristos, Celui ce S-a născut, aducînd luminată pră-

znuirea lor ca pe o sărbătoare înaintea Nașterii lui Hristos.

Magii cei din Persia au adus daruri lui Hristos, Celui ce S-a născut în Betleem ; iar purtătorii de biruință aduc acum Celui născut jertfă de Înainteprăznuire sîngiurile ca smirnă, credința ca aur și sufletele ca tămîie.

Cu credința lui Teodul și cu dragostea lui Zotic, unit cu Pompe și Satornin, împreună s-au încununat și Evpor, Agatopus, Ghelasie, Evarest și Evnichian, și cu ei Vasilid cel împreună-luptător.

Slavă..., a Treimii :

Ființa cea mai presus de înțelegere și neîmpărțită, este lăudată în trei Ipostasuri osebite și într-o Dumnezeire neamestecată și nedespărțită. Că Aceasta este și se numește Treime și Unime, neamestecată și nedespărțită.

Și acum..., a Născătoarei :

În Betleem Se naște și Edeul deschide Domnul, Care S-a născut din Fecioara, în chip de netîlcuit. Ieslea și peștera se gătesc pentru Ziditorul. Magii își pregătesc darurile pentru Stăpînul-Dumnezeu ; și steaua mai înainte propovăduiește Lumina.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Frint-a arcu...

Veniți acum, cu cuget curat, să facem să răsunе lămurit laudele de Înainteprăznuire ale sărbătorii Nașterii lui Hristos (de două ori).

Vii, Împărate, în mică peșteră, ca să mă ierți pe mine, îmbogățindu-mă, Iisuse, din multa Ta sărăcie.

Venit-a cu trup Hristos, și S-a născut ca un om, scoțîndu-ne pe noi din întunericul răutății.

Alt Canon al Înainteprăznuirii

Irmos : Nu este Sfînt precum Tu...

Cel ce prin cuvînt ai întins cerul intri în peștera animalelor și Te culci în iesle, Hristoase, voind, din milostivire, a ne izbăvi pe noi de înfrînăciune (de două ori).

Iămurit grăiește proorocul : Acesta este Dumnezeuul nostru și nimeni altul nu se va asemăna Lui. A descoperit calea a toată știința Cel ce S-a unit cu oamenii.

A Născătoarei :

Munte te-a văzut pe tine, o-dinioară, Proorocul Daniel, Născătoare de Dumnezeu, din care S-a tăiat Piatra, Care a dărîmat și fărîmitat templele idoliilor, Preacurată, dumnezeiască mireasă.

Canonul Sfinților

Irmos : Întăritu-s-a inima mea...

Ius-au pînă la capăt lupta lor vitejii purtători de biruință ai lui Hristos, biruind trufia prigonitorilor.

Luminătorii cei înțelepți ai Bisericii, străfulgerînd străluciri cuvîntătoare, luminează orbirea inimilor noastre.

Doamne, Cel ce ai întărit pe sfinți a răbda fără frică durerile, izbăvește de primejdii și de nevoi pe cei ce Te laudă pe Tine.

Slavă..., a Treimii :

Cu serafimii să lăudăm Treimea, cîntînd neîncetat împreună cu îngerii : Sfînt, Sfînt, Sfînt ești Dumnezeu, Treime și Unime.

Și acum..., a Născătoarei :

Primind în pîntecele tău pe Unul din Treime, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, L-ai născut în chip de netîlcuit, precum El singur știe.

Irmosul :

Întăritu-s-a inima mea întru «Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeuul meu, «lărgitu-s-a gura mea înipotrirea «vrăjmașilor mei».

Condacul și Icosul Înainteprăznuirii.

(Caută-le la 18 decembrie).

SEDEALNA sfinților, glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău, Mintuitorule...

Ocrotitorii cei luminați și cinstiți ai Cretei, tare pătimind,

au pus pe fugă, cu credință, pe șarpele, începătorul răutății și după lege au fost încununati. Prăznuind astăzi pomenirea lor vrednică de laudă, slăvim cu mare glas pe Domnul tuturor.

Slavă... Și acum..., a Înainteprăznuirii ;

Asemenea :

Bucură-te, Sioane ; Betleeme, pregătește-te ! Atotțiitorul, trimițând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată ; că Acela de Care se cutremură puterile cerești, cu adevărat Se naște din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeuul nostru.

Canonul Înainteprăznuirii

Cântarea a 4-a :

Irmos : Te laud pe Tine, Doamne...

Șă se veselească toată făptura, că iată, Ziditorul cel mai înainte de veci Se naște în Betleem, Prunc văzut cu trup, și este înfășat în scutece Cel ce dezleagă, ca un iubitor de oameni, legăturile greșalelor noastre.

Orice om să se mire, cugețind la felul cum începe acum a săraci Cel bogat cu mila, și cum în peșteră Se sălășluiește, spre a ne dezlega pe noi de cumplita înșelăciune, voind a ne îmbogăți de bunătate.

În noianul păcatelor împotmolindu-mă și în răutate rătăcind, Te-ai milostivit, Doamne, și m-ai cercetat, și ai pătruns în pîntecel cel curat al Prea-

sfintei, care vine să Te nască pe Tine în peșteră.

Stăpînul, Cel ce izbăvește omenirea din blestemul cel vechi, Se naște din trupul tău, Preacurată binecuvîntată. Pentru aceasta cu laude pe tine te mărim, ceea ce ești mărirea și fala noastră.

Alt Canon al Înainteprăznuirii

Irmos : Hristos este puterea noastră...

Iată răsărit-a steaua din Iacob, din depărtare, care s-a vestit mai înainte, din vechime. Dumnezeu cel nemărginit S-a făcut om și S-a arătat înfășat în scutece (de două ori).

Domnul, izbăvirea tuturor, Cel ce Se odihnește ca un Fiu în sînurile Tatălui, Prunc șezînd în sînuri feciorești Se arată.

A Născătoareii :

ăzutu-te-a mai dinainte în duh Proorocul Avacum pe tine, Fecioară, munte umbrit de fapte bune, din care ni s-a ivit nouă Cel ce luminează sufletele noastre.

Canonul Sfinților

Irmos : Auzit-am glasul Tău...

Sosit-a pomenirea mucenicilor cea mai înainte de prăznuire, care arată mai dinainte sărbătorirea Nașterii Mîntuitorului.

Pomenirea mucenicilor cea de peste an a arătat mai dinainte ajunul arătării Mîntuitorului.

Aprinsu-s-a făclia cea cu zece lumini a purtătorilor de biruințe, mai înainte vestind steaua lui Hristos, Care S-a născut.

Slavă...

Mai curățî decît aurul în cuptor s-au arătat sfinții în cuptorul durerilor.

Și acum..., a Născătoarei :

Maică preacurată, binecuvîntată Fecioară, păzește de toată nevoia pe cei ce te laudă pe tine.

Canonul Inainteprăznirii

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Cărbunele lui Isaia...

Dezleagă-mă de nemăsuratele răutăți cu neîntrecuta-Ți bunătate, Doamne, Cel ce ca un bun Te-ai născut în peștera din Betleem, din Fecioara (de două ori).

Cu trup venind acum Domnul, izbăvește din milostivire pe oameni de sub puterea împăratului răutății și în cer îi duce, îndumnezeindu-i.

Acum vine Hristos cu trup întru ale Sale, ca un străin ; să ne înstrăinăm toți de pricinile patimilor și să-L primim pe Dînsul născut cu trup.

Alt Canon al Inainteprăznirii

Irmos : Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Betleeme, casa Efratului, Domn va veni din tine, în mijlocul lui Israel, Care va chema neamurile cele lepădate,

precum mai înainte a grăit odinioară, cu duh luminat, prorocul Miheia (de două ori).

Ca să-Și păstorească turma Sa, Iisus însuși Se va naște întru putere din Fecioara, și pînă la marginile pămîntului va fi slăvit ; așa au proorocit proorocii cei grăitori de Dumnezeu, de demult.

Dumnezeu, asemănîndu-Se oamenilor, sărăcește în trup pentru ca să ne îmbogățească pe noi cu mărirea Sa ; și Cel neîncăput în peșteră Se naște. Pe Acesta deci să-L primim cu gînd credincios.

Canonul Sfinților

Irmos : Pacea Ta dă-ne-o nouă...

Mucenicii cu lupta cinstitei lor mărturisiri, propovăduiesc în lume pe Hristos, Soarele cel din Soare, Care ni S-a ivit nouă cu trup, din Fecioara.

Mlădițe ale lui Tit și ale lui Carp v-ați arătat, Mucenicilor, ca cei ce ați odrăslit din sădierea lui Pavel, aducînd lui Hristos, de pe buzele voastre, roade de mărturisiri.

Slujitori ai păcii și vrăjmași ai războinicilor, Sfinților Mucenici, cu rugăciunile voastre cereți să ni se dea tuturor pace și izbăvire de răutăți.

Slavă...

Ca într-un război de noapte luptîndu-se Biserica lui Hristos, v-ați arătat celor de pe pă-

mînt ca niște luminători străluciți alungînd noaptea necunoștinței, cu lumina minunilor voastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Răsărit-a în Betleem Hristos, lumina tuturor, din Maica-Fecioara, strălucind în lume Lumina ; și ca ziua strălucește credincioșilor, ca și steaua, magilor.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Ca Ionă din chit...

[îmit este auzul de minunea faptei : că Cel neîncăput încapă în pîntece, și vine să Se nască pentru noi, din pîntece de mamă ; la a Cărui naștere îngerii au cîntat (de două ori).

Soarele cel luminos, ascuns în nor, vine să Se nască în peșteră și să lumineze ; steaua luminoasă și împărații de la Răsărit s-au adunat să se închine Lui.

Cum Te-a primit, Împărate, peștera cea mică pe Tine, Cel ce de voie sărăcind, pe toate le-ai îmbogățit ? Cum Te-a privit pe Tine firea oamenilor, întrupîndu-Te ? Închinămu-ne milostivirii Tale !

All Canon al Înainteprăznuirii

Irmos : Marea vieții văzînd-o...

[ată Hristos vine întru ale Sale ; să ne unim toți cu Dînsul, prin fapte bune, cre-

dincioșilor, și pe El să-L primim, cu suflete și cu inimi luminate (de două ori).

Odrăslit-a rădăcina cea din Iesei și dintr-însa a ieșit Dumnezeuul nostru, nădejdea neamurilor, odihna și cinstea, precum a proorocit de demult Isaia, cel dumnezeiește luminat.

A Născătoarei :

Viforul potrivnicelor gînduri chinuiește smerita mea inimă, prin meșteșugirile viclenelor duhuri ; bună stăpîină, alinează-l cu mijlocirea ta.

Canonul Sfinților

Irmos : Pe cei ce au ajuns...

Magii Ți-au adus Ție daruri și mucenicii singiurile, Celui ce Te-ai născut pe pămînt din Fecioara, în cetatea lui David ; și pătîmînd grăiau : mîntuiește-ne, Mîntuitorule, precum ai mîntuit pe proorocul din fiara mării.

Tirania vrăjmașului involburîndu-se ca o mare împotriva mărturisirii lui Hristos, pătîmîtorii au stat împotriva ei ca niște limanuri liniștite, păstrîndu-și credința ca pe o corabie.

Slavă...

Îndrăzneala lui Teodul a făcut și mai mare bărbăția cea de o rîvnă a vitejilor celor împreună cu el. Pentru aceasta și strigau : mîntuiește, Mîntuitorule, pe cei ce se închină împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei :

La Betleem s-a arătat o stea, povățuind pe cei ce aduceau din Persia daruri lui Hristos, Celui născut din Fecioara-Mai-că. Acestuia se închină toată făptura și ca pe Dumnezeu Îl laudă și-L slăvește.

Imnosul :

Pe cei ce au ajuns la sfârșitul «veacurilor, Iubitorule de oameni, și de întreprinderile valuri ale «ispitelor sînt amenințați să «piară, să nu-i treci cu vederea «pe cei ce strigă : mîntuiește-ne, «Mîntuitorule, precum ai mîntuit din fiara mării pe proorocul Iona».

CONDACUL sfinților, glasul al 4-lea :

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi..

Ca un luceafăr a strălucit cinstita pătimire a mucenicilor, care mai înainte ne-a arătat, în chip luminat, pe Cel născut în peșteră ; pe Care Fecioara L-a născut fără sămînță.

ICOS

Pe Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce S-a născut din Fecioara în peșteră, pentru noi, iubindu-L vitejii, ceată luminată au ridicat asupra lui Veliar ; și vădit biruindu-l pe acela, care de demult se lăuda peste măsură, l-au surpat la pămînt. Pentru aceasta l u m i n e a z ă celor din întuneric ca niște lumini cerești ale Soarelui celui înțelegător ; că steaua de demult a stat înaintea magilor, povățuindu-i spre

Betleem, cetatea Iudeii ; iar aceștia ne vestesc nouă, prin chipuri, pe Cel născut din Fecioară.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și treia, pomenirea sfinților zece mucenici, care au suferit mucenicia în Creta.

Acești zece Sfinți Mucenici au pățit pe timpul lui Deciu împăratul, în insula Creta. Nu erau toți dintr-un oraș, ci din mai multe părți ale țării. Din mitropolia Gortinei erau cinci : Teodul, Satornin, Evpor, Ghelasie și Evnichian ; din Cnos, unul : Zotie ; din Epinia Panormului, unul : Agatopus ; din Chionia, unul : Vasilide și din Iraelia doi : Evarest și Pomple. Aceștia au fost dați de necredincioși ighemonului insulei, care a poruncit călăului să-i ducă la altarele idolilor ca să jertfească ; de nu vor voi să fie supuși la tot felul de chinuri. Vreme de treizeci de zile sfinții au fost chinuți, batjocoriți și tiriți pe jos prin gunoaie, de necredincioși. În urmă au fost duși înaintea judecătorului. Au fost din nou bătuți, loviți cu pietre, palmuiți, scuipați și tiriți pe jos prin gunoaie, dar au rămas neînduplecați și tari în credința lui Hristos. După ce au fost chinuți așa, li s-au tăiat capetele.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Pavel, arhiepiscopul Neocezareii, unul din cei 318 Părinți.

Cel între sfinți Părintele nostru Pavel era așa de vestit pentru virtuțile sale, că vestea de el a ajuns și la urechile lui Liciniu care împărălea în Nicomidia. A trimis să-l aducă la el. Cînd l-au adus pe sfînt înaintea scaunului de judecată al împăratului, tiranul a încercat mai întîi să înspăimînte pe sfînt cu amenințări, iar apoi cu chinuri. Cînd au început să-l bată, toți au rămas ulmiți de răbdarea cea mare a sfîntului. Apoi un fierar a pus în palma sfîntului o bucată mare de fier înroșită în foc, iar peste ea i-a pus cealaltă palmă și le-a legat strîns pe amîndouă. Le-a ținut așa pînă ce fierul s-a răcit. Din pricina asta vinele încheieturilor au rămas moarte și nemișcate. Apoi l-au surghiunit într-o cetățuie de pe malul riului Eufrat și l-au închis acolo.

Cînd a venit marele împărat Constantin din Roma în Constantinopol, au fost chemați toți din surghiun și sloboziți

din închisori. Fiecare a venit la ale sale. Atunci a fost slobozit și Sfintul Pavel. Și-a luat scaunul său episcopal și a strălucit ca și mai înainte.

A fost unul din cei 318 Sfinți Părinți, care s-au adunat la întâiul Sinod de la Niceea. Toți purtau pe trupurile lor rănilor lui Hristos, și arătau aceste podoabe unul altuia. Unul își arăta mina tăiată, altul urechile, altul nasul, altul ochiul, altul alt mădular tăiat; își arătau semnele lăsate de loviturile cu vinele de bou sau cu ciomege, zdrobirile și arsurile de pe trupurile lor, pe care le-au îndurat în chinurile lor pentru Hristos. Tot așa și fericitul Pavel nu era lipsit de astfel de podoabe. Avea și el măduarele zdrobite de ciomege, iar sfintele lui miini arse de fierul înroșit și amorțite. Deci după ce toți aceștia s-au adunat pentru răucredinciosul Arie, după ce cu holărire dumnezeiască l-au surpat și l-au dat anafemei, s-au adunat cu împăratul în Constantinopol. Fericitul împărat Constantin a ținut în miinile lui miinile Sfintului Pavel, le-a sărutat, le-a pus peste ochii lui și peste celelalte mădule ale lui și a zis: «Nu mă satur să sărut miinile acestea, ce-au ajuns moarte și nemișcate pentru Hristosul meu». S-a dus sfintul apoi iarăși la scaunul său, a mai trăit acolo câțiva ani și s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea sfintirii sfintei marii biserici a lui Dumnezeu, adică a bisericii Sfânta Sofia.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului și purtătorului de Dumnezeu părintele nostru Naum făcătorul de minuni, luminătorul și predicatorul Bulgariei.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Mucenic Shinon, care de sabie s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mintuiește pe noi, Amin.

Canonul Înaintepraznuirii

Cântarea a 7-a :

Îrmos : Ritori arătându-se tinerii...

mplinindu-se cuvintele preasfințiților prooroci, Cuvinte al lui Dumnezeu, vii a Te naște în peșteră și a Te înfășa în scu-

tece, ca un prunc, și să mă dezlegi pe mine, ca un bun, de multe greșeale.

Cerul, avînd trebuință de gură, strigă prin steaua cea mare venirea pe pămînt a Celui ce a săracit pentru noi, în chip de nespus; căruia răspunzîndu-i cei din Persia, în grabă au ajuns la Povățuitorul.

Cetele îngerilor se pregătesc acum cu frică a lăuda pe Hristos, Cel ce vine să Se nască; iar magii sosesc din depărtare, ca să privească uimitoare privești pe pămînt, pe Dumnezeu întrupat.

Te lăudăm pe tine, singura curată, pricinuitoarea tuturor bunătăților; că pe Purtătorul de trup, pe Cuvîntul, L-ai născut cu prisos de bunătate; a Căruia naștere a vestit-o mai dinainte steaua din Betleem.

Al' Canon al Înaintepraznuirii

Îrmos : Dătător de rouă...

Cel cu totul desăvîrșit, ca un prunc S-a născut fiind înfășat în scutece; și Cel neîncăput primește început din Fecioara, căutînd a îndumnezei trupul pe care l-a luat. Să se bucure cerul și pămîntul să se vesească.

Cu noi Se arată Dumnezeu întrupat, înțelegeți neamuri vrăjmașe, și vă plecați voi, cei ce v-ați depărtat de viața noastră! Iată, Chemarea noastră Se culcă Prunc în ieslea Betleemului.

Îmbrăcînd trupul, ca pe o porfiră împărătească, Împăratul păcii vine acum din pîntecele tău, Fecioară, ca să strivească pe vrăjmași, ca un puternic, și să dea pace vieții noastre, bîntuită de război.

Din toate neamurile, pe tine, Fecioară, te-a ales palat neîntinat Împăratul, sălășluindu-Se în pîntecele tău. Căruia acum în chip cucernic să-I cîntăm : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul sfinților

Irmos : Cei trei tineri în cuplor...

Sosit-a pomenirea mucenicilor, propovăduind ziua cea de Naștere a Mîntuitorului ; și cu nevointele lor pentru noi începe praznicul împărătesc.

Neplecîndu-și genunchii la idoli, mucenicii au fost ispitiți cu focul chinurilor, grăind cu credință : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

În mijlocul locului de chinuri primejduindu-se mucenicii, purtătorii de cununi, laolaltă cu tinerii dăntuiesc, cîntînd : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Păstorii împreună cu filozofii privind steaua, teologhisesc pe pămînt împreună cu îngerii pe Cel ce în chip de netîlcuit S-a născut din tine, Născătoare de

Dumnezeu, Marie, pentru a ne mîntui pe noi.

Canonul înaintepăzuirii

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Chipul cel de aur...

Arătat-Te-ai, Hristoase, îmbrăcîndu-Te cu mine, cel despuiat prin înșelăciunea păcatului, și vii să Te naști Prunc în iesle. Steaua lămurit Te propovăduiește celor ce grăiesc : făptura toată să laude pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii !

Să ne veselim, credincioșilor, și să sălțăm cu duhul, că Stăpînul îmbogățindu-ne pe noi cu toată îndreptarea, s ă r ă c e ș t e chiar acum născîndu-Se și culcîndu-Se în iesle, ca un prunc. Pe Care Îl lăudăm și Îl preaînălțăm întru toți vecii !

Proorocule David, ia-ți desfătătoarea psaltire și zi : Iată, am auzit că Fecioara, în cetatea Si-on, vine să nască pe Dumnezeu, Împăratul și Domnul ; Căruia Îi și cîntăm : făptura toată să laude pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii !

Frumos vine să Se nască din pîntecele tău, cu negrăit cuvînt, voînd să împodobească cu nestricăciune lumea, Domnul, Dătătorul de bine ; Căruia să-I cîntăm acum : făptura toată să laude pe Domnul și să-L preaînălțe întru toți vecii.

Alt Canon al Înainteprăznuirii

Irmos Pe Cel ce S-a pogorit în văpaie...

Zicerile proorocilor celor grăitori de Dumnezeu se plinesc : Fecioara se apropie să nască pe Domnul. Veselească-se dănuind tot pământul și să se bucure întru toți vecii.

Ivindu-se razele dumnezeiescului Har, încetează umbra Legii, răsărind Dătătorul de lumină, Iisus. Cei din întuneric priviți Lumină mare !

Pe mine, cel ce am ajuns peșteră de tilhari, arată-mă, Doamne, Cel ce în peșteră Te-ai născut, locaș al Tău și al Tatălui și al dumnezeiescului Tău Duh, ca să Te slăvesc întru toți vecii.

A Născătoarei :

Răsărit-a o Stea cerească din pîntecele tău, îndemnînd pe cititorii în stele să privească la Dînsa ; prin a Cărei cunoaștere s-au luminat întru Domnul, Preacurată Fecioară, pururea binecuvîntată.

Canonul sfinților

Irmos : Pe Cel ce S-a pogorit...

Au stat împotriva limbilor de foc și a morții cei zece mucenici și au smuls biruința împotriva păgînatății, și împărătesc întru împărăția lui Hristos.

Aprigii ostași împodobitu-s-au cu răsplata cîntărilor de biruință, luînd cu bărbăție asupra lor întrarmarea lui Hristos, împotriva celor văzuți și împotriva stăpînitorului lumii.

Turnuri neclintite ale dreptei credințe, alese limanuri pentru cei prinși în furtună, rugați-vă neîncetat pentru toată zidirea, pentru creștini și pentru pacea lumii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

A Treimii :

Împreună ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, Unime în Treime ; și împreună cu îngerii strigăm, din gurile noastre cele de lut : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, în Treime.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, zămisliind dumnezeiește din Sfîntul Duh, ai născut, întrupîndu-Se întreg din tine, pe Unul din Treime și ai rămas fecioară, precum ai fost mai înainte de naștere.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului cîntîndu-L și preaînălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul :

Pe Cel ce S-a pogorît în văpa-
«ie la tinerii evrei și cu putere
«dumnezeiască S-a arătat, pe
«Domnul, preoți binecuvîntați-L
«și-L preaînălțați întru toți ve-
«cii».

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 9-a :

Irmosul :

Nu se pricepe toată limba a
te lăuda după vrednicie ;
«ci se întunecă și mintea cea

«mai presus de lume a cînta ție,
«de Dumnezeu Născătoare. În-
«să fiind bună, primește credin-
«ța, că știi dragostea noastră
«cea dumnezeiască. Că tu creș-
«tinilor ești folositoare, pe tine
«te mărim».

Iată, voind să mă liberezi pe
mine din robia cea de suflet
stricătoare, te-ai înscris, Unule
Împărate, cu robii, la porunca
cezarului ; și cetatea Betleemu-
lui Te-a întâmpinat, născîndu-Te
cu trup ; iar pe oamenii, cei ce
laudă cu credință Nașterea Ta,
în ceruri îi primești.

Împodobită cu frumusețea
mai mult decît fiii oamenilor
te-a făcut, Fecioară, Fiul tău și
Stăpînul tuturor ; pe Care vii
a-L naște, mai presus de fire,
ca o frumoasă mielusea, în pe-
ștera Betleemului, ca să facă
binele și să mîntuiască pe cei
ce se închină Lui.

Pe Tine, Dătătorule de lumi-
nă, Soare al dreptății, Cel ce ai
intrat în pîntece și ai voit a Te
naște mai presus de cuvînt, o
stea din depărtare Te-a vestit
cititorilor în stele, celor ce au
biruit noaptea și ființa întune-
ricului stricăciunii, și cu cre-
dință s-au închinat, aducîndu-Ți
daruri.

Pămîntul dăntuiește înțele-
gînd oarecum, că dumnezeiasca
venire din Fecioara, de acum
va să răsară din milostivire.
Iar cerul vestește aceasta cu un
glas tainic din depărtare, prin
steaua ivită la Răsărit.

Porți, Fiul meu, tot chipul
Duhului ; și cum Te port eu pe
Tine, Cel ce Te-ai făcut întru
totul asemenea mie ?, zice a
spăimîntîndu-se cea neispită
de nuntă ; pe care să o cinstim
toți credincioșii, ca pe Maica
lui Dumnezeu și cu laude în-
tr-un glas să o mărim.

All Canon al Înainteptării

Irmos : Pe Dumnezeu, a-L vedea...

Iată a venit Chemarea tu-
tutor, Ispășirea Hristos, Iz-
băvirea cea desăvîrșită ; Co-
moara cea de mult preț se as-
cunde înăuntru în peșteră ;
Căruia magii cei îmbogățiți îi
aduc aur ca unui Împărat.

Păstori ai lui Hristos prive-
gheați și cu înțelegere grăbi-
ți-vă spre cetatea Betleemului ;
strigați întru cei de sus lui
Dumnezeu : slavă și mărire Ce-
lui ce a binevoit a Se arăta
Prunc, în vremea noastră, din
bunătate.

Cu trupul fiind înfășat în scu-
tece, Iisuse al meu, Cel ce în-
fășori marea cu negură, rupt-ai
legătura răutății și pe cei dez-
legați din asuprirea vrăjmașu-
lui i-ai legat pe toți întru drep-
tate.

Cămară și tron al Celui ce
împărătește, munte al lui Dum-
nezeu, cetate aleasă și rai, nor
întreg luminos al Soarelui, lu-
minează sufletul meu, alungînd
norul multelor mele fărădelegi,
ceea ce ești cu har dăruită de
Dumnezeu.

Canonul sfinților

Irmos : Pe Tine, Izvorul cel...

Comorile cele înțelegătoare ale Domnului, cele ce pe mulți adună, care izvorăsc arătările lui Hristos și mulțimea minunilor lor, să fie laudate astăzi.

Ajutătorii cei statornici ai credincioșilor, apărătorii Treimii și turnurile cele neclintite ale credinței, rugați-vă pentru noi, purtătorilor de biruință, ca să ne mîntuim.

Slavă...,

Ceata cea sfîntă a muceniciilor Tăi, se roagă pentru noi Ție, Sfîntă Treime, să se dăruiască nouă pace în vecii vecilor. Amin !

Și acum..., a Născătoarei :

Ierusalimul deschide mai dinainte Edenul și Cel ce vine din tine, întrupîndu-Se mai presus de fire, înnoiește cu totul pe Adam. Pe Acesta roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să ne mîntuiască pe noi.

Irmosul :

Pe Tine, Izvorul cel nemuritor, Care prin sfinți dai tămăduiri neamului omenesc, Te «slăvim, Hristoase, că mîntuiești sufletele noastre».

LUMININDA

Podobie . Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Teodul să încununăm cu cîntări, bucurîndu-ne, pe Zotic, pe Agatopus, pe Sator-

nin, pe Pompie, și împreună cu Evnichian, pe măritul Vasilid, pe dumnezeiescul Evpor, și pe laudatul Ghelasie și pe Evarest și să ne izbăvim cu rugăciunile lor de greșale și să ne încununăm întru Hristos Mîntuitorul.

Slavă... Și acum..., a Înainteprăznuirii :

Cei ce ne deprindem cu fapta bună și ne nevoim a ucide patimile prin înfrînare, să aducem acum cu credință înaintea Celui ce voiește a Se naște cu trup din Fecioara, lui Dumnezeu, Celui ce a binevoit mîntuirea noastră, fapta cea vrednică de laudă și gîndul cuvios către cele dumnezeiești, întocmai ca darul cel din trei materii al magilor și păstorilor.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 4, glasul al 6-lea :

Podobie : Îngereștilor puteri...

Taina cea rînduită mai înainte de veci de Tatăl, și de prooroci propovăduită în cele de pe urmă, s-a arătat și Dumnezeu om S-a făcut, luînd trup din Fecioara. Cel nenăscut Se naște de bunăvoie ; Cel ce ființează ia ființă. Împăratul lui Israel, Hristos, sosește.

Pe Tine Te laud, Împărate, Cel înfășat în scutece, că dezlegi legăturile greșalelor mele și cu slavă nemuritoare și nestricăta cinstindu-mă pe mine, cu Tatăl m-ai împăcat deplin, zidindu-mă și înnoindu-mă. Pentru aceasta grăiesc Ție : Împăratul lui Israel, Hristos, sosește !

Lumina cea din Lumina dimineții, Care din Fecioară strălucind celor de pe pământ prin mijlocirea stelei, văzînd-o cititorii în stele, magii, au lepădat întunericul cel persienesc și toată înșelăciunea privitoare la stele; și cu bucurie au cîntat lui Dumnezeu, Celui ce S-a născut: Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Batjocorit fiind Irod de înțelepții magi, furios cosește iarba cea verde a pruncilor, și mîna ucigașă a plănuit să ridice asupra Ta; ci ai venit ca un străin, alungînd adîncul întuneric al egiptenilor, cu care cîntăm: binecuvîntat ești Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Slavă...,

Cîntă norle Israele, cîntă acea cîntare cerească! Veselește-te și te bucură; bucură-te și dănuiește; mai ales prăznuiește cu bucurie sărbătorile tale; că Dumnezeu cu trup S-a arătat din Teman și voiește a Se spăla în apele Iordanului, ca un om.

Și acum..., asemenea:

Arătat-Te-ai pe pământ, cu oamenii ai locuit și din porunca cezarului împreună cu robii Te-ai înscris. Ziditu-Te-ai, dar nu Te-ai mutat, neschimbat rămînînd; cu totul Dumnezeu fiind, măcar că Te-ai și întrupat. Slavă, cinste, laudă și mare cuviință economiei Tale, acum și în veci. Amin!

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile Înainteprăznuirii, glasul 1:

Podobie: Prealăudaților mucenici...

Tot pământul se veselește văzînd pogorîrea lui Dumnezeu. Magii daruri aduc; cerul prin stea se face ascultat; îngerii slăvesc; păstori petrecînd noaptea pe cîmp se minunează; ieslea Te primește pe Tine înăuntru, ca un scaun în chipul focului; bucură-te, Maică, văzînd acestea!

Stih: Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Fiul meu cel fără de început, Cel ce Te-ai născut în chip de negrăit din Tatăl cel fără de început, Lumina cea spre descoperirea neamurilor, ai venit îmbrăcînd asemănarea chipului meu; că vii, cu sărăcia în care Te-ai îmbrăcat, să îmbogățești omenirea cea sărăcită; laud, Doamne, milostivirea Ta.

Stih: Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Văzîndu-mă ca pe un prunc odihnind în brațele tale, Maică, veselește-te, că am venit să îndepărtez toată durerea lui Adam, care, cu sfatul cel rău al șarpe-lui, a încercat durerea gustînd din pom și afară din desfătarea raiului a ajuns și s-a stricat.

Slava... glasul al 3-lea:

Alcatuire a lui Studitul.

Vitejilor mucenici ai adevărului, pe voi nici silnicia tiranilor, nici măgulirea cea înșelătoare,

nici tăierea mădulelor, nici amenințările cu moartea n-au putut să vă despartă de dragostea cea dumnezeiască. Pentru aceasta, îndrăzneală avînd către Hristos Dumnezeu tuturor, ca răsplată a chinurilor voastre celor cu durere și a rugăciunilor voastre, cereți să primim și noi de la Hristos Dumnezeu pace și mare milă.

Și acum... la Înălțepraznului, glasul al 8-lea.

Alcătuire a lui Anatolie

În Betleem Se naște Făcătorul a toate, și Împăratul cel mai înainte de veci Edenul deschide. Sabia cea de foc s-a retras; peretele cel din mijloc al vrajbei s-a stricat; cereștile puteri se amestecă cu cei de pe pămînt; îngerii cu oamenii mare praznic pregătesc; cei curați daruri aduc Celui curat; pe Fecioara o vedem încăpînd ca un scaun al slavei de heruvimi pe Dumnezeu, Cel neîncăput nicăieri, și purtînd pe Cel pe Care Îl poartă heruvimii cu teamă, ca să dea lumii mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rîndulală, și otpustul.

LA ÎN FURGHIE

La Fericiri, se pune: din Canonul Înălțepraznului, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul sfinților, Cîntarea a 6-a, pe 5, și cîntarea a 5-lea: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta, în veac. Stih: Mintuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios. Apostolul din Epistola către Evreii (XI 1-10): Fraților, avînd împrejurul nostru alina nor de mărturie... (caută la

9 martie). Allluia, glasul al 4-lea. Strigați Domnului tot pămîntul, cîntați numelui Lui, dați mărire laudelor Lui. Stih: Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul. Evanghelia de la Luca (XXI 12-49) Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziți-vă de oameni... (caută marți în săptămîna a 29-a după Rusali).

CHINON

ucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI PATRA

Pomenirea Sfintei Cuvloase Mucenței Eugenia.

Se pune slujba Înălțepraznului Nașterii Domnului Hristos și a sfințel.

SE CUVINE A ȘTI CĂ: dacă în ziua aceasta va cădea Duminica dinaintea Nașterii Domnului, se va urma potrivit lămuririlor de la «Rîndulală de tipic» tipărită la sfîrșitul acestel cărți.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6: 3 stihuri ale Înălțepraznului și 3 ale sfințel.

Stihurile Înălțepraznului, glasul al 4-lea:

Podoble: Ca pe un viteaz...

Din chinvale să sunăm, cu cîntări de bucurie să strigăm, arătarea lui Hristos s-a ivit, propovăduirea proorocilor a luat sfîrșit. Acela despre Care s-a zis că Se va arăta oamenilor în trup, Se naște în peștera cea sfințită și Se culcă în iesle, ca un sărac, și cu scutece Se înfașă, ca un prunc.

Să facem să răsunе cîntări de Înainteprăznuirea Nașterii lui Hristos cu cuget cinstit ; că Cel ce este împreună cu Tatăl și cu Duhul întocmai cinstit, îmbrăcîndu-Se în firea noastră, din milostivirea îndurărilor, vine să Se nască în cetatea Betleemului ; a Cărui nespūsă naștere, păstorii cu îngerii o laudă.

Văzînd Fecioara netîlcuita zămislire și nespusa naștere, s-a înfricoșat și, bucurîndu-se, dar și plîngînd, a grăit către Fiul său : Să Te alăptez la sîn, pe Tine, Cel ce pe toate le hrănești, sau să Te laud pe Tine, ca pe Fiul și Dumnezeuul meu ? Ce numire să-Ți dau, Doamne, Cel ce nu poți fi nicidecum numit ?

Stihirile sfîntei, glasul al 2-lea :

Podobie : Cînd de pe lemn...

Cînd din dumnezeiasca purtare de grijă fiind înștiințată de mai înainte, dacă ai ieșit afară din cetate, ai părăsit lămurit dulceața lumii și auzînd cîntarea cea dulce a psalmilor, te-ai luminat cu lumina dumnezeieștii cunoașteri ; și zămisliînd în pîntece frica cea dumnezeiască și mîntuitoare, ai împărțit duh celor ce călătoreau împreună cu tine, cinstită.

Cînd te-ai logodit cu Hristos, l-ai adus Lui de bunăvoie slugile, ca o zestre însuflețită, care urmînd tăriei tale, Eugenia, au strălucit lămurit cu credința și cu harul, deprinzîndu-se cu toată fapta bună, ca niște adevărați mucenici înțelepți ai lui

Dumnezeu, propovăduînd tuturor dreapta cinstire de Dumnezeu.

Cu strălucirea Duhului luminîndu-te lămurit, ai adus înaintea lui Hristos ceata de fecioare, vîîndu-le cu cuvîntul înțelepciunii tale și arătîndu-le calea care duce către cer, le-ai înduplecat să se lumineze cu singuirile mucenicilor și cu ele dăînduînd împreună, muceniță, ai aflat acum dorirea cea potrivită, desfătarea cea adevărată, ceea ce ești prealăudată.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea :

Iată, s-a apropiat vremea mîntuirii noastre ! Gătește-te peșteră, că Fecioara se apropie să nască. Betleeme, pămîntul Iudeii, împodobește-te și te veselește, că dintru tine a răsărit Domnul nostru. Ascultați munți și dealuri și laturile cele din jurul Iudeii, că vine Hristos să mîntuiască pe omul pe care l-a zidit, ca un Iubitor de oameni.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul 1, însuși glasul : Alcătuire a lui Anatole.

Să prăznuim mai înainte, popoarelor, sărbătoarea Nașterii lui Hristos ; și ridicîndu-ne mintea spre Betleem, să ne suim cu gîndul și să vedem cu ochii cei sufletești pe Fecioara, mergînd să nască în peșteră pe Domnul tuturor și Dumnezeuul nostru ; la măreția minunilor căruia privind Iosif, i s-a părut că vede om ca prunc înfășat ; dar din fapte a înțeles că este

Dumnezeu adevărat, Cel ce dăruiește sufletelor noastre mare milă.

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel sfîni din muntele cel cu umbra deasă.

Să prăznuim mai înainte, popoarelor, sărbătoarea Nașterii lui Hristos ; și ridicîndu-ne mintea spre Betleem, să ne înălțăm cu cugetul și să vedem în peșteră taină mare ; că Edenul s-a deschis și Dumnezeu vine din curata Fecioară, desăvîrșit fiind cu Dumnezeirea și cu omenirea. Pentru aceasta să cîntăm : Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început ; Sfinte tare, Fiule, Cel ce Te-ai întrupat ; Sfinte fără de moarte, Duhule Mîngîietor ; Treime Sfîntă, slavă Ție.

Stih - Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Ascultă cerule, și ia aminte pămîntule, că iată, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu și Tatălui merge să Se nască din Fecioara care nu știe de bărbat, cu bunăvoința Celui ce L-a născut fără patimă și cu împreună-lucrarea Sfîntului Duh. Betleeme, pregătește-te ; deschide-ți poarta Edenule, că Cel ce este de-a pururea Se face ceea ce nu a fost și Ziditorul a toată făptura, Care dă lumii mare milă, Se naște.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Vizantie.

Peșteră, pregătește-te, că sosește mieluseaua, purtînd în-

lăuntrul său pe Hristos ; iesle primește pe Cel ce cu cuvîntul ne-a dezlegat pe noi pămîntenii de fapta care nu se poate spune prin cuvînt. Păstori, mărturisii fluierînd înfricoșătoarea minune ; magi din Răsărit, aduceți Împăratului, aur, tămîie și smirnă ; că din Fecioară S-a arătat Domnul, Căruia Maica, plecîndu-I-se ca o slujitoare, I s-a închinat, și a zis către Cel ce era în brațele ei : Izbăvitorul meu și Dumnezeule, cum Te-ai semănat întru mine, și cum ai odrăslit întru mine ?

Troparul, glasul al 4-lea :

Mieluseaua Ta, Iisuse... (vezi la sfîrșitul acestei cărți).

Slavă... Și acum..., al Înainteprăznului :

Scrisu-s-a oarecînd, cu bătrînul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămînța lui David, purtînd în pîntece sarcina cea fără de sămînță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era ; ci ca un palat frumos s-a arătat peștera împărătesei. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

LA PAVECERNIȚA

Se cîntă următorul Canon, cu Irmosul de două ori și troparele pe 6 ; și pe urmă iarăși Irmosul în amîndouă stranele.

Cîntarea 1-a, glasul al 6-lea :

Irmosul :

Pe Cel ce a acoperit oarecînd cu valul mării pe pri-
«gonitorul tiran, pe Cel ascuns

«în iesle Îl caută Irod să-L uci-
«dă ; dar noi, împreună cu ma-
«gii, să cîntăm Domnului căci
«cu slavă S-a preaslăvit».

Domn din Iuda a lipsit de a-
cum ; că, în adevăr, Cel pus
de-o parte, precum s-a scris
mai înainte, aşteptarea neamu-
rilor, Iisus Hristos, a sosit şi,
din covîrşitoarea-I bunătate, în-
tr-o peşteră Se naşte.

Betleeme, cetatea Iudeii, ve-
seleşte-te, că întru tine Se naşte
Hristos Domnul. Lumea să se
bucure primind izbăvirea ; să
dănuiască toată făptura, prăz-
nuind !

Vrînd Cel preabun să mîntu-
iască neamul oamenilor, S-a
sălăşluit în pîntecele Fecioarei
care nu ştie de nuntă, şi iată-L,
vine să Se nască. Acestuia să
ne închinăm, căci cu slavă S-a
preaslăvit.

D o a m n e Dumnezeuul meu,
laudă de naştere şi cîntare de
Înainteprăznuire voi cînta Ție,
Celui ce, cu dumnezeiasca Ta
naştere, mi-ai dat mie înnoire
şi la bunătatea cea de mai îna-
inte m-ai adus.

Cei mai presus de lume şi
cei de pe pămînt înţelegînd,
Mîntuitorul meu, că în cer eşti
pe scaun şi jos în iesle, s-au
spăimîntat de puterea Ta, că
Te-ai arătat mai presus de în-
ţelegere Dumnezeu - om, îndoit
cu firea.

Ca să le umpli pe toate de
slava Ta, plecînd cerurile, ai

venit pe pămînt ; că Te-ai po-
gorît ca o ploaie pe lînă, în
pîntecele fecioresc, din care vii
acum să Te naşti îndoit, Dum-
nezeu şi om.

Cîntarea a 3-a :

Irmosul.

Pe Tine, Cel ce ai spînzurat
tot pămîntul fără ţinere pe
«ape, văzîndu-Te făptura născut
«în peşteră, cuprinsă de multă
«spaimă striga : nu este Sfînt
«afară de Tine, Doamne !».

Voit-ai să Te îmbraci cu chip
de rob, ca să mă izbăveşti pe
mine din robia celui viclean.
Laud milostivirea Ta, Cuvinte,
Cel împreună fără de început
şi împreună veşnic cu Tatăl.
Slavă economiei Tale !

Fecioara vine să nască pe
Domnul în peşteră ; întîmpina-
ţi-L, magilor ! Păstorilor, apro-
piaţi-vă acum ! Îngerilor, cîn-
taţi cîntare dintru înălţime !
Arătat-S-a izbăvirea oameni-
lor.

Căutîndu-mă pe mine, cel ce
m-am rătăcit şi prin fapte ne-
roditoare peşteră de tîlhari
m-am arătat, vii acum ca să Te
naşti din Fecioara, Stăpîne. Sla-
vă venirii Tale, Cuvinte !

Arătînd chipurile negrăitei
Tale întrupări, Îndurate, ai în-
mulţit vedeniile şi ai însuflat
proorociile ; pe care acum ve-
nind le-ai plinit, născîndu-Te
cu trupul din curata Fecioară,
în cetatea lui David.

Tins-a pământul spatele său și primește pe Ziditorul, Cel ce primește de la îngeri slavă, din cer stea, de la păstori și de la magi daruri și de la toată lumea cunoaștere.

Răspunsurile vrăjitorului prezicător Valaam acum se plinesc ; că a răsărit stea din Iacob și a povățuit pe magii împărați din Persia, cei ce aduceau daruri Soarelui slavei.

Cântarea a 4-a :

Irmosul:

Venirea Ta cea din Fecioara mai înainte văzînd-o A-
«vacum, spăimîntîndu-se grăia :
«întrupîndu-Te vii din Teman,
«Izbăvitorule, să chemi pe
«Adam cel lepădat».

Norul cel strălucitor vine să răsară pe Hristos, Soarele dreptății, din pîntece de Maică, luminînd tot pământul cu dumnezeiești străluciri.

Arătat-u-S-a asemenea oamenilor Dumnezeu și a sărăcit cu trupul, ca să ne îmbogățească pe noi, și în peșteră S-a născut. Pe Acesta să-L primim, credincioșilor, cu cuget curat.

Hristos, iată, Se naște în cetatea Betleem, ca să ne deschidă nouă Edenul, cel încuiat de neascultarea cea de mai înainte, prin înșelăciunea șarpelui. **Dumnezeiește** să prăznuim !

Se apropie acum, vine Domnul, așteptarea neamurilor și

mîntuirea lumii ; gătește-te peșteră ; cetate a Betleemului și păstorilor, întîmpinați-L în cale, împreună cu magii.

Amestecîndu-Te cu oamenii, prin împreunarea cea neamestecată, întru asemănarea trupului, Mîntuitorule, cu puterea Dumnezeirii faci pe Adam fără stricăciune și-l mîntuiești, ca un Iubitor de oameni.

Cuvîntul trup arătîndu-Se, ia chip omenesc și Se sălășluiește între noi, cu negrăită rînduială ! Veniți, credincioșilor, să vedem slava Lui, slavă ca a Unuia-Născut din Dumnezeu-Tatăl.

Cântarea a 5-a :

Irmosul:

La Tine alerg dis-de-dimineată, Cel ce din milostivire
«Te-ai deșertat în chip de ne-
«grăit pe Tine însuți pentru cel
«căzut, și chip de rob din
«Fecioara ai purtat ; Cuvinte al
«lui Dumnezeu, Iubitorule de
«oameni, dăruiește-mi pacea
«Ta».

Inima pămîntenilor toată saltă. Veselește-te zidire : Domnul Se naște din Fecioara curată în peșteră și magii Îi aduc acum daruri cuviincioase.

Poporul cel ce ședea de demult în umbra morții a primit lumina Ta răsărită din Fecioară și s-a umplut de multă bucurie, slăvind pururea pe Cuvîntul, Cel ce a sărăcit.

În peșteră mică vii să Te mărginești, Cel ce din fire ești neîncăput, ca să mă mărești pe mine, cel micșorat prin călcarea poruncii, din îndurarea cea nemăsurată. Mă închin milostivirii Tale, Îndelung-răbdătorule.

Înnoiești pe pămînteni, pămîntesc făcîndu-Te, Ziditorule; că ieslea, scutecele și peștera sînt semnele smereniei Tale; iar logodnicul Maicii, care se numește tatăl Tău după trup, închipuiește acum sfatul Părintelui, Cel ce Te-a odrăslit.

Împărații neamurilor, magii de la Răsărit, aducîndu-Ți daruri Ție, Celui ce Te-ai născut în peștera Betleemului din Maică neispită de bărbat, arătau prin smirna moartea, prin aur puterea împărătească, iar prin tămîie înțîietatea Dumnezeirii.

Cuvinte al Tatălui, Cel împreună veșnic, ieșind din cea neispită de bărbat, Te-ai sălășluit trupest în peșteră, avînd ieslea ca un tron; și spăimîntezi, cu înfricoșătoarea Ta iconomie, pe magi și pe păstori, și ai uimit pe îngeri care au cîntat: slavă Ție!

Cîntarea a 6-a:

Irmosul:

A dîncul cel mai de jos al păcatului m-a înconjurat «și viforul mai mult nerăbdîndu-l, strig Ție, Stăpînului, ca «Iona: din stricăciune scoa-te-mă!».

Fecioara, Doamna, vine să Te nască în peșteră, mai presus de legile trupesti, și în iesle să Te culce ca pe un prunc.

Pe mine, cel ce am ajuns străin prin călcarea poruncii, cetățean al cerului mă arată, din nemăsurata Sa îndurare, Dumnezeu-Cuvîntul, Cel ce S-a născut din Fecioara care nu știe de nuntă.

Munți, văi împădurite și vîlcele, toate veseliți-vă, că Hristos Se naște cu trup, înnoind făptura ce se stricase prin vicleana călcare a poruncii.

Dărîmatu-s-a acum și a pierit peretele cel din mijloc al vrajbei celei de demult cu venirea Ta în trup, Hristoase, și sabia cea de văpaie dă dosul tuturor; iar din pomul cel de viață dătător al Edenului mă împărtășesc cu credință, arătîndu-mă iarăși grădinar al pomilor celor nemuritori.

Împărătit-a iadul împreună cu păcatul de la Adam pînă la Tine; dar se prăbușește acum tiranica lui nerușinare, născîndu-Te Tu, după trup, Izbăvitorule, din sămînța lui David, și arătat șezînd pe scaunul împărăției lui și în veci împărătînd.

e prunci ucigător, nu de Hristos ucigător, s-a arătat Irod cel cumplit; că deși a cosit amarnic pe prunci, ca pe niște iarbă, dar asupra Spicului vieții nu a putut, ca un smintit, să se arunce, și să-L omoare. Că

Dătător de viață fiind, ca un Dumnezeu S-a ascuns de prigonitor, cu dumnezeiască putere.

Cîntarea a 7-a :

Imnosul:

Tinerii în Babilon nu s-au spăimîntat de văpaia focului; ci în mijlocul văpăii, «unde erau aruncați, răcoriți «fiind de rouă, au cîntat : bine-«cuvîntat este Dumnezeul pă-«rinților noștri».

Cum te va primi, Cuvinte, peștera cea mică, pe Tine, Cel ce cu multă sărăcie ai ridicat sărăcia lui Adam, și cu harul Tău ai îmbogățit pe oameni ?

Graiuri uimitoare auzind păstorii, venit-au repede la Betleem, să vadă în ieslea viteilor pe Cel ce a dezlegat pe toți de întinăciune și cu cucernicie să I se închine.

Să ne silim a lăuda cu gura și cu inima pe Hristos, Cel ce vine să Se nască în peșteră din pîntece de fecioară și cu credință să ne închinăm Lui.

Înșelătorul vrăjmaș, văzînd pe Dumnezeu prunc culcat în ieslea sărăcăcioasă, s-a rănit și plînge, doborît fiind de dumnezeiasca mină, spre mîntuirea noastră, a celor ce cîntăm : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvîntat !

Fericită este ieslea că primind întru sine ca pe un prunc pe Ziditorul, s-a arătat ca un scaun de heruvimi, spre mîn-

tuirea noastră, a celor ce cîntăm : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvîntat !

Una este întru nașterea Ta cea fără de început și întru nașterea cea după trup, Dumnezeirea Ta, Hristoase, împreună cu Tatăl și cu Duhul, spre mîntuirea noastră, a celor ce cîntăm : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvîntat !

Cîntarea a 8-a :

Imnosul:

Primejduindu-se pentru legile părintești, fericiții tineri în Babilon, au călcat în «picioare nelegiuirea poruncă a «celui ce împărătea ; și unindu-se cu focul, care nu i-a ars, «cîntare vrednică au cîntat Celui ce stăpînește : lăudați pe «Domnul lucrurile și-L prea-«înălțați întru toți vecii».

Pe Domnul, Cel singur mai presus de cuvînt, îmbrăcat întru asemănarea oamenilor ținîndu-L în brațe, Fecioară, închinîndu-te Lui și sărutîndu-L ca o maică, ziceai : Fiule preadulce, cum Te țin eu astfel pe Tine, Cel ce ții în palmă toată zidirea și o liberezi din mina robiei ?

Dumnezeieștilor îngeri, pregătiți-vă a slăvi prin cîntări, pe Cel ce S-a născut pe pămînt ; magilor, povățuiți fiind de stea, aduceți daruri ; păstorilor, mergeți degrab de-L vedeți pe El stînd ca un prunc în brațe de

maică, și grațiți: lăudați pe Domnul lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nor al luminii, ceea ce ești cu totul fără de prihană, cum de înfeși în scutece pe Cel ce de voia Sa îmbracă în chip de neșpus cerul cu nori? Cum de culci în ieslea animalelor pe Stăpînul, Care pentru nemăsurata Sa milă a izbăvit pe oameni din întinăciune? Căruia toată făptura I se închină cu frică, slăvindu-L cu cîntări întru toți vecii.

Dezlegatu-s-a Adam cel legat și libertate tuturor credincioșilor s-a dat, cu scutece fiind înfășat Tu, Mîntuitorule, și în peștera mică și în ieslea animalelor fiind așezat. Pentru aceasta bucurîndu-ne, cîntare de înaintepăznuire întru a Ta Naștere Îți aducem, cu credință.

Încetat-a înșelăciunea perșienească, iar magii cei cititori în stele ai Răsăritului aduc lui Hristos, Împăratului tuturor, Celui ce S-a născut, daruri: aur, smirnă și tămîie. Pe Care tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

O, minune uimitoare! O, bunătațe! O, nesfîrșită răbdare! Că iată, ca un prunc Se socotește Cel ce locuiește întru cei de sus și, Dumnezeu voind, fuge de Irod. Pe Care tineri binecuvîntați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cîntarea a 9-a:

Irmosul:

Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie; «ci se întunecă și mintea cea «mai presus de lume a cînta «ție, de Dumnezeu Născătoare. «Însă fiind bună, primește cre-«dința, că știi dragostea «noastră cea dumnezeiască. Că «tu creștinilor ești folositoare; «pe tine te mărim».

Bucură-te locașule cel preacurat al nespusei bucurii! Că, iată, vii în peșteră ca să naști în chip negrăit pe Stăpînul, Cel ce vrea să înnoiască cu adevărat toată făptura cea stricată mai dinainte prin călcarea poruncii. Pe Acesta slăvindu-L cu credință în cîntări, pe tine te mărim.

Suflete ale dreptilor, toate, împreună cu cei de jos, bucurați-vă! Că iată S-a arătat Izbăvitorul tuturor, în Betleem născîndu-Se; iar o stea Îl vestește pe El magilor, celor ce Îl căutau cu cucernicie; pe Care văzîndu-L în peșteră, sau umplut de frică.

Ca pe un alt cer te lăudăm pe tine, Fecioară, ceea ce vii Să ne răsari nouă, mîine, din pîntecele cel întru tot sfînt, pe Soarele dreptății, Care luminează pe cei ce sînt în umbră morții și în stricăciune. Pentru aceasta cu laude, după datorie, pe tine te mărim.

upă minunata Ta naștere, scăpînd de dureri, mai presus de fire, eram fericită, Fiule, Cel fără de început; dar acum văzîndu-Te fugind de Irod, sabia întristării îmi sfîșie sufletul. Ci viază și mîntuiește pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

În țara Egiptului merg, o, Maică, dar cele făcute de mîină ale Egiptului le voi surpa cu cutremur; iar pe vrăjmașii, care în deșert caută sufletul Meu, trimițîndu-i în iad, ca un puternic, voi ridica și voi mîntui pe cei ce te cinstesc pe tine.

Încură-te făptură, că Ziditorul Se zidește și Cel ce ființează mai înainte acum din nou este cunoscut ca Dumnezeu; păstorii împreună cu magii să laude minunea cu credință, și oamenii cu îngerii să se veselească.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă *Utrenia* înaintepraznirii (de două ori). Slavă..., al sfinților, și acum..., al înaintepraznirii.

După Călsma *înțila*, se cîntă *Sedealna*, glasul al 6-lea:

Alcătuire a lui Anatolie.

Podobie. Puterile îngerești...

Zicerile proorocilor acum s-au plinit, că Dumnezeuul nostru vine să Se nască din Fecioara Maria mai presus de cuvînt și rămîne precum a fost

mai înainte de naștere; magii se adună aducînd daruri; păstorii petrec noaptea pe cîmp; iar noi să cîntăm: Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Doamne, slavă Ție!

Slavă... și acum..., tot aceasta.

Dupa Călsma a doua, se cîntă *Sedealna*, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Alcătuire a lui Anatolie

Oprind cîntarea fluierelor păstorești, oastea îngerească a strigat, zicînd: încetați a mai petrece noaptea pe cîmp, voi cei ce sînteți mai mari peste turme; strigați cîntînd, că S-a născut Hristos Domnul, Care a binevoit a mîntui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă... și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50

UTRE

Se pune Canonul înaintepraznirii, cu *irmosul* pe 8, și Canonul sfinților, pe 4

Canonul înaintepraznirii

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Intru adînc a așternut de demult toată oastea lui faraon «puterea cea dumnezeiască, iar «Cuvîntul întrupîndu-Se, a pierdut păcatul cel prearău, Domnului cel prealăudat, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Înscrisu-Te-ai din porunca cezarului, vrînd să înscrii în cartea vieții pe om, Împărate al tuturor; străin ai venit întru ale

Tale, chemînd la cer pe cel ce cumplit se înstrăinase de rai.

Betleeme primește pe Hristos, că vine la tine Cel ce S-a întrupat, deschizînd mie Edenul; pregătește-te peșteră, ca să vezi încăpînd întru tine, cu uimire, pe Cel neîncăput, acum sărăcit, din bogăția milostivirii.

Hristos vine să Se nască, dăruind ca un bun minunată înnoire celor din Adam. Veselește-te pustiu care nu nașteai; saltă fire omenească toată, că a venit Stăpînul să te facă mult-roditoare.

Canonul sfintei

Alcătuire a lui Teofan.

Eugenia, muceniță a lui Hristos, dănuind acum cu bucurie împreună cu oștile îngerilor, ca o fecioară fără prihană și ca o purtătoare de cunună preafelicită, roagă-te să se dea har celor ce cu dragoste te laudă pe tine.

uzind dumnezeiești cîntări de laudă, mireasă a lui Hristos, ai zburat către viața cea plină de veselie, strălucind din inima ta, ca o lumină teologia cîntărilor Duhului și alungînd toată necunoștința de Dumnezeu.

Cugetul tău uitîndu-și de firea femeiască, a alergat către lucrurile bărbătești, fiind îmbărbătată de har și povățuită de Dumnezeu cu vederea cea de mai înainte, Muceniță Eugenia, ceea ce porți nume de bun neam.

Slavă...

Luminîndu-te cu lumina cea înțelegătoare, pe mulți i-ai făcut a fi părtași de strălucire, înțeleptită de Dumnezeu; de care învrednicește acum pe cei ce te laudă, izbăvindu-i din păcat, cu rugăciunile tale, Muceniță Eugenia, cu totul fericită.

Și acum..., a Născătoarei :

iind ucîși de pomul cunoștinței, prin lemnul vieții am fost iarăși chemați, noi credincioșii, de către Cel ce a odrăslit din tine, curată, mai presus de pricepere, Hristos Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu; Acela cu îndrăzneală roagă-te, să mîntuiască sufletele noastre.

Canonul Înainteprăznuirii

Cîntarea a 3-a :

Imnosul:

Înflorit-a pustiu ca și crinul,
Doamne, biserica păgînilor
«cea stearpă, prin venirea Ta,
«întru care s-a întărit inima
«mea».

Doamne, vii să fii înfășat ca un prunc cu scutece, izbăvind-mă din legăturile răutăților, Iubitorule de oameni. Mă închin smereniei Tale celei dumnezeiești.

De Tine, Cel ce ai ajuns sub curgerea vremii, Care din veșnicie ai strălucit din Tatăl, Cel ce ai dezlegat patimile cele învechite ale sufletelor noastre, vine Fecioara să Te nască.

Căutîndu-mă pe mine cel ră-
tăcit prin călcarea poruncii,
Te-ai sălășluit în peșteră, ca în-
tr-un locaș ceresc, gătindu-mi
locașurile de acolo, Îndurate,
mult-Milostive.

Canonul sfintei

Irmos : Pe piatra credinței...

Ca o jertfă fără prihană te-ai
adus Stăpînului, cu desă-
vîrșită înțelegere, lepădînd avu-
ția cea pieritoare, preaînțe-
leaptă, și zicînd : Tu ești Dum-
nezeul nostru și nu este Sfînt a-
fară de Tine, Doamne.

Cunoscutu-s-a curăția ta cea
preacurată ; strălucit-a tăria lup-
telor tale ; că fapta ai făcut-o
suire către înalta cugetare de
cele dumnezeiești, zicînd : Tu
ești Dumnezeuul nostru și nu
este Sfînt afară de Tine, Doam-
ne.

Slavă...

Desfătatu-te-ai cu dragostea
de cumpătare, păzit-ai lauda
curăției, făcutu-te-ai primitoare
de înțelepciune, zicînd lui Hris-
tos : Tu ești Dumnezeuul nostru
și nu este Sfînt afară de Tine,
Doamne.

Și acum..., a Născătoarei :

ă laudăm, cei ce sîntem în-
țelepțiți de Dumnezeu, pe Prea-
curata Maria, Născătoarea de
Dumnezeu, pe ceea ce s-a arătat
ca o mijlocitoare a mîntuirii
noastre, grăind : nu este nimeni
curat ca tine, Preacurată, și ni-
meni nu este fără prihană, afa-
ră de tine, stăpînă.

Irmosul:

Pe piatra credinței întărin-
«du-mă, lărgit-ai gura mea asu-
«pra vrăjmașilor mei ; că s-a
«veselit duhul meu, cînd cînta :
«nu este Sfînt ca Dumnezeuul
«nostru și nu este drept afară
«de Tine, Doamne».

CONDACUL sfintei, glasul al 4-lea :

Podobie : Arălatu-Te-ai astăzi...

De slava cea trecătoare a lu-
mii fugind, pe Hristos L-ai iu-
bit, păzind nevătămat bunul
neam al sufletului tău, muceni-
ță de Dumnezeu înțelepțită, Eu-
genia, prealăudată.

ICOS

Pururea fiind împodobită,
Fecioară, cu viață curată, cu cu-
vînt curat și cu har, jertfă te-ai
adus pe tine, Celui ce pentru noi
a luat trup din Fecioara și S-a
născut pe pămînt din milostivi-
rea cea negrăită și cu îndoitele
cununi ale slavei te-a îmbodobit
Stăpînul, cu bunăcuviință. Că
păzindu-ți curăția ca și cum ai
fost fără de trup, cinstită, ca o
mireasă fără prihană ai intrat
împreună cu dînsul în cămara
cerească, întreagă arătîndu-te
împodobită cu chinurile, muce-
niță de Dumnezeu înțelepțită,
Eugenia, prealăudată.

SEDEALNA Înainteprăznuirii, glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău, Mintuitorule...

Lucură-te Sioane, Betleemc
pregătește-te ! Atotîitorul trimi-
țînd steaua înainte, a vestit smc-
renia Sa cea nemăsurată ; că

Acela de Care se cutremură puterile cerești Se naște cu adevărat din Fecioara fără schimbare, Unul, Dumnezeu nostru.

Slavă...

SEDEA LNA sfintei, glasul al 8-lea :

Podobie : Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Nevoindu-te cu ostenele pustnicești, te-ai preamărit în lupte mucenicești, aducînd pe mulți mîntuiți la Ziditorul tău ; că din dumnezeiască dragoste lăsînd cele trecătoare, lupte bărbătești ai îndurat, mărită. Pentru aceasta după săvîrșirea ta din viață ai aflat viața cea fără de sfîrșit, fiind totdeauna împreună cu Mirele tău, Eugenia, cea întocmai cu îngerii. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greșale celor ce cu dragoste cinstesc sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Înainteprăznului :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Mai înainteprăznuirea Nașterii lui Hristos săvîrșind, credincioșilor, să sărbătorim și cu vrednicie toți mai înainte să o întîmpinăm, ca magii aducînd daruri faptele bune, și să cîntăm Dumnezeului nostru cîntarea cea plină de desfătare a îngerilor, Celui ce S-a născut în Betleem, fără de sămînță, din Fecioara fiica lui Dumnezeu, pe Care toate Îl slăvesc.

Canonul Înainteprăznului

Cîntarea a 4-a :

Irmosul:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuși Te-ai «întrupat, Doamne, și m-ai mîntuit pe mine tot omul. Pentru «aceasta cînt Ție : slavă puterii «Tale, Doamne !».

«tuit pe mine tot omul. Pentru «aceasta cînt Ție : slavă puterii «Tale, Doamne !».

Înăptură, leapădă-ți acum toată vechitura, văzînd pe Ziditorul născîndu-Se, Prunc făcîndu-Se, pe tine înnoindu-te și la frumusețea cea dintîi aducîndu-te.

Minunîndu-se de uimitoarea naștere, magii cei povățuiți de dumnezeiasca stea s-au oprit și, văzînd pe Soarele cel ce a răsărit din feciorescul nor, daruri I-au adus.

Iată, Fecioara vine ca o mie-lușea, purtînd în pîntece pe Mie-lușelul cel hrănit, Care ridică păcatele lumii. Să se bucure făptura, prăznuind.

Propovăduirile proorocilor care au vestit arătarea lui Hristos, au primit astăzi sfîrșit mîntuitor ; că a venit Domnul truște și a luminat pe cei ce se chinuiau întru întuneric.

Canonul sfintei

Același irmos :

Venit-ai, întrupîndu-Te din Fecioară, Cel ce ești Preaînalt, logodindu-Ți Ție adunările fecioarelor, care numai pe Tine Te-au iubit, cunoscîndu-Te Mire al lor.

Dezbrăcat-ai acoperămîntul nașterii celei truște și te-ai îmbrăcat luminat prin Botez, cu îmbrăcămîntea nașterii din nou prin credință, muceniță prealăudată.

Răsărit-au în inima ta razele cele dătătoare de lumină, alungînd cu lumina harului negura cea întunecată a rătăcirii, muceniță a lui Hristos, Eugenia, frumoasă fecioară.

Slavă...

Cu podoabă și cu frumusețe ți-ai luminat fața, veștejindu-ți mai întîi patimile trupului cu sihăstria și apoi cu mucenicia strălucind luminat, Eugenia.

Și acum... a Născătoare!

Mai înaltă decît îngerii te-ai făcut, Prealăudată, născînd pe Îngerul cel de mare sfat al Tatălui, Care S-a făcut om din multă milostivire, pe Iubitorul de oameni.

Canonul Înălțepăznului

Cîntarea a 5-a :

Irmosul:

Miilocitor Te-ai făcut între Dumnezeu și oameni, «Hristoase Dumnezeule, că prin «Tine, Stăpîne, către Părintele «Tău, Începătorul luminii, am «aflat întoarcere din noaptea «necunoștinței».

Poporul cel ce ședea oarecînd în întuneric să vadă Lumina cea neînserată, care a strălucit, pe care steaua a vestit-o de demult împăraților de la Răsărit, celor ce se închinău focului.

În peșteră mică vine să între marele Împărat, ca să mă mărească pe mine cel micșorat și

din nemăsurata-I sărăcie să mă îmbogățească pe mine cel sărăcit, Cel ce este mai presus de toate.

Acum din Iacob, precum a zis Valaam, Se naște Hristos, și peste neamuri va domni și Se va înălța cu har, rămînînd împărăția Lui neschimbată.

Canonul sîntei

Acelasi irmos

Carpele cel pierzător de suferințe, flete văzînd calea ta, purtătoare de biruință, îndreptată către mîntuire, asmute asupra ta mulțime de ispite, cercînd a slăbi tăria ta, curată, de Dumnezeu înțeleptită; dar l-ai călcat pe acela în picioare.

Cu totul frumoasă te-ai arătat lui Hristos, Dătătorului frumuseților, Făcătorului de bine și Mirelui sufletelor, fiind înfrumusețată cu deprinderile sihăstriei și cu nevoițele muceniei strălucind, Muceniță Eugenia, frumoasă fecioară.

Slavă...

Cununa darurilor s-a pus pe creștetul tău, că ai cinstit dumnezeiasca înțelepciune, defăimînd bogăția și mărirea părintească și cu tărie ai urmat doritului tău Mire, preînțeleaptă Eugenia.

Și acum... a Născătoare!

Răsărind din tine Născătoare de Dumnezeu, Viața lumii, către împărtășirea vieții veșnice cheamă pe cei ținuți mai dina-

inte de moarte ; pe cei ce strigă cu credință : pe alt Dumnezeu în afară de Tine nu cunoaștem.

Canonul Înainteprăznului

Cântarea a 6-a :

Irmosul:

Întru adîncul greșelelor fiind înconjurat, chem a-«dîncul milostivirii Tale, cel «neurmat ; scoate-mă din stricături, Dumnezeule».

Cu înfățișare de străin vine Hristos întru ale Sale ; să ne înstrăinăm și noi de păcate și să-L primim pe El, Cel ce locuiește în sufletul celor blînzi.

Nicidecum nu vei fi mai mic, Betleeme, între cetăți ; că întru tine Se naște Împăratul și Domnul, ca să pască pe poporul cel ales.

Cum Te va primi pe Tine, Cel neîncăput în lume, Cel necuprins cu mintea, peștera cea mică ? Cum Te voi vedea prunc pe Tine, Cel cunoscut împreună cu Tatăl cel fără de început ?

Canonul sfintei

Același irmos :

Somn genelor tale nu ai dat, pînă ce nu ai ucis toată patima desfătării și te-ai desăvîrșit locaș curat Ziditorului tău.

Cea înnegrită și cu fapta și cu numele, urmînd năravurilor egiptene, îndrăznește a de-

făima cinstita ta viețuire, preaînțeleaptă Eugenia.

Slavă...

Arătat-ai statornică sihăstrie și cu harul tămăduirilor îmbogățindu-te ai povățuit, cu bogăția credinței, adunarea călugărilor.

Și acum..., a Născătoarei -

Toți proorocii au priceput în chip tainic nașterea Ta cea nespūsă, Preacurată, duhovnicește însemnînd și mai înainte spunînd tuturor cele viitoare.

Irmos : Intru adîncul greșelelor...

CONDACUL Înainteprăznului, glasul al 3-lea :

Podoble : Fecioara astăzi...

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

ICOS

Cum nu mă voi minuna de Fecioara, care a născut, de steaua care vestește pe Cel născut, de Pruncul cel înfășat în scutece și de magii cei ce cad în genunchi cu daruri ? Văd și ieslea prea sărăcăcioasă și pe îngeri înconjurînd-o și lăudînd cu cîntări pe Stăpînul tuturor și cîntînd : Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, Celui ce a voit a Se naște Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și patra, pomenirea Sfintei cuvloasei fecioare Mucenițe Eugenia și a celor împreună cu ea.

Sfânta Muceniță Eugenia, odraslă de bun neam și mindrie a neamului ei, s-a născut în Roma cea veche. Părinții ei, Filip și Eugenia, primind de la împărat o înaltă dregătorie, au plecat în Alexandria, cu fiica lor. Pe cînd erau în Alexandria, fiica lor Eugenia și-a părăsit pe ascuns părinții. S-a îmbrăcat bărbătește, a luat cu ea două slujnice și, într-o noapte, a fugit de-acasă. S-a dus la un episcop și a primit de la el sfîntul botez. Și-a tuns părul capului, s-a numit Eugeniu și foarte de dimineață s-a dus în grabă la o minăstire. Acolo a trăit în osteneală, în nevoine, în trude, în privegheri de toată noaptea și a săvîrșit toată virtutea. Strălucea ca un mare luminător, așa că frații l-au rugat să le fie stareț. Nu voia, dar silit de cuvintele și de dragostea lor a primit. Și așa, nu cuvîntul ci fapta a arătat tuturor pe Eugeniu mare și prea strălucit. Chipul lui îl atrăgea pe toți. Cum atrage magnetul fierul, așa atrăgea pe toți, ca să se desfăteze de vederea faptelor lui bune. Dar o femeie Melantia, neagră la suflet, cum îi era numele, venită cu poporul ca să se închine la minăstire, s-a îndrăgostit nebunește de chipul frumos al lui Eugeniu. Și s-a făcut că e bolnavă de o boală îndelungată și l-a rugat pe Eugeniu să-i îngăduie să-i spună boala numai lui îndeosebi, că altfel nu se poate vindeca. Melantia îi grăia cu lacrimi și cu cuvintele ei înșelătoare i-a mișcat inima lui Eugeniu. Curat la inimă fiind, a primit-o, fără să-și dea seamă de viclenia ei. Cînd s-a găsit singură cu starețul, tăciunele desfrînării a aprins și mai mult inima Melantiei spre dragoste. Și ca un orb, care-și pierde lumina ochilor, aprinsă de patimă, a căutat să aducă ocară lui Eugeniu, dar pentru că nu și-a ajuns scopul, Melantia s-a dus la prefectul orașului, tatăl Eugeniei, și a făcut plîngere, că în cutare minăstire starețul înșală cu cuvînte viclene pe femeile cinstite și că desfrînatul a îndrăznit să o necinstească chiar și pe ea. Cînd prefectul a auzit acestea, s-a umplut îndată de mînie și a trimis în grabă la minăstire să aducă pe Eugeniu, starețul minăstirii, și pe monahii. Să-l aducă legați ca pe niște oameni vinovați, închinători mincinoși și făcători de rele, să se în-

fălișeze înaintea scaunului său de judecată și să dea socoteală de faptele lor. Și s-au înfălișat părțile la judecată. A început să grăiască Melantia. A acoperit cu ocări pe dumnezeiescul stareț; l-a batjocorit și l-a defăimat cît a vrut. Striga, îl arăta cu degetul pe starețul prietenilor, îl făcea ticălos, iar pe monahii de sub ascultarea lui, stricați. Cu glas mare a strigat și a zis: «Ascultați-mă toți, că vă spun adevărul!» Cit este de mare răbdarea Ta, Doamne Atotputernice!

Atunci Eugenia și-a rupt hainele de pe ea și a arătat celor de față priveliște înfricoșătoare și ne mai văzută. Apoi a grăit cu îndrăznire tuturor: «Se cuvine ca noi călugării să suferim, cu mulțumire, ocările, batjocura și chinul trupului. Dar pentru ca să nu se facă de batjocură haina călugărească iată vă spun că sînt femele; sînt fiica judecătorului. Judecătorul este preaiubitul meu tată. Soția lui e mama mea. Aceștia de lingă mine mi-s frați, nu-l numesc robi».

Toți au rămas incremenii de cuvintele Eugeniei. Oricine va fi cuprins de ulmire cînd va afla cum a pedepsit-o Dumnezeu pe Melantia. Pe cînd era încă la judecată foc a căzut din cer peste casa ei și a ars pînă la temelie.

Zguduit de cele petrecute, tatăl Eugeniei a părăsit toată mărirea, bogăția și desfătarea vieții și s-a botezat. A ajuns păstor credincioșilor din Alexandria, și-a sfîrșit viața mucenicește, omorît de săbiile necredincioșilor, și a zburat cu bucurie la cereștile locașuri.

După săvîrșirea tatălui ei, mama ei împreună cu ea au părăsit Alexandria, țara cea străină, și minate de dor, s-au dus să locuască în Roma, patria lor. Atunci a dat poruncă împăratul ca toți creștinii să jertfească idolilor, de nu, să moară. Eugenia, care strălucea înaintea tuturor, că era aprinsă de dragoste pentru Hristos, a fost legată cu o piatră grea și aruncată în apă, dar a scăpat nevătămată cu minune. Pentru aceea i s-a tăiat capul cu sabia și a zburat cu bucurie spre Hristos, doritul ei Mire.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Vasila, care a suferit mucenicia împreună cu Sfînta Eugenia, și care de sable s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Filip, tatăl Sfintei Eugenia, care de sable s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Protu și Iachint eunucii și împreună schimnicii cu Sfânta Eugenia, care de sabie s-au săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Nicolae monahul cel ce a fost ostaș

Cuviosul Părintele nostru Nicolae monahul a trăit pe timpul împăratului Nichifor și era ostaș. Când împăratul a pornit cu război împotriva bulgarilor, a plecat și el cu oștirea. Către seară a poposit într-un loc, și a tras la un han. A cinat și-a făcut rugăciunea și s-a culcat. Pe la straja a doua sau a treia din noapte, fata hangului, cuprinsă de dragoste pătimasă, s-a dus la el, ca să-l atragă la ea.

Sfântul, știind că prin tinăra fată satana caută să-l atragă către păcat, s-a înarmat cu toată puterea împotriva patimii și a muștrat aspru pe tinăra fată, care în trei rinduri a venit la el minată de aceeași patimă neînfrinată. Sculindu-se apoi și-a făcut semnul crucii și a pornit la drum.

În noaptea următoare a avut un vis. Se făcea că stătea pe un loc înalt, de unde se vedea în toate părțile. Alături de el, stătea pe un scaun o căpetenie și avea piciorul drept pus peste cel stâng. Căpetenia aceea i-a zis: «Vezi oștile de o parte și de alta?».

«Da, Doamne», i-a răspuns el. «Văd că romanii taie pe bulgari».

«Uită-te acum la mine!», i-a spus cel din vis. Și l-a văzut că-și pune piciorul drept la pământ și-și așază piciorul stâng deasupra celui drept. După aceasta s-a uitat iarăși sfântul pe câmpul de bătaie și a văzut că dușmanii taie fără milă pe romani.

După ce s-a terminat lupta a zis cel din vis: «Uită-te bine pe locul unde zac trupurile moarte și spune-mi ce vezi».

Ostașul s-a uitat și a văzut că tot pământul dinaintea ochilor era plin de trupuri moarte, iar în mijlocul lor era un loc cu iarbă verde cât un pat. Și a zis:

«Doamne, tot pământul este plin de romani căzuți, afară de un loc cu iarbă verde mare cât un pat».

«Și ce crezi tu că înseamnă aceasta?» l-a întrebat pe ostaș cel din vis.

«Sînt om prost, Doamne, și nu știu», i-a răspuns ostașul.

«Livada aceea verde», i-a spus acela, «pe care o vezi mare cât un pat, este locul tău. Acolo trebuia să fii ucis și tu cu ceilalți ostași; să fii pus acolo și să acoperi și restul câmpului de luptă. Dar pentru că noaptea trecută te-ai luptat de trei ori cu ispita pe care cel viclean ți-a trimis-o prin fiica hangului și ai alungat-o cu vitejie de la tine, iată, tu însuși te-ai izbăvit din acel măcel. Ai lăsat patul de verdeață fără așternut. Ți-ai mintuit sufletul împreună cu trupul. Și moartea nu va mai avea putere asupra sufletului tău, dacă-mi vei sluji mie cu inima curată».

La auzul acestor cuvinte s-a spălmîntat; s-a deșteptat cutremurat și s-a închinat. S-a întors din drum cale de o zi, s-a suit într-un munte și s-a rugat lui Dumnezeu pentru oștirea romană.

Când împăratul a intrat în provincia Bulgariei, bulgarii s-au suit în munte și au lăsat trupe de pază ca la cincisprezece mii de ostași, pe care romanii i-au ucis. Mîndri de biruința lor, au început să nu se mai îngrijească. Și pe cînd dormeau fără grijă, noaptea au năvălit asupra lor bulgarii și i-au ucis mai pe toți, împreună cu împăratul Nichifor. Atunci dreptul și-a adus aminte de visul lui. A mulțumit lui Dumnezeu și s-a întors de acolo plîngînd și tînguindu-se. S-a dus într-o minăstire, a luat sfînta schimă și slujind lui Dumnezeu cu inima curată, vreme de mulți ani, a ajuns un părinte mare și vestit.

Tot în această zi pomenirea Sfîntului Mucenic Ahale, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Anfloah, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Vitimlon, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Afrodise, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Gral, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului noului mucenic Ahmed, care a suferit mucenicia în Constantinopol, în anul 1682 și care de sabie s-a săvîrșit.

«Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintuiește pe noi, Amin».

Canonul Înainteprăznurii

Cîntarea a 7-a :

Irmosul:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui «călcător de Lege înaltă văpaie «a ridicat ; iar Hristos a tins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu roua Duhului, Cel ce este «binecuvîntat și preaslăvit».

Stropiți norilor apă de sus, că Cel ce Și-a pus Sieși norii dumnezeiască suire, vine purtat de norul — Fecioara, ca să strălucească lumină neînserată celor ce mai înainte erau întunecați și întru primejdii.

Oaste a dumnezeieștilor îngeri, pregătește-te a lăuda negrăita pogorîre a Domnului ! Magilor întîmpinați, păstorilor alergați ! Venit-a Cel pus deoparte, Hristos, așteptarea și izbăvirea neamurilor.

Ce este această preamare și uimitoare minune ? Cum Te voi purta pe Tine, Cel ce le porți pe toate cu cuvîntul ? Negrăită este nașterea Fiului meu, Cel fără de început, zis-a cea preacurată, purtînd cu frică pe Hristos în brațe.

Canonul sfîntei

Acelasi Irmos

Iămurit-ai tuturor adevărul Scripturilor celor de Dumnezeu însuflăte, îmbărbătînd partea cea femeiască și pe toți i-ai uimit cu minunea, preacinstită Eugenia, pe care i-ai și a-

dus să creadă luminat în Hristos, preafericită.

Pe față ai înfierat cu dumnezeieștile tale învățături nebunia idolilor, prealăudată, logodind lui Hristos, Împăratului tuturor, mulțime nenumărată de fecioare, luminîndu-se cu singuriile mucenicilor.

Slavă...

Văzînd mărita Vasila viața ta cea purtătoare de Dumnezeu, pe tine cu dragoste te-a urmat, că s-a logodit cu Hristos, părăsind toate desfătările trupești, și acum s-a învrednicit de bucuria mucenicilor.

Și acum... a Născătoarei :

Vindecă-ai pustiirea morții, născînd fără de sămîntă Viața cea ipostatnică, Fecioară cu totul fără prihană, Născătoare de Dumnezeu curată. Pentru aceasta veselindu-ne, izvor al nemuririi te numim pe tine.

Canonul Înainteprăznurii

Cîntarea a 8-a :

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc, oarecînd, în Babilon lucrările «și-a despărțit din dumnezeiasca poruncă : pe haldei arzînd, «iar pe credincioși răcorînd, pe «cei ce cîntau : binecuvîntați «toate lucrurile Domnului pe «Domnul».

Minunatu-s-a cu adevărat stăpîna, cea fără prihană, de înălțimea tainei celei negrăite a Celui ce a acoperit cerurile cu cu-

noștința, și a zis : Scaunul cesc se aprinde, ținându-Te pe Tine ; și în ce chip, Fiul meu, Te voi purta eu ?

Porți asemănare părintească, Fiul meu, și cum ai luat asemănarea robului, săracind ? Cum Te voi culca în ieslea animalelor, pe Tine, Care ai scăpat pe toți de întinăciune ? Slăvesc milostivirea Ta.

Să se bucure tot pământul, că, iată, Hristos Se apropie să Se nască în Betleem. Marea să se veselească, să salte adunarea proorocilor, văzînd plinirea cuvintelor lor ! Toți dreptii să se bucure !

Canonul sfîntei

Același Irmos :

În rîu, bărbătește, și în foc cu tărie ai fost încercată ; pe cele potrivnice firii cu tărie le-ai trecut, slăvind pe Hristos, și cu credință grăind : Te binecuvintez pe Tine, Hristoase, în veci !

Arătîndu-Se ție Hristos, închisă în temniță fiind, cu minunăția cuviință te hrănește din destul, și prin Nașterea Sa te împreunează cu oștile cele de sus, slăvindu-L pe El în veci.

Mirele tău cu cuviință te împodobește cu îndoite cununi, de Dumnezeu înțelepțită Eugenia, și Cel drept cămară luminată pe drept Îți dă ; pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Harul lui Dumnezeu strălucitor luminîndu-te pe tine, acum te împodobește cu multă grijă, în locașurile cerești, pe care cu rugăciunile tale umplîndu-le, roagă-te neîncetat pentru cei ce săvîrșesc pomenirea ta, înțelepțită de Dumnezeu.

Și acum... a Născătoare

izvor limpede al nemuririi te știm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Cuvîntul Tatălui cel nemuritor, Care izbăvește de moarte pe toți cei ce-L preaînălță pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc...

Canonul Înălțepăzării

Cîntarea a 9-a :

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupîndu-Se din Fecioara «S-a arătat nouă, ca să lumineze «cele întunecate și să adune «cele risipite. Pentru aceasta pe «Născătoarea de Dumnezeu cea «prealăudată, o mărim».

Văzut ai fost pe cît era îngăduit proorocilor a Te vedea, dar în vremile cele mai de pe urmă făcîndu-Te om, Te-ai arătat tuturor oamenilor în Betleem, cetatea Iudeii, steaua arătîndu-Te cititorilor în stele pe Tine, Cel ce ești netîlcuit.

Să cînte bucurîndu-se împărațiile a tot pămîntul și semințiile neamurilor să se veselească; munți și văi, rîuri, marea și toată zidirea, slăviți pe Domnul, Cel ce S-a născut acum.

Iată, întru cele ale Sale vine ca străin Preasfîntul Cuvînt, în trup sfînt, cu minunată naștere aducînd la Sine lumea cea înstrăinată. Să-L lăudăm pe Acesta, Care pentru noi sărac S-a făcut.

O, Fiule preadulce! Cum Te voi hrăni pe Tine, Cel ce dai hrană? Cum Te voi ține pe Tine, Cel ce ții toate, cu voia? Cum Te voi înfășa pe Tine, Cel ce înfășori tot pămîntul cu negură?, strigat-a preasfînta stăpîină, pe care cu credință o mărim.

Canonul sfîntei

Acelasi Irmos:

Locuind în locașurile cele cerești, mărită, acum lămurit te-ai învrednicit de desfătarea raiului, cu fecioarele și cu mucenițele, ca o adevărată muceniță, curată fecioară Eugenia, preafericită.

Dobîndit-ai dorirea cea mai presus de minte și de pricepere, ajungînd înaintea doririi celei desăvîrșite; și cu razele cele aruncătoare de lumină ale Treimii celei stăpînitore, lămurit ai strălucit, de Dumnezeu înțeleptită Eugenia, preafericită.

Furtînd mărită, candelă fecioriei nestînsă, te-ai împodobit cu cununa muceniei; și acum nu înceta rugîndu-te ca prin rugăciunile tale să ne mîntuim noi, cei ce cu cucernicie și cu dragoste te cinstim, Eugenia, întru totul lăudată.

Slavă...

Către dumnezeiasca răcoare ai ieșit, acum, trecînd cu vitejie prin focul cel de nesuferit al chinurilor și prin apa cea nestatornică a supărărilor, preabună muceniță Eugenia. Roagă-te lui Hristos să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum... a Născătoare:

Ca o lîă primind în pîntece ploaia cea cerească, născut-ai pe Cel ce dă nemurire celor ce Îl laudă cu credință, Preacurată, și pe tine, cea fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Irmos: Fiul Părintelui celul...

COMININDA Înainteprăznului

Podobie: Cu ucenicii să ne sulm...

Cel ce locuiește întru lumina cea neapropiată și pe toate împreună le ține, pentru milostivirea cea de negrăit, din Fecioară Se naște și în peșteră cu scutece Se înfașă, ca un prunc, și în ieslea vitelor Se culcă. Să ne grăbim a veni în Betleem, la închinarea Lui, împreună cu magii, aducîndu-I ca niște daruri, roduri de fapte bune.

Alta, a sfintei, la fel :

Întru nimic nu s-a arătat piedică, în luptele cele desăvârșite, slăbiciunea femeiască, întărită fiind cu puterea Ta cea nevăzută, Hristoase, prin care mucenița Eugenia vitejește a luptat ; a cărei prăznuire ai împreunat-o acum cu cinstita și de lumină purtătoare Nașterea Ta, pe care o vei arăta, Stăpîne, din Sfînta Fecioară.

Slavă..., a Înainleprăznurii, la fel :

Cîntare de laudă să aducem, credincioșilor, Fecioarei Maria ; că, iată, vine acum în cetatea Betleemului, să nască pe Hristos Mîntuitorul. Pentru aceasta, magilor, cu steaua călătoriți aducînd daruri, ca să vă închinați împreună cu noi ; iar voi păstorilor grăbiți-vă a cînta cu îngerii : slavă Ție, Celui ce Te-ai născut în peșteră și în iesle.

Și acum..., a Născătoarei : . . .

Podoble : Cercetalu-ne-a pe noi...

Să începem întîi noi, credincioșilor, a lăuda cu strălucire arătarea lui Hristos. Că, iată, Fecioara sosește în cetatea Betleem, să-L nască pe Dînsul, spre zidirea din nou a lumii.

LA LAUDE

. Se pun stihlile pe 6, glasul al 6-lea :

Podoble : Puterile îngerești...

O, minuni mai presus de minți și de negrăit ! Dumnezeu Se naște pe pămînt din milostivire, îmbrăcîndu-Se în chip de rob, ca să smulgă din robia celui vrăjmaș pe cei ce cu dragoste

fierbinte cîntă : binecuvîntat ești Mîntuitorule, Unule, Iubitorule de oameni.

Vino Israele, cel împietrit la inimă, leapădă norul cel pus pe sufletul tău ; cunoaște pe Ziditorul, Cel născut în peșteră ! Acesta este așteptarea neamurilor ; Acesta va strica prăznuirile tale ; că nu te supui a striga : Împăratul lui Israel, Hristos, vine !

Să mergem toți unde Se naște Hristos, avînd în minte steaua credinței și, mergînd acolo, cu gîndul să-L întîmpinăm, că în Betleemul Iudeii Il vom vedea pe Dînsul născîndu-Se, și să-I aducem Lui ca vrednice daruri, faptele bune.

Să dăm, credincioșilor, slavă lui Dumnezeu, Celui ce din multă milostivire S-a întrupat și cu sărăcia și cu smerenia Sa a îmbogățit pe toți cei ce în ticăloșie sărăciseră și a dat frumusețea cea dintîi celor ce cu credință cîntă : binecuvîntat ești, Mîntuitorule, Unule, Iubitorule de oameni.

Soare, Fiule ! Cum Te voi acoperi cu scutece ? Cum Te voi ține în brațe pe Tine, Cel ce stăpînești toate ? Cum voi căuta, fără teamă la Tine, spre Care nu îndrăznesc a căuta heruvimii ? Acestea a grăit ceea ce nu știe de nuntă, ținînd pe Hristos în brațe.

Cu cîntări noi strigați, păstorilor ; magilor leapădați cuvintele cele vrăjitoarești ; munți și

dealuri izvorîți bucurie ; veniți fiice de împărați la bucuria Născătoarei de Dumnezeu ; popoarelor să zicem : binecuvîntat ești Cel ce Te-ai născut, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Slavă..., aceeași podobie :

Vino Betleeme, gătește cele de naștere ; du-te Iosife de te înscrie cu Maria ; preacinstită iesle, de Dumnezeu purtătoarelor scutece, aci Viața înfășîndu-Se, Hristos, Dumnezeuul nostru, va rupe legăturile morții, chemînd pe oameni la nestricăciune.

Și acum..., asemenea :

O, fericit este pîntecele tău, fiica lui Dumnezeu, care, în chip înțelegător, mai mare decît cerul Te-ai arătat. Că Acela pe Care cerul nu-L încape, tu îl cuprinzi, purtîndu-L ! O, fericit este sînul tău, Fecioară, din care suge Cel ce hrănește toată suflarea, Hristos, Cel ce trup Și-a alcătuit din pîntecele care nu știe de nuntă.

LA STIHOAVNA

Se pun stihirile, glasul al 2-lea :

Podobie Casa Efratului...

Casă a Ziditorului a toate te-ai arătat, Fecioară, că întru tine sălășluindu-Se Domnul slavei, vine acum să Se nască !

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfînt din muntele cel cu umbră deasă.

Prunc tînăr Se naște în ieslea vitelor, în Betleem, din Fecioara, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci. O, minune !

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spălmîntat.

Cetele îngerilor cele înțelegătoare cu păstorii și cu magii cîntați : slavă Ție, întru cei de sus, lui Dumnezeu, Celui ce Te-ai născut.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea :

Primește Betleeme pe Maica, cetatea lui Dumnezeu, că vine să nască întru tine Lumina cea neapropiată. Îngeri minunați-vă în cer ; oameni slăviți pe pămînt ! Magi de la Răsărit aduceți darul cel din trei materii, păstori petrecînd noaptea pe cîmp, cîntați cîntarea cea întreit sfîntă. Toată suflarea să laude pe Făcătorul a toate.

RÎNDUIALA CEASURILOR

CARE SE CÎNTĂ ÎN AJUNUL NAȘTERII DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Se cuvine a ști că :

De se va întimpla Nașterea Domnului Hristos duminică sau luni, se cîntă Ceasurile mai înainte, vineri ; iar de se va întimpla Nașterea Domnului Hristos marți, miercuri, joi, vineri sau sîmbătă, atunci se cîntă Ceasurile în Ajun.

De asemenea de se va întimpla ca Ajunul să cadă sîmbătă sau duminică, vineri nu se face Liturghie, ci se cîntă numai Ceasurile și Vecerula, la vremea ei.

CEASUL ÎNTII

La începutul Ceasului al doilea din zi (oră 8 dimineața) paracliserul luînd binecuvîntare, frăge elopotul. Și adu-

nindu-ne în biserică, preotul se îmbracă în epitrahil și felon, iar diaconul în stihar, apoi se pune analogul în mijlocul bisericii, în dreptul ușilor împărătești; diaconul iese în mijlocul bisericii și, închinându-se de trei ori, zice cu glas mare:

Binecuvintează, părinte !

Iar preotul, stînd înaintea Sfintei Mese însemnează cu cădelnița crucis spre răsărit și zice :

Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul : Amin. Slavă Ție Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfîntă Treime..., Tatăl nostru... Și după glas : Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Apoi se citesc Psalmii urmatori :

În timpul citirii psalmilor, preotul cădește sfîntul altar, sfintele icoane, pe cel mai mare, pe frați, pe citet și toată biserica, mergînd înaintea lui diaconul, cu luminare aprinsă.

PSALMUL 3

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea ! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne. Dimineața vei auzi glasul meu ; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lîngă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urit-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna ; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfîntă biserică Ta întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei ! Îndreptează înaintea Ta calea mea. Că nu este în gura lor

adevăr, inima lor este deșartă ; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeuule ; să cadă din sfaturile lor ; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei ; că Te-au amărit, Doamne. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine ; în veac se vor bucura și Te vei sălăslui întru ei, și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvînta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunăvoinței ne-ai încununat pe noi.

PSALMUL 44

Cuvînt bun răspuns-a inima mea ; grăi-voi cîntarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decît fiul oamenilor ; revărsatu-s-a har pe buzele Tale. Pentru aceasta Te-a binecuvîntat pe Tine Dumnezeu, în veac. Încinge-Te cu sabia Ta peste coapsa Ta, Puternice, cu frumusețea Ta și cu strălucirea Ta. Încordează-Ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blindește și dreptate și Te va povățui minunat dreapta Ta. Săgețile Tale ascuțite sînt, Puternice, în inima dușmanilor împăratului ; popoarele sub Tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeuule, în veacul veacului, toîag de dreptate toîagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urît fărădelegea ; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeuul Tău, cu untdelemnul bucuriei mai mult decît pe părtașii Tăi. Smirna și aloea îmbălsămează veșmintele Tale ; din palate de fildeş cîntări de alăută Te veselesc ; fiice de împărați întru cinstca Ta ; șezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată. Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău. Că a poftit împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu

daruri, feței tale se vor ruga aleșii poporului. Toată slava fiicei împăratului este înlăuntru, îmbrăcată cu țesătură de aur și prea înfrumusețată. Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie ; aduce-se-vor în locașul Împăratului. În locul părinților tăi s-au născut ție fii ; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele Tău în tot neamul ; pentru aceasta popoarele Te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

PSALMUL 45

Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară. Pentru aceasta nu ne vom teme cînd se va cutremura pământul și se vor muta munții în inima mărilor. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria Lui. Apele riurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu ; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clătina ; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineață. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile ; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeu lui Iacob. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor pînă la marginile pământului ; arcul va sfărîma și va frînge arma, iar pavezele în foc le va arde. Îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sînt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeu lui Iacob.

Slavă... Și acum..., Alilula (de 3 ori), Doamne milulește (de 3 ori). Slavă... și se citește troparul

Scrisu-s-a oarecînd cu bătrînul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămînța lui David, purtînd în pîntece sarcina cea fără de sămînță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era ; ci ca un palat frumos s-a arătat împărătesei peștera. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Și acum..., a Născătoarei :

Cum te vom numi pe tine, ceea ce ești plină de har ! Cer, că ai răsărit Soarele dreptății ? Rai, că ai odrăslit floarea nestrîcaciunii ? Fecioară, că ai rămas nestricată ? Maică preacurată, că ai avut în sfintele tale brațe pe Dumnezeul tuturor ? Pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Apoi se cîntă aceste stihuri. glasul al 8 lea. însuși glasul :

Alcătuire a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului

Betleeme gătește-te ; bine te împodobește, iesle ; peșteră primește ; că adevărul a venit, umbra a trecut și Dumnezeu oamenilor din Fecioară S-a arătat, închipuindu-Se ca și noi și îndumnezeind trupul. Pentru aceasta Adam înnoindu-se, împreună cu Eva strigă : pe pământ bunăvoința S-a arătat, ca să mîntuiască neamul nostru (de două ori). glas 3

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Acum vine să se plinească proorocia proorocilor, care cu taină grăiește : Și tu, Betleeme, pământul Iudeii, care mai înainte gătești peștera, nicidecum nu vei fi mai mic între domni ; că din tine va ieși Mie Povățuitor neamurilor, după trup, din Curata Fecioara, Hristos Dumnezeu, Care va paște pe poporul Său, noul Israel. Acestuia toți să-I dăm slavă.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spălmîntat.

Și se cîntă iarăși stihira de mai sus.

Apoi Slavă... glasul al 8-lea :

Acestea zice Iosif către Fecioara : Marie ! Ce lucru este acesta pe care îl văd întru tine ? Nu mă pricep, și mă minunez. Și cu mintea mă spălmîntez. Ascunde-te deci de la mine, degrab. Marie ! Ce lucru este acesta, pe care îl văd întru tine ? În loc de cinste, rușine ; în loc de veselie, întristare ; în loc de laudă, ocară mi-ai adus mie. Nu voi mai putea suferi defăimarea oamenilor, pentru că de la preoți, din Biserica Domnului, ca pe o nevinovată te-am luat, și ce este aceasta ce se vede ?

Și acum... tot aceaștia.

PROCHIMENUL : glasul al 4-lea :

Domnul a zis către Mine : Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

Stih : Cere de la Mine și-Ți voi da Ție neamurile moștenirea Ta și marginile pământului stăpînirea Ta.

P A R E M I A

Din Proorocia lui Miheea, citire :

(V, 1—3)

Acestea grăiește Domnul : Și tu, Betleeme Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Stăpînitor pcste Israel, iar obîrșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei. Pentru aceasta îi va lăsa pînă în vremea cînd aceea ce trebuie să nască va naște. Atunci rămășița fraților săi se va întoarce la fiii lui Israel. El va fi voinic și va paște poporul prin puterea Domnului, întru slava numelui Domnului Dumnezeului Său și toți vor fi fără de grijă, iar El va fi mare, pînă la marginile pământului.

A P O S T O L U L

Din Epistola către Evrei, a Sfintului Apostol Pavel, citire :

(I, 1—12)

După ce Dumnezeu odinioară, în multe rînduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile ; Care, fiind strălucirea slavei și chipul ființei Lui și Care ținc toate cu cuvîntul puterii Sale, după ce a săvîrșit, prin El însuși, curățirea păcatelor noastre, a șezut de-a dreapta slavei, întru cele preaînalte, făcîndu-Se cu atît mai presus de îngeri, cu cît a moștenit un nume mai deosebit decît ei. Căci căruia dintre îngeri i-a zis Dumnezeu vreodată : «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut» ; și iarăși : «Eu Îi voi fi Lui Tată și El Îmi va fi Mie Fiu ?». Și iarăși, cînd aduce în lume pe Cel întîi-născut, El zice : «Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu». Și despre îngeri zice : «Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slujitorii Săi pară de

foc» ; iar către Fiul : «Tronul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului ; toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea ; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeu Tău cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi». Și apoi : «Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale ; ele vor pieri, dar Tu rămii, și toate ca o haină se vor învechi ; și ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși».

Evanghelia de la Matei (I, 18—24) :

Nașterea lui Hristos a fost așa...

Apoi citețul zice :

Pașii mei îndreptează-i după cuvîntul Tău și să nu mă stăpînească toată fărădelegea.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Apoi : Sfinte Dumnezeule..., Prea-sfîntă Treime... și după : Tatăl nostru...

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră, în chip de negrăit. Dăntuiește lumea auzind : slăvește cu îngerii și cu păstorii, pe Cel ce voiește a

Se arăta Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Doamne miluiește (de 40 de ori)

Și rugăciunea :

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pămînt, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Îndurate ; Care pe cei drepti iubești și pe cei păcătoși miluiești ; Care chemi pe toți la mîntuire, pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie ; În-suți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfințește ; trupurile curățește ; cugetele îndreptează ; gîndurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoașterea slavei Tale celei neapropiate, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori) ; Slavă... Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită...

Întru numele Domnului binecuvîntează, părinte.

Preotul :

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvîntează...

Și rugăciunea :

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminczi și sfințești pe tot omul ce vine în lu-

me, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale; pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

CEASUL AL IREILEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 66

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește. Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mîntuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Veselescă-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

PSALMUL 86

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului mai mult decît toate locașurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Aduce-mi-voi aminte de Rahab și de Babilon între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia acolo s-au născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a

căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai virtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, ca să fii îndreptățit întru cuvintele Tale, și să biruiesti cînd vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai virtos decît zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfînt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mîntuirii Tale, și cu duh stăpînitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sînge, Dumnezeule, Dumnezeul mîntuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrîntă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zi-

durile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot ; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă... Și acum..., Allluia (de 3 ori).

Doamne miluiește (de 3 ori).

Slavă..., și se cântă cîteste troparul.

Acrisu-s-a oarecînd în Betleem cu bătrînul Iosif, Maria, cea din sămînța lui David, purtînd în pîntece sarcina cea fără de sămînță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era ; ci ca un palat frumos s-a arătat împărătesei peștera. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Și acum..., a Născătoare!

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții ; ție ne rugăm : roagă-te, stăpînă, împreună cu Sfinții Apostoli și cu toți sfinții, să se miluiască sufletele noastre.

Apoi se cîntă aceste stihuri, glasul al 6-lea :

Acesta este Dumnezeul nostru și altul nu se va socoti la fel cu Dînsul, Care S-a născut din Fecioara și cu oamenii împreună a viețuit. Fiul, Unul-Născut, culcat în iesle sărăcicioasă, Se vede om ; cu scutece este înfășat Domnul slavei și steaua vestește pe magi să se închine Lui ; iar noi cîntăm : Treime Sfîntă mîntuiește sufletele noastre (e două ori, fără stih).

Stih : Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Glasul al 8-lea :

Mai înainte de Nașterea Ta, văzînd Taina, Doamne, cu cutremur oștile îngerești s-au spălmîntat ; căci ca un prunc mic ai binevoit a fi, Cel ce ai împodobit cerul cu stele. Și în ieslea vitelor ai fost culcat, Cel ce ții toate marginile pămîntului cu mîna. Căci printr-o rînduială ca aceasta s-a cunoscut milostivirea Ta, Hristoase. Mare este mila Ta, slavă Ție !

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spălmîntat.

Și se cînta iarăși stihura de mai sus.

Slavă..., glasul al 3-lea :

Iosife spune-ne nouă, cum aduci în Betleem pe Fecioara, pe care ai luat-o din cele sfinte, avînd în pîntece ? Eu, zice el, am cercetat proorocii și de la înger înștiințare luînd, m-am încredințat că Maria va naște pe Dumnezeu, în chip de netîlcuit ; la a Căruia închinăciune vor veni magii de la Răsărit, slujindu-I cu daruri cinstite. Cel ce Te-ai întrupat pentru noi, Doamne, slavă Ție.

Și acum..., tot aceeași.

PROCHIMEN - glasul al 4-lea

ă Prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă.

Stih : A Căruia stăpînire s-a făcut peste umărul Lui.

P A R E M I A

Din Proorocia lui Baruh, cîntre :

(III, 36 — IV, 4)

Acesta este Dumnezeul nostru, și nimeni altul nu este asemenea Lui.

Aflat-a toată calea științei și a dat-o lui Iacob, sluga Sa, și lui Israel, cel iubit de Dînsul. După aceasta pe pămînt S-a arătat și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu și legea care dăinuiește în veac ; toți cei ce o țin vor trăi, iar cei ce au părăsit-o vor pieri. Întoarce-te, Iacove, și te teme de ea, umblă prin strălucire în preajma luminii ei. Nu da altuia mărirea ta și cele de folos ție, celui de alt neam. Fericiți sîntem, Israele, că cele ce Îi plac lui Dumnezeu ni s-au arătat.

APOSTOLUL

Din Epistola către Galateni a Sfîntului Apostol Pavel, citire :

(III. 23—29)

Fraților, înainte de venirea credinței, noi eram păziți sub Lege, fiind închiși pentru credința care avea să se descopere. Astfel că Legea ne-a fost călăuză spre Hristos, pentru ca să ne îndreptăm din credință. Iar dacă a venit credința, nu mai sîntem sub călăuză. Căci toți sînteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus. Căci, cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat. Nu mai este iudeu, nici elin ; nu mai este nici rob, nici liber ; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sînteți în Hristos Iisus. Iar dacă voi sînteți ai lui Hristos, sînteți deci urmașii lui Avraam, moștenitori după făgăduință.

Evangelhia de la Luca (II, 1—29) :

În zilele acelea ieșit-a poruncă de la Cezarul August... (caută la 24 decembrie, la Evangelhiile Ceasurilor).

Apoi citețul zice :

Domnul Dumnezeu bine este cuvîntat. Bine este cuvîntat Domnul, din zi în zi ; să sporească nouă Dumnezeuul mîntui-

rilor noastre ; Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul mîntuirii.

Sfînte Dumnezeule..., Preasfîntă Treime...și după Tatăl nostru...

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrait. Dănuiește lumea auzind ; slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce voiește să Se arate Prunc tînr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

și rugăciunea :

Cel ce în toată vremea...

Doamne miluiește (de 3 ori) Slavă... Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită...

Întru numele Domnului bine-cuvîntează, părinte.

Prietul .

Dumnezeule milostivește-Te spre noi...

și rugăciunea aceasta

• tăpine Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfînte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile care știi mîntuiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvîntat ești în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că :

La Evangelhia Ceasulul al treilea și al șaselea se cădește sfîntul altar și icoanele, cel mai mare și stranele numai ; iar la Ceasul al nouălea se cădește toată biserică, ca și la Ceasul întîi.

CEASUL AL SASELFA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 11

Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului și dreptatea Ta fiului împăratului. Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate și pe săracii Tăi cu judecată. Să aducă munții pace poporului Tău și dealurile dreptate. Judeca-va pe săracii poporului și va milui pe fiii săracilor și va umili pe clevetitor. Și se vor teme de Tine cât va fi soarele și cât va fi luna din neam în neam. Pogori-se-va ca ploaia pe lână și ca picăturile ce cad pe pământ. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, cât va fi luna pe cer. Și va domni de la o mare până la alta și de la râu până la marginile lumii. Înaintea Lui vor îngenunchea etiopienii și vrăjmașii lui țărână vor linge. Împărații Tarsisului și insulele daruri vor aduce, împărații arabilor și ai Sabei prinoase vor aduce. Și se vor închina Lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji Lui. Ca a izbăvit pe sărac din mîna celui puternic și pe sărmanul care n-avea ajutor. Va avea milă de sărac și de sărman și sufletele săracilor va mîntui; de camătă și de asuprire va izbăvi sufletele lor și scump va fi numele lor înaintea Lui. Și va fi viu și se va da Lui din aurul Arabiei și se vor ruga Lui pururea; toată ziua Îl vor binecuvînta pe El. Fi-va belșug pe pământ pînă-n vîrful munților; înălța-se-va mai presus decît Libanul rodul Său; și vor înflori cei din cetate ca iarba pământului. Fi-va numele Lui binecuvîntat în veci; cât va fi soarele va rămîne numele Lui; și se vor binecuvînta întru El toate scmințiile

pământului; toate neamurile Îl vor ferici pe El. Binecuvîntat este Domnul Dumnezeu lui Israel, singurul Care face minuni. Și binecuvîntat este numele slavei Lui în veac și în veacul veacului; și se va umple de slava Lui tot pământul. Amin.

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blîndețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă, nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tîmplelor mele, pînă ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda: «Din rodul pîntecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legămîntul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea pînă în veac pe scaunul tău». Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. «Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locul, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvînta foarte; pe săracii lui îi vom sătura cu pîine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mîntuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsără puterea lui David, gătit-am

făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îl voi îmbrăca cu rușine; iar peste dînsul va înflori sfințenia Mea».

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperămîntul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dînsul». Că El te va izbăvi din cursa vînătorilor și de cuvîntul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bîntuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mîini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de platră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dînsul sînt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el și-l voi arăta lui mîntuirea Mea.

Slavă... Și acum..., Alllula (de trei ori)

Doamne milulește (de 3 ori)

Slavă..., și se citește troparul:

Scriu-s-a oarecînd în Betleem cu bătrînul Iosif, Maria, ca cea

din sămînța lui David, purtînd în pîntece sarcina cea fără de sămînță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era; ci ca un palat frumos s-a arătat împărătesei peștera. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Și acum..., a Născătoarei

îndcă nu avem îndrăzneală pentru multele noastre păcate, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Cel ce S-a născut din tine. Că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblînzirea Stăpînului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mîntuiască, Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Si îndată se cîntă aceste stihiri gîla
sul 1.

Veniți, credincioșilor, să ne înălțăm dumnezeiește și să vedem cu adevărat dumnezeiasca pogorîre de sus în Betleem și curățindu-ne mintea prin viață să aducem în loc de mir, fapte bune; să pregătim prin credință intrarea sărbătorii Nașterii și din adîncurile sufletelor să cîntăm: slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, Celui în Treime, prin Care S-a arătat între oameni bunăvoirea, mîntuind pe Adam din blestemul cel dintîi, ca un iubitor de oameni (de două ori fără stih).

Stih: Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Glasul al 4-lea : 1

Ascultă cerule, și ia aminte pământule ! Să se clatine temelile și cele de dedesubt să fie cuprinse de cutremur ! Că Dumnezeu și Ziditorul în chip trupesc S-a îmbrăcat și Cel ce cu mînă tare a zidit făptura, din pîntecele plăsmuirii se vede. O, adîncul bogăției, al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu ! Cît sînt de neajunse judecățile Lui și neurmăte căile Lui !

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spălmîntat.

Si se cîntă iarăși stihira de mai sus.

Slavă..., glasul al 5-lea .

Veniți, popoarelor de Hristos purtătoare, să vedem minunea, care spăimîntează și cuprinde tot gîndul și cu bună cucernicie închinîndu-ne, cu credință să cîntăm : astăzi Fecioara, avînd în pîntece, vine în Betleem să nască pe Domnul, și cetele îngerești înainte aleargă. Că acestea văzîndu-le Iosif, logodnicul, a strigat : ce taină uimitoare este aceasta întru tine, Fecioară ? Cum vei naște, mielusea, care nu știi de nuntă ?

Și acum..., tot aceasta.

PROCHIMENUL glasul al 4-lea .

Din pîntece mai înainte de lu-ceafăr Te-am născut.

Stih : Zis-a Domnul Domnului Meu : șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

P A R E M I A

Din Proorocia lui Isaia, citire :

(VII, 10—15 ; VIII, 1—4 ; 9—10)

și Isaia mai grăi către Ahaz : «Ce-re un semn de la Domnul Dumnezeu-tău, în adîncurile iadului sau în înălțimile cele de sus». Și a spus Ahaz : « Nu voi cere și nu voi ispti pe Domnul ! ». Și a zis Isaia : «Ascultați voi cei din casa lui David ! Nu vă ajunge să obosiți pe oameni, de veniți să obosiți și pe Dumnezeul meu ? Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn : Iată, Fecioara va lua în pîntece și va naște fiu și vor chema numele lui Emmanuel. El se va hrăni cu lapte și cu miere pînă în vremea cînd va ști să arunce răul și să aleagă binele. Că înainte ca fiul acesta să știe să dea la o parte răul va alege binele.

Și a zis Domnul către mine : «Ia o carte mare și scrie deasupra ei cu slove omenești : «Maher-Salal-Haș-Baz» (grabnic-pradă-apropiat-jaf). Adu-Mi martori credincioși pe Urle preotul și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia». Atunci m-am apropiat de proorociță și a luat în pîntece și a născut un fiu. Și a zis Domnul către mine : «Pune-i numele Maher-Salal-Haș-Baz». Căci înainte ca bălatul să zică «tată și mamă !», toată bogăția Damascului și prada Samariei vor fi duse înaintea regelui Asiriei.

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți pînă la marginile pământului, cei puternici plecați-vă. De vă veți întări, iarăși veți fi biruiți. Și orice sfat veți sfătui, îl va risipi Domnul, și cuvîntul pe care îi veți grăi nu va rămîne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu !

APOSTOLUL

Din Epistola către Evrei a Sfintului
Apostol Pavel, citire :

(I, 10 — II, 3)

Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale ; ele vor pieri, dar Tu rămii, și toate ca o haină se vor învechi ; ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși. Și căruia dintre îngeri a zis Dumnezeu vreo-dată : «Șezi de-a dreapta Mea pînă cînd voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale ?». Îngeri oare nu sînt toți duhuri slujitoare, trimiși ca să slujească, pentru cei ce vor fi moștenitorii mîntuirii ? Pentru aceea se cuvine ca noi să ascultăm cu atît mai mult de cele auzite, ca nu cumva să ne pierdem. Căci, dacă s-a adevărit cuvîntul grăit prin îngeri și orice călcare de poruncă și orice neascultare și-a primit dreapta răsplătire, cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mîntuire care, luînd obîrșie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărită de cei ce au ascultat-o.

Fvanghella de la Matei (II, 1— 12) :

Dacă S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii... (caută la 25 decembrie, la Evanghella de la Liturghie).

Apoi cîtețul zice :

Degrad să ne întîmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte ; ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mîntuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule... Preasfintă Treime... Și după Tatăl nostru...

CONDACUL glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dăntuiește lumea auzind ; slăvește cu îngerii și cu păstorii, pe Cel ce voiește să Se arate Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

Si rugăclunea :

Cel ce în toată vremea...

Doamne miluiește (de 40 de ori) Slavă... Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită...

Întru numele Domnului, binecuvîntează, părinte.

Preotul :

Dumnezeule milostivește-Te spre noi...

Si rugăclunea aceasta :

Dumnezeule și Doamne al puterilor și Ziditor a toată făptura, Care pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mîntuirea neamului nostru și, prin cinstită crucea Lui, zăpisul păcatelor noastre l-ai rupt și ai biruit cu dînsa stăpîniile și puterile întunericului, Însuși Stăpîne, Iubitorule de oameni, primește aceste rugăciuni de mulțumire și de cerere ale noastre, ale păcătoșilor, și ne izbăvește pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată, și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți care caută să ne facă nouă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și nu

pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci cu dorirea Ta hrănește sufletele noastre. Ca spre Tine totdeauna căutând și cu lumina cea de la Tine povățuiți fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire și mulțumire Ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

CEASUL AL NOUĂLEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori.

PSALMUL 109

Zis-a Domnul Domnului Meu : «Șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale». Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion, zicînd : «Stăpînește în mijlocul vrăjmașilor Tăi. Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi. Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut». Juratu-S-a Domnul și nu-I va părea rău. «Tu ești preot în veac după rînduiala lui Melhisedec». Domnul este de-a dreapta Ta ; sfărîmat-a în ziua mîniei Sale împărați. Judeca-va între neamuri ; va umple de ruini ; va zdrobi capetele multora de pe pămînt. Din pîriu pe cale va bea ; pentru aceasta va înălța capul.

PSALMUL 110

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepti și în adunare. Mari sînt lucrurile Domnului și potrivite tuturor voi-

lor Lui. Laudă și măreție este Lucrul Lui și dreptatea Lui rămîne în veacul veacului. Pomenire a făcut de minunile Sale. Milostiv și îndurat este Domnul. Hrană a dat celor ce se tem de Dînsul, aduceți-vă aminte în veac de legămîntul Lui. Tăria lucrurilor Sale a vestit-o popoului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor. Lucrurile mîinilor Lui adevăr și judecată. Adevărate sînt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute în adevăr și dreptate. Izbăvire a trimis popoului Său, poruncit-a în veac legămîntul Său ; sfînt și înfricoșător este numele Lui. Începutul înțelepciunii este frica de Domnul ; înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dînsa. Lauda Lui rămîne în veacul veacului.

PSALMUL 111

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, ce sărac și necăjit sînt eu. Păzește sufletul meu, căci cuvios sînt ; mîntuiește, Dumnezeu meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun și blînd ești și mult-Milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nici fapte nu sînt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău. Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta, și voi merge întru adevărul Tău ; veselescă-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeu meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău

în veac. Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeuule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu Îndurat și Milostiv ești ; îndelung-Răbdător și mult-Milostiv și adevărat. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mîntuiește pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat și m-ai mîngîiat.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de trei ori).

Doamne miluiește (de trei ori).

Slavă..., și se citește troparul :

Scrisu-s-a oarecînd cu bătrînul Iosif în Betleem, Maria, ca cea din sămînța lui David, purtînd în pîntece sarcina cea fără de sămînță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era ; ci ca un palat frumos s-a arătat împărătesei peștera. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Și acum..., a Nascătoarei :

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învirea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mîna Ta ; arată iubirea Ta de oameni, Milostive ; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine ; care se roagă pentru noi, și mîntuiește, Mîntuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi se cîntă aceste stihiri, glasul al 7-lea :

păimîntatu-s-a Irod văzînd bună credința magilor și de minie fiind biruit, a cercetat cu de-amănuntul de la dînșii vremea în care s-a arătat steaua. Maicile au fost lipsite de fii și pruncii, cei de vîrstă prea fragedă, amarnic au fost secerați. Sîinii secău și izvoarele laptelui se opreau. Mare era răutatea ! Pentru aceasta, cu cucernicie adunîndu-ne, credincioșilor, să ne închinăm Nașterii lui Hristos (de doua ori fara stih).

Stih . Dumnezeu din Teman va veni și Cel Sfînt din muntele cel cu umbra deasă.

Glasul al 2-lea .

Cînd Iosif a fost rănit de întristare, Fecioară, plecînd la Betleem, ai zis către dînsul: pentru ce te mîhnești și te tulburi văzîndu-mă avînd în pîntece, necunoscînd în întregime înfricoșata mea taină ? Leapădă, dar, toată frica și înțelege minunea ; că Dumnezeu din milă S-a pogorît pe pămînt, în pîntecele meu și trup a luat. Și Îl vei vedea născut precum a binevoit și, plin de bucurie fiind, te vei închina Lui, ca Făcătorului tău. Pe Care îngerii Îl laudă neîncetat și-L slăvesc împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfînt.

Stih : Doamne, auzit-am glasul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimîntat.

Se cîntă totuși stihura de mai sus

Apoi canonarul stînd în mijlocul bisericii citește oda'a stihura următoare, cu evlavie și cu glas mare ; iar stranele amîndouă cîntă cu glas lin și dulce.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Astăzi Se naște din Fecioara, Cel ce are în mână toată făptura (de trei ori). Cu scutece ca un prunc este înfășat, Cel ce din fire este nepipăit. În iesle este culcat **Dumnezeu**, Cel ce a întărit cerurile de demult, într-un început. La sân cu lapte este hrănit Cel ce a plouat în pustiu mană poporului. Pe magi cheamă Mirele Bisericii. Darurile acestora le primește Fiul Fecioarei. Închinămu-ne Nașterii Tale, Hristoase (de trei ori). Învrednițe-ne să vedem și dumnezeiască Arătarea Ta.

Și acum..., tot aceasla.

PROCHIMENUL glasul al 4-lea

Maică, Sionului va zice omul, căci om S-a născut într-însul.

Stih : Temeliile lui sînt în munții cei sfinți ; iubește Domnul porțile Sionului.

PARALITIA

Din proorocia lui Isaia, citire :

(IX, 5-6)

Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă, a Cărui stăpînire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui : Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Și mare va fi stăpînirea Lui și pacea Lui nu va avea hotar. Va împărăți pe tronul și peste împărăția lui David, ca s-o întărească și s-o întemeieze prin judecată și prin dreptate, de acum și pînă-n veac. Rîvna Domnului Savaot va face aceasta.

APOSTOLUL

Din Epistola către Evrei a Sfintului Apostol Pavel, citire :

(II, 11-18)

Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți, dintr-Unul sînt toți ; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicînd : «Spune-voi fraților mei numele tău. În mijlocul Bisericii Te voi lăuda». Și iarăși : «Eu voi fi increzător în El» ; și iarăși : «Iată Eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu». Deci de vreme ce pruncii s-au făcut părtași singelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpînirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămînța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhiereu în cele către Dumnezeu, pentru ispășirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățit, fiind El însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Evanghelia de la Matei (II, 13-23) :

Iar după ce s-au dus magii... (caută la 26 decembrie, Evanghelia de la Filip) (ghie)

Apoi citețul zice

Nu ne da pe noi pînă în sfîrșit, pentru numele Tău cel sfînt, și nu strica făgăduința Ta și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine și pentru Isaac robul Tău și pentru Israel sfîntul Tău.

Sfinte Dumnezeule... Preasfîntă Treime... Și după Tatăl nostru...

CONDACUL glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L

nască în peșteră în chip de ne-grăit. Dănuiește lumea auzind ; slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce voiește să Se arate Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Doamne miluiește (de 40 de ori).

și rugăciunea :

Cel ce în toată vremea...

Doamne miluiește (de 3 ori) Slavă...
și acum..., Ceea ce ești mai cinstită...

Întru numele Domnului bine-cuvintează, părinte.

Pierolul :

Dumnezeule milostivește-Te spre noi...

și rugăciunea aceasta :

Stăpîne Doamne, Iisuse Hris-toase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru gre-sealele noastre și pînă la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de via-ță făcător fiind răstignit, tilha-rului celui bine-cunoscător în-trarea în rai i-ai făcut și cu moartea pe moarte ai sfărîmat, curățește-ne pe noi, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, că am gre-șit și fărădelegi am făcut și nu sîntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentru că am lăsat ca-lea dreptății Tale și am umblat în voile inimii noastre ; ci ne ru-găm neasemănatei bunătății Ta-le. Iartă-ne pe noi, Doamne, du-pă mulțimea milei Tale, și ne mîntuiește pe noi pentru sfînt numele Tău, că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre. Scoa-te-ne pe noi din mîna potrivni-cului, iartă-ne nouă păcatele

noastre și omoară gîndul nostru cel trupesc. Ca lepădînd pe o-mul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm și Ție să viețuim, Stăpînului nostru și Făcătoru-lui de bine. Și așa urmînd po-runcilor Tale, la odihna cea veșnică să ajungem , unde este locașul tuturor celor ce se vese-lesc. Că Tu ești cu adevărat ve-selia cea adevărată și bucuria celor ce Te iubesc pe Tine, Hris-toase, Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, împreună cu Pă-rintele Tău cel fără de început și cu Preasfîntul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

După aceasta P S A I M U L 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntru-l meu, numele ceu sfînt al Lui. Bine-cuvintează, suflete al meu, pe Dom-nul și nu uita toate binefacerile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale ; pe Cel ce vindecă toate bolile tale ; pe Cel ce izbăvește din strică-ciune viața ta, pe Cel ce te încu-mnează cu milă și cu îndurări ; pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta ; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinere-țile tale. Cel ce face milostenie, Dom-nul, și judecată tuturor celor ce li se face strîmbătate. Cunoscute a fă-cut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv. Nu pînă în sfîrșit Se va iuți, nici în veac Se va mînia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răs-plătit nouă. Că după înălțimea ce-rului de la pămînt, a întărit Domnul mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cît sînt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fă-

rădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dînsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adu-Și-a aminte că țărîna sîntem. O-mul, ca iarba, zilele lui ca floarea cîmpului așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dînsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legămîntul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpînește. Binecuvîntați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvîntul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvîntați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvîntați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpînirii Lui, binecuvîntează, sufletele al meu, pe Domnul.

Slavă...

P S A L M U L 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cînta-voi Dumnezeuului meu cît voi trăi. Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mîntuire. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pămînt. În ziua aceea vor pieri toate gîndurile lor. Fericit cei ce are ajutor pe Dumnezeuul lui Iacob, nădejdea lui în Domnul Dumnezeuul lui, Cel ce a făcut cerul și pămîntul, marea și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac; Cel ce face judecată celor nepăstuiți; Cel ce dă hrană celor flămînzi. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi; Domnul îndreaptă pe cei gîrboviți, Domnul înțelepțește orbii, Domnul iubește pe cei drepti; Domnul păzește pe cei străini; pe orfani și pe văduvă va sprijini și calea pă-

cătoșilor o va pierde. Împărați-va Domnul în veac, Dumnezeuul Tău, Sioane, în neam și în neam.

Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte, și ai primit, pentru mîntuirea noastră, a Te întrupa din Sfînta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care neschimbat Te-ai întrupat și răstignindu-Te Hristoa-se, Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfînta Treime împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfînt, mîntuiește-ne pe noi.

F E R I C I R I I E :

Întru împărăția Ta pomenes-te-ne pe noi, Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngîia.

Fericiți cei blînzi, că aceia vor moșteni pămîntul.

Fericiți cei ce flămînzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi cînd vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor

zice tot cuvîntul rău împotriva voastră, minînd pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Slavă... Și acum...

Pomenește-ne pe noi Doamne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi Stăpîne, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi Sfinte, cînd vei veni întru împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfînt, Sfînt, Sfînt este Domnul Savaot, plin este cerul și pămîntul de slava Ta.

Slăviți - Apropiați-vă de Dînsul și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfînt, Sfînt, Sfînt este Domnul Savaot, plin este cerul și pămîntul de slava Ta.

Slavă...

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor, cu toate cereștile puteri Te laudă pe Tine și zice: Sfînt, Sfînt, Sfînt este Domnul Savaot, plin este cerul și pămîntul de slava Ta.

Și acum...

De nu este Liturghie, se zice Simbolul credinței:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotîitorul Făcătorul cerului și al pămîntului, văzutele tuturor și nevăzutele.

Și întru unul Domn, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-

Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mîntuire S-a pogorît din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfînt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și s-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și s-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfîrșit.

Și întru Duhul Sfînt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfîntă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Iar de este Liturghie, se lasă Simbolul credinței și se zice:

: lăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelele noastre cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvîntul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea

și cu gândul, toate ni le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi : Tatăl nostru...

CONDUCTUL, glasul al 3-lea :

ecioara astăzi pe Cuvîntul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind ; slăvește cu îngerii și păstorii pe Cel ce voiește să Se arate Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Apoi Doamne milulește (de 1' ori)

Și rugăciunea :

Te reasfîntă Treime, Stăpînie de o flintă, Împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie, păcătosului : întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic : Unul Sfînt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Dacă e Liturghie se cîntă : Cuvine-se cu adevărat... și otpustul zilei.

Se cuvine a ști că :

Vecernia se săvîrșește împreună cu Liturghia Sfîntului Vasile cel Mare, la vremea sa iar Psalmul : Voi binecuvînta pe Domnul... se citește la Liturghie, după Rugăciunea Amvonului. De la Liturghie, după rugăciunea : Preasfîntă Treime..., se zice îndată : Fie numele Domnului binecuvîntat... (de 3 ori).

Slavă... Și acum...

PSALMUL 78

~ine voi cuvînta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu ; să audă cei blinzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Am căutat pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă de El și vă luminați ; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul ; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au săracit și au flămînzit, iar cei ce ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune ? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă binele, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pămînt pomenirea lor. Strigat-au dreپții și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mîntui. Multe sînt necazurile dreپților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

Mîntui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă... Și acum..., si otpustul

Se cuvine a ști că :

Dacă Ajunul Nașterii Domnului cade sîmbăta sau duminica, se săvîrșește în această zi Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur ; iar Liturghia Sfîntului Vasile cel Mare se face în chiar ziua Praznicului. Cînd Ajunul nu cade sîmbăta sau duminica, se face Liturghia Sfîntului Vasile cel Mare, iar în ziua Praznicului se face Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur.

De asemenea se cuvine a ști că dacă Nașterea sau Arătarea Domnului vor cădea duminică, nu se cîntă nimic din cele ale Învierii, ci toate ale Praznicului.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI CINCEA

NAȘTEREA CEA DUPĂ TRUP A
DOMNULUI DUMNEZEU ȘI
MINTUIITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

LA VECERNIE

La ceasul al 7-lea din zi (spre orele 13) toaca paraclisierul în toacă mare și trage toate clopotele și adunîndu-ne în biserică, începe Vecernia după obicei, dîndu-se binecuvîntarea ca la Liturghie.

Preotul face începutul :

Binecuvîntată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi cel mai mare zice

Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Doamne miluiește (de 12 ori) ; Slavă... Și acum...

Veniți să ne închinăm... (de trei ori).
Și Psalmul începător : Binecuvîntează, suflete al meu...

După aceasta diaconul zice ectenia mare.

De este sîmbătă seara, se cîntă Fericit bărbatul... toată calisma ; iar de este duminică seara se cîntă numai primii trei psalmi.

Dacă este însă în altă zi, nu se citește calism, ci după ectenie se cîntă îndată : Doamne, strigat-am... pe glasul al 2-lea.

În acest timp preotul săvîrșește Proskomidia și diaconul cădește biserică după obicei.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8 și se cîntă stihirile pe glasul al 2-lea :

Alcaluire a lui Ghermano.

Veniți să ne bucurăm întru Domnul, povestînd taina ce este de față. Zidul cel despărțitor acum cade ; sabia cea de foc se îndepărtează ; heruvimul nu mai păzește pomul vieții ; iar eu mă împărtășesc din dulceața din rai, de la care m-am îndepărtat prin neascultare. Că Chipul cel neschimbat al Tatălui, Pecetea veșniciei Lui, înfățișare de rob primește, ieșind din Maica ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare : că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind ; și a luat ce nu era, om făcîndu-Se, din iubire de oameni. Acestuia să-I cîntăm : Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Alcaluire a lui Anatolie.

Domnul Iisus născîndu-Se din curata Fecioară, toate s-au luminat ; că păstorii cîntînd din fluiere, iar magii închinîndu-se și îngerii cîntînd, Irod s-a tulburat.

Că Dumnezeu în trup S-a arătat, Mîntuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpînirea Ta rămîne întru tot neamul și neamul, Hristoase Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat din Duhul Sfînt și din pururea Fecioara Maria și Te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă, Hristoase Dumnezeule, venirea Ta. Lumina cea din Lumină, strălucirea Tatălui, toată făptura ai luminat. Suflarea toată Te laudă pe Tine, chipul slavei Tatălui. Cel ce ești și mai înainte ai fost și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Ce vom aduce Ție, Hristoase ? Că Te-ai arătat pe pămînt ca un om, pentru noi. Fiecare din făpturile cele zidite de Tine mulțumire aduce Ție : îngerii cîntarea, cerurile steaua, magii darurile, păstorii minunea, pămîntul peștera, pustiul ieslea, iar noi pe Maica Fecioara. Dumnezeule, Cel ce ești mai înainte de veci, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Slavă... Și acum..., același glas :

Alcătuire a Casianei.

August, ajungînd singur stăpînitor pe pămînt, a încetat mulțimea stăpînirii oamenilor ; iar Tu, întrupîndu-Te din cea curată, s-a surpat mulțimea idolilor. Sub o împărăție lumească cetățile erau și neamurile au căzut într-o stăpînire a Dumnezeirii. Scrisu-s-au popoarele din po-

runca cezarului ; scrisu-ne-am credincioșii în numele Dumnezeirii Tale, a Dumnezeului nostru Celui întrupat. Mare este mila Ta, Doamne, slavă Ție !

VOHOD cu Evanghelia : Lumină lină...

Prochimenul zilei și Paremiile cu tropele și cu stihurile lor.

Se cuvine a ști că :

Dacă s-ar întimpla Ajunul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos vineri, prochimenul zilei se lasă și se cîntă prochimenul cu mare glasul al 1-lea : Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeu nostru... (cu stihurile lui, care se găsesc la Vecernia din ziua de 26 decembrie.

P A R E M I I E

Din Cartea Facerii, citire :

(I, 1 — 13)

I a început a făcut Dumnezeu cerul și pămîntul. Și pămîntul era netocmit și gol. Întuneric era deasupra adîncului și Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu : «Să fie lumină !». Și a fost lumină. Și a văzut Dumnezeu că este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric. Lumina a numit-o Dumnezeu ziua, iar întunericul l-a numit noapte. Și a fost seară și a fost dimineață : ziua întâia. Și a zis Dumnezeu : «Să fie o tărîe prin mijlocul apelor și să despartă ape de ape». Și a fost așa. A făcut Dumnezeu tărîa și a despărțit Dumnezeu apele cele de sub tărîe de apele cele de deasupra tărîei : Tărîa a numit-o Dumnezeu cer. Și a văzut Dumnezeu că e bine. Și a fost seară și a fost dimineață : ziua a doua. Și a zis Dumnezeu : «Să se adune apele cele de sub cer la un loc și să se arate uscatul !». Și a fost așa. Și s-au adunat apele cele de sub cer la locurile lor și s-a arătat uscatul.

Uscatul l-a numit Dumnezeu pământ, iar adunarea apelor a numit-o mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Apoi a zis Dumnezeu : «Să dea pământul din sine verdeată : iarbă, cu sămînță într-însa, după felul și asemănarea ei, și pomi roditori, care să dea rod cu sămînță în sine, după fel pe pământ !». Și a fost așa. Pământul a dat din sine verdeată : iarbă care face sămînță, după felul și după asemănarea ei, și pomi roditori cu sămînță, după fel, pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a fost seară și a fost dimineață : ziua a treia.

Din Cartea Numeril, citire :

(XXIV, 4—9 ; 17 —18)

Fost-a Duhul lui Dumnezeu peste Valaam și, continuînd pilda sa, a zis: Cît sînt de frumoase sălașurile tale, Iacove, corturile tale, Israele ! Se desfășoară ca niște văi, ca niște grădini pe lîngă rîuri, ca niște cedri pe lîngă ape, ca niște corturi pe care le-a înfipt Domnul ! Ieși-va din sămînța lui un Om, care va stăpîni neamuri multe și stăpînirea Lui va întrece pe a lui Agag și împărăția Lui se va înălța. Dumnezeu l-a scos din Egipt și puterea lui va fi ca a taurului ; mînca-va popoarele dușmane lui, va sfărîma oasele lor și cu săgețile sale va săgeta pe vrăjmași. Plecatu-s-a și s-a culcat ca un leu și ca o leoaică ; cine-l va scula ? Cel ce te binecuvîntează, binecuvîntat să fie, și cel ce te blesteamă să fie blestemat !».

Îl văd, dar acum încă nu este ; îl privesc, dar nu de aproape ; oastea răsare din Iacov ; un toiag se ridică din Israel și va lovi pe căpeteniile Moabului și pe toți fiii lui Set îi va zdrobi. Lua-va de moștenire pe Edom și va stăpîni Seirul vrăjmașilor săi Israel își va arăta puterea.

Din Proorocia lui Miheia, citire :

(IV, 4 —6 ; V, 2 —4)

În zilele acelea, zice Domnul, aduna-voi pe cea zdrobită și voi primi pe cea alungată și pe care am lepădat-o. Și voi face din cea zdrobită o rămășiță și pe cea alungată un neam tare. Și va împărăți Domnul peste el în muntele Sionului de acum și pînă în veac. Și tu, Betleeme Efrata, deși ești mic între mile lui Iuda, din tine va ieși Stăpînitor peste Israel, iar obîrșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei. Pentru aceasta îi va lăsa pînă în vremea cînd aceea ce trebuie să nască va naște. Atunci rămășița fraților săi se va întoarce la fiii lui Israel. El va fi voinic și va paște poporul prin puterea Domnului, întru slava numelui Domnului Dumnezeu-lui Său și toți vor fi fără de grijă, iar El va fi mare, pînă la marginile pământului.

Apoi citețul cu glas mai mult zice troparul acesta, în mijlocul bisericii :

În taină Te-ai născut în peșteră, dar cerul pe Tine tuturor Te-a propovăduit, punînd steaua înainte ca o gură, Mîntuitorule. Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Și îndata stranele cîntă sfîrșitul troparului ; pe glasul al 6-lea :

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Iar citețul citește stihurile :

Stih : Temeliile lui sînt pe munții cei sfinți. Domnul iubește porțile Sionului, mai mult decît toate sălașele lui Iacob. Fapte preamărite s-au spus despre tine,

cetatea lui Dumnezeu. Îmi voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, de cei ce mă cunosc pe mine.

Și se cîntă sfîrșitul troparului :

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Slih : Iată și străinii și Tirul și poporul etiopienilor, aceștia s-au născut acolo ; Maică, Sionului va zice omul și om s-a născut întru dînsul și chiar Cel Preaînalt l-a întemeiat pe dînsul.

Și se cîntă sfîrșitul troparului :

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Slih : Domnul va înscrie în cartea poarelor și a conducătorilor lor pe cei ce s-au născut într-însul, că toți cei ce se veselesc au locuința întru tine.

Și se cîntă sfîrșitul troparului :

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Slavă...

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Și acum...

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Apoi citețul zice din nou troparul :

În taină Te-ai născut în peșteră, dar cerul pe Tine tuturor Te-a propovăduit, punînd

steaua înaintea ca o gură, Mîntuitorule...

Și strana cîntă sfîrșitul troparului :

...Și a adus Ție pe magi, care Ți s-au închinat cu credință ; împreună cu care miluiește-ne pe noi.

Și se continuă PARAFRAZA.

Din Proorocia lui Isaia, citire :

(XI, 1 — 10)

Acestea grăiește Domnul : o Mlădiță va ieși din tulpina lui Iesei și un Lăstar din rădăcinile lui va da. Și Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al buneicredințe. Și-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu. Și va judeca nu după înfățișarea cea din afară și nici nu va da hotărîrea Sa după cele ce se zvonesc, ci va judeca pe cei săraci întru dreptate și după lege va muștra pe sārmanii din țară. Pe cel aprig îl va bate cu toiagul gurii Lui și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel fără de lege. Dreptatea va fi ca o cingătoare pentru rărunchii Lui și credincioșia ca un brîu pentru coapsele Lui. Atunci lupul va locui laolaltă cu mielul și leopardul se va culca lîngă căprioară ; și vițelul și puiul de leu vor mîncea împreună și un copil îi va paște. Junica se va duce la păscut împreună cu ursoaica, și puii lor vor sălășlui la un loc, iar leul ca și boul va mîncea paie ; pruncul de țîță se va juca lîngă culcușul viperei și în vițuina șarpelui otrăvitor, copilul abia întărcat, își va întinde mîna. Nu va fi nici o nenorocire și nici un prăpăd în tot muntele Meu cel sfînt ! Că tot pămîntul este plin de cunoștința și de temerea de Dumnezeu, precum marea este umplută de ape ! Și în vremea aceea, Mlădi-

ta cea din rădăcina lui Iesei, va fi ca un steag pentru popoare ; pe Ea o vor căuta neamurile și sălășul Ei va fi plin de slavă.

Din Proorocia lui Baruh, citire :

(III, 36 — IV, 4)

Acesta este Dumnezeu nostru, și nimeni altul nu este asemenea Lui. Aflat-a toată calea științei și a dat-o lui Iacob, sluga Sa, și lui Israel, cel iubit de Dînsul. După aceasta pe pămînt S-a arătat, și cu oamenii împreună a locuit. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu și legea care dăinuiește în veac ; toți cei ce o țin vor trăi iar cei ce au părăsit-o vor pieri. Întoarce-te, Iacove, și te teme de ea, umblă prin strălucire în preajma luminii ei. Nu da altuia mărirea ta și cele de folos ție, celui de alt neam. Fericiți sîntem, Israele, că cele ce ți plac lui Dumnezeu ni s-au arătat.

Din Proorocia lui Daniel, citire :

(II, 31—36 ; 44—45)

Zis-a Daniel lui Nabucodonosor : O, rege ! Tu priveai și iată un chip — acest chip era peste măsură de mare și strălucirea lui neobișnuită — stătea înaintea ta și înfățișarea lui era grozavă. Acest chip avea capul de aur curat, pieptul și brațele de argint, pîntecele și coapsele de aramă. Pulpele de fier, iar picioarele o parte de fier și o parte de lut. Tu priveai și iată o piatră desprinsă, nu de mînă, a lovit chipul peste picioarele de fier și de lut și le-a sfărîmat. Atunci au fost sfărîmate în același timp fierul, lutul, arama, argintul și aurul și au ajuns ca pleava de pe arie vara și vîntul le-a luat cu sine fără ca să se găsească locul lor ; iar piatra care a lovit chipul a crescut munte mare și a umplut tot pămîntul. Iată visul, iar tîlcuirea lui o vom spune înaintea regelui. (...) Iar în vremea acestor regi, Dum-

nezeul cerului va ridica un regat veșnic care nu va fi nimicit niciodată și care nu va fi trecut la alt popor ; El va sfărîma și va nimici toate aceste regate și singur El va rămîne în veci. După cum tu ai văzut că o piatră a fost desprinsă din munte, nu de mînă, și a zdrobit fierul, arama, lutul, argintul și aurul, Marele Dumnezeu a dat de știre regelui ceea ce va fi în viitor ; visul este adevărat și tîlcuirea lui neîndoielnică».

Apoi citețul cu glas mai înalt citește troparul acesta :

Răsărit-ai, Hristoase, din Fecioară, ca un Soare înțelegător al dreptății, și steaua Te-a arătat încăput în peșteră, pe Tine, Cel neîncăput. Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Și cîntăreții de la strane cîntă sfîrșitul troparului, pe glasul al 6-lea :

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Apoi citelul citește stihurile :

Stih : Domnul a împărătit, întru podoba S-a îmbrăcat ; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău, de atunci, din veac ești Tu.

Și se cîntă sfîrșitul troparului :

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Stih : Ridicat-au riurile, Doamne, ridicat-au riurile glasurile lor ; ridica-vor riurile valurile lor de ape multe.

Si se cîntă sfîrșitul troparului :

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Stih : Minunate sînt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Si se cîntă sfîrșitul troparului :

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Slavă...

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Și acum...

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Apoi citețul zice iarăși troparul :

Răsărit-ai, Hristoase, din Fecioară, ca un Soare înțelegător al dreptății ; și steaua Te-a arătat încăput în peșteră, pe Tine, Cel neîncăput...

Și strana cîntă sfîrșitul troparului :

...Pe magi i-ai îndreptat spre închinarea Ta ; cu care împreună Te slăvim, Dătătorule de viață, slavă Ție !

Și se continuă PĂRENTULI

Din Proorocia lui Isaia, citire :

(IX, 5—6)

Căci Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă. A Cărui stăpînire

e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui : Înger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Și mare va fi stăpînirea Lui și pacea Lui nu va avea hotar. Va împărăți pe tronul și peste împărăția lui David, ca s-o întărească și s-o întemeieze prin judecată și prin dreptate, de acum și pînă-n veac. Rîvna Domnului Savaot va face aceasta.

Din Proorocia lui Isaia, citire :

(VII, 10 —15 ; VIII, 1—4 ; 9—10)

Și Isaia mai grăi către Ahaz : «Cere un semn de la Domnul Dumnezeuul tău, în adîncurile iadului sau în înălțimile cele de sus». Și a spus Ahaz : «Nu voi cere și nu voi ispiti pe Domnul !». Și a zis Isaia : «Ascultați voi cei din casa lui David ! Nu vă ajunge să obosiți și pe oameni, de veniți să obosiți și pe Dumnezeul meu ? Pentru aceasta Domnul meu vă va da un semn : Iată, Fecioara va lua în pîntece și va naște fiu și vor chema numele lui Emmanuel. El se va hrăni cu lapte și cu miere pînă în vremea cînd va ști să arunce răul și să aleagă binele. Că înainte ca fiul acesta să știe să dea la o parte răul va alege binele».

Și a zis Domnul către mine : «Ia o carte mare și scrie deasupra ei cu slove omenesti : «Maher-Șalal-Has-Baz» (grabnic-pradă-apropiat-jaf). Adu-mi martori credincioși pe Urie preotul și pe Zaharia, fiul lui Ieberechia». Atunci m-am apropiat de proorociță și a luat în pîntece și a născut un fiu. Și a zis Domnul către mine : «Pune-i numele Maher-Șalal-Has-Baz». Căci înainte ca băiatul să zică «tată și mamă !», toată bogăția Damascului și prada Samariei vor fi duse înaintea regelui Asiriei».

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați. Auziți pînă

la marginile pământului, cei puternici plecați-vă. De vă veți întări, iarăși veți fi biruiți. Și orice sfat veți sfătui, îl va risipi Domnul, și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămîne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu !

După sfîrșitul Paremiilor se zice erte ia mi : , după vosglas, se cîntă Sfinte Dumnezeule... Prochimenul Apostolului, glasul I :

Domnul a zis către mine : Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

Stih : Cere de la Mine și voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și marginile pământului biruința Ta.

APOSTOLUL

Din Epistola către Evrei a Sfîntului Apostol Pavel, citire :

(I, 1 — 12)

Fraților, după ce Dumnezeu odioară, în multe rînduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acelea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile ; Care fiind stăluțirea slavei și chipul ființei Lui și Care ține toate cu cuvîntul puterii Sale, după ce a săvîrșit prin El însuși curățirea păcatelor noastre a șezut de-a dreapta slavei, întru cele preainalte, făcîndu-Se cu atît mai presus de îngeri cu cît a moștenit un nume mai deosebit decît ei. Căci căruia dintre îngeri i-a zis Dumnezeu vrecodată : «Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut» ; și iarăși : Eu Îi voi fi Lui Tată și El Îmi va fi Mie Fiu ? Și iarăși, cînd aduce în lume pe Cel înțîi născut, El zice : «Și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu». Și de îngeri zice : «Cel ce face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc» : iar către Fiul : «Tronul Tău Dumnezeule, în veacul

veacului ; toiagul dreptății este toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urit fărădelegea ; pentru aceea Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău cu untul de lemn al bucuriei, mai mult decît pe părtașii Tăi». Și apoi : «Întru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat și cerurile sînt lucrul mîinilor Tale ; ele vor pieri, dar Tu rămii, și toate ca o haină se vor învechi ; și ca pe un veșmînt le vei strînge și ca o haină vor fi schimbate. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor sfîrși».

Aliluia, glasul al 8-lea :

Zis-a Domnul Domnului Meu : șezi de-a dreapta Mea pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Stih : Toiag de putere va trimite Ție Domnul din Sion.

Stih : Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

Evangelia de la Luca (II, 1 — 20)

În zilele acelea, ieșit-a poruncă de la cezarul August...

Și urmeaza pe rînd Dumnezeiasca Liturghie a Sfîntului Vasile cel Mare.

În loc de : Cuvine-se cu adevărat... se cîntă : De tine se bucură toată făptura...

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte.

Vezi și Rînduiala de tipic de la sfîrșitul cărții.

Se cuvine a ști că :

În oricare zi se va întimpla Nașterea Domnului, după Pavecernița mare trebuie urmată rînduiala aceasta :

La un ceas din noapte se toacă în toaca mare și se trag clopotele ; și adunîndu-ne în biserică se face începutul după rînduială, cum s-a arătat la Cearsuri, asemenea și cădirea. Si gătit fiind

analogul în mijlocul bisericii citelul
dă pã binecuvîntare zice : Amin. Slavã
Ție, Dumnezeuul nostru... Împãrate ce-
resc... Sfinte Dumnezeule..., și dupã
Tatãl nostru... Doamne miluiește (de
2 1 Slavã... Și acum..., Veniți sã ne
îchinãm... (de trei ori) și psalmii :
Cînd am strigat... și ceilalți. Cu noi
este Dumnezeu... se cîntã. Dupã cel
dintii Sfinte Dumnezeule..., se cîntã
tronatul Praznicului ; dupã al doilea
Sfinte Dumnezeule..., Condacul. Dupã
Slavã întru cei de sus lui Dumnezeu...,
se cînta Litia.

LA LITIE

Se pun stihirile, glasul 1 :

Alcãtuire a lui Ioan Monahul.

Cerul și pãmîntul astãzi, dupã
prooroci, sã se veseleascã ; înger-
rii cu oamenii duhovnicește sã
prãznuiascã : Dumnezeu în trup
S-a arãtat celor ce ședeau în
întuneric și în umbrã, nãscîndu-
Se din Fecioara. Peștera și
ieslea L-au primit ; pãstorii ves-
tesc minunea ; magii de la Rã-
sãrit aduc în Betleem daruri. Iar
noi sã-I aducem, ca îngerii, lau-
dã cu buze nevrednice : slavã
întru cei de sus lui Dumnezeu
și pe pãmînt pace ; cã a venit
Așteptarea neamurilor ; a venit
și ne-a mîntuit pe noi din robia
vrãjmașului.

Cerul și pãmîntul astãzi s-au
împreunat, nãscîndu-Se Hristos.
Astãzi Dumnezeu pe pãmînt a
venit și omul la ceruri s-a suit.
Astãzi este vãzut cu trup pentru
om Cel din fire nevãzut. Pentru
aceasta și noi lãudîndu-L, sã-I
cîntãm : slavã întru cei de sus
lui Dumnezeu și pe pãmînt pa-
cea, pe care ne-a dãruit-o nouã
venirea Ta, Mîntuitorul nostru,
slavã Ție !

Slavã întru cei de sus lui Dum-
nezeu, se aude zicînd în Betle-
em cei fãrã de trup, Celui ce a
binevoit a fi pace pe pãmînt. Ac-
um Fecioara este mai desfãta-
tã decît cerurile ; cã a rãsãrit lu-
mina celor întunecați și pe cei
smeriți i-ai înãlțat, pe cei ce cîn-
tau cu îngerii : slavã întru cei de
sus lui Dumnezeu.

Pe cel dupã chip și dupã ase-
mãnare vãzîndu-l Iisus stricat
din pricina cãlcãrii poruncii,
plecînd cerurile S-a pogorît și
S-a sãlășluit în pîntecele Fecioa-
rei fãrã schimbare, ca într-însul
sã înnoiascã pe Adam cel stricat,
care striga : slavã Arãtãrii Tale,
Izbãvitorul meu și Dumnezeu !

Slavã..., glasul al 5-lea :

Alcãtuire a lui Ioan monahul.

Magii, împãrații perșilor, cu-
noscînd lãmurit pe Împãratul
ceresc, Cel ce S-a nãscut pe pã-
mînt, de stea luminatã fiind po-
vãțuiți, au ajuns la Betleem,
aducînd daruri alese : aur, tã-
mîie și smirnã. Și cãzînd s-au
îchinat, cã au vãzut pe Cel fãrã
de ani Prunc culcat în peșterã.

Și acum..., glasul al 6-lea :

Alcãtuire a lui Ghermano.

Dãntuiesc îngerii toți în ce-
ruri și se bucurã oamenii ; și
toatã fãptura saltã pentru
Domnul Mîntuitorul, Cel ce S-a
nãscut în Betleem ; cã toatã în-
șelãciunea idoleascã a încetat
și Hristos împãrãțește în veci.

Dupã ce se zic obișnuitele rugãciuni,
se intrã în bisericã, iar la stranã se
cîntã Stihovna.

LA STIHOAUNA

Se pun stibirile, glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Ghermano. 71

Mare și uimitoare minune s-a săvârșit astăzi : Fecioara naște și pîntecele nu i se strică. Cuvîntul Se întrupează și de Tatăl nu Se desparte ; îngerii cu păstorii doxologesc și noi împreună cu dînșii cîntăm : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace !

Glasul al 3-lea, a aceluiasi :

Stih : Zis-a Domnul Domnului meu : sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Astăzi Fecioara naște pe Făcătorul a toate ; peștera aduce Edenul și steaua vestește pe Hristos, Soarele celor din întuneric ; cu daruri magii s-au închinat, luminați fiind prin credință, și păstorii au văzut minunea, iar îngerii cîntau și ziceau : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu !

Stih : Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

Alcătuire a lui Anatolie. *

Domnul Iisus născîndu-Se în Betleemul Iudeii, magii venind de la Răsărit s-au închinat lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat ; și îndată deschizîndu-și vistieriile, I-au adus daruri scumpe : aur lămurit, ca unui Împărat al veacurilor ; tămîie, ca unui Dumnezeu al tuturor și ca unui mort de trei zile ; și smirnă, ca Unuia fără de moarte. Toate neamurile veniți să ne

închinăm Celui ce S-a născut spre mîntuirea sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Ioan monahul. *

Veselește-te Ierusalime și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul ! Astăzi s-a dezlegat legătura cea de multă vreme a osîndirii lui Adam ; raiul ni s-a deschis și șarpele s-a surpat. Că pe aceea pe care mai înainte a amăgit-o a văzut-o acum Maică a Ziditorului. O, adînc al bogăției, al înțelepciunii și al cunoștinței lui Dumnezeu ! Ceea ce a fost solitoarea morții a tot trupul, și organ al păcatului, se face începătura mîntuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu ; că Prunc S-a născut dintr-însa Dumnezeu cel cu totul desăvîrșit. Și prin naștere a pecetluit fecioria, prin scutece legăturile păcatelor a dezlegat și cu pruncia a vindecat durerile Evei, cele cu întristare. Pentru aceasta să dănuiască toată făptura și să salte, că a venit Hristos ca să o înnoiască pe ea și să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., același glas :

Alcătuire a lui Anatolie.

În peșteră Te-ai sălășluit Hristoase Dumnezeule, ieslea pe Tine Te-a primit, iar păstorii și magii Ție s-au închinat. Atunci s-a împlinit vestirea proorociilor și puterile îngerești s-au mi-

rat strigînd și zicînd : slavă umilînței Tale, Unule, Iubitorule de oameni !

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule..., și celelalte.

TROPARUL, glasul al 4-lea :

Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței ; că întru ~~din~~ ^{cea} cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție ! (de trei ori).

Urmează obișnuita binecuvîntare a pîinilor și citirea cuvîntului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de trei ori.

După Catisma întâia, se cîntă

Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Veniți, credincioșilor, să vedem unde S-a născut Hristos. Pentru aceasta să urmăm unde merge steaua cu magii, împărații de la Răsărit. Acolo îngerii cîntă neîncetat, iar păstorii, petrecînd noaptea pe cîmp, cîntare vrednică aduc : slavă întru cei ce sus, Celui ce S-a născut astăzi în peșteră din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, în Betleemul Iudeii !

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Catisma a doua, se cîntă

Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Pentru ce te minunezi, Marie ? Pentru ce te înspăimîntezi de ceea ce este întru tine ? Iar Fecioara zice : Pentru că pe Fiul cel din veșnicie sub ani L-am născut, și nu știu cum s-a făcut zămislirea Celui ce S-a născut. Nu am bărbat și cum voi naște Fiu ? Naștere fără sămîntă, cine a văzut ? În adevăr unde voiește Dumnezeu se biruiește rînduiala firii, precum scrie. Hristos S-a născut din Fecioara în Betleemul Iudeii.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Polieleu se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Cel neîncăput nicăieri cum a încăput în pîntece ? Cel ce este în sînurile Tatălui cum stă acum în brațe de Maică ? Cu adevărat precum a știut, precum a voit și precum bine a socotit. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie ; și Cel ce este S-a făcut pentru noi ce nu era, și neschimbîndu-Și firea S-a făcut părtaş frămîntăturii noastre. În două firi S-a născut Hristos, vrînd să plinească lumea cea de sus.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Apoi Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL glasul al 4-lea :

Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

Stih : Zis-a Domnul Domnului meu :
șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi
pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioa-
relor Tale.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei (I, 18—24) :

Nașterea lui Iisus Hristos așa a fost...

După Psalmul 50, se cîntă Slavă...,
glasul al 2-lea :

Astăzi toate se umplu de
bucurie, Hristos născîndu-Se
din Fecioară.

Și acum..., tot aceasta :

Milulește-ne Dumnezeule după mare
mila Ta și după mulțimea îndurărilor
Tale șterge fărădelegile noastre.

Și se cînta următoarea stihira, glasul
al 6-lea :

Slavă întru cei de sus lui
Dumnezeu și pe pămînt pace !
Că astăzi primește Betleemul pe
Cel ce șade pururea împreună
cu Tatăl. Astăzi îngerii slăvesc
cu dumnezeiască cuviință pe
Pruncul Cel ce S-a născut. Sla-
vă întru cei de sus lui Dumne-
zeu și pe pămînt pace, între
oameni bunăvoire !

C A N O A N E I E

Se pun două Canoane, zicîndu-se
irmoasele amîndurora de cîte două ori ;
iar troparele cîte patru din fiecare,
adică pe 12.

Canonul întâi

Alcătuire a lui Cosma Melodul

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmosul:

Iristos Se naște, slăviți-L !
Hristos din ceruri, întîm-
«pinați-L ! Hristos pe pămînt,
«înălțați-vă ! Cîntați Domnului
«tot pămîntul, și cu veselie

«lăudați-L popoare, că S-a prea-
«slăvit».

Pe cel căzut pentru neascul-
tare, pe cel făcut după chipul
lui Dumnezeu, pe cel ce era cu
totul în stricăciune, pe cel lipsit
de viața dumnezeiască cea
bună iarăși îl înnoiește, ca un
înțelept Ziditor, că S-a prea-
slăvit !

Văzînd Ziditorul pe omul pe
care l-a zidit cu mîinile pierînd,
plecînd cerurile S-a pogorît și
pe acesta, întrupîndu-Se din
dumnezeiasca Fecioară, îl zi-
dește cu totul din nou, cu ade-
vărat, că S-a preaslăvit !

Înțelepciunea, Cuvîntul și Pu-
terea, Fiul și strălucirea Tatălui,
Hristos-Dumnezeu, tăinuindu-
Se de puterile cele cu mult mai
presus de lume și de cele de
(sînt)pe pămînt și întrupîndu-Se
ne-a înnoit pe noi, că S-a prea-
slăvit !

Canonul al doilea

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, același glas :

Irmosul:

Minune făcînd a mîntuit pe
popor, Stăpînul, uscînd
«oarecînd vîlul mării. Și din
«Fecioară născîndu-Se, ne-a
«deschis calea spre ceruri. Pe
«Cel de o ființă cu Tatăl și cu
«noi oamenii Îl slăvim».

Pîntecele sfînt a purtat pe
Cuvîntul cel închipuit cîndva
în rugul ce ardea și nu se
mistua, Dumnezeu fiind și în

chip omenesc văzut, Care a dezlegat din blestemul de demult pîntecele Evei ; pe Acela Îl slăvim.

Arăta-Te a steaua Magilor pe Tine
~~Steaua a arătat magilor pe~~
 Cuvîntul, Cel ce ai venit să o-
 prească păcatul. Pe Cel milostiv
 în peșteră săracă și în scutece
 văzîndu-L (ei) înfășat, s-au bucu-
 rat de El, ca de un om și Domn.

Catavasiile : Irmoasele aminduror
 canoanelor.

Canonul intii

Cîntarea a 3-a :

Irmosul :

Iului, Celui născut fără
 stricăciune din Tatăl mai
 «înainte de veci, și mai pe ur-
 mă din Fecioară întrupat fără
 «sămînță, lui Hristos-Dumne-
 «zeu să-I cîntăm : Cel ce ai
 «înălțat fruntea noastră, Sfînt
 ești, Doamne !».

Cel ce s-a împărtășit de însu-
 flarea celei preabune, Adam
 cel din țărînă, și în stricăciune
 a a l u n e c a t prin amăgirea
 femeii, din femeie văzînd pe
 Hristos a grăit : Cel ce pentru
 mine, ca mine Te-ai făcut, Sfînt
 ești, Doamne !

A semenea la chip cu ameste-
 carea cea de jos din țărînă fă-
 cîndu-Te, Hristoase, și cu îm-
 părtășirea trupului căzut, l-ai
 împărtășit pe acesta de firea
 dumnezeiască, om făcîndu-Te
 și rămînînd Dumnezeu, Cel ce
 ai înălțat fruntea noastră, Sfînt
 ești, Doamne.

Betleeme, împăratul domni-
 lor Iudeii, veselește-te ! Că Cel
 ce paște pe Israel, și stă pe
 umeri de heruvimi, Hristos, din
 tine strălucitor a ieșit și a înăl-
 țat fruntea noastră și peste toți
 împărătește.

Canonul al doilea

Irmosul :

Vino spre cîntarea robilor
 Tăi, Bunule, smerind
 «sprînceana înălțată a vrăjma-
 «șului ; păzind, Fericite Atotvă-
 «zătorule, pe cîntăreți, mai pre-
 «sus de păcat, întăriți neclintit
 «pe temeiul credinței».

Nașterea sfîntă a celei prea-
 curate, mai presus de gînd vă-
 zînd-o păstorii, s-au înfricoșat
 de minunea cea mare. Îngerii
 cîntînd, laudau pe Stăpînul,
 fără sămînță întrupat din
 Fecioara.

În înălțimea cerului, Împă-
 ratul vine la noi, din curata
 Fecioară, Dumnezeu fiind, dar
 în vremea din urmă Cuvînt în-
 trupat ; ca să cheme la Sine din
 stricăciune pe omul zidit întîi.

IPACOI, glasul al 8-lea :

Cerul Ți-a adus Ție, Celui ce
 Te-ai culcat Prunc în iesle, pîr-
 ga neamurilor, prin stea che-
 mînd pe magii, pe care nici
 sceptrurile, nici tronurile nu
 i-au spăimîntat, ci nemărginita
 sărăcie. Că ce poate fi mai pre-
 jos decît peștera ? Și ce poate
 fi mai smerit decît scutecele,
 întru care a strălucit bogăția

Dumnezeirii Tale ? Doamne, slavă Ție !

Să se știe că atunci cînd se zice ipacoi nu se pune Sedealnă (după cum se află scris în unele Tipicuri).

SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Podobie : Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul, să se veselească pămîntul ! Că S-a născut pe pămînt Mielul lui Dumnezeu, dînd izbăvirea lumii. Cuvîntul, Cel ce era în sîmurile Tatălui, a ieșit fără de sămînță din Fecioară ; de Acela magii s-au spăimîntat, văzîndu-L născîndu-Se în Betleem ca un prunc ; pe Care toate Îl slăvesc.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Canonul intii

Cîntarea a 4-a :

Irmosul :

Toiag din rădăcina lui Iesei și floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, «Cel lăudat, din muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, întrupîndu-Te din cea neispită de «bărbat, Cel fără de trup și «Dumnezeu. Slavă puterii Tale, «Doamne !».

Tu, Cel pe Care de demult mai înainte L-a numit Iacob așteptarea neamurilor, din seminția lui Iuda ai răsărit, Hristoase, și puterea Damascului și prăzile Samariei ai venit să le primești, prefăcînd înșelăciunea în credință plăcută lui Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne !

Pe înțelepții ucenici ai cuvintelor vrăjitorului Valaam, cel de demult, pe cititorii în stele, pe cei ce se aduceau pîrgă dintre neamuri, de bucurie i-ai umplut, răsărindu-le Tu, Stăpîne, stea din Iacob, și i-ai primit cu adevărat pe aceia care Ți-au adus daruri bineprimite.

Ca ploaia pe lînă Te-ai pogorît în pîntecele Fecioarei, Hristoase, și ca niște picături ce pică pe pămînt au căzut înaintea Ta, Mîntuitorule, etiopienii și tarsienii, însulele arabilor, Saba și cei ce stăpînesc tot pămîntul midienilor. Slavă puterii Tale, Doamne !

Canonul al doilea

Irmosul :

Înnoirea neamului omenesc de demult cîntînd Proorocul «Avacum, mai înainte a vestit-o, «învrednicîndu-se în chip de «negrăit a-i vedea întruchiparea ; că Prunc tînăr din muntele Fecioarei a ieșit Cuvîntul, «spre înnoirea popoarelor».

Întocmai la chip cu oameții venit-ai, de voie luînd trup din Fecioara, Doamne, ca să-i curățești pe toți de veninul șarpei, aducîndu-i din porțile iadului la lumina cea de viață purtătoare.

Toți cei ce erați cufundați în pierzare, izbăvindu-vă de sub mîna celui rău, ridicați-vă cu cîntări de laudă, slăvind pe Hristos, pe Binefăcătorul, Cel

ce a venit la noi din marea Lui milă.

Din rădăcina lui Iesei odrăslind, hotarul firii l-ai depășit, Fecioară, căci tu ai născut pe Cuvîntul Tatălui cel fără de ani, precum a binevoit, Care te-a păzit nestricată, stăpîină.

Canonul întii

Cîntarea a 5-a :

Irmosul :

Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, ai trimis nouă pe Îngerul sfatului «Tău cel mare, dăruindu-ne «pace ; deci povățuiți fiind la «lumina cunoștinței de Dumnezeu, dis-de-dimîneață venind, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni».

În robii Te-ai înscris, poruncii cezarului plecîndu-Te, și pe noi, cei ce eram robi vrăjmașului și păcatului, ne-ai liberat, Hristoase ; sărăcind cu totul pentru noi și pe cel din țărîină prin unire și îndumnezeire, l-ai îndumnezeit.

Iată, Fecioara, precum s-a zis de demult, în pîntece zămislind, a născut pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut om, și a rămas fecioară, prin care împăcîndu-ne noi păcătoșii cu Dumnezeu, pe aceasta ce este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu credință o laudăm.

Canonul al doilea

Irmosul :

În noaptea lucrurilor întunecatei rătăcirii, curățire «ești, Hristoase, nouă celor ce «cîntăm acum Ție cîntare cu «priveghere, ca unui făcător de «bine ; să vii dăruindu-ne și că «rare lesnicioasă, pe care um «blînd, vom afla laudă».

Cumplita vrajbă între Ziditor și făpură prin venirea Sa tăind-o Stăpînul, a pierdut de tot pe pierzătorul vrăjmaș și lumea unind cu puterile de sus, a apropiat pe Ziditor de oameni.

Neamul ce era altă dată în umbră a văzut acum lumină strălucită ; iar pe cei dintre neamuri Fiul aducîndu-i Tatălui moștenire, a împărțit har tainic acolo unde stăpînea înainte păcatul.

Canonul întii

Cîntarea a 6-a :

Irmosul :

Din pîntece pe Iona, ca pe un prunc, l-a lepădat fiara «mării, precum l-a primit. Iar «Cuvîntul în Fecioară sălășluindu-Se și trup luînd, a ieșit lă «sînd-o nestricată ; că Cel ce «n-a pătimit stricăciune, pe ceea «ce L-a născut a păzit-o nevătă «mată».

Venit-a întrupîndu-Se Hristos Dumnezeul nostru, pe Care Tatăl din pîntece mai înainte de luceafăr L-a născut ; și Cel ce ține frînele preacuratelor pu-

teri în ieslea vitelor este culcat ; cu scutece este înfășat, dar dezleagă legăturile cele cu multe împletituri ale păcatelor.

Prunc tânăr din frământătura lui Adam S-a născut Fiul și S-a dat credincioșilor. Acesta este Părinte și Domn al veacului ce va să fie, și Se cheamă Înger de mare sfat. Acesta este Dumnezeu tare, Care ține cîrmuirea fapturii.

Canonul al doilea

Imnosul .

Întrecînd Iona în adîncurile mării, se ruga să vină «valul și să-l aline. Iar eu, ră-nit fiind cu a tiranului săgeată, «pe Hristos, Pierzătorul celor «răi, Îl chem degrab să vină «spre a mea alinare».

Cuvîntul, Cel ce este Dumnezeu din început, văzînd firea cea de jos neputincioasă, o întărește, așezîndu-Se Însuși ca o a doua împărtășire și o arată slobozită de patimi.

A venit Hristos din coasta lui Avraam, pe cei rău căzuți în păcate de moarte vrînd să-i ridice El, Cel ce stă în lumină, și Care ca un prunc în iesle Se coboară, din bunătate spre mîntuirea lumii.

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Însași podobia.

Alcătuire a lui Roman Melodul.

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pămîntul peștera Celui neapropiat

aduce. Îngerii cu păstorii doxologesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr Dumnezeu cel mai înainte de veci.

ICOS

Betleemul a deschis Edenul ; veniți să vedem ; aflat-am desfătarea tainică înăuntrul peșterii ; veniți să privim cele din rai. Acolo S-a arătat rădăcina cea neudată, odrăslind iertare ; acolo s-a aflat puț nesăpat din care David mai înainte a dorit să bea ; acolo Fecioara născînd Pruncul, a potolit îndată setea lui Adam și a lui David. Pentru aceasta la Betleem să mergem, unde S-a născut Prunc tânăr Dumnezeu cel mai înainte de veci.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și cîncea, prăznuirea Nașterii celei după trup a Domnului Dumnezeu și Mîntuitorului nostru Iisus Hristos.

Bunul Dumnezeu, văzînd neamul omenesc chinat de diavol, I s-a făcut milă de el. A trimis pe Arhanghelul Gavriil să zică Născătoarei de Dumnezeu : «Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine !». Și îndată S-a zămislit Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, în preacuratul ei pîntece. Cînd s-au împlinit nouă luni de la zămislire, ieșit-a poruncă de la cezarul August ca să se înscrie toată lumea și a fost trimis Quirinius în Ierusalim ca să facă înscrierea. Deci a venit și Iosif, păzitorul Născătoarei de Dumnezeu, cu dînsa ca să se înscrie în Betleem. Și cînd a venit vremea să nască Fecioara, n-a găsit casă, că era multă lume ; de aceea a intrat într-o peșteră săracă și acolo a născut, fără stricăciune, pe Domnul nostru Iisus Hristos. L-a înfășat ca pe un prunc și L-a culcat în ieslea vitelor.

Acolo, între vite, au pus pe Ziditorul tuturor, pentru că avea să ne mîntuiască pe noi de întinăciune.

Tot în această zi, pomenirea închinării mașilor.

În vremurile de demult, era într-o țară din Răsărit un prezicător numit Valaam care a prezis multe și a spus și acestea: «Va răsări o stea din Iacob și va zdrobi căpeteniile Moabului». Prezicerea aceasta a fost lăsată moștenire celorlalți prezicători și ei au făcut-o cunoscută și împăraților din Răsărit. Și așa a ajuns prezicerea și la acești trei magi, care se uitau pe cer să vadă o astfel de stea. Ei, ca oamenii învățați și cunoscători de stele, cînd au văzut pe cer că o stea nu merge ca celelalte stele de la răsărit la apus, ci de la miazănoapte la miazăzi, au cunoscut că această stea arată nașterea unui mare împărat. Și au mers după stea pînă la Ierusalim și au întrebant: «Unde este Împăratul iudeilor, Cel ce S-a născut, că am văzut steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui?». Și auzind împăratul Irod s-a tulburat. A chemat în ascuns pe magi și le-a spus: «Duceți-vă și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc; dacă Îl veți găsi, vestiți-mă, ca să mă duc și eu să mă închin Lui». Spunea aceasta ca să afle unde este și să-L omoare. Apoi a chemat pe cărturari și i-a întrebant: «Unde spune Scriptura că Se va naște Hristos?». Ei i-au spus: «În Betleemul Iudeii!». De la Irod magii au plecat și iată steaua pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor și a stat deasupra locului unde era Pruncul. Și intrînd au găsit pe Hristos Domnul. Au căzut în genunchi, I s-a închinat și I-au adus daruri: aur, smirnă și tămîie. La porunca îngerului nu s-au mai dus la Irod, ci s-au întors în țara lor pe altă cale. Irod, văzînd că a fost amăgit de magi, s-a miniat foarte și a trimis oștile lui ca să omoare pe copiii din Betleem de la doi ani în jos. Pentru aceasta a fost trimis înger de la Dumnezeu și a spus lui Iosif: «Scoală-te, ia Pruncul și pe Mama Lui și fugi în Egipt». Și Iosif a făcut așa. A luat Pruncul și pe Mama Lui și s-a dus în Egipt.

Tot în această zi, pomenirea păstorilor care au văzut pe Domnul.

Celui născut în peșteră slavă I se cuvine în vecii vecilor, amin.

Canonul întii

Cîntarea a 7-a :

Imosul :

Iinerii în dreapta credință fiind crescuți, păgîneasca «poruncă nebagînd-o în seamă, «de groaza focului nu s-au «spăimîntat ; ci în mijlocul vă- «păii stînd, au cîntat : Dum- «nezeul părinților, bine ești cu- «vîntat».

păstorii, cei ce petreceau noaptea în cîmp, au primit cu spaimă arătarea luminii ; că slava Domnului i-a înconjurat de strălucire și îngerul le-a strigat : Cîntați, că S-a născut Hristos. Dumnezeul părinților, bine ești cuvîntat.

Deodată cu cuvîntul îngerului oștile cerești au strigat : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire. Hristos a strălucit. Dumnezeul părinților, bine ești cuvîntat.

Ce cuvînt este acesta, zis-au păstorii ? Veniți să vedem pe Cel ce S-a născut, pe Dumnezeu-Hristos. Și ajungînd la Betleem s-au închinat Lui și celei ce L-a născut, cîntînd : Dumnezeul părinților, bine ești cuvîntat.

Canonul al doilea

Imosul :

De dragostea Împăratului a toate fiind aprinși tinerii, «batjocorit-au păgîna limbă cea «hulitoare, a tiranului ce se «mînia fără măsură ; de la a-

«ceia s-a depărtat focul cel
«mult, de la cei ce grăiau Stă-
«pînului : în veci bine ești cu-
«vîntat».

Văpaia de foc, ca un turn ri-
dicat, pe necredincioși puternic
i-a nimicit ; iar de tinerii cei cu
dreapta credință nici nu s-a
atins, păziți fiind de Domnul ;
că i-a rourat, pentru dreapta lor
credință.

Pe cel potrivit oamenilor,
Hristoase, întrupîndu-Te, amar-
nic l-ai rușinat. Și bogăție de
îndumnezeire ne-ai adus nouă,
celor ce nădăjduim, care am
căzut de sus în întuneric.

Păcatul lumii cel cu totul săl-
batic, ce se înalță plin de nele-
giuire, Tu l-ai nimicit cu pu-
terea cea mare. Și pe cei ținuți
de el mai înainte, întrupîndu-Te,
i-ai mîntuit ca un bun.

Canonul întâi :

Cîntarea a 8-a :

Irmosul :

Cuptorul cel răcorit a în-
chিপuit chipul minunii ce-
«lei mai presus de fire ; că nu a
«ars pe tinerii pe care i-a pri-
«mit, precum nici focul Dum-
«nezeirii pîntecele Fecioarei, în
«care a intrat. Pentru aceasta,
«cîntînd, să zicem : să binecu-
«vînteze toată făptura pe Dom-
«nul și să-L preaînălțe întru
«toți vecii».

Fiica Babilonului trage la
sine, din Sion, pe tinerii lui
David cei robiți și trimite slugi
pe magii aducători de daruri,

ca să se roage fiicei lui David,
celel primitoare de Dumnezeu.
Pentru aceasta, cîntînd să zi-
cem : să binecuvînteze toată
făptura pe Domnul și să-L prea-
înălțe întru toți vecii.

Jalea a îndepărtat organele
cîntării, că fiii Sionului n-au
mai cîntat cîntări în pămînt
străin ; iar Hristos, Cel ce a ră-
sărit în Betleem, a stricat toată
înselăciunea Babilonului și ar-
monia cîntăreților. Pentru a-
ceasta cîntînd, să zicem : să
binecuvînteze toată făptura pe
Domnul și să-L preaînălțe întru
toți vecii.

Prăzile împărătesei Sionului
și bogăția cea agonisită cu sabia
le-a luat Babilonul ; dar Hris-
tos cu povățuirea stelei a tras
în Sion vistieriile acestuia și pe
magii cei în stele cititori. Pen-
tru aceasta cîntînd, să zicem :
să binecuvînteze toată făptu-
ra pe Domnul și să-L preaînălțe
întru toți vecii.

Canonul al doilea

Irmosul :

Tinerii, cei nearși de foc în
Legea Veche, închипuit-au
«pîntecele cel nears al Fecioa-
«rei, care mai presus de fire a
«născut, pecetluită fiind ; și a-
«mîndouă lucrînd o facere de
«minune, pe popoare la cîntare
«le ridică Hristosul».

Toată făptura cu mult cutre-
mur scăpînd de ispitirea de de-
mult a celui rău, cu tinerețe lau-
dă pe Cuvîntul, Cel ce S-a sme-

rit, și-L slăvește cu frică ; strica-
tă fiind, dar tot nădăjduiește.

Venit-ai la noi să întorci firea
oamenilor la pășunea cea înflo-
rită din munții pustiei, Tu, ridi-
carea lumii ; și să nimicești pu-
terea vrăjmașului, arătându-Te
om, veșnicule Stăpîn.

La Cîntarea a 9-a, în loc de Ceea ce
ești mai cinstită..., se pun Stihurile Praz-
nicului, cu stihuri.

Strana întâi, cîntă stihira din Canonul
întîi :

Stih : Mărește, suflete al meu, pe cea
mai cinstită și mai slăvită decît oștile
cele de sus, pe Fecioara preacurată, de
Dumnezeu Născătoarea.

Irmosul :

stăina văd și preacuvita
~~Taină minunată și neobișnui-~~
~~«tă văd, cer fiind peștera, scaun~~
«de heruvimi Fecioara, ieslea
«sălășluire, întru care S-a culcat
«Cel neîncăput, Hristos Dumne-
«zeu, pe Care laudîndu-L Îl slă-
«vim».

Strana a doua cîntă aceeași stihiră.

După aceea urmează troparele Ca-
nonului întîi, cu stihuri :

Stih : Mărește, suflete al meu, pe
Dumnezeu, Cel ce S-a născut cu trup
din Fecioara.

Stih : Mărește, suflete al meu, pe Îm-
păratul, Cel ce S-a născut în peșteră
din Fecioara.

Troparul :

Minunata mergere a stelei ce-
lei noi și neobișnuite, de curînd
ivită, înaintea căreia se plecau
cerurile, văzînd-o magii, au mă-
turisit pe Hristos Împăratul
născut pe pămînt, în Betleem,
spre mîntuirea noastră.

Stih : Mărește, suflete al meu, pe
Dumnezeu, Căruia I s-au închinat
magii.

Stih : Mărește, suflete al meu, pe Cel
ce a fost vestit de stea magilor.

Troparul :

Magii întrebînd : unde este
Pruncul-Împărat, Cel de curînd
născut, a Căruia stea s-a arătat,
că am venit să ne închinăm Lui,
s-a mîniat Irod și s-a tulburat,
semețindu-se luptătorul împotri-
va lui Dumnezeu, a omorî pe
Hristos.

Stih : Mărește, suflete al meu, pe
Preacurata Fecioara, și singura de
Dumnezeu Născătoarea, care a născut
pe Hristos Împăratul.

Stih : Magii și păstorii au venit să
se închine lui Hristos, Celui ce S-a
născut în cetatea Betleemului.

Troparul :

Cunoscut-a cu deadinsul Irod
vremea stelei, prin ale cărei po-
vățuiri s-au închinat magii în
Betleem lui Hristos cu daruri ;
și de înger fiind povățuiți către
țara lor, au lăsat batjocorit pe
cumplitul ucigător de prunci.

Strana întîia cîntă stihira Canonului
al doilea, cu stihuri :

Stih : Astăzi Fecioara naște pe Stă-
pînul înăuntru, în peșteră !

Irmosul :

Mai lesne este, Fecioară pen-
tru noi să iubim tăcerea,
«căci este lucru neprimejdios,
«decît a împlăti din dragoste
«cîntări cu osîrdie alcătuite, căci
«este lucru anevoios. Ci o, Mai-
«că, pe cît binevoiești dă-ne și
«nouă această putere».

Stih : Astăzi Stăpînul Se naște ca un prunc din Fecioara.

Apoi aceste tropare ale Canonului al doilea, cu stihuri :

Stih : Astăzi păstorii văd pe Mîntuitorul în scutece înfășat și în iesle culcat.

Stih : Astăzi Stăpînul cel nepipăit în scutece Se înfașă ca un prunc.

Stih : Astăzi toată zidirea se bucură și se veselește, că Hristos S-a născut din tinăra Fecioară.

Troparul :

Chipurile cele nelămurite și umbrele văzîndu-le sfîrșite, o, Maică preacurată a Cuvîntului, Cel ce S-a arătat de curînd din ușă încuiată, și socotind a fi El Lumina adevărului, după vrednicie binecuvîntăm pîntecele tău.

Stih : Puterile cerești vestesc lumii pe Mîntuitorul, Domnul și Stăpînul, Cel ce S-a născut.

În loc de Slavă...

Stih : Mărește, suflete al meu, stăpînirea Dumnezeirii celei în trei ipostasuri și nedespărțită.

În loc de Și acum...

Stih : Mărește, suflete al meu, pe Cel ce ne-a izbăvit pe noi din blestem.

Troparul :

Dorul dobîndindu-și și învrednicindu-se de venirea lui Hristos, poporul cel plăcut lui Hristos se roagă acum, cu lacrimi, să-i dai, Preacurată Fecioară, și harul nașterii celei de a doua cel de viață făcător, ca să se închine strălucirii tale.

Apoi strana intîia cîntă stihul Canonului și irmosul : Ta'nă străină văd...

Și strana a doua asemenea cîntă stihul Canonului al doilea și irmosul : Mai lesne este, Fecioară...

LUMININDA

Glasul al 3-lea :

Cercetatu-ne-a pe noi de sus Mîntuitorul nostru, Răsăritul răsăriturilor, și cei din întuneric și din umbră am aflat adevărul: că din Fecioară S-a născut Domnul (de trei cîi).

LA LAUDE

Se pun 4 stihiri, glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Andrei al Ierusalimului.

Veseliți-vă dreptilor, ceruri bucurați-vă, sălțați munților, ~~căci S-a născut Hristos.~~ Fecioara șade asemănîndu-se heruvimilor, purtînd în brațe pe Dumnezeu-Cuvîntul întrupat. Păstorii slăvesc pe Cel născut; magii aduc daruri Stăpînului; îngerii, cîntă și zic : Cel ce ești neajuns, Doamne, slavă Ție !

Tatăl a binevoit; Cuvîntul trup S-a făcut și Fecioara a născut pe Dumnezeu om. Steaua vestește, magii se închină, păstorii se minunează și făptura se bucură.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, care ai născut pe Mîntuitorul, șters-ai blestemul cel dintîi al Evei; că Maică te-ai făcut bunăvoinței Tatălui, purtînd în brațe pe Dumnezeu-Cuvîntul întrupat. Taina nu suferă cercetare; numai cu credință toți să o slăvim, grăind cu tine și zicînd : Netîlcuitule Doamne, slavă Ție !

Hristos
nașdura

slăvesc
grăiesc

Nu
suferă
cercetare
ispitire

Veniți să laudăm pe Maica Mântuitorului, care după naștere a rămas tot fecioară. Bucură-te cetate însuflețită a Împăratului și Dumnezeu, întru care Hristos sălășluindu-Se, ~~Se~~ ^{S-a} săvârșit mîntuire. Cu Gavriil să laudăm ; cu păstorii să slăvim, grăind : Născătoare de Dumnezeu roagă-te Celui ce S-a întrupat din tine să ne mîntuiască pe noi.

Slavă..., glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Ghermano

Cînd a fost vremea venirii Tale pe pămînt, înțîia înscrisoare a lumii s-a făcut ; atunci ai voit să se înscrie numele oamenilor celor ce au crezut nașterii Tale. Pentru aceea, o astfel de poruncă de la cezarul a ieșit, că veșnica Ta împărăție, cea fără de început, s-a înnoit. Pentru aceasta și noi aducem Ție, Dumnezeu-lui și Mîntuitorului sufletelor noastre, în loc de dar de bani, bogăția teologhisirii celei dreptcredincioase.

Și acum..., glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul

Astăzi Hristos în Betleem Se naște din Fecioara. Astăzi Cel fără de început Se începe și Cuvîntul Se întrupează. Puterile cerurilor se bucură și pămîntul cu oamenii se veselește ; magii daruri aduc ; păstorii minunea vestesc ; iar noi neîncetat cîntăm : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire !

Doxologia mare.

După Sfinte Dumnezeule..., tropăarul Praznicului, ecteniile și otpustul. Si se face ungerea tufurilor cu untdelemnul ce s-a sfințit la Litie sau de la candelă icoanei Praznicului. La Ceasul se cîntă tropăul și condacul Praznicului.

Se cuvine a ști că :

De se va întimpla ajunul Nașterii lui Hristos, simbătă sau duminică, se va face la vremea sa Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur, iar la praznic se face Liturghia Sfîntului Vasile cel Mare. În loc de : De tîne se bucură..., se cîntă imnosul Cîntării a 9-a.

LA LITURGHIE

ANTIFONUL INTII, PSALMUL 110.

glasul al 2-lea :

Stih 1 : Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima în sfatul celor drepli și în adunare.

Stihira :

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mîntuitorule, mîntuiește-ne pe noi.

Stih 2 Mari sint lucrurile Domnului și potrivite tuturor voilor Lui.

Stih 3 : Lucrurile miinilor Lui adevăr și judecată.

Stih 4 : Laudă și măreție este lucrul Lui și dreptatea Lui rămîne în veacul veacului.

Slavă... Și acum...

Antifonul al doilea, psalmul 111.

glasul al 2-lea :

Stih 1 : Fericit este bărbatul care se teme de Domnul ; întru poruncile Lui va voi foarte.

Stihira :

Mîntuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai născut

din Fecioară ; pe cei ce cîntăm Ție, Aliluia.

Stih 2 : Puternică va fi seminția Lui pe pămînt ; binecuvîntat va fi neamul dreptilor.

Stih 3 : Mărire și bogăție sînt în casa Lui și dreptatea Lui rămîne în veacul veacului.

Stih 4 : Răsărit-a întru întuneric lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

Slavă... Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvîntul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mîntuirea noastră a Te întrupa din Sfînta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria ; Care neschimbat Te-ai întrupat, și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat ; Unul fiind din Sfînta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfînt, mîntuiește-ne pe noi.

Antifonul al treilea, psalmul 109,

Stih 1 : Zis-a Domnul Domnului Meu ; șezi de-a dreapta Mea.

Troparul, glasul al 4-lea :

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumină cunoștinței ; că întru ^{ea} din ~~în~~ ^{ea} cea ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție !

Stih 2 : Pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Stih 3 : Toiagul puterii Tale Ți-l va trimite Domnul din Sion zicînd : stăpînește în mijlocul vrăjmașilor Tăi.

Stih 4 : Cu Tine este poporul Tău în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi.

V O H O D

Stih : Din pintece, mai înainte de luceafăr Te-am născut, Juratu-S-a Domnul și nu-I va părea rău. Tu ești Preot în veac după rînduiala lui Melchisedec. Apoi :

Mîntuiește-ne pe noi Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai născut din Fecioara ; pe noi cei ce cîntăm Ție, Aliluia.

Apoi troparul, glasul al 4-lea :

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru...

Slavă... Și acum... C O N D A C I U I :

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pămîntul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii doxologesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tînăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

În loc de Sfînte Dumnezeule..., se cîntă :

Cîți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat, Aliluia.

Prochimer, glasul 8-lea : Tot pămîntul să se închine Ție și să cînte Ție. Stih : Strigați către Dumnezeu toți locuitorii pămîntului, dați slavă numelui Său.

Apostolul din Epistola elatoni (IV, 4—7) :

Fraților, cînd a venit plinirea vremii... Aliluia, glasul 1 : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mîinilor Lui o vestește tăria.

Stih : Ziua spune slava Lui altei zile.

Evanghelia de la Matei (II, 1—12) :

Dacă S-a născut Iisus în Betlemul Iudeii...

CHIRONICI

Mintuire a trimis Domnul popoului Său.

La masă se face mare mingiere fraților și se citește cuvîntul Sfîntului Ioan Gura de Aur, al cărui în put este : Cele ce patriarhii de demult... Mirenii au dezlegare la carne, brînză și ouă iar monahii la pește, brînză și ouă. Și se mîncă așa de la Nașterea Domnului Hristos, în toate zilele, pînă în ajunul Arătării Domnului.

Să se știe că :

De la Nașterea Domnului Hristos și pînă la Sfînta Lui Arătare, nu este post nicidecum și nici plecări de genunchi nu se fac, nici în biserci și nici în chilii.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI ȘASEA

Pomenirea Soborului Preasfintei stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria. Și pomenirea Sfîntului Mucenic Eftimie, episcopul Sardiei.

A se vedea și «Rînduiala de tipic» de la sfîrșitul cărții.

Slujba lui se pune înă la Pavecerniță în altă zi, cînd va voi cel mai mare

LA VECERNIE

Nu se citește Calisma, decît dacă va fi simbălă seara.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile, pe 6 :

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Veniți să ne bucurăm întru Domnul, povestind taina ce este de față. Zidul cel despărțitor acum cade ; sabia cea de foc se îndepărtează ; heruvimul nu mai păzește pomul vieții ; iar eu

mă împărtășesc din dulceața din rai, de la care m-am îndepărtat, prin neascultare. Că Chipul cel neschimbat al Tatălui, Pecetea veșniciei Lui, înfățișare de rob primește, ieșind din Maica ce nu știe de nuntă, nesuferind schimbare : că a rămas ce era, Dumnezeu adevărat fiind ; și a luat ce nu era, om făcîndu-Se, din iubire de oameni. Acestuia să-I cîntăm : Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi (de două ori).

Domnul Iisus născîndu-Se din curata Fecioară, toate s-au luminat ; că păstorii cîntînd din fluiere, iar magii închinîndu-se și îngerii cîntînd, Irod s-a tulburat. Că Dumnezeu în trup S-a arătat, Mintuitorul sufletelor noastre (de două ori).

Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor și stăpînirea Ta rămîne întru tot neamul și neamul, Hristoase Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat din Duhul Sfînt și din pururea Fecioara Maria și Te-ai făcut om. Lumină ne-a strălucit nouă, Hristoase Dumnezeule, venirea Ta. Lumina cea din Lumină, strălucirea Tatălui, toată făptura ai luminat. Suflarea toată Te laudă pe Tîne, chipul slavei Tatălui. Cel ce ești și mai înainte ai fost și ai strălucit din Fecioară, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

- e vom aduce Ție, Hristoase? Că Te-ai arătat pe pămînt ca un om, pentru noi. Fiecare din făp-

turile cele zidite de Tine multumire aduce Ție : îngerii cântarea, cerurile steaua, magii darurile, păstorii minunea, pământul peștera, pustiul ieslea, iar noi pe Maica Fecioara. Dumnezeu, Cel ce ești mai înainte de veci, miluiește-ne pe noi.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace ! Că astăzi Betleemul primește pe Cel ce șade de-a pururi împreună cu Tatăl ; astăzi îngerii slăvesc cu dumnezeiască cuviință pe Pruncul, Cel ce S-a născut. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire !

VOHOD : Lumină lină...

PROCHIMENUL, glasul al 7-lea :

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru ? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih : Cunoscută ai făcut printre popoare puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih : Și am zis : Acum am înțeles ; aceasta este schimbarea dreptei Celui preainalt.

Cine este Dumnezeu mare...

Stih : Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Cine este Dumnezeu mare...

Cititul :

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru ?...

Sistiana intra cînta :

...Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Să se știe că :

De est simbătă s'ar, se cîntă prochimenu : Domnul a împărățit..., cu stihurile lui, iar prochimenu cel mare : Cine este Dumnezeu mare... cu stihurile lui se cîntă atunci la Vecernia din Ajunul Praznicului și prochimenu zilei se lasă.

LA STIHOVANA

Se pun stihurile, glasul al 8-lea :

Alăluire a lui Ioan Monahul.

Dea slăvita
Umitoare taină se săvîrșește astăzi : firea se înnoiește și Dumnezeu Se face om ; ce era a rămas și ce nu era a luat, nesuferînd nici amestecare, nici despărțire.

Stih : Zis-a Domnul, Domnului Meu : șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Doamne, în Betleem ai venit și în peșteră Te-ai sălășluit Cel ce ai cerul scaun ; în iesle ai fost culcat Cel ce ești înconjurat de oști îngerești ; împreună cu păstorii Te-ai smerit, ca să mîntuiești, ca un milostiv, neamul nostru. Slavă Ție !

Stih : Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

Cum voi mărturisi această taină mare ? Cel fără de trup Se întrupează ; Cuvîntul prinde formă văzută și grea ; Cel nevăzut Se face văzut ; Cel nepipăit Se pipăie ; Cel fără de început Se începe și Fiul lui Dumnezeu Se face Fiu al omului. Iisus Hristos, Același ieri și astăzi și în veci.

Slavă... Și acum..., același glas

La Betleem au alergat păstorii împreună vestind pe Păsto-

rul cel Adevărat, Care șade pe heruvimi și în iesle a fost culcat, chip de prunc pentru noi luînd; Doamne, slavă Ție !

Troparul praznicului :

Nașterea Ta Hristoase, Dumnezeuul nostru...

I A P A V E C E R N I T A

Canonul Sfintului Mucenic Eftimie

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Teofan.

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Domnului, Celui ce pururea ființează, Care S-a născut și cu scutece a fost înfășat, cu cucernicie te-ai închinat, prin pătimire, și plin de încredere ai mers către Dînsul, Eftimie.

Domnul fiind culcat în iesle, a primit dar de naștere pîraiele singiurilor și rănila bătailor tale, fericite, mai vîrtos decît aurul și tămîia și mai vîrtos decît smirna.

Născîndu-Se Domnul, primește aur de la magi, iar de la tine, ierarhe, primește curăția dragostei tale către El și tăria răbdării tale celei neslăbite.

Slavă...

Cu moartea asemănîndu-te morții Stăpînului, cuvînte ca ale Stăpînului grăiai, rugîndu-te pe față pentru cei ce te ucideau, preacinstite povățuitorule în cele de taină.

Și acum..., a Născătoarei :

Din tine, preamărită, Se naște astăzi, cu trup omenesc, Făcătorul a toată lumea și este înfășat în scutece Cel ce a înfășat marea cu negură, Maică, pururea Fecioară.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine Biserica...

Sîngiuri limpezi mucenicești ai adus ca un preot lui Hristos, Celui ce S-a născut în Betleem, în loc de aur, de tămîie și de smirna.

Cu statornicie de cuget și cu suflet viteaz ai înfruntat pe nelegiuitul Leon, cel înverșunat împotriva Mîntuitorului.

Următor te-ai făcut lui Ștefan, întîiului mucenic al lui Hristos, Eftimie, rugîndu-te pentru mîntuirea ucigașilor tăi.

Slavă...

Cu rîvnă ai păzit porunca Mîntuitorului, cuvicioase, și ți-ai pus sufletul pentru prietenii tăi, părinte al nostru.

Și acum..., a Născătoarei :

Locaș încăpător te-ai făcut Ziditorului, Celui neîncăput, încăpîndu-L pe El cu trup, ceea ce ești plină de har, Precurată.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Ridicat pe Cruce văzîndu-Te...

Pălmuit fiind peste obraz, fericite, te-ai luminat cu dumnezeiasca strălucire și cu înțelepciunea cea de sus, ajun-

gînd pătaș lui Hristos, Celui ce pentru noi a primit pălmuire în trup.

Nerușinîndu-se de cînstea preoției, și vîrsta cărunteților necruțînd-o și bătrînețile tale necinstindu-le, nebunii fără de milă te băteau, Eftimie.

Dar de mult preț, cinstitul tău sînge l-ai adus, Părinte Eftimie, Mîntuitorului Celui înfășat și culcat în iesle, pe care cu dragoste l-ai vărsat pentru Dînsul.

Slavă...

Înfășat fiind cu scutecele Mîntuitorului și încins cu dragostea Sa, s-a apropiat de Dînsul picurîndu-i sîngele din rană, cel căruia îi curgea sîngele vărsat de mîna ucigașului.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce a zidit ființele cele nematerialnice, Se naște astăzi trupește, ca un om, din tine, Maica lui Dumnezeu. Acestuia să-I cîntăm : slavă puterii Tale, Doamne !

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Ție, Mîntuitorule, icoană în-suflețită se aduce cel ce a cinstit icoana preacuratului Tău trup și chipul cel truesc.

Ție, Stăpîne, se aduce păstorul cel numit cu nume de suflet bun, purtînd întru al său trup rănila trupului Tău.

Slins-ai focul mîniei nelegiuitorilor, Eftimie, cu valurile singiuri-

lor tale, care s-au vărsat fără dreptate, preasfințite fericite.

Slavă...

Pus-ai pe fugă cu puterea învățăturii tale, năvala celor fără de Dumnezeu, fericite, și cu bunăvoință ai cinstit icoana Ziditorului.

Și acum..., a Născătoarei :

Curgerea stricăciunii a încetat ; că Fecioara a născut fără de stricăciune, pe Cel ce a liberat din stricăciune firea oamenilor cea stricată.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Cu dezbrăcarea ta ai urmat, părinte, dezbrăcării Mîntuitorului și ai răbdat dureri din bătai, vărsîndu-ți sîngele pentru sîngele Aceluia.

Arătîndu-te bogat în dragoste, în nădejde, în credință și în fapte bune, care sînt stătătoare în veac, le aduci dar Celui ce S-a născut din Fecioara, fericite Eftimie.

Slavă...

Aducînd, după lege, lui Hristos dumnezeiasca sfințită slujbă a Cuvîntului, părinte, grăitorule de cele dumnezeiești, ai primit în schimb plata Acestuia : moartea ta prin sînge.

Și acum..., a Născătoarei

Cel ce a zidit pe om după chipul Său, pentru multa milostivire îl zidește din nou din tine

Fecioară, Maica lui Dumnezeu, îmbrăcându-Se deplin întru el.

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Podoble : Fecioara astăzi...

Împreună cu îngerii, laudăm noi, oamenii, pe sfințitul mucenic ; ierarhii, cuvioșii și purtătorii de biruințe îl cinstesc ; căci ca un fără de trup în răbdare s-a dovedit, și mucenic și ierarh s-a arătat, și mult pătimind a câștigat cununi de la Hristos, Dumnezeu.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : În cuptorul persienesc tinerii...

Ungerea preoției cea dată ție de Dumnezeu, preasfințite, amestecînd-o cu sîngele tău ai arătat-o preasfințită, grăind : binecuvîntat ești Domnul meu și Dumnezeul meu.

Cîștigat-ai harul dumnezeiescului întîi mucenic, căruia te-ai arătat ales următor, răsplătind cu binecuvîntarea pe cei ce te ucideau pe tine fără de milă, preafericite Eftimie.

Slavă...

Înfigîndu-ți picioarele pe piatra credinței, cuvioase, ai rămas nestrămutat la toate năvălirile ispitelor, grăind : binecuvîntat ești Domnul meu și Dumnezeul meu.

Și acum..., a Născătoarei :

Fucură-te sfințit locaș dumnezeiesc al Celui Preaînalt ; că prin tine, Născătoare de Dumnezeu, s-a dat bucurie celor ce cîntă :

binecuvîntată ești tu între femei, stăpîină fără prihană.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Mîinile întinzîndu-și...

Ai stat la judecată luptîndu-te tare, Părinte Eftimie ; că ai cugetat la desăvîrșitul hotar al dragostei, ca unul ce ai ales a muri pentru prietenii tăi, preafericite, care cîntă : toate lucrurile laudați pe Domnul.

Luminat la cuvînt și la minte, ai dobîndit sufletul luminat și fața luminată. Iar acum și mai luminat te-ai făcut, împotrivîndu-te pînă la sînge, Eftimie, împărăților celor urîtori de Dumnezeu și grăind : toate lucrurile laudați pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Pornitu-s-a asupra ta, fericite, ca să te omoare, puternicii de pe pămînt, lucrătorii cei fără de lege ; dar tu, privind către Izbăvitorul, Care S-a născut din Maica ce nu știe de bărbat, ai grăit : toate lucrurile laudați pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Iată, acum cu adevărat a lipsit domn și povățuitor din neamul lui Iuda ; că tu, Preacurată, ai născut ceea ce-i era lui hotărît de mai înainte, așteptarea neamurilor, pe Hristos, Căruia cîntăm : binecuvîntați toate lucrurile pe Domnul.

Irmosul :

Mîinile întinzîndu-și Daniel, «gurile leilor cele deschise, în

«groapă, le-a încheștat ; și tinerii
«cei iubitori de cucernicie au
«stîns puterea focului, încingîn-
«du-se cu fapta bună și cîntînd :
«binecuvîntați toate lucrurile
«Domnului pe Domnul».

Cîntarea a 9 a .

Irmosul :

Hristos, piatra cea netăiată
de mînă, cea din capul un-
«ghiului, din tine, Fecioară,
«muntele cel netăiat, S-a tăiat,
«adunînd firile cele osebite ;
«pentru aceasta, veselindu-ne,
«pe tine Născătoare de Dumne-
«zeu te mărim».

Mutatu-te-ai, părinte, de la ce-
le de aici către limanul cel liniș-
tit ; că te-ai izbăvit, ca o pasăre,
din cursa celor ce te vînau, bi-
necuvîntînd cu suflet bun pe
Cel ce te-a iubit, sfințite muce-
nice.

Fiind luminat de strălucirea
care a luminat de la Răsăritul
cel de sus și strălucit de arătă-
rile luminii stelei, care a răsărit
acum mai presus de fire din Iu-
da, te-ai mutat către Stăpînul.

Acum te-ai învrednicit a umbla
întru desfătarea raiului, unde
este bucuria fericirii celei lumi-
nate a sfinților, fiind primit ca
un purtător de biruință, Eftimie.

Slavă...

Avînd îndrăzneală la Dumne-
zeu, preafericite, cere acum pen-
tru Biserică liniște de furia cea
amenințătoare și iertare de gre-
șeli celor ce te laudăm pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Toiag din rădăcina lui Iesei ai
odrăslit, născîndu-ne nouă as-
tăzi floarea Dumnezeirii pe
Hristos, Născătoare de Dumne-
zeu preacurată, pe Cel ce ca
Dumnezeu este neîncăput și a-
cum ca Prunc este înfășat în
scutece.

Stihirile sfintului, glasul al 8-lea :

Podoble : O, preaslăvită minune...

Ai stat înaintea lui Hristos,
grăitorule de Dumnezeu Eftimie,
picurîndu-ți încă sîngele din
răni și pătat de sîngele cel cald
și aburind. Deci, punînd înain-
te, părinte, rănilile tale, cele cu
semne de vînătăi, ca pe o cerere,
roagă-L pe Dînsul, pentru cei ce
te laudă pe tine, și-L roagă stă-
ruitor, pentru turma ta.

Adus-ai, cuvioase, daruri lui
Hristos, Celui ce S-a născut și
Prunc cu trup S-a făcut, cărun-
teți cinstite, împodobite cu da-
rurile ierarhiei și înroșite cu
sîngele luptei tale, părinte : cre-
dință dreaptă, nădejde înfocată,
dragoste cu adevărat neîmpu-
ținată și nemișcată, prea-
înțelepte.

Limba, fiindu-ți mișcată de
Duh, lămurit a grăit învățăturile
adevărului, picurînd luminat
darul cel de Dumnezeu dat. Că
te-ai arătat, cuvioase, alăută a
dreptei cinstiri celei grăitoare
de Dumnezeu, temelie neclintită
a Ortodoxiei, gură curgătoare
de miere, comoară de înțelep-
ciune și trîmbiță cu glas mare
a Bisericii.

Slavă..., glasul al 4-lea :

În peșteră Te-ai sălășluit,
Hristoase Dumnezeule ; ieslea
Te-a primit, păstorii și magii Ți
s-au închinat. Atunci s-a plinit
propovăduirea proorocilor ; și
puterile î n g e r e ș t i s-au mirat
grăind și zicînd : slavă smereni-
ei Tale, Unule, Iubitorule de
oameni !

Și acum..., glasul al 8-lea :

Dumnezeule, Cel mai înainte
de veci, luînd trup din singiuri-
le tale, Preacurată, te-a arătat
pe tine ocrotitoare a oamenilor.
Pentru aceasta i z b ă v e ș t e pe
robii tăi de toată neorînduiala
și nestatornicia, și de cursele
preavicleanului vrăjmaș ; și în-
vrednicește-i a se împărtăși din
luminile cele alese ale tuturor
celor ce te măresc și se închină
ție.

Se cuvine a ști că :

De la Praznicul Nașterii Domnului
Hristos și pînă la Dumnezelasca Arăta-
re, Pavecernița mică se cîntă fără Ca-
nonul Născătoarei de Dumnezeu.

La Pavecernița spre 23 decembrie
după : Sfinte Dumnezeule... și după
Tatăl nostru..., condacul Soborului Năs-
cătoarei de Dumnezeu : Cel ce mai în-
ainte de luceafăr...

La Miezonoptică după col n ita Cătsi-
ma și după cel dîntîl Sfinte Dumne-
zeule..., în loc de : Iată Mirele vine... se
citește troparul Praznicului : Nașterea
Ta Hristoase, Dumnezeul nostru... După
al doilea Sfinte Dumnezeule..., se citește
condacul Născătoare de Dumnezeu : Cel
ce mai înainte de luceafăr... Apoi Doam-
ne miluiește (ca 12 ori) și otpustul. Iar
rugăciunea : Pomeniște Doamne... nu se
zice.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă
troparul Praznicului (de trei ori).

După Cătsisma întâia, se cîntă Sădeal-
na, glasul al 4-lea :

Podoble Spăimîntatu-s-a Iosif...

Veniți, credincioșilor, să ve-
dem unde S-a născut Hris-
tos. Pentru aceasta să mergem
unde merge steaua cu magii,
împărații de la Răsărit. Acolo
îngerii cîntă neîncetat, iar păsto-
rii, petrecînd noaptea pe cîmp,
cîntare vrednică aduc : slavă în-
tru cel de sus, Celui ce S-a
născut astăzi în peștera din
Fecioara și de Dumnezeu
Născătoarea, în Betleemul
Iudeii.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

După Cătsisma a doua se cîntă Sădeal-
na, glasul al 4-lea :

Podoble : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Pentru ce te minunezi, Marie ?
Pentru ce te înspăimîntezi de
ceea ce este întru tine ? Iar
Fecioara zice : Pentru că pe Fiul
cel din veșnicie sub ani L-am
născut, și nu știu cum s-a făcut
zămislirea Celui ce S-a născut.
Fără bărbat sînt și cum voi
naște Fiu ? Naștere fără sămîn-
ță, cine a mai văzut ? În ade-
văr unde voiește Dumnezeu se
biruiește rînduiala firii, precum
scrie. Hristos S-a născut din
Fecioara în Betleemul Iudeii.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50

CANOANELE

Se pun amîndouă Canoanele Praznicului, întocmai ca și în ziua de praznic și se zic Irmoasele amînduror canoanelor, de cîte două ori și troparele pe 12. Catavasilile : Irmoaselor amînduror canoanelor.

După Cîntarea a 3-a, se pune Condacul, Icosul și Ipacol al Praznicului.
După Cîntarea a 6-a.

CONDACUL glasul al 6-lea :

**Cel ce mai înainte de luceafăr
S-a născut din Tatăl fără de
mamă, astăzi pe pămînt S-a întrupat din tine, fără de tată.
Pentru aceasta s te a u a binevestește magilor ; iar îngerii cu păstorii laudă nașterea ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de har.**

ICOS

**Vița cea de taină, odrăslind
Strugurele cel nelucrat, L-a purtat în brațe, ca pe o ramură, și a zis : Tu ești rodul meu ; Tu ești viața mea ; Tu ești Dumnezeuul meu, de cînd am cunoscut că sînt ceea ce am fost.
Că văzînd pecetea fecioriei mele nestrîcată, Cuvinte, neschimbat Te vestesc pe Tine, Cel ce Te-ai făcut trup. Nu am cunoscut sămînță. Te știu însă pe Tine pierzător al stricăciunii.
Că Tu ieșînd din mine eu am rămas curată și precum ai aflat pîntecele meu, așa l-ai lăsat.
Pentru aceasta dănuiește împreună toată făptura, grăind către mine : bucură-te ceea ce ești plină de har !**

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și șasea, Soborul Preasfintei stăpînel noastre Născătoarei de Dumnezeu.

Despre fuga în Egipt a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

După ce Irod a dat poruncă să fie tăiați toți pruncii din Betleem, îngerul Domnului s-a arătat în vis lui Iosif, zicînd : «Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și fugi în Egipt». Și a fugit în Egipt Născătoarea de Dumnezeu cu Pruncul și cu Iosif, pentru două pricinî : întîi ca să se plînească ceea ce s-a zis prin prorocul : «Din Egipt am chemat pe Fiul Meu» ; a doua, ca să se închidă gura ereticilor. Dacă Malca Domnului n-ar fi fugit cu Pruncul în Egipt și ar fi fost prins Pruncul și ucis, atunci s-ar fi împiedicat mîntuirea oamenilor ; iar dacă ar fi rămas în Palestina și n-ar fi fost ucis de Irod, și ar fi scăpat totuși pentru ca să poată implini mîntuirea oamenilor, atunci mulți ar fi socotit că a purtat o nălucă de trup și nu trup adevărat, iar ereticii fără de Dumnezeu ar fi îndrăznit să zică : «Dacă ar fi purtat trup, ar fi fost ucis de sable ; dar dacă n-a fost ucis, înseamnă că nălucire este nașterea Lui». Pentru aceasta a fugit în Egipt, ca să sfărîme idolii de acolo și să mîntuiască toată lumea în vremea mîntuitoarei Răstigniri și Învierii.

Tot în această zi, pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Eftimie Mărturisitorul, episcopul Sardelor

Cel între sfinți Părintele nostru Eftimie a trăit pe vremea împăraților Constantin și Irina. Mai întîi a strălucit ca o stea în viața călugărească, apoi a fost făcut arhieru. La Sinodul al doilea de la Niceea a zdrobit cu putere pe eretici. Împărații văzînd că este atît de priceput, l-au trimis în multe solii. Cînd Nichifor s-a urcat pe tronul împărătesc și a început să trăiască nelegiuît, sfîntul l-a mustrat. Împăratul l-a surghînit în Apus, în Patalarea, împreună cu alți episcopi ortodocși. De atunci și pînă la pătîmirea sa ca mărturisitor, vreme de 29 de ani, fercitul nu și-a mai văzut mitropolia. Cînd s-au schimbat împărații și a venit pe tronul împărăției romane Leon, cel cu numele de fiară, sfîntul a fost chemat din surghîln. Și l-a întrebat împăratul de se închină sfîntelor Icoane. Sfîntul s-a folosit de îndrăzneala lui

obișnuită și i-a dat analemei pe împărat. Tiranul s-a mințat și i-a surghlunit din nou, în Ason. Când Leon cel prea rău a fost ucis cu sabia de împăratul de după el, fericitul a fost chemat din Ason și i s-a cerut să nu se închine sfintelor icoane. Dar sfântul iarăși l-a fulgerat și pe acest împărat cu cuvintele sale, strigând: «Dacă cineva nu se închină Domnului nostru Iisus Hristos zugrăvit în icoană, anatema să fie!». Pentru aceasta fericitul a fost bătut, surghlunit în Acrîta și închis într-o temniță întunecoasă. Apoi a fost întins de patru inși și bătut vreme îndelungată cu vine crude de bou. De pe urma rănilor acelora dureroase, sfântul s-a umflat ca un burduf. A mai trăit numai opt zile după pătimire și și-a dat duhul lui, în mîinile lui Dumnezeu, strălucind mai mult decît soarele.

Tot în aceasta zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Constantin cel din tre Judei.

Cuviosul Părintele nostru Constantin era din cetatea Sinada. Părinții lui slujeau umbrei Legii, că erau judei. Pe cînd Constantin era copil mic și mergea cu mama lui, a văzut pe un creștin că și-a făcut semnul Sfintei Cruci pe gură cînd a căscat. De atunci o făcea și el așa cum l-a văzut pe acela. A îndrăgit și celelalte fapte creștinești și le făcea cu credință fierbîntă. Din pricina aceasta îi strălucea fața. A fost învățat de sus de la Dumnezeu tainele creștine și a stat nemîncat cîteva zile.

Odată o evreică tinăra a tăbărit asupra lui cu gînd de desfrîinare. Iar el, vrînd să cunoască din nou prin faptă puterea Sfintei Cruci, a făcut deasupra fetei semnul Sfintei Cruci și deodată a văzut că fata se prăbușește la pămînt mută și moartă; și s-a minunat. A făcut apoi deasupra celei ce zăcea moartă, iarăși, semnul Sfintei Cruci și a înviat-o.

Povățuit de un nor dumnezeiesc, s-a dus la o minăstire numită Fuvution în care străluceau în virtute niște bărbai vestiți ce duceau viață schimnicească. A povestit starețului cele petrecute cu el. Starețul a poruncit să i se aducă o cruce și i-a spus să o sărute. Și pe cînd săruta fericitul cu evlavie partea de jos a Sfintei Cruci, atunci crucea, arma aceea cînstită în întregime cu brațele ei s-a rezemat pe cuviosul lui cap și a întipărit pe el chipul crucii, care a rămas neșters pînă la moartea lui. Apoi a

fost invrednicit de dumnezeiescul botez și a primit numele de Constantin. După botez a urmat un lucru de minune. Pe platra pe care au stat picioarele sale cînd a leșit din colimvitră au rămas urmele picioarelor lui. Și așa a început luptele cele duhovnicești și se sirguia să intreacă pe toți în aspră viețuire. Lucra și el corturi ca și Sfîntul Apostol Pavel. Cînd își făcea rugăciunile către Dumnezeu, locul se umplea de bună mireasmă. Cînd mergea la biserică, ușile bisericii se deschideau de la sine, înaintea lui. Pentru curăția sufletului lui cunoștea gîndurile fraților minăstirii.

Apoi a leșit din minăstirea Fuvution și s-a dus în Muntele Olimpului și de acolo în Mira, și pe urmă în Cipru, și de la Cipru în Atalla și acolo a trecut cu picioarele un riu ce nu putea fi trecut decît cu barca. Și după ce a umblat și prin alte multe locuri s-a întors iarăși în Olimp și acolo a stat patruzeci de zile nu numai flămînd, ci și îngropat pînă la mijloc într-o groapă. După acestea, fără voia lui, a fost hirotonit preot, dar n-a părăsit o clipă luptele cele pustnicești. Cu opt luni înainte a cunoscut plecarea lui la Dumnezeu și așa, după trecerea lor, s-a mutat la Domnul. Mai înainte de mutare, a spus celor din jurul lui cu de-amănuntul toată viața și faptele lui.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Evarest.

Cuviosul Părintele nostru Evarest a trăit pe vremea împăratului Leon, luptătorul împotriva sfintelor icoane. Se cobora din oameni însemnați din Galatia Asiei. A fost dat să învețe carte și a ajuns bun și de folos tuturor. Ducîndu-se la Constantinopol a tras în gazdă la unul din mai-marii orașului, rudă cu el, Vrienle cu numele, patrician cu dregătorla. A stat la el cîteva zile. Ivîndu-se o nevoie, împărăteasa Teodora l-a trimis pe Vrienle patricianul sol la bulgari. Vrienle l-a luat cu el și pe cînstitul Evarest. Cînd au ajuns la locul numit Scopelon s-au așezat să se odihnească puțin. După rînduiala lui Dumnezeu, fericitul Evarest a întîlnit aici un bătrîn care ducea viață schimnicească. Și după dorința sa a fost tuns de acel călugăr și a luat cu dragoste jugul cel ușor al Domnului. Mai tîrziu bătrînul acela l-a binecuvîntat, l-a dat scrisori și l-a trimis la Minăstirea Studion. A fost primit în minăstire și a în-

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115maia

- un cartier noustru Nicodim de la 115mana

- un cartier noustru Nicodim de la 115mana

- un cartier noustru Nicodim de la 115mana

Și acum..., glasul al 2-lea :

Astăzi Hristos în Betleem Se naște din Fecioară. Astăzi Cel fără de început Se începe și Cuvântul Se întrupează. Puterile cerurilor se bucură și pământul cu oamenii se veselește ; magii aduc daruri ; păstorii vestesc minunea ; iar noi neîncetat să cîntăm : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire !

Doxologia mare, troparele, ectenile și otpustul.

La Ceesuri se pune troparul Praznicului și condacul Născătoarei de Dumnezeu :

Cel ce mai înainte de luceafăr...

LA LITURGHIE

Se cîntă Antifoanele ca în prima zi a Praznicului Nașterii Domnului.

La Vohod

Stih : Din pitece mai înainte de luceafăr Te-am născut. Juratu-S-a Domnul, și nu-I va părea rău. Tu ești preot în veac după rînduiala lui Melchisedec. Apoi :

Mintuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai născut din Fecioara ; pe cei ce cîntăm Ție, Aliluia.

Așa se cîntă pînă la odovania Praznicului. După Vohod se zice troparul Praznicului.

Slavă... Și acum... Condacul : Cel ce mai înainte de luceafăr... Apoi. Cîti în Hristos v-ați botezat... Prochimen. glasul al 3-lea : Mărește, suflete al meu, pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mintuitorul meu. Stih : Că a căutat spre smerenia roabei Sale ; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Apostolul din Ppistola către Iverii (II, 11-16) : Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfințiți... Aliluia, glasul al 8-lea : Scoală, Doamne, și vino la odihna Ta. Stih : Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău, și casa părintelui tău.

Evangelhia de la Matei (II, 13-18) : După ce s-au dus magii, iată ingerul Domnului s-a arătat...

CHINONICUL Praznicului

Mîntuire a trimis Domnul poporului Său.

A se vedea și «Rînduiala de Tîpic» de la sfîrșitul cărții.

ÎN ACEEAȘI ZI

Pomenirea Preacuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Nicodim, arhimandritul din Lavra sfintei Mînăstiri Tismana.

Se cuvine a ști că :

Slujba Preacuviosului Părintelui nostru Nicodim de la Tismana se găsea, pînă la anul 1846, numai în filade osebite, scrise de mînă sau tipărite. În anul acesta tipărindu-se la Mînăstirea Neamț o nouă ediție a Mînelui pe Decembrie, slujba aceasta a fost introdusă în acest Mînel la ziua de 26, pentru ca, unde se va prăznui Sfîntul Nicodim, cel ce vor avea evlavie, să-și cînte slujba așa cum se găsește aici.

Seara să se facă priveghere după obicei.

LA VECERNIA MICA

Se pun stihurile sfîntului pe 4, glasul 1.

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Sosit-a, purtătorule de Dumnezeu, praznicul tău cel mai luminat decît soarele, care strălucește pe cei ce vin la tine cu credință și cu nemuri-

rea îi umple de bună mireasmă și izvorăște sufletelor tămăduiri, precucioase, sfințite Nicodim, rugătorule pentru sufletele noastre.

Patimile trupului cele simțitoare biruindu-le cu zăbalele înfrînării, lucrătorule de minuni, sfințite Nicodim, și rîvna celor fără de trup pe pămînt arătînd, toate poftele trupesti le-ai supus Duhului. Drept aceea sălășluind acum în locașurile cerești, roagă-te pentru sufletele noastre.

Fericite, sfințite Nicodim, punînd temelie faptelor bune, te-ai dezbrăcat de omul cel vechi împreună cu poftele lui și te-ai îmbrăcat în Hristos cu adevărat. Drept aceea ai și muștrat taberele cele multe ale vrăjmașilor, îndreptător călugărilor fiind. Roagă-te, să se mîntuiască sufletele noastre.

Ca într-o cămară plină de lumină ai sihăstrit prin pustietăți, o preasfințite! Și într-însa ai pus ca pe niște slugi întrarmate faptelor tale, precucioase, ca să oprească taberele patimilor. Și ai intrat în cămara de mirecea dumnezeiască, fericite Nicodim, și stai acum cu îndrăzneală înaintea Mirelui tău și Dumnezeului nostru, îndulcind-te de frumusețea Lui. Pe Acesta roagă-L să lumineze sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Mulțimile călugărilor să laudăm pe sfințitul Nicodim,

că luînd toată întrarmarea crucii, a rănit cu rană de moarte pe stăpînul lumii, și a stricat ca pe o pînză de păianjen cursele lui și cu dureri pustnicești a trecut marea cea sărată a vieții veacului acestuia, ajungînd la limanul cel ceresc. Pentru aceasta se roagă pentru noi și pentru toată lavra sa, ca să viețuim în pace și să se mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Praznicului, același glas :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Îmîitoare taină se săvîrșește astăzi : firea se înnoiește și Dumnezeu Se face om, rămînînd ceea ce era și ceea ce nu era a luat, nesuferind nici amestecare, nici despărțire.

LA STHOANA

Se pun stihirile sîntului,

glasul al 2-lea .

Podobic . Casa Efratului...

Să ne adunăm, cetele părinților monahi, la pomenirea dumnezeiescului și înțeleptului Nicodim, laudînd pe Dumnezeu, Cel ce l-a preamărit cu faceri de minuni.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Pe toți cei ce aleargă din suflet către dumnezeiescul tău locaș, preafericite, scapă-i din nevoi, de Dumnezeu înțelepțite, sfințite Nicodim.

Stih Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

Adunarea cea cinstită a părinților monahi, împreună cu

ucenicii tăi adunându-ne, sfințite Nicodim, toți ne apropiem de cinstita raclă a sfințitelor tale moaște, și sărutându-le, luăm izbăvire sufletească.

Slavă..., glasul al 3-lea :

Să laudăm toți pe sfințitul Nicodim, cel ce bărbătește și vitejește a sihăstrit prin pustietăți ; care a adunat și această turmă în cinstita sa lavră și cu dragoste a ridicat casă Domnului, întru pomenirea cinstitei Adormiri a Născătoarei de Dumnezeu, și pe toate le-a închinat ei. Căreia se și roagă pentru noi, ca ea să roage pe Sfînta Treime să dăruiască mîntuire tuturor, celor ce cu credință săvîrșim astăzi sfințită pomenirea lui.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea .

Alcatuire a lui Ioan Monahul .

Doamne, în Betleem ai venit ; în peșteră Te-ai sălășluit Cel ce ai cerul scaun ; în iesle ai fost culcat Cel ce ești înconjurat de oștile îngerești ; împreună cu păstorii Te-ai smerit, ca să mîntuiești, ca un milostiv, neamul nostru, slavă Ție !

Acum slobozește... Sfînte Dumnezeu-le..., și după Tatăl nostru..., se cîntă troparul sfîntului : Slavă... Și acum..., al Praznicului. (Caută-te mai departe la Vecernia mare) și otpustul.

LA VECERNIA MARE

Du-te obișnuitul Psalm, se citește Fericit bărbatul..., stărea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8 : 4 ale Praznicului și 4 ale sfîntului.

Stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Veniți să ne bucurăm întru Domnul...

Domnul Iisus născîndu-Se...

Împărăția Ta este împărăția...

Ce vom aduce Ție, Hristoase ?...

(caută înapoi la pag. 376—377).

Stihirile sfîntului, glasul al 4-lea :

În următor lui Ilie cu obiceiurile fiind, ai slujit lui Hristos cu dreaptă credință și prin pustietăți locuind, jertfelnice dumnezeiești ai ridicat, Părinte Nicodim ; și privegheri pline de lacrimi săvîrșind, ai întărit lavra ta Tismana cu rugăciunile tale. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască, pentru tine, sufletele noastre.

Moștenitorule al lui Hristos, slujitorul Domnului, Preasfințite Nicodim, după cum îți este numele așa ți-a fost și viața ; că împreună cu căruntețile a strălucit și cunoștința ta ; și luminarea feței adeverea blîndeților tale. Viața ta este mărită și adormirea ta este cu sfinții. Pentru aceasta ne rugăm ție : Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru mîntuirea sufletelor noastre.

Valurile lumești lepădîndu-le, ai adus viața ta curată lui Hristos, urmînd toată fapta cea bu-

nă și întărindu-te în credința cea dreaptă, precucuvioase. Deci acum, împreună cu Dînsul, te cinstim, Părinte Nicodim, temeiul părinților și lauda monahilor, din cinstită lavra ta Tismana. Roagă-te pentru sufletele noastre.

Viața ta strălucind luminat pe pămînt, de Dumnezeu înțeleptite Nicodim, te-ai suit la ceruri, în lumina tuturor sfinților. Și aici întru bunătați locuind, ai luat împreună cu Hristos moștenirea acolo, cu Care petreci, bucurîndu-te. Pentru aceea, precucuvioase părinte, roagă-L acum neîncetat, să păzească în pace netulburată cinstita și preaslăvita ta lavră Tismana. Și lumii să dăruiască mîntuire și sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Pe cel după chip păzindu-l nevătămat și mintea punîndu-ți stăpîină peste patimile cele păgubitoare, te-ai suit spre Cel după asemănare, pe cît cu puțință ți-a fost. Că bărbătește, silindu-ți firea, te-ai nevoit a supune partea cea rea celei mai bune, și pe trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare cetățean pustiului, celor ce bine călătoreasc povățuitor, cu adevărat îndreptător de fapte bune. Și acum dezlegîndu-se în ceruri oglinzile, fericite, curat privești Sfînta Treime, rugîndu-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te cinstesc

pe tine, Precucuvioase Părinte, sfințite Nicodim.

Și acum..., a Praznicului, același glas :

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace ! Că astăzi primește Betleemul pe Cel ce șade pururea împreună cu Tatăl. Astăzi îngerii slăvesc cu dumnezeiască cuviință pe Pruncu-l, Cel ce S-a născut. Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bună voire !

VOHOD. Lumină lînă...

Prochimenul Praznicului, glasul al 7-lea :

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru...

(cu stihurile lui. Vezi p. 398).

Apoi Paremiile sfîntului

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire :

Sufletele dreptilor sînt în mîna lui Dumnezeu...

Dreptii în veac vor fi vii...

Dreptul de va ajunge să se sfîrșească întru odihnă va fi...

(Cantă-le înapoi în ziua de 3 decembrie, la Sfîntul Sava, pag. 40).

LA LITIE

Se pun stihurile sfîntului, glasul 1 :

Fericiți părinte, cine va spune pătimirile tale, din sihăstrie ? Și cine va povesti nevoințele tale ? Luptele cu demonii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, de ger și de vînt chinîndu-te și de soare arzîndu-te ? Că în trup ca unul fără de trup ai trăit, și acum veselești pe toți

credincioșii cu pomenirea ta, pentru care roagă-te lui Hristos, să-i izbăvească cu rugăciunile tale, de ispitele celui viclean, Preacuvioase, sfințite Nicodim.

Cele pămîntești pe toate le-ai lăsat ; pe cele stricăcioase și trecătoare nu le-ai băgat în seamă. Luminîndu-ți sufletul cu poruncile lui Dumnezeu, Nicodim, împodobitu-te-ai cu strălucirile minții și în pustiu voind a te sălășlui, pe Hristos cu totul l-ai iubit, Care și venind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș au făcut întru tine și dar de vindecări și de minuni ai luat, și a mîntui de duhurile cele vicleane. Că pe tine Hristos Dumnezeu te-a mărit. Pe Acela roagă-L, preacuvioase, să miluiască sufletele noastre.

Îndrăgostindu-te de petrecerea cea împreună cu îngerii și de lumina vieții celei de veci, ai fugit din lume ; și luînd crucea cu bucurie, sfințite Nicodim, ai urmat Celui ce s-a răstignit pentru tine, și prin arătare de înger biruintă ai purtat asupra demonilor, săvîrșind uimitoare minuni ; iar acum te veselești întru lumina sfinților. Pentru aceasta slăvim pomenirea ta și ne rugăm : roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea .

Preacuvioase Părinte Nicodim, nevoindu-te din pruncie cu osîrdie spre fapte bune, te-ai făcut organ al Sfîntului Duh. Și

de la ~~Acesta~~ primind darul săvîrșirii de minuni, ai îndemnat pe oameni să urască desfătărilor. Și acum cu dumnezeiască lumină fiind strălucit, mai curat luminează și gîndurile noastre, ale celor ce cu credință te lăudăm pe tine, și cu dragoste ne închinăm sfințelor tale moaște.

Glasul al 3-lea .

Cuvioase Părinte, sfințite Nicodim, auzind glasul Evangheliei Domnului ai părăsit lumea ; bogăția și slava drept nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai grăit : iubiți pe Dumnezeu și veți afla dar veșnic ; să nu cinstiți nimic mai mult decît dragostea Lui. Ca atunci cînd va veni întru slava Sa, să aflați odihnă cu toți sfinții. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, păzește cinstita lavră Tismana, și mîntuiește sufletele noastre.

Glasul al 3-lea .

Cît este de îndumnezeită viața ta și sfîrșitul tău cu totul sfințit, Părinte Nicodim ! Că la acesta adunîndu-se toată mulțimea monahilor, împreună cu mulțimea a toată latura creștinilor dreptcredincioși, în cinstita ta lavră Tismana, dacă te-au văzut în pat fără suflare, grăia cuvinte de jale : dă cuvîntul cel de pe urmă slugilor tale, sfinte, și învață unde lași pe fiii tăi, părinte, pe care i-ai miluit cu adevărat, ca un tată milostiv și iubitor de fii ! Deci măcar că aici te acoperi în mormîntul cel

gătit de tine de mai înainte, în sfântă biserică lavrei tale, dar toți te avem sus mijlocitor către Preasfânta Treime, și rugător pentru mântuirea sufletelor noastre, ale celor ce cu dragoste te cinstim și săvârșim pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Să trîmbițăm cu trîmbiță de cîntări și cu glas de bucurie să cîntăm, luminat prăznuind. Că darul Duhului S f î n t, cu glas mai frumos decît toată trîmbița ne cheamă pe toți, spre lauda de pomenire cea de peste an a purtătorului de Dumnezeu părinte. Căpeteniile împreună cu mulțimea a toată latura credincioșilor să se adune împreună cu noi și să laudăm pe cel ce din pruncie pînă la sfîrșitul prîstăvirii sale s-a arătat slugă aleasă a lui Hristos Dumnezeu și cu înframarea dumnezeiescului Duh a biruit stăpîniile și puterile Atotțiitorului lumii și puterea focului, prin trecerea sa. Pentru aceasta păstorii și învățătorii împreună alergînd, să laude pe păstorul și îndreptătorul păstoriei turmei lui Hristos, celei alese cu adevărat, din cinstită lavra sa T i s m a n a. Pustnicii să laude pe pustnicul Domnului ; cei din lume pe împlinitorul legii ; bolnavii pe doctorul și tămăduitorul a tot felul de boli ; cei cu duhuri necurate pe izgonitorul duhurilor celor rele ; cei din primejdii pe izbăvitorul ; cei din necazuri și din supărări pe mîngîietorul ;

cei bătrîni, neputincioși și slabi pe sprijinitorul și ajutătorul și cei săraci și lipsiți pe chivernisitorul lor ; pe cel ce s-a făcut tuturor toate, ca să cîștige pe toți sau pe cei mai mulți, și laudîndu-l să zicem : lauda cea mare a monahilor, preaminunate părinte, părtașule al părinților, izvorîtorule de mir, sfînte Nicodim, roagă pe Mîntuitorul Hristos Dumnezeu, să păzească în pace netulburată cinstita și preamărita lavră a ta Tismană, și lumii să dăruiască totdeauna pace și mare milă, iar sufletelor noastre mîntuire.

Și acum..., același glas.

Să trîmbițăm cu trîmbiță de cîntări că necuprinsă este taina care s-a săvîrșit astăzi în Betleem : Cel nevăzut Se vede, Cel fără de trup Se întrupează, Cuvîntul ia chip omenesc, Cel ce este Se face ce nu a fost ; Fecioara naște în peșteră Prunc tînar, pe Ziditorul firii ; ieslea închipuiește scaunul c e r e s c, animalele înseamnă starea înainte a heruvimilor, păstorii se minunează, magii aduc daruri și îngerii cîntînd, glăsuiesc : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire ! Fără schimbare este Emmanuel, Cel mai înainte de veci, Care a voit a Se naște pentru mîntuirea lumii ; Iisus Hristos ieri și astăzi, Același și în veci.

LA STIHOAVNA

Se pun stihurile preacuviosului, glasul al 8-lea :

Podoble : O, uimitoare minune...

Cinstită este cu adevărat înaintea Ta moartea cuviosului Tău, Hristoase ; că iată, sluga Ta, cu darul S f i n t u l u i Tău Duh, d i n tinerețe a izvorât minuni, și după moarte alungă toate bolile și îndepărtează durerile vicleniei, împotriva căroră încă fiind viu a tăbărit asupra lor pînă la sînge ; iar sufletelor noastre le mijlocește de la Tine mare milă.

Stih : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Racla moaștelor tale, Preaînțelepte, sfințite Nicodim, izvor de minuni și pîrîu de daruri a arătat-o Domnul, oamenilor ; căci vederea le-a dăruit și toate bolile le-a tămăduit și pe cei cuprinși de dureri necurate îi izbăvește de puterea lor și-i face cu minte întreagă ; iar sufletelelor este pricinuitoare de mîntuire.

Stih : Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Bucură-te podoaba monahilor, steaua pustnicilor și a sihăștrilor, lauda păstorilor și l o c u i t o r u l e împreună cu cuvioșii, părinte sfințite, Nicodim ! Bucură-te izvorul dragostei și al curăției ! Bucură-te locașul Preasfintei T r e i m i ! Bucură-te sfeșnic prealuminat al înțelepciunii ! Bucură-te îndreptătorule preadrepă al tuturor creștinilor, chip al bună-

ților, stîlp însuflețit și rugătorule pentru mîntuirea sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea :

Părinte, Preacuvioase sfințite Nicodim, făcîndu-te dascăl și povățuitor spre mîntuirea a toată lavra și sihăstria ta Tismana, cu cuvinte și cu fapte pe toți ne-ai învățat și ne-ai î n d r e p t a t către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta și mutîndu-te către Iisus, după Care doreai, să nu ne lași săraci pînă în sfîrșit ; ci împreună cu noi stînd cu duhul totdeauna, sfințe, și nevăzut, învață-ne căile faptelor bune și vrednici ne arată pe noi, cereștilor locașuri. Ca la arătarea lui Hristos bucurîndu-te, să zici către Dînsul : iată eu și pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeu ! Și noi iarăși să grăim : acesta este, Doamne, povățuitorul mîntuirii noastre și doritorul părinte, pe care ni l-ai dat nouă, doctor sufletelor noastre. Cu care împreună învrednicește-ne și pe noi, Stăpîne, Hristoase Dumnezeu, să locuim în locașurile Tale, cele pururea pline de lumină și veșnice ; ca să Te slăvim pe Tine împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfîntul Tău Duh, în veci. Amin !

Și acum..., a Prazniculul, glasul al 8-lea.

Alcătuire a lui Ioan Monahul

În Betleem au alergat împreună păstorii, vestind pe Păstorul cel Adevărat, Care șade

pe heruvimi și în iesle a fost culcat, chip de prunc pentru noi luînd; Doamne, slavă Ție!

La binecuvîntarea pîinilor;

Troparul sfîntului, glasul 1.

Celui ce a răsărit din Fecioara, Mai-marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, părinte al nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta grăim: slavă Celui ce te-a preaslăvit;

slavă Celui ce ți-a dat putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine în d r e p t a r e (de două ori).

Și al Praznicului, glasul al 4-lea: Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeuul nostru...

(caută-l înapoi la pag. 385).

LA ȚIRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul Praznicului de două ori; Slavă..., al sfîntului; Și acum..., al Praznicului.

După Catisma întîia, se cîntă Sedealna, glasul al 4-lea.

Podoble: Degrab ne întîmpină...

Chemării Domnului tău ai urmat din pruncie și lepădîndu-te de lume și de toate cele frumoase și dulci ale ei, Preafericite, sfințite Nicodim, suferit-ai cu osîrdie toată greutatea pustiului, și taberele demonilor bărbătește le-ai rănit. Pentru aceasta, totdeauna,

lăudăm cu credință, prin cîntări, pomneirea ta.

Slavă..., glasul 1;

Podoble: Mormintul Tău, Mintulorule...

Că o stea luminoasă a monahilor, ca o treaptă sfîntă și hotar al înfrînării pustnicilor și oglindea luminoasă a socotinței te-ai arătat, preacuvioase. Pentru aceasta ne rugăm ție: cere dezlegare de greșeli, pentru cei ce cu bucurie prăznuiesc astăzi sfîntă pomenirea ta, Preafericite, sfințite Nicodim.

Și acum..., al Praznicului, glasul 1:

Podoble: Domnul Iisus născîndu-Se în Betleemul... (caută înapoi la pag. 384).

După Catisma a doua, se cîntă Sedealna, glasul al 5-lea:

Podoble: Pe Cuvîntul cel împreună...

Pe pustnicul Domnului cu laude să-l cinstim, că a omorît toate bîntuielele patimilor, cu adevărat, prin înfrînare și prin multă răbdare, și a rușinat foarte pe vrăjmașul cel împotriva luptător și toată trufia și puterea lui a biruit. Iar acum se roagă Domnului să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Podoble: Spălmîntatu-s-a Iosif...

Din pîntece te-ai sfințit cu adevărat, sfințite Nicodim, și pe pămînt ca un înger ai viețuit; că trupul ți-ai omorît și urmînd după vrednicie vieții îngerești, Treimii te-ai arătat slujitor, fericite. Pentru aceasta și spre urmarea dumnezeieștii tale vieți cete de monahi ai împreunat

totdeauna, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos, Dumnezeului nostru, iertare de păcate să dăruiască celor ce viețuiesc în lavra ta Tismana și celor ce cu *râvnă* prăznuiesc, astăzi, sfântă pomenirea ta.

Și acum..., a Praznicului, același glas și podobie: Pentru ce te minunezi Marie?... (caută înapoi la pag. 384)

Apoi Polieleul cu Mărimurile

După ectenia mică, se cântă Sedealna sfântului, glasul 1:

Podobie: Mormintul Tău...

Îngropat-ai toată săltarea patimilor cu omorîrea trupului, Sfințite Părinte Nicodim, și viață fără sfârșit după moarte ai luat. Drept aceea, Biserica lui Hristos și lavra ta Tismana prăznuiesc astăzi pomenirea ta cea vrednică de minunare, podoaba preacuvioșilor și lauda sihaștrilor.

Slavă..., glasul al 9-lea:

Podobie: De frumusețea feței tale...

Văzînd îngerii frumusețea sufletului tău cel preasfînit, pururea pomenite, au strigat cu veselie la ieșirea ta din trup: suie-te către Dumnezeu, după Care ai dorit! Urcă-te, sfințite Nicodim, la praznicul cel veșnic; și lăsînd cele de jos, suie-te la *cele de* sus și te bucură împreună cu îngerii și cu toți sfinții!

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea:

Podobie: Spălmîntat-u-s-a Iosif...

Cel neîncăput nicăieri... (caută înapoi la pag. 385).

Apoi Antifonul întii al glasului al 4-lea:

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului, pentru toate cîte mi-a dat mie?

Toată suflarea...

Evangelhia de la Luca (VI, 17—23).

În vremea aceea a stat Iisus la loc șes...

(caută vineri în săptămîna a 19-a după Rusalii)

Psalmul 50

Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Preacuviosului Tău Nicodim, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Milulește-ne Dumnezeule...

Si stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Preacuvioase Părinte Nicodim, osîrditor te-ai arătat lui Hristos și de El întărit fiind, sfințite, ai supus patimile trupului. Pentru aceasta în tot pămîntul a ieșit vestirea faptelor tale, și în ceruri ai aflat plata ostinelilor tale. Taberele demonilor ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără de prihană o ai urmat. Îndrăznire avînd către Hristos Dumnezeu, de la Care luînd cununa răbdării, ți-ai întărit cinstită și prealăudată lavra ta Tismana, în

care cu credință se săvârșește astăzi sfântă pomenirea ta; mijlocește celor ce viețuiesc într-însa, prin sfintele tale rugăciuni, mîntuire și sufletelor noastre pace și mare milă.

CANOANELE

Se pun Canoanele Praznicului: cel dintîi cu Irmosul pe 6, iar al doilea cu Irmosul pe 4 și Canonul sfîntului, pe 6

Canonul sfîntului

Cîntarea 1 a, glasul 1 -

Irmos: Hristos Se naște, slăviți-L...

Cel ce ai luat viață nestricăcioasă și fericită, Preacuvioase Nicodim, stînd totdeauna înaintea lui Hristos, dă-ne nouă luminare, sfînite, ca, bucurîndu-ne, să laudăm preamărită viața ta, că ai fost preamărit.

Iumea urînd, Preacinstite Părinte Nicodim, toată fapta pustnicească ai iubit: întîi înfrînarea, apoi blîndețile și nevoința cea grea, rugăciunile și lacrimile și privegherea cea de toată noaptea, înaintea lui Dumnezeu.

Slavă...

Desfătărilor lumești, cele arzătoare ca focul, le-ai stins cu roua ostenelilor pustnicești; pentru aceea ți-a răsărit soarele nepătimirii, lumina tămăduirilor și raza cea neapusă a darurilor Duhului Sfînt, vrednicule de laudă, sfînite Nicodim.

Și acum..., a Născătoare!

Lucruri uimitoare s-au grăit despre tine în neam și în neam,

ceea ce ai primit pe Dumnezeu în pîntecele tău și ai rămas curată, Născătoare de Dumnezeu, Marie. Pentru aceasta toți te cinstim pe tine, ocrotitoarea și izbăvitoare a noastră, după Dumnezeu.

Catavasilile Praznicului; Irmoasele aminduror canoanelor.

Cîntarea a 3-a -

Irmos Flului celui născut...

La razele Domnului cu credință privind, cuvioase părinte, preamărite și de Dumnezeu înțeleptite Nicodim, cu lacrimi te-ai rugat să îți ajungi dorirea. Pentru aceasta ai și dobîndit nădejdea, cu veselie.

ufletul meu cel întunecat cu gînduri viclene, luminează-l, Iubitorule de oameni, Cuvinte, cu rugăciunile cuviosului Tău Nicodim, și mă izbăvește de întunericul cel neluminat, în ceasul judecății, Milostive.

Slavă...

Cu deșteptarea minții frumusețile cele cerești întrezărind, nu te-ai înălțat nicidecum la vredniciile cele omenești, ci cu aripile umilinței ușurîndu-te te-ai înălțat cu totul la cer, Preafericite sfînite Nicodim.

Și acum..., a Născătoare!

Arătat-te-ai mai înaltă decît heruvimii și decît serafimii, Născătoare de Dumnezeu; că tu, singura, pe Dumnezeu, Cel neîncăput, L-ai zămislit în pîntece. Pentru aceasta toți credincioșii cu cîntări te ferim.

Condacul și Icosul Praznicului.

Apoi acest Condac al sfântului, glasul al 8-lea :

Podoble : Apărătoare, Doamnă...,

Apărătorului nostru din multe nevoi și primejdii, pentru izbăvirea și tămăduirea a tot felul de boli cu lucrarea a multor minuni, cu darul Sfântului Duh, laude cu mulțumiri aducem ție, sfinte, noi fiii tăi. Ci ca cel ce ești mult-Milostiv și grabnic ajutător celor ce vin la tine cu credință, *slobozește-ne* cu rugăciunile tale din toate nevoile și de primejdia diavolească cea rea, ca să cîntăm ție : bucură-te, mare făcătorule de minuni, Preacuvioase Părintele nostru Nicodim, sfințite și pururea slăvite !

ICOS

Înger pămîntesc și om ceresc te-ai arătat și ca un pom răsădit lângă apa înfrînării și bine crescînd, ai păstorit toată turma ta cuvioșie și cu blîndețe. Pentru aceasta noi, fiii tăi, cu lacrimi și credință fierbinte grăim către tine, părinte, dintru adîncul inimii, cu sufletele smerite :

Bucură-te vlăstar din părinte drept și cinstitor de Dumnezeu și stîlpare din maică bine credincioasă și de neam împărătesc crescut și ales !

Bucură-te, că iubind din pruncie pe Iisus Hristos, din tinerețe lumea ai părăsit și ai defăimat-o, și pe umerii tăi jugul

cel bun ai luat și sarcina cea ușoară !

Bucură-te cel ce prin alegerea duhovnicescului tău părinte și prin punerea sfințitelor mîini ale arhierelui, preot sfințit și ales te-ai făcut lui Dumnezeu.

Bucură-te cel ce ai slujit cu dragoste fierbinte la Sfîntul Jertfelnic și Dumnezeu cu iubire a primit jertfa cea fără de sînge !

Bucură-te cetățean cu totul înfrumusețat al pustiului, unde sfinte locașuri de obște ai înălțat Stăpînului Hristos Dumnezeu !

Bucură-te, că ai adunat în aceste sfinte locașuri mulțimi de călugări și prin pilda smereniei tale, pe toți către mîntuire i-ai îndreptat !

Bucură-te cel ce ai părăsit desfătărilor lumești și prin aceasta toate săltările trupești cu totul le-ai veștejit !

Bucură-te cel ce te-ai umplut de darul lacrimilor și prin vărsarea acestora, locaș Sfîntului Duh te-ai făcut !

Bucură-te cel ce te-ai arătat prin darul Sfîntului Duh mare făcător de minuni, încît oarecînd intrînd în foc, văpaia de tine nicidecum nu s-a apropiat !

Bucură-te cel ce prin această minune pe căpetenie și pe toți cei ce priveau i-ai spăimîntat și la dreapta credință a lui Hristos Dumnezeu i-ai cîștigat !

Bucură-te cel ce te-ai arătat mare făcător de minuni și după moarte, pentru toți cei ce au venit cu credință către sfințitele tale moaște, cele izvoritoare de mir !

Bucură-te cel ce ne-ai vestit nouă slava Sfintei Treimi cu cucernicie; și pe tine Stăpînul, Hristos Dumnezeu, te-a odihnit în lumina cea întreit strălucitoare, spre a te desfăta !

Bucură-te mare făcătorule de minuni, Preacuvioase Părintele nostru Nicodim sfințite și pururea laudate !

SEDEALNA sfintului, glasul al 8-lea:

Podoble : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Arătat-te-ai pe pămînt ca un înger în trup și ca un pom răsădit lîngă apa înfrînării bine crescînd ai fost, pustnicind. Pentru aceasta spălînd întinăciunea prin curgerea lacrimilor tale, locaș dumnezeiesc te-ai făcut și de minuni făcător, cel ce ai stins oarecînd cu minunea ta văpaia focului, care nicidecum nu s-a atins de tine. Întru care Dumnezeu mărimdu-te, ai luat de la El răsplătirea moștenirii de sus. Pe Care acum neîncetat roagă-L să ne dea iertare de păcate nouă, celor ce prăznuim, cu rîvnă sfîntă pomenirea ta.

Slavă..., asemenea :

Prăznuim cu credință strălucita și luminata sărbătoare a pomenirii tale, adunîndu-ne astăzi în lavra ta Tismana. Chemăm împreună cu noi la veselie toa-

^{14, 100}
tă latura și dănuind duhovnicește, ne bucurăm foarte, ca de o vistierie mare, de trupul tău cel purtător de osteneli, preafericite părinte. Că lăsînd viața ta cea stricăcioasă ai primit în cer pe cea nestricăcioasă ; și acolo, aflînd mărirea, minuni ai săvîrșit, Preacuvioase, sfințite Nicodim. Pentru aceasta roagă pe Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de păcate tuturor celor ce prăznuiesc cu rîvnă sfîntă pomenirea ta.

Și acum..., a Prăznicului, glasul al 8-lea :

Podoble : Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul, să se veselească pămîntul, că S-a născut pe pămînt Mielușelul lui Dumnezeu, dînd izbăvire lumii. Cuvîntul, Cel ce era în sîmurile Tatălui, s-a născut din Fecioară fără de sămînță ; de Care magii s-au spăimîntat, văzînd că Se naște în Betleem, ca un prunc, Acela pe Care toate Îl slăvesc.

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Tolag din rădăcina lui Iesel...

Pe calea cea strîmtă ai umblat, preacuvioase părinte, cu postul trupul ți-ai topit, mai presus de fire ; pentru aceasta adunarea vrăjmașilor s-a minunat de răbdarea ta cea neclintită, sfințite Nicodim. Iar cetele îngerești au cîntat : slavă puterii Tale, Doamne !

Pe Dumnezeu cel Bun și Preaîndurat, cu lacrimi, cu suspinuri și cu inimă umilită L-ai căutat, sfințite Nicodim. Pentru aceea, dobîndindu-ți dorirea, roagă-L,

preacuvioase părinte, să se milostivească spre sufletul meu cel dosădit, care a alunecat în adîncul răutăților.

Slavă...

Brazdele sufletului tău, stropindu-le cu pîraiele lacrimilor, sfințite Nicodim, ai semănat cu adevărat sămînța faptelor bune, pe care lucrînd-o bine, cu ostenelele pustnicești, ai secerat mănunchi, roduri strîngînd în jîtnițele tale, preafericite părinte !

Și acum..., a Născătoarei :

Tu ești lauda creștinilor, ceea ce nu știi de mire, ocrotitoare și scăpare, zid și liman. Că duci rugăciunile noastre către Fiul tău, preanevinovată, și izbăvești din nevoi pe cei ce cu credință te mărturisesc cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Dumnezeu fiind al păcii...

Înțelepțește chivernisindu-ți simțirile trupului, turn de bunătăți ai ajuns, preafericite Nicodim ; că minie numai șarpe-lui ai arătat, iar dragostea toată ți-ai întors-o către Stăpînul cel iubitor de oameni.

Sluga Ta, Doamne, Preafericitul, sfințitul Nicodim, lepădînd grija cea de multe feluri, mintea sa netulburată a făcut-o locaș Ție. Că iubind fericitele fapte bune, s-a supus poruncilor Evangheliei Tale și luînd crucea Ta, a urmat Ție, Stăpînului tuturor, bucurîndu-se.

Slavă...

Sfărîmat-ai cu armele smerneliei cursele vrăjmașului și purtînd arșița zilei, părinte, de bucuria Domnului te-ai învrednicit. Pentru aceasta înălțîndu-te, sfințite preacuvioase, te-ai făcut cetățean ceresc.

Și acum..., a Născătoarei :

Însănătoșează, cu rugăciunile tale cele tari, rogu-mă ție Născătoare de Dumnezeu, sufletul meu cel ticăloșit și bolnav din pricina asupririlor lui Veliar, și-mi trimite înmulțit darul tău de bucurie, stăpînă, Preacurată Fecioară Marie.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Pe Ionă ca pe un prunc...

N-au putut amăgi pe dumnezeiescul Tău slujitor, Hristoase, nici asupririle șarpe-lui, nici focul ispitelor nu l-a înfricoșat. Că viețuind pe pămînt viață întocmai cu a îngerilor, cu daruri dumnezeiești l-ai împodobit, cu dreapta Ta, cea atotstăpînitoare.

Atrasu-te-a pe tine, sfințite Nicodim, dragostea Stăpînului tuturor și acum te odihnești întru Hristos, preafericite. Că dragoste curată cîștigîndu-ți cu înfrînarea și cu rugăciunea, te-ai arătat oglindă neîntinată și organ al Sfîntului Duh, preacuvioase părinte.

Slavă...

Primind înlăuntrul inimii tale raza cea luminoasă și fă-

ră materie, sfințite Nicodim, și pierzînd toată negura patimilor, te-ai luminat. Și trecînd pe rețele cel din mijloc, curat te desfătezi, preafericite părinte, lîngă Sfînta Treime, Cea nezidită și nedespărțită.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce în chip de negrăit ai născut pe Hristos, Dătătorul luminii, Care S-a făcut trup, roagă-L, curată, cu oștile cele îngerești de sus, să-mi strălucească și mie, celui acoperit de păcate, raza cea purtătoare de lumină.

CONDACUL sfîntului, glasul al 8-lea: J
8

Ca pe cel împreună-rîvnitor sfinților și ca pe un părinte mare, toată lavra ta Tismana te cinstește cu credință, sfințite Nicodim; pe care păzește-o prin rugăciunile tale, ferice, totdeauna nebiruită și netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

ICOS

Iubind poruncile lui Hristos cele dumnezeiești, preacuvioase, și urînd desfătarea acestei lumi, ai trecut către Acesta cu grăbire și te-ai făcut luminător, luminînd marginile cu strălucire duhovnicească. Drept aceea, căzînd înaintea ta, te rog : luminează ochii mei cei sufletești, ca să laud, sfințite Nicodim, nevointele tale : postirea și privegherea, lacrimile, chinurile și omorîrea trupului, pentru viața viitoare cea fericită ; întru care

acum desfătîndu-te, roagă-te pentru noi toți, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

SINAXAR

În această zi și pomenirea Sfîntului Preacuviosului Părintelui nostru Nicodim, arhimandritul, din lavra Sfîntei Mînăstiri Tismana

Sfîntul și Preacuviosul Părintele nostru Nicodim era de neam sloven, născut și crescut în dreapta credință. După ce a primit sfîntul și ingerescul chip al călugăriei și harul preotiei, a pustiit prin multe locuri, adunînd la sine toată fapta cea bună prin iubire de osteneli și alte petreceri îmbunătățite.

Cînd a venit în părțile acestea ale Țării Românești a trăit în multe trude și osteneli sufletești și a petrecut cu neîncetate rugăciuni prin munții pămîntului acestuia. Sfîntul Nicodim a zidit multe altare lui Dumnezeu, precum se istorisește pînă în ziua de azi. Mai întîi pe apa Motrului, apoi Mînăstirea de la Vodîța, pe numele Sfîntului Antonie cel Mare. Acolo a făcut chinovie de mulți părinți și frați întru Hristos și a viețuit în acea mînăstire multă vreme, sfîntul.

După aceea, prin descoperire dumnezeiască, a mers la locul ce se numește Tismana. Cu voia lui Dumnezeu, a zidit acolo, cu ale sale trude și osteneli, altar dumnezelesc și locaș de viață de obște. Multime mare de călugări s-a adunat acolo ; iar Sfîntul Nicodim viețuia cu acești frați întru Hristos ; le era chip și pildă de fapte bune, și-i povățuia pe calea mîntuirii. Și luînd sfîntul de la Dumnezeu harul facerii de minuni și putere asupra duhurilor celor necurate, multe și nenumărate minuni a făcut cît a trăit în viață. A alungat demoni și a tămăduit toată boala și toată neputința. Se spune că și în foc a intrat și a ieșit nevătămat ; focul nu s-a atins nici de haine, nici de părul capului său. A mai făcut și alte minuni și nespuse lucruri cu puterea lui Hristos. Și așa, ajungînd cu sfințenie pînă la adînci bătrîneți, s-a mutat din viața aceasta vremelnică la viața cea cerească și neplăcută, întru această lună în douăzeci și șase de zile. Și au fost îngropate cinstitele și sfințele sale moaște în sfînta și dumnezeiasca sa mînăstire Tismana, unde se face slujba și prăznulirea sa în toți anii. Mormîntul său stă întru pomenire pînă în ziua de azi, cu candelă neadormită.

După ce Dumnezeu a preaslăvit moaștele sale cu mireasmă dumnezelsă de bun miros, cu har izvoritor de mir și cu facere de minuni, au fost scoase din mormint și puse în raclă și așezate înăuntru cu cinste în sfânta biserică, așa ca și moaștele Sfântului Grigorie Decapolitul în sfânta Minăstire Bistrița. După trecere de mulți ani, un domn al țării acestela a vrut să ridice din Minăstirea Tismana moaștele Sfântului Nicodim, să le ducă în București, ca să fie acolo stătătoare. Dar n-a fost voia sfântului să se înstrăineze moaștele sale din locașul său. Și cu minune s-a făcut de a părăsit domnul acela gândul său și lucrul cel neplăcut sfântului. Că îndată s-a arătat în vedenie unuia din călugări și i-a poruncit să spună starețului să-l ascundă moaștele și numai un deget să la de la mina lui și să-l oprească pentru evlavia credincioșilor. Sfântul Nicodim s-a arătat în același chip și starețului; i-a dat ca și fratelui aceeași poruncă. Incredințându-se dar starețul, a luat un deget de la mina sfântului și mir de la moaștele sale. Degetul și sfântul mir, pus într-un vas de cositor, împreună cu o cruce de plumb ce o purta sfântul la gât, se află în sfânta minăstire pînă în ziua de azi, ca odoare duhovnicești cinștite și de mult preț. Din sfântul mir nimeni n-are voie să ia; se îngăduie să se sărute vasul și se umplu toți de nespusă mireasmă duhovnicească. Ascunzîndu-se dar în acest chip moaștele sfântului, de care se știa numai din stareț în stareț și unul din frații minăstirii. Iar mai pe urmă, din întîmplările vremilor celor cu multe robii, au rămas moaștele sfântului de tot tainute și neștiute de nimeni pînă în ziua de azi. Poate că așa a fost voia sfântului. Cele mai sus numite sfinte și cinștite odoare sînt îndestulătoare pentru mîngîierea părinților minăstirii și a celorlalți locuitori creștini. Ele fac și acum multe și nenumărate minuni. Duhurile necurate din oameni se alungă cu chemarea numelui sfântului; vindecări de multe feluri de boli se dăruiesc celor ce năzuiesc și aleargă cu credință la ajutorul sfântului; pămîntul și țara aceasta se păzește cu rugăciunile și ajutorul Sfântului Nicodim de multe nevoi; iar sfînta și dumnezeiască Minăstire Tismana, care ține și are comoară de mult preț sfintele sale moaște, este păzită și apărută totdeauna, cu grabnica lui folosință, de multe bintuiele ale văzuților și nevăzuților vrăjmași.

În urma hotărîrîi Sfîntului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ziua de 28 octombrie 1955, în catedrala Mitropoliei Olteniei din Craiova s-a oficiat sfînta slujbă a Sfîntului Nicodim, ca început al săvîrșirii de atunci înainte, a slujbei Sfîntului Nicodim în toate bisericile din Biserica Ortodoxă Română.

Cu ale lui sfînte rugăciuni, Doamne milulește-ne și ne mîntulește pe noi, Amin.

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Tinerii în dreapta credință...

O morîndu-ți desfătările trupeshi și mînia înfrînîndu-ți, sfîntite Nicodim, ai primit răsplătirea moștenirii celei de sus, preafericite părinte. Și îmbrăcîndu-te întru omorîrea patimilor ai mers la viața cea fără de sfîrșit, unde acum cu bucurie cînti : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Călătorind pe cărarea cea dreaptă a faptelor bune și neabătîndu-te în lături, precuvioase părinte, te-ai sălășluit în cetatea cea nestricăcioasă a Edenului, unde acum cînti cu veselie : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Slavă...

vestind slava Preasfintei Treimi cu cucernicie, preafericite părinte, te-ai odihnit întru lumina cea întreit strălucitoare, sfîntite Nicodim, unde acum cu bucurie cînti : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Și acum..., a Născătoare :

Toiag din rădăcina lui Iesei ești Fecioară preafericită, care

din floare ai adus Rodul cel de mîntuire pentru toți cei ce cîntă cu credință Fiului tău : Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvîntat.

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Cuptorul cel răcoritor...

Cel ce te-ai luminat cu fulgerele cele fără de materie ale Lumînii celei neapuse, sfințite Nicodim, scoate dintru întunericul necazurilor pe cei supărați de păcate și povățuiește la lumina veseliei pe cei ce cîntă : binecuvîntați pe Dumnezeu în veci.

Ziditorul patimilor a zidit cumplit pe spatele meu fărădelegea, Mîntuitorule, și nu pot eu, robul Tău, să privesc la Tine. Ci, pentru rugăciunile Cuviosului Tău Nicodim, Milostive, milostivește-Te spre mine păcătosul, și mă mîntuiește.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Dumnezeu !

Ca un rîvnitor al lui Hristos și sluga credincioasă și împărțitor al tainelor Lui, îndreptător adevărat arătîndu-te, sfințite Nicodim, ne rugăm ție : tămăduiește patimile sufletelor și ale trupurilor noastre, ca să te lăudăm în veci.

Și acum..., a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, roagă pe Hristos Fiul tău și Dumnezeuul nostru, să izbăvească pe cei supărați de cumplite greșeli și de amăgirile

șarpelui, și care cîntă : binecuvîntați pe Dumnezeu în veci.

L Cîntarea a 9-a nu se cîntă : Ceea ce ești mai cinstită... ci se cîntă stihirile cu imoasele Canonului Praznicului, ca și în ziua de 25 decembrie.

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Taină minunată văd...

Cel ce ești împreună cu sfințele cete ale tuturor sfinților, sfințite Nicodim, și împodobit cu dumnezeiască frumusețe, preacuvioase părinte, ție ne rugăm : roagă totdeauna pe Hristos Dumnezeu, Cel împodobit mai presus decît toată frumusețea să împodobească inimile noastre cu dumnezeiescul Său har.

Ca cel ce ești cu adevărat crin cu bun miros al raiului celui înțelegător, fericite părinte, veselește tot sufletul cu rugăciunile tale, sfințite Nicodim, și alungă întinărirea patimilor mele, sănătate și har dăruindu-mi mie, preacuvioase.

Slavă...

Adunarea celor ce viețuiesc în cinstita și mărita ta lavră bucurîndu-se, te laudă și totdeauna te fericeste, sfințite Nicodim, căci cu povățuirea Stăpînului tuturor ai ajuns la limanul vieții, preacuvioase părinte, și te rogi lui Hristos Dumnezeu să ne dea și nouă limanuri de mîntuire și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei :

Milostivește-Te, Doamne, milostivește-Te, cînd vei veni să

judeci. Ci, pentru rugăciunile
pururea Fecioarei Maria, care
Te-a născut pe Tine, Hristoase
Dumnezeule și ale tuturor sfin-
ților, să nu mă osîndești pe mi-
ne atunci la foc, nici cu mînia
Ta să mă cerți.

Catavastile cu stihirile lor.

LUMININDA Praznicului.

Cercetatu-ne-a pe noi de sus
Mîntuitorul nostru, Răsăritul
răsăriturilor, și cei dintru întu-
neric și din umbră am aflat a-
devărul; că din Fecioară S-a
născut Domnul.

Alta, a sfîntului :

Înflorit-ai, părinte, ca finicul,
precum zice David, că ai fost
locaș al Preasfîntului Duh, și
slăvit te-ai arătat lumii. Nu în-
ceta dar a te ruga pentru noi,
care cinstim cu credință prea-
cinstită pomenirea ta, Cuvioase
Părinte Nicodim.

Slavă...

Podoble : Cu duhul stînd bătrînul...

Preacinstită pomenirea ta a
sosit astăzi, precucuvioase părin-
te, în cinstita și slăvita ta lavră
Tismana; și cei ce viețuiesc în-
tru ea împreună cu noi, che-
mînd la veselie mulțimea a toa-
tă latura credincioșilor, spre
dănuire cu cîntări, grăim către
toți : adunați-vă, luminat să
prăznuim duhovnicește prazni-
cul de veselie și sfințit,
lăudînd și mărimd cu psalmi și
cîntări pe sfințitul Nicodim,
părintele nostru, cel ce se roagă

Stăpînului Hristos pentru mîn-
tuirea sufletelor noastre.

Și acum..., iarăși a Praznicului.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6 : 3 ale Praznicu-
lui și 3 ale sfîntului.

Stihirile Praznicului, glasul al 4-lea :

Veseliți-vă dreptilor...

De Dumnezeu Născătoare...

Veniți să lăudăm pe Maica...

(Caută-le înapoi la pag. 406).

Stihirile sfîntului, glasul al 6-lea, în-
suși glasul :

De Dumnezeu purtătorule,
preafericite Nicodim, toată în-
țelepciunea trupească ai supus-o
duhului; și întărindu-te cu su-
ferințele postirii, te-ai arătat
strălucind ca aurul lămurit în
foc și te-ai făcut locaș Preasfin-
tului Duh, adunînd mulțimea
monahilor; și cu învățăturile
tale i-ai chemat la înălțimea
faptelor bune, ca pe o scară ce
suie la cer. Adu-ți aminte de noi,
cei ce cinstim pururea sfințită
pomenirea ta și te rugăm să se
mîntuiască sufletele noastre.

Strălucit-a astăzi prealumina-
ta și întru tot cinstită pomeni-
rea ta, preamărite Nicodim,
chemînd adunarea cea multă
cu numărul a pustnicilor și cu-
vioșilor și pe îngeri, împreună
cu oamenii, către lauda Celui în
Treime închinat, Hristos Dum-
nezeul nostru. Năzuind deci
către sfințita raclă a moaștelor
tale, primim din destul daruri
de tămăduiri și preaslăvim pe

Hristos, Mîntuitorul sufletelor noastre, Cel ce te-a încununat,

De Dumnezeu purtătorule, preafericite părinte, tu, precum zice proorocul, cu lacrimi ai udat pămîntul și n-ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, arătînd dorul inimii către Hristos, pe Care L-ai iubit. Drept aceea te-ai făcut pildă *mônahilor* și ai săvîrșit tot felul de fapte bune. Pentru aceasta te fericism, slăvind pe Cel ce te-a preaslăvit.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Pe cel ce este podoaba *mônahilor* și lauda sihaștrilor, pe izvorul minunilor și mijlocitorul neînfîrnat către Dumnezeu, pe sfințitul Nicodim, adunîndu-ne, iubitorilor de praznic, să-l laudăm cu laude și cîntări, zicînd : bucură-te îndreptătorule al *mônahilor*, închipuitorul și izvorul desăvîrșit al vieții sihăstrești ! Bucură-te luminătorul prealumina, care luminezi pe toți cu luminile bunătăților ! Bucură-te mîngîietorule al celor din nevoi, fierbinte ocrotitor al celor din primejdii, tămăduitorul a tot felul de boli și alungătorul duhurilor necurate, pentru toți cei ce aleargă la tine cu credință ! Bucură-te cel ce cu trecerea ta prin foc, pe toți cei ce priveau i-ai înspăimîntat și pe cei rău slăvitori, către credința cea adevărată i-ai îndreptat. Pentru aceasta ne rugăm ție, preacu-

vioase părinte, nu înceta a te ruga Mîntuitorului nostru, Hristos Dumnezeu, pentru cei ce viețuiesc în cinstită lavra ta și pentru toți credincioșii, care cinstesc cu laude și cîntări preasfîntă adormirea ta, ca să cîștige mîntuire și mare milă.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea :

Astăzi Firea nevăzută se împreună din Fecioară cu oamenii. Astăzi Ființa nemărginită Se înfașă în Betleem cu scutece. Astăzi Dumnezeu aduce prin stea pe magi la închinare, mai înainte vestind, prin aur și prin smirnă și tămîie, îngroparea Sa cea de trei zile. Aceluia cîntăm : Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește sufletele noastre.

Doxologia mare, troparele, ectenille și otpustul.

1. ALITURGHIE

Se cînta Antifoanele ca în prima zi a Praznicului Nașterii Domnului.

După Cîli în Hristos v-ați botezat... proclimen, glasul al 7-lea : Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. Stih : Ce voi răsplăti Domnului pentru toate cîte mi-a dat mie. Apostolul dio Epistola către Galateni (II, 22 — III, 2) : Fraților, roada Duhului este... Aliluia, glasul al 8-lea : Scoală, Doamne, și vino la odihna Ta. Stih : Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părinților tăi. Evanghelia de la Matei (IX, 27—30) : Zis-a Domnul ucenicilor Săi : toate-Mi sint date de către Tatăl Meu... (cauta joi în săptămîna a 4-a după Rusali).

CHINONICUL

Prazniculul și al sfintului :

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Se cuvine a ști că :

De se va întâmpla să cada pomenirea Sfintului Nicodim duminică, slujba lui se va muta în altă zi, cind va voi cel mai mare. Unde este hramul sfintului sau unde se găsesc moaștele lui, se va cînta împreună cu slujba Învierii și cu a dumnezeieștilor. Părinți. Așa arată Tipicul cel mare, tipărit la Iași în 1816, (în capetele cele pentru hramuri), cap. 18, pag. 792.

Vezi și «Rîndulala de tipic» de la sfîrșitul acestei cărți.

SIMBATA

dupa nașterea Domnului
Hristos

Vezi rîndulala slujbei tipărită la sfîrșitul acestei cărți.

DUMINICA

dupa nașterea Domnului
Hristos

Se face pomenirea Sfînților și Dreptilor : Iosif logodnicul, David împăratul și Iacob, fratele Domnului.

Vezi și «Rîndulala de tipic» de la sfîrșitul acestei cărți.

Se cuvine a ști că :

De se va întâmpla Duminică după Nașterea Domnului Hristos în zilele de 26, 27, 28, 29 și 30 decembrie, sîmbătă, la Vecernia mică, se pun stihirile după obicei

LA VECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se citește canticul înțila, întreagă

La Doamne, strigat-am..., se pun 3 stihiri ale Învierii din Octolh, 4 ale Praznicului Nașterii și 3 ale sfînților, glasul 1 :

Stihirile sfînților

Podobie ; Ceea ce ești bucuria...

Pe părintele cel după trup al Domnului toți să-l laudăm, pe David împăratul ; că din el a ieșit mlađița, Fecioara, și dintr-însa a răsărit floarea, Hristos ; și ca un milostiv pe Adam împreună cu Eva din stricăciune i-a înnoit.

Proorociile proorocilor le-a văzut Iosif logodnicul la bătrînețe lămurit și cu adevărat plinite, învrednicindu-se în chip minunat de logodire prin vrerea lui Dumnezeu și descoperire primind de la îngerii, care au cîntat : slavă lui Dumnezeu, Cel ce a dăruit pe pămînt pace.

Pe fratele Domnului toți să-l laudăm, ca pe cel ce a fost ierarh și cu mucenicia pe care a răbdat-o a strălucit vitejește. Pentru ale cărui rugăciuni Iisuse, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai înfășat și în peșteră și în iesle Te-ai culcat, mîntuiește pe toți cei ce Te laudă pe Tine.

Slavă..., glasul al 6 lea :

ăvîrșim pomenirea binecredinciosului împărat și prooroc David și a lui Iacob, apostolul și întîiul episcop ; că izbăvindu-ne cu învățăturile lor din în-

șelăciune, slăvim pe Hristos, Cel ce S-a întrupat, răsărind din Fecioara, ca să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei :

Dogmatica glasului.

V O H O D, Prochimenul zilei.

La Litie se cîntă stihirile Praznicului, ca la însuși praznicul.

Slavă... Și acum..., Magii, împărații perșilor...

I A S T I H O A V N A

Se pun stihirile Învierii din Octolh.

Slavă..., glasul al 6-lea : 11 p 211

Fost-a Nașterea Ta pentru preoți pomenire și pentru împărați biruință și veselie și cu dînsa lăudîndu-ne, zicem : Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, Iubitorule de oameni.

Și acum..., același glas :

Dănuiesc în ceruri toți îngerii, și oamenii se bucură astăzi ; și toată făptura saltă pentru Domnul și Mîntuitorul, Cel ce S-a născut în Betleem ; că toată înșelăciunea idolilor a încetat și Hristos împărățește în veci.

La binecuvîntarea pîinilor, se cîntă troparul Praznicului de două ori și al sfinților o dată.

Iar dacă nu se face priveghere, se pune troparul Învierii.

Slavă..., al sfinților, glasul al 2 lea :

Binevestește Iosife lui David, dumnezeiescului părinte, minunile : văzut-ai pe Fecioara născînd ; cu magii te-ai închinat ; cu păstorii ai slăvit și prin

înger înștiințare ai primit. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

Și acum..., al Praznicului :

La Pavecerniță, după Sfinte Dumnezeule..., Condacul dumnezeieștilor Părinți. Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Învierii, de două ori ; Slavă..., al dumnezeieștilor Părinți ; Și acum..., al Praznicului.

După obișnuitele catisme, se cîntă Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei și citire. Apoi : Fericiți cel fără prihană... și Soborul ingeresc..., Ipacoi, Antifoanele și prochimenul glasului ; Evanghelia Învierii ; Învierea lui Hristos... După Psalmul 50, se pune și stihira Învierii.

CANOANELE

Se pune Canonul Învierii, cu irmosul pe 4 ; al Născătoarei, cu irmosul pe 2 ; al Praznicului, pe 4 ; și al dumnezeieștilor Părinți, pe 4.

SĂ SE ȘTIE CĂ : dacă duminica aceasta cade în ziua de 26 decembrie, se pune Canonul Învierii, cu irmosul pe 4 ; amîndouă Canoanele Praznicului, pe 6 ; și al dumnezeieștilor Părinți, pe 4.

Canonul logodnicului

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmos : Hristos Se naște...

Fericite slujitor al lui Hristos, Cel ce S-a întrupat, cel ce ai fost socotit părinte al lui Hristos, cu îndrăzneală înaintea Acestuia stînd, cere pace și izbăvire de cele cumplite pentru cei ce te laudă pe tine.

Supus cuvintelor dumnezeiești, slujitor al minunatelor

lucruri, logodnic al Fecioarei, dumnezeieștii fiice, drept și adevărat cu totul te-ai arătat, Iosife, și te-ai odihnit în corturile dreptilor.

Învrednicitu-te-ai a vedea pe Hristos purtat ca un prunc în chipul nostru, și al Lui tată ai fost numit. Mărirea ta cu adevărat este foarte mare, și vrednicia ta este mai mare decât toate. Pentru aceasta pe tine te laudăm.

A Născătoarei :

Născînd cu trup pe Hristos în cetatea Betleem, ceea ce nu știi de nuntă, L-ai înfășat pe Dînsul cu scutece. Sosirea Lui a umplut de spaimă pe Iosif, care cu frică mărește și se închină puterii Sale.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți.

Alcătuire a lui Cosma Monahul

Cîntarea 1 a. glasul al 4 lea .

Irmos Cînta-vol Ție, Doamne...

Cînta-voi Ție, Doamne Dumnezeu meu, că din sfînt pîntecele Fecioarei în chip de negrăit îmbrăcîndu-te în om, l-ai înnoit, ca un milostiv.

Astăzi păstorii teologhiesc împreună cu îngerii, cîntînd cîntare de slavă și magii daruri aduc, Celui ce a fost purtat ca un prunc în trup.

Slavă întru cei de sus, cîntau cetele îngerești, stînd înaintea păstorilor în Betleem ; impre-

ună cu care să laudăm pe Cel ce a binevoit a Se întrupa.

Slavă...

Cîți săvîrșim cele de naștere noi, cu bucurie să laudăm pe Iacob, fratele lui Dumnezeu, și pe David, dumnezeiescul părinte.

Și acum..., a Născătoarei :

David, al lui Dumnezeu părinte după trup, laudă cu alăuta pe Cuvîntul, Cel ce S-a întrupat din rădăcina lui Iesei, Care a tras la Sine pe dreptul Iacob.

Catavase : Hristos Se naște, slăviți-L...

Canonul logodnicului

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Celul mai înainte de veci...

Celui ce a strălucit din Tatăl, în chip tainic, mai înainte de veci și în cele mai de pe urmă din Fecioara în chip de negrăit S-a întrupat, părinte ai fost numit, preamărite, și văzător al tainei celei înfricoșătoare, fericite.

Pe Acela de Care se cutremură oștile cerești ca de un Dumnezeu nemărginit, Care S-a născut din Fecioară, Îl ții în brațele tale, Iosife, sfîntîndu-te prin pipăirea cea înfiorătoare, înțelepte. Pentru aceasta te laudăm.

Arătîndu-te cu inimă curată, înțelepte, fost-ai însărcinat să primești în păstrare măreția tainei, care mai înainte nu era cunoscută neamurilor ; prin ca-

re ne-am mîntuit toți, cei ce slăvim cu credință pomenirea ta cea de lumină purtătoare și dumnezeiască.

A Născătoarei :

Pe Cel ce a luat trup din curatele tale singiuri, Fecioară curată, și în peșteră S-a născut și în iesle a fost pus, pe Dumnezeu, Cel ce avea înfățișare ca noi, văzîndu-L dreptul Iosif, cu cîntări L-a mărit.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți.

Irmos : Întărirea celor ce nădăjduiesc...

Pe Hristos, Cel ce S-a născut cu trup fără de sămîntă din Fecioara Maria, cu îngerii toți să-L lăudăm, cîntînd : slavă întru cei de sus !

Păstorii, petrecînd noaptea pe cîmp, strigă cu credință lui Hristos, Păstorului celui adevărat, Celui ce a fost binevestit de îngeri : slavă întru cei de sus !

Să se veselească cerurile și să dănuiască tot pămîntul cîntînd astăzi Celui ce S-a născut : slavă întru cei de sus, lui Hristos Dumnezeu !

Slavă...

Sărbătoarea cea de toți prăznuită a Celui ce S-a micșorat pentru noi să o cinstim, credincioșilor, împreună cu David și cu Iacob, cu cîntări, după vrednicie.

Și acum..., a Născătoarei :

Ca un mire din cămară va ieși acum Domnul, a zis David, din pîntece de maică ; pe Care împreună cu Iacob să-L lăudăm.

Condacul și Icosul Praznicului.

SEDEALNA, glasul I :

Podoble : Ceata îngerească...

Tatălui ceresc slujind cu adevărat, Iosife, tată ai și fost socotit al Fiului cel fără de început, Care S-a făcut prunc cu trupul. Pentru aceasta astăzi prăznuind preasfîntă pomenirea ta, cu veselie în inimă, te lăudăm cu credință.

Slavă... Și acum...

Ceata proorocilor dumnezeiește prăznuiește minunea ce s-a făcut cu tine, o, Fecioară : că ai născut pe Dumnezeu întrupat pe pămînt. Pentru aceasta îngerii cu păstorii cîntă astăzi și cu credință magii împreună cu Iosif vestesc lui David, dumnezeiescului părinte, minunile.

Canonul logodnicului

Cîntarea a 4 a :

Irmos : Toiag din rădăcina lui Iesei...

A vînd cuget ascultător de dumnezeieștile porunci și cu totul fiind curat, ți-ai logodit pe cea singură curată și fără de prihană între femei, păzind curăția fecioriei, pentru o bună găzduire a Ziditorului.

Numai lui Gavriil, în ceruri, și numai ție, prealăudate, după ceea ce este singura care nu știe

de nuntă, vi s-a încredințat cea mai înspăimântătoare taină și mai presus de toate, fericite Iosife, singurul pricinuitor al stricăciunii și începătorul întunericului fiind înșelat.

De grija cea către dumnezeieștile fapte aflându-te însuflețit și luminoasă biserică a Făcătorului fiind, te-ai învrednicit, fericite Iosif, a primi din sfânta biserică pe Biserica cea sfântă, pe ceea ce singură între femei este pururea fecioară.

A Născătoarei:

Cel nevăzut a stat de față vădit risipindu-ți toată îndolala minții tale și zicându-ți: nu te teme, Iosife, a lua acum pe Maria cea preacurată, că ea poartă în pîntece pe Cel ce cu Dumnezeirea și cu puterea pe toate le poartă.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți.

Irmos: De venirea Ta pe pământ...

Mai înainte văzînd Avacum cu ochii minții pogorîrea cea nespusă a Cuvîntului lui Dumnezeu, a grăit: din Teman va veni Dumnezeu, Mîntuitorul nostru.

Cu stat înaintea ieslei Tale, celei de Dumnezeu primitoare, oștile celor fără de trup, Fiule al lui Dumnezeu, slăvind cu cutremur și cu spaimă nașterea Ta cea mai presus de cuvînt.

Cu magii să ne închinăm Stăpînului, cu îngerii și cu păstorii să dănuim, cîntînd cu dum-

nezelască cuviință: slavă întru cel de sus, lui Hristos Dumnezeu!

Slavă...

Cel ce împărătește peste toți împărații, Hristos, născîndu-Se după trup din sămînța lui David, pe Iacob cel ales l-a primit frate, precum a binevoit.

Și acum..., a Născătoarei

Cel ce din Fecioară S-a arătat în trup Dumnezeu și Domn, a preamărit pomenirea voastră, sfinților: Iacob, cel mai ales dintre apostoli, și preafericitul David.

Canonul logodnicului

Cîntarea a 5-a:

Irmos. Dumnezeu fiind al păcii...

Strălucind cu blîndețea, înțeleptule Iosif, te-ai sălășluit în pămîntul celor blînzi. Că ai fost numit tată al lui Hristos cel blînd, pe Care în brațele tale ținîndu-L, te-ai sfințit: și, văzîndu-L îmbrăcat în trup omnesc, te-ai preamărit.

Că pe un nor dumnezeiesc ce ascunde soarele în sînurile sale, ai dus din cetatea lui David, în Egipt pe ceea ce este singura curată, ca să risipească întunericul nebuniei idolești, logodnicule Iosif, preasfințitule slujitor.

Drept fiind, umblat-ai pe dreptele cărări ale Stăpînului, Care te-a judecat pe tine cu dreptate; așa ca să slujești cu frică și cu

credință nespusei taine a Nașterii, prin care oamenii au fost îndreptați.

A Născătoarei

Aflatu-s-a Fecioara încăpînd în pîntece pe Dumnezeu Emmanuel, Cel din fire nemărginit, precum a zis odinioară proorocul; ceea ce nepricepînd dumnezeiescul Iosif, a fost învățat noaptea, pe cînd dormea preafericitul, de către un înger.

Canonul Duminicii dumnezeiestilor Părtuși

Irmos: Cel ce ai răsărit lumina...

Cel ce ai făcut să ne răsără nouă, celor dintru întuneric, lumina dumnezeieștii Tale Arătări, slavă Ție! Slavă Ție, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

Cel ce Te-ai născut din Fecioară și ai luminat pomenirea lui David și a lui Iacob, slavă Ție! Slavă Ție Iisuse, Fiul lui Dumnezeu!

Cel ce Te-ai îmbrăcat în chip de rob din pîntece preacurat, Cuvinte, slavă Ție! Slavă Ție, Iisuse Fiul lui Dumnezeu!

Slavă...

Pe Care proorocul David prin dumnezeiasca însuflare L-a numit ploaia cea de pe lînă, pe Iisus Fiul lui Dumnezeu, pe Acela Iacob L-a propovăduit.

Și acum... a Născătoarei:

Făptura aduce ție, Fecioară, fără încetare, glasul îngerului: bucură-te Preacurată, Maica lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu!

Canonul logodnicului

Cîntarea a 6-a:

Irmos, Din pîntece pe Ionă...

Pe Dumnezeu, Cuvîntul cel veșnic al Tatălui, Cel ce S-a arătat nouă cu minunata naștere din Fecioară, primindu-L Iosif, s-a bucurat și minunată cale în Egipt împreună cu El a făcut, ascultînd de dumnezeieștile porunci.

Stai, slujind ca un înger, înțeleptule Iosif, pe Dumnezeu Cel ce S-a făcut prunc cu trupul și nemișlocit te-ai luminat lămurit, primind de la Dînsul razele cele nematerialnice, fericite, și prealuminat te-ai arătat și cu sufletul și cu inima.

Fiind cu totul sfințit la suflet și la trup prin atingerea de Dumnezeire, prealăudate, te-ai mutat la locașurile cele nematerialnice, sfințind acum pe cei ce săvîrșesc cu adevărat, cu cinste pomenirea ta, dreptule, preasfințite Iosif, logodnicul Preasfintei Maici a lui Dumnezeu.

A Născătoarei:

Prealăudate Iosif, văzut-ai născîndu-Se pe pămînt, din curata Fecioară, Prunc tînăr, pe Cel mai înainte de început și mai înainte de toți vecii născut din Părintele; și ai auzit lăudîndu-L pe Dînsul îngerii, înăuntrul peșterii și L-ai văzut culcat în iesle.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți.

Irmos : Strigat-am mai înainte...

Doamne, cetele îngerilor privind cu uimire taina nașterii, au cântat : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, că S-a născut pe pământ acum.

Bine ai voit a Te naște în vremile cele mai de pe urmă din Fecioară, ca un om, Cel ce din Tatăl Te-ai născut mai înainte de veci, ca un Dumnezeu ; ca pe Adam cel stricat iarăși să-l zidești, ca un iubitor de oameni.

Șezut-ai, Doamne, pe scaunul proorocului Tău David, precum Te-ai jurat, ieșind din rodul pîntecelui lui ; iar lui Iacob i-ai dat, Hristoase, scaunul Bisericii.

Au stat spăimîntîndu-se cetele cerești înaintea peșterii, și au lăudat Nașterea cea preacurată, cîntînd fără încetare : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu !

Slavă...

Împăratul David s-a arătat prooroc minunat și strămoș al dumnezeieștii întrupări ; iar Iacob s-a vădit ucenic, întâi episcop și mucenic.

Și acum..., a Născătoarei :

Rugămu-ne, roagă-te pentru noi robii tăi, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, Celui ce S-a întrupat din tine ; că pe tine te știm singura noastră ocrotitoare.

CONDACUL dumnezeieștilor Părinți, glasul al 3-lea :

Podoble : Fecioara astăzi...

De veselie astăzi, dumnezeiescul David se umple ; și Iosif împreună cu Iacob, laudă aduce ; că luînd cunună pentru înrudirea cu Hristos se bucură ; și pe Cel ce S-a născut în chip de negrăit pe pământ, Îl laudă și zice : mîntuiește, Îndurate, pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

ICOS

Cu sfat de negrăit Se naște cu trup Cel fără de trup ; Se mărginește acum în trup Cel nemărginit și păzește neamestecat amîndouă firile ; Cel din fire fără de început ia început și Cel singur veșnic și preadesăvîrșit, Prunc Se arată ; Cel ce poartă toate, în brațe este purtat. Pentru aceasta pe cei cinstiți cu înrudirea Sa îi cinstește, ca un Dumnezeu, cu a Sa Naștere ; pe Care slăvindu-L cu credință, grăim fără încetare : mîntuiește, Îndurate, pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

SINAXAR

În această zi, în duminica de după Nașterea Domnului Hristos, pomenirea Sfinților și Drepților Iosif, logodnicul Sfintei Fecioare, stăpîna noastră Născătoarea de Dumnezeu, Iacob fratele Domnului și David proorocul și împăratul.

Proorocul și împăratul David a fost fiul lui Iesai și a avut ca dascăl al Legii Domnului pe proorocul Natan. David a proorocit patruzeci de ani și a trăit cu 999 de ani înainte de întruparea lui Hristos. Și cînd era în Gavaa, și a văzut proorocul Natan că va păcătuî David cu Betșeba, s-a grăbit să se ducă să-l vestească, dar a fost impiedicat de demonul Vellar, căci pe drum a dat de un mort, un om înjunghiat și gol, și a rămas acolo să îngroa-

pe mortul. Și în noaptea aceea a cunoscut că David a săvârșit păcatul, și s-a înapoiat plângând. Dar când David a ucis pe bărbatul Betșebel, Domnul l-a trimis pe proorocul Natan să-l mustre. Și David a plins și s-a călț mult. Ajuns la adinci bătrîneți, a murit și a fost îngropat în pământul lui, alături de părinții lui.

Iar viața lui Iosif logodnicul și a fiului său Iacob, fratele Domnului, o știu toți din dumnezeieștile Scripturi.

Ca ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, milulește-ne și ne mîntulește pe noi. Amin.

Canonul logodnicului:

Cîntarea a 7-a:

Irmos: Tinerii cei binecredincioși...

Văzut-ai sfîrșitul proorociilor; că pe Hristos, pe Care L-au propovăduit, Cel ce a ieșit din Fecioara curată, L-ai pipăit și Prunc L-ai cunoscut, ca un curat la suflet slujitor al lui Hristos.

Împodobindu-te cu viață nepătată, preamărite Iosif, fost-ai paznic adevărat al Fecioarei celei fără de prihană și te-ai numit tată al Copilului, Care S-a născut, fiind mărit cu cinstitul nume.

Cel ce a zidit cerul și pămîntul și marea Se numește Fiu al teslarului, adică al tău, fericite, vrednicule de laudă; Părintele cel fără de început cu adevărat mărindu-te ca pe un sfîntit lucrător al celor mai presus de minte.

Sfîrșindu-ți viața în sfîntenie, preaminunate Iosif, te-ai sălășluit acum întru strălucirile sfîntilor, sfîntind pe cei ce cu credință săvîrșesc pururea sfînta și dumnezeiasca ta pomenire.

A Născătoarei:

Iosif cel drept, cunoscîndu-te pe tine că ești însemnată cu peceți sfinte, ceea ce ești plină de har, curată, prin semnul toiagului a dobîndit să-i fii încredințată de la Templu aducîndu-și aminte de toiagul lui Aaron, care odinioară a odrăslit.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți

Irmos: Tinerii lui Avraam...

În Betleem păstorii, slăvind pe Cel născut din Fecioara, au vestit pe Mîntuitorul și Domnul, Cel ce S-a arătat pe pămînt, ca să mîntuiască neamul omenesc.

E nașterea cea mai presus de cuvînt a Născătoarei de Dumnezeu, a Mariei, mirîndu-se cetele îngerești au grăit: slavă întru cei de sus, Dumnezeului nostru, și pe pămînt pace!

Arătat-te-ai mai înaltă decît heruvimii, Fecioară, purtînd în brațele tale, pe Cel purtat de dînșii; pe Care nu înceta a-L ruga pururea să ne mîntuiască pe noi.

ducătorul de mireasă, David, și dumnezeiescul Iacob, purtătorul de grijă al cămării de mire a Bisericii fiind, ziceau: Cel ce Te-ai întrupat pentru noi, Hristoase, bine ești cuvîntat.

Slavă...

el ce între prooroci ești împărat și între împărați prooroc, cîntă împreună cu Iacob, de

Dumnezeu înțeleptul, și cu noi : Cel ce pentru noi Te-ai întrupat, Hristoase, bine ești cuvântat.

Și acum... a Născătoarei :

În rugul ce ardea și nu se mistuia și în cuptorul cel răcorit, Maică preacurată, mai înainte fiind închipuită, ai născut fără sămînță pe Dumnezeu întrupat, curată și binecuvîntată.

Canonul logodnicului

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Minuni tale celei mai presus...

Cu adevărat cînsită s-a arătat, Prealăudate Iosif, moartea ta înaintea Domnului ; că tu te-ai simțit întreg, cu binecuvîntarea cea de la sfînta pază a Pruncului ce S-a născut ; după care ai cîntat : toată făptura să binecuvînteze pe Domnul.

Pe Acela de Care se cutremură toate cetele celor fără de trup, pe Dumnezeu și Ziditorul, dreptul Iosif cu îndrăzneală și cu toată evlavie Îl îmbrățișează ca pe un prunc, și primește lumină înțelegătoare, cîntînd : toată făptura să binecuvînteze pe Domnul și să-L preînălțe întru toți vecii.

Rănindu-te de dragostea cea preadulce, fericite, și stînd ca un înger înaintea Celui ce S-a întrupat, ascuți, povățuit fiind printr-un înger, de dumnezeieștile porunci, ca să vii din Egipt înapoi în țara lui Israel, cu Născătoarea de Dumnezeu, și ai cîntat :

pe Tine, Hristoase, Te lăudăm întru toți vecii.

A Născătoarei :

Văzut-ai încetînd umbrele Legii, prin revărsarea de lumină a harului ; și ai privit un nor luminos, pe Fecioara, răsărind cu trup pe Soarele cel înțelegător, și ca o stea pe toți i-ai luminat, înțeleptule Iosif, pe cei ce cîntă pururea : pe Tine, Hristoase, Te preînălțăm întru toți vecii.

Canonul Duminicii dumnezeieștilor Părinți.

Irmos : Pe Împăratul Hristos...

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-au vestit păstorii în Betleem și steaua L-a arătat cu înfățișare de rob, toate lucrurile lăudați-L și-L preînălțați întru toți vecii.

Pe Hristos, Cel ce S-a născut, Căruia magii s-au închinat cu daruri și oștile îngerilor L-au teologhisit, toate lucrurile lăudați-L și-L preînălțați întru toți vecii.

Pe Hristos, Cel ce S-a întrupat și pe Care L-au preaslăvit puterile cerurilor cele cu ochi mulți, neîncetat Îl laudă : toate lucrurile lăudați-L și-L preînălțați întru toți vecii.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Pe Hristos, Cel ce S-a întrupat, pe Care L-a proorocit David, al lui Dumnezeu după trup părinte, și Iacob popoarelor L-a propovăduit : toate lucrurile lăudați-L și-L preînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-a născut nouă Fecioara Maria și după naștere a rămas fecioară curată, toate lucrurile laudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul logodnicului

Cântarea a 9-a :

Irmos : Taină uimitoare...

Ajuns-ai cinstit deopotrivă cu toți îngerii, proorocii și mucenicii, fericite, și prieten adevărat cu înțelepții și cu apostolii. Pentru aceasta, fericindu-te pe tine, împreună cu dîșii, înțeleptule Iosif, cinstim sfîntă pomenirea ta.

Ca unul ce te cobori din neam împărătesc, ți-ai logodit pe curata împărăteasă, care avea să nască în chip de nespus pe Împăratul Hristos, tu, cel ce pe pămînt ai fost ales dintre toți pămîntenii, preafericite.

Pomenirea ta, care pe tine te mărește, fericite, adună marginile pămîntului la veselie și la laudarea Cuvîntului ; înaintea Căruia stînd pururea, roagă-te neconținut să ne izbăvească de ispite pe noi, cei ce te laudăm pe tine.

A Născătoarei :

Păzind fecioria curată, ai păzit pe cea curată, din care S-a întrupat Cuvîntul, păzind și după naștere nespusa feciorie a acesteia ; cu care adu-ți aminte de noi, de Dumnezeu purtătorule Iosif.

Canonul Duminicăi dumnezeieștilor Părinți

Irmos : Moise în munte a văzut...

Pe Cuvîntul și Fiul cel mai înainte de veci, în chip de negrăit născut din Tatăl, pe Acesta în vremile cele mai de pe urmă L-a născut cu trup, astăzi, Fecioara ; pe Care Îl laudă păstorii cu îngerii, cîntînd : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu !

Văzînd magii steaua, au venit la Dînsul pe cale minunată, căutînd pe Cel născut ; pe Care aflîndu-L, cu daruri L-au cinstit cu aur și cu tămîie și cu smirnă, cîntînd : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, Cel ce S-a născut !

Betleeme veselește-te acum, cetate făcîndu-te Noului David ; și tu, Sioane, cetățuia bisericilor, bucură-te, privind acum la veselia cea de obște a Împăratului tuturor și a slujitorilor Lui.

I.ui Dumnezeu, Celui ce S-a născut din Fecioara, I-a slujit toată făptura cu cutremur : cerurile cu steaua, pămîntul cu ieslea, muntele cu peștera, magii cu darurile, păstorii cu minunea și îngerii aducîndu-I cîntare.

Slavă...

Împărat din păstor făcutu-s-a David de demult, iar tu, Iacob, cel din seminția cea împărătească a lui Iuda, păstor te-ai arătat turmei Celui ce S-a întrupat, Mielului celui Preaînalt și Fiului lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei :

Oștile îngerilor te măresc pe tine, de Dumnezeu Născătoare, și neamul omenesc te cinstește neîncetat cu cântări ; că tu ai unit cu dumnezeiasca naștere pe pămîntenii cu cele cerești. Pentru aceasta pe tine te laudăm.

LUMININDA Învierii din Octolh.

Și apoi a sfinților :

Podoble : Cu ucenicii să ne suim...

Împreună cu Iacob, preamăritul frate al Domnului, să laudăm pe David, părintele după trup al lui Dumnezeu, și pe dumnezeiescul Iosif, logodnicul Născătoarei de Dumnezeu ; că au slujit dumnezeieștii Nașteri a lui Hristos, cu dumnezeiască cuviință, în cetatea Betleemului, cu îngerii, cu magii și cu păstorii, Aceluia cîntare aducîndu-I ca unui Dumnezeu și Stăpîn.

Slavă...

Podoble : Femei auziți glas...

Din neamul lui David, părintele lui Dumnezeu, se coboară Iosif cu Maria ; care a văzut minunea ce s-a făcut, avînd martor pe Iacob. Pentru aceasta Biserica lui Hristos prăznuiește acum pomenirea lor.

Și acum..., alta la fel :

Hristos pe noi ne cheamă : curățiți-vă, intrați și gustați din potirul dumnezeieștii Vieți, celei întru Hristos ; că trupul Meu cel din Maria este izvor de sfințenie. Pentru aceasta nimeni să

nu rămînă neîmpărtășit, nimeni să nu fie nevrednic de această cină de taină.

L A L A U D E

Se pun 4 stihiri ale Învierii din Octolh și 4 ale Praznicului cu stihurile ; toate pe glasul al 4-lea :

Veseliți-vă dreptilor...

Tatăl a binevoit...

De Dumnezeu Născătoare...

Veniți să laudăm...

(Caută-le la pag. 394—395)

Slavă..., glasul al 8-lea :

Alcătuire a lui Anatole.

Șîngele și focul și fumegarea de fum sînt semnele pe care mai înainte le-a văzut Ioil pe pămînt ; șîngele este întruparea, focul Dumnezeirea, iar fumegarea de fum Duhul Sfînt, Care S-a pogorît peste Fecioara și a umplut lumea de plăcută mireasmă. Mare este taina întrupării Tale, Doamne, slavă Tie !

Și acum..., Preabinecuvîntată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară..

Doxologia mare, troparul Învierii, eclezialele și otpustul. Slavă..., Și acum..., stihira Evangheliei

La Ceasuri, troparul Învierii, Slavă..., al Praznicului, Și acum..., al Născătoarei Ceasului și troparul sfinților, se zic schimbîndu-le.

După Tatăl nostru..., Condacul Praznicului și al sfinților, se zic schimbîndu-le

L A L I T U R G H I E

Se pun Periclitile glasului, pe 4, și ale Praznicului : Din Canonul Praznicului, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul Sfinților, Cîntarea a 6-a, pe 4.

După Vohod, se cîntă troparul învierii, al Praznicului și al sfinților. Slavă..., Condacul sfinților ; Și acum..., al Praznicului. Proimen glasul al 4-lea : Dați slavă lui Dumnezeu, în locașul cel sfînt, Dumnezeul părinților noștri.

Stih : În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din *Epistolă către Gălateni* (II, 1—16), Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine... Aliluia, glasul al 4-lea : Adu-ți amînte, Doamne, de David și de toate blîndeșile lui. Stih : Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda. *Evanghelia* din *Mat* (II, 13—23) După ce s-au dus magii... (caută la 26 decembrie).

CHINONICUI

Iăudați pe Domnul din ceruri, laudați-L pe el întru cele înalte.

Și al sfinților

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine lauda.

Se cuvine a ști că :

La citirea Apostolelor și Evangheliilor simbetel și duminici de după Nașterea Domnului Hristos, și ale simbetel și duminici dinaintea Dumnezeieștilor Arătări (Botezul Domnului) se ține seama de «Rînduiala de Tipic» tipărită la sfîrșitul cărții.

În ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI ȘAPTEA

Pomenirea Sfîntului Apostol întilul Mucenic și Arhidiacon Ștefan și a Preacuviosului Părintelui nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

Vezi și «Rînduiala de Tipic» tipărită la sfîrșitul acestei cărți.

LA VECERNIE

După cînsnultul Psalm, se cîntă Fericit bărbatul..., starea întâia.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 8.

Stihurile apostolului, glasul al 4-lea :

Podoble : Ca pe un viteaz...

Iuminîndu-ți mintea cu harul Duhului, ca un înger te-ai arătat la înfățișare, preasfințite Ștefan, pătruns fiindu-ți trupul de strălucirea cea dinlăuntru și arătînd, celor ce priveau, seninătatea sufletului tău ; prin care ai ajuns și la privirea luminii, deschizîndu-ți-se ție cerurile în chip uimitor, cel ce ești începutul și lauda mucenicilor (de două ori).

Făcutu-ți-s-au ție ca niște trepte și scări pentru minunata suită, mulțimea de pietre ; pe care urcîndu-te ai privit pe Domnul, stînd de-a dreapta Tatălui, tinzîndu-ți ție, cel ce porți nume asemănător, cunună, cu dreapta cea de viață purtătoare. Înaintea Căruia stai aproape, ca un preaslăvit biruitor și fruntaș al mucenicilor.

Strălucind prin minuni și prin semne și prin învățături, ai stîns soborul celor fără de lege și de dînșii fiind cu pietre împroșcat și ucis, te-ai rugat pentru iertarea celor ce te ucideau, urmînd cuvîntului Mîntuitorului, în ale Cărui mîini ți-ai dat duhul tău, preasfințite Ștefan.

Stihlurile cuviosului, același glas și podobie :

I-a rănile înstrăinării ți s-au adăugat rănile izgonirii, cuvioase, din răutatea celui ce ocîrmuia în chip nelegiuit scaunul cel după lege, și cumplit tulbura așezămintele credinței ; care a surpat icoana cea preacurată a Mîntuitorului ; pe care cu dumnezeiescul har l-ai rușinat, slujind lui Hristos (de doua ori).

Nici temnița, nici strîmtora-rea, nici întunericul cel sălbatic și nici bătaile, nici rănile, nici boala cea cumplită, îndelungată și nesuferită, nici lipsa de hrană n-au putut să te despartă de dragostea lui Hristos, preafericite Teodor, grăitorule de cele dumnezeiești ; ci vitejește le-ai răbd- dat, văzînd mai înainte răsplăti- rile ostinelilor tale.

În loc de supărări odihnă, în loc de ostenele desfătare, în loc de întuneric lumină, ți-a dăruit ție Tocmitorul de întreceri cel drept ; iar în locul scrierii de pe fața ta ai fost înscris în cartea vieții și, așezîndu-te în Biserica celor întîi-născuți, ai mers cu bucurie la cei dintru înălțime, la veselia îngerilor.

Slavă... glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Anatolie.

Împăratului și Stăpînului tutu-
ror, Celui ce S-a născut pe pămînt, cunună preastrălucită te aduci, nu împodobită cu pietre scumpe, ci acoperită cu flori din sîngiurile tale. Ci veniți, iubito-
rilor de mucenici, să culegem

florile cîntărilor, capetele să ne încununăm și cîntări să aducem, zicînd : cel ce cu înțelepciune și cu har ți-ai luminat sufletul, în-
tîiule mucenic al lui Hristos Dumnezeu, cere pentru noi pace și mare milă.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

N^a are și uimitoare minune s-a săvîrșit astăzi! Fecioara naște și pîntecele nu i se strică. Cuvîn-
tul Se întrupează și de Tatăl nu Se desparte ; îngerii cu păstorii slăvesc și noi împreună cu dîn-
șii cîntăm : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace !

V O H O D . Lumina lina..

Prochimenul zilei și paremile :

Din întîia Epistolă sobornicească a Sîntului Apostol Petru, citire :

(I, 1 II, 6)

Petru, Apostol al lui Iisus Hris-
tos, către cei ce trăiesc împrăstiați printre străini, în Pont, în Galatia, în Capadocia, în Asia și în Bitinia, aleși după cea mai dinainte știință a lui Dumnezeu-Tatăl, și sfințiți de către Duhul, spre ascultare și stro-
pirea cu singele lui Iisus Hristos : har vouă și pacea să se înmulțească! Binecuvîntat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care după mare mila Sa, prin învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestricăcioasă și ne-
întinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi, cei ce sînteți pă-
ziți cu puterea lui Dumnezeu, prin credință spre mîntuire, gata să se dea pe față în vremea de apoi. Întru aceasta vă bucurați, măcar că acum ar trebui să fiți triști, încercați fiind de multe feluri de ispite pentru pu-

țină vreme, pentru ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă decât aurul cel pieritor, dar lămurit prin foc, să vă fie spre laudă, spre mărire și spre cinste, la arătarea lui Iisus Hristos. Pe El, fără să-L fi văzut, îl iubiți; întru El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți și vă bucurați cu bucurie negrăită și preamărită. Căci dobândiți prețul credinței voastre, adică mîntuirea sufletelor voastre. Această mîntuire au căutat-o cu stăruință și au cercetat-o cu de-amănuntul proorocii, care au proorocit despre harul ce avea să vină la voi. Cercetînd în care și în ce fel de vreme le arăta Duhul lui Hristos, lucrător întru ei, cînd le mărturisea de mai înainte despre patimile lui Hristos și despre măririle cele de după ele, lor le-a fost descoperit, că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi, slujeau ei aceste lucruri, care acum vi s-au vestit prin cei ce întru Duhul Sfînt trimis din cer, v-au propovăduit Evanghelia — spre care și îngerii doresc să privească. Pentru aceea, incingînd mijloacele cugetului vostru, trezindu-vă, nădăduiți desăvîrșit în harul care vi se va da vouă, la arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ai ascultării, nu vă potriviți poftelor de mai înainte, din vremea neștiinței voastre, ci, după Sfîntul care v-a chemat pe voi, fiți sfinți în toată petrecerea vieții. Că scris este: «Fiți sfinți, pentru că Eu sînt Sfînt». Dacă chemați Tată pe Cel ce judecă cu nepărtinire, după lucrul fiecăruia, petreceți în frică zilele vremelnice voastre. Știînd că nu cu lucruri stricăcioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți, ci cu scumpul sînge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit, Care a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar Care S-a arătat în anii cei mai de pe urmă, pentru voi. Cei ce printr-Însul ați crezut în

Dumnezeu, Care L-a înviat pe El din morți, și I-a dat Lui slavă, ca să vă fie credința și nădejdea voastră în Dumnezeu. Curățindu-vă sufletele prin ascultarea de adevăr, spre nefățarnică iubire de frați, iubiți-vă unul pe altul, din toată inima, cu toată stăruința, fiind născuți a doua oară nu din sămînță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin cuvîntul lui Dumnezeu cel viu și care rămîne în veac. Pentru că toată făptura este ca iarba, și toată mărirea ei ca floarea ierbii: uscatu-s-a iarba și floarea a căzut, iar cuvîntul Domnului rămîne în veac. Și acesta este cuvîntul care vi s-a vestit.

Deci, lepădînd toată răutatea și tot vicleșugul și fățarniciile și pizmele și toate clevetirile, ca niște prunci de curînd născuți, să doriți laptele cel duhovnicesc și neprefăcut, ca prin el să creșteți spre mîntuire, de vreme ce ați gustat și ați văzut că bun este Domnul. Apropiati-vă de El, piatra cea vie, de oameni într-adevăr neluată în seamă, dar la Dumnezeu aleasă și de preț; și voi înșivă ca pietre vii, să fiți zidiți casă duhovnicească, spre preoție sfîntă, ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos; pentru că scris este în Scriptură: «Iată, pun în Sion Piatra din capul unghiului, aleasă, de mare preț, și cel ce va crede în ea, nu se va rușina».

Din întîia Epistolă sobornicească a Sfîntului Apostol Petru, citire:

(II, 21 — III, 9)

Iubiților, Hristos a pătimit pentru voi, lăsîndu-vă pildă, ca să pășiți pe urmele Lui, Care n-a săvîrșit nici un păcat, nici s-a aflat vicleșug în gura Lui, și Care, ocărit fiind, nu răspundea cu ocară; dar la chinuri nu amenința, ci se lăsa în știrea Celui ce judecă cu dreptate. El a purtat păcatele noastre, în trupul Său, pe

lemn, pentru ca noi, murind față de păcate, să viețuim dreptății. Cu rănilor Lui v-ați vindecat, pentru că erați ca niște oi rătăcite, dar v-ați întors la Păstorul și la Păzitorul sufletelor voastre.

Asemenea și voi, femeilor, supuneți-vă bărbaților voștri, așa încât, chiar dacă sînt unii care nu se pleacă Cuvîntului, să fie cîștigați, fără propovăduire, prin purtarea femeilor lor, văzînd de aproape viața voastră curată și plină de sfințenie. Podoaba voastră să fie nu cea din afară : împletirea părului, podoabele de aur și îmbrăcarea hainelor scumpe, ci să fie omul cel tainic al inimii, întru nestricăcioasa podoabă a duhului blînd și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. Că așa se împodobeau, odinioară, și sfintele femei, care nădăjduiau în Dumnezeu, supunîndu-se bărbaților lor ; precum Sarra asculta pe Avram și-l numea pe el domn, alcăruia fiice sînteți, dacă faceți ce este bine și nu vă temeți de nimic. Voi bărbaților, de asemenea, trăiți înțelepțește cu femeile voastre, ca fiind făpturi mai slabe, și faceți-le parte de cinste, ca unora care, împreună cu voi, sînt moștenitoare ale harului vieții, așa încît rugăciunile voastre să nu fie împiedicate. În sfîrșit, fiți toți într-un gînd, împreună-pătimitori, iubitori de frați, milostivi, smeriți. Nu răsplătiți răul cu rău sau ocară cu ocară, ci dimpotrivă, binecuvîntați, căci spre aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvîntarea.

Din Înțelepciunea lui Solomon, citire :

(IV, 7—15)

Dreptul de va ajunge să sfîrșească mai înainte, întru odihnă va fi. Că bătrînețile sînt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sînt înțelepciunea oamenilor și vîrsta bătrîncilor viață nespurcată. Plăcut

lui Dumnezeu fiind, l-a iubit, și viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea minții lui, sau înșelăciunea să înșele sufletul lui. Că rîvna răutății întunecă cele bune, și neînfriparea poftelor schimbă gîndul cel fără de răutate. Sfîrșindu-se peste puțin, a plinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele văzînd n-au cunoscut, nici au pus în gînd una ca aceasta, că dar și milă este întru cuvîntul Lui și cercetare întru aleșii Lui.

IA LITIE

Se pun stihirile sfîntului,
glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Anatolie.

Pe întîiul mucenic și viteazul slujitor al lui Hristos, pe Ștefan, întîiul diacon, după vrednicie să-l cinstim ; că acesta stînd în mijlocul celor fără de lege, a văzut pe Fiul de-a dreapta Tatălui.

Glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Ștefane, mărite, cerescule cetățean și slugă a lui Hristos, fericite, fă rugăciuni pentru sufletele noastre.

Ștefan, începutul cel bun al mucenicilor, cel plin de har și de putere, care a făcut semne și minuni mari în popor, de cei fără de lege cu pietre a fost ucis ; dar a strălucit ca un inger și a văzut slava Tatălui, a Celui ce Te-ai întrupat pentru noi, de-a dreapta puterii, și cu darul Duhului la ceruri s-a ridicat. Pentru aceasta cu cetele îngerești sălaş-

luindu-se, se roagă pentru mîntuirea sufletelor noastre.

Ștefane, întiiule pătimitor dintre mucenici, temelia mucenicilor, alesul apostolilor, lumirea-ză pe cei ce săvîrșesc strălucitul tău praznic, cu lumină neapusă, alungînd întunericul păcatului. Dar și milă dă robilor tăi și-i îndreaptă către veșnica viață, cu rugăciunile tale.

Creștetul tău primind cunună, preasfințite Ștefan, mucenicul lui Hristos, cel ce după nume ești cunună a darurilor, te-ai arătat ca o cunună de aur a bunătăților. Că ai fost sălășluire preaînțeleaptă a înțelepciunii, pe care o ai cinstit, cîștigînd-o ție iubită. Pentru aceasta ai fost cinstit cu mărire și cu bun dar.

Cunună cu adevărat cinstită te-ai adus Împăratului și Dumnezeu, apostole, cu improșcarea pietrelor, ca un cuvîntător și mult cinstit; mai mult decît cu aurul și cu pietrele scumpe te-ai încununat cu mărire și cu daruri bune, cu dulce lucru și nume, preacinstite Ștefan, întiiule pătimitor între mucenici; pomeneste-ne pe noi, pe toți.

Slavă..., a stîntului, glasul 1

Cunună mucenicească să împletim, credincioșilor, purtătorului de chinuri, din florile cuvintelor. Că acesta a pregătit calea mucenicilor și cu bucurie a strigat: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul lui Dumnezeu stînd de-a dreapta Tatălui cel nevăzut.

Și acum... a Praznicului,

glasul al 2-lea:

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Preaslăvită taină se săvîrșește astăzi: firea se înnoiește și Dumnezeu om Se face. Ceea ce era a rămas și ceea ce nu era a luat, nesuferind nici amestecare nici despărțire.

LA STIHOGAVNA

Se pun stihirile Praznicului, glasul 1:

Podohle: Ceea ce ești bucuria...

Pe Cel ce mai înainte de veci din Tatăl a răsărit, și ca un Fiu este pururea în sînul Părintelui, iar mai pe urmă în brațe de Maică ca pe un scaun a șezut și acum este închinat de îngeri, de păstori și de magi, să-L lăudăm.

Stih: Zis-a Domnul Domnului Meu: Sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

În Betleem adunîndu-ne, credincioșilor, să vedem pe Făcătorul a toate, culcat în iesle și pe cei din pămîntul haldeilor aducîndu-i dar frumos din trei materii, ca unui Împărat și Dumnezeu și ca unui mort, pentru noi, de trei zile.

Stih: Din pîntece mai înainte de lu-ceafăr Te-am născut.

Născutu-Te-ai din Fecioară în peșteră și oștile îngerești au stat înainte, cîntînd: slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, Cel ce S-a născut sub înfățișare de rob și a zidit din nou lumea, în pîntecele Fecioarei și Maicii celei fără de bărbat.

Slavă..., a sfintului, glasul al 6-lea :

Alcăluire a lui Anatolie.

Întîiul între mucenici și între diaconi te-ai arătat, fericite Ștefan, podoaba pătimitorilor, lauda credincioșilor și mărirea dreptilor. Cere pentru cei ce prăznuiesc cinstită pomenirea ta, ca cel ce stai înaintea scaunului lui Hristos, Împăratului tuturor, să se învrednicească a primi curățire de greșeli și împărția cerurilor.

Și acum..., a Praznicului :

A aceluiași :

Dăntuiesc toți îngerii din ceruri, și se bucură oamenii ; și saltă toată făptura, pentru Domnul, Mîntuitorul, Cel ce S-a născut în Betleem. Că a încetat toată înșelăciunea idolească, și Hristos împărățește în veci.

TROPARUL sfintului

glasul al 4-lea :

Incununatu-s-a creștetul tău cu diademă împărătească, pe urma luptelor pe care le-ai pătimit pentru Hristos Dumnezeu, luptătorule cel dintîi printre mucenici. Că vădind nebunia iudeilor, ai văzut pe Mîntuitorul tău, de-a dreapta Tatălui. Pe Acela roagă-L totdeauna pentru sufletele noastre.

Slavă..., al cuviosului, glasul al 8-lea :
Îndreptătorule al ortodoxiei... (caută la sfîrșitul cărții).

Și acum..., al Praznicului : Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru...

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se pune troparul Praznicului o dată și al sfintului mucenic ; Slavă..., al cuviosului, Și acum..., iarăși al Praznicului.

Dupa Catismă întia, se cîntă Sedealna sfintului mucenic, glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău,
Mîntuitorule...

Cetele mucenicilor cinstesc sfîntă pomenirea ta, cu cîntări și cu laude, apostole ; că de la luminatul tău suflet frumusețea lor au primit-o. Pentru aceasta cinstita Biserică mărindu-te astăzi, preaslăvește pe Împăratul, Care S-a născut, pe Unul, Iubitorul de oameni (de doua ori).

Slavă..., Și acum..., a Praznicului,
glasul 1 :

Podobie : Piatra fiind pecetluită...

Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului întru cei de sus, împreună cu Părintele cel fără de început și cu dumnezeiescul Tău Duh, ai binevoit a Te naște cu trup din Fecioara care nu știe de bărbat, Iisuse. Pentru aceasta și steaua Te-a arătat pe Tine magilor din Persia. Slavă sfatului Tău celui preabun ; slavă Arătării Tale ; slavă smereniei Tale, celei săvîrșite pentru noi.

Dupa Catisma a doua, se cîntă Sedealna sfintului mucenic, glasul al 3-lea :

Podobie : Dumnezeieștii credințe...

Iată scumpă a Bisericii, păstrată în vistieriile cerești, ai fost întîiule mucenic Ștefan. Pe ne-

credincioșii iudei i-ai înfruntat și paharul pătimirii, prin uciderea cu pietre, l-ai băut. Întîiule pătimitor al mucenicilor lui Hristos Dumnezeu, roagă-te să ne dăruiască nouă mare milă (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Praznicului,
glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimintatu-s-a Iosif... ,

Cel neîncăput nicăieri, cum a încăput în pîntece ? Cel ce este în sînurile Tatălui, cum este ținut în brațe de maică ? Cu adevărat precum a știut, precum a voit și precum bine a tocmi. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie ; și Cel ce era S-a făcut pentru noi ceea ce nu era ; și Cel ce este neschimbat cu firea, S-a împărtășit frămîntăturii noastre. În două firi S-a născut Hristos, vrînd să plinească lumea cea de sus.

După Pöhteleu, se cîntă Sedealna,
glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău,
Mintuitorule...,

Apostole al lui Hristos, cel întîi între diaconi, întîiule mucenic, înțelepte, cununa mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai sfințit, cu chinurile tale și cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, izbăvește de toate nevoile pe cei ce te cinstesc pe tine, prealăudate Ștefan (de două ori).

Slavă... Și acum..., a Praznicului,
glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei...

Minune uimitoare se vede astăzi : că Mintuitorul nostru vine

acum în peșteră să Se nască cu trup din Fecioara, pentru noi, iar magii să se închine cu daruri ca unui Împărat și păstorii cu magii să-L preaslăvească. Cu care și noi către Acesta să grăim : slavă Celui ce pentru noi S-a făcut om !

Apoi Antifonul întîi al glasului al 4-lea.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea :

În tot pămîntul a ieșit vestirea lui și la marginile lumii cuvintele lui.

Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea miinilor Lui o vestește lăria.

Toată suflarea...

Evangelia de la Luca (XXI. 12—19) :

Zis-a Domnul către Ucenicii Săi : Păziți-vă de oameni... (cîntă mărți în săptămîna a 29-a după Rusali).

Dupa Psalmul 30. Slavă..., glasul al 2-lea :

Pentru rugăciunile Sfîntului Apostol, întîiului mucenic și arhidiacon Ștefan, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu. Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea...

Și stihira, glasul al 6-lea :

Întîi între mucenici și între diaconi te-ai arătat...

Cîntă apoi Slavă..., de la Stihovodă

CANOA NE LE

Se pune Canonul întâi al Praznicului, cu irmosul pe 6, și două ale sfinților, pe 8.

Canonul sfințului mucenic
Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Cîntarea 1-a, glasul al 5-lea :

Irmos : Pe cal și pe călăreț...

Veniți, Biserica lui Hristos, cu cîntări să încununăm preamărit pe Ștefan, întîiul mucenic ; și cu dumnezeiescul har al lui fiind încununați, cîntare de biruință să cîntăm.

Purtînd cugetul cel blînd al Învățătorului și smerenia care din dragoste se arată înălțătoare, cu vrednicie a ajuns Ștefan întîiul între diaconi și purtătorul de grijă al văduvelor.

După vrednicie ai fost chemat ca ajutător al apostolilor lui Hristos ; și ca un slujitor credincios, purtînd numele de cunună, preasfințite Ștefan, ai trecut prin sînge acolo unde este Hristos.

A Crucii și Născătoarei :

Tu, Hristoase, pentru oameni îmbrăcîndu-Te în om din Fecioara, ca un prunc ai fost înfășat. Iar întîiul Tău mucenic, cu aruncături de pietre fiind impresurat, de om s-a dezbrăcat.

Canonul cuviosului
Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea .

Irmos : Adincul Marii Roșii...

Titlul cinstitei tale fețe văzîndu-l heruvimii, se depărtează de la pomul vieții și sabia cea

de văpaie, cu toată frica fuge de tine, preaînțelepte Teodor.

Titlul Împăratului Hristos stătea scris deasupra capului, pe lemnul crucii ; iar titlul tău, preaînțelepte, s-a văzut scris frumos, pe fața ta.

Domnul a fost înălțat pe cruce și a fost împuns în coastă ; iar tu întîiul fiind în scaun, ai răbdat cu tărie împunsăturile, fiind junghiat ca un miel ales, preotule slujitor al tainelor.

Slavă...

Fiind împodobit cu tot felul de înțelepciune, Părinte Teodor, pe mai-marele eresului celui rău l-ai înfruntat pe față și cu răbdarea chinurilor ai călcat în picioare îndemnurile lui.

Și acum..., a Nascătoarei :

Făcutu-te-ai vas al înțelepciunii celei mai presus de lumină, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care singură ești izbăvirea și lauda credincioșilor. Că tu ne-ai născut tuturor dumnezeiasca izbăvire.

Catavastile Hristos Se naște slăviți-L...

Canonul sfințului mucenic

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Cel ce ai înfipt pe nimic...

Ca un ostaș al lui Hristos, Ștefan, luptîndu-se după lege împotriva ucigătorilor Domnului și îmbrăcat fiind cu puterea Lui cea nebiruită, a biruit toată împotrivirea cea plină de ocară a călcătorilor de lege.

De rîvna iubirii lui Hristos aprinzîndu-se, și spre luptă dezbrăcîndu-se, plin fiind de credință și de dumnezeiesc Duh, întîiul mucenic a adevărit tuturor propovăduirea pescarilor cea de Dumnezeu rînduită.

Ca un propovăduitor al vieții celei de taină cu adevărat și dumnezeiești, întîiul mucenic ca și cum ar fi trecut cu vederea viața de față, a arătat cu fapta tuturor, lămurit, adevărul cel purtător de biruință, alegînd mai bine moartea.

A Născătoarei :

În peșteră lumească, Stăpînul pentru noi a intrat, cu chip smerit ; iar Ștefan, începătorul mucenicilor, a ieșit din răutatea omenească, atins fiind de iubirea Stăpînului.

Canonul cuvîtosului

Irmos : Se veselește de Tine...

Neputînd grăi împotriva învătăturilor tale, cuvioase, cel ce era plin de nebunia cea elinească s-a întors asupra ta cu chinuri.

Făbdat-ai cu tărie pentru Hristos bătai pe spinare și pe piept și palmuiri peste obraz, înțelepțite de Dumnezeu.

Cu înțelepciune duhovnicească și cu sprinteneală în răspuns, ai rușinat pe nelegiuitul Leon, cu dogmele tale cele preasfințite.

Slavă...

Cu răbdări necurmăte și cu statornicie ai sfărîmat lipitoa-

rea cea nebună, cu sabia duhului, cuvioase.

Și acum..., a Născătoarei :

C'a pe un chivot te-a văzut pe tine David în Betleem cu ochi proorocești, Maică a lui Dumnezeu, purtînd Prunc pe Cel ce este mai presus de toate.

Condacul și Irosul Praznicului.

SEDEALNA sfîntului mucenic, glasul 1 :

Podobie : Mormintul Tău, Mîntuitorule...

Apostole al lui Hristos, cel mai întîi între diaconi, întîiule mucenic, înțelepte, cununa mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai sfințit, cu nevoințele tale și cu minunile ai luminat sufletele oamenilor, izbăvește de toate nevoile pe cei ce te cinstesc pe tine, prealăudate Ștefan.

Altă Sedealna, glasul al 4 lea :

Podobie : Spălmîntatu-s-a Iosif...

Cîștigîndu-și cu adevărat întîiul mucenic al lui Hristos izvorul Duhului în inimă, în chip tainic, a muștrat semeția iudeilor ; și le-a arătat pe Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a odrăslit din sămînța lui David, plin fiind, măritul, de plinirea înțelepciunii și a harului. Ci, o, de trei ori fericite, mîntuiește cu rugăciunile tale pe cei ce te cinstesc pe tine.

Slavă..., a cuvîtosului, glasul al 3-lea :

Podobie : Pentru mărturisirea...

Gură plină de îndrăzneală arătîndu-te, ai rușinat semeția ti-

ranică, preaînțelepțește, cu răbdarea chinurilor tale ; că înțepat fiind în față pentru cinstita icoană a lui Hristos, Teodor, ai îndemnat pe toți să o cinstească și să o slăvească, cerîndu-ne nouă mare milă.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 3-lea:

Podoble De frumuseșea fecioriei tale...

Mînune uimitoare s-a făcut astăzi ; că Mîntuitorul nostru S-a arătat în peșteră trupește din Fecioara, pentru noi, precum Însuși știe ; iar magii cu daruri ca unui Împărat s-au închinat și păstorii cu îngerii L-au preaslăvit, cîntîndu-L ; cu care împreună și noi grăim către Acesta : slavă Celui ce S-a întrupat pentru noi !

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 4-a .

Irmos : Dumnezeiesca deșertare a Ta...

Pîrîș, judecător, călău și tăl minciunii, s-a arătat ucigătorul de oameni, preasfințite Ștefan ; ci însuși pe sine s-a doborît, cel ce a născocit curse împotriva ta.

Marele începător al nevoinei, socotind ca nimic atacul vrăjmașului, luptă cu bărbăție, doborînd cu îndemînare pe dușman.

Că cel dintîi între mucenici, care ne-a netezit nouă calea către mucenie, Ștefan purtătorul de cunună, dănuiește încununat cu cunună mucenicească.

A Născătoarei :

Strălucit-ai din Fecioară ca un soare, Hristoase, și luminezi cu lumina Ta pomenirea preamăritului întîi mucenic, care împreună a răsărit ca un luceafăr.

Canonul cuviosului

Irmos : Văzîndu-Te Biserica înălțat...

Fiind întins pe scîndură, ai fost străpuns, preafericite Teodor, cu sălbătici și cu nerușinare de barbar ; pentru că te închinai icoanei lui Hristos și a Maicii lui Dumnezeu.

Slujind din tinerețe Stăpînului și prin sihăstrie avînd către El neîncetată dorire, te-ai împodobit, fericite, în chip luminat cu sîngele muceniei.

Slavă...

Pornit-ai de la Răsărit ca un soare luminat, purtătorule de Dumnezeu, trimițînd razele mărturisirii tale, și ale împotrivrării tale celei pline de înțelepciune și de vitejie.

Și acum..., a Născătoarei :

Iine este cuvîntat Dumnezeu Cuvîntul, Cel ce vine în Betleem ca un milostiv, din pîntecele tău cel neispîtit de nuntă, Preacurată. Pe Acela acum roagă-L să mîntuiască pe cei ce aleargă la tine.

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Cel ce Te îmbraci cu lumina...

Strălucit-a ca un înger întîiul Tău mucenic, Hristoase, ajungînd mai presus decît bolțile

cerești, și de slava cea de nepus umplîndu-se, Iubitorule de oameni.

Cît de nebiruită a fost îndrăzneala dumnezeieștii rîvne a întîiului mucenic ! Că s-a luptat vitejește, pînă la sînge, împotriva ucigașilor de Dumnezeu.

Cu grindina cuvintelor celor ieșite din gura cea de Dumnezeu grăitoare, a surpat întîiul mucenic pe spurcații ucigători, și de aceștia, cu nenumărate aruncături de pietre, ca un biruitor s-a încununat.

A Născătoarei :

Pe Cel ce a venit din Maica ce nu știe de bărbat L-a văzut întîiul mucenic stînd în ceruri, întru neschimbata Dumnezeire și slavă a Tatălui.

Canonul cuviosului

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

Locuind în pămînt străin, pe lîngă întristările înstrăinării ai răbdat întristările izgonirii și închisori preaaspre, cel ce ești cu suflet răbdător.

Acum, te bucuri cu adevărat, primind încununare de biruință, întru această zi luminată și de lumină aducătoare, a dumnezeiescului întîi mucenic.

Slavă...

Temelia dreptei cinstiri de Dumnezeu pe care ai avut-o din tinerețe, ai păzit-o pînă la sfîrșit, rămînînd nestrămutat, nebiruite Teodor.

Și acum... a Născătoarei :

Pe tine te punem înaintea armă nebiruită împotriva vrăjmașilor ; pe tine te-am dobîndit înțărare și nădejde a mîntuirii noastre, Mireasă a lui Dumnezeu.

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Marea patimilor...

Săvitul începător al cetei de mucenici, Ștefan, depășind cu harul legile firii, se luminează cu dumnezeiasca slavă.

Următor preaales al cinstitei Tale pătimiri, Stăpîne Hristoase, fiind Ștefan, răsplătește ucigașilor săi cu grăire de bine.

Nepărtași la spurcata faptă de ucidere, păzește, Hristoase, pe cîntăreții tăi și-i învrednicește de moștenirea întîiului mucenic, ca un milostiv.

A Născătoarei :

Începătură de mîntuire a toată lumea s-a făcut Stăpîne, Nașterea Ta, și mucenicilor temei de mărturisire vrednică de Dumnezeu.

Canonul cuviosului

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Încă picurîndu-ți sudoarea nevoițelor, ai stat înaintea Celui ce a hotărît lupta, Care ocîrmuiește toată zidirea cu judecată dreaptă, purtătorule de Dumnezeu, preafericite Teodor.

Nimic nu te-a despărțit de dragostea lui Hristos : nici chinui-

rea trupului, nici hotărîrea prin care erai amenințat cu moartea, nici smulgerea averilor, preafericite Teodor.

Slavă...

Fiu preastrălucitor al luminii și al zilei fiind, te-ai mutat plin de lumină către Lumina cea dumnezeiască, ziua crescînd și noaptea micșorîndu-se, Părinte Teodor.

Și acum..., a Născătoarei ;

Numai pe tine aflîndu-te Mirele în mijlocul spinilor, ca pe un crin preacurat și ca pe o floare în mijlocul văilor, o, Maica lui Dumnezeu, din pîntecele tău a ieșit Cuvîntul.

CONDACUL sfîntului,
glasul al 3-lea :

Podoble : Fecioara astăzi...

Stăpînul nostru, ieri a venit la noi cu trup, iar astăzi sluga Lui a ieșit cu totul din trup ; ieri Împăratul nostru S-a născut cu trup, astăzi sluga cu pietre este ucisă ; că pentru Dînsul se și sfîrșește întîiul mucenic și dumnezeiescul Ștefan.

ICOS

Ca o stea luminoasă astăzi a strălucit împreună cu Nașterea lui Hristos, întîiul mucenic Ștefan, fulgerînd și luminînd toate marginile lumii. Numai nelegiuirea iudeilor a întunecat-o toată, vădindu-i cu cuvințele înțelepciunii, tîlcuindu-le din Scripturi și adevărindu-le lor că Iisus, Cel ce S-a născut

din Fecioara, este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu ; și a rîșinat păgîneasca lor răutate întîiul mucenic și dumnezeiescul Ștefan.

Alt icos

Grabnică vindecare dăruiește-mi, Mîntuitorule, și ca un iubitor de oameni luminează-mi mintea, Hristoase, ca un singur îndurat, ca să spun cumplitele nevointe ale dreptului ; prin care el s-a arătat întîiul nevoitor, cununa, precum și slava și lauda tuturor sfinților Tăi mucenici și fala și bucuria noastră ; credința tare și zidul de apărare al celor ce aleargă la racla cea izvoritoare de tămăduire. Ci acum, întîiule mucenic și dumnezeiescule Ștefan, nu înceta a te ruga Mîntuitorului pentru noi toți.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și șaptea, pomenirea Sfîntului Apostol, întîiul mucenic și arhidiacon Ștefan, unul din cei șapte diaconi.

S-a făcut odată întrebarea între iudei, saducheii, farisei și elini despre Domnul nostru Iisus Hristos. Unii spuneau că este prooroc, alții că este înșelător, iar alții că e Fiul lui Dumnezeu. Atunci Ștefan a stat pe loc înalt și a binevestit tuturor pe Domnul nostru Iisus Hristos, zicînd : «Bărbați frați, pentru ce s-au înmulțit răutățile voastre și s-a tulburat tot Ierusalimul ? Fericit este omul care nu s-a indoit în Hristos. El este Cel ce a plecat cerurile și S-a pogorît pentru păcatele noastre și S-a născut din Sfînta și curata Fecioară, cea aleasă înainte de întemeierea lumii. El a luat neputințele noastre și a purtat slăbiciunile noastre. Pe orbi i-a luminat, pe leproși i-a curățit, pe demoni i-a izgonit». Cînd l-au auzit grăind așa, l-au dus în sinedriu la arhleriei, că nu puteau să stea împotriva înțelepciunii și duhului cu care grăia.

Intrind înăuntru au adus niște bărbați care au zis: «L-am auzit că a grăit cuvinte de hulă împotriva locului celui sfânt și a Legii» și alte cuvinte, așa precum se scrie în Faptele Apostolilor. Și când s-au uitat la el au văzut fața lui ca față de înger. N-au mai putut răbda rușinea biruinței; l-au lovit cu pietre și l-au omorât. Iar sfântul se ruga pentru ei zicând: «Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta!». Dumnezeuiescul și întâiul mucenic Ștefan, prin așa socotita lui cădere, a doborât pe împotriva-luptătorul diavol și s-a odihnit cu somnul cel dulce, arătând minunate moaștele sale. Niște bărbați evlavioși au luat acele sfinte moaște, le-au pus într-o raclă făcută din lemn de Persia, l-au acoperit și l-au așezat alături de templu. Gamaliel, învățătorul de Lege, și Avelvus, fiul lui, crezând în Hristos, au fostbotezați de apostoli.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Teodor Mărturisitorul, fratele lui Teofan poetul.

Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul împreună cu Teofan, fratele lui, a trăit pe vremea împăratului Teofil. Au grăit cu îndrăzneală mare pentru cinstitele și sfintele icoane. Pentru aceasta, din porunca împăratului Teofil, luptătorul împotriva sfintelor icoane, au fost bătuiți fără de milă, li s-au scris stihuri pe frunte și au fost trimiși în surghiun. În surghiun marele luptător Teodor a plecat la Domnul. Se spune că un bătrîn mare era de față la plecarea lui către Domnul și că a auzit atunci cîntări de înger (așa cîntea Dumnezeu pe slujitorul Său) și că el era unul din cei ce cîntau.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Teodor, arhiepiscopul Constantinopolului.

Cuviosul Părintele nostru Teodor, născut și crescut în Constantinopol, a trăit pe vremea preahincredinciosului împărat Constantin Pogonatul. Pentru evlavia lui cea mare a ajuns preot al bisericii celei mari, apoi sincel și schevofilax. La moartea patriarhului Constantinopolului, silit de tot senatul și de însuși împăratul, dar mai bine spus de Sfîntul Sinod, l s-a incredințat pascirea Bisericii. Ocîrmuind bine Biserica doi ani și trei luni, s-a mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Luca Triglînu, cel din Muntenia, care cu pace s-a săvîrșit.

Du'ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, milulește-ne și ne mîntulește pe noi. Amin.

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 7 a :

Irmos · Dumnezeuul părinților...

Împodobit fiind cu pietrele ca și cu niște flori de multe feluri și frumoase, preasfințite Ștefan, pe tine însuși te-ai adus lui Hristos, Dătătorului de viață, cîntînd : bine ești cuvîntat !

Cît de nebiruită era împotrivirea lui Pavel, pe cînd prigoana mai înainte pe slujitorii lui Hristos, așa este și acum hotărîrea cu care aduce neamurile la Hristos, în veci.

Scîrșnind din dinți, în chip cumplit, cei fără de lege ca niște fiare au răpit și au ucis pe Ștefan, care dumnezeiește cînta : Dumnezeuule, bine ești cuvîntat.

Înălțat fiind în Duhul Sfînt, preasfințite Ștefan, în chip de negrăit ai văzut pe Fiul împreună cu Părintele, cîntînd Treimii : Dumnezeuule, bine ești cuvîntat !

A Născătoarei :

ie, Celui ce ai răsărit din dumnezeiasca Fecioară cea curată, s-a adus Ștefan, cununa în-suflețită, ca unui Împărat, cîntîndu-Ți dumnezeiește : Dumnezeuule, bine ești cuvîntat !

Canonul cuviosului

Irmos : În cuptorul persienesc tinerii...

Aprins fiind de rîvna cea ortodoxă, preaînțelepte, cu îndrăzneală ai săgetat rătăcirea cea primejdioasă și cumplită a eresului, cîntînd : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul meu și Domnul !

Cuvîntul înțelepciunii, cuvîntul dogmelor, cu vîntul cunoașterii, cuvîntul învățăturilor celor preacucernice ți-a dăruit ție Dumnezeu-Cuvîntul, părinte : bine ești cuvîntat, Dumnezeuul meu și Domnul !

Slavă...

Răsărind ca soarele de la răsărit, semănat-ai pe pămînt raza dreptei cinstiri de Dumnezeu, care luminează și învață cinstirea icoanei lui Hristos, Părinte Teodor.

Și acum..., a Născătoarei :

Fiind împodobită preamărită, preastrălucită Maica lui Dumnezeu, cu lumina fecioriei, ai născut cu trup și ai înfășat pe Cel ce înfașă pămîntul cu negură.

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Ție, Făcătorului a toate...

Veniți cu gîndul, de mărirea lui Ștefan fiind luminați, să cîntăm lui Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat : toate lucrurile lăudați pe Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Arătat-u-s-a ție Hristos întru slava Tatălui, vestindu-ți lămurit răsplătirile cele pentru cumpletele nevoințe ; pentru aceasta ai grăit : pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ție, ca unui biruitor al înșelăciunii celei nebunești ți s-a împletit cunună pentru cumplita nevoie, preasfînte Ștefan. Pentru aceasta ai cîntat : pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nașterea Stăpînului și pomenirea întîiului mucenic împletitu-s-a pentru noi ca o cunună ; pentru aceasta lăudăm neîncetat pe Domnul și-L preaînălțăm întru toți vecii.

A Născătoarei :

Pe tine, ceea ce în chip dumnezeiesc și omenesc, mai presus de cuget, prin cuvînt, ai născut pe Domnul și ai rămas fecioară, toate lucrurile te binecuvîntează și te preaînălță întru toți vecii, Fecioară.

Canonul cuviosului

Irmos : Miinile întinzîndu-și...

Ca un leu încrezîndu-te, preafericite, în tăria de suflet, nu te-ai înfricoșat de îndrăzneala eresului cel cu nume de nebunie ; ci l-ai dat pe față înaintea oamenilor și ai grăit bucurîndu-te : binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul !

Împodobindu-ți sufletul, fericite, cu bărbăția și pofta cu cumpătarea, ai rămas statornic, dobîndind cuget plin de înțe-

lepciune; iar mintea ți-ai cîrmuit-o cu dreptate și ai grăit: toate lucrurile lăudați pe Domnul!

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe sfîntul Duh, Domnul.

Uscat-ai, părinte, cu scrierile tale rîul eresului cel pornit cu repeziciune, și răsturnînd, cuvioase, m a i e s t r i i l e celor nelegiuîți, cu dovediri preaînțelepte, ai grăit: toate lucrurile lăudați pe Domnul!

Și acum..., a Născătoarei:

Dumnezeu, Cel ce a zidit firea oamenilor dintru început, astăzi Se îmbracă cu ea, din preacurat și preasfînt pîntecele tău, Preacurată, născîndu-Se în Betleem, după proorocie. Pentru aceasta toți te binecuvîntăm pe tine, Marie, Mireasa lui Dumnezeu.

Canonul sfîntului mucenic

Cîntarea a 9 a:

Irmos: Isaie dănuiește...

Covîrșit-ai, întîiule mucenic Ștefan, toată măsura laudelor și în tot chipul porți biruințe cu nemincinos cuvînt; că toată mintea omenească nu este în stare să-ți îndeplinească ție cunună vrednică de laude.

O, fericitul tău glas, preasfînite Ștefan, care a grăit strigînd: Stăpîne, Hristoase, nu socoti fărădelegile ucigătorilor, ci ca un Dumnezeu și Făcător, primește duhul meu, ca pe o jertfă plăcut-mirositoare.

Cu prețul durerilor ai luat cunună de biruință din dreapta cea atotputernică; și acum stînd, preafericite, înaintea Împăratului a toate, încununează cu mărire și cu har pe cei ce te laudă pe tine.

A Născătoarei:

Începătură de ființare vremelnică în trup a luat din Fecioara, Cel ce este din Tatăl Fiu fără de ani. Pentru aceasta, ucis fiind acum Ștefan, următorul lui Hristos, a moștenit începătura vieții veșnice.

Canonul cuviosului

Irmos: Hristos, piatra cea nelăiată...

De dumnezeiasca dragoste fiind atins, ai răbdat cu ușurință asprimea prigoanelor, de Dumnezeu înțeleptite, și sălbăticia prigonitorului surpînd, ai dobîndit cununa luptelor, părinte.

Avuție cerească ai aflat, părinte, și casă stătătoare, în locul amarei izgoniri, a înstrăinării și a mutării din loc în loc; și acum te veselești întru desfătarea cea veșnică.

Slavă...,

Aducînd Stăpînului cîntare, fericite, roagă-te Lui neîncetat pentru slăbiciunea mea, pentru viața de obște și pentru dragostea fraților, ca, împreună petrecînd viața, împreună să dobîndim și îndumnezeirea.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, Fecioară, care mai presus de cuget și de cuvînt ai

născut astăzi în Betleem pe Dumnezeu-Cuvîntul și L-ai înfășat în scutece, te mărim ca pe o adevărată fiică dumnezeiască și Născătoare de Dumnezeu.

LUMININDA sfîntului :

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Cel plin cu adevărat de dumnezeiesc har și de putere făcînd minuni, a defăimat gloatele ucigătorilor de Dumnezeu, cele ce își petreceau viața în deșert și, teologhisind Ștefan cu limbă înalt grăitoare, a zis : vād acum pe Iisus stînd de-a dreapta Tatălui ; la Care, purtător de cunună, cu pietre fiind ucis, s-a suit.

Slavă..., a cuvînosului :

Podoble : Cercetatu-ne-a pe noi...

Ieșind acum din trup, cunună însuflețită ți s-a adus ție, ca unui Împărat, ca Atotțiitorului Dumnezeu, Celui ce ai venit în trup ; pentru Care și lupta nevoițelor a săvîrșit cu bucurie.

Și acum..., a Praznicului :

Cuvîntul, Cel ce este cu Tatăl și cu Duhul împreună-veșnic și de o ființă și împreună-șezător pe scaun, S-a născut acum din Fecioara în Betleem, ca un prunc. Pe Acesta, vādît propovăduindu-L Dumnezeu și Mîntuitor, întîiul mucenic Ștefan cu pietre a fost ucis de mîinile nelegiuiților ucigători ; și purtător de cunună, s-a suit la Acesta cu slavă.

LA LAUDE

Se pun stîhirile sfîntului mucenic, pe 6, glasul 1 :

Alcătuire a lui Ciprian.

Cunună mucenicească din flori cuvîntătoare, răsplată purtătorului de chinuri să împletim, credincioșilor, întîiului mucenic ; că acesta este cel care mai dinainte a gătit calea mucenicilor și cu bucurie a strigat : Iată, vād cerurile deschise și pe Fiul lui Dumnezeu stînd de-a dreapta Tatălui celui nevăzut.

Glasul al 2-lea :

Alcătuire a lui Anatolie.

Întru sfînțenie te-ai îmbrăcat, fericite Ștefan, întîiule mucenic și întîiule diacon ; cel ce ești cu îngerii pârtaș, mijlocește și te roagă pentru noi către Domnul, Mîntuitorul cel fără de păcat.

Același glas :

A acelulași

Întîi între diaconi, întîi și între mucenici te-ai arătat, preasfînțite Ștefan ; că te-ai făcut cale sfînților și pe mulți mucenici ai adus Domnului. Pentru aceasta ție cerul s-a deschis, și Dumnezeu ți S-a arătat. Pe Acela roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea :

A aceluiasi.

Pe întîiul mucenic și viteaz slujitor al lui Hristos, pe Ștefan, întîiul diacon, după vrednicie să-l cinstim. Că acesta, stînd în mijlocul celor fără de lege, a văzut pe Fiul stînd de-a dreapta Tatălui.

Glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Mărite Ștefan, cerescule cetățean, fericită slugă a lui Hristos, fă rugăciuni pentru sufletele noastre.

Același glas :

A aceluiași.

Ștefan, frumoasa începătură a mucenicilor, cel plin de har și de putere, care a făcut mari semne în popor, a fost ucis cu pietre de către cei fără de lege. Dar ca un înger a strălucit și a văzut slava Ta, Cel ce Te-ai întrupat pentru noi, de-a dreapta Puterii ; și cu harul Duhului a fost ridicat la cer. Pentru aceasta, cu cetele îngerești sălășluindu-se, se roagă să se mîntuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea :

Alcătuire a lui Ciprian.

Întîiule mucenic, apostole și întîiule diacon, poarta mucenicilor, mărirea dreptilor, lauda apostolilor, stînd la judecată ai văzut cerurile deschizîndu-se și pe Fiul lui Dumnezeu stînd de-a dreapta Tatălui Cel nevăzut. Pentru aceasta ca un înger strălucind la față cu bucurie ai strigat, pentru cei ce te ucideau cu pietre : nu le socoti lor păcatul acesta ! Și acum cere pentru cei ce te laudă pe tine, cu dragoste, curățire de păcate și mare milă.

Și acum..., a Praznicului, același glas.

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Necuprinsă este taina care s-a săvîrșit astăzi în Betleem ; Cel

nevăzut Se vede, Cel fără de trup Se întrupează ; Cuvîntul ia trup și Cel ce este Se face ceea ce nu era. Fecioara naște în peșteră Prunc tînăr, pe Ziditorul firii, i e s l e a închipuiește scaunul ceresc, vitele însemnează starea înainte a heruvimilor ; păstorii se minunează, magii daruri aduc, iar îngerii cîntînd, grăiesc : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu, și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire ! Că fără schimbare este Emmanuel.

Doxologia mare, troparele, ectenille și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul Praznicului, Cîntarea 1-a, pe 4, și din Canonul Sfîntului Mucenic, Cîntarea a 3-a, pe 4. Prochimenul Praznicului și al Sfîntului Mucenic glasul al 8-lea : În tot pămîntul a ieșit vestirea Lui, și la marginile lumii cuvintele Lui. Stih : Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea minilor Lui o vestește tîria. Apostolul din Faptele Sfîntilor Apostoli (V, 8—5 II, 1—5 47 60) : În zilele acelea, Ștefan, fiind plin de dar și de putere... Aliluia, glasul al 1-lea : Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne. Stih : Dumnezeu e preaslăvit în sfîntul sfinților. Evanghelia de la Matei (XIV, 25 44) : Zis-a Domnul : ascultați pilda aceasta : era un om oarecare stăpin al casei sale, care a sădit vînă... (caută la Duminică a 13-a după Rusalii).

CHINONICUL

Prazniculul și al Sfîntului Mucenic

În tot pămîntul a ieșit vestirea Lui și la marginile lumii cuvintele Lui.

Pentru slujba Sfîntului Ștefan vezi și «Rînduiala de Tîploc», tîpărită la sfîrșitul acestor cărți.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUĂZECI ȘI OPTA

Pomenirea sfinților douăzeci de mii de mucenici, arși în biserica Nicomidiei.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6 : 3 ale Praznicii și 3 ale mucenicilor.

Stihurile Praznicului, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămara...

Porți chipul lui Adam, Cel ce ești preadesăvârșit în chipul lui Dumnezeu ; și voiești a fi ținut în brațe, Cel ce cu tăria Ta ții în mână lumea, grația curată cea fără prihană, zicînd : cum Te voi înfășa în scutece ca pe un prunc ? Cum Te voi alăpta pe Tine, Cel ce toate le hrănești ? Cum nu mă voi minuna de sărăcia Ta, cea mai presus de cuget ? Cum Te voi numi pe Tine acum, Fiul meu, eu roaba Ta fiind ? Te laud și Te binecuvintez pe Tine, Cel ce dăruiești lumii mare milă.

Văzînd, cea cu totul fără de prihană, pe Dumnezeu, Cel mai înainte de veci, Prunc întrupat dintr-însa, ținîndu-L pe mîini, și sărutîndu-L adesea, plină de bucurie fiind, Îi zicea Lui : Dumnezeule Preaînalt, Împărate cel nevăzut ! Cum Te văd pe Tine și nu pot înțelege taina sărăciei Tale, cea fără de măsură ? Că peștera cea mică, și aceasta străină, Te încapă pe Tine înăuntru ; Cel ce Te-ai

născut nestricîndu-mi mie fecioria și păzindu-mi pîntecele ca mai înainte de naștere și dînd lumii mare milă.

Acestea le-a grăit preacinstita cu frică, pe cînd magii erau adunați laolaltă înaintea peșterii, și a zis către dîșii : pe cine căutați ? Că precum văd, voi veniți din țări străine, avînd înfățișarea și vorbirea de perși. Ciudată venire și călătorie ați isprăvit de făcut ; și ați venit în grabă la Cel ce dintru înălțime și în chip minunat S-a sălășluit în mine, precum știe, să vă închinați Lui, Celui ce dăruiește lumii mare milă.

Stihurile mucenicilor, glasul 1 :

Podobie : Prealăudaților mucenici...

Douăzeci de mii de mucenici ai lui Hristos, care v-ați adunat în Duh, cu harul lui Dumnezeu, popor fericit, stele luminoase, risipind noaptea rătăcirii, v-ați mutat către Lumina cea neapussă ; rugați-vă acum să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Mulțime numeroasă, iată, a fost arsă acum în foc, ca o ardere de tot și a umplut de miros plăcut cele cerești, și a luminat adunarea cea aleasă a celor întîi-născuți ; și umplînd de bucurie cele pămîntești, se roagă Domnului să ne mîntuim cei ce săvîrșim și mărim sfînta lor pomenire.

Înflăcărați de dragostea lui Hristos, părăsind toate cele de pe pămînt și aducîndu-vă Lui

ca niște jertfe fără de prihană, mucenicilor purtători de biruință, v-ați făcut împreună-locuitori cu îngerii. Și acum rugați-vă să se dăruiască sufletele noastre pace și mare milă.

Tinerele fecioare simțind mirurile Tale, au mers pe urmele Tale cele purtătoare de viață și mîntuitoare de suflet. Și bucurîndu-se de învierea cea din morți, veselindu-se, s-au sălășluit întru Tine, Făcătorule de bine, îndulcindu-se cu adevărat de frumusețea Ta.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Veselește-te Ierusalime și prăznuiți toți cei ce iubiți Sionul. Astăzi s-a dezlegat legătura cea de multă vreme a osîndirii lui Adam. Raiul nouă s-a deschis și șarpele s-a surpat. Că acum a văzut Maică a Ziditorului, pe aceea pe care mai înainte o amăgise. O, adînc al bogăției și al înțelepciunii și al cunoștinței lui Dumnezeu ! Ceea ce a fost pricinuitoarea morții a tot trupul, organul păcatului, se face încăpătoare mîntuirii a toată lumea, prin Născătoarea de Dumnezeu ; că Prunc S-a născut dintr-însa Dumnezeu cel cu totul desăvîrșit. Și cu nașterea fecioria a pecetluit, legăturile păcatelor dezlegînd prin scutece și cu pruncia a vindecat durerile cele cu întristare ale Evei. Deci să dănuiască toată făptura și să salte, că a venit

Hristos să o înnoiască și să mîntuiască sufletele noastre.

I A S T I H O A N A

Se pun stihirile Praznicului, glasul al 2-lea :

Podobie : Casa Efratului...

Cu totul îmbrăcîndu-Te din Fecioara, cu lucrare dumnezeiască, în Adam cel dintîi, Hristoase, în peșteră Te-ai născut și în iesle ai fost înfășat.

Stih : Zis-a Domnul Domnului Meu : Sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Cîntă D a v i d e ca prooroc, mișcîndu-ți lira, că din coapsele tale, din care este Născătoarea de Dumnezeu, Se naște astăzi Hristos.

Stih . Din pîntece mai înainte de lăceafăr Te-am născut.

I audă plăcută lui Dumnezeu împreună cu magii și păstorii și slavă împreună cu îngerii să aducem credincioșilor, lui Dumnezeu, Celui ce S-a născut din Fecioara.

Slavă... Și acum..., glasul 1 :

Alcătuire a lui Ioan Monahul .

...lavă întru cei de sus lui Dumnezeu aud astăzi în Betlem de la cei fără de trup, grăind Celui ce a binevoit a fi pace pe pămînt. Acum Fecioara este mai desfătăată decît cerurile, că a răsărit lumină celor întunecați și pe cei smeriți i-a înălțat, pe cei ce cîntau cu îngerii : slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu !

T R O P A R U E sfinților,
glasul al 2-lea :

Purtătorilor de biruință ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sîngiurile voastre, și sfinte sînt locașurile care au primit trupurile voastre. Că în locul de chinuri pe vrăjmași i-ați biruit și cu îndrăzneală pe Hristos L-ați propovăduit. Pe Dînsul, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, ca să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., al Praznicului.

LA U I R E N I E

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului de două ori; Slavă..., al sfinților; Și acum..., iai al Praznicului.

După Catisma intîia, se cîntă Sedealna, glasul al 8-lea :

Podobic : Fluierile păstorești...

Minunată este, credincioșilor, taina aceasta : Dumnezeu S-a născut din Fecioara, precum știe. Cetele îngerilor spăimîntîndu-se de pogorîrea Lui, grăiau lăudînd : S-a născut Hristos Domnul, Cel ce a binevoit, ca un Dumnezeu, să mîntuiască neamul omenesc.

Slavă... Și acum..., tot aceasta

După Catisma a doua, se cîntă SEDEALNA, glasul al 8-lea :

Fluierile cele păstorești viersuiesc cîntare, iar oastea îngerească grăiește, zicînd : cîntați, povățuitorii oilor, laudă dumnezeiescă ; ziceți cîntînd : S-a născut Hristos Domnul, Cel ce a binevoit, ca un Dumnezeu, să mîntuiască neamul omenesc.

Slavă... Și acum..., tot aceasta :

Psalmul 50.

C A N O A N E L E

Se pune Canonul al doilea al Praznicului, cu Irmosul pe 8, și al sfinților, pe 4.

Canonul sfinților

Alcătuire a lui Iosif.

Cîntarea 1-a, glasul 1 :

Irmos : Cîntare de biruință...

Mulțime numeroasă a cinstiților mucenici, ștergeți mulțimea multelor mele păcate, cu mijlocirea voastră și dați-mi cuvînt să laud prăznuirea voastră.

Luminători prealuminați ai Bisericii, bunilor biruitori mucenici, care ați slăvit pe Hristos întru mădularele voastre, fiți acum măriți întru pomenirea voastră cea purtătoare de lumină.

Credința cea dumnezeiască a purtătorilor de biruință a pierdut tiranica păgînatate a celor necredincioși și a stricat cu har, din temelie, vicleana împotrivire a demonilor.

Slavă...,

Mărturisind, mucenicilor, pe Atoputernicul Dumnezeu, Care a luat trup și moartea a pierdut, cu moarte v-ați omorît, luînd viață fără de sfîrșit.

Și acum..., a Născatoarei :

Lăudămu-te, prealăudată și binecuvîntată, că ai născut cu trup pe Dumnezeu cel prealăudat, Care a mărit pe purtătorii de biruință și pe vrăjmașul l-a biruit.

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Să se întărească inima mea...

Foarte frumos fiind înfierbîntați de dragostea lui Hristos, prealăudaților, de focul aprins nicidecum nu v-ați îngrozit, ci într-însul săvîrșindu-vă, împreună v-ați preamărit.

Cu glas viu propovăduind pe Dumnezeu, nu s-au spăimîntat de îngrozirile celor fără de Dumnezeu ; ci prealăudații ostași ai lui Hristos, săvîrșindu-se, au strigat într-un cuget cuvintele tinerilor din Babilon.

Slavă...,

Nu ne temem de focul care este rob ca și noi, strigau vitejii laolaltă, ci cu sufletul vesel murim pentru Tine, Mîntuitorule, Care ai murit și moartea ai nimicit.

Și acum..., a Născătoarei :

Dumnezeu ca să îndumnezeiască omenirea S-a făcut om din tine, Fecioară curată, mai presus de cuvînt și de cuget. Pentru aceasta cu un glas te fericiim pe tine, credincioșii.

Irmosul :

: Să se întărească inima mea «întru voia Ta, Hristoase Dumnezeu, Care ai întărit cerul «peste ape și ai întemeiat pămîntul așijderea pe ape, Atotputernice».

CONDACUL sfinților,
glasul al 2-lea :

Podoble : Pe propovăduitorii cei tari...

Cu suflet tare prin foc pătîmirea primind sfinții pentru cre-

dință, douăzeci de mii de pătimitori au strigat Celui născut din Fecioara : primește arderea cea de tot a noastră pentru Tine, ca și darurile împăraților din Persia : aur, smirnă și tămîie, Dumnezeule cel preaveșnic.

SEDPAINA, glasul 1.

Podoble : Mormintul Tău, Mîntuitorule...

Oastea cea cu numărul de douăzeci de mii de mucenici, cea cinstită de noi, răsare, luminînd prin credință inimile și cugetele celor cucernici. Că vitejii mucenici aprizîndu-se de dumnezeiasca dragoste a Stăpînului, au primit cu voie bună sfîrșit sfînt prin foc.

Slavă... Și acum..., a Praznicului.

În ieslea celor necuvîntătoare ai fost pus pentru noi, îndelung-Răbdătorule, făcîndu-Te Prunc, de a Ta voie, Mîntuitorule. Și păstorii împreună cu îngerii Te-au laudat, grăind : slavă și laudă fie Celui ce S-a născut pe pămînt și a înălțat firea pămîntenilor : lui Hristos Dumnezeu-lui nostru.

Cîntarea a 4 a :

Irmos : Auzit-am, Dumnezeule, glasul...

De dragostea Ta și-au legat inimile purtătorii de biruință, Cuvinte ; că pentru Tine fiind uciși, ca niște miei fără prihană, s-au arătat următori patimii Tale.

Cîrmuindu-vă sufletele voastre sfinților, cu duhul, către limanul mîntuirii, ați scăpat de viforul nebuniei idolești, fericiților.

Slavă...,

Nestrămutați v-ați arătat în lupta muceniei, neclintiți, ne-spăimîntați, biruind împotrivi-rea prigonitorilor cu dumneze-iasca credință.

Și acum..., a Născătoarei.

Cu nașterea ta, binecuvîntată, izbăvind-ne din blestemul cel de demult, am primit binecuvîn-tare, viață, izbăvire, noi, cei ce te mărim ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Strălucește nouă lumina...

Pomenirea mucenicilor Tăi a strălucit cu putere multă și a luminat marginile pămîntului cu dumnezeieștile împrăstieri ale minunilor, Hristoase Dum-nezeul nostru.

I ucrătorii de cele sfinte, adu-cînd jertfe, s-au adus pe sine în-șiși jertfă de ardere de tot, în chip desăvîrșit, laolaltă cu toți ceilalți împreună mucenici, slă-vind pe Hristos.

Slavă...,

Locașuri ale lui Dumnezeu fiind, sfinților, prin Botez sfîr-șit sfînt împreună ați primit și în casa cea sfîntă și către Bise-rica cea cerească v-ați suit.

Și acum..., a Născătoarei :

Că să împreune Dumnezeu cu cei de sus pe cei ce din călca-rea poruncii au alunecat în mare prăpastie, S-a sălășluit în pînte-cele tău, curată, și trup S-a fă-cut.

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Proorocului Iona urmînd...

Căpetenie sfințitului popor ai fost și cumplit nevoîn-du-te, l-ai îndrumat cu bucurie către cer, sfințite mucenice, Cu-vioase Antim.

Că aurul lămurit în mijlocul fo-cului, s-a cunoscut dreapta voastră cinstire de Dumnezeu, luptători ai lui Iisus, strălucind mai mult decît soarele.

Slavă...,

O morîndu-vă trupește ați mo-stenit viața cea adevărată, înțe-lepților, fiind împreună cu Hris-tos, Cel ce v-a arătat pe voi mai tari decît chinurile.

Și acum..., a Născătoarei.

După naștere, cu adevărat ai rămas fecioară, ca și mai înain-te de naștere, Marie, cu puterea lui Iisus, Cel ce S-a întrupat din tine ; cu adevărat minune uimi-toare !

Irmosul .

Proorocului Iona urmînd, strig «Ție : scoate din stricăciune «viața mea, Bunule, și mă mîn-«tuiește, Mîntuitorul lumii, pe «mine cel ce grăiesc : slavă «Ție !».

G Î N D A C U L, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Cu scutece, Doamne, pe cei vrednici, Bunule, îi sfințești mu-cenicește ; unitu-Ți-ai prin su-ferințe, pe jertfitorul Tău ; iar cerul Te-a arătat pe Tine prin stea ; căci de Tine s-a arătat

preot, mucenicul cel cu suflet mare.

ICOS

Moise primind tablele Legii date de Dumnezeu, a arătat Scripturile cele pe scurt grăitoare de Hristos. Iar tu, sfinte, cu dulceața cuvintelor, cu bună-tatea obiceiurilor, ai fost chemare din nou pentru cei greșiți; cu mîna îndurării și cu blîndețea cuvintelor tale, ai fost îndreptare păcătoșilor. Pentru aceasta și după cuviință te-ai învrednicit cetelor mucenicești, pentru mul-ta ta podoabă; că nu tîlcuire de cuvinte, ci lucrarea primind, te-ai arătat preot cu suflet mare.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și opta, pomenirea sfinților douăzeci de mii de mucenici ce au ars în Nicomidia.

După ce împăratul Maximian s-a întors biruitor din lupta împotriva etiopienilor, a vrut să aducă jertfe de biruință idollilor. De aceea a trimis scrisori pretutîndeni, ca să vină toți în Nicomidia să se închine zeilor acolo. Sfîntul Antim, episcopul Nicomidiei, a adunat în biserica lui tot poporul lui Hristos, că era atunci sărbătoarea Nașterii lui Hristos, a prăznuit împreună cu el și i-a învățat adevărata credință. Maximian aflînd că episcopul este cu creștinii în biserică, a poruncit să pună în jurul bisericii lemne uscate, să le aprindă și să ardă pe creștini. Cînd episcopul a aflat aceasta s-a grăbit de a botezat pe catehumeni, a săvîrșit Sfînta Liturghie și a împărtășit pe toți creștinii cu dumnezeieștile și preacuratele Taine. Și așa, aprinzîndu-se lemnele, s-au săvîrșit toți. Prin harul lui Dumnezeu Sfîntul Antim a scăpat nevătămat, ca să fie de folos și altora. A adus prin botez pe mulți la Hristos și după ce a fost mult chinuit, s-a mutat la Hristos, și a dobîndit împărăția cerurilor.

Tot în această zi, pomenirea sfinților mucenici cei din senatul roman, care

n-au fost în biserică și n-au fost arși, ci de felurite chinuri s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Ind, care fiind aruncat în mare, s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Gorgonie și Petru, care în mare s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Zinon, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mardonie, care prin foc s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Dorotei, care a fost căpetenie în oștire și de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Teofil diaconul, care fiind lovit cu pietre, s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Migdonie, care fiind băgat de viu în groapă, s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Glicherie preotul, care de foc s-a săvîrșit.

După ce spurcatul Maximian a hotărît ca să fie arși în biserică cei douăzeci de mii de sfinți, a poruncit să fie uciși și creștinii care nu s-au întîmplat în biserică și n-au fost arși. Sfîntul Ind și Sfinții Gorgonie și Petru au fost legați cu pietre și aruncați în mare. Sfîntul Zinon, care era general, și Sfîntul Dorotei, căpetenie de oștire, li s-au zdrobit fața și dinții cu pietre și li s-au tăiat capetele. Sfîntul Mardonie a fost ars în foc. Sfîntul Migdonie a fost băgat de viu într-o groapă și s-a săvîrșit. Sfîntul Glicherie preotul, de foc s-a săvîrșit. Sfîntul Teofil, diaconul, i s-a tăiat limba și a fost lovit cu pietre. Și alții mulți au primit cununa muceniciei, în ziua aceea. Sfînta Domna a adunat sfințele moaște ale tuturor acestora și le-a îngropat. Apoi s-a urcat într-o corabie și s-a dus de s-a ascuns într-un loc potrivit. A fost însă pîrită lui Maximian și din porunca acelui a s-a tăiat capul, apoi a fost arsă în foc.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntei Domna, care i s-a tăiat capul cu sabia și a fost apoi aruncată în foc.

Sfînta Muceniță Domna a trăit pe vremea împăratului Maximian în orașul Nicomidia. Era preoteasă într-un templu idolesc numit Dodecateu, pentru că a-

vea în el doisprezece idoli. Citind Faptele Sfinților Apostoli și Epistolele Sfântului Apostol Pavel, i s-a luminat sufletul, a cunoscut adevărata credință, a crezut în Hristos și a fost botezată de Chiril episcopul Nicomidiei, împreună cu eunucul Ind și cu mulți alții. Era de doisprezece ani când a primit Sfântul Botez. După mutarea din viață a episcopului Chiril, a venit în locul lui, prin hotărîrea lui Dumnezeu, Antim. După ce s-a botezat Sfînta Domna dădea la săraci tot ce primea de la templu. Șeful eunucilor a descoperit-o și avea de gînd să o pedepsească. Ea însă s-a făcut nevăzută. De aceea a fost trimisă la episcop să o vindece. Și așa a ajuns să fie între creștini. Maximian, după ce s-a întors din războiul împotriva etiopienilor, a căutat pe Domna. Negăsind-o s-a amărit și a poruncit să fie ucis mulți creștini, lucru ce s-a și împlinit. Sfînta Domna a luat moaștele sfinților și le-a îngropat. Aflîndu-se fapta ei, i s-a tăiat capul.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Nicanor, apostolul, care în pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Secund, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Vavila, care cu pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Simeon, izvorîtorul de milă, cititorul Minăstirii Simon-Petru din Muntele Alos, care cu pace s-a săvîrșit.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Cîntarea a 1-a :

Imos : De tinerii Tăi cei din...

Uitîndu-vă numai la cele stă-tătoare de acolo, fericitilor, cu dumnezească putere v-ați arătat mai presus de foc, ca și cei trei tineri dumnezeiești din Babilon, strălucind de dumnezeiască lumină.

Defăimînd cuvîntul cel fără de judecată al tiranului, înțelepți-

ților, împreună cu preasfințitele femei și cu dumnezeieștii prunci, v-ați adus cu adevărat prinoase întregi Împăratului tuturor.

Slavă...,

Purtînd înlăuntru în suflete luminarea cunoștinței lui Hristos, cu toată evlavia ați străbătut cu adevărat norul cel întunecat al păgînatății, vitejilor, și v-ați mutat la lumina cea veșnică.

Și acum..., a Născătoarei :

Mai înaltă decît cerurile te-ai arătat, născînd pe Stăpînul și Dumnezeuul tuturor ; Căruia nu înceta a te ruga cu deadinsul, preasfîntă curată, să mîntuiască pe cei ce cu credință fierbinte te măresc pe tine.

Cîntarea a 8-a :

Imos Pe Cel ce ai mintuit...

Izvorăsc miruri cu bună mireasmă de tămăduiri moaștele mucenicilor și alungă împuțiciunea patimilor, celor ce cu credință Te slăvesc cu cîntări, Hristoase în veci.

Arătat-v-ați, purtătorilor de biruință, ca niște trandafiri preafrumoși umblînd prin mijlocul focului și cu osîrdie cîntînd : lăudați și preainălțați pe Hristos în veci.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Băieți și fecioare, bătrîni și tineri, prunci sfinți și mulțime nenumărată de femei, nevoindu-se împreună, au dobîndit împreună trăirea cea de sus.

Și acum..., a Născătoarei :

Iezechiel te-a văzut pe tine poartă încuiată, Fecioară, prin care a trecut Iisus, Cel ce S-a sălășluit în pîntecele tău, și S-a îmbrăcat, în chip lămurit, cu trup, din singiurile tale.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-L și preainălțîndu-L pe Dinsul întru toți vecii.

Irmosul :

Pe Cel ce a mîntuit în cuptor «pe tinerii cîntători de laude și «cuptorul cel aruncător de văpa-
«le în rouă l-a prefăcut, pe Hris-
«tos Dumnezeu, lăudați-L și-L
«preainălțați întru toți vecii».

Cîntarea a 9-a .

Irmos : Pe norul cel purtător..

Ca niște miei junghiați de bunăvoie, împreună v-ați dat spre ardere de tot și ca o jertfă v-ați adus Stăpînului, Celui ce S-a junghiat pentru noi pămîntenii, bunilor biruitori mucenici, și după vrednicie împreună ați luat cununile biruinței.

Împreună cu sfinții prooroci, cu cinstiții apostoli, cu cetele celor aleși, cu ale sfinților îngeri și cu mulțimea mucenicilor celor slăviți, rugați-vă Domnului să mîntuiască de ispite și de supărări pe cei ce cu credință vă fericiți pe voi.

Slavă...,

Sfințita voastră pomenire strălucește, luptătorilor, mai mult decît razele soarelui, alungînd pururea întunericul demonilor și luminînd pe toți cei ce cu cre-

dință și cu dragoste după datorie vă fericiți pe voi, preafericiților.

Și acum..., a Născătoarei :

Ceea ce ai născut dumnezeiasca Lumină, Care a strălucit din Tatăl, milostivește-te, Preacurată, de sufletul meu cel întunecat de înșelăciunile vieții și care s-a făcut batjocură vrăjmașilor ; și-l învrednicește, ceea ce ești fără de prihană, de lumina pocăinței celei mîntuitoare.

Irmosul :

Pe norul cel purtător de lumină întru care Stăpînul tuturor «din cer ca ploaia pe lînă S-a «coborît și S-a întrupat pentru «noi, făcîndu-Se om Cel fără de «început, toți să o mărim ca pe «o curată Maică a Dumnezeu-
«lui nostru».

LUMININDA sfinților .

Podobie . Femei auziți glas...

Mulțime de mucenici cu totul cinstită și ceată de Dumnezeu adunată a sfinților douăzeci de mii, rugați pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Fecioara, să izbăvească de toate nevoile pe cei ce vă cinstesc acum pe voi, și săvîrșesc strălucita și cu totul luminata pomenire a voastră.

Slavă... Și acum..., a Praznicului :

Pentru necumpătarea cea de demult depărtatu-m-am, vai mie, ticălosul, de chipul cel preabun, pe care îl primisem prin dumnezeiască lucrare. Iar Tu, Hristoase, ca un milostiv, unindu-Te cu mine în chip de negrăit, ai

luat din partea cea mai rea, înnoindu-mă pe mine, Mîntuitorule, din singiurile cele fecio-rești.

I A L A U D E

Se pun stihirile pe 4, glasul al 4-lea

Podoble : Ca pe un viteaz...

Vrînd Stăpînul, Iubitorul de oameni, să arate oamenilor bogăția bunătății Sale, a luat frămîntătura lor, S-a născut cu trup și S-a sălășluit în peșteră, ca pe toți să-i facă cerești, înălțînd pe cei ce laudă și slăvesc Nașterea Lui cea de netîlcuit (de două ori).

Întărindu-vă cu puterea Împăratului tuturor și temeinic întrarmîndu-vă și împuternicindu-vă împotriva slăbiciunii firii, nebiruiților mucenici, ați biruit cu tărie pe vrăjmașul, începătorul răutății ; și vă rugați să se dăruiască lumii pace și credincioșilor mîntuire, ca niște ajutători preamari.

În cuvinte Filotei și în fapte Dorotei și dumnezeiescul Mar-donie și Gorgonie, împreună cu Secund, cu Petru și cu Ind, s-au luptat vitejește, bucurîndu-se, și au biruit taberele vrăjmașului ; iar acum se roagă să se izbăvească de toate primejdiile cei ce cu credință săvîrșesc cinstită prăznuirea lor.

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Necuprinsă cu mintea este taina care s-a săvîrșit astăzi în Betleem. Cel nevăzut Se vede, Cel fără de trup Se întrupează, Cu-

vîntul ia chip omenesc ; Cel ce este Se face ceea ce nu era. Fecioara naște în peșteră Prunc tînăr pe Ziditorul firii, ieslea închipuiește scaunul ceresc ; vitele însemnează starea înainte a heruvimilor ; păstorii se minunează, magii daruri aduc, iar îngerii cîntînd, grăiesc : slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire ; că fără schimbare este Emmanuel.

I A S T I H O A V N A

Se pun stihirile Praznicului, glasul al 6-lea :

Podoble : Îngereștile puteri...

Prăznuiește astăzi cu bucurie toată făptura și cerurile se bucură împreună cu noi : că în iesle născîndu-Se Ziditorul din Fecioara și în Betleemul Iudeii, acum S-a văzut cu uimire Prunc ; către Care să zicem : bine ești cuvîntat Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Stih : Zis-a Domnul Domnului Meu : șezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Prunc nou Te-ai arătat pentru noi, Iisuse, răsărind din Tatăl mai înainte de veci, vrînd să înnoiești pe toți oamenii învechiți prin călcarea de poruncă cea de demult ; pentru aceasta toți cu mulțumire pururea cîntăm Ție : binecuvîntat ești Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Stih : Din pintece mai înainte de lu-ceafăr Te-am născut.

Lăudat-au pe Hristos, Care a venit din Fecioară, munții și

dealurile, văile și câmpiile; și steaua din cer L-a arătat magilor, culcat ca un prunc în peșteră, îmbrăcat cu trup de rob; Căruia cîntăm: bine ești cuvîntat Cel ce Te-ai născut, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Slavă..., același glas și podobie:

Ce este sărăcia Ta aceasta multă și neasemănată, prin care Adam s-a îmbogățit în cele dumnezeiești? grăia Fecioara ținînd în brațe pe Emmanuel, Dumnezeu și Ziditorul, Care a luat trup dintr-însa. Către Care grăim: bine ești cuvîntat Cel ce Te-ai născut, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Și acum..., a Născătoarei:

Prunc S-a născut de bunăvoie, și Fiu ni s-a dat nouă, Cel ce este mai înainte Împărat al veacurilor. Ascultați limbilor, Israele ia aminte, înțelegeți și vă plecați, căci cu noi este Cel ce va subția și va vîntura de pe pămînt toată împărăția și stăpînire, care nu se va pleca Lui.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după îndulală, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune: din Canonul Praznicului, Cîntarea a 4-a și a 5-a, pe 6 Proclamen, glasul al 5-lea: Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac. Stih: Mintește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvîlos, Apostolul, din Epistola către Romani (VIII, 2—13): Faților, legea duhului vîleii lui Iisus Hristos... (caută miercuri în săptămîna a 3-a după Rusalii). Altîina, glasul al 4-lea: Strigați Domnului tot pămîntul, cîntați numelui

Lui, dați mărire laudelor Lui. Stih: Că ne-ai cercat pe noi Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi precum se lămuirește argîntul. Evanghelia de la Luca (XIV, 1—7), în vremea aceea mergea cu Iisus mulțime multă... (caută marți în săptămîna a 7-a după Rusalii)

CHINONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor dreپți se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A DOUAZECI SI NOUA

Pomenirea Sfinților paisprezece mii de Prunci, care au fost uciși de Irod în Betleemul Iudeii, pentru Hristos, și a Preacuviosului Părintelui nostru Marcel, igumenul Mînăstirilor Achimților, adică a celor neadormiți.

LA VECERNIE

1. Doamne, strigat-am..., se pun stihurile pe 6: 3 ale Sfinților Prunci și 3 ale cuvîlosului.

Stihurile Sfinților Prunci, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pe un viteaz...

Comoara cea ascunsă, căutînd-o cel fără de lege a jertfit astăzi pe pruncii cei fără de răutate; și Rahila era nemîngîiată, văzînd junghierea cea fără dreptate și moartea cea fără de vreme, și a plîns tulburată în cele dinlăuntru; dar acum se veselește pentru ei, văzîndu-i în sinurile lui Avraam.

Pe Împăratul cel veșnic, Care S-a făcut sub ani, Îl căuta împăratul cel fără de lege, și neaflîndu-L să-L omoare, a secerat mulțimea pruncilor, care nu știau de răutate, pe care i-a fă-

cut mucenici, precum nu se aștepta, și cetățeni ai împărăției celei de sus ; aceștia au rușinat cu adevărat nebunia lui.

Născîndu-Te Tu, Doamne, Cel mai în a i n t e de veci, din Fecioară, și din bunătate făcîndu-Te Prunc, Ți s-a adus Ție, prin sînge, ceata de prunci mucenici, fiindu-le sufletul luminat și netulburat ; pe care după dreptate i-ai sălășluit în locașurile celor pururea vii, înfierînd răutatea lui Irod și cruda lui nebunie.

Stihirile cuvlosului, același glas și podobie :

Pildă de înfrînare prin sihăstrie te-ai arătat călugărilor, purtătorule de Dumnezeu Marcel, și izvor de smerenie, stîlp ridicat de la pămînt la cer, prieten al curăției, adevărat păzitor al liniștei celei adevărate, stîlp neînsuflețit al bărbăției și dreptar spre fapte bune.

Pidicîndu-te cu mintea la vederea celor mai bune, Părinte Marcel, încă fiind în trup, ai trecut cu vederea toate cele pămîntești și pieritoare , și ți-ai agonisit pe pămînt viețuire fără de materie, slăvind pe Hristos ; pe Acela roagă-L să izbăvească din stricăciune și din primejdii pe cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Întrariatu-ți-ai sufletul și trupul cu dumnezeieștile fapte bune, Marcele, și făcîndu-te prieten al celor fără de trupuri, te-ai arătat neîmpărtășit cu cele de veselie ale pămîntului, pentru

dragostea Ziditorului tău. Pe Acela roagă-L să izbăvească din stricăciune și din primejdii pe cei ce cu credință săvîrșesc pomenirea ta cea pururea cinstită.

Slavă..., a sfinților, glasul al 8-lea.

Alcătuire a lui Andrei Criteanul.

Irod cel fără de lege, văzînd steaua mai strălucitoare decît toată făptura se tulbura și răpea, din brațe de maică, pe pruncii sugători de lapte. Iar Elisabeta, luînd pe Ioan, s-a rugat de o stîncă, zicînd : primește pe o maică cu pruncul ! Muntele a primit pe Întemernătorul, ieslea a păzit Comoara pe care a vestit-o steaua ; magii se închinău, Doamne, slavă Ție !

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul

În imitoare taină se săvîrșește astăzi : firea se înnoiește și Dumnezeu Se face om ; ce era a rămas și ce nu era a luat, ne-suferind nici amestecare, nici despărțire.

I A S T I H O A V A

Se pun stihirile Praznicului, glasul al 6 lea :

Podobie : A treia zi ai înviat...

Înfricoșătoare taină văd ; Dumnezeu, Care cuprinde toată zidirea în palmă, Se cuprinde cu trup în ieslea celor necuvîntătoare, și este înfășat în scutece, Cel ce înfășoară marea cu negură.

Stih - Zis-a Domnul Domnului Meu : sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Dumnezeu cel fără de trup Se întrupează și început ia Cel fără de început ; Cel plin acum Se deșartă în peșteră mică, din Fecioara, și ca prunc este alăptat cu lapte Cel ce hrănește toată suflarea.

Sfih : Din pintece mai înainte de lăceafăr Te-am născut.

Păstorii saltă de Nașterea lui Hristos și slăvesc împreună cu îngerii, iar steaua însoțește pe magii care se închină, și oamenii, mîntuindu-se, măresc pe Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă..., a sfinților, glasul al 8-lea :

Alcătuire a lui Andrei Criteanul.

Cînd S-a născut Iisus în Betleemul Iudeii, a încetat stăpînirea iudeilor ; să salte pruncii, care au fost junghiați pentru Hristos ; să se tînguiască Iudeea că s-a auzit glas în Rama : Rahila plîngînd jelește pe pruncii săi, precum este scris. Că Irod cel fără de lege, omorînd pruncii, plinește Scriptura, umplînd Iudeea de sînge nevinovat ; pămîntul se roșea de sîngele pruncilor, iar Biserica cea din neamuri se curăța în chip tănuuit și se îmbraca cu podoabe. Adevărul a venit și Dumnezeu S-a arătat celor ce ședeau în umbră, născîndu-Se din Fecioara, ca să ne mîntuiască pe noi pe toți.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Alcătuire a lui Ioan Monahul.

Doamne, venit-ai în Betleem, și în peșteră Te-ai sălășluit, Cel ce ai cerul scaun ; în iesle ai fost culcat Cel ce ești înconjurat de

oști îngerești ; împreună cu păstorii Te-ai smerit, ca să mîntuiești neamul nostru, ca un milostiv, slavă Ție !

TROPARUL sfinților, glasul 1 :

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pățimit, milostiv fii, Doamne, și vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă..., al cuvlosului, glasul al 8 lea ;

Întru tine, părinte, cu osîrdie...

(canta la sfîrșitul cânticului)

Și acum..., al Praznicului

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... se cîntă troparul Praznicului și al sfinților ; Slavă..., al cuvlosului ; Și acum..., tot al Praznicului.

După Catisma întîia, se cîntă Sedeal na Praznicului, glasul al 8-lea :

Podoble : Porunca cea cu taină...

Să se bucure cerul și pămîntul să se veselească ! Că S-a născut pe pămînt Mielușelul lui Dumnezeu, dînd lumii izbăvire. Cuvîntul, Cel ce este în sîmurile Tatălui, a ieșit din Fecioara fără de sămînță ; de Acesta magii s-au minunat vîzîndu-L în Betleem născut ca un prunc, pe Care toate Îl slăvesc.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Dupa Catisma a doua, se cîntă SEDEALNA Praznicului, glasul al 8-lea :

Podoble : Pe Înțelepciunea și Cuvîntul...

Cer mi te-ai arătat mie, astăzi, pămîntule, că pe tine Se naște Făcătorul și în iesle Se culcă, în Betleemul Iudeii ; împreună cu îngerii și păstorii Îl laudă neîn-

cetat : slavă întru cei de sus și lumii pace ! Magii au văzut steaua călătorind și degrab au alergat înainte, ca să-Ți aducă darurile : aur, smirnă și tămîie, ca Celui ce ești Dumnezeuul tuturor, Împărat veșnic și Ziditor a toată lumea, arătîndu-Te oamenilor în peșteră, din îndurarea Ta.

Slavă... Și acum..., tot aceasta.

Psalmul 50.

INOANII

Se pune Canonul întâi al Praznicului cu irmosul pe 6, al Sfinților Prunci, pe 4, și al cuviosului, pe 4.

Canonul Pruncilor

Cîntarea 1-a, glasul al 8-lea :

Irmos : Celui ce a sfărîmat...

Cu vărsarea sîngiurilor au împodobit astăzi Biserica lui Hristos pruncii cei cu totul lăudați, fiind străluciți cu credința.

Biserica lui Hristos culegînd astăzi sîngiurile ca pe niște flori bine înflorite, din ramuri de curînd odrăslite, se bucură de dînsese cu desfătare și se înfrumusețează.

Fățiș este înfruntată astăzi nebunia lui Irod de către prunci ; că fără răutate aceștia au înfierat nebunia răutății.

A Născătoarei :

Roagă pentru toți, Născătoare de Dumnezeu, pe Cel întrupat din tine prin cuvînt în chip de negrăit, să izbăvească pe robii tăi de toată primejdia.

Canonul cuviosului

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adincul Mării Roșii...

Viață cerească ducînd pe pămînt și părăsind toate ale pămîntului, te-ai unit cu cei fără de trup și sălășluiești împreună cu dînsii și te îndulcești de privirea cea nematerialnică și de bucuria cea veșnică.

De la Dumnezeu primînd cunoștință adevărată și fără de greșeală, L-ai căutat pe El prin viață cinstită, Părinte Marcel, și I-ai slujit Lui cu îndumnezeite fapte bune.

Slavă...,

Noian al faptelor bune te-ai arătat, cuvioase, că, umblînd pe calea cea strîmtă, ai ajuns la limanul vieții cel neînvîforat.

Și acum..., a Născătoarei :

umnezeiască întărire și zid de apărare nesfărîmat, pod cu adevărat înțelegător, turn neclintit, ancoră și acoperămînt prin care toți sîntem mîntuiți de primejdii, pe tine te știm, cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Nu este Sfîni precum Tu...

Toți credincioșii să cinstim pe pătîmătorii prunci ca pe cei de o vîrstă cu El și mucenici ai lui Hristos, Dumnezeuul nostru, și ca pe niște surpători ai lui Irod și întărire a credinței și nouă zid de apărare nesfărîmat.

Se veselește astăzi Biserica în chip tainic, că se înfrumusețează în chip luminat cu sîngele pruncilor ca și cu porfiră și cu

vison, neîncetat mărint pe Hristos, Biruitorul și Dumnezeu.

Picurați norilor dulceață de veselie pe pământ, că a răsărit din nor de lumină, Hristos, în peșteră, trupestă, născându-Se mai presus de toată priceperea.

A Născătoarei :

Fecioară ai născut, ceea ce ești neispită de nuntă, și fecioară ai rămas, Maică fără de mire, Născătoare de Dumnezeu Marie; roagă-te lui Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mîntuiască pe noi.

Canonul cuviosului

Irmos : Cel ce întărești tunetul...

Întrai, părinte, în livada luptelor cu judecata și din florile faptelor bune culegînd pe cele mai alese, ți-ai arătat inima ca un fagure de miere cu postire.

Arătat-te-ai într-ajutor săracilor și încercat întru milă, că risipind avuțiile cele nerisipite ale inimii tale, ai cules dreptate stătătoare, Părinte Marcel!

Slavă...,

Întrarmîndu-te cu tărie de suflet împotriva vrăjmașilor celor înțeleghători, purtătorule de Dumnezeu, ai nimicit cu putere taberele lor și te-ai încununat cu biruință, Părinte Marcel.

Și acum..., a Născătoarei :

Din tine S-a arătat fără de tată, Domnul, Cel fără maică mai înainte de veci; și Se zidește mai presus de fire și dăruiește înno-

ire de îndumnezeire celor din Adam, Fecioară, neispită de nuntă.

Irmosul :

Cel ce întărești tunetul și zi-
«dești suflarea, întărește-mă,
«Doamne, ca să Te laud pe Tine
«cu adevărat și să fac voia Ta;
«că nu este Sfînt afară de Tine,
«Iubitorule de oameni».

Condacul și Icosul Praznicului.

SEDE ALINA Sfinților Prunci.
glasul al 4-lea :

Podobie : Arătat-te-ai astăzi...

Celui ce S-a născut astăzi din Fecioara, ca unui Făcător și Împărat, se aduc junghieri bineprimite, oastea pruncilor cea mai înainte jertfită lui Hristos prin credință.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrab ne întimpină...

Mai înainte curățindu-ți sufletul cu cărbunii curăției, ți-ai întărit trupul spre tăria nepătimirii, părinte al nostru Marcel. Pentru aceea te-ai arătat locaș dumnezeiesc, gonind bolile și luminînd pe cei ce se apropie pururea de tine cu credință și te laudă.

Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Spăimîntatu-s-a Împăratul Irod, cel cumplit, aflînd de Împăratul cel nou, Hristos, Care S-a născut pe pământ; și cuprins fiind de teamă și de multă frică, a trimis oaste să ucidă cu minie pe pruncii de curînd

născuți în Betleem, încercînd să ucidă împreună cu ei pe Ziditorul, Care a sărăcit din milostivire. Că a venit din pîntecele Fecioarei, vrînd să mîntuiască neamul nostru.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 4-a :

Irmos : Auzit-am, Doamne, glasul Tău...

Acum s-a plinit proorocia lui Ieremia, care mai înainte a vestit sfîrșitul pruncilor în Rama.

Acum în rai vă veseliți, sfinților Prunci, arătîndu-vă sfîrșitul, prin sînge, pentru Hristos.

A Născătoarei :

Maică fără prihană, binecuvîntată curată Fecioară, scapă de toată primejdia pe cei ce te laudă.

Canonul cuviosului

Irmos : Auzit-am, Doamne, glasul Tău...

Întărîndu-ți picioarele sufletului tău pe piatra faptelor bune, ai împiedicat pașii patimilor, Părinte Marcel, și ai ajuns la calea păcii.

Slavă...

Ca un izvor cu patru guri de ape al Edenului, au curs adăpînd toată lumea, preafericite, ploile cele cuvîntătoare ale turmei tale.

Și acum..., a Născătoarei :

Zămislind în pîntece pe dumnezeiescul Cuvînt, ai născut mai presus de cuvînt, cu trup pe Cel veșnic, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceasta ca pe o

Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 5-a :

Irmos : Din noaptea necunoștinței...

Născîndu-Se cu trup în Betleem, Ziditorul și Împăratul veacurilor, a încununat astăzi pătimirile pruncilor cu cununi.

Credința pruncilor a nimicit astăzi vechea răutate a lui Irod și a luminat turma lui Hristos.

A Născătoarei :

Arătîndu-te mai cinstită decît heruvimii, Fecioară prealăudată, roagă-te Fiului tău să mîntuiască sufletele celor ce te laudă pe tine.

Canonul cuviosului

Irmos : Răsare-mi mie, Doamne...

Cei ce pătimesc în noianul bolilor celor nevindecate, cîștigîndu-te pe tine liman nevîforat, Părinte Marcel, scapă de furtună și se adăpostesc cu credință spre sănătate liniștită.

Slavă...

Izvorît-ai untdelemn celor lipșiți, cuvioase, și neadormită păzindu-ți candela sufletului tău, cu focul Duhului, ai ajuns la lumina și la viața de sus.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu raza rugăciunii tale, Născătoare de Dumnezeu curată, luminează întunecarea sufletului meu, ca ceea ce singură ai răsarit pe Luminătorul și Soarele slavei, Domnul Hristos.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Haină luminoasă dă-mi mie...

Smulși fiind de la sînul cel de maică Sfinții Prunci, s-au unit cu Hristos și s-au împodobit cu cununi nestrîcioase.

Veseliți-vă, popoarelor, duhovnicește, că s-a adunat ceată de prunci, nu hrăniți cu lapte, ci plini de credință.

A Născătoarei :

Pe tine, cea ce singură ai născut prin cuvînt, pe Cuvîntul cu trup, te rugăm izbăvește sufletele noastre, de cursele vrăjmașului.

Canonul cuviosului

Irmos : Adîncul păcatelor...

Ca un pom bine înflorit, sădit în mijlocul Bisericii, cuvioase, prin postiri și prin învățături ai odrăslit roade, prin care neghinele lui Arie se prefac în cenușă.

Slavă...

Lăudînd după cum se cuvine pomenirea ta, cinstim racla ta, cădem în genunchi înaintea moaștelor și cinstim cu credință țărîna ta, cerînd vindecarea bolilor, Părinte Marcel.

Și acum... a Născătoarei :

Dumnezeiescul tău Fiu, Preasfîntă, a nimicit blestemul cel odrăslit în rai și, deschizînd oamenilor cărarea pomului vieții, le-ai izvorît binecuvîntarea.

Irmosul :

Adîncul păcatelor mele și viforul gîndurilor mă tulbură și în «adîncul deznădăjduirii celei silnice mă afundă ; ci tînde-mi «și mie mîna Ta cea tare, ca lui «Petru, Îndreptătorule, și mă «mîntuiește».

CONDACUL, glasul al 3-lea :

Podobie : Arătat-Te-ai astăzi...

Steaua a condus pe magi la Cel ce S-a născut, iar Irod oaste nedreaptă a trimis împotriva pruncilor, gîndind să ucidă pe Cel ce ca un prunc S-a culcat în iesle.

Alt Condac, glasul al 6-lea :

Podobie : Pîinind rînduiala...

În Betleem la Împăratul Cel ce S-a născut, magii de la Răsărit cu daruri au venit, călăuziți fiind prin stea, din înălțime ; dar Irod s-a tulburat și a secerat pe prunci ca pe niște grîu, temîndu-se că stăpînia lui va cădea curînd.

ICOS

Ca un Soare al dreptății ne-ai strălucit nouă, celor din întunericul vieții, și, născîndu-Te, Mîntuitorule, în Betleem ca un om, ai arătat lumii stele noi, pe cei ce au strălucit cu raza Luminii celei de negrăit. Că Sfinții Prunci strălucesc morți ca și cum ar fi vii. Pe care cu dragoste lăudîndu-i, cu cîntări îi mărim, cinstind dumnezeiasca lor pomenire și pe Hristos rugîndu-L ca pe Cel ce izbăvește pe cei ce-L laudă cu credință.

SINAXAR

În această lună, în ziua a douăzeci și noua, pomenirea sfinților paisprezece mii de prunci, ucși de Irod.

Irod, împăratul iudeilor, a poruncit magilor să se întoarcă pe la el ca să-i spună și lui unde este Împăratul, Care S-a născut și pe Care li-L vestise steaua ce-o urmau, pentru ca să se închine și el Lui. Îngerul Domnului însă le-a spus magilor să nu mai treacă pe la Irod, să se ducă pe altă cale în țara lor. Și așa au făcut. Irod, văzînd că a fost înșelat de magi, s-a supărat tare. A cerșat cu de-amănuntul vremea cînd s-a arătat steaua și a trimis ostași ca să omoare pe toți pruncii, din Betleem și din împrejurimi, de la doi ani în jos. Că se gîdea că de va ucide pe toți pruncii, atunci va ucide negreșit și pe Împăratul ce va să fie, și nu va mai unelti împotriva tronului lui. Dar în zadar s-a ostenit, nebunul! Nu-și dădea seama, că omul nu poate împiedica voia lui Dumnezeu. Și așa Irod a pricinuit pruncilor împărăția cerurilor, iar lui și-a pricinuit osîndă veșnică.

Tot în această zi, pomenirea tuturor creștinilor și fraților noștri ce s-au săvîrșit de foame, de sete, de sabie și de frig. Slujba lor se săvîrșește în Halco-pratia, în biserica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, unde este și sfînta raclă.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Marcel, stareșul Mînăstirii Achimiților, adică a neadormiților.

Cuviosul Părintele nostru Marcel era din Apamia, oraș în cea de a doua Sirie, dintr-un neam cînstit și vestit. A învățat toată știința acelei vremi, dar disprețuind-o, a părăsit toate averile sale și s-a dus la Efes, unde a găzduit la niște binecredincioși creștini. A intrat apoi în una din mînăstirile de acolo și a dus viață îmbunătățită de schimnic. Aflînd de petrecerea dumnezeiască a Sfîntului Alexandru, care viețuia în Mînăstirea neadormiților, s-a dus la el. A rămas și el în mînăstire și-i întrecea pe toți frații prin sporul lui de fiecare zi în virtute. După adormirea stareșului Alexandru și al lui Iacob, stareșul de după el, a fost rînduit Cuviosul Marcel stareș al mînăstirii. Cu harnul lui Hristos a săvîrșit multe minuni. A adormit în Mînăstirea neadormiților și s-a odihnit în Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Tadeu mărturisitorul.

Cel între sfinți Părintele nostru Tadeu a fost rob slobozit al lui Teodor, care, cu putere împărătească, a luat Mînăstirea Studiilor și a făcut-o chinovie. Tadeu și-a tuns părul capului în mînăstirea lui Teodor și s-a făcut călugăr. Ducea viață bineplăcută lui Dumnezeu și era iubit de toți. Postea și priveghea mult; își înfrîna limba, lua aminte la dumnezeieștile cuvinte, se culca pe pămînt, era foarte supus și nu avea altă avere decît hainele de pe el.

Cu îngăduința lui Dumnezeu, împărăleau pe vremea aceea Mihail Bilbiuțul și Teofil, fiul lui, împărați răucredincioși și luptători împotriva sfîntelor icoane. Aceștia au închis pe unii episcopi și stareși binecredincioși, iar pe alții i-au surghiunit. Printre aceștia s-a aflat și marele luptător Teodor, părintele și stareșul Cuviosului Tadeu.

Odată s-a dus cu Teodor la palatul împărătesc și acest purtător de Dumnezeu Tadeu. Aprins de rîvna dumnezeiască, a muștrat pe împăratul acela răucredincios înaintea întregului senat. Împăratul a poruncit să aducă icoana Mintuitorului să o pună pe pămînt, iar pe Sfîntul Tadeu să-l așeze pe sfînta icoană. Sfîntul n-a vrut. Atunci a fost luat cu sila de niște bărbați puternici și ținut deasupra ei, ca să nu se miște. Și i-a zis tiranul: «Iată ai călcat icoana lui Hristos! Primește dar și celelalte învățături ale noastre».

Sfîntul însă, luminat cu adevărat la suflet, i-a răspuns: «Eu, prea răucredinciosule și tirane, plin de toată necurătenia, n-am făcut asta cu voia mea, să mă ferească Dumnezeu!, ci prin viclenia ta și nedreapla ta judecată. Eu dimpotrivă mă închin sfîntei icoane a Domnului și Dumnezeului meu, o sărut și vreau cu dragă inimă să mor pentru ea!».

Cu aceste cuvinte a fost făcut de rușine ticălosul de împărat. Dar pentru că a fost ocărit de un țăran, de un scit și de un om de rînd, a poruncit să fie trîntit la pămînt înaintea lui și bătut fără milă. Și l-au lovit mult cu ciomegele, pînă ce au socotit că și-a dat sufletul. Crezînd că a murit, l-au tîrît de picioare afară. Unii din cei ce erau acolo l-au legat și l-au tîrît ca pe un stîrv și ca pe o necurătenie prin tot tîrgul. L-au aruncat apoi lingă zidul cetății, în partea dinspre izvor, s-au întors și s-au spălat.

Iar fericitul Tadeu, suferind toate cu mulțumire și cu bărbăție, a mai trăit trei zile, apoi s-a dus la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea sfințirii bisericii sfinților patruzeci de Mucenici, ce se află alături de Halcotetrapilu.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintele nostru Veniamin, care cu pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Părintele nostru Antinodor, care cu pace s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Gheorghe, episcopul Nicomidiei, făcătorul citorva canoane de cîntări și tropare, care cu pace s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Cel ce ai mîntuit...

Cel ce pe pămînt ai făcut minunați în chip preaslăvit cu darul pe Sfinții Tăi Prunci, bine ești cuvîntat în veci, Doamne Dumnezeu părinților noștri.

Cel ce ai arătat pe prunci biruitori tari asupra tiraniei vrăjmașului, bine ești cuvîntat în veci, Doamne Dumnezeu părinților noștri.

Cel ce Te-ai sălășluit în pîntecele Fecioarei și întru dînsa ai zidit din nou pe Adam, bine ești cuvîntat în veci, Doamne Dumnezeu părinților noștri.

Canonul cuviosului

Irmos : Tinerii evrei în cuptor...

Strălucește luminat ca soarele pomenirea ta, luminînd pe toți cei ce cu dreaptă credință cîntă : bine ești cuvîntat, Cel

ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Călugărilor ești întărire, cuvioase, și pildă și podoabă credincioșilor, celor ce cîntă : bine ești cuvîntat, Cel ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei :

Bucură-te limanul pocăinței cel neînviforat, la care alergînd, Născătoare de Dumnezeu, cîntăm : bine ești cuvîntat, Cel ce singur ești Dumnezeuul părinților noștri.

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Pe Împăratul slavei...

Pe Cel ce a încununat din cer pe prunci și pe Irod l-a umplut de rușine, laudați-L preoți, preainălțați-L popoare întru toți vecii.

Pe Cel ce a zdrobit semeția lui Irod și a mîntuit mulțimea pruncilor, laudați-L popoare întru toți vecii.

A Născătoarei :

Pe ceea ce după naștere singură este maică și fecioară să o laudăm, popoare, ca pe ceea ce este scaun preacinstit și preainălțat al Celui Preaînalt.

Canonul cuviosului

Irmos : Pe Acela de Care se înfricoșează...

Ca o lumină neadormită a cumpătării, păzitor al curăției, temelie a rugăciunii și stîlp al sîmereniei să fie laudat Cuviosul Marcel ; prin care întărin-

du-ne toți, cîntăm : binecuvîntați, toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Astăzi la pomenirea lui Marcel, păstorii cei mai mari ai sihăștrilor să salte, să bată din palme cu bucurie cetele călugărilor, și să se veselească adunările cînsitei Biserici și să cînte : binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoarei :

Fecioara a născut pe Cel proorocit de Isaia, toiagul lui Iesei a odrăslit fără sămîntă, năstrupa a încăput pe Cel ce a dăruit mana ; că pe tine, Preacinstită Fecioară, neispită de bărbat, preînchipuindu-te proorociei, te laudă ca pe o curată Maică a lui Dumnezeu.

Irmosul :

Să lăudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preaînălțîndu-I pe Dînsul întru toți vecii.

Pe Acela de Care se înfricoșea-
«ză îngerii și toate oștile cerești,
«ca pe Făcătorul și Domnul lău-
«dați-L preoți, slăviți-L tineri,
«binecuvîntați-L popoare și-L
«preaînălțați întru toți vecii».

Canonul Pruncilor

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Cu adevărat Născătoare...

Cu judecată de bunăvoie,
prunc făcîndu-Te, Bunule,
putere bărbătească ai dăruit
pruncilor, ca să surpe semețiile
vrăjmașului celui fără de lege.

De toată veselia s-a umplut Efrata, și Rahila dăntuiește cu credință, aducînd lui Dumnezeu jertfă pe prunci, ca și Avraam.

A Născătoarei :

Te binecuvîntăm pe Tine, Dumnezeu lui Israel, Care Te-ai arătat lumii din Fecioara și ai înălțat fruntea noastră.

Canonul cuviosului

Irmos : Pe Cel ce a arătat...

Avînd noian de milostivire,
Părinte Marcel, ai izbăvit
pe ucenicii tăi care ardeau în
valurile patinilor, și i-ai adăpostit pe ei în loc liniștit, cu rugăciunile tale.

Slavă...

Dăntuiește oastea cea fără de trup și neamul omenesc, de Dumnezeu însuflate, la pomenirea ta, povestind mulțimea faptelor bune și a minunilor tale cele înfricoșătoare.

Și acum..., a Născătoarei :

Cu nașterea ta, Fecioară, ne-am îndumnezeit, noi credincioșii, că porți ca pe un prunc și alăptezi pe Dumnezeu, Hrănitorul tuturor și de o slavă cu Tatăl ; o, minune preaslăvită !

Irmosul :

Pe Cel ce a arătat dătătorului
«de Lege, în munte, în foc și în
«rug nașterea pururea Fecioarei,
«spre mîntuirea noastră, a cre-
«dincioșilor, cu cîntări fără în-
«cetare să-L slăvim».

LUMININDA

Podobie : Crucea este păzitoare...

Irod, luptînd împotriva lui Dumnezeu, a trimis, ticălosul, să secere holda cea verde și ne-coaptă a pruncilor; dar pe Domnul, Care S-a născut, nepu-tînd să-L prindă, s-a umplut de toată rușinea.

Altă Luminîndă

Podobie : Văzîndu-Te pe Tine ucenicii...

Betleeme, nu te întrista, ci te veselește pentru uciderea Sfin-tilor Prunci, că au fost aduși Stăpînului Hristos jertfă desă-vîrșită, că fiind înjunghiați pen-tru El, împreună cu El împără-tesc.

Slavă..., asemenea :

Săltările trupului le-ai adormit prin toată înfrînarea, purtătoru-le de Dumnezeu, și ai rînduit să se săvîrșească la mînăstirea ta doxologie, cu neîncetată prive-ghere de toată noaptea, spre lau-da lui Hristos, Părinte Marcel.

Și acum..., a Născătoarei :

Pe pămînt pace și între oameni bunăvoire s-a făcut, Născătoare de Dumnezeu. Îngerii dănuind, cîntă : slavă Ție, întru cei de sus, Celui ce Te-ai născut în chip de nespus, în Betleem, din Fecioara.

LA LAUDE

Se pun stihirile Praznicului pe 4, glasul al 2-lea :

Podobie : O, uimitoare minune...

Vai, împietrire a lui Irod ! Că fiind cuprins de mînie împotri-va lui Dumnezeu, Care S-a făcut Prunc cu trup, își varsă mînia

asupra pruncilor din Betleem și pe toți îi dă sabiei omorîtorilor, socotind să lipsească de viață, pierzătorul cel cumplit al rodu-lui firii, pe Pricinuitorul vieții lor, prin singiurile junghierii (de două ori).

Magii din Persia, ajungînd la Ierusalim, au tulburat pe Irod ; și înnebunind ticălosul, a jun-ghiat pe prunci, care ca niște struguri au fost aduși lui Hris-tos, smulși de la sînul maicilor lor, și ca niște tineri mucenici au spăimîntat pe Irod. Pentru aceasta rugați-vă lui Hristos, cu credință, ca să ne mîntuim noi.

Rahila își plînge pruncii și în Rama se aude mare glas ; Irod înnebunește și cel fără de lege se tulbură ; Ioan fuge în munți, piatra primește pe maica îm-preună cu fiul ; Zaharia este u-cis în biserică ; iar Hristos fuge, lăsînd pustii locașurile iudeilor.

Slavă..., glasul al 8-lea :

Alcăluire a lui Andrei Crileanul.

Irod, cel fără de lege, văzînd steaua mai strălucitoare decît toată făptura, s-a tulburat și a ucis cu sabia pe pruncii cei ce sugeau, în brațele maicilor lor. Iar Elisabeta luînd pe Ioan se ruga de stîncă, zicînd : primește pe o maică cu p r u n c u l. Muntele a primit pe Înainte-mergătorul ; iar ieslea a păzit Comoara pe care a vestit-o stea-ua ; magii se închinau. Doamne, slavă Ție !

Și acum..., același glas :

În Betleem au alergat împreună păstorii, vestind pe Păstorul cel adevărat, Care șade pe heruvimi, și în iesle S-a culcat, chip de prunc pentru noi luind. Doamne, slavă Ție !

I A S T I H O A V N A

Se pun stihurile Sfinților Prunci,
glasul 1.

Alcătuire a lui Ciprian.

La Nașterea Ta cea preacurată, Hristoase Dumnezeu, pruncii s-au făcut întâia jertfă. Că Irod vrînd să Te prindă pe Tine, Cel nepipăit de mînă, n-a cunoscut că aduce Ție o ceată de mucenici. Pentru aceasta Te rugăm pe Tine, Cel ce Te-ai făcut om, să mîntuiești sufletele noastre.

Stih : Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi.

Glasul al 2-lea :

A acelaiași.

La urechea Domnului Savaot a ajuns junghierea voastră, cinstiților Prunci ; că pentru Dînsul v-ați vărsat sîngele și în sînul lui Avraam vă odihniți ; și mîrșava răutate a lui Irod în veac ați vestit-o, cu puterea lui Hristos, Cel ce S-a născut.

Stih : Sfinților celor de pe pămîntul Lui, minunat a făcut Domnul toate voile Sale.

Glasul al 3-lea :

Urîtă a fost u c i d e r e a de prunci a lui Irod, prin vărsarea de sîngiuri ce s-a făcut ; și cinstită este junghierea Pruncilor, ca unii ce au fost de o vîrstă

cu Hristos, jertfindu-se și pătîmind mai înaintea Junghierii celei noi, cea pentru mîntuirea noastră. Nu plînge, Rahila, pe prunci ; adu-ți aminte de sînurile lui Avraam, unde este locașul t u t u r o r celor ce se veselesc.

Slavă..., a cuviosului, glasul al 6-lea :

Cuvioase părinte, în tot pămîntul a ieșit vestirea faptelor tale ; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale ; taberele demonilor ai pierdut, ai ajuns cetele îngerești, a căror viață fără prihană ai urmat-o. Îndrăznire avînd către Domnul, cere pace sufletelor noastre.

Și acum..., a Praznicului ;

Asemenea :

Lănțuiesc îngerii toți în ceruri și oamenii se bucură ; și toată făptura saltă pentru Domnul, Mîntuitorul, Cel ce S-a născut în Betleem : că toată înșelăciunea idolească a încetat și Hristos împărătește în veci.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri se pune : din Canonul Praznicului, Cîntarea a 7-a, pe 4, și din Canonul Pruncilor, Cîntarea a 6-a, pe Prochimen, glasul al 4-lea : Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt, Dumnezeuul părinților noștri. Stih : În adunări lăudați pe Domnul. Apostolul din pis. la Evrei (II, 1. — 18) : Fraților, Cel ce sfințește și cei ce sînt sfinți... (Canta în Sunta și Marea Vineri la Ceasul al 6-lea). Aliluia glasul al 4-lea : Făgăduințele mele le voi plîni Domnului, înaintea a tot poporului Lui.

Stih : În curțile casei Domaului, în mijlocul tău, Ierusalime. Evanghelia de la Matei (II, 13—23) : După ce s-au dus magii... (caută la 26 decembrie).

CHIRONICUL

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul, celor drepti se cuvine lauda.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREIZECEA

Pomenirea Sfintei Anisia și a Cuviosului Zotic, preotul, hrănitorul de orfani.

În această zi se cîntă și slujba Cuvioasei Melania, pentru că în ziua de 31 decembrie se odovăeste Praznicul Nașterii Domnului Hristos.

LA VECERNIE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6, glasul al 4-lea :

Stihirile Muceniței Anisia.

Podobie : Ca pe un viteaz...

Cu razele fecioriei fiind luminată, prealăudată, prin luptele muceniei ai strălucit, că, nesupunîndu-te a te închina soarelui, ai suferit nedreaptă junghiere și, roșită fiind cu sîngele tău, ai stat înaintea Soarelui slavei purtătoare de cunună, fiind luminată cu strălucirile cele de acolo.

Arătînd dragostea cea din inimă, udai pămîntul cu lacrimi de umilință, mărită Anisie, și cu părul capului ștergeai așternutul picioarelor lui Hristos, socotindu-L pe **D î n s u l** ca și cum ar fi fost de față, și privind mai înainte pe Acela pe pe Care L-ai dorit. Și cu gîndul atingîndu-te de picioarele Lui,

cu adînci cugetări dumnezeiești ți-ai luminat sufletul.

Averea împărțindu-ți-o' și pe săraci îndestulîndu-i, te-ai logodit, neîntinată, Făcătorului ; și ai adus Lui ca zestre pîraiele sîngiurilor, prealăudată, și rîvnirea pătimirii pe care Însuși a răbdato, Care te-a sălășluit în camera dumnezeiască, pe tine Anisia, ca pe o muceniță purtătoare de biruință.

Stihirile Cuvioasei Melania, același glas :

Podobie : Cel ce de sus ești chemat...

Ceea ce te-ai unit cu cetele îngerilor, cînd te-a aprins dorul cel dumnezeiesc și prin nepătimire și prin curățire ai ajuns a zbura mai presus de cele văzute, atunci ai însuflețit pe soțul tău, cu cuvinte ascultătoare pline de îndemn către Dumnezeu, ca să se lepede de tulburarea vieții cea nestatornică și pieritoare. Pentru aceasta împreună cu el ai aflat viața și desfătarea cea veșnică, Melania ; roagă-te Stăpînului să mîntuiască sufletele noastre.

Ceea ce ai dorit viața îngerilor, cînd ai defăimat dezmierea cea plină de dulceață și te-ai deprins cu înfrînarea, cu privegherea, cu dormitul pe pămînt și cu sărăcia, atunci te-ai făcut vas preacurat al dumnezeiescului Duh, împodobit de El cu daruri luminate, precinstită. Pentru aceasta ai tras popoarele către rîvna cea dumnezeiască, Melania, și le-ai adus

Stăpînului și Mîntuitorului sufletelor noastre.

Ceea ce ești înfrumusețată cu podoabele faptelor bune, cînd ai plinit cuvîntul cel de mîntuire și ai dat mulțimea aurului tău, împărțindu-l săracilor și celor în nevoi, atunci ai primit bogăția cea cerească, îmbogățindu-te cu dreptatea în veac, cu nestrîcaciunea și cu izbăvirea, **p r e a c i n s t i t ă**. Pentru aceasta cinstim adormirea ta, și cu stăruință te rugăm: roagă-te Ziditorului să mîntuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea :

Alcăluire a lui Ioan Monahul.

Să se bucure cerul și pămîntul să se veselească, că astăzi îngerii și oamenii s-au făcut cu adevărat o singură turmă. O, minune ! Cel nevăzut Se vede, Cel neîncăput este încăput, Cel fără de început Se începe, Fiul lui Dumnezeu Se face Fiu al omului ; și Fecioara, neispătită de bărbat, se arată Maică a lui Dumnezeu, iar Maica, după naștere, se află fecioară. Cuvîntul Tatălui, Cel ce s-a întrupat, în iesle este culcat și păstorii cei binevestitori se fac părtași ai Tainei. Magii de la Răsărit au adus daruri, povățuiți de stea și s-au închinat Mîntuitorului, Celui ce S-a născut. Cu aceea și noi împreună, iubitorilor de praznic, deschizînd cu rîvnă vistierile inimii, să-I aducem drept aur, tămîie și smirnă, faptele bune, credința, nădejdea

și dragostea, grăind către Dînsul glăsuirea celor fără de trup : salvă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pămînt pace, între oameni bunăvoire ! Slavă Celui ce a venit să mîntuiască neamul omenesc din stricăciune !

I A S T I H O A V N A

Se pun stihirile Praznicului, glasul al 5-lea :

Podobie : Bucură-te cămară...

Magii, împărații din Răsărit au adus daruri, închinîndu-se Celui ce a strălucit din Fecioara împărăteasă, Dumnezeului tuturor și Ziditorului și adevăratului Împărat. Către care cea cu totul fără prihană spăimîntîndu-se zicea : Spuneți-mi voi, cei ce vă închinați focului și soarelui și întru întunerice umblați : cum ați cunoscut că a luat trup Cel ce pe toate le luminează mai presus de pricepere ? Și Se naște pe pămînt și în peșteră, și din milostivire, dă lumii mare milă ?

Stih : Zis-a Domnul Domnului Meu : sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

Răspuns-au magii către curata : noi, urmînd cuvintelor lui Valaam, așteptam să vină răsăritul unei stele curate și strălucitoare și, văzînd-o pe aceasta de curînd, strălucind în chip neobișnuit, nu am pregetat a face călătoria, povățuiți de ea. Dar Acesta pe Care Îl ții în brațele tale, ca pe un prunc, cine este ? Cum te-ai învrednicit a sluji unei astfel de Taine, cin-

stită, preasfințită ? Prin care lumea a aflat mare milă.

Stih : Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

Zis-a Fecioara către magi : vă spun vouă, celor ce căutați să știți lucruri mai presus de cuvînt și de tot cugetul, că văd dragostea voastră pentru Pruncul meu. Noi și minunate sînt lucrurile pe care le vedeți ! Că Cel ce este știut a fi fără de ani, împreună cu Tatăl, S-a îmbrăcat de bunăvoie cu sărăcia mea, ca să îmbogățească pe cei ce au sărăcit, din neascultare, și au pierdut dumnezeiasca desfătare, cea din rai ; Acesta Însuși este Cel ce dăruiește lumii mare milă.

Slavă..., asemenea :

Văzînd cea cu totul fără prihană pe Dumnezeu, Cel mai înainte de veci, Prunc întrupat dintr-însa, ținîndu-L în brațe, sărutîndu-L adesea și plină de bucurie fiind, grăia către El : Dumnezeule Preaînalt, Împărate cel nevăzut, cum Te văd pe Tine și nu pot înțelege taina sărăciei Tale, cea fără de măsură ? Că peștera preamică, și aceasta străină, Te încapă înăuntru pe Tine, Cel ce Te-ai născut, nestrîcîndu-mi fecioria, păzind pîntecele ca mai înainte de naștere și dînd lumii mare milă.

Și acum..., asemenea :

Grăit-a, bucurîndu-se, curata, cea fără de prihană : Tu, Cel ce ești chipul lui Dumnezeu, mai înainte de început, primești chipul lui Adam ; și Tu, Cel ce cu

puterea Ta ții totul în mîină, vrei să fii ținut în brațe ! Cum o să Te înfăș în scutece, ca pe un prunc ? Cum Te voi hrăni cu lapte pe Tine, Cel ce hrănești toate ființele ? Cum mă voi minuna de sărăcia Ta cea mai presus de înțelegere ? Cum Te voi numi pe Tine, eu roaba Ta, Fiul meu ? Te laud, Te binecuvintez, pe Tine, Cel ce dăruiești lumii mare milă.

Troparul mucenitei, glasul al 4-lea :

Mielușeana Ta, Iisuse, Anisia...

Slavă..., al cuvioasei, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osîrdie...

(Caută la sfîrșitul cărții).

Și acum..., al Praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Praznicului și al mucenitei ; Slavă... al cuvioasei, Și acum..., iarăși al Praznicului.

După Catisma înliia se cîntă Sadealna, glasul al 4-lea :

Podobie : Spăimîntatu-s-a Iosif...

Cel neîncăput nicăieri, cum a încăput în pîntece ? Cel ce este în sîmurile Tatălui, cum este ținut în brațe de Maică ? Cu adevărat, precum a știut, precum a voit și precum bine a tocmit. Că fără trup fiind, S-a întrupat de bunăvoie ; și Cel ce era, S-a făcut pentru noi ceea ce nu era ; și Cel ce este neschimbat cu firea, S-a împărtășit de frămîntătura noastră. Îndoit S-a născut Hristos, vrînd să plinească lumea cea de sus.

Slavă... Și acum..., tot aceasta :

După Catisma a doua se cântă
SEDEALINA, același glas și podobie :

**Pentru ce te minunezi, Marie ?
Pentru ce te înspăimîntezi de
ceea ce este întru tine ? Pentru
că pe Fiul cel din veșnicie sub
ani L-am născut, zice Fecioara,
și nu știu cum s-a făcut zămis-
lirea Celui ce S-a născut. Nu
am bărbat și cum voi naște
Fiu ? Naștere fără de sămînță
cine a văzut ? Dar unde voiește
D u m n e z e u, se biruiește
rînduiala firii, precum scrie.
Hristos S-a născut, spre a dezle-
ga blestemul cel de demult al
lui Adam.**

Slavă... Și acum..., glasul al 3-lea :

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

**Minune preaslăvită se vede as-
tăzi : că Mîntuitorul nostru vi-
ne astăzi în peșteră să Se nască
trupește, din Fecioara, pentru
noi. Magii ca unui Împărat s-au
închinat, păstorii cu îngerii L-au
preaslăvit ; cu aceia și noi gră-
im către Dînsul : slavă Celui ce
S-a făcut om, pentru noi.**

Psalmul 50 :

C A N O A N E L E

Se pune Canonul al doilea al Prazni-
cului, cu irmosul pe 6, și două Conoane
ale sfințelor, pe 8.

Canonul Sfintei Anisia

Alcătuire a lui Teofan.

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Adîncul Mării Roșii...

Trimite-mi lumină mie, celui
ce laud pomenirea ta cea
purătoare de lumină, prealău-
dată, ca singura ce stai cu bu-

curie înaintea Tatălui luminilor,
alungînd cu rugăciunile tale,
viforul greșalelor mele.

Cu sihăstria destelenindu-ți
ogorul cel sufletesc, de Dum-
nezeu înțeleptită, lucrezi spicul
muceniei, păstrîndu-l pentru
Plugarul cel ce ți-a însuflat pu-
tere, fecioară muceniță, vredni-
că de laudă.

Cu mîna ta cea preabogată
împărțind averea cea vremelni-
că, ai dobîndit viață bogată,
care nicidecum nu se pierde și
vistierie nepieritoare și mărire
cerească, muceniță.

A Născătoarei :

**Din tine, ceea ce ești preasfin-
tă, Se naște astăzi cu trup ase-
mător nouă, Făcătorul a toa-
tă lumea și este înfășat în scu-
tece, Cel ce a înfășurat marea
cu negură, Maică pururea
fecioară.**

Canonul Cuvioasei Melania

Cîntarea 1-a, glasul al 4-lea :

Irmos : Deschide-voi gura mea...

Întunecat fiind de întunericul
patimilor, luminîndu-mă, cu-
rățește-mă Iubitorule de oa-
meni, cu rugăciunile cele purtă-
toare de lumină ale cuvioasei
Tale Melania ; și vrînd să o la-
ud pe dînsa, dăruiește-mi cu-
vînt.

Cu înflăcărare ai urmat Celui
ce pentru tine a răbdat de bu-
năvoie răstignirea și purtîndu-ți
crucea, preafericită, cu osîrdie
pe umărul tău, ai păzit îndrep-
tările Sale.

De dragostea părinților și de dulceata trupului cu totul te-ai lepădat, îndrăgind numai frumusețea cea vrednică de iubire a lui Hristos, de al Cărui cuvânt toți doresc a se împărtăși, de Dumnezeu înțelepțită.

Slavă...

Lepădând lanțul viețuirii celei trupești, ai plecat pe soțul tău a purta pe grumaji jugul cel dumnezeiesc, împreună cu tine, și a umbla pe calea care duce către locașurile cele nemateriale.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel bogat a sărăcit, îmbogățindu-mă cu Dumnezeirea pe mine, care rău am sărăcit din neînfrînarea cea dintâi ; și Cel fără de început, iată, început a luat, născându-Se acum din Fecioara, dumnezeiasca fiică.

Canonul Sfintei Anisia

Cîntarea a 3-a :

Irmos : Se veselește de Tine...

Încătorul, iubind frumusețea sufletului tău, te-a logodit pe tine Luiși mireasă, cu adevărat frumoasă și fără prihană, muceniță.

Iubind patima Celui fără de patimă, Care pentru noi cu moarte a fost omorît, cînstită muceniță, cu moarte mucenicească mori.

Ca o jertfă duhovnicească și ca o aducere desăvîrșit curată s-a adus Ție, Dumnezeule, ceea ce a iubit crucea Ta.

A Născătoarei :

Loc încăpător Ziditorului celui neîncăput te-ai făcut, încăpîndu-L pe El, cu trup, ceea ce ești plină de dar și cu totul fără prihană.

Canonul Cuvioasei Melania

Irmos : Nu întru înțelepciune...

Depărtîndu-te de dorirea celor de jos, toată dorirea voinței tale ai îndreptat-o cu dreaptă credință numai către cele stătătoare și veșnice, mărită Melania.

Și grăind și tăcînd te-ai arătat sfăuitoare celor neîntăriți, pildă și întărire sihaștrilor. Pentru aceasta te laudăm pe tine, preamărită Melania.

Slavă...

Cu neconținerea rugăciunilor ți-ai îndreptat simțirile cu razele Duhului, și te-ai făcut în chip de lumină, cu totul rîvnind viața cea fără de materie, încă în trup fiind, Melania.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce înfășoară cerul cu nori, voind este înfășat ca un prunc de mîinile Fecioarei, vrînd să mă răpească din mîna celui vrăjmaș.

Irmosul :

Nu întru înțelepciune ne lăudăm și întru putere și bogăție, «ci întru Tine, Cel ce ești înțelepciunea cea ipostatică a Tatălui, Hristoase ; că nu este «sfînt afară de Tine, Iubitorule «de oameni».

C O N D A C U I Cuvioasei Melania, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Luminându-ți-se sufletul cu luminările Celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioara, ai strălucit în fapte bune, ceea ce ești vrednică de laudă. Că împărțind pe pământ avuția cea nestricăcioasă, ai grămădit comoară de avuție cerească și în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, Melania.

I C O S

Fugind de plăcerile lumii, ai risipit din belșug mulțimea de aur, punându-l cu dreaptă credință în mâinile săracilor, și la dumnezeieștile locuri ajungând, tuturor toate te-ai făcut, petrecând viața întocmai cu îngerii ; împărțind tuturor untdelemnul facerii de bine ți-ai luminat candela sufletească și intrând împreună cu Hristos întru cămara dumnezeiască a împărăției Sale, te desfătezi. Pentru aceasta cu dragoste, te cinstim pe tine, Melania.

S E D E A L N A sfintei mucenice, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrah ne întimpină...

Peste patimile trupului împărțind prin suferințe făcătoare de viață, cu dreaptă credință ți-ai vopsit cu însuși sîngele tău haina nestricăcioasă, cinstită Anisia. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă fără de prihană a Împăratului tuturor. Izbăvește-ne deci, din primejdii, pe noi,

cei ce săvîrșim cu credință mărită pomenirea ta.

Slavă..., a Cuvioasei Melania, glasul al 4-lea :

Podobie : Degrah ne întimpină...

Împlinind dumnezeieștile porunci, cu dragoste ai împărțit mulțimea aurului tău săracilor și ridicînd pe umeri crucea ta, Melania, ai urmat cu credință împreună cu soțul tău lui Hristos, unuia Dumnezeuului nostru, Care s-a răstignit cu trupul.

Și acum..., a Praznicului, același glas :

Podobie : Spăimintatu-s-a Iosif...

Veniți să vedem, credincioșilor, unde S-a născut Hristos ; drept aceea să vedem unde merge steaua cu magii, împărații de la Răsărit ; acolo îngerii cîntă neîncetat ; păstorii petrecînd noaptea în cîmp, cîntare vrednică grăiesc : slavă întru cei de sus, Celui ce S-a născut astăzi în peșteră din Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea, în Betleemul Iudeii.

Canonul Sfintei Anisia

Cîntarea a 4-a :

Imos : Ridicat pe Cruce văzîndu-Te...

Înîndu-se pe urmele Tale cele purtătoare de viață, roaba Ta este rănită cu sulița în coastă și trece nevătămată de sabia cea chinuitoare, lăudîndu-Te pe Tine, Stăpîne Hristoase.

Strălucind cu razele muceniei și încununată fiind cu nestricăcioasă cunună, bucurîndu-ne stai înaintea lui Hristos,

Mirelui tău, Muceniță Anisia prealăudată.

U împotriviri mucenicești ai răsturnat, surpîndu-l, pe cel ce a îndrăznit să înșele pe Eva cea dintîi, arătîndu-l neputincios și bucurîndu-te, grăiai : slavă puterii Tale, Doamne !

A Născătoarei :

Cel ce a zidit ființele cele fără de materie, astăzi Se naște cu trup, ca un om din tine, Maica lui Dumnezeu. Căruia cîntăm : slavă puterii Tale, Doamne.

Canonul Cuvioasei Melania

Irmos : Cel ce șade în slavă...

Cu înfrînarea ucigîndu-ți poftele trupului, ai avut locuind întru tine, Însăși Viața tuturor, preacinstită ; către Care, mutîndu-te de pe pămînt, te-ai sălășluit, desfătîndu-te de împărăția cerurilor.

Împărțit-ai mulțimea aurului tău săracilor și l-ai grămădit cu adevărat comoară în acele vistierii, care nicicînd nu se învechesc, dar îți păstrează statornică îndeostulare în veci.

Slavă...

Bogăția milostivirii tale s-a făcut ca un mare rîu, pururea lăudată, adăpînd nevoile tuturor săracilor, spălînd întinăciunea sărăciei, și mijlocindu-ți ție, în ceruri, bogăție de nerisipit, care nu se deșartă.

Și acum... a Născătoarei :

Supunîndu-mă pornirilor patimilor, ca un necuvîntător, cu-

vîntător fiind, m-am asemănat animalelor. Ci tu, ceea ce ai născut pe Cuvîntul cel veșnic, nu mă trece cu vederea pe mine, care totdeauna pătimesc.

Canonul Sfintei Anisia

Cîntărea a 5-11

Irmos : Tu, Doamne, lumina mea...

E Tine, Doamne, cunoscîndu-Te mucenița Ta, izvor de mîntuire, a băut pînă la fund paharul muceniciei, neîndoindu-se cu inima.

O, mieluşea a lui Hristos ! O, junghiere bineprimită de Dumnezeu ! O, jertfă fără prihană a Domnului ! Purtătoare de Dumnezeu, roagă-te să ne mîntuim noi.

L umină preastrălucitoare ai ajuns, apropiîndu-te de Lumina cea mare și luminezi pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta, Muceniță Anisia.

A Născătoarei :

Urgerea stricăciunii a încetat pentru că Fecioara a născut fără stricăciune pe Cel ce a liberat din stricăciune firea oamenilor cea stricăță.

Canonul Cuvioasei Melania

Irmos : Necredincioșii nu vor vedea...

Chipurile patimilor celor urîte ștergîndu-le pînă în sfîrșit din suflet, cinstită, ai zugrăvit cu vopselele înfrînării nepătimirea și dragostea cea nefățarnică.

a o oglindă fiind, cinstită, ai primit mulțime de daruri luminate ale Duhului lui Dumnezeu,

mărită Melania, și pe credincioși i-ai luminat cu lumina vieții tale.

Slavă...

Cu înfrînarea stingînd văpaia patimilor, ai aprins făclia sufletului, care te luminează în toată viața și alungă întunecimile demonilor.

Și acum..., a Născătoarei :

În peștera Betleemului Fecioara a născut pe Dumnezeu Emmanuel, deschizîndu-mi Edenul cel închis mie de demult, prin neînfrînarea de la mîncare și prin înșelăciunea șarpelui.

Canonul Sfintei Anisia

Cîntarea a 6-a :

Irmos : Jertfi-voi Ție cu glas...

Luînd cuget bărbătesc, în trup femeiesc, mucenită, ai ieșit la luptă cu vrăjmașii cei fără de trup și cu sabia răbdării i-ai ucis pe ei.

Cu mulțimea singelui ai uscat marea relei credințe și ai adăpat cinstită Biserica lui Hristos, Anisia, purtătoare de biruință, lauda fecioarelor.

Neudată ai trecut prin furtuna nevoițelor și povățuită fiind de mîna Celui ce pe toate le-a făcut cu cuvîntul, ai ajuns la liman de mîntuire, fecioară.

A Născătoarei :

Cel ce a zidit după chipul Său pe om, din multă milostivire îl zidește din nou, din tine Fecioară, Maica lui Dumnezeu, îmbrăcîndu-Se pe de-a întregul cu el.

Canonul Cuvioasei Melania
Același irmos :

Cu scînteile dragostei tale celei înflăcărate pentru Domnul, ai ars săgețile cele mistuitoare ale tuturor păcatelor și răutatea demonilor ai pierdut-o desăvîrșit.

Străbătut-ai prin furtuna vieții neudată ; pentru aceasta ai ajuns la liman liniștit neîneacăță și te desfătezi, prealăudată, de adevărata bucurie.

Slavă...,

Cugetul tău îndumnezeindu-se prin unire cu ceea ce este mai bun, s-a despărțit cu voia Atot-țiitorului de iubirea trupului. Pentru aceasta ai purtat toate ostenele sihăstriei.

Și acum..., a Născătoarei :

Domnul născîndu-Se din Fecioara, mă îndumnezeiește și înfășîndu-Se, dă dezlegare păcatelor mele ; și încape în peșteră Cel ce este neîncăput.

Irmosul :

Jertfi-voi Ție, cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica «Ta, curățîndu-se de sîngele de-monilor cu sîngele cel curs «prin milostivire din coasta «Ta».

Apoi condacul și icosul Praznicului.

S I N A X A R

În această lîună, în ziua a treizecea, pomenirea Sfintei Mucenite Anisia cea din Tesalonic.

Sfînta Mucenită Anisia era din Tesalonic și a trăit pe vremea împăratului Maximian. A avut părinți binecredincioși și cu multă avere. După moartea lor, sfînta ducea viață singuratică și bineplăcea lui Dumnezeu prin viața și faptele.

le ei. O dată, pe cind se ducea la biserică, după cum îi era obiceiul, a întâlnit pe drum un ostaş care se închina la idoli, care a apucat-o de mină tirind-o spre altarele idoleşti. Sfînta se împotriva, iar el o silea şi mai mult să jertfească demonilor. Cînd sfînta a mărturisit că e creştină, ostaşul s-a umplut de minie, mai ales că sfînta îl scuipase în obraz; a scos sabia şi i-a înfipt-o în coastă. Şi aşa a primit de-a pururea pomenita mucenică fericitul sfîrşit.

În această zi, pomenirea Cuvioasei Teodora, cea din Cezareea.

Cuvioasa Teodora a schimnicit în Mînăstirea Sfîntei Ana, ce se cheamă Reghidion. A trăit pe vremea împăratului Leon, tatăl lui Constantin Copronim. Era de neam strălucit şi cinstit. Pe tatăl ei îl cheama Teofil, cu dregătoria patrician, iar pe mama ei Teodora. Mama ei, vreme de mulţi ani, şi-a plîns sterpiciunea şi ruga pe Dumnezeu şi pe Preasfînta Născătoare de Dumnezeu să-i dăruiască un copil. Şi a primit har din cer. Iar harul l-a primit prin mijlocirea Sfîntei şi dreptei Ana, maica Născătoarei de Dumnezeu. După ce s-a născut copila şi s-a făcut mai mare, a fost dusă în biserică Sfîntei Ana şi primită în mînăstire ca un dar dumnezeiesc. Stareta mînăstirii a crescut-o în frica de Dumnezeu şi a învăţat-o Sfintele Scripturi. Şi vieţuia bine, cinstita copilă. Dar vicleanul demon n-a suferit să fie călcat în picioare de o copilă. A îndemnat pe Leon împăratul, luptătorul împotriva lui Dumnezeu, să o dea de soţie fiului său Hristofor, pe care-l făcuse cezar. A smuls-o deci cu silă şi cu tiranie din mînăstire şi a silit-o să vină la Constantinopol, s-a făcut nuntă şi i s-a gătit camera de nuntă. Acesta a fost gîndul lui Leon. Dar Dumnezeu, Care altădată a spăimîntat pe egipteanul ce se pornise ca un turbat asupra Sarei, Dumnezeu, Care a făcut să fie biruit Tiridat de fecioara Ripsimia, Dumnezeu a păzit-o nepînjărită şi pe aceasta de legătura cu logodnicul. Pe neaşteptate scrii au pornit cu război împotriva imperiului în partea de apus a împărăţiei şi în grabă a fost trimis mirele să se împotrivească barbarilor. Mirele a căzut în cea dintîi bătălie. Cînd curata mieluşea Teodora a aflat, a luat, fără să ştie cineva, din palat, aur, argint, mărgăritare, haine scumpe, s-a suit într-o corabie şi s-a întors la mînăstire, bucurîndu-se şi mulţumind lui Dumnezeu. Cînd s-a aflat de fuga ei, al doilea fiu al celui cu numele de fiară, adică al lui Leon, s-a dus la mînăstire,

dar a găsit-o lînsă călugăriţă şi îmbrăcată în haine zdrenţuite. Cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu a lăsat-o în pace. Şi aşa a aflat Cuvioasa Teodora tihnă şi slobozenie deplină.

Atît de mult îşi chinuia trupul că i se vedeau prin piele încheieturile oaselor. Hrana ei era o bucată mică de piine, la două sau trei zile şi altceva nimic. Avea o singură haină, şi aceasta de păr. Patul ei era acoperit pe deasupra cu o cergă de păr, iar pe dedesubt aşternute pietre; şi aşa dormea. De multe ori priveghea nopţi întregi. Şi nu s-a mulţumit numai cu aceste nevoinţe schimniceşti, ci şi-a legat trupul cu lanţuri de fier. Atît de mult i-au măcinat lanţurile mădulele, încît era plină de răni. Şi aşa strălucind vreme de foarte mulţi ani cu fel de fel de virtuţi, s-a mutat la viaţa cea fericită.

În această zi, pomenirea Sfîntului Mucenic Fileter.

Lui Diocleţian care venise o dată în Nicomidia i s-a vorbit despre un oarecare creştin cu numele Fileter. Împăratul a trimis îndată să-l aducă la el. Şi s-a minunat împăratul de înfăţişarea lui. Că era sfîntul mare de stat şi frumos la chip, iar părul capului şi al bărbii străluccea ca aurul. Aceasta l-a făcut pe împărat să-l numească zeu şi nu om.

Împăratul l-a întrebat: «Spune-mi, de unde eşti, care ţi-e numele şi meseria?».

Sfîntul i-a răspuns: «Sînt născut şi crescut în Nicomidia, fiu de prefect, de credinţă creştină, iar numele meu e Fileter».

Atunci împăratul l-a chemat alături de el şi-l linguşea. A început însă să rostească şi cuvînte de hulă împotriva Domnului nostru Iisus Hristos. Sfîntul şi-a ridicat îndată privirile la cer şi a zis: «Să se îngădească gura aceluia care spune hule împotriva Hristosului meu!».

Şi îndată s-a cutremurat pămîntul şi a tunat aşa de tare, că împăratul şi cei dimpreună cu el s-au spăimîntat. Apoi a fost supus sfîntul la chinuri pe care le-a îndurat cu seninătate. Ruşinat împăratul şi de frumuseţea lui şi de neamul lui, dar mai mult de minunile ce le-a făcut, l-a lăsat să meargă slobod unde va voi şi cînd va dori.

După Diocleţian, a împărăţit în Nicomidia Maximian. Dus înaintea lui şi mărturisind că Hristos este Dumnezeu adevărat şi Făcător al lumii, sfîntul a fost chinuit vreme îndelungată în chip cumplit. Dar sfîntul îndura chinurile ca şi cînd altul ar fi fost chinuit. Cînd împăra-

tul a văzut că nu-l poate birui deloc, l-a surghiunit în Priconison. Dus legat cu lanțuri, a făcut pe drum multe minuni : a izgonit demoni, a vindecat leproși, a tămăduit orice boală, a doborât pe idoli de pe locurile lor înalte, numai cu cuvântul, și i-a prefăcut în țărină și apă.

Ajuns legat în Niceea, s-a apropiat de un templu idolesc vestit și îndată s-a prăbușit templul din temelii. Pentru aceste minuni, mulți au crezut în Hristos. Au crezut și au venit la Hristos și căpetenia și ostașii cei împreună cu el.

Cînd a ajuns sfîntul în părțile Sigrianei și a săvîrșit și acolo multe minuni, locuitorii aceluia loc i-au spus sfîntului și căpeteniei : «Este aici, aproape de noi, un om cu numele Eviot, un creștin, care a suferit pentru Hristos de la ighemon multe și felurite chinuri. Dar el, ca un diamant, a rămas nevătămat și face multe minuni».

Cînd Sfîntul Fileter a auzit acestea, a voit să-l vadă. Pentru aceea ingerul Domnului s-a dus la fericitul Eviot și i-a spus : «Ieși puțin din chilia ta și du-te în cutare loc, într-o întîmpinare a lui Fileter, cel împreună cu tine mucenic».

Eviot a ieșit îndată și s-a coborît din Muntele Sigrianei. Sfîntul Fileter, îndrumat de un om din partea locului pe drumul ce ducea la Sfîntul Eviot, s-a urcat în Muntele Sigrianei. Împreună cu el era căpetenia și cei șase ostași, care crezuseră și se bolezaseră și voiau să fie cu el. Urcîndu-se ei în munte l-au văzut pe fericitul Eviot, coborîndu-se spre ei. Plin de mare bucurie s-au îmbrățișat unii cu alții și s-au dus cu toții la chilia Sfîntului Eviot și au rămas acolo. După șapte zile, fericitul Fileter a adormit somnul pe care îl dorea. S-a mutat la Hristos cel dorit, dîndu-și în mîinile Lui sufletul. Fericitul Eviot l-a îngropat la chilia lui. Iar după unsprezece zile, căpetenia și cei șase ostași au murit și au fost înmormîntați de fericitul Eviot alături de sfînt.

Viața Sfîntului Eviot a fost scrisă mai sus în ziua de 18 a lunii aces'eia.

Tot în această zi, pomenirea sfîinților care au crezut în Hristos prin Sfîntul Fileter, căpetenia, și cei șase ostași, care în pace s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Cuviosului Leon, arhimandritul, care în pace s-a săvîrșit.

Cu ale lor sfînte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mintuiește pe noi. Amin.

Canonul Sfîntei Anisia

Cîntarea a 7-a :

Irmos : Cel ce ai mintuit...

Casa sufletului tău, muceniță, duhovnicește fiind întărită prin mărturisirea lui Hristos, cînd s-au pornit valurile chinurilor, nicidecum nu s-a zdruncinat ; ci ai grăit : Dumnezeu, bine ești cuvîntat !

Cunoscînd pe Hristos, Soarele dreptății, muceniță, nu ai vrut să jertfești soarelui, după porunca nelegiuitului tiran, ci ai cîntat : Dumnezeu părinților, bine ești cuvîntat !

Cu sfintele tale sîngiuri vopsindu-ți haina mohorîtă și încununat fiindu-ți capul cu cunună de biruință, muceniță, stai acum înaintea lui Dumnezeu, Împăratului cel nemuritor, veselindu-te.

A Nascătoarei :

Cel ce înfășoară cerul cu nori și pămîntul cu negură, născîndu-Se din pîntecele tău, cu scutece este înfășat și în iesle este culcat, Maică a lui Dumnezeu fără prihană, dezlegîndu-mi lanțurile greșalelor.

Canonul Cuvioasei Aelania

Același irmos :

Iurtînd jugul lui Hristos împreună cu soțul tău, purtătoare de Dumnezeu, ați ogorit sufletele cu plugul rugăciunilor și arătîndu-vă ogorul frumoaselor voastre însușiri, vă îndulciți de slava cea de sus în veci.

Ca și măslinul sădit în casa lui Dumnezeu, precum zice psalmistul, veselești în chip tainic sufletele, cuvioasă, și cu untdelemnul ostanelilor tale ungi fețele credincioșilor, care laudă nevointele tale.

Slavă...

Cu roua înfrînării stingînd cuptorul patimilor, ai izvorît, prin ploaia rugăciunilor tale, noian de vindecări, care îneacă supărarea patimilor, celor ce te cinstesc pe tine, Melania.

Și acum..., a Născătoarei :

Lîna te-a numit David, Preacurată, ca pe singura ce ai primit ploaia cea cerească, care u-sucă pîraiele nelegiurii și adapă cugetele credincioșilor, cele înțelenite în păcate.

Canonul Sfintei Anisia

Cîntarea a 8-a :

Irmos : Miinile tinzîndu-și Daniel...

Orfanilor, văduvelor și lipsiților și tuturor celor din nevoi ai împărțit bogăția, iubind poruncile cele nestrămutate ale Atotțiitorului și bînd cu adevărat cinstitul pahar al muceniei ți-ai potolit setea, cîstită fecioară.

Ca o zestre ai adus lui Hristos postirea, lacrimile, uciderea patimilor, vărsarea singelui, și împungerea coastei. Pentru aceasta ți-a și dat ție cunună, care nu se învechește și cămară ce nu se strică și mărire nepieritoare.

În lumină locuiești împreună cu îngerii, în cetele fecioarelor și în adunările mucenicilor ; împreună prăznuind față către față cu Mirele tău și împărțîndu-te de mărirea cea luminată, cînti : toate lucrurile lăudați pe Domnul !

A Născătoarei :

Iată acum lămurit a lipsit domn și povățuitor din neamul lui Iuda ; că tu, ceea ce ești fără prihană, ai născut pe Cel mai înainte pus de o parte, pe Hristos, așteptarea neamurilor, Căruia cîntăm : binecuvîntați toate lucrurile Domnului pe Domnul !

Canonul Sfintei Anisia

Irmos : Pe tinerii cei binecredincioși...

Făcîndu-ți inima și trupul locaș Treimii Celei mai presus de minte, case dumnezeiești ai zidit, ceea ce ești vrednică de laudă, în care ai adunat stoluri de fecioare și cete de sihaștri, care cu un glas laudă și preaslăvesc pe Hristos în veci.

Strălucind cu înțelepciunea, cu bărbăția, cu curăția și cu dumnezeiasca dreptate, ai avut smerenia care dă înălțimea, care te-a înălțat pe tine la cer, și prin care ai surpat pe șarpele cel mult lăudăros, cuvioasă. Pentru aceasta te cinstim ca pe o adevărată purtătoare de biruință.

Binecuvîntăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Domnul.

Cu milostenia ai cîștigat milă ; risipind ai dat celor lipsiți ; dreptatea ta rămîne în veci, și

mireasma ta cea de la dînsa nu se învechește, Cuvioasă Melania, purtătoare de Dumnezeu, fala celor ce cu credință te laudă pururea pe tine.

Și acum..., a Născătoarei :

Întreitele valuri ale patimilor mă tulbură ; adîncul deznădăjduirii mă îneacă ; mîntuiește-mă Maică, ceea ce ești fără de prihană, care ai purtat în pîntece pe Mîntuitorul și Domnul, Cel ce S-a născut ca un prunc în iesle ; pe Care Îl preainălțăm întru toți vecii.

Să laudăm, bine să cuvîntăm și să ne închinăm Domnului, cîntîndu-I și preainălțîndu-L pe Dînsul întru toți vecii.

Irmosul : /

Pe tinerii cei binecredincioși, «în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mîntuit, «atunci fiind închipuită, iar a-cum lucrată ; pe toată lumea «ridică să-ți cînte ție : pe Dom-nul lucrurile laudați-L și-L «preainălțați întru toți vecii».

Canonul Sfintei Anisia

Cîntarea a 9-a :

Irmos : Hristos piatra cea nelălată...

Cei ce dau cinstire chipurilor de piatră în locul Ziditorului, nesuferind a te vedea plecată lui Dumnezeu, mărită Anisia, te-au tăiat cu sabia, logodindu-ți prin moarte, dumnezeiască nemurire.

Cetatea tesalonicenilor se laudă cu scutecele și cu nevoițele tale, muceniță, fecioară, iar biserică celor întîi-născuți, avînd

dumnezeiescul tău duh se veselește cu dreptii.

Tămîie, aur și smirnă au adus magii, cu credință, Celui ce S-a născut în Betleem; iar purtătoarea de birunță a adus nevoițele cele prin sînge ale muceniei, rugîndu-se Lui pentru noi.

A Născătoarei :

Toiag ai odrăslit din rădăcina lui Iesei, Născătoare de Dumnezeu, născîndu-ne nouă astăzi, pe Hristos, floarea Dumnezeirii, Preacurată, Cel ce ca Dumnezeu este neîncăput, iar acum ca un prunc este înfășat cu scutece.

Canonul Cuvioasei Melania

Irmos : Eva, adică, prin boala...

Ia înălțimea preacuratei desăvîrșiri te-ai suit, fericită Melania, și ai întrecut cetele celor fără de materie, apropiindu-te de dorirea cea adevărată și acum te veselești de izvorul bunătăților. Pentru aceasta toți te ferim.

Împreună cu cetele sihăstriilor care au sihăstrit și și-au ucis patimile te veselești, privind fără acoperire la strălucita față a lui Dumnezeu, pe care mai înainte o aveai prin închipuirile minții, Melania, pururea-lăudată.

Slavă...

Umblînd pe cărarea cea strîmtă, ai ajuns la lățimea cea desfătată a raiului, unde este bucuria celor ce prăznuiesc și pomul vieții, pretutindeni aducînd

du-ți aminte de noi, care săvîrșim pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei :

Cel ce cu frică este purtat pe umeri de heruvimi, acum șade în brațe de Fecioară curată și cu scutece este înfășat Cel ce dezleagă lanțurile răutăților noastre, și ca un prunc cu lapte este hrănit, Cel ce hrănește toată suflarea.

Irmosul :

Eva, adică, prin boala neascultării a adus blestemul înăuntrul ; iar tu, Fecioară, de «Dumnezeu Născătoare, prin «Vlăstarul pe Care L-ai purtat «în pîntece, ai înflorit lumii binecuvîntarea. Pentru aceasta «toți te mărim».

LUMINÎNDA

Podobie : Femei auziți glas...

Racla moaștelor tale izvorăște mir cu plăcut miros, vindecînd tot felul de boli ale oamenilor, fecioară muceniță, mărită Anisia. Pentru aceasta prăznuind pomenirea ta cea purtătoare de lumină, te rugăm: roagă-te lui Hristos, pentru cei ce te laudă pe tine.

Slavă..., a cuvioasei, asemenea :

Melania prealăudată, lauda călugărițelor, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, luminîndu-mă, curățește-mă pe mine, care din amîndouă părțile m-am întunecat de întunecimea patimilor ; ca să te cinstesc pe tine, luminat, și să prăznuiesc cu

glas strălucitor pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Și acum..., a Praznicului, asemenea :

Dumnezeu, Cel ce este împreună cu Tatăl pururea mai înainte de început, acum din Duhul Sfînt Se naște, în chip de negrăit, din tine, Fecioară, în Betleem, în dumnezeiasca peșteră și fiind înfășat, este culcat în ieslea celor necuvîntătoare, dezlegînd legăturile greșalelor mele.

L A L A U D E

Se pun stihirile pe 4, glasul al 6-lea :

Podobie : Ingerștilor puteri...

O, taină mai presus de minte și de negrăit ! Cum Cel nepipăit, înfășat în scutece, este culcat ca un prunc în ieslea celor necuvîntătoare, mîntuind pe toți de necuvîntare și ne suie pe noi la ceruri, care cîntăm Lui : bine ești cuvîntat, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut, slavă Ție (de două ori).

Pe Emmanuel, Care S-a născut în peșteră, steaua L-a vestit de sus magilor și Cel ce este Soarele nemărginit al dreptății Se restrînge într-o iesle, îmbrăcîndu-Se cu trup materialnic. Către Care să grăim : bine ești cuvîntat, Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Acum pe pămînt Prunc S-a arătat Cel mai înainte de veci din Tatăl S-a născut. Bucură-te întregă zidire ! Ceruri veseliți-vă, privind pe cei mai înainte amăgiți, uniți iarăși cu Dumnezeu ! Cîntați Lui : bine ești

cuvîntat, Cel ce Te-ai născut,
Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Slavă...

Binevoind, Doamne, Te-ai pogorît, plecînd cerurile și în chip uimitor Te-ai sălășluit în pîntece fecioresc și Prunc Te-ai arătat, născîndu-Te în peșteră și cu oamenii Te-ai amestecat, arătînd cale aleasă celor ce cîntă Ție : bine ești cuvîntat, Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Și acum..., a Născătoarei :

Curată și nestricată, cunoscîndu-se pe sine Fecioara după înfricoșătoarea și de nespus nașterea ei, grăia : Netîlcuitule Doamne, Prunc înfășat Te țin pe Tine și împreună Te preaslăvesc cu păstorii, cîntînd cu credință : bine ești cuvîntat, Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

I A S T I H O A V N A

Se pun stihurile, glasul al 6-lea :

Podobie : Îngereștile puteri...

Ca un neascultător și potrivnic proorocilor, cu toiag de fier vei fi păstorit, iudeule ! Că Fiului, Care S-a născut, Tatăl Îi dă moștenire neamurile și tot pămîntul stăpînire ; iar pe tine te va lepăda, vărsătorule de sînge, că nu te pleci a striga : Împăratul lui Israel, Hristos, vine !

Stih : Zis-a Domnul Domnului Meu : sezi de-a dreapta Mea, pînă ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

O, dumnezeiescule D a v i d, părinte și proorocule, grăiește :

pe cine numești Stea luminoasă care a strălucit mai înainte de l u c e a f ă r ? Pe Cel ce S-a născut fără de sămîntă din Fecioara. Căruia noi, popoarele, Îi cîntăm întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu : binecuvîntat ești, Cel ce Te-ai născut, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Stih : Din pîntece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

O, Isaia proorocule, grăiește limpede : iată, Fecioara în pîntece va lua fără de sămîntă și va naște pe Ziditorul și Stăpînul tuturor veacurilor. Căruia grăim întru bucuria Născătoarei de Dumnezeu, cîntînd luminat : binecuvîntat ești, Cel ce Te-ai născut din Fecioara, Dumnezeul nostru, slavă Ție !

Slavă..., Și acum..., glasul al 5-lea :

Văzîndu-Te toată zidirea pe Tine, Făcătorul și Ziditorul tuturor, că Te-ai născut cu trup în Betleem, se înnoiește iarăși și din nou se zidește. Iar soarele își întinde lumina și pămîntul se veselește. Magii din Persia daruri aduc Împăratului tuturor ; păstorii minunîndu-se și spăimîntîndu-se se închină lui Dumnezeu și celei ce L-a născut cu trup. O, minune ! Hrănitorul este hrănit de Maica preacurată, pentru mîntuirea și zidirea din nou a lumii.

Și cealaltă slujbă a Utreniei, după rînduială, și otpustul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, se pune din Canonul Praznicului, Cîntarea a 6-a, pe 6. Prochimenul și Aliluia al zilei. Apostolul Mucurii Anisia din Epistola către Galateni (III, 23 — IV, 2) : Fraților, mai înainte de venirea credinței... (caută joi în Săptămîna a 15-a după Rusalii). Și Apostolul Cuviosului Zotic din Eistola către Efeseni (IV, 7—13) : Fraților, fiecăruia dintre noi i s-a dat harul, după măsura darului lui Hristos... (caută la Duminica Domnului). Evanghelia de la Luca (XIII, 10—17) : În vremea aceea, Iisus învăța, într-o zi de sîmbătă, în sinagogă... (caută la Duminica a 27-a după Rusalii).

Chinonicul zilei.

ÎN ACEASTĂ LUNĂ

ZIUA A TREIZECI ȘI UNA

Pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Melania Romana.

A se vedea și «Rînduiala de Tipic» de la sfîrșitul acestei cărți.

Slujba Cuvioasei Melania se găsește în ziua de 30 decembrie, pentru că în ziua de 31, odovăindu-se Praznicul Nașterii Domnului Hristos, se pune numai slujba Praznicului, afară de Litie, Polieleu, Vohod, Paremi și Antifoanele de la Liturghie.

Iar după Cîntarea a 6-a a Canonului, se citește și Sinaxarul Sfintei Melania.

SINAXAR

În această lună, în ziua a treizeci și una, pomenirea Cuvioasei maicii noastre Melania Romana.

Cuvioasa maica noastră Melania a trăit pe vremea împăratului Honoriu. Era de neam cîstit și strălucit, inițiat în senatul roman. Sfînta iubea din toată inima pe Domnul și dorea să trăiască în feciorie. Dar părinții ei au măritat-o, împotriva ei, și a avut doi copii. Murindu-i părinții și copiii, a părăsit cetatea și s-a

mutat în afară de zidurile cetății. Acolo trăia în schimnicie, vindeca pe bolnavi, primea pe străini, cerceta pe cei din închisori și pe cei surghiuniți. Apoi a vîndut averea ei cea mare. A luat pe ea 120.000 de galbeni și i-a dat la minăstiri și la biserici. La început minca o dată la două zile, apoi o dată la cinci zile, sîmbăta și duminica. Avea scriere foarte frumoasă și împodobită. În urmă a plecat în Africa, unde a stat șapte ani. După ce a împărțit averea ei și acolo, s-a dus în Alexandria. Din Alexandria s-a dus la Ierusalim și a trăit într-o chilie. A strîns în jurul ei 90 de fecioare și le ținea pe cheltuiala ei cu tot ce le trebuia. Îmbolnăvindu-se foarte greu de durere de coaste, a chemat pe Teofil episcopul Elefterupolei. S-a împărțit cu Sfintele Taine, și-a luat rămas bun de la surorile ei și a rostit aceste ultime cuvinte : «Așa s-a făcut, precum a hotărît Dumnezeu !» ; și îndată și-a dat Domnului duhul ei.

Tot în această zi, pomenirea Sfintului Zotic, hrănitorul de orfani.

Sfîntul Zotic s-a născut la Roma cea veche. Era de neam cîstit și strălucit. De mic și-a însușit toată știința vremii. Fiind om învățat a fost dus din Roma în Constantinopol de marele întreprinzător Constantin și cîstit cu dregătoria de magistrian. Odată cu el au venit în Constantinopol și alți oameni de frunte din Roma : magistrianul carelor, Paulin nepotul lui, Olimvrie, Vir, Sever, Marian, Antim, Uvrichie, Isidor, Calistraf, Florentie, Euvul, Samson, Studie și dumnezeiescul acesta Zotic. Numele acestor înalți dregători le poartă pînă astăzi sfintele locașuri zidite de ei.

Se spune că în vremea aceea a bîntuit în Constantinopol lepra. Împăratul a dat poruncă să fie aruncați în adîncul mării toți cei îmbolnăviți de lepră. Zotic, acest cîstit bărbat, n-a vrut să vadă sau să audă de așa ceva, ci, înflăcărat de dor dumnezeiesc, s-a dus la împărat și i-a spus : «Să dea împăratul robului său aur mult ca să cumpere mîrgăritare, pietre prețioase și strălucitoare spre mărirea și cîntea împărăției lui, pentru că robul lui este cunoscător în astfel de lucruri!».

Împăratul a poruncit îndată să i se dea aur. Iar bărbatul acela, iubitor de Dumnezeu, și preacîștit lucrător al lui Dumnezeu a luat aurul și a plecat plin de veselie. Cu aurul izbăvea de la înec pe toți aceia pe care prefectul orașului îi dădea călăilor să-i omoare. Le dădea preț bun

pentru ei și-i ducea pe leproși, dincolo de Constantinopol, într-un munte numit pe vremea aceea Eleon. Acolo Zotic făcuse niște colibe și în ele adăpostea pe leproși. Neguțătoria aceasta cu cîștig dumnezeiesc n-a rămas tănuită. Că leproși erau mulți, iar sfîntul le ducea în fiecare zi hrană din belșug. Mulți se temeau că aceasta putea aduce foamete mare în oraș.

După moartea marelui și pururea pomenitului împărat Constantin a luat toată împărăția Constantie, fiul lui. Acest împărat nu era ortodox, ci arian, și a supus pe mulți binecredincioși la felurite chinuri. Îl ura pe Sfîntul Zotic, pentru că era ortodox, dar se sfîia să-i facă, fără pricină, vreun rău, pentru dragostea ce-i purtase tatăl său, Sfîntul Constantin. Totuși a găsit o bună pricină ca să-l piardă. L-a învinuit că aduce lepra în oraș. Între timp s-a întîmplat de s-a îmbolnăvit de lepră și fata împăratului. Chiar tatăl ei a dat-o prefectului să fie aruncată în mare. Dar Sfîntul Zotic a dat, ca de obicei, călăilor bani, a răscumpărat copila și a dus-o printre ceilalți leproși.

Cu îngăduința lui Dumnezeu, foametea așteptată a venit în Constantinopol. Orașul ducea lipsă de cele de trebuință pentru hrană. Împăratul a căutat să afle pricina lipsei și a foametei. Clevelitorii și dusmanii adevărului au găsit acum prilejul să hulească pe sfînt. Au spus împăratului că Zotic e pricina foametei, pentru că ducea mîncare cu nemiluita leproșilor care erau mulți la număr.

Cînd împăratul a auzit asta și-a stăpînit puțin minia, și pentru că se sfîia de sfînt și pentru că nu primise încă mărgăritarele și pietrele prețioase. Înduplecat însă de oamenii rău voitori, a poruncit să-l prindă. Cînd sfîntul a aflat că e vorba să-l prindă, s-a dus pe ascuns la palatul împărătesc și s-a înfățișat împăratului.

Împăratul în batjocură i-a spus: «A venit, magistriene, corabia care trebuie să aducă mărgăritarele și pietrele prețioase?».

«Vino, împărate, dacă vrei, cu robul tău», a răspuns sfîntul, «să o vezi!».

Împăratul n-a zăbovit de loc și a plecat. Fericitul Zotic însă s-a dus mai înainte în Muntele Eleon, a poruncit să lase din colibe frații cei întru Hristos împreună cu fiica împăratului, cu făclii în mîini, întru întîmpinarea împăratului.

Cînd împăratul a ajuns acolo și a văzut pe leproși s-a mirat de mulțimea lor, și a zis: «Cine sînt aceștia?». «Aceștia, stăpine», a răspuns sfîntul, arătîndu-i cu degetul, «sînt pietrele prețioase și mărgăritarele cele scîlbitoare, pe care le-am cumpărat în neguțătoria mea!».

Împăratul a socotit aceasta ca o bătaie de joc. S-a aprins de minie și a poruncit să-l lege pe Sfîntul Zotic de catiri sălbateci și să-i gonească fără milă, ca să-i curme cu silnicie viața, rupîndu-i măduarele bucălică cu bucălică pe pietrele de acolo. Porunca s-a îndeplinit îndată. Împăratul era de față și se uita. Catirii, impunși cu țepușe de călăi, au tîrit în fugă năpraznică pe sfînt din virful dealului pînă în vale. Măduarele lui s-au împrăștiat ici și colo, iar ochii i-au ieșit din cap. În locul în care s-au petrecut acestea a ieșit îndată un izvor cu apă curată și bună de băut, care tămăduiește toată boala și toată neputința, spre lauda, slava și cîntea iubitorului de oameni Dumnezeu și a slujitorului Său. Fericitul și-a dat sufletul pe cînd era tîrit de catiri. Atunci îndată catirii au rămas nemișcați, deși erau biciuiți amarnic de călăi. Și catirii, cu voce omenească, în auzul tuturor, au făcut de ocară cruzimea și nebunia împăratului, numîndu-l orb și nesimțit. Despre cuvios au spus să fie îngropat chiar în locul acela.

Cînd împăratul a văzut și a auzit aceasta s-a umplut de uimire. Se ruga lui Dumnezeu, cu lacrimi, cu suspine și cu inima zdrobită, să aibe milă de el. Striga, că din neștiință a făcut cele ce a făcut. Și îndată a poruncit să se îngroape trupul mucenicului cu multă grijă și cu deosebită cinste. A mai poruncit împăratul ca în mare grabă să se ridice pentru le-

proși, cu bani împărătești, o clădire mare cu foarte multe curți și acareturi, căreia i-a închinat veniturile multor moșii.

Iar Sfântul Zotic, de atunci și pînă azi, prin harul lui Dumnezeu cel iubitor de oameni, nu conținește să facă nenumărate minuni.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Ghelasie, care în pace s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor zece fecloare cele din Nicomidia, cărora străpungîndu-li-se ochii și strujindu-li-se coastele, s-au săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Olimpiodora, care în foc s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Gaiu, care în pace s-a săvîrșit.

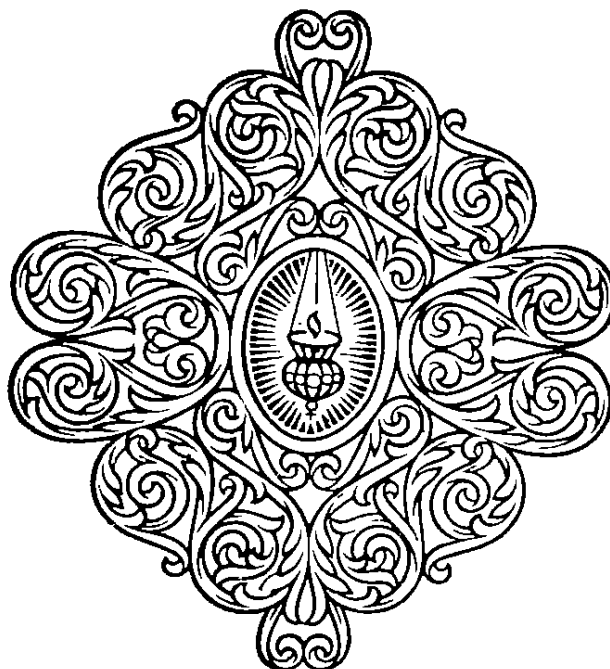
Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Nemîia, care de sabie s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Vusiride, care fiind împuns de femei cu suveici, s-a săvîrșit.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Mucenic Gaudentie.

u ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mîntuiește pe noi, Amin.

SI ÎRȘITUL LUNII DECEMBRIE SI ÎN ÎN DU
ÎN TREIME SIAVIT I AID

ÎNVĂȚĂTURĂ DE TIPIC

Duminica Sfinților Strămoși

Se cuvine a ști că din această zi, adică din 11 decembrie, se poate întâmpla să cadă Duminica Sfinților Strămoși, care poate ajunge pînă în ziua de 17 decembrie. De aceea trebuie să luăm aminte cele ce urmează :

De se va întâmpla Nașterea Domnului în zi de duminică, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 11 decembrie ; iar Duminica Sfinților Părinți, care este înainte de Nașterea Domnului, va cădea în ziua de 18 ale acestei luni.

De se va întâmpla Nașterea Domnului luni, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 17 decembrie, iar Duminica Sfinților Părinți, la 24 decembrie.

De se va întâmpla Nașterea Domnului marți, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 16 decembrie, iar Duminica Sfinților Părinți, la 23 decembrie.

De se va întâmpla Nașterea Domnului miercuri, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 15 decembrie, iar Duminica Sfinților Părinți, la 22 decembrie.

De se va întâmpla Nașterea Domnului ioi, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 14 decembrie, și Duminica Sfinților Părinți, la 21 decembrie.

De se va întâmpla Nașterea Domnului vineri, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 13 decembrie, iar Duminica Sfinților Părinți, la 20 decembrie.

De se va întâmpla Nașterea Domnului sîmbătă, atunci Duminica Sfinților Strămoși este la 12 decembrie, iar Duminica Sfinților Părinți, la 19 decembrie.

Se cuvine încă a ști că la Duminica Sfinților Strămoși slujba Sfințului din duminica în care va cădea Duminica Sfinților Strămoși, se lasă, dar se cîntă mai înainte, vineri, la Pavcernișă.

) Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei Tineri:
Anania, Azaria și Misail
(17 Decembrie)

De se va întâmpla prăznuirea Proorocului Daniel și a Sfinților trei Tineri în Duminică Sfinților Strămoși; se cântă slujba lor împreună cu slujba Învierii așa :

La Vecernia mică, la Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii și ale Născătoarei, după rânduială.

La Vecernia mare la Doamne, strigat-am..., se pun trei stihiri ale Învierii, trei ale Strămoșilor, două ale Proorocului Daniel și două ale Sfinților trei Tineri ; Slavă..., a Strămoșilor, glasul al 6-lea, Și acum... a Născătoarei de la glasul din Octoih. Vohod. Prochimenul zilei.

La Litie, se cântă stihira hramului, a Proorocului Daniel și a Sfinților trei Tineri : Spăimîntîndu-se tiranii de cuvîntul înțelepciunii... același glas și : Duhovnicește ne-a adunat astăzi pe noi, credincioșii... Apoi, Slavă..., a Strămoșilor : Cu razele grăirii de Dumnezeu... Și acum... a Născătoarei : Iată s-a împlinit proorocia lui Isaia...

La Stihia vîntă, se cântă stihirile Învierii, Slavă..., a Strămoșilor, Și acum..., a proorocului.

La binecuvîntarea pîinilor, se cântă troparul : Născătoare de Dumnezeu, Fecioară... (de două ori) și al Strămoșilor (o dată). Și citire din Faptele Apostolilor.

SĂ SE ȚINĂ SEAMA că de nu este Priveghere, la Pavcerniță după Sfinte Dumnezeule..., se citește condacul Sfinților Strămoși.

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Învierii (de două ori) : Slavă..., al Sfinților trei Tineri, Și acum..., al Strămoșilor. După Catisme, se zice Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei și citire din Evanghelia cea cu tîlc a duminicii de rînd. După Polieleu urmează troparele : Soborul îngeresc..., ectenie mică, ipacoi al glasului și sedelnele Strămoșilor ; Antifoanele și Prochimenul glasului ; Evanghelia Învierii ; Învierea lui Hristos... Psalmul 50 și stihira Învierii.

Apoi Canonul Învierii cu irmosul pe 4, al proorocului și al Sfinților trei Tineri, amîndouă pe 6, și al Strămoșilor, pe 4 : Catavasia : Hristos Se naște...

După Cîntarea a 3-a, se zice condacul proorocului, icosul și sedelnele lui ; Slavă..., al Sfinților trei Tineri ; Și acum... ipacoi al Strămoșilor.

După Cîntarea a 6-a, se zice condacul și icosul Strămoșilor.

După Cîntarea a 9-a, se cântă Luminînda Învierii și a Strămoșilor ; Slavă..., a Proorocului, Și acum..., a Născătoarei.

La Laude se cântă stihirile Învierii 4 și ale Strămoșilor 4 ; Slavă..., a Strămoșilor, glasul al 7-lea : Și acum..., Preabinecuvîntată ești..., Doxologia mare.

După **Sfinte Dumnezeule...**, se cîntă numai troparul Învierii. Apoi ecteniile și otpustul ; **Slavă... Și acum...**, stihira Evangheliei.

La **Ceasul întîi**, se pune troparul Învierii, **Slavă...**, al Strămoșilor, **Și acum...**, al Născătoarei de la Ceasuri. După **Sfinte Dumnezeule...**, se pune condacul Strămoșilor.

La **Ceasul al treilea** se pune troparul Învierii, **Slavă...**, al proorocului, **Și acum...**, al Născătoarei de la Ceasuri. După **Sfinte Dumnezeule...**, se pune condacul Strămoșilor.

La **Ceasul al șaselea** se cîntă troparele și condacul hramului.

La **Liturghie**, se zice Fericirile glasului pe 4 și din Canonul Strămoșilor Cîntarea a 3-a pe 4 și din al proorocului, Cîntarea a 6-a pe 4. După **Vohod** se cîntă troparul Învierii, al Strămoșilor și al proorocului ; **Slavă...**, condacul proorocului, **Și acum...**, al strămoșilor. Prochimenul Strămoșilor și al Sfinților. Apostolul și Evanghelia Duminicii Strămoșilor și a Sfinților trei Tineri, iar Evanghelia duminicii de rînd se lasă.

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte.

Sau Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

Duminica înaintea Nașterii Domnului a Sfinților Părinți

Se cuvine a ști că :

A. De se va întîmpla Duminica Sfinților **Făcuți** de 20 decembrie :

La **Vecernia mică**, se pun stihirile Învierii și ale Născătoarei după obicei.

La **Vecernia mare**, la **Doamne, strigat-am...**, se pun 10 stihiri : 3 ale Învierii din Octoih, 1 a lui **Anatolie** și 6 ale Părinților : **Slavă...**, a Părinților, glasul al 6-lea : **Daniel, bărbatul doririlor...** ; **Și acum...**, a Născătoarei glasului din Octoih. **Vohod** și 3 **Paremii**.

La **Litie**, o stihiră a hramului și una a Părinților, glasul 1 : **Razele cele luminoase ale... Slavă...**, glasul al 3-lea : **Veniți iubitorilor... Și acum...**, a Născătoarei : **Fără sămînță de la Dumnezeiescul...**

La **Stih oav nă**, stihirile Învierii din Octoih. **Slavă...**, a sfinților, glasul al 2-lea : **Bucurați-vă prooroci cinstiți...** **Și acum...**, **O minune mai nouă decît toate minunile...**

La binecuvîntarea pîinilor, troparul : **Născătoare de Dumnezeu...** (de două ori) și al Părinților : **Mari sînt faptele credinței...** (o dată).

La **Urenie**, la **Dumnezeu este Domnul...**, troparul Învierii (de două ori), **Slavă...**, al Părinților, **Și acum...**, al Născătoarei : **Toate tainele tale...** sau al Înainteprăznuirii.

După Catismă, Sedelnele Învierii, ale Născătoarei, Polieleul și troparele : **Soborul îngeresc...**, ectenia, Ipacoi al glasului și Sedelnele Părinților, Antifoanele și Prochimenul glasului ; **Toată suflarea...**, Evanghelia Învierii ; **Învierea lui Hristos văzînd...** După Psalmul 50, stihira Învierii, Canonul Învierii din Octoih cu irmosul pe 4, al Crucii-Învierii, pe 2, al Născătoarei pe 2 și al Părinților pe 6. Catavasia : **Hristos Se naște, slăviți-L...**

După Cîntarea a 3-a, Ipacoi glasul al 8-lea : **Îngerul a răcorit...**

După Cîntarea a 6-a, Condacul, glasul al 6-lea : **Chipul cel scris de mînă...**, icosul și Sinaxarul.

După Cîntarea a 9-a, Luminînda Învierii ; **Slavă...**, a Părinților, **Și acum...**, a Născătoarei.

La Laude : 3 stihiri ale Învierii, 1 a lui Anatolie și 4 ale Părinților, glasul al 5-lea. **Bucură-te cămara...**, și celelalte. **Slavă...**, a Părinților, glasul al 8-lea : **Adunarea învățăturilor legii... Și acum..., Preabinecuvîntată ești..., Doxologia mare.**

După **Sfinte Dumnezeule...** numai troparul Învierii, ecteniile și otpustul. **Slavă... Și acum...**, stihira Evangheliei. Ceasul întii și otpustul deplin.

La **Liturghie**, se pun Fericirile glasului, pe 6, și din Canonul Părinților, Cîntarea a 3-a ,pe 4. După Vohod, troparul Învierii și al Părinților. **Slavă... Și acum...**, Condacul Părinților. Prochimen, glasul al 4-lea : **Binecuvîntat ești, Doamne, Dumnezeule părinților noștri Stih : Că drept ești întru toate cîte ai făcut nouă. Apostolul din Epistola către Evrei (XI, 9—10 ; 32—40) : Fraților, Avraam, prin credință a sălășluit... Aliluia, glasul al 4-lea : Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit. Stih : Cînd strigă dreptii, Domnul îi aude. Evanghelia de la Matei (I, 1—25) : Cartea neamului lui Iisus Hristos... Iar Evanghelia Duminicii de rînd se lasă. Chinonicul :**

Lăudați pe Domnul din ceruri... Altul : Bucurați-vă dreptilor întru Domnul...

B. — Dacă se va întîmpla în ziua de 20 sau după 20, pînă la 23 decembrie :

La **Vecernia mică**, se procedează la fel ca mai sus.

La **Vecernia mare**, la **Doamne, strigat-am...**, se pun 3 stihiri ale Învierii, 1 a lui Anatolie, 3 ale Înainteprăznuirii și 3 ale Sfinților Părinți : **Slavă..., Daniel, bărbatul doririlor... Și acum... Peșteră pregătește-te..., și celelalte.**

La **Litie**, stihira hramului și una a Părinților, glasul 1 : **Razele cele luminoase... Slavă..., glasul al 3-lea ; Veniți iubitorilor... Și acum..., a Înainteprăznuirii : Pregătește-te Betleeme...**

La **Stih oavnă** stihirile așa cum se arată la pag. 250, iar la binecuvîntarea piinilor, asemenea.

La **Utrenie**, la **Dumnezeu este Domnul...**, troparul Învierii (de două ori), **Slavă...**, al Părinților, **Și acum...**, al Înainteprăznuirii **Pregătește-te Betleeme...**

Mai departe urmează ca la pct. A pînă la Canoane, unde se pune Canonul Învierii, cu irmosul pe 4, al Înainteprăznuirii, pe 4, și al Părinților, pe 6. Catavasia : **Hristos Se naște, slăviți-L...**

După Cîntarea a 3-a, ipacoi, glasul al 8-lea : **Îngerul a răcorit cuptorul...**

După Cîntarea a 6-a, Condacul : **Veselește-te, Betleeme...** Icosul și Sinaxarul.

După Cîntarea a 9-a, Luminînda Învierii, **Slavă...**, a Părinților, **Și acum...**, a Înainteprăznuirii.

La **Laude**, 4 stihiri ale Învierii și 4 ale Părinților. **Slavă...**, a Părinților : **Adunarea învățăturilor legii...** **Și acum...**, **Preabinecuvîntată ești...**, și celelalte ca la pct. A.

La **Liturghie**, se pun Fericitirile glasului, pe 4 ; din Canonul Părinților, Cîntarea a 3-a, pe 4 și din Canonul Înainteprăznuirii, Cîntarea a 6-a, pe 4. După **Vohod**, troparul Învierii, al Părinților, și al Înainteprăznuirii, **Slavă...**, Condacul Părinților, **Și acum...**, al Înainteprăznuirii. Apostolul, Evanghelia Părinților (a duminicii de rînd se lasă) și Chiriacul ca la punctul A.

C. — Dacă se va întîmpla în ziua de 24 decembrie :

La **Vecernia mică**, se pun 4 stihiri ale Învierii, **Slavă...** **Și acum...**, a Înainteprăznuirii, glasul al 6-lea, **Peșteră pregătește-te...**

La **Stihovă**, stihirile Învierii și ale Născătoarei, după obicei. **Slavă...** **Și acum...**, a Născătoarei. Troparul Învierii, **Slavă...** **Și acum...**, al Înainteprăznuirii. Ectenia și otpustul.

La **Vecernia mare**, după obiceiul Psalm, se cîntă **Fericit bărbatul...**, Catisma toată.

La **Doamne, strigat-am...**, se pun 6 stihiri ale Părinților și 4 ale Înainteprăznuirii. **Slavă...**, a Părinților : **Daniel, bărbatul doririlor...** **Și acum...**, al Înainteprăznuirii : **Peșteră pregătește-te...** **Și celelalte ca mai sus.**

La **Litic**, stihirile Înainteprăznuirii arătate la rînd la **Doamne, strigat-am...**, din ziua de 24 ; **Slavă...**, a Părinților : **Veniți iubitorilor de praznic...** **Și acum...** **Pregătește-te Betleeme...**

La **Stihovă** se cîntă stihirile de la pag. 250 și celelalte.

La binecuvîntarea pîinilor se cîntă troparul Părinților : **Mari sînt faptele credinței...** (de două ori) și al Înainteprăznuirii (o dată).

La **Utrenie**, la **Dumnezeu este Domnul...**, troparul Învierii (de două ori), **Slavă...**, al Părinților, **Și acum...**, al Înainteprăznuirii : **Scri-su-s-au oarecînd...** La Catisme Sedelnele de la pag. 251 și celelalte după obicei.

La Canoane se pune : Canonul Părinților, pe 6, repetînd irmosul : **Pe Cel ce a acoperit...** și Canonul Înainteprăznuirii, pe 6. Catavasia **Hristos Se naște, slăviți-L...**

După Cîntarea a 3-a, ipacoi al Părinților : **Îngerul a răcorit cuptorul tinerilor...**

După Cîntarea a 6-a, Condacul Părinților : **Veselește-te Betleeme...**, icosul și Sinaxarul.

După Cîntarea a 9-a se cîntă : **Ceea ce ești mai cinstită... Apoi Luminînda Părinților... Din Semința lui Avraam... Slavă... Cei mai aleși dintre patriarhi... Și acum...**, a Înainteprăznuirii. **Gătește-te Betleeme...**

La **L a u d e** se pun 3 stihiri ale Părinților și 3 ale Înainteprăznuirii, **Slavă...**, a Părinților : **Adunarea învățăturilor legii... Și acum...**, **Preabinecuvîntată ești...** Doxologia marc. După **Sfinte Dumnezeule...**, troparul Învierii numai, ecteniile și otpustul. **Slavă... Și acum...** Stihira Evanghelici.

La **C e a s u r i**, troparul Învierii, **Slavă...**, al Părinților. **Și acum...**, al Născătoarei Ceasurilor. După **Sfinte Dumnezeule...**, Condacul Părinților și al Înainteprăznuirii, se cîntă schimbîndu-le. :

La **Liturghie**, la Fericiri se pune : din Canonul Părinților, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul Înainteprăznuirii, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod troparul Învierii, al Părinților, și al Înainteprăznuirii, **Slavă...** Condacul Părinților, **Și acum...**, al Înainteprăznuirii. Prochimenul, Apostolul, Evanghelia Părinților (a duminicii de rînd se lasă) și Chinonicul ca la punctul A.

Învățătură pentru Ajunul Nașterii Domnului

(24 decembrie)

De se va întîmpla Ajunul Nașterii Domnului Hristos sîmbăta sau duminica, post aspru nu este (vezi mai jos). Troparele Ceasurilor împărătești, cu Paremiile lor, sîmbăta sau duminica nu se cîntă ; ci se cîntă, după obicei, vineri, mai înainte, precum s-a arătat la locul cuvenit. Se zice și **Cred întru unul Dumnezeu...** și Psalmul 33 : **Binevoicuvînta pe Domnul...**, apoi otpustul. Iar Liturghie în acea zi nu se face. Se cîntă Vecernia la vremea ei. Iar sîmbăta și duminica, se face Liturghia Sfîntului Ioan Gură de Aur ; după ieșire se mănîncă doar o felie de pîine și se gustă și puțin vin ; apoi fiecare se duce la chilia sa.

Iar la ceasul al 7-lea (către orele 13) din zi toacă paracliserul în toaca marc și trage toate clopotele, și adunîndu-ne în biserică, se începe Vecernia. Și de este sîmbătă seara, se cîntă : **Fericit bărbatul...**, catisma toată ; iar de este duminică seara, numai starea întîi. La **Doamne, strigat-am...**, se cîntă 8 stihiri, glasul al 2-lea : **Veniți să ne bucurăm...** și celelalte. **Slavă... Și acum...**, **August ajungînd singur stăpînitor...** (același glas). Vohod cu Evanghelia, **Lumină lină...** Prochimenul zilei. Iar de este sîmbătă seara se cîntă prochimenul : **Domnul a împărățit...** Și Paremiile după rînduiala lor. După sfîrșitul Paremiilor nu se cîntă, **Sfinte Dumnezeule...**, ci ectenia mică. După vosglas, Prochimenul, glasul 1 : **Domnul a zis către Mine, Fiul Meu ești Tu...** Stih : **Cere de la Mine...** Apostolul, din Epistola către Galateni : (III, 15—23) : **Fraților, ca un om grăiesc...** Evanghelia de la Matei (XIII, 31—32) : **Zis-a Domnul pilda aceasta : Asemenea este împărăția**

cerului grăuntelui de muștar... Apoi cctenia : Să zicem toți... Învredni-
cește-ne Doamne... Să plinim rugăciunile noastre cele de seară... Și
vosglasul. Și după acestca diaconul zice : Înțelepciune, Strana : Bine-
cuvintează. Și celelalte după obicei și otpustul.

Apoi se aprind două sfeșnice în mijlocul biserici și stînd amîn-
două stranele împreună, se cîntă troparul praznicului, Slavă... Și a-
cum..., Condacul și se merge la masă : pește nu se mănîncă, ci unt-
delemn și linte fiartă sau grîu cu miere ; se bea puțin vin, întru sla-
va lui Dumnezeu.

Soborul Maicii Domnului (26 decembrie)

De se va întîmpla Praznicul Nașterii Domnului Hristos duminică,
atunci nu se săvîrșește pomenirea Sfinților Părinți în duminica urmă-
toare, pentru că se începe luna ianuarie și praznicul acesta este odo-
văit, ci se săvîrșește această duminică aici, la 26 decembrie, luni a do-
ua zi de praznic și se cîntă slujba așa :

La Vecernie, la Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 : 3
ale Praznicului, glasul al 2-lea, și 3 ale Sfinților : Pe Părintele cel
după... Slavă..., a Sfinților, glasul al 6-lea : Săvîrșim pomenirea... Și
acum..., a Praznicului, același glas ; Slavă întru cei de sus... Vohod, Pro-
chimenul cel mare : Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nos-
tru... cu stihurile lui.

La Stih o a v n ă, se pun trei stihiri ale Praznicului, cu stihurile
lor. Slavă..., Pomenirea arhierilor... Și acum..., a Praznicului : În Be-
tleem au alergat păstorii...

După Acum slobozește..., se cîntă troparul Sfinților : Slavă... Și a-
cum..., al Praznicului.

La P a v e c e r n i ță, după Sfinte Dumnezeule..., se citește con-
dacul Părinților : De veselie astăzi... Slavă... Și acum..., al Născătoarei
Cel ce mai înainte de luceafăr...

La Utrenie, la Dumnezeu este Domnul..., se cîntă troparul Prazni-
cului (de două ori) : Slavă..., al sfinților, Și acum..., al Praznicului. Du-
pă întîia și a doua Catismă, Sedelnele Praznicului. Psalmul 50.

Urmează C a n o a n e l e : Canonul întîi al Praznicului, cu irmo-
sul pe 6, apoi Canonul al doilea al Praznicului, pe 4, și Canonul Sfin-
ților, pe 4. Catavasii : irmoasele amînduror canoanelor.

După Cîntarea a 3-a, condacul și icosul Născătoarei și Sedealna
Sfinților, cea din duminica de după Naștere ; Slavă... Și acum..., a
Praznicului.

După Cîntarca a 6-a, condacul Sfinților și icosul.

La Cîntarea a 9-a nu se cîntă : Ceea ce ești mai cinstită... ci se cîn-
tă stihirile Praznicului.

Luminînda Sfinților (de două ori). Slavă..., Și acum..., a Prazni-
cului.

La **Lauda**, se pun stihirile Praznicului, pe 4 ; **Slavă...**, a Sfinților, glasul al 8-lea : **Singele, focul și fumegarea... Și acum...**, a Praznicului : **Astăzi Hristos în Betleem Se naște...**

După aceea se cîntă Doxologia mare, troparul Sfinților, **Slavă... Și acum...**, al Praznicului ; ecteniile și otpustul.

La **Ceasuri** se cîntă troparul Praznicului ; **Slavă...**, al Sfinților ; **Și acum...**, al Născătoarei ; **Cel ce mai înainte de luceafăr...**, și al Sfinților, care se zice schimbîndu-le.

La **Liturgie**, la Fericiri se pune Cîntarea a 3-a, pe 4, din Canonul Praznicului, și din al Sfinților, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod se cîntă troparul Praznicului și al Sfinților, **Slavă...**, condacul Sfinților, **Și acum...**, al Născătoarei ; **Cîți în Hristos...** Apostolul și Evanghelia caută-le la rînduiala Liturghiei din ziua de 26 decembrie.

CHINONICUL

Mîntuire a trimis Domnul poporului Său.

Sau

Bucurați-vă dreptilor întru Domnul ; celor drepti se cuvine laudă.

Sîmbătă după Nașterea Domnului Hristos

La **Vecernia mică**, se pun 4 stihiri ale Învierii ; **Slavă...**, a Sfîntului Nicodim, **Și acum...**, a Praznicului. Stihovna învierii. **Slavă...**, a sfîntului ; **Și acum...**, a Praznicului. Troparul Învierii, al dumnezeieștilor Părinți, **Slavă...**, al sfîntului, **Și acum...**, al Praznicului. Ectenia și otpustul.

La **Vecernia mare**, după $\frac{1}{2}$ Psalmul de seară, se cîntă : **Fericit bărbatul...** Catisma toată.

La **Doamne, strigat-am...**, se pun stihirile pe 10; 3 ale Învierii, 4 ale dumnezeieștilor părinți cu cea de la **Slavă...**, și 3 ale sfîntului, **Și acum...**, a Născătoarei glasului. Vohod, Prochimenul zilei și 3 Paremii ale sfîntului.

La **Litie** se pun stihirile Praznicului, **Slavă...**, a sfîntului, **Și acum...**, a Praznicului.

La **Stihovna** se zic stihirile Învierii ; **Slavă...**, a sfîntului, **Și acum...**, a Praznicului. **Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule...** și după **Tatăl nostru...**, troparul dumnezeieștilor Părinți o dată, troparul sfîntului o dată și al Praznicului o dată. Apoi binecuvîntarea pîinilor. **Fie numele Domnului...** (de 3 ori), **Slavă... Și acum...**, Psalmul 33 și citirea sfîntului.

La **Utrenie**, după cei șase psalmi, la **Dumnezeu este Domnul...**, se cîntă troparul Învierii o dată, al dumnezeieștilor Părinți, **Slavă...**, al sfîntului, **Și acum...**, al Praznicului.

După obișnuitele Catisme se cîntă Sedelnele Învierii ; apoi Polieleul și mărimurile sfîntului ; troparele Învierii : **Soborul ingeresc...**, și celelalte.

Ectenia, ipacoi al glasului și Sedelnele sfântului toate cite o dată. **Slavă...**, cea după Polieleu **Și acum...**, a Praznicului.

Antifoanele glasului, Prochimenul și Evanghelia Învierii ; **Învierea lui Hristos văzînd...** și Psalmul 50 : stihira Învierii.

C a n o a n c l e : al Învierii, cu irmosul pe 4, al dumnezeieștilor Părinți, pe 4, și al sfântului, pe 6 ; Catavasiile Praznicului.

După Cîntarea a 3-a, se zice Condacul și Icosul dumnezeieștilor Părinți și Sedcalna sfântului ; **Slavă...** ale Părinților, **Și acum...** ale Praznicului.

După Cîntarea a 6-a se zice Condacul și Icosul sfântului.

La Cîntarea a 9-a se cîntă : **Ceea ce ești mai cinstită...** Luminînda Învierii : **Slavă...**, a sfântului, **Și acum...**, a Praznicului.

La **L a u d e** se cîntă 4 stihiri ale Învierii, și 4 ale sfântului cu stihurile lor ; **Slavă...**, a sfântului, **Și acum...**, **Preabinecuvîntată ești...** Doxologia mare.

După **Sfinte Dumnezeule...**, troparul Învierii numai, ecteniile și otpustul. **Slavă...**, **Și acum...**, stihira **E v a n g h e l i c i**. Ceasul întîi și otpustul.

La **Liturghie**, se pun Fericirile glasului, pe 4, și ale Praznicului ; din Canonul Praznicului, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul sfîntilor, Cîntarea a 6-a, pe 4. Și ccalaltă slujbă a dumnezeieștilor Părinți și a sfântului.

Se știe că : Sîmbătă după Nașterea Domnului, la Liturghie, se pune Prochimenul, glasul al 4-lea : **Pomeni-voi numele Tău, în tot neamul și neamul**. Stih : **Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta și uită pe poporul tău și casa părintelui tău**. Apostolul din Epistola a doua către Timotei (III, 1—9) : **Fiule Timotei, aceasta să știi că, în zilele din urmă, vor veni vremuri cumplite...** (caută sîmbătă în săptămîna a 34-a după Rusalii). **Aliluia**, glasul 1 : **Scoală-Te Doamne, întru odihna Ta**. Stih : **Jurat-a Domnul, lui David, adevărul și nu-l va lepăda**. Evanghelia de la Matei (XII, 15—21) : **În vremea aceea au mers după Iisus oameni mulți...**

CHINONICUL

Paharul mîntuirii voi lua și numele Domnului voi chema.

SE CUVINE A ȘTI CĂ :

La citirea Apostolelor și Evangheliilor sîmbetei și duminicii de după Nașterea Domnului Hristos, și ale sîmbetei și duminicii dinaintea Dumnezeieștii Arătări (Botezul Domnului) se ține seama de următoarele :

A. De se va întîmpla Nașterea Domnului Hristos duminică, atunci între Nașterea și Dumnezeiasca Arătare avem numai o sîmbătă și o duminică. Deci, se cîntă slujba duminicii după Nașterea Domnului a doua zi luni, la 26 decembrie, după cum se arată luni la rînd. La Liturghie se citește Apostolul și Evanghelia duminicii, după Nașterea Domnului ; iar Apostolul și Evanghelia sîmbetei celei după Naște-

rea Domnului se citesc simbătă la odovania Praznicului ; adică se citesc întâi acestea, apoi ale simbetei celei dinaintea Dumnezeieştii Arătări. Prochimenul, Aliluia şi Chinonicul, se pun cele ale Praznicului. Iar Prochimenul, Apostolul şi Evanghelia duminicii dinaintea Dumnezeieştii Arătări se citesc în ziua întâia a lunii ianuarie.

B. De se va întâmpla Naşterea Domnului Hristos luni, atunci între Naştere şi Dumnezeiasca Arătare avem o simbătă şi o duminică. Deci, se pune simbăta cea de după Naşterea Domnului, la 30 decembrie şi se citeşte la Liturghie : Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul întâi al simbetei celei de după Naştere, apoi, ale simbetei celei dinaintea Dumnezeieştii Arătări ; iar ale duminicii celei de după Naştere se citesc la Liturghie, la odovania Praznicului ; iar cele ale duminicii dinaintea Dumnezeieştii Arătări se citesc la întâi ianuarie, precum s-a arătat mai sus.

C. De va cădea Naşterea Domnului Hristos marţi, atunci între Naştere şi Dumnezeiasca Arătare avem două simbete şi o duminică. Deci, simbăta de după Naştere cade la 29 decembrie. La Liturghie se cântă Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia şi Chinonicul simbetei celei de după Naştere, apoi al Pruncilor. Slujba duminicii celei de după Naştere se cântă la 30 decembrie iar Prochimenul, Apostolul Aliluia, Evanghelia duminicii dinaintea Dumnezeieştii Arătări se citesc la 1 ianuarie ; întâi ale duminicii dinaintea Dumnezeieştii Arătări, apoi ale Tăierii Împrejur şi ale Sfântului Vasile cel Mare.

D. De se va întâmpla Naşterea Domnului miercuri, joi sau vineri atunci între Naştere şi Dumnezeiasca Arătare avem două simbete şi două duminici. Deci, în simbăta şi în duminica cea dintâi se cântă Apostolele şi Evangheliile simbetei şi duminicii de după Naşterea Domnului ; iar în a doua simbătă şi duminică se citesc ale simbetei şi duminicii de dinaintea Dumnezeieştii Arătări.

E. De se va întâmpla Naşterea Domnului Hristos simbăta, atunci între Naştere şi Dumnezeiasca Arătare, avem două duminici şi o simbătă. Slujba duminicii celei din a doua zi de după Naştere, se cântă în a doua zi după Naştere, duminică, precum s-a arătat la rînd. Iar odovania Praznicului Naşterii se face Vineri, şi se cântă slujba odovaniai Praznicului Naşterii Domnului Hristos, după cum s-a arătat la rînd. Numai că la Liturghie se pune Prochimenul, Aliluia şi Chinonicul Praznicului ; iar Apostolul şi Evanghelia simbetei celei de după Naşterea Domnului Hristos, şi Apostolul şi Evanghelia simbetei celei mai dinainte de Arătarea Domnului, se citesc la 1 ianuarie, la Liturghie : mai întâi ale Tăierii Împrejur şi ale simbetei celei dinaintea Arătării Domnului şi pe urmă ale Sfântului Vasile cel Mare. Iar a doua zi, în duminica cea de rînd, la Utrenie, se citeşte Evanghelia Învierii. La Liturghie se pune Prochinienul, Apostolul, Aliluia şi Evanghelia, mai întâi ale duminicii celei mai dinainte de Arătarea lui Dumnezeu, apoi cea de rînd, dacă nu este întoarcerea Evangheliilor şi pe urmă a sfântului de rînd.

Chinonicul · Lăudaţi pe Domnul din ceruri... şi al sfântului.

Sfântul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

(27 decembrie)

De va fi hramul Sfântului Mucenic și Arhidiacon Ștefan, sau de va voi ce' mai mare să-i facă priverhere, atunci, la **Vecernia mică** se pun stihirile Praznicului și ale Sfântului Mucenic, după obicei.

La **Vecernia mare**, la **Doamne, strigat-am...**, se pun stihirile Praznicului și ale Sfântului Mucenic, pe 8. Iar slujba cuviosului mărturisitor se citește la Pavecerniță în altă zi.

Iar de se va întâmpla să cadă sărbătoarea Sfântului Mucenic o dată cu duminica după Nasterea Domnului Hristos, atunci se cîntă 3 stihiri ale Învierii, 2 ale Praznicului, 2 ale dumnezeieștilor Părinți și 3 ale Sfântului Mucenic.

Slavă..., a dumnezeieștilor Părinți, **Și acum...**, a Născătoarei a glasului de rînd. Vohod, Prochimenul zilei și Paremiile Sfântului Mucenic.

La **Litie**, stihira Praznicului și 3 ale Sfântului Mucenic. **Slavă...** a Sfântului Mucenic ; **Și acum...**, a Praznicului.

La **Stih o a v n ă**, se pun stihirile Învierii ; **Slavă...**, a Sfântului Mucenic ; **Și acum...**, a Praznicului.

La binecuvîntarea pîinilor se cîntă troparul Praznicului de două ori și al Sfântului Mucenic o dată.

La **Utrenie**, la **Dumnezeu este Domnul...**, se cîntă troparul Învierii, o dată și al dumnezeieștilor Părinți o dată ; **Slavă...**, al Sfântului Mucenic ; **Și acum...**, al Praznicului.

După Catisme se cîntă Sedelnele Învierii, cu ale Născătoarei.

După Polieleu, se pune Ipacoi al glasului și toate Sedelnele Sfântului Mucenic.

Urmează Antifoanele și Prochimenul Învierii, Evanghelia Învierii și **Învierea lui Hristos văzînd...**, stihira Învierii.

Apoi **C a n o a n e l e** : al Învierii, cu irmosul pe 4, al Praznicului, pe 4, și al dumnezeieștilor Părinți cu al Sfântului Mucenic, pe 6. Catevasiile Praznicului.

După Cîntarea a 3-a se zice Condacul, Icosul și Sedelnele Sfântului Mucenic ; **Slavă...**, a dumnezeieștilor Părinți ; **Și acum...**, a Praznicului.

După Cîntarea a 6-a, se citesc Condacul și Icosul dumnezeieștilor Părinți.

După Cîntarea a 9-a, Luminînda Învierii și a dumnezeieștilor Părinți ; **Slavă...**, a Sfântului Mucenic ; **Și acum...**, a Praznicului.

La **L a u d e**, se cîntă 4 stihiri ale Învierii, 2 ale Praznicului și 2 ale Sfântului Mucenic cu stihurile **În tot pămîntul a ieșit...** și **Cerurile spun slava lui Dumnezeu...** **Slavă...**, a Dumnezeieștilor Părinți ; **Și acum...** **Preabinecuvîntată ești...** Doxologia mare și celelalte, după rînduială, și otpustul.

Odovania Praznicului Nașterii Domnului Hristos

(31 decembrie)

De se va întâmpla odovania Praznicului Nașterii Domnului Hristos duminică, atunci se urmează precum se arată aici :

SIMBĂTĂ SEARA

La **Vecernia mică**, se pun stihirile Învierii și ale Născătoarei după obicei.

La **Vecernia mare**, se pune Catisma întâia : **Fericit bărbatul...**

La **Doamne, strigat-am...**, se pun 3 stihiri ale Învierii, 4 ale Praznicului, glasul al 2-lea : **Veniți să ne bucurăm întru Domnul...**, și 3 ale Sfinților ; **Slavă...**, a Sfinților, glasul al 6-lea : **Săvârșim pomenirea... Și acum...** a Praznicului ; glasul al 2-lea : **August ajungînd singur...** Urmează Vohodul și Prochimenul zilei.

La **Litie**, se pun stihirile Praznicului ; **Slavă...**, glasul al 5-lea : **Magii, împărații perșilor... Și acum...**, glasul al 6-lea : **Dănuiesc îngerii toți...**

La **Stih o a v n ă**, se pun stihirile Învierii ; **Slavă...**, a Sfinților, glasul al 6-lea ; **Fost-a Nașterea Ta pentru... Și acum...**, a Praznicului.

La binecuvîntarea pîinilor se cîntă troparul : **Născătoare de Dumnezeu...** (de două ori) și al sfinților (o dată) : **Binevestește Iosife...**

La **Utrenie**, la **Dumnezeu este Domnul...**, se cîntă troparul Învierii (de două ori) ; **Slavă...**, al Sfinților, **Și acum...** al Praznicului.

După obișnuitele Catisme se cîntă Sedelnele Învierii cu ale Născătoarei. Apoi se citește : **Feriți cei fără prihană...** cu troparele Învierii : **Soborul îngeresc...**, Ipacoi al glasului, antifoanele, Prochimenul glasului și : **Toată suflarea...** Evanghelia Învierii ;

Învierea lui Hristos văzînd... Psalmul 50 și stihira Învierii.

Canoanele : ale Învierii, cu irmosul pe 4, al Sfinților pe 4, și anîndouă Canoanele Praznicului, pe 6. Catavasiile Praznicului : **Hristos Se naște...**

După Cîntarea a 3-a, se zice Condacul și Icosul sfinților și Sedalna lor : **Slavă... Și acum...**, ale Praznicului.

După Cîntarea a 6-a, se zice Condacul și Icosul Praznicului.

La Cîntarea a 9-a, se cîntă **Ceea ce ești mai cinstită...** Apoi **Luminînda Învierii** ; **Slavă** a Sfinților ; **Și acum...**, a Praznicului.

La **Laude**, se cîntă patru stihiri ale Învierii și patru ale Praznicului. **Veseliți-vă dreptilor...**, cu stihurile lor ; **Slavă...**, a Sfinților, glasul al 8-lea ; **Sîngele și focul... Și acum...** **Preabinecuvîntată ești...** și Doxologia mare.

După **Sfinte Dumnezeule...**, se pune numai troparul Învierii, ecteniile și otpustul. **Slavă... Și acum...**, stihira Evanghelici.

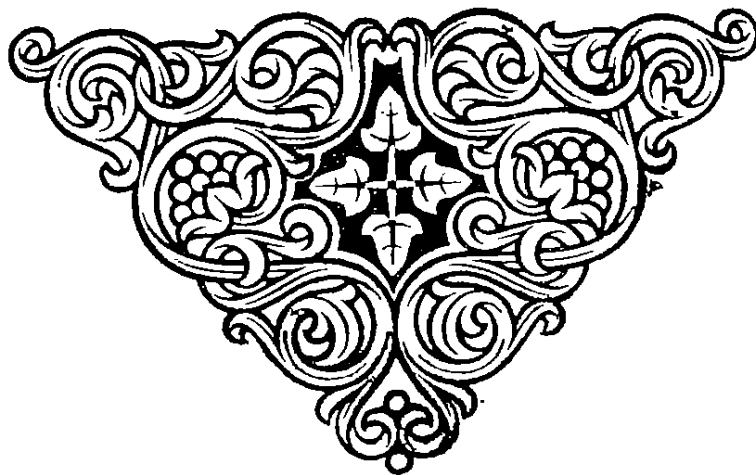
La **Ceasuri**, se cîntă troparul Învierii ; **Slavă...**, al Praznicului și al Sfinților pe rînd ; **Și acum...**, al Născătoarei Ceasului, iar Condacul Praznicului și al Sfinților se zic schimbîndu-le.

La **Îiturgie**, se pun Fericirile glasului, pe 4, din Canonul întîi al Praznicului, Cîntarea a 3-a, pe 4, și din Canonul Sfinților, Cîntarea a 6-a, pe 4. După Vohod se cînta troparul Învierii, al Praznicului și al Sfinților ; **Slavă...**, Condacul sfinților ; **Și acum...**, al Praznicului. Prochimen, glasul al 4-lea : **Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfînt. Dumnezeuul părinților noștri.** Stih : **În adunări, binecuvîntați pe Dumnezeu.** Apostolul din Epistola către Galateni (I, 11—19) : **Fraților, vă fac cunoscut că Evanghelia cea binevestită de mine... Aliluia,** glasul al 2-lea : **Adu-Ți aminte, Doamne, de David, și de toate blîndețile lui.** Stih : **Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda.** Evanghelia de la Matei (II, 13—23) : După ce s-au dus magii... (caută la 25 decembrie).

Chinonicul : **Lăudați pe Domnul din ceruri... Și al Praznicului.**

SĂ SE ȘTIE CĂ :

De se va întîmpla după praznicul sau odonă Nașterii Domnului Hristos sîmbăta, vineri seara, la **Doamne, strigat-am...**, se pune **Slavă... Și acum...**, a Praznicului, iar cea dintîi a Născătoarei, a glasului ce se întîmplă, nu se zice.

ADAOSURI LA MINEIE

TROPARELE DE OBȘTE ALE SFINȚILOR

LA UN PROOROC
Tropar, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău (N), Doamne, printr-însul Te rugăm, mîntuiește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL
Tropar, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte (N), roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeale sufletelor noastre.

LA MAI MULȚI APOSTOLI
Tropar, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeale sufletelor noastre.

LA UN ARHIEREU
Tropar, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blîndeților, învățător înfrînării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai cîștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe (N), roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mîntuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI ARHIEREI
Tropar, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blîndețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi ; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN SFINȚIT MUCENIC
Tropar, glasul al 4-lea :

Și pârtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvîntul adevărului drept învățînd și cu credință răbdînd pînă la sînge, Sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre.

LA UN MUCENIC
Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne (N), întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobîndit de la Tine, Dumnezeu nostru ; că avînd puterea Ta, pe chinuitori a învins ; zdrobit-a și ale demonilor nepuțințioase îndrăzniri. Pentru ru-

găciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește sufletele noastre.

LA MAI MULȚI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobîndit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că avînd tăria Ta, pe chinuitori au învins ; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mîntuiește sufletele noastre.

LA O MUCENIȚA

Tropar, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse (N), strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutîndu-Te mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău ; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine ; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine ; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mîntuiește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu în-suflată (N), înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat.

Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mîntuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiuul cel neroditor și cu suspinurile cele din adînc ai făcut ostenele tale însutit roditoare ; și te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mîntuiască sufletele noastre.

ALTUL, TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul 1 :

Locuitor pustiuului și inger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru (N) ; și cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cerești daruri luînd, vindecă pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere ; slavă Celui ce te-a încununat pe tine ; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA O CUVIOASA

Tropar, glasul al 8-lea :

Întru tine, maică, cu osîrdie s-a mîntuit cel după chip ; că luînd crucea ai urmat lui Hristos ; și lucrînd ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător ; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă (N), duhul tău.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECARE GLAS, CARE SE CÎNTĂ PESTE TOT ANUL LA
VECERNIE, LA UTRENIE, DUPĂ DUMNEZEU ESTE DOMNUL...
ȘI LA SFÎRȘITUL UTRENIEI.

GLASUL I

DUMINICA SEARA

Și luni dimineața la : Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzînd-o întru tine, ceea ce ești plină de har, făptura se bucură ; că ai zămislit fără sămînță și ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cerelor îngerești a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvîntată în ceruri și pe pămînt mărită, bucură-te Mireasă nenuntită !

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămînță pe Domnul, Izvorul vieții, cea plină de har, Născătoare de Dumnezeu, miluiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pămînt L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz ; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvind-ne, pretutindenea fiind păziți cu crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei :

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi mai sus).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de măică... (vezi pag. 511).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind... (vezi pag. 511).

La sfîrșitul Utreniei :

Preacurată de Dumnezeu... (vezi pag. 511).

VINERI SEARA

Și simbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Gavriil zicînd ție, Fecioară : Bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpînul tuturor întru tine, chivotul cel sfînt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătăată decît cerurile, ceea ce ai purtat în brațe pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine ; slavă Celui ce a ieșit din tine ; slavă Celui ce ne-a mîntuit pe noi prin nașterea ta.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de măică... (vezi pag. 511).

GLASUL AL II-lea

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești izvorul milei, milostiviri învrednicește-ne pe noi, Născătoare de Dumnezeu ; caută spre poporul cel păcătos ; arată precum de-a pururea puterea ta ; că întru tine nădăjduind, grăim către tine : Bucură-te, ca și oarecînd Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trup.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică Sfîntă a Luminii celei ne-grăite, cinstindu-te pe tine cu înge-rești cîntări, cu dreaptă-credință te mărim.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Îirii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea fecioară ; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta după datorie pe tine toți, cu dreaptă-credință, te mărim.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, grăind : Bucură-te no-rul Luminii celei neapuse, ca r e ai purtat în brațe pe Însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe tine te lăudăm ; că prin crucea Fiului tău, la-dul s-a prădat, moartea s-a omorît și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit ; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pen-tru aceasta mulțumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel unul mult-Milostiv.

La sfîrșitul Utreniei :

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, grăind : Bucură-te toia-gul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sămînță, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Îirii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 31).

JOI SEARA

Și vineți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 31).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 312).

VINERI SEARA

Și simbați dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toate tainele tale sînt mai presus de cuget, toate sînt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu ; curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut neminci-noasă, născînd pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică sfîntă a Luminii celei ne-grăite, cînstindu-te pe tine, cu în-gerești cîntări, cu dreaptă-credință te mărim.

Iar de se va întimpla Aliluia, la fie-care glas, se zic aceste tropare :

! postolilor, mucenicilor și prooro-cilor, ierarhilor, cuvioșilor și drep-ților, care bine ați săvîrșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală avînd către Mîntuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mîntu-iască sufletele noastre.

Slavă... al moșilor :

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și cite în viață au gre-șit, iartă-le ; că nu este nimeni fără de păcat, afară de Tine, Cel ce poți da odihnă și celor răposați.

Și acum..

Maică sfîntă a Luminii celei ne-grăite... (vezi mai sus).

GLASUL AL III LEA

DUMINICĂ SEARA

Și la dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta, Gavriil mi-rîndu-se a grăit către tine, Născătoa-re de Dumnezeu : Ce laudă vredni-că voi aduce ție? Sau cum te voi nu-mi pe tine ? Nu mă pricep și mă minunez ! Deci precum mi s-a po-runcit, grăiesc către tine : Bucu-ră-te, ceea ce ești plină de har.

La sfîrșitul Utreniei :

Fiecare unde se mîntuiește, acolo după dreptate și aleargă ; și care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afa-ră de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

IIUNI SFARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acope-ră-ne cu rugăciunile tale pe noi, ro-bii tăi, de toată nevoia, una bine-cuvîntată.

La sfîrșitul Utreniei :

Fiecare unde se mîntuiește... (vezi mai sus).

MARȚI SFARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere cîștigînd crucea Fiului tău, Născătoare de Dumne-zeu, cu dînsa surpăm întăritările

vrăjmașilor, noi, cci ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei .

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... (vezi pag. 513).

MIERCURI SEARA

Si luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat de Dumnezeu **Născătoare**; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea de negrăit.

La sfîrșitul Utreniei :

Fiecare unde se mîntuiește... (vezi pag. 513).

JOI SEARA

Si vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere cîștigînd crucea Fiului tău... (vezi pag. 513).

La sfîrșitul Utreniei .

Ceea ce ești scăparea... (vezi pag. 513).

VINERI SEARA

Si sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mîntuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mîntuit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

La sfîrșitul Utreniei .

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat... (vezi mai sus).

GLASUL AL IV IEA

DUMINICA SFARA

Si luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Celei ce s-a hrănit în Templu, în sfînta sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinată feciorie, arhistrategul Gavriil i-a adus din cer închinare și strigarea : Bucură-te ! Bucură-te cea binecuvîntată ! Bucură-te preamărită, Domnul este cu tine !

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine ceea ce ești mai înaltă decît făptura, a te lăuda după vrednicie neprîcepiindu-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Si marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osîrdie noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, grăind din adîncul sufletului : Stăpîna, ajută-ne, milostivindu-te spre noi ; sirguiește că pierim de mulțimea păcatelor ; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am cîștigat.

La sfîrșitul Utreniei

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, grăind : Tu ești rugul în care fără de ardere Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacăra.

MARTI SEARA

Si miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfînt sufletul tău, cînd ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dum-

nezeul tău ; pe Care, binecuvîntată, nu înceta rugîndu-L, să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfîrșitul Utreniei .

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, grăind : Tu ești muntele din care în chip negrăit s-a tăiat Piatra, de Care porțile iadului s-au sfărmat.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvîntul Tatălui, Hristos Dumnezeuul nostru, întrupat din tîne, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești singură binecuvîntată ; pentru aceasta neîncetat lăudîndu-te, pe tine te mărim.

La sfîrșitul Utreniei .

Pe tine ceea ce ești mai înaltă decît făptura. . . (vezi pag. 514).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi pag. 514).

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 514).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tîne, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pămînt s-a arătat. Dumnezeu întrupîndu-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind ; prin care, înviind pe cel întîi zidit, a mîntuit din moarte sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 511).

GLASUL AL V-lea

DUMINICA SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cerești, cu oamenii, cele pămîntești grăim cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tîne : Bucură-te poarta cea mai desfătăată decît cerurile. Bucură-te singura mîntuire a pămîntenilor. Bucură-te Curată, ceea ce ești plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfîrșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Acoperămîntul tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-le spre robii tăi ; și valurile deșertelor gînduri le liniștește. Curată, de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel căzut ridică-l ; că știu, Fecioară, că poți cîte le voiești.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfîntă, cetatea creștinilor, miluiește ca totdeauna, pe poporul tău, care se roagă către tine cu osîrdie. Stai împotriva gîndurilor celor rușinoase și mîndre, ca să grăim către tine : Bucură-te, pururea Fecioară !

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s-a surpat și tăria demonilor s-a călcat ; pentru aceasta credincioșii după datorie pururea te laudăm și te binecuvîntăm și Născătoare de Dumnezeu într-adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfîrșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 515).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Iată cea minunată a Fecioarei, lumii s-a arătat mîntuire ; că dintr-însa Te-ai născut fără sămînță și cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ție.

La sfîrșitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfință... (vezi pag. 515).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Cu crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 515).

VINERI SEARA

Și sîmbăta dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te ușa Domnului cea ne-umblată. Bucură-te cetatea și aco-perămîntul celor ce aleargă la tine. Bucură-te limanul cel neînvințat. Ceea ce nespîlîită de nuntă ai nă-

scut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

La sfîrșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 515).

GLASUL AL VI-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mîntuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara ; că a auzit : Bucură-te ! și n-a fugit de închinare, nici s-a îndoit, ca Sara în cort, ci așa a zis : Iată roaba Domnului, fie mie după cuvîntul tău.

La sfîrșitul Utreniei :

Într-o clipă rhanghelicesc cuvînt ai primit și tron de heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem : Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe Înduratul Dumnezeu să mîntuiască sufletele noastre de toată amenințarea, ceea ce ești una binecuvîntată.

La sfîrșitul Utreniei :

În imeni din cei ce aleargă la tine, nu iese rușinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare ; ci cere milă și ia dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce s-a pironit de bunăvoie pe cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, L-ai născut întrupat, din curate sîngurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare ; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate de mai înainte de sfîrșit.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Sfîntă stăpînă, curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip de negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătății Lui, împreună cu Sfinții Apostoli, să ne izbăvească de patimi și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfîrșitul Utreniei :

De mari haruri, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit ; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mîntuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L... (ezi mai su).

La sfîrșitul Utreniei

Pe Cel ce S-a născut... (ezi mai su).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

! ai înainte a spus Ghedeon zămislirea și David a tilcuit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu ; că S-a pogorît ca ploaia pe lînă Cuvîntul în pîntecele tău și ai odrăslit fără de sămînță, pămîntule sfinte, lumii mîntuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de har.

La sfîrșitul Utreniei :

Pe Cel ce S-a născut... (vezi mai su).

GLASUL AL VII-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai înainte de sfîrșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pe tine te slăvim.

La sfîrșitul Utreniei :

ovîrșit-ai puterile cerești, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, Binecuvîntată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mîntuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

! marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

! ie, Născătoare de Dumnezeu, aducem cîntarea : Bucură-te ! că decît îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născînd.

La sfîrșitul Utreniei :

mpacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viața noastră, celor ce grăim către Tine : Milostive Doamne, slavă Ție.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mîntuiască sufletele noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi ; că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din tine.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Rodul pîntecelui tău, Preacurată, este plinirea proorociilor și a legii ; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărimdu-te, cu cucernicie te laudăm.

La sfîrșitul Utreniei :

Rodul pîntecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor s-a arătat Mijlocitor de mîntuire ; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu graiul mărimdu-te, credincioșii, te laudăm.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost răstignit... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prea-lăudată, scoate-i din groapă și din

adîncul greșelilor ; că tu ai izbăvit pe cei vinovați de păcate, ceea ce ai născut Mîntuirea ; care mai înainte de naștere ai fost fecioară și în naștere, fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

La sfîrșitul Utreniei :

Bucură-te ceea ce ai încăput în pîntecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emanuel. Bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

GLASUL AL VIII - LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața la : Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul. Bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfîrșitul Utreniei :

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut și pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mîntuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinței cea neclintită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cîntări să o mărim credincioșii. Bucură-te ceea ce pe Piatra vieții în pîntecele tău ai încăput-o. Bucură-te nădejdea marginilor, sprijinitorul celor întristați. Bucură-te Mireasă pururea fecioară.

La sfîrșitul Utreniei :

Fecioară preacurată, miluiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcînd cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeuul nostru.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mîntuitorul lumii văzîndu-L pe cruce, ceea ce L-a născut, a zis lăcrimînd : Lumea se bucură luînd izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard, văzînd răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiul și Dumnezeuul meu.

La sfîrșitul Utreniei :

Rodul pîntecelui tău, Preacurată, este plinirea proorociilor și a legii ; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudîndu-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieții cea înțeleghătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credință, izbăvește-i din nevoi ; ca să slăvim preasfîntă nașterea ta, spre mîntuirea sufletelor noastre.

La sfîrșitul Utreniei :

Fecioară preacurată, miluiește-ne pe noi... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Și vineri dimineața la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mîntuitorul... (vezi mai sus).

La sfîrșitul Utreniei :

Rodul pîntecelui tău... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sîmbătă dimineața, la : Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioara și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mîna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mîntuiește, Mîntuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfîrșitul Utreniei :

Fecioară preacurată, miluiește-ne pe noi... (vezi mai sus).

SFÎRȘITUL TROPARELOR NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Această carte, cuprinzând slujbele sfinților și sărbătorilor din luna decembrie, a văzut lumina tiparului în Tipografia Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, cu purtarea de grijă și cu binecuvântarea Prea Fericitului Părintelui nostru

*T E O C T I S T ,
în cel de al cincelea an de la alegerea și întronizarea sa ca
PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE*

*Editarea și supravegherea cărții de față a fost încredințată
P. C. Pr. Dr. Sabin V e r z a n , consilier patriarhal.*

*Corectura a fost făcută de Diac. Ștefan Gh. M i l e a și
Constantin C o s t a c h e , redactori.*

Tehnoredactor : Pr. Valentin B o g d a n .

Grafician : Vladimir S t o i a n o v .

MINEIUL PE DECEMBRIE

Format 8 din 61×86.

Dat în lucru la 8 martie 1989. Bun
de tipar la 12 august 1990 Terminat
decembrie 1990

**Editura și Tipografia Institutului
Biblic și de Misiune al
Bisericii Ortodoxe Române**